

Giới thiệu Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert

Một cái hoang vu nông thôn,

Nửa vùng núi, mấy gian phòng,

Có người ở xa ngàn dặm mà đến, xe sang trọng chật ních đường nhỏ trong núi,

Bởi vì nơi này có một cái tuổi trẻ người,

Một bộ thuốc có thể chữa bách cốt, người chết sống lại!

Truyện top qidian.

Cầu vote 10 cuối mỗi chương.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Cứu người thần kỳ trời giáng

"Mẹ, ta nói với ngài qua bao nhiêu lần rồi, ta là đi cứu người, không phải tự sát!"

"Đừng lừa gạt mẹ, người liên chó bảo đều sẽ không, còn cứu người? Lại nói, trong sông căn bản không ai!"

Ai! Vương Diệu không nói gì, ngày hôm nay hắn từ trên núi hạ xuống, nhìn thấy thôn một bên trong sông có người rơi xuống nước, vội vàng nhảy đi xuống cứu người, nhảy xuống sau khi mới nhớ tới đến, chính mình căn bản sẽ không nước, càng trào phúng chính là, rơi xuống nước không phải người, là cái thối phồng em bé, rất chân thực loại kia.

Kết quả là, hắn bị kịch.

"Trong thôn lại còn có người như thế thời thượng dùng vật này? !" Đây là hấn mất đi ý thức trước cuối cùng 1 cái ý nghĩ, chờ hấn tỉnh lại lần nữa thời điểm nằm ở nhà mình trên giường, bên cạnh là cha mẹ chính mình, cau mày co rút nhanh.

Sau đó không tới thời gian một ngày, toàn bộ thôn trang đều biết thằng ngốc kia vô cùng nhận thầu son, trồng trọt thảo dược sinh viên đại học nghĩ không ra, nhảy sông tự sát.

"Không phải là vài mẫu thảo dược sao, thu hoạch không tốt cũng không đến nỗi nhảy sông a!"

"Hiện tại hải từ a, không trải qua ngăn trở, không chịu được đá kích!"

"Đứa bé kia tám phần mười là đến trường trên bu, hiện tại hàng hiệu sinh viên đại học cái nào còn có về nhà trồng trọt? !"

"Chính là!"

"Thuốc này, ta không loại!" Vẫn tồn ở một bên hút thuốc túi phụ thân thờ phỉ phò nhảy ra câu nói này, người trong thôn thật mặt mũi, này nói bóng nói gió, lão Vương nghe trong lòng liền cách ứng hoảng, hơn nữa lại trồng xuống, bởi ít tiền không có gì, không làm được liền nhừ tử cũng bỏ đi vào.

"Chính là, lúc này nghe lời của mẹ, đừng tiếp tục trồng thảo dược, hôm nào đi trong thành để tỷ tỷ của người hỗ trợ cho tìm cái ra đáng hoạt, người xương mậu tam thúc nhà hải từ chỉ là cái không nổi danh trường học tốt nghiệp, ở trong thành tìm cái hoạt, hiện tại đều ở nơi đó mua nhà!" Mẫu thân của Vương Diệu cũng ở một bên nói giúp vào.

Vương Diệu nghe xong cũng không còn cùng cha mẹ tranh cãi, không thể làm gì khác hơn là gật đầu đáp lời đi.

Hấn vốn là hàng hiệu tốt nghiệp đại học học sinh, tốt nghiệp sau khi, một bầu máu nóng trở lại son thôn, tự chủ gây dựng sự nghiệp, nhận thầu trong thôn một mảnh núi hoang, muốn trồng trọt thảo dược, làm giàu làm giàu. Kết quả chờ hấn chân chính bắt đầu làm sau khi thức dậy mới phát hiện loại này thực thảo dược còn lâu mới có được hấn tưởng tượng đơn giản như vậy, chỉ bằng vào đây ngập nhiệt huyết là không được, hơn nữa rất nhiều thứ là sách vở trên không có, chỉ có thể dựa vào thực tiễn cùng kinh nghiệm, năm thứ nhất, hấn trồng trọt thảo dược hoạn trùng bệnh, mất hết vốn liếng, năm thứ hai, thảo dược nở hoa, trường diệp chính là không dài rễ : cái, đây là năm thứ ba, mắt thấy có chút chuyển biến tốt, lại ra này việc chuyển hư hỏng.

"Không làm liền không làm đi, nhọc lòng mất công sức!" Vương Diệu thâm nghĩ.

Thế nhưng thân thể thoải mái một chút sau khi, hấn lại tới Nam sơn, đây là một mảnh núi hoang, khả năng bởi vì chất lượng đất nguyên nhân, không quá dài hoa màu, đúng là có mười mấy khoảnh đại lật thụ, cây táo, trên núi có một đám lớn dốc thoải, nơi đó có hấn mất công sức khai khẩn đi ra vài mẫu vườn thuốc, vì thế hấn còn chuyên môn dùng tiền xin mời người ở trên núi kiến nơi phòng nhỏ, kéo lên điện, chuyên môn chăm sóc này vài mẫu vườn thuốc, những mưa gió, xuân hè thu đông, hấn trút xuống ba năm tâm huyết, nói muốn từ bỏ, hấn thực sự là không nỡ.

Nhìn mọc không sai thảo dược, hấn đưa tay sờ sờ.

Nếu không thử lại một năm?

"Đo lường đến dược thảo, phát động điều kiện đạt đến, có hay không kích hoạt hệ thống?" Một cái lạnh lẽo máy móc âm thanh đột nhiên hưởng lên.

"Thanh âm gì, ai? !"

Bốn phía một mảnh, có núi có sông có cây lâm, chính là không có người.

"Tê, lẽ nào là sản sinh ảo giác."

"Có hay không kích hoạt hệ thống?" Máy móc âm thanh lại vang lên, có vẻ như ngay ở gang tấc.

"Có ma!" Vương Diệu cả người một cái giật mình.

"Kích hoạt? Món đồ gì!"

"Nhận được chỉ lệnh, dược sư hệ thống kích hoạt, số liệu ghi vào" Vương Diệu trước mắt loáng một cái, hình như có ánh sáng lấp loé.

Dược sư hệ thống?

Hấn mới vừa nói ra mấy chữ này, trước mắt liền xuất hiện một màn ánh sáng, cực kỳ giống vương ưu bên trong nhân vật bảng.

"Đây là cái gì quý? Ảo giác, nhất định là ảo giác."

Hấn dùng sức quơ quơ đầu, cái kia đột nhiên xuất hiện màn ánh sáng biến mất không còn tăm hơi.

Gâu gâu gâu, vừa lúc đó, một con chó đất từ trên núi vọt xuống tới, đi tới bên cạnh hấn, lè lưỡi, ngoắt ngoắt cái đuôi, thấp phần vui vẻ đáng yêu.

"Tam Tiên, ngươi lại đi đâu?"

Đây là Vương Diệu dưỡng chó đất, tại đây trên núi làm bạn hấn ba năm.

Một người một chó tiến vào núi trên phòng nhỏ, Vương Diệu hướng về trên giường một chuyển, cảm thấy có chút choáng váng đầu.

"Vừa mới cái kia rốt cuộc là thứ gì?"

Hấn lại niệm một bên cái kia hệ thống tên, kết quả tia sáng kia mạc xuất hiện lần nữa, phảng phất hình chiếu.

"Lại tới nữa rồi!"

Mấy lần thí nghiệm sau khi, Vương Diệu xác định vật này không phải ảo giác, mà là chân thực tồn tại, không thể dùng khoa học để giải thích đồ vật.

Có nhân vật thuộc tính, có skill, có bao vây, dường như game online.

Nhân vật đẳng cấp: 1

Nghề nghiệp đẳng cấp: Newbie (kỳ thực ngươi liên điều cũng không tính, nhiều nhất toán cái trứng!)

Phía dưới là các hạng thuộc tính,

Thể chất 1, sức mạnh 0. 9, tinh thần 0. 85, nhanh nhẹn 0. 9, ý chí 1. 1(1 vì là bình thường nam tử trưởng thành bình quân trình độ).

Skill,

Dược thảo trồng trọt (một cái hộp lệ dược sư, có thể trồng trọt các loại dược thảo)

Đẳng cấp: 0

Đây là thật sự? Hấn toàn bộ đều che đậy.

Quá tốt rồi, hấn hiện tại ngay ở trồng trọt dược thảo, thiếu chính là cái này! Phục hồi tinh thần lại Vương Diệu hưng phấn lập tức nhảy lên, đem một bên

"Tam Tiên" sợ hết hồn.

Còn có một cái skill bằg?

Vương Diệu muốn điểm nhưng điểm không nhìn.

"Tại sao không có cách nào mở ra?" Hấn theo bản năng hỏi.

"Được thảo đều loại không được, còn muốn làm những khác, xúc phân đi thôi!" Tựa hồ nghe đến hấn nghi vấn, bằg trên nhảy ra như vậy một hàng chữ.

Mịa nó, này tình huống thế nào? Ai thiết kế, đi ra, ta bảo đảm không đánh chết ngươi!

"Này lại là cái gì?"

Vương ưu ở bao vây một cột bên trong điểm xem, phát hiện một cái ấ nước như thế tiêu chí.

Cổ tuyến ấ, bên trong có cổ nước suối, một ngày một thùng gỗ.

Dùng như thế nào, đưa tay nắm sao?

Vương Diệu ý nghĩ hơi động, trong tay có thêm một vật, chính là một cái chất gỗ ấ nước, cổ kính, nắm trong tay, còn hơi có chút phân lượng, nhẹ nhàng loáng một cái, bên trong có nước ấ vang vọng.

"Thật sự có nước! Cổ nước suối?"

Hấn từ trong phòng tìm cái thùng nước sau đó đem ấ nước bên trong nước đổ ra, nho nhỏ một cái ấ, nhưng là ra nước không ngừng, mãi đến tận đem toàn bộ thùng nước chứa đầy vừa mới đình chỉ ra nước.

Thật thần kỳ? !

Vương Diệu ngờ ngạc nhìn trong thùng nước nước, vô cùng sạch sẽ thanh thuần, đưa tay phùng một cái đưa vào trong miệng, vô cùng ngọt ngào.

Uống ngon!

Hấn cầm lấy trên bàn bát, mức đến liền uống, đầy đủ uống ba chén lớn vừa mới dừng lại, uống này nước, cảm thấy cả người thoải mái rất nhiều, trên người một môi tiêu trừ.

Gâu gâu gâu, một bên Tam Tiên vây quanh thùng nước xoay quanh.

"Đến, ngươi cũng uống điểm." Vương Diệu cho nó uống nước bên trong cũng xếp vào một bát, này chó đất rất nhanh sẽ uống sạch, tiếp theo lại gọi lên, ngoắt ngoắt cái đuôi, hiển nhiên đây là không uống đủ.

"Được, để ngươi uống cái đủ!"

Này một người, một câu đầy đủ uống non nửa thùng gỗ, nếu như không phải ăn không tiêu, phỏng chừng này một thùng nước đều sẽ bị bọn họ uống sạch.

"Này nước thực sự là uống thật ngon!" Vương Diệu đời này đều không uống qua như thế ngọt ngào nước.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Được Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: 1 ấ nước 2 mẫu ruộng

"Mang về cho ba mẹ nếm thử." Hấn đem này cái gọi là nước suối xếp vào rỗng rã ấ áp bình, đã như thế, chỉ còn cái thùng gỗ nội tình.

"Còn lại những này xử lý như thế nào, nếu không dội được thảo chứ?"

Hắn đem này nước ngã vào bình phun thuốc trong két nước, sau đó nhấc theo thùng gỗ đến một bên sườn núi chỗ trống nơi dễ gần sông bên trong nói ra thùng nước đổái ở bên trong, phun ở bên ngoài được thảo bên trên.

Hy vọng có thể khởi điểm tác dụng!

Trong ruộng thuốc, trồng trọt chính là hoàng tinh.

Đến khôn thô khí, thiên địa chi tinh, nên tên là.

Rễ cây này sinh, như nộn gừng, dài rộng chất thịt, màu vàng trắng, hơi hiện tròn đẹp hình. Hành đứng thẳng, hình trụ hình, chỉ một, điệp giống như trúc mà ngắn, hoa râm sắc, rễ cây có thể làm thuốc.

Này xem như là mỗi loại thực rộng khắp bên trong thảo dược, kỹ thuật thành thực, hơn nữa nhu cầu thị trường đo vẫn khá lớn, giá cả cũng là ổn bên trong có thắng, bởi vậy hắn mới lựa chọn loại cỏ này được làm thử nghiệm đối tượng.

Kỳ thực hoàng tinh tương đối dễ dàng nuôi trồng, thế nhưng chính là khó người sẽ không, gặp người không khó, người khác loại hoàng tinh, hai đến thời gian ba năm, một mẫu đất chỉ ít có thể kiếm hơn hai vạn khối, mà Vương Diệu loại này vài mẫu địa, ba năm bồi đi vào hơn ba vạn, nếu như thêm vào nhận thầu núi hoang chi phí, vậy thì càng hơn nhiều.

"Hi vọng năm nay có thể thiếu bồi điểm!" Một bên tưới nước, một bên thăm nói.

"Tuyên bố nhiệm vụ, xin mời đứng lúc kiểm tra." Vừa lúc đó một cái máy móc âm thanh lại vang lên.

"Nhiệm vụ, nhiệm vụ gì?"

Vương Diệu nghe xong vội vàng mở ra hệ thống, quả nhiên ở cột quest bên trong phát hiện nhiệm vụ.

Nhiệm vụ: Mẫu sản mới mẻ hoàng tinh 6000 cân.

Hoàn thành quest thưởng: Dược thảo hạt giống một bao.

Thất bại trừng phạt: Thu hồi cổ tuyến âm.

6000 cân? Sao có thể có chuyện đó!

Vương Diệu mắt choáng váng.

Căn cứ hắn bản thân biết tư liệu cùng tin tức, hoàng tinh mẫu sản hoa quả khô phổ biến chính là 600-800 cân khoảng chừng : trái phải, quá 1000 cân coi như là cao sản, mà bình thường bốn cân mới mẻ hoàng tinh năng đủ sủi thành một cân khoảng chừng : trái phải, chiếu cái tỷ lệ này, mẫu sản mới mẻ hoàng tinh vượt qua 4000 cân coi như là cao sản, này còn phải là trồng trọt cao thủ cộng thêm thật thô nường, tại đây trên sườn núi, hắn một cái newbie, muốn mẫu sản 6000 cân, chuyện này quả thật chính là đang nói đùa? !

Nói mơ giữa ban ngày, không thể, không có cách nào!

Phun xong nước sau khi, Vương Diệu lại đang trong ruộng thuốc xoay chuyển vài vòng, đem trong đất vài cây cỏ dại diệt trừ, thử một chút thổ nường làm độ ẩm, trở về phòng bên trong làm ghi chép, tiếp theo lại dùng trên điện thoại di động mạng, có thể trong thời gian ngắn tăng cao hoàng tinh thu hoạch phương pháp.

Bởi vì hiện tại đã là cuối tháng tám, lại quá hơn một tháng liền đến hoàng tinh thu hoạch mùa, muốn ở thời gian ngắn như vậy bên trong đột kích tăng cao sản lượng, hắn cảm thấy này vốn là không thể sự. Tra xét nửa ngày, hắn cũng không tìm ra thiết thực biện pháp khả thi, trên internet đưa ra đáp án là hợp lý bón phân, tăng mạnh đồng ruộng. Còn có chút vô căn cứ kiến nghị, nói là có thể sử dụng đặc thù kích thích tố, có thể trong thời gian ngắn bên trong kích thích thực vật cấp tốc sinh trưởng.

"Không mạnh mới a!"

Tra xét còn một hồi, trực tới điện thoại di động xuất hiện điện số lượng không đủ nhắc nhở, Vương Diệu mới dừng lại, bắt đắ dĩ gãi gãi đầu.

"Trở về suy nghĩ thêm đi!"

Đem mấy cái đôi lập tin cậy phương pháp ghi chép lại, sau đó thu thập xong đồ vật, khóa kỹ cửa, chuẩn bị xuống núi.

Ai, làm sao này lá cây đột nhiên tái rồi rất nhiều!

Vương Diệu ra ngoài sau khi, lại đi tới một chuyến vườn thuốc, bất ngờ phát hiện trong ruộng thuốc hoàng tinh lá cây tựa hồ trở nên xanh biếc không ít.

"Lẽ nào là hoa mắt?"

"Tam Tiên, thuốc này điền ngời phải trông coi cẩn thận." Vương Diệu đối với một bên chó đất nói.

Gâu gâu gâu, Tam Tiên đáp lại vài tiếng, tựa hồ là nghe hiểu lời nói của hắn.

Vương Diệu sau đó xuống núi, về đến nhà, chính đang nấu cơm Trương Tú Anh dừng việc làm trong tay, đem nhi tử gọi tới, lại là một phen khai đạo, hạt nhân nội dung là để hắn từ bỏ trên núi cái kia vài mẫu vườn thuốc, sau đó đi trong thành tìm cái công tác, thuận tiện mang về cái con dâu.

"Mẹ,

Ta loại hoàng tinh sắp thu hoạch, hiện tại hoàng phế quá đáng tiếc, chờ mùa thu chịu sau khi, ta lại đi tìm Lê thúc nói bao sơn sự." Vương Diệu nói.

Vốn là hắn liền không muốn từ bỏ ý nghĩ của chính mình, hiện khi chiếm được cái kia thần bí dược sư hệ thống, càng là hạ quyết tâm tiếp tục trồng trọt dược thảo, hơn nữa còn muốn làm to làm cường, còn cha mẹ bên này, hắn chỉ có thể tạm thời tha một tha, chờ trồng trọt dược thảo ra lợi ích, hắn tin tưởng nhị lão tự nhiên sẽ thay đổi ý nghĩ.

"Hừm, đừng quên." Trương Tú Anh một suy nghĩ cũng là như vậy lý, cũng là không tiếp tục ép hắn.

"Biết rồi, ai, mẹ, ta cho ngài mang đến ấm nước trở về, ngài nếm thử." Vương Diệu nói.

"Nước muốn cái gì thật thường!" Trương Tú Anh không phản đối.

"Rất ngọt, so với trên núi nước suối cũng còn tốt, ngài nếm thử." Sau khi nói xong liền đem cái kia đựng cổ nước suối phích nước nóng thả xuống.

Trở lại trong phòng của mình, hắn lại lấy ra tư liệu, tiếp tục tìm kiếm có thể thời gian ngắn bên trong tăng cao thảo dược thu hoạch khoa học phương pháp.

Ở trong phòng bếp bận rộn Trương Tú Anh cảm giác thấy hơi khát nước, thuận tay cầm lên Vương Diệu lưu lại phích nước nóng rót chén nước, uống một hớp, chỉ cảm thấy bên trong nước vô cùng ngọt ngào, uống rất ngon, liền lại nhiều uống vào mấy ngụm.

"Này nước còn uống rất ngon."

Chỉ chớp lát, phụ thân của Vương Diệu cũng từ bên ngoài trở về.

Cơm sau khi làm xong, người một nhà ngồi cùng một chỗ ăn cơm.

"Nếm thử, con trai của ngời mang về nước." Trương Tú Anh cho chồng mình rót một chén nước.

Sắc mặt ngăm đen Vương Phong Hoa không hề nói gì, bưng lên chén nước uống một hớp, nước suối trong veo cam thoải mái, uống vào cả người đều cảm thấy tinh thần chấn động, một ngày bận rộn sản sinh uể oải cũng giảm thiểu rất nhiều.

"Uống ngon."

Đơn giản hai chữ, Vương Diệu biết đến phụ thân rất ít nói, này hai chữ đã là hiếm thấy khích lệ.

"Tiểu diệu a, này nước ngời từ đâu làm?" Trương Tú Anh hỏi.

"Bạn học ký đến, nói là nơi khác không ô nhiễm nước, để ta nếm thử." Vương Diệu nói ra đã sớm nghĩ kỹ lý do, cũng không thể nói cho cha mẹ chính mình, chính mình đột nhiên thu được một cái thần kỳ hệ thống, hệ thống khen thưởng một cái thần kỳ cổ tuyến ấm, này nước chính là từ cái kia ấm bên trong đổ ra.

"Cha, mẹ, ta ngày mai đi ra ngoài chuyển, đi chuyển trong thành."

"Tốt, sớm nên đi xem xem." Trương Tú Anh nghe xong vui vẻ nói.

"Ừm." Vương Phong Hoa đáp một tiếng, nâng cốc trong chén rượu một hơi cạn sạch.

Vương Diệu đi ra ngoài không phải vì vào thành tìm việc làm, mà là đi phụ cận trồng trọt vườn thuốc nhà giàu nơi đó học tập một hồi kinh nghiệm, xem bọn họ có hay không cái gì tốt phương pháp, thuận tiện vào thành nhìn có không thể xúc tiến hoàng tinh sinh trưởng sinh vật phi, đương nhiên, hắn không thể nói chính mình đi ra ngoài chính là nghiên cứu dược thảo trồng trọt, bằng không cha mẹ chính mình nhất định sẽ không cao hứng.

Thế rồi, bên ngoài cửa lớn truyền đến một thanh âm vang lên, sau đó mở ra, đi vào một cô gái, nhìn qua hai mươi bảy hai mươi tám tuổi tác, vóc người thon thả, dài đến vô cùng đẹp đẽ, tiến vào cửa lớn sau khi liền vội vàng vào phòng.

"Ba mẹ, tiểu diệu, ngời không sao chứ?"

"Tỷ, ngời sao trở về?"

Trở về người là Vương Diệu tỷ tỷ Vương Như, so với hắn lớn hơn một tuổi, ở trong thành cực nông nghiệp công tác.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Treo lên đánh cao phú soái chuyên truy bạch phú mỹ

"Ta nghe người khác nói người nhảy sông tự sát!" Vương Như kinh ngạc nói, "Cho nhà gọi điện thoại, cũng không ai tiếp, liền vội vàng vàng chạy về."

"Ai loạn nói láo đầu rồ : cái, ta đó là cứu người!" Vương Diệu hơi có chút cảm tức nói.

Liền điểm ấy chuyện hư hỏng nhanh như vậy liền truyền tới mấy chục dặm ở ngoài chi gái trong tai, cái nào đáng yêu người, ừng có như thể hừng hực bát quái chỉ tâm, Vương Diệu thật muốn ngay mặt cổ găng cảm tạ cảm tạ hắn!

"Không có chuyện gì là tốt rồi, để ta nói a, người cái kia vườn thuốc cũng loại khác, tịnh mù làm lỡ công phu, mau mau vào thành tìm cái hoạt đi, nếu không liền liền thử xem thi công chức, người dù sao cũng là hàng hiệu tốt nghiệp đại học, nội tình tốt." Vương Như ngồi xuống sau khi uống một hớp, nàng sau khi tốt nghiệp đại học chính là thông qua quốc thi được vào cực nông nghiệp, xem như là may mắn, làm tỷ tỷ, nàng đối với đệ đệ ruột thịt của mình tự nhiên là đặc biệt quan tâm.

"Ai, đây là cái gì nước a, uống ngon thật!" Vương Như vụng trong tay chén nước kinh ngạc nói.

"Đệ đệ người bạn học cho đệ trở về."

Trên bàn cơm lại nhiều một bộ bát đĩa, người một nhà vui vẻ ẩm áp.

"Tiểu Như a, người lúc nào cho ta mang về cái bạn trai nhìn a?" Đối với với mình khuê nữ việc kết hôn, Trương Tú Anh so với Vương Diệu công tác trả lại tâm, dù sao đây chính là quan hệ đến nữ nhân cả đời sự, chính mình khuê nữ dài đến có xinh đẹp như vậy, công tác cũng không kém, đương nhiên phải tìm một cái gần như.

"Nhanh hơn, nhanh hơn!" Vương Như cười đáp.

"Mỗi lần đều nói nhanh hơn, năm nay Tết đến nhất định phải cho ta mang về một cái!" Trương Tú Anh trầm mặt xuống nói.

"Biết rồi mẹ, người khuê nữ ta ưu tú như vậy, không lo gả."

"Tỷ, ta liền thương thức người loại này tự tin, có thể đừng thành Saint Seiya!"

"Câm miệng của người lại!"

Ăn xong cơm tối sau khi, người một nhà ngồi cùng một chỗ xem ti vi, lao việc nhà, nội dung chủ yếu là quay chung quanh Vương Diệu công tác, mà làm đề tài trung tâm Vương Diệu thì lại đang suy nghĩ ngày mai con đường, thời gian một ngày, nhìn qua rất dài, thế nhưng muốn đi phụ cận mấy cái quy mô trọng đại thuốc Đông y trồng trọt hộ lại đi trong thành một chuyến, nhưng là không quá đủ, nhất định phải cố gắng hoạch định một chút.

Sáng sớm ngày thứ hai, sáng sớm, ngày mới mới vừa sáng, Vương Diệu liền đứng dậy cọ rửa xong xuôi, ăn chút gì sau khi, liền hướng về trên núi mà đi, đây là hắn ba năm nay đã thành thói quen, một số thời khắc thậm chí vì chăm sóc vườn thuốc, liền trực tiếp trụ ở trên núi cái kia nơi trong phòng nhỏ.

Lên núi sau khi, rất xa, một con chó đất liền vọt tới.

"Tam Tiên, chào buổi sáng!"

Gâu gâu gâu, chó đất cao hứng ngoắt ngoắt cái đuôi.

"Chuyện gì thế này?"

Tiến vào vườn thuốc sau khi, Vương Diệu trực tiếp ngây người.

Trong ruộng, hoàng tinh lá cây lớn lên rất nhiều, hơn nữa càng thêm xanh biếc, hán vội vàng mở ra phòng nhỏ, lấy ra mét thước đo đo.

"Không sai, không phải ảo giác, xác thực là lớn lên, lẽ nào là ngày hôm qua cỏ nước suối?" Vương Diệu nghĩ tới nghĩ lui, cảm thấy đây là duy nhất giải thích hợp lý.

"Một ngày một thùng gỗ, vậy nói rõ ngày hôm nay nên còn có!"

Hán vội vàng điều ra hệ thống, sau đó từ bên trong lấy ra cỏ tuyến ẩm, quả nhiên bên trong có chứa đầy cỏ nước suối, cũng sau khi đi ra lại là một thùng gỗ, vô cùng thần kỳ.

Lần này cần đội rế cây!

Hoàng tinh thu hoạch chính là gốc rế, tương tự với khoai lang cùng gừng.

Vương Diệu đem này cỏ nước suối cùng dùng máy bơm nước từ nơi không xa để ngăn sông bên trong đưa tới nước hỗn hợp một đại khái 1-2 mươi tỉ lệ hỗn hợp lại cùng nhau, đều đều đúc toàn bộ vườn thuốc, tiện đường liền vườn thuốc phụ cận mười mấy cây cây táo cùng hạt dẻ cũng đúc một hồi.

"Trường đi, dùng sức trường đi!" Vương Diệu một bên đúc vừa nói.

Làm xong tất cả những thứ này, mặt trời đã nhảy ra ngoài, đồ phùng phùng.

"Tam Tiên, nơi này giao cho ngươi."

Ở trong ruộng thuốc lại xoay chuyển vài vòng sau khi, Vương Diệu xuống núi về nhà, cùng cha mẹ nói một tiếng, cưỡi xe gắn máy liền đi ra cửa.

Đại khái hơn một giờ sau khi, hán mang theo chút ít quà tặng đi tới đến khoảng cách gần nhất một chỗ thuốc Đông y trồng trọt hộ trong nhà, đạo sáng tỏ ý đồ đến,

Đối phương là cái hơn bốn mươi tuổi hán tử, đúng là vô cùng nhiệt tình, không có giấu làm của riêng, đem mình bản thân biết một ít bí quyết nói với Vương Diệu một lần, khi nghe đến Vương Diệu muốn ở trong vòng một tháng đột kích tăng cao sản lượng sau khi, không khỏi nở nụ cười.

"Khả năng này rất nhỏ, ngươi trồng trọt hai ba năm hoàng tinh, sản lượng trên căn bản đã định ra đến rồi, muốn tại đây hơn một tháng thời gian tăng lên, trừ phi dùng một ít kích thích tố, thế nhưng như vậy sẽ ảnh hưởng hoàng tinh chất lượng, đến thời điểm ngược lại là cái được không đủ bù đắp cái mất." Cái kia trồng trọt hộ nói.

"Cố gắng cảm tạ ngài." Để lại điện thoại sau khi, Vương Diệu vội vàng vàng rồi đi.

Hán bãi phòng thứ hai trồng trọt hộ liền không như vậy rộng thoáng, che che giấu giấu không muốn nhiều lời, Vương Diệu thấy thế cũng không nhiều dừng lại, đạo thanh quấy rồi liền trực tiếp rồi đi.

"Đồng hành là oan gia, lời này quả nhiên là không sai a!"

Vừa giữa trưa, hán chạy ba cái trồng trọt hộ, tới gần buổi trưa nhận được tỷ tỷ điện thoại.

"Tiểu tử ngươi ở đâu, không phải nói thật đến trong thành sao?"

"Đã đến, ta chung quanh đi dạo." Vương Diệu lúc này khoảng cách thị trấn còn có mười mấy dặm lộ trình.

"Ta chờ ngươi, buổi trưa cùng nhau ăn cơm."

Vương Diệu nói không cần, chỉ có điều cuối cùng không cưỡng được chính mình tỷ tỷ kia, chỉ được vào thành.

Là một người kiến huyền hơn năm mươi năm thị trấn, liền son thị trấn mấy năm gần đây biến hóa vẫn tương đối đại, đường sửa rất rộng, từng toà từng toà nhà lầu vụt lên từ mặt đất.

Buổi trưa lúc ăn cơm, Vương Diệu rất dung đem chị gái lừa gạt, buổi chiều lại đi tới mấy nhà trong huyện phân bán sỉ thương, chọn hai túi thích hợp bên trong thảo dược trồng trọt dùng phân bón hữu cơ, dùng xe gắn máy mang theo đi vào trong nhà, trở lại son thôn, hán không dám về nhà, chỉ lo cha mẹ nhìn thấy chính mình mua những thứ đồ này lại tức giận, trực tiếp cưỡi xe đi tới dưới chân núi, đem cái kia hai túi phân bón hữu cơ mang tới trên núi.

Hơi hơi thờ dãi một hơi sau khi, hán lại tiến vào vườn thuốc.

Ân, cao lớn lên!

Hán tiến vào vườn thuốc sau khi phát hiện trong ruộng thuốc hoàng tinh so với mình buổi sáng lên lúc rồi đi cao lớn lên không ít, nắm mét thước một đo, lại cao lớn lên sắp tới 3 cm, hơn nữa lá cây trở nên càng sáng hơn, phóng tầm mắt nhìn tới một mảnh vườn thuốc sinh cơ bừng bừng.

Đây là cái kia cỏ nước suối tác dụng?

Hắn điều ra hệ thống bảng, mở ra bao vây, lấy ra cỗ tuyền âm, mở ra nắm âm, bên trong vẫn còn có cực nhỏ đo cỗ nước suối.

Này cỗ nước suối đến cùng có tác dụng gì?

Cỗ nước suối: Cỗ nước suối, núi sông chi tinh hoa, có thể xúc tiến thực vật sinh trưởng, ẩm chi, thân thể an khang, kéo dài tuổi thọ.

Thân thể an khang, kéo dài tuổi thọ!

Tác dụng lớn như vậy? !

Xem tới đây, Vương Diệu lập tức làm một cái quyết định, sau đó ngoại trừ dùng nó đúc vườn thuốc ở ngoài, mỗi ngày bỏ ra một phần đến cho người nhà của chính mình trích dẫn.

Ai, có vẻ như này mấy cây cây táo cùng cây hạt dẻ cũng tươi tốt một chút, sau đó cũng cho các người đội điểm, Vương Diệu vỗ vỗ này mấy cây nhiều năm rồi cây cối, hẳn lúc trước bao sơn thời điểm, nhưng là viết ở hộp đồng bên trong, những cây này cũng quý hử, dù sao toà này Nam sơn cây cối cũng không phải rất nhiều, có cũng là chút thấp bé cây cối, không thể thành mới, cũng không đáng giá mấy đồng tiền, trong thôn bí thư chi bộ đáp ứng, cũng coi như là chống đỡ hậu bối.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Những thứ này đều là rác rưởi

Phải nghĩ biện pháp đem bao sơn hộp đồng lại kéo dài một quãng thời gian!

Vương Diệu trong đầu óc lập tức tránh ra như vậy một ý nghĩ, lúc trước hắn ký hợp đồng là lấy năm vạn nguyên giá cả nhận thầu năm năm, hiện tại có cái này thần kỳ hệ thống, hẳn sau đó liền hi vọng cái này làm giàu làm giàu, đi tới treo lên đánh cao phú soái, chuyên phao bạch phú mỹ hoạn lộ thành thang.

Thời gian năm năm làm sao đủ? !

Nếu như năm nay hoàng tinh được mùa, kiếm lời hẳn một bút, có người trông mà thèm cũng muốn bao sơn, vậy phải làm thế nào? Then chốt là việc này còn phải gạt cha mẹ chính mình.

"Hừm, đến cố gắng nghĩ một biện pháp, ai, vẫn là trước tiên bón phân đi!"

Hắn đem chính mình mất công sức lấy tới phân bón hữu cơ mở ra, chuẩn bị thí ở trong ruộng thuốc.

"Keng, nhiệm vụ trong lúc, cấm chỉ sử dụng các loại nhân công hợp thành phân." Đột nhiên một tiếng nhắc nhở để hắn cứng lại ở đó.

Hắn còn coi chính mình nghe lầm, vội vàng mở ra hệ thống bảng, quả nhiên ở cột quest ghi chú bên trong phát hiện vậy được nhắc nhở.

"Không cho bón phân, đây chính là phân bón hữu cơ?" Vương Diệu thử nghiệm cùng cái hệ thống này câu thông.

"Những thứ này đều là rác rưởi, người ở ném được sự thật!" Câu nói này xem như là hệ thống hồi phục.

"Mịa nó!" Vương Diệu sùng sột.

Không có cách nào sử dụng phân bón hữu cơ, vậy phải làm thế nào, liền dựa vào mỗi ngày đội cỗ nước suối?

Nếu hệ thống không cho phép, Vương Diệu chỉ được coi như thôi, ở trong ruộng thuốc cẩn thận nhìn một chút, sau đó gặp phòng nhỏ suy nghĩ một chút, nửa ngày cũng không có tốt đối sách, mãi đến tận ở trời tối thời điểm mới xuống núi về nhà.

Về đến nhà sau khi, Vương Diệu liền thu được một cái đề hắn thất kinh tin tức.

"Cái gì, ra mất!"

Mẹ của hắn ở chưa qua quá bản thân của hắn đồng ý tình huống an bài cho hắn một lần ra mắt.

"Người hống cái gì, người đầu 26, phía trước tiểu ngô nhỏ hơn người hai tuổi, nhi tử đều sẽ té đi." Trương Tú Anh trừng mắt lên.

"Không phải, mẹ, việc này ngài trước tiên theo ta thương lượng một chút được rồi?" Vừa nhìn thấy mẫu thân trừng mắt, Vương Diệu lập tức túng.

"Thương lượng cái gì, việc này liền như thế định, ngày mai buổi sáng, cô nương kia ta đã thấy, dài đến rất xinh xắn, điều kiện gia đình không sai, ở trong huyện bệnh viện nhân dân đi làm, phối người tiểu tử thú thừa sức, người cho ta cố gắng biểu hiện!" Trương Tú Anh một trận ngôn ngữ gổ.

"Ừ." Vương Diệu ưỡ oai đáp một tiếng.

Hắn đối với ra mắt chuyện như vậy bản thân thì có chút bài xích, càng mấu chốt chính là hiện tại hắn còn chưa muốn kết hôn, dù sao tốt nghiệp ba năm kẻ vô tích sự, vừa có cái thần kỳ hệ thống xuất hiện, có chút nhân sinh chuyển ngoặt manh mối, cái kia vài mẫu vườn thuốc liền đủ hắn dần vật, cái nào còn có thời gian nói chuyện yêu đương a!

"Hi vọng cô nương kia không lột mắt ta!" Còn chưa gặp người, Vương Diệu liền ở trong lòng cầu khẩn.

Sáng sớm ngày thứ hai sáng sớm, Vương Diệu theo thường lệ dậy sớm giường, cọ rửa xong xuôi, ăn một chút gì người, sau đó ra ngoài lên núi.

"Tiểu tử thú, nhớ tới về sớm một chút!" Trong phòng truyền đến Trương Tú Anh tiếng la.

"Biết rồi, mẹ!"

Lên núi đi tới vườn thuốc sau khi, hắn phát hiện hoàng tinh lại hơi dài một chút, theo thường lệ lấy ra cổ tuyến ẩm

Hả?

Ở điều ra hệ thống bảng thời điểm, Vương Diệu bất ngờ phát hiện chính mình thân thể thuộc tính bên trong thể chất lại biến thành 1. 1.

"Ta nhớ rằng lần trước vẫn là 1 đây, lẽ nào là cổ nước suối công hiệu?"

Hắn ở đặc biệt lưu ra một phần cổ nước suối, còn lại ngoại trừ sâm đoái một điểm này "Tam Tiên" ở ngoài, toàn bộ dùng để đúc vườn thuốc, tiện thể đúc một hồi phụ cận mười mấy cây cối.

Vừa hết bận, điện thoại di động liền hưởng lên, mới vừa chuyển được, bên trong liền truyền đến mẹ mình một trận hống.

"Tiểu tử người lập tức cho ta từ trên núi hạ xuống, người ta muốn tới!"

"Như thế sớm, không đến nổi chứ?"

Vương Diệu tuy rằng nội tâm chống cự lần này ra mắt, thế nhưng vẫn là hết sức nhanh chóng thu thập xong, cho "Tam Tiên" bỏ thêm chút thức ăn cho chó sau khi, cấp tốc xuống núi.

Về đến nhà thời điểm phát hiện mẹ của chính mình chính cầm một bộ quần áo chờ đợi mình.

"Đưa cái này đổi."

"Không đến nổi đi,

Mẹ?"

"Ít nói nhảm, mau mau cho ta đổi!" Trương Tú Anh giọng nhắc lên, Vương Diệu là lạ vào nhà đổi lại y phục.

Quần tây, quần áo trong, giày da,

Như thế đánh phần sau khi, cả người khí chất bên trong thay đổi.

Trong trường học bốn năm hun đúc đi ra một điểm đáng về thư sinh,

Trong ba năm gió mặc gió, mưa mặc mưa mà luyện ra đến già giặn, kiên nghị

Hai loại khí chất hỗn hợp lại cùng nhau, hơn nữa tám kia khá giống Kim Thành Vũ mặt, không thể không nói, Vương Diệu vẻ ngoài tương đương không sai.

"Đi đem râu mép quát!" Trương Tú Anh liếc mắt nhìn sau khi, lập tức vạch ra không đủ.

? Ý lượng thuê ca dư? Chừng 10h sáng, bên ngoài truyền đến tiếng gõ cửa.

"Đến rồi, người có thể cho ta cố gắng biểu hiện!"

Trương Tú Anh vội vàng vàng ra đi mở cửa, bên ngoài đi vào hai cô gái, một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên nữ tử, một cái hơn hai mươi tuổi cô gái trẻ.

"Người xem một chút, còn mang vật gì a?" Trương Tú Anh cười đem hai người nghênh vào trong nhà, sau đó cho hai người các nàng giới thiệu một chút về mình nữ tử.

"A di, các người ngồi." Vương Diệu thông thạo pha trà rót nước.

Bốn người nói chuyện phiếm một hồi, kỳ thực chủ yếu là mẫu thân của Vương Diệu cùng vị kia trung niên nữ tử ở lao việc nhà, ở trong quá trình này, Vương Diệu biết trước mắt cái này tế lông mày mắt to, dài đến khá vì đẹp để, vóc người thon thả nữ tử gọi lý Hiểu Yến, ở thị trấn bệnh viện nhân dân làm y tá.

"Nếu không để bọn họ người trẻ tuổi tâm sự?"

"Được, liền không ở này mà dính líu."

Nói chuyện, Trương Tú Anh cùng cái kia đồng dạng cô gái họ Trương liền đi ra ngoài, trong phòng chỉ còn dư lại Vương Diệu cùng cô nương này, trong lúc nhất thời bầu không khí có chút lúng túng.

"Người làm việc ở đâu?" Lý Hiểu Yến trước tiên đã thấy ra khẩu.

"Trong nhà." Diện đối với vấn đề này, Vương Diệu cũng thật là không tốt lắm trả lời, nhưng lại không thể không nói.

"Trong nhà?" Lý Hiểu Yến sững sốt, nàng đến đến thời điểm nhưng là nghe chính mình biểu đi nói vị này nhưng là hàng hiệu tốt nghiệp đại học sinh viên tài cao, ở nhà có thể làm gì, nghề nông sao?

"Ta nhận thầu một mảnh sơn, trồng thảo dược."

"Trồng thảo dược, khó sao?" Lý Hiểu Yến tò mò hỏi.

"Mới vừa lúc mới bắt đầu có chút khó, hiện tại khá hơn chút, uống trà."

"Cảm tạ." Lý Hiểu Yến nâng chung trà lên uống một hớp nước, đột nhiên tay khẽ run một hồi, không biết tại sao sắc mặt thay đổi, có chút khó coi, chỉ chốc lát sau lại khôi phục như thường.

"Người liền chuẩn bị một mực làm cái này?"

"Xem tình huống đi, nói không chắc gặp thay cái công tác."

"Đi trong thành?"

"Ừm." Vương Diệu gật gật đầu, kỳ thực hán tạm thời căn bản cũng không có đi trong thành dự định.

Hai người lần thứ nhất gặp mặt, cũng không có quá nhiều tiếng nói chung, nói chuyện dường như nước sôi luộc cải trắng, không có một chút nào mùi vị, như vậy nói chuyện đối với hai người mà nói thậm chí là có chút dày vò, mãi mới chờ đến lúc đến hai bên thân thuộc lại từ bên ngoài trở về.

Hô, hai người đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Mất thấy đến trưa, Trương Tú Anh nhất định phải lưu người ta ăn cơm, các nàng nhưng từ chối có việc rồi đi.

"Thế nào? Ta xem cô nương kia không sai, muốn đáng đáp có đáng đáp, muốn vóc người có thân hình, tuổi tác cũng cùng người xứng đôi!" Khách mời vừa ra khỏi cửa, Trương Tú Anh liền vội vã hỏi Vương Diệu.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Táo hương

"Phòng chừng quá chừng." Vương Diệu đạo, ở cuối cùng vài câu nói chuyện bên trong, hần nghe được đối phương ở qua loa.

"Đề lại số điện thoại?"

"Đề lại."

"Vậy thì tốt thật đàm luận."

"Hiếu Yến, đàm luận như thế nào a?"

"Không ra sao, hần liền cái công việc đảng hoàng đều không có, nói là ở nhà loại được thảo." Lý Hiếu Yến hơi chu mỏ nói.

"Tự chủ gây dựng sự nghiệp, chuyện tốt a!"

"Tốt cái gì, ta có thể nghe nói này trong thôn có cái hàng hiệu tốt nghiệp đại học học sinh, ở nhà trồng thảo dược, bồi mất hết vốn liếng, nghĩ không ra nhảy sông tự sát, sẽ không phải chính là hần chứ?"

"Có việc này, vậy ta lại cho người cố gắng hỏi thăm một chút, có thể hay là cái đến trường trên choáng váng gia hóa!"

Đưa đi cái kia hai người sau khi, Vương Diệu lại lên núi, bản thân hần liền căn bản không đem lần này ra mắt coi là chuyện to tát, hần hiện tại tâm tư đều đặt ở vườn thuốc bên trên.

Tưới nước, làm cỏ, xới đất, tháng ngày liền như vậy trôi qua từng ngày.

Trong lúc hần ở mẹ mình giặt giũ, cũng từng cùng cái kia lý Hiếu Yến liên lạc qua mấy lần, người ta cũng là thờ ơ treo, cuối cùng hần trực tiếp nói cho mẹ, người ta không coi trọng chính mình, việc này mới coi như kết thúc.

Bất tri bất giác đến đầu tháng 9, khí trời cũng dần dần nguội.

Ở cỗ nước suối đục bên dưới, Vương Diệu trong ruộng thuốc, cái kia không tới hai mẫu hoàng tinh trưởng thế thật là kinh người, cành lá xum xuê, trường so với người còn cao hơn.

"Ta đi, như thế cao, có chút không quá khoa học a!" Vương Diệu cả kinh nói.

Không chỉ là hần loại hoàng tinh, liền ngay cả phòng nhỏ cái khác cái kia mấy cây to bằng cái bát cây táo cũng là đồng dạng cành lá xum xuê, đầu cành cây trên treo đầy trái cây, từng viên một, màu đỏ sẫm, sáng lấp lánh, cái đầu đầu, vô cùng no đủ, toả ra đặc biệt táo hương, cách rất xa liền có thể nghe thấy được.

Wương Diệu đánh xuống mấy viên, đưa vào trong miệng.

Răng rắc, vô cùng giòn thoải mái, hơn nữa ngọt ngào nước nhiều.

Ăn ngon!

Hần chưa từng có ăn qua tốt như vậy ăn táo, vội vàng đánh xuống một phần, chuẩn bị mang về nhà bên trong cho cha mẹ nếm thử.

Có vẻ như cái này cũng có thể bán lấy tiền chứ?

Nghĩ tới đây, hần có đặt xuống đến rồi một phần, xưng một hồi, đầy đủ hơn 100 cân, liền như vậy, một thân cây còn rơi xuống không đủ một phần ba.

"Này một thân cây đến kết bao nhiêu táo a?"

Đem táo mang sau khi trở về, giặt sạch một bàn, trước tiên cho cha mẹ chính mình nếm thử.

"Thật ngọt đây, người từ cái kia trích?" Trương Tú Anh tỷ kinh ngạc nói, ở trong sơn thôn ở lại : sững sờ mấy chục năm, phụ cận sơn nàng đều chuyển toàn bộ, không nhớ rõ nơi nào có tốt như vậy cây táo a!

"Ngay ở phòng nhỏ cái khác cái kia mấy cây táo, ta chuẩn bị ngày mai đi trong thành nhìn, có thể hay không bán đi."

"Hừm, được, thuận tiện lại chứng thực một hồi chuyện công tác, này đều hơn hai mươi ngày, người lần trước nói đơn vị làm sao vẫn không bồi thường phục a?"

Wương Diệu nghe xong kinh ra một thân hần, đây là lần trước hần vào thành sau khi trở về ứng phó chính mình mẹ tát hoang, không nghĩ tới nàng hiện tại

còn nhớ kỹ đây.

Ngày thứ hai, Vương Diệu như thường lệ lên núi, trước tiên cho vườn thuốc tưới nước.

Này thần kỳ hệ thống tặng kèm cỗ nước suối quả nhiên thần kỳ cực kỳ, không mang theo có thể xúc tiến thực vật sinh trưởng, hơn nữa nhân loại cùng động vật dùng để uống sau khi cũng có lợi ích to lớn.

Trải qua này hơn hai mươi ngày không gián đoạn dùng để uống cỗ nước suối, hẳn phát hiện hệ thống các nơi thuộc tính bên trong thể chế đã có rõ ràng biến hóa.

Thể chất 1. 5, tinh thần 1. 1, nhanh nhẹn 1. 1, ý chí 1. 2, sức mạnh 1. 1.

Trong đó thể chất tăng cường rõ ràng nhất.

Không chỉ là hẳn, hẳn có thể có thể thấy, cha mẹ mình khí sắc cũng được rồi rất nhiều, hơn nữa ở trên núi "Tam Tiên" màu lông càng sáng hơn, hơn nữa tựa hồ lớn rồi một điểm, biến thông minh không ít.

Các loại các loại đều biểu hiện cái này cỗ tuyên âm bất phạm, cũng càng làm nổi bật lên cái hệ thống này thần kỳ, dù sao đây chỉ là vừa mới bắt đầu tặng cùng, mặt sau khẳng định còn có thể có càng thêm huyền diệu đồ vật, tự mình trải qua sau khi, Vương Diệu bắt đầu đối với cái hệ thống này cực kỳ chờ mong.

Mặt sau còn có thể có cái gì đây?

Ở trên núi bận rộn xong sau khi,

Hắn liền dẫn hơn 100 cân mới mẻ táo, một cân bàn, một con ngựa trắng, mấy bao túi ra cửa, tiến vào thành.

Hắn đầu tiên là tìm đại hoa quả bán sỉ thương, đối phương chỉ là liếc mắt nhìn hắn táo, sau đó ném một câu nói.

"Hai khối tiền một cân." Thái độ rất lạnh lẽo cứng rắn, đem Vương Diệu vô cùng tức giận.

"Ta còn không phải bán ra cái giá cao!"

Hắn lại đang phụ cận chuyển động, cuối cùng chọn một mảnh chuyên bán hoa quả rau dưa tán than nơi tụ tập tìm hàng đơn vị trí, đem thịnh táo túi hướng về trên đất một phương, ngồi ở ghế xếp trên, cũng không tiện thiết to, sẽ ở đó chờ người mua tới cửa. Thế nhưng bên cạnh hắn những người bán hoa quả rau dưa tiểu thương môn thiết to rất hăng say.

"Người này táo bán thế nào?" Đợi nửa ngày, rốt cục có người lại đây hỏi giá.

"Mười đồng tiền một cân." Vương Diệu nói.

"Cái gì, mắc như vậy!" Người kia nghe xong sửng sò, sau đó xoay người rồi đi.

"Này, tiểu huynh đệ, lần thứ nhất đi ra bày sạp mua đồ chứ? Người này cái gì táo a, bán mắc như vậy? Người ta đều bán ba khối, nhiều nhất năm khối tiền, người ngược lại tốt, mở miệng chính là mười đồng tiền, mắc như vậy, khẳng định không ai mua!" Bên cạnh một vị lòng tốt người đàn ông trung niên nghe xong Vương Diệu báo giá lòng tốt khai đạo hắn.

"Ta này táo ăn ngon."

"Cho dù tốt ăn cũng không thể bán mắc như vậy a!"

"Người trước tiên ném thử." Vương Diệu nắm một cái đưa tới.

"Cảm tạ, ai, nhìn qua không sai!"

Nam tử kia nhận lấy, chỉ thấy này táo viên viên no đủ, toàn thân đều là đỏ thẫm sắc, không giống như là cái khác táo, hoặc thanh, hoặc hồng, cực nhỏ có như vậy toàn thân đỏ thẫm sắc, hơn nữa sáng lấp lánh táo, nghe có một luồng đặc biệt táo hương, nhìn đã nghĩ ăn.

Đưa đến trong miệng, thoải mái giòn nước nhiều, ngọt ngào bên trong có chút chua.

Mỹ vị, ăn ngon!

"Hừm, ăn, ừm!" Liên tiếp ăn năm viên táo, nam tử này mới dừng lại.

"Thế nào?"

"Ăn ngon, ta từ chưa từng ăn tốt như vậy ăn táo, tiểu huynh đệ, này táo, người bán tiện nghi, 15 một cân!" Nam tử kia nói.

"A! ?" Lần này đến phiên Vương Diệu sừng sốt.

"A cái gì a, ăn ngon như vậy, khẳng định có người mua, vật lấy ít làm quý, người thành phố có tiền nhiều chính là, nghe ta không sai."

"Được rồi, ăn ngon người liền ăn nhiều một chút, này còn có một túi lớn đây!"

"Cái kia sao được."

"Này táo bán thế nào?" Đang khi nói chuyện, lại có người lại đây hỏi giới.

"15 một cân."

"Bao nhiêu tiền? !" Người kia cũng sừng sốt, coi chính mình nghe lầm.

"15, một cân."

"Cái gì táo mắc như vậy a? !"

"Ngài trước tiên ném thử, có đáng giá hay không cái giá này." Vương Diệu chỉ chỉ trong túi táo.

Nam tử kia cầm một viên, xoa xoa, đưa vào trong miệng, ánh mắt sáng lên, mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

"Ăn ngon, cho ta đến hai cân!"

"Được rồi!" Vương Diệu nhanh nhẹn xưng hai cân, đưa cho đối phương.

Vốn tưởng rằng bây giờ sẽ bắt đầu, kết quả đợi vừa giữa trưa, đi ngang qua người cũng không ít, thế nhưng vừa hỏi giá cả, lập tức quay đầu bước đi.

"Tình huống thế nào, muốn không tự nhiên giá cả?"

Ngay ở hần thời điểm do dự, nhà xưởng, đơn vị người đều nghỉ làm rồi, trên đường ngựa xe như nước, người cũng theo bắt đầu tăng lên.

"Làm sao?"

"Thì ở phía trước!"

Chỉ một tiếng, một chiếc xe đứng ở bên đường, từ trên xe bước xuống bốn người, hai nam hai nữ, xuyên rất ngay ngắn, bốn người trực tiếp đi tới Vương Diệu than bên.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đây là táo vương a

"Ồ, là hần?" Vương Diệu phát hiện đi đầu cái kia chính là buổi sáng đến mua táo người kia.

"Ông chủ, cho ta đến mười cân!"

"Bao nhiêu?"

"Mười cân a!" Nói lời này, nam tử tiền đều lấy ra.

Bốn người này, mỗi người đều muốn mười cân, chân trước mới vừa đi, theo sát phía sau lại tới nữa rồi một chiếc xe, mặt trên lại hạ xuống mấy người, nhìn ngó, hướng về phía hần đến rồi.

"Chính là này táo! Ông chủ cho ta đến mười cân."

Mấy người có muốn mười cân, có muốn năm cân, không chỉ trong chốc lát, một túi táo đi tới một nửa.

Mấy người này đi rồi sau khi, lại tới nữa rồi một lần sóng.

Kết quả trước sau không tới nửa giờ, Vương Diệu mang đến một túi táo thấy để, mà hắn cũng vào món nợ hơn một ngàn đồng tiền.

"Đại ca, này táo người cầm ăn đi." Cuối cùng những người táo nàng đơn giản cũng không bán, trực tiếp cho bên cạnh cái kia lòng tốt nhắc nhở đại ca của chính mình.

"Cái này sao có thể được đây, này vài cân đây!"

"Ai, người cầm ăn đi, ta này đi rồi, ngày mai trở lại."

"Được!"

"Ai, tiểu tử, người này không phải bán táo sao?" Lúc này một cái bác gái lại đây mua táo.

"Không còn, ngày mai trở lại chứ?"

"A, vậy thì ngày mai." Này bác gái nhìn qua còn có chút thất vọng.

Ngày mai nhiều lắm mang điếm tới!

Vương Diệu cười xe gắn máy trở về thôn, nhà cũng không về, trực tiếp lên núi, một buổi trưa công phu, đặt xuống hai túi lớn táo, hơn 200 cân, một thân cây còn không dưới xong.

"Ta đi, nhiều như vậy!"

Vương Diệu bị này táo sản lượng sợ hết hồn, không nghĩ tới một thân cây lại có thể kết ra nhiều như vậy táo đến.

Sau khi về nhà, Vương Diệu liền đem ngày hôm nay bán tiền cho mình mẫu thân.

"Từ đâu tới tiền?" Trương Tú Anh tiền giật mình nói.

"Bán táo." Vương Diệu cười nói, ba năm qua, hắn đều là hướng về trong nhà đòi tiền, giống như vậy kiếm tiền vẫn là lần đầu, cũng thật sự có chút không tốt lắm ý tứ.

"Bao nhiêu cân đây, hơn một ngàn đồng tiền?"

"Hơn 100 cân, ta bán 15 một cân." Vương Diệu cầm cái lương bánh màn thầu liền hướng trong miệng đưa, bận việc một ngày, hắn cơm trưa cũng không kịp ăn.

"Cái gì, 15 đồng tiền một cân, có mua sao?" Trương Tú Anh đạo, cái kia táo mặc dù ăn ngon, thế nhưng dưới cái nhìn của nàng đây cũng quá quý giá.

"Có, không tới hai giờ đều bán xong, hai ngày nay, ta chuẩn bị đem cái kia mấy cái trên cây táo đều rơi xuống bán!"

Ngày thứ hai, lên núi cho vườn thuốc tưới nước, thuận tiện kiểm tra một lần, Vương Diệu liền mất công sức đem hai túi lớn táo làm xuống núi, sau đó dùng xe gắn máy mang theo đi tới trong thành, vẫn là ngày hôm qua vị trí kia, bên cạnh vẫn là cái kia vị đại ca, hắn sớm đem vị trí cho Vương Diệu chiếm được rồi.

"Đến rồi."

"Đại ca người sớm."

"Đến, ta giúp người." Cái kia nam tử hơn bốn mươi tuổi đứng dậy giúp đỡ Vương Diệu đem hai túi táo dỡ xuống bên cạnh.

Con này mới vừa hết bận, buồn bán liền tới nhà, một vị đã có tuổi bác gái đi tới, nhìn một chút cái kia táo, sau đó nắm một cái thả trong miệng nếm trải thường.

"Không sai, chính là cái này, đến mười cân."

"Được, ngài chờ."

Vị này bác gái mới vừa đi, tiếp theo một chiếc Passat lái tới.

"Ông chủ, này táo cho ta đến năm mươi kg." Khí trên xe xuống một cái nam tử nếm thử một miếng cũng không hỏi giới, trực tiếp muốn năm mươi kg.

"Bao nhiêu?" Vương Diệu coi chính mình nghe lắm

"Quên đi, này một túi ta đều muốn, ngươi xưng một hồi." Nam tử chỉ vào cái kia một đại túi táo nói.

"À!" Vương Diệu sững sốt một hồi mới phản ứng được, hóa ra là cái đại tài chủ.

Hắn muốn xưng, nhưng phát hiện mình mang theo ước lượng trình không đủ, cũng còn tốt bên cạnh cái kia vị đại ca hỗ trợ cho mượn đài đại xưng, 123 cân táo, số lẻ trực tiếp xóa, bỏ lên xe, 1,800 khối tới tay.

"Tiểu huynh đệ, ngươi này táo nơi nào bán sỉ?" Bên cạnh cái kia vị đại ca thấy thế ngồi không yên.

Xem chuyện cười đây, không tới 20 phút,

Tiếp cận hai ngàn đồng tiền tới tay, ai nhìn không mê tít mắt a!

"Chính mình trông." Vương Diệu nói.

"Ừ." Hán tử kia nghe xong không lời nói.

Một cái đơn vị bên trong, một gian làm công bên trong, một phòng toàn người, đều ở ăn táo.

Hoà hồng táo, sáng lấp lánh, toàn bộ gian nhà đều là táo hương.

"Này táo ăn quá ngon!"

"Chính là, từ chưa từng ăn tốt như vậy ăn táo."

"Cái này cần nhờ có Triệu ca."

"Đó là, ta lần thứ nhất mua thời điểm, nghe giá cả kia sợ hết hồn, cũng còn tốt nếm trải thường, bằng không há không phải là sai quá bức này mỹ vị."

"Ngươi nói vậy ông chủ ở làm sao loại, sẽ không phải là lấy cái gì kích thích tố chứ?" Một người nói.

"Không thể nào, ta còn mua chút tặng người đây, ta nghe nói vừa nãy có người trực tiếp mua một túi lớn?"

"Có khả năng này!"

"Mau mau đưa đi kiểm nghiệm cục cho kiểm thử xem!"

Bọn họ những người này là có chút tiền, nhưng lúc hiện tại càng chú ý màu xanh lục khỏe mạnh, nghe hắn vừa nói như thế, đều sợ đến không dám ăn. Thật là có sợ sệt, cầm một cái túi nhỏ táo đưa đến kiểm nghiệm cục, vừa vặn người bên kia bọn họ cũng quen thuộc.

Không cần bao lâu thời gian, xét nghiệm kết quả là đi ra.

"Như thế nào a, dùng vô dụng kích thích tố a?"

"Các ngươi cái nào làm này quả táo a?" Cái kia phụ trách kiểm nghiệm nam tử hiếu kỳ nói.

"Làm sao, này táo có vấn đề?"

"Có vấn đề, vấn đề còn không nhỏ!" Hắn gật gù.

"Mịa nó, ngươi đừng dọa ta, ta đều ăn hơn một cân!" Đến đưa dạng nam tử dọa sợ.

"Một cân? Ngươi ăn nửa mưới cân cũng không có vấn đề gì!" Cái kia phụ trách kiểm nghiệm nam tử cười nói.

"Vừa nãy không phải ngươi nói này táo có vấn đề sao?"

"Đúng vậy, vấn đề là này táo quá tốt rồi! Không chỉ không có bất kỳ thuốc trừ sâu cùng kích thích tố, các loại vitamin, a-xít a-min chờ dinh dưỡng vật chất hàm lượng đều rất cao, bình quân so với phổ thông táo đỏ cao hơn còn nhiều gấp đôi!" Cái kia kiểm nghiệm viên hưng phấn nói.

"Như thế ngu?"

"Đúng, ta khác không biết, ngược lại tè tình số liệu ghi chép bên trong, đây là tuyệt đối xếp số một vị, đặt ở toàn quốc tám chín phần mười cũng là số một, này không phải phổ thông táo, đây là táo vương a!"

"Ngươi từ đâu mua, bao nhiêu tiền, cho ta làm mấy chục cái cân!"

"15 một cân, một quán nhỏ."

"15? Này táo bán 51 cân đều không mắc, người mau mau đi mua a, chậm nói không chắc liền không rồi!"

Làm nam tử này vội vàng vàng vàng đuổi ra ngoài thời điểm, phát hiện Vương Diệu chính đang thu thập sạp hàng, chuẩn bị đi trở về.

"Ông chủ, táo bán lên?"

"A, thật không tiện a!"

"Cái kia ngày mai lại đến chứ?"

"Đến!"

"Cho ta lưu hai mươi cân, không, năm mươi cân!"

"Ta đây có thể không dám hứa chắc a!"

Vương Diệu khẽ mỉm cười, ở nam tử này trước đã không ngừng một người lại đây dự định, ngày hôm nay này táo bán xác thực là có chút nhanh, có điều một cái giờ thời gian, hai túi táo toàn bộ bán sạch, tốc độ như thế, để hần phụ cận quầy hàng mấy cái bán hàng rong tròn mắt ngoác mồm, then chốt là này táo bán cũng quá đắt, hai túi táo, sắp tới bốn ngàn đồng tiền, bọn họ một tháng nhiều nhất cũng là kiếm lời điểm ấy!

"Tiểu huynh đệ, người cùng ca nói thật, người này táo từ đâu tiến vào?" Chung quanh đây bày sạp người hầu như lại đây hỏi toàn bộ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đây là muốn điên a

"Thực sự là nhà mình loại, liền như vậy mấy cây cây táo." Vương Diệu liền giải thích như vậy, nhưng là những người kia ánh mắt rõ ràng chính là không tin, đối với này hần cũng không thể làm gì.

"Không nghĩ tới, này cổ nước suối lại như thế thần kỳ!"

Vương Diệu không đến buổi trưa liền thu sạp về nhà, lên núi tiếp tục dưới táo, cùng lúc đó, thị trấn một ít trong đơn vị diện, đã có "Táo" truyền thuyết.

"Ta để bằng hữu kiểm nghiệm quá, này táo không chỉ không có bất kỳ thuốc trừ sâu cùng kích thích tố, hơn nữa các loại nguyên tố vi lượng, vitamin đều là phổ thông táo còn nhiều gấp đôi, cái gì sợi vàng tiểu táo, nhạc lãng táo theo chân nó không so được, chuyện này quả thật chính là táo vương!"

"Thật sự giả?"

"Kiểm nghiệm báo cáo đơn ta đều đem ra, còn có thể lừa người!"

"Ô, vừa nãy ta xem cục nông nghiệp lão Lý xách một túi lớn, ít nói ba mươi cân, liền này táo!"

"Ta này đều đi trễ, người ta hai túi đều bán lên!"

"Con trai của ta nhưng yêu thích ăn, hai cân táo một ngày liền ăn, nếu không thành vấn đề, ngày mai có thể chiếm được nhiều mua điểm!"

"Vâng, nhà ta người cũng thích ăn."

"Ta hỏi qua, hần ngày mai trả lại, sẽ ở đó cái quầy hàng."

"Vậy cũng đến đi sớm, chậm nói không chắc liền không rồi!"

"Thắng thắn, trực tiếp mua một bao tải to, trở về phân đạt được!"

"Đúng, liền như thế định!"

Sắc trời đêm hắc, Nam sơn bên trên, Vương Diệu trực tiếp rơi xuống ba cây, có tới hơn 800 cân táo.

"Hô, đây đủ bán rồi chứ?"

Bận việc hơn nửa ngày, Vương Diệu mệt quá chừng, về nhà sớm cho trong thôn một cái anh em lên tiếng chào hỏi, ngày mai mượn bánh bao của hán tay lái táo vận vào thành bên trong, về đến nhà ăn chút gì, ngã đầu liền ngã vào trên giường, ngày thứ hai trời mới vừa tờ mờ sáng hán liền rời giường, lên núi, đem cái kia vườn thuốc quản lý một bên, dùng pha loãng sau cổ nước suối tưới.

Ngay ở hán mới vừa bận việc cho tới khi nào xong, một cái hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi kiện tên đồ con tử lên núi, 1m8 đại cái, mặt chữ điền "方", lông mày rậm mắt to, đây là Vương Diệu bạn thân, tên là Vương Minh Bảo, hai người từ nhỏ một khối lớn lên, quan hệ không thể chê, chỉ là này Vương Minh Bảo học tập không giỏi, Vương Diệu lên đại học thời điểm, hán nhưng bởi vì học tập không giỏi bỏ học về nhà, phụ thân ở trên trấn làm quan, những năm này ở nhà buôn bán, đúng là kiếm lời chút tiền, trong ngày thường Vương Diệu ở trên núi vườn thuốc không giúp được thời điểm, đều là Vương Minh Bảo quá đến giúp đỡ.

"Đến rồi, táo ở trong phòng, phụ một tay đi."

"Được không, người đến không lấy ta làm người ngoài! Ta đi, người loại này cái gì nha, dài đến rể : cái thụ giống như?" Nhìn thấy trong ruộng thuốc cái kia mọc dồi dào, sắp cao hơn một người hoàng tinh, Vương Minh Bảo sợ hết hồn.

"Hoàng tinh."

"Hoàng tinh? Đây đều sắp thành tinh đi, mịa nó, người cái kia cây táo cũng thành tinh, một thân cây tiếp nhiều như vậy táo!" Nhìn vậy còn chưa dưới treo đây đầu cành cây táo, hán có sùng sốt một hồi.

"Ta cho đưa cho người ăn xong không, ăn xong chính mình đến dưới a!"

"Được, nhà ta cũng khoe này táo đây, hiện tại nửa cái thôn người đều biết người loại mấy cây thật cây táo, ta lần trước ăn thời điểm làm sao không cảm thấy tốt như vậy ăn a?"

"Ta dùng phương pháp đặc thù."

"Phương pháp gì?"

"Dùng sinh vật phi." Vương Diệu nói.

"Có đúng không, nhãn hiệu gì, giới thiệu cho ta một chút đi?"

"Bạn học ta khai phá ra, chính ở giai đoạn thí nghiệm đây, còn không sản xuất đại trà." Vương Diệu không muốn lừa dối chính mình này bạn thân, nhưng là hệ thống này thực sự là quá mức thần bí, hán cũng không thể nói a.

"Ừ!"

Người anh em này hai người phở bỏ thật lớn sức lực mới đem mấy trăm cân táo Tầu làm xuống núi, nhấc đến trên xe, sau đó ra thôn, hướng trong thành mở ra.

"Ca, người làm nhiều như vậy, bán đi ra ngoài sao?"

"Nên bán đi ra ngoài!" Có hai ngày trước tinh lực, vương ưu cảm giác mình này táo nhất định có thể bán đi, hơn nữa sẽ không dùng thời gian quá lâu.

Không tới một canh giờ, hai người tiến vào thành, sau đó đến Vương Diệu hai ngày trước đến quầy hàng, vừa đến, cả người hán đều sùng sốt,

Cái kia quầy hàng bên cạnh trên đường lại dùng vài lượng kiện nhỏ xe, Vương Diệu chân trước mới vừa xuống xe, kiện nhỏ trên xe người cũng đều đi theo hạ xuống, khá lắm, mười mấy người cùng nhau tiến lên.

"Tiểu huynh đệ, ta mua táo."

"Đúng, ta cũng mua."

"Ai, là ta đi tới, có cái tới trước tới sau được rồi?"

"Tình huống thế nào? !" Mới vừa xuống xe Vương Minh Bảo trực tiếp sùng sốt.

"Này mua táo còn có cướp? !"

"Các vị, từng cái từng cái đến, ngày hôm nay ta mang quá nhiều!" Vương Diệu đạo, "Đến, mình bảo, chuyển táo."

Này táo mới vừa chuyển xuống đến, một đám người lại vây quanh.

"Cho ta một túi, một túi lớn, đây là tiền." Có người trực tiếp đem tiền đưa tới.

"Cho ta hai trăm cân!"

"Cái gì, hai trăm cân? !" Vương Diệu không phản ứng, một bên Vương Minh Bảo nhưng là sững sờ.

"Cho ta năm mươi kg."

"Này táo ta đều bao, hai mươi đồng tiền một cân!" Một cái âu phục giấy da người trẻ tuổi nói.

"Cái gì? !"

"Người có tiền ghé gớm đúng không?" Hắn này nói chuyện, bên cạnh lập tức có người không vui.

"15 đồng tiền một cân, từng cái từng cái đến, ngày mai còn có, cảm tạ!" Vương Diệu cười nói.

"Ai, vẫn là tiểu huynh đệ này thực thành!"

Liên như vậy không tới một canh giờ, hơn 800 cân táo, bị người cướp đoạt cái không còn một mống.

Hắn này táo bán nhanh chóng, nhưng làm phụ cận những người kia cho trông mà thêm hổng rồi.

"Đùa gì thế, này không phải bán táo a, quả thực chính là lâu tiền a, gặp bán đồ vật phong, chưa từng thấy mua đồ phong."

Có điều Vương Diệu này táo bán thật đúng là cho bọn họ những người này mang đến chân thật chỗ tốt, những người không có mua được cũng không có thiếu người từ phụ cận tiện thể chút hoa quả, rau dưa loại hình, có điều cùng Vương Diệu đó là không cách nào so sánh được.

"Đi thôi, lên xe!" Vương Diệu thu cẩn thận tiền, vỗ một cái tát còn đang ngăn người Vương Minh Bảo.

"Không phải, tiểu huynh đệ, ngày mai có thể nhất định phải đến rồi a!" Còn có người không mua được táo, không yên lòng hô.

"Yên tâm đi, ngày mai nhất định đến."

"Đi thôi, lái xe a!"

"Ta ngày hôm nay xem như là mở mang hiểu biết, người này táo bán so với thịt còn quý, lại còn bị người cướp đoạt, chính là thương trường bên trong nhảy lều đại bán phá giá cũng không này hiệu ứng!" Vương Minh Bảo than thở.

"Về nhà, ngày mai còn phải phiền phức người."

"Không thành vấn đề, khách khí với ta cái gì a!"

Hai người khi về nhà còn chưa tới buổi trưa.

"Cho, cái này cho người!" Vương Diệu từ bán táo cái kia hơn một vạn đồng tiền bên trong rút ra mười mấy tấm cũng không mấy, trực tiếp đưa cho Vương Minh Bảo.

"Có ý gì a?"

"Cầm!"

"Người mau mau cho ta lấy về, nếu không thì ta trở mặt a!" Vương Minh Bảo không vui.

Hai người ở trên xe tranh chấp mấy phút, cuối cùng Vương Diệu chỉ được đem tiền này thu cẩn thận.

Vương Diệu về nhà ăn cơm sau khi, tiếp tục lên núi bận rộn, trên núi còn có bốn khóa cây táo không dưới xong, toàn bộ dưới hạ xuống phòng chừng còn có thể có hơn một ngàn cân, có thể bán sắp tới hai vạn đồng tiền, ngay ở hân bận rộn thời điểm, trong thị trấn, tiểu bên trong phạm vi, "Táo" truyền thuyết bắt đầu truyền bá, không ít người đều biết ở thị trấn một nơi nào đó có như thế cái quán nhỏ, ông chủ chỉ bán táo, giả cả còn không rẻ, nhưng này táo vô cùng ăn ngon, mấy trăm cân táo, ở thời gian cực ngắn bên trong sẽ bị một cướp mà không.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tiền mặt đang khiêu vũ

Buổi trưa sau khi về nhà, Vương Diệu bữa trưa đều không ăn, trực tiếp lên núi, bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, đói bụng liền dám gặm sớm chuẩn bị bao.

Lúc xế chiều, Vương Minh Bảo cũng lên núi hỗ trợ, hai đứa bận việc nửa ngày, mãi cho đến trời tối, cuối cùng xếp vào mười túi lớn táo.

"Hô, có thể mệt chết ta rồi, không thấy được, nguoi thân thể lại tốt như vậy!" Vương Minh Bảo hoạt động nguoi cánh tay trực tuyến thô khí.

"Thường thường ở đây lao động, rèn luyện." Vương Diệu đạo, trên thực tế, hấn hiện ở tổ chất thân thể tốt như vậy, một mặt là thường ở trên núi lao động, thể nhưng hơn nửa công lao còn phải quy công cho cái kia thân kỳ cổ nước suối.

"Cho, này táo mang về cho thức cùng thăm ăn." Vương Diệu đưa tới một túi hoa hồng táo.

"Ta đây liền không khách khí, nguoi trong nhà đều thích ăn này táo, ngày mai vẫn là cái kia điểm?" Vương Minh Bảo tiếp nhận táo nói.

"Ừm!"

Khóa kỹ cửa sau khi, hai đứa xuống núi, từng nguoi về nhà.

"Mẹ, ta đã trở về!"

"Táo đều bán xong?"

"Bán xong, cho, đây là ngày hôm nay bán tiền!" Vương Diệu đem một loa tiền đưa cho mình mẫu thân.

"Nhiều như vậy!" Trương Tú Anh sửng sốt, "Chính nguoi thu đi, vôi vàng ra gửi ngân hàng bên trong chứ?"

"Ngài thu chứ?"

"Không muốn, nguoi cầm, đừng tiêu lung tung!"

Thấy mẫu thân kiên trì, Vương Diệu không thể làm gì khác hơn là đem tiền thu hồi đến.

Ăn cơm xong sau khi, rất sớm liền ngủ đi, ngày đó bận rộn nhưng là đem hấn một muốn chết rồi.

Ngày thứ hai, sáng sớm, hấn theo thường lệ rất sớm rời giường lên núi, cổ nước suối đúc vườn thuốc cùng với phụ cận cây cối, sau đó cái kia cùng Vương Minh Bảo đem mây túi táo chuyên lên núi, lái xe tiến vào thành, đi tới mấy ngày trước bày sạp địa phương, sớm đã có xe cộ chờ ở nơi đó, hơn nửa ngày hôm nay nguoi so với ngày hôm qua còn nhiều, ven đường trên nghe bảy, tám hai xe hơi nhỏ, còn có nguoi không ít nguoi chờ ở quầy hàng bên.

"Ta xem như là kiến thức!" Bên cạnh một cái mua thức ăn phụ nữ nói.

"Đúng đấy, bán như thế chút năm hoa quả, này vẫn là lần đầu thấy, đồ mắc như vậy, còn có nguoi xếp hàng chờ tranh mua!" Bên cạnh một nguoi hán tử than thở, nhìn mình trên chỗ bán hàng những nguoi hoa quả, nhìn cũng là ngăn nắp xinh đẹp, nhưng là ven đường như thế những nguoi này, lẳng là mỗi nguoi tiến lên, dù cho là hỏi một chút giới cũng tốt!

"Ta đi, nhiều nguoi như vậy, có chút điên cuồng a!" Dù là có chuẩn bị, hai nguoi cũng bị trận thế này sợ hết hồn.

"Tiểu huynh đệ, nguoi có thể coi là đến rồi, ta này cũng chờ hơn một giờ!" Vừa thấy được Vương Diệu từ trên xe bước xuống, lập tức có nguoi tiến lên phía trước nói.

"Chính là, vì mua táo, ta này đều xin nghỉ!"

"Thật không tiện, nhà ở phía dưới, lộ trình khá xa, tri hoãn một hồi, đại gia bài một hồi đội đi, từng cái từng cái đến." Vương Diệu cười nói.

"Được rồi, nghe lời nguoi!"

Xếp hàng mua táo, này ở liền sơn huyền trong lịch sử, chỉ sợ vẫn là lần đầu tiên.

Một canh giờ nhiều một chút, hơn một ngàn cân táo, một điểm không dư thừa.

"Ông chủ, ngày mai lại đến chứ?"

"Ngày mai không đến, đều bán xong!" Vương Diệu cười nói, kỳ thực hắn còn để lại hơn một nửa cân ở nhà, có điều những người là chuẩn bị chính mình ăn.

"A, vậy thì bán xong!" Có người nghe xong thất vọng nói.

"Đúng vậy, lúc này mới nhiều điểm a! ?"

"Xin lỗi, liên loại như thế điểm."

"Tốt như vậy ăn táo, lão bản người nên nhiều loại điểm mới đúng!"

"Đúng vậy!"

"Xin lỗi, xin lỗi!" Vương Diệu liên tục xin lỗi.

Hô, lên xe Vương Diệu thở phào nhẹ nhõm.

"Ài, ca, ta thực sự là phục rồi người, mấy cây cây táo, hơn ba vạn đồng tiền, người này nếu như đủ loại Nam sơn, còn đến mức nào? !" Vương Minh Bảo cảm khái nói.

"Loại không được nhiều như vậy!"

Vương Diệu đạo, này táo tại sao tốt như vậy hắn nhưng là rõ ràng trong lòng, hoàn toàn là bởi vì cái kia cổ nước suối, thế nhưng hiện tại này hai mẫu vườn thuốc cộng thêm phụ cận mười mấy cây cối cũng đã có chút giọt sương vá vai,

Nếu như thật sự đủ loại Nam sơn, khẳng định không đủ tưới, hơn nữa hắn thu được nhưng là "Dược sư hệ thống", trọng điểm là trồng trọt dược thảo, không phải những này cây công nghiệp, này nhiều nhất coi như là dẫn đầu.

Có điều nói đi nói lại, Vương Diệu hiện tại tâm tình còn là phi thường thoải mái, không tới một tuần lễ, vào tay : bắt đầu hơn ba vạn đồng tiền, này ở trước đây tuyệt đối là không dám nghĩ sự tình.

Sau đó, cái kia hoàng tinh nên cũng sắp chín rồi, đúng rồi, còn có hạt dẻ!

Trở về thôn, lên núi, nhìn cái kia xanh um tươi tốt hoàng tinh cùng cái kia treo đầy đầu cành cây lật bông, Vương Diệu phảng phất nhìn thấy lượng lớn lượng lớn tiền mặt đang hướng về mình vẫy tay.

Có táo đánh trước trận, này hoàng tinh cùng lật bông tuyệt đối kém không được!

Gâu gâu gâu, "Tam Tiên" vui vẻ ở Vương Diệu trước mặt tát hoan, trong miệng lại ngâm con ngựa trát, từ khi dùng để uống cái kia cổ nước suối sau khi, này con chó đất là càng ngày càng thông minh, thậm chí có thể nghe hiểu Vương Diệu nói, lý giải ý đồ của hắn.

Tối gần chạng vạng thời điểm, Vương Diệu về đến nhà bên trong, cơm tối đã mang lên bàn.

"Tiểu diệu a, vừa này người Lê thúc đến rồi, hỏi Nam sơn sự, trong thôn có người muốn bao sơn, ta thế người đáp lại, ngày mai người đi thôn ủy hội một chuyến, đem hợp đồng sửa lại một chút, người Lê thúc nói rồi, còn lại tiền lui về đến!" Trương Tú Anh nói.

"Ừm!" Vương Diệu đáp một tiếng, đầu óc xác thực nhanh chóng chuyển chuyển động.

Hắn này thu được thần kỳ hệ thống, đặc sắc nhân sinh vừa mới bắt đầu, cái kia Nam sơn tuyệt đối là không thể từ bỏ, hắn đang chuẩn bị đi kéo dài nhận thầu hợp đồng đây, không nghĩ tới, thôn bọn họ bí thư chỉ bộ lại tìm đến cửa.

"Lại còn có những người khác đang có ý đồ với Nam sơn, nhìn dáng vẻ chính mình đến dành thời gian hành di chuyển, chậm thì sinh biến!"

Sáng sớm, trời mới vừa tờ mờ sáng, Vương Diệu đã ở trên núi bắt đầu bận túi bụi, khi hắn bận bịu gần như thời điểm, đã là buổi sáng hơn tám giờ.

Gâu gâu gâu, "Tam Tiên" gọi lên.

Xa xa mà, có thể nhìn thấy một người lên núi.

"Liên biết người ở đây." Vương Minh Bảo đi tới gần nói.

"Không phải nói cho người sao, ngày hôm nay không xuống táo!"

"Có hẳn sự nói cho người."

"Cái kia vào nhà đi!"

Vào phòng, Vương Diệu cho hắn rót chén nước, cổ nước sôi.

"Trong thôn có người muốn nhận trâu Nam sơn."

"Ta biết, ngày hôm qua Lê thúc đi nhà ta."

"Người đồng ý?" Vương Minh Bảo bung lên nước nhấp một hớp.

"Ta không thấy người khác, mẹ ta đáp lại, có điều ta không đồng ý, ngày hôm nay đi tìm một chút hẳn."

"Có người nghe nói người bán táo phát tài rồi, vì lẽ đó đánh mất này sơn chủ ý." Vương Minh Bảo thả xuống chén nước nói.

"Cái gì? !" Vương Diệu nghe xong cả kinh, "Tin tức này lưu truyền đến mức nhanh như vậy, chẳng trách! Biết là người nào sao?"

"Không xác định, thế nhưng thôn đông đầu lý truyền vinh mấy ngày nay đi nhà hắn đi khá là cần!"

"Biết rồi, cảm tạ người."

"Mà khách khí với ta cái gì, ai, đây là cái gì nước a, tốt như vậy uống? !" Vương Minh Bảo đột nhiên phát hiện uống đến trong miệng nước không phải bình thường, vô cùng ngọt ngào.

"Trên cây sương sớm."

"Thật sự giả? Đây một chén nước nhiều lắm thiếu lộ thủy a, người cũng quá xa xỉ!" Vương Minh Bảo nghe xong than thở.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đây đều thành tích

"Việc này cùng nhà người thúc toàn bộ khí, núi này, ta muốn lại bao hai mươi năm, thế nhưng trước tiên đừng làm cho cha mẹ ta biết." Vương Diệu nói.

"Không thành vấn đề!" Vương Minh Bảo đạo, "Núi này người muốn bao, liền không tới phiên người thứ hai, hẳn Vương Kiến Lê cũng không được!" Vương Minh Bảo bá tước giận nói.

"Đừng không lớn không nhỏ!"

Có điều Vương Diệu biết mình cái này anh em nói lời này xác thực có cái này sức lực, Vương Minh Bảo phụ thân là bộ đội chuyển nghề quân lên biên chế bộ, hiện tại ở trên trấn làm phó trấn trưởng, hẳn này toàn gia cũng là trong thôn to lớn nhất một nhánh, nói chuyện phân lượng rất nặng.

Lại rảnh hàn huyên một lúc sau, Vương Minh Bảo liền xuống núi đi tới.

Vương Diệu ở trong ruộng thuốc quay một vòng, sau đó trở về nhà bên trong lấy ra một cái xẻng nhỏ, ở cạnh điền một bên vị trí, cẩn thận từng li từng tí một đào ra một viên hoàng tinh.

Hoàng tinh là dùng rễ : cái làm thuốc, thông thường năm tháng càng dài rễ cây càng lớn.

"Đây? !"

Đào ra hoàng tinh sau khi, Vương Diệu lập tức sững sờ!

"Thật lớn!"

Hoàng tinh hán không phải là không có từng thấy, thế nhưng này dài hơn bốn mươi cen-ti-mét, nặng hơn mười cân hoàng tinh hán vẫn là lần đầu thấy.

"Đây thực sự là chính mình trông? !"

Vương Diệu ngồi xổm ở cái kia cả kinh sững sờ nửa ngày, phục hồi tinh thần lại sau khi, chính là đại hi!

"Chiều cái này trọng lượng, nhiệm vụ này nhất định có thể hoàn thành! Hơn nữa nhìn đáng đáp như vậy, phẩm chất cũng nhất định rất tốt!"

"Có điều, này táo có thể ném thử còn ăn không ngon ăn, thuốc này cũng không thể tùy tiện thường, có, tìm cái quyền uy bộ ngành kiểm nghiệm một hồi không là được!"

Nói làm liên làm, hán đem rửa sạch sau hoàng tinh tìm cái túi sắp xếp gọn, sau đó khóa kỹ cửa xuống núi, cưỡi xe gắn máy liền hướng trong thành phi đi.

Tiến vào thành sau khi, hán đầu tiên là đi tới trong thành được liệu thu mua thương nơi đó, vì một hồi mới mẻ hoàng tinh thu mua giá cả.

"Tám khối một cân!" Người kia cũng không ngẩng đầu lên nói.

"Tien nghi như vậy, ta ở trên mạng xem giá cả kia nhưng là hơn hai mươi một cân đây?" Vương Diệu nghi ngờ nói.

"Hơn hai mươi? Đó là hoa quả khô, mới mẻ cũng có bán đắt như vậy, thế nhưng phải là nhiều năm đầu hoang đại hoàng tinh." Nam tử kia lúc nói chuyện một mặt xem thường.

"Cảm tạ!" Vương Diệu thấy đối phương quá hợp kiều căng, nói tiếng cảm ơn trực tiếp xoay người rời đi.

Sau đó, hán đi thẳng tới có liên quan bộ ngành, bỏ ra mấy trăm đồng tiền, xét nghiệm chính mình trông hoàng tinh chất lượng làm sao.

"Ồ, có phải là ở nơi nào gặp?" Vị kia phụ trách kiểm nghiệm người nhìn Vương Diệu nói.

"Xin lỗi, ta không nhớ rồi!"

"Ai, ta nghĩ lên, ta mua quá nguoi táo, rất ăn ngon!" Vị kia kiểm nghiệm nhân viên đột nhiên nhớ lại đến cười nói, hán đối với Vương Diệu táo vậy cũng là khắc sâu ấn tượng.

"Há, nguoi được, chào nguoi!" Vương Diệu sững sờ sau khi vội vàng cười nói.

"Nguoi cái kia táo còn nữa không?" Cái kia táo không chỉ là nguoi nhà của hán ăn, thân thích ăn sau khi cũng hỏi hán muốn đây, tuy rằng giá cả quý hiếm, thế nhưng không chịu nổi ăn ngon a, hơn nữa còn dinh dưỡng phong phú.

"Thật không tiện, không còn, nguoi xem này hoàng tinh?"

"Ừ, làm chính sự, nguoi cũng loại thuốc Đông y?"

"Hừm, loại hiếm."

"Cố gắng, ta xem một chút, đợi! Đây là hoàng tinh? !" Người kia nhìn Vương Diệu cầm trong tay hoàng tinh trực tiếp sững sờ.

Nào có lớn như vậy hoàng tinh? !

"Nguoi loại?"

"A, trong ngọn núi trường."

"Ngu!" Cái kia hơn ba mươi tuổi nam tử hướng về Vương Diệu giơ ngón tay cái lên.

"Thả ta này đi, ngày mai tới lấy kết quả, đúng rồi lưu nguoi cái số điện thoại."

"Được rồi, cảm tạ ngài."

Vương Diệu lưu lại số điện thoại sau khi, ở trong thành xoay chuyển hai vòng, mua chút tất nhiên đồ dùng hàng ngày, tiện đường cho cha mẹ mua chút quần áo, trên tay có chút tiền, chọn chút nhãn hiệu hàng, lập tức ra mấy ngàn đồng tiền, thế nhưng Vương Diệu nhưng không hề có một chút nào do dự, dù sao này cho cha mẹ mua đồ, tiêu ít tiền toán cái gì, bán xong đồ vật sau khi hán liền trực tiếp trở về trong thôn.

"Mẹ, cho ngài mua mấy bộ quần áo, mang mặc nhìn có vừa nguoi không?"

"Đứa nhỏ này,

Xài tiền bậy bạ!" Ngoài miệng nói, Trương Tú Anh vẫn là cầm lấy quần áo thử một chút, nhấp khuôn mặt trên nụ cười.

"Có vẻ như, đây là chính mình trong hai năm qua lần thứ nhất cho cha mẹ mua ra đáng lẽ vật." Nhìn mẫu thân đáng vẻ cao hừng, Vương Diệu cảm giác con mắt có chút ướt át.

Lúc xế chiều, Vương Diệu lại đi tới một chuyến vườn thuốc, về đến nhà thời điểm, đã trời tối.

Ăn cơm xong sau khi, hẩn từ trong ngăn kéo đếm 1 vạn tệ tiền, cất vào phong thư, sau đó ra cửa, đi tới trong thôn bí thư chi bộ gia tộc ở ngoài, gõ gõ cửa, nghe được bên trong có người liền trực tiếp vào phòng. Trong phòng chỉ có một cái nam tử hơn bốn mươi tuổi, trung đẳng cái đầu, da dẻ hơi đen, con mắt không lớn, rất tinh thần, nhìn qua rất khôn khéo đáng vẻ.

Vương Kiến Lê, trong thôn bí thư chi bộ, làm thành ba năm, ở trong thôn danh tiếng không sai.

"Thúc, bận bịu đây?"

"Tiểu diệu đến rồi, ngồi."

"Ta thăm đây?"

"Đi ra ngoài mua đồ."

"Thúc, tối nay tối cùng ngài nói một chút Nam sơn sự." Vương Diệu cũng không quanh co lòng vòng mấy câu nói thẳng vào chủ đề.

"Ngày hôm qua ta đi qua trong nhà của người, cùng mẹ người tán gẫu qua, lui cũng được, ngày mai đi thôn ủy cùng lý kế toán toán toán, nên trả lại cho người bao nhiêu tiền." Vương Kiến Lê đốt điếu thuốc nói.

"Thúc, này Nam sơn ta không lui, còn phải tiếp tục nhận thầu xuống, lại bao hai mươi năm!"

"Cái gì? !" Vương Kiến Lê sững sờ.

Cột kẹt một tiếng, cửa phòng mở âm thanh, đi vào một cái hơn bốn mươi tuổi nữ tử.

"Thăm."

"Tiểu diệu đến rồi, vậy sao người không cho rót nước đây?" Nói chuyện liền cho hẩn rót nước.

"Ngài không vội thăm, ta đến cùng thúc nói hai câu liền đi."

"Ngày hôm qua ta đi nhà người thời điểm, mẹ người không phải là nói như vậy?" Vương Kiến Lê nói.

"Khi đó ta không ở nhà không phải?"

"Ba mẹ người đồng ý không?" Vương Kiến Lê nhú nhú mày, nhìn chăm chăm trước mắt cái này tuổi trẻ hậu sinh, đã từng trong thôn kiêu ngạo, tốt nghiệp đại học về làng sau khi nhưng thành toàn thôn chuyện cười.

"Ta gặp nói với bọn họ."

"Nghe thúc một lời khuyên, núi này a, người vẫn là đừng bao, liền người này bằng cấp, đi thi công chức thật tốt? !"

"Có người muốn bao son?"

"Ừm." Vương Kiến Lê do dự một chút nói.

"Hẩn ra bao nhiêu tiền?"

"Một năm hai vạn, mười năm." Vương Kiến Lê muốn cho cái này hậu sinh biết khó mà lui.

"Được, một năm hai vạn, ta bao hai mươi năm."

"Cái gì? !" Một bên trung niên nữ tử ở lại : sững sờ, "Tiểu diệu a, hai mươi năm phải 40 vạn a, người nơi nào nhiều như vậy tiền đây?"

"Tiền, ta tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp." Vương Diệu cười nói.

"Cha mẹ người sẽ không đồng ý." Vương Kiến Lê lại đốt một điếu thuốc.

"Vì lẽ đó, việc này không thể để cho bọn họ biết."

"Này nhưng là khó khăn!" Vương Kiến Lê đạo, "Buổi chiều thôn ủy vừa lái qua biết, thương lượng này Nam sơn sự."

Tốc độ rất nhanh a! Vương Diệu nghe xong thầm nói.

"Ngoại trừ hàng năm hai vạn nhận thầu khoán ở ngoài, ta hàng năm nhiều hơn nữa cho trong thôn hai vạn!" Vương Diệu lại bỏ thêm một cái.

"Người nói cái gì? !" Vương Kiến Lê trong tay yên đều rơi mất.

Có cái này thần kỳ hệ thống, Vương Diệu cảm thấy chỉ cần mình không ngốc, bảo thủ điểm nói một năm kiếm mấy chục cái Vạn Ứng nên không là vấn đề, dù sao hết mấy cây cây táo nhưng là kiếm lời mấy vạn khối, bởi vậy, ngoại trừ bao sơn ở ngoài, hàng năm nhiều lấy ra hai vạn khối cũng không tính là gì!

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Được ở thâm sơn hữu duyên 0 bên trong tới chơi

"Thúc, tiểu anh nhanh kết hôn chứ?"

"Hừm, đã tuyển ngày thật tốt, ngày mừng 8 tháng 10." Vương Kiến Lê sừng sốt chỉ chốc lát sau đạo, không biết người trẻ tuổi này làm sao đột nhiên hỏi việc này.

"Đến thời điểm có cái gì cần ta hỗ trợ, ngài thông báo một tiếng, đây là ta một điểm tâm ý." Vương Diệu đem trang tiền phong thư lấy ra, phóng tới trên bàn.

"Người làm cái gì vậy, lấy về!" Vương Kiến Lê thấy thế sắc mặt thay đổi, đưa tay liền đẩy ra phong thư.

"Thúc, ta đi rồi, đây là phiền phức ngài!" Vương Diệu một cái đề lại hất tay, đứng dậy bước nhanh rời đi.

"Tiểu đệ chậm một chút!" Vương Kiến Lê con dâu đưa ra ngoài, chỉ chốc lát sau trở về, phát hiện chính mình nam nhân chính cầm cái kia phong thư đồ ra.

"Sao?" Nàng tới gần vừa nhìn cũng sừng sốt.

"Một vạn? !" Đây lẽ đưa có chút nặng.

"Hậu sinh khả úy a!" Vương Kiến Lê thờ dài, trầm tư sau một hồi lâu rồi mới đem tiền cất đi.

Ngày kế, Vương Diệu rất sớm mà rời giường, cọ rửa sau khi liền đơn giản ăn chút gì, rất sớm lên núi, theo thường lệ lấy ra cỗ tuyến ẩm tưới nước, sau đó tính toán lúc nào thu hoạch hoàng tinh.

Chừng 10h sáng thời điểm, điện thoại di động của hắn đột nhiên hưởng lên, lấy ra một cái xem, là một cái số xa lạ.

"Này, người tốt."

"Là Vương lão bản sao?"

"Người đánh nhầm rồi!" Vương Diệu nghe xong liền muốn cúp điện thoại.

"Ngài không phải có hoàng tinh muốn bán ra sao?" Điện thoại đầu kia hơi nghi hoặc một chút nói.

"Hừm, là có chút, người muốn?" Vương Diệu sừng sốt, hắn không nghĩ tới lại có thể có người chủ động liên hệ chính mình mua hoàng tinh.

"Muốn, bao nhiêu tiền một cân?"

"30." Vương Diệu nói ra tâm lý của chính mình giá cả.

"Không thành vấn đề, ta muốn hết!" Đầu bên kia điện thoại nam tử hết sức tốt thoải mái nói.

"Người xác định, ta nói nhưng là mới mẻ hoàng tình giá cả?"

"Ta xác định, lúc nào có thể thấy hoàng tình?"

"Hai ngày sau đi, địa điểm ở tầng bách trấn Vương gia trang, đến người gọi điện thoại cho ta."

"Được, liền như thế định!"

Liền trong thành, một chỗ đơn vị bên trong, hai người, một cái hơn ba mươi tuổi, nếu như Vương Diệu ở đây lời nói nhất định có thể nhận ra, này chính là ngày hôm qua ở kiểm nghiệm cục phụ trách vì hắn kiểm nghiệm hoàng tình nam tử kia, mà bên cạnh hắn nhưng là một cái thân thể hơi mập nam tử.

"Thế nào?"

"Bàn luận xong xuôi, người này xét nghiệm không thành vấn đề chứ?"

"Chút chuyện này đều phạm sai lầm, ta liền không cần ở đây làm thỉnh, lại nói hàng mẫu người không phải cũng thấy sao, lần trước ta bưu đưa cho người tào chính là người này loại."

"Có đúng không, cái kia tào xác thực ăn ngon, ta vào nam ra bắc những năm gần đây chưa từng ăn ăn ngon như vậy tào, cứ như vậy ta ngược lại thật ra yên tâm, cũng không uống công ta chuyên môn từ Đảo thành đi một chuyến, chỉ nhìn một cách đơn thuần này xét nghiệm kết quả, này hoàng tình phẩm chất đủ để sánh ngang mười năm trở lên hoang đại hoàng tình, rất lâu không có nhìn thấy như thế ưu tú được liệu, không biết hắn có bao nhiêu, không được, ta ngày hôm nay muốn đi một năm, miễn cho bị người khác nhanh chân đến trước!"

Nam son bên trên, Vương Diệu bắt đầu thu hoạch hoàng tình, trước đem địa lý hoàng tình đào móc ra, sau đó rửa sạch, tìm chuyên môn khay đan phơi nắng, trên núi gió lớn, không chỉ trong chốc lát liền có thể hong khô.

Một mình hắn, tốc độ cũng không nhanh, vừa giữa trưa công phu đào cũng là bốn phần địa, ngay ở tới gần buổi trưa, một chiếc màu đen Land Rover mở tiến vào núi trong thôn. Như vậy siêu xe ở trong thôn này nhưng là cực kỳ hiếm thấy, vừa tiến đến liền gây nên không ít người chú ý.

"Không sai, đây chính là Vương gia trang, gọi điện thoại cho hắn." Nam tử đem xe sang bên dừng lại, lấy điện thoại di động ra cho Vương Diệu gọi điện thoại.

Keng keng keng, vù, chính đang bận bịu Vương Diệu nghe được trong túi tiền điện thoại di động lần thứ hai hưởng lên, lấy ra vừa nhìn là cùng buổi sáng cái kia tương đồng số điện thoại.

"Này, người tốt."

"Xin chào, Vương lão bản, ta buổi sáng đã gọi điện thoại cho người, hiện tại đã đi tới Vương gia trang, muốn nhìn một chút ngài hoàng tình không biết thuận tiện không tiện?"

"Tốt,

Ngài chờ." Vương Diệu đang chuẩn bị xuống gấp gỡ cái này chủ động liên hệ chính mình được liệu thu mua thương.

"Không phải chủ động tiếp xúc được thảo thu mua thương, bằng không thu hồi cổ tuyên âm." Một cái thanh âm lạnh như băng đột nhiên vang lên.

"Có ý gì?" Vương Diệu sững sốt.

"Rượu ở thâm hạng, cũng có thể mời dạm phiêu hương; được ở thâm sơn, hữu duyên thiên lý tới chơi."

"Hợp là ta không thể chủ động đi ra ngoài bán, đến người khác cầu tới cửa tới là chứ?" Vương Diệu sững sốt chỉ chốc lát sau phản ứng lại.

Đúng vậy!

Hệ thống khôi phục nói.

"Không phải, ta cảm hoàng tình tiến thành thời điểm làm sao không này phá quy củ?"

"Kí chủ chưa biểu hiện ra thụ ý đồ!"

Hồ cha quy định!

Wang Diệu bắt đầu đi lấy điện thoại ra, nhưng lại không biết nên làm sao nói với người ta.

"Đây là kim chứa oi!"

Do dự chỉ chốc lát sau ấn xuống ấn phím.

"Này, Vương lão bản người thật?"

"Xin chào, không biết xưng hô như thế nào?"

"Ta họ Đàng, Đàng Viễn Sơn."

"Người thật Đàng lão bản, là như vậy, ta hiện tại khá bận, không có cách nào xuống núi, người nếu có rảnh rồi liền lên sơn, gặp mặt nói chuyện, không rảnh, liền hôm nào trở lại chứ?"

"Cái gì?" Đàng Viễn Sơn sững sờ.

Làm nhiều năm như vậy được liệu chuyện làm ăn, hắn vẫn là lần đầu đụng tới như vậy chủ, người khác là đưa tới cửa còn phải xem sắc mặt của hắn, lần này mình chủ động cầu tới cửa, người ta còn không muốn thấy.

Người ông chủ này, có cá tính!

"Được, ta đi tìm người, làm sao lên núi!" Đàng Viễn Sơn tính khí cũng tới đến rồi, được liệu có mua hay không còn chưa biết, ngày hôm nay hắn cần phải gặp gỡ cái này khác với tất cả mọi người gia hỏa.

"Dọc theo sơn đạo vẫn hướng nam đi, quẹo qua một ngọn núi, đi về phía nam xem, trên sườn núi có nơi phòng nhỏ, ta liền ở ngay đây."

"Được!"

Đàng Viễn Sơn cúp điện thoại, mở ra Land Rover lên núi mà đi.

"Người này muốn làm gì, lái xe lên núi, sẽ không phải là muốn việt dã chứ?"

"Việt dã, chạy tới đây, nhàn sao?"

"Ai, người có tiền, tùy hứng!"

"Đừng một hồi đi câu bên trong, không ra được."

"Cái kia không càng tốt hơn, còn không được tìm hỗ trợ, đến thời điểm kiểm lời hắn một chút."

"Đó là Land Rover, hơn triệu xe, hắn chỉ cần không chủ động mở đại câu bên trong, bình thường gặp khó khăn, căn bản là không phải sự."

Yên tĩnh trên sơn đạo truyền đến motor tiếng nổ vang rền.

Đến rồi!

Nam sơn bên trên, Vương Diệu xa xa mà liền nhìn thấy một chiếc xe hướng bên này lái tới, không thể không nói, xe này việt dã tính năng thật không tệ, lại dọc theo cao thấp bất bình sơn đạo vẫn mở ra giữa sườn núi trên, khoảng cách Vương Diệu khai khẩn đi ra vườn thuốc không tới 20m địa phương ngừng lại.

"Hô, có thể coi là tới!" Đàng Viễn Sơn từ trên xe bước xuống, vừa tới vườn thuốc, cả người liền choáng váng!

"Đệt, đây là vật gì, hoàng tinh sao?" Nhìn lít nha lít nhít, so với người cao hơn nữa hoàng tinh, hắn là triệt để chán kinh rồi.

Gâu gâu gâu, một con chó đi tới hắn trước người, sau đó trên dưới đánh giá hắn một chút, ánh mắt kia có vẻ như hỏi lại.

"Tên mập, người là người nào?"

"Xin chào, Đàng lão bản sao?" Vào lúc này, Vương Diệu đi tới trước mặt cười nói.

"Xin chào, ta là!" Đàng Viễn Sơn phục hồi tinh thần lại, đánh giá trạm ở trước người người trẻ tuổi này, khô mắt đầu trọc, xem như là anh tuấn khuôn mặt, màu vàng nhạt da dẻ, một đôi mắt rất sáng, cùng hắn ngày xưa nhìn thấy những thảo dược kia trông trọt hộ hoàn toàn khác nhau.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Chương 11: Thuộc hay khó cầu

"Trong phòng ngồi đi."

"Được, đây là ngươì loại?" Đàng Viễn Sơn đưa tay sờ sờ xanh biếc hoàng tinh, đi về phía trước mấy bước, nhìn lượng ở khay đan bên trong hoàng tinh, cái đầu không lồ.

"Ừm." Vương Diệu gật gù.

"Đây là? !" Chuẩn bị vào nhà Đàng Viễn Sơn lần thứ hai sững sốt, hần nhìn thấy cách đó không xa vài cây treo đầy lật bông hạt dẻ, cây hạt dẻ hần gấp hơn nhiều, thế nhưng như là này vài cây như vậy lật bông kết như vậy dày đặc, đem đầu cành cây đều ép loan, hần vẫn là lần đầu thấy.

"Hôm nay tới Vương lão bản nơi này, ta xem như là mở rộng tầm mắt!" Đàng Viễn Sơn than thở.

"Ngài quá khen, còn có, đừng gọi ông chủ ta, ta tên Vương Diệu."

"Như vậy, ta lớn tuổi vài tuổi, gọi ngươì một tiếng lão đệ làm sao?"

"Hành." Vương Diệu cười nói.

"Này hoàng tinh, ta đều muốn, đây là tiền đặt cọc!" Đàng Viễn Sơn lấy ra bên người mang theo bao da, trực tiếp từ bên trong lấy ra năm vạn đola tiền bỏ lên trên bàn.

"Được!" Thấy Đàng lão bản thoải mái như vậy, Vương Diệu cũng đồng ý.

"Ta lúc nào tới lấy hoàng tinh?"

"Sau ba ngày."

"Cái kia liền nói rõ!"

Hai người hàn huyền một hồi hôm sau, Đàng Viễn Sơn liền càng phát giác Vương Diệu bất phàm, sinh ra phải cố gắng kết giao ý nghĩ.

"Chẳng biết vì sao, ta cảm thấy cùng ngươì vừa gặp mà đã như quen, như vậy, buổi trưa ta mời khách làm sao?"

"Cảm tạ, ta còn muốn thu hoàng tinh, hôm nào ta xin ngươì."

"Vậy thì không quấy rầy ngươì, ta trước tiên cáo từ."

"Chờ." Vương Diệu xoay ngươì lấy ra một túi táo, đưa cho Đàng Viễn Sơn, "Đây là mới vừa trích táo, mang về ném thử."

"Này táo ta ăn qua, ăn ngon không được, cái này ta liền nhận lấy!" Đàng Viễn Sơn cười tiếp nhận táo, sau đó lên xe phi đi chút khí lực thay đổi đầu xe, sau đó mở ra Land Rover xuống núi, đi tới lúc dưới chân núi sau khi lại dừng lại quay đầu lại liếc mắt một cái sườn núi kia bên trên.

"Không nghĩ tới, này trong sơn thôn còn có như vậy một cái diệu ngươì!"

Đàng Viễn Sơn đi rồi, Vương Diệu tiếp tục bắt đầu bận túi bụi, đừng xem chỉ là hai mẫu đất, một mình hần thực sự là bận rộn có điều đến, lúc xế chiều, Vương Phong Hoa cùng Trương Tú Anh hai ngươì lại đột nhiên lên núi.

"Ba mẹ, các ngươì làm sao đến rồi?"

"Giúp ngươì thu hoàng tinh a, một mình ngươì bận bịu lại đây sao, cũng không nói một tiếng, tiểu tử ngốc!" Tuy rằng không hy vọng Vương Diệu tiếp tục làm vài mẫu vườn thuốc, thế nhưng đến cùng là con trai của chính mình, làm mẫu thân tự nhiên là đau lòng, ngày hôm nay không có chuyện gì lỗi bạn già lên núi nhìn, vừa vận dụng tới thu hoàng tinh.

"Ngài nhĩ lão vào nhà bên trong nghỉ ngơi đi, điểm ấy hoạt, ta một ngươì liền làm."

"Đừng mạnh miệng!" Vương Phong Hoa nói ra một câu liền bắt đầu bận việc lên.

Vương Diệu cười cọt, trong lòng âm áp, đến cùng là tình thân vô giá.

Liền như vậy, ngươì một nhà bận bịu hai ngày nhiều mặt mới đưa những này hoàng tinh thu sạch xong.

Hai mẫu đất, đầy đủ thu hoạch 13,000 cân hoàng tinh.

"Nhiệm vụ: Mẫu sản mới mẽ hoàng tinh 6000 cân hoàn thành, khen thưởng được thảo hạt giống một bao."

Làm hoàng tinh thu sạch thu hoạch cho tới khi nào xong, hệ thống nhắc nhở cũng theo xuất hiện.

"Hạt giống, cái gì hạt giống?"

Sau khi về nhà, Vương Diệu trở lại trong phòng của mình, điều ra bao vây, phát hiện bên trong ô vuông bên trong một cái bao bố, lấy ra mở ra xem, bên trong quả nhiên có mấy hạt hạt giống, có điều gạo hạt một kích cỡ tương đương, mà chỉ có mười hạt.

"Giải độc thảo hạt giống." Đơn giản nhắc nhở.

"Giải độc thảo, món đồ gì?" Vương Diệu lên mạng tra xét một hồi.

Kiến Ninh quận ô cú Sơn Nam 500 dặm, có cỏ tên "Mục mỹ thảo", có thể giải độc.

"Sẽ không phải là loại cỏ này chứ?"

Ngoại trừ này bao hạt giống ở ngoài, hẳn phát xuống hệ thống bảng phía dưới kinh nghiệm điều tăng một đoạn nhỏ, hơn nữa có thêm 5 cái khen thưởng điểm.

"Phần thưởng này điểm có ích lợi gì?"

"Đẳng cấp quá thấp, không thể trả lời." Hệ thống bất tự trả lời chắc chắn ghen Vương Diệu một hồi.

Sau ba ngày,

Đặng Viễn Sơn đúng hẹn mà đến, còn mang đến một chiếc xe, đem những người hoàng tinh hết mức trang xa, sau đó thông qua ngân hàng chuyển khoản phương thức, đem còn lại khoản đánh cho Vương Diệu.

Đặng Viễn Sơn đang nhìn đến Vương Diệu thu hoạch hoàng tinh sau khi, cả người đều cười không ngậm mồm vào được, là một người thành công được liệu thương nhân, hẳn quá rõ ràng tốt được liệu giá trị, đặc biệt xem hoàng tinh loại này số lượng lớn sử dụng được liệu, ở thị trường đều là trồng trọt hàng, hoang dại hoàng tinh quá thiếu, hơn nữa vừa xuất hiện sẽ bị cướp, Vương Diệu trồng trọt những này hoàng tinh, hoàn toàn có thể cùng những người ở trong núi sâu sinh trưởng mười năm trở lên hoang dại hoàng tinh cùng sánh vai, xoay tay một cái tuyệt đối là hàng hot.

Trước khi đi Đặng Viễn Sơn còn đặc biệt cùng Vương Diệu hiệp thương được rồi, nếu như sau đó có thuốc bắc, ngay lập tức gọi điện thoại cho hắn, tuyệt đối lấy tới ưu giá cả thu mua.

Hai mẫu đất hoàng tinh, 39 vạn.

"Người nói, những này hoàng tinh bán bao nhiêu tiền?" Trương Tú Anh coi chính mình nghe lầm.

"39 vạn, này năm vạn là tiền mặt, mặt khác 34 vạn ở thẻ ngân hàng của ta trên." Vương Diệu nói.

Nhìn trên bàn tiền, Vương Phong Hoa cùng Trương Tú Anh hai người trầm mặc.

Mấy ngày trước, bọn họ không cho nhi tử bao sơn, dưới cái nhìn của bọn họ đây là không làm việc đảng hoàng, hơn nữa hai năm trước cũng bỏ đi vào không ít năm, nhưng là không nghĩ tới, có điều thời gian một tháng, con trai của chính mình lại cho bọn hắn một niềm vui vô cùng to lớn, hai mẫu đất hoàng tinh liền kiếm lời nhiều tiền như vậy, cái kia nếu như nhiều loại thực chút, còn đến mức nào, cái kia Nam sơn toàn bộ địa còn đều không đây.

"Ta còn muốn lại làm hai năm thử xem." Vương Diệu quyết định tận dụng mọi thời cơ, thay đổi nhị lão ý nghĩ.

"Vậy thì thử xem!" Trương Tú Anh suy tư chỉ chốc lát sau nói.

Một bên Vương Phong Hoa cũng không nói lời nào, thế nhưng biết mình phụ thân tính cách Vương Diệu biết hẳn đây là đồng ý.

"Yên tâm ba mẹ, lần này ta không để cho các người thất vọng!"

Hắn lúc này nhưng là người mang thần bí hệ thống, không nói những khác, chỉ là cái kia cỗ nước suối liền có thể làm cho khắp núi thảo dược, cây rừng sinh trưởng, vậy cũng đều là tiền a!

Thấy cha mẹ đáp ứng rồi, Vương Diệu tự nhiên cũng là thở phào nhẹ nhõm.

Buổi tối, lão hai cái nhưng ở trong phòng thương lượng.

"Này hoàng tinh sao liền như thế đáng giá đây, nếu không ta năm sau đem trong đất đều gieo vào hoàng tinh đi." Trương Tú Anh nói.

"Trồng thật giỏi lương, chuyện khác để một mình hấn dần vật đi." Vương Phong Hoa nói.

"Tiền này đến cũng quá dễ dàng chút." Trương Tú Anh than thở, này sắp tới 40 vạn, hai người bọn họ khẩu chính là một gần chết, tình ăn kiếm dương cũng đến tích góp mười năm.

"Có kiếm lời thì có bồi."

"Cũng là, ai lão già, người làm sao liền không ngóng trông nhĩ tử điểm thật đây?!"

Sáng sớm hôm sau, Vương Diệu như cũ rất sớm đi tới trên núi, tuy rằng hoàng tinh được mùa, thế nhưng còn có một không ít hoạt muốn làm, vườn thuốc cân bằng phẳng, vừa vận tiện đường đem mới chiếm được một túi giải độc thảo hạt giống gieo trồng xuống.

"Này nên làm sao loại a?" Vương Diệu cầm giải độc thảo hạt giống có chút khó khăn.

Không giống được thảo trồng trọt chiều sâu cùng khoảng cách là không giống nhau.

"Cách rộng một ít, chôn đến không muốn quá sâu." Vương Diệu chỉ có thể dựa theo hoàng tinh trồng trọt kinh nghiệm thích hợp tiến hành rồi điều chỉnh, đem thổ địa bằng phẳng được, chọn khối tốt hơn thổ địa, sau đó đem này mười hạt giải độc thảo hạt giống gieo xuống, ngay lập tức hay dùng pha loãng sau cổ nước suối đúc một bên.

"Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày, trồng trọt năm loại được thảo (hoàng tinh ngoại trừ)." Hấn vừa trung hạ giải độc thảo hạt giống, liền nghe đến hệ thống nhắc nhở.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Cá chép vượt long môn không hấn tiền đồ tự cảm

"Năm loại được thảo, bao quát giải độc thảo sao?"

Bao quát!

Thôi, lại tới sống.

Nói cách khác Vương Diệu đến dành thời gian cân nhắc cái khác chỉ ít bốn loại có thể bên trong thảo được, hơn nữa nhất định phải ở trong vòng mười ngày trồng trọt thành công.

Kỳ thực hấn đã sớm nghĩ kỹ hai loại, hiện tại thật cần chỉ ít mặt khác hai loại, hơn nữa bởi vì cổ nước suối duyên cớ, hấn đúng là đối với những được thảo này tồn tại không quá lo lắng, dù sao đây chính là núi sông chi tinh hoa.

Bởi vì không có hoàng tinh duyên cớ, này cổ nước suối còn lại khá nhiều, hấn so với trong ngày thường ở thêm rơi xuống một phần, sau đó đem còn lại pha loãng sau khi đúc phụ cận cây cối.

Trải qua quãng thời gian này đúc, những cây này mọc lấy có chút trái với quy luật tự nhiên trạng thái sinh trưởng, cho dù là tiến vào mùa thu, lá cây không có biến thành vàng dầu hiệu, vẫn là xanh biếc như tấy.

"Này hạt dê cũng nên quen, là thời điểm hái!"

Ở trên núi bận rộn xong sau khi, hấn lập tức xuống núi, bởi vì cũng không có thiếu hoạt muốn làm.

Sau khi xuống núi, hấn đầu tiên là đi thôn ủy, tìm thôn bí thư chỉ bộ liền nhận thầu Nam sơn vấn đề làm thương thảo, sau đó kí rồi hợp đồng, tiếp theo liền đi trên trấn ngân hàng tiến hành rồi chuyển khoản.

"Lê thúc, 40 vạn." Vương Diệu cầm chuyển khoản đơn, ngay ở trước mặt mấy cái thôn ủy giao cho Vương Kiến Lê.

"Làm rất tốt!" Vương Kiến Lê cười tiếp nhận chuyển khoản đơn.

"Cảm tạ."

Vương Diệu cùng mấy vị trưởng bối cáo biệt sau khi, tiếp theo liền đạp xe tiến vào thành, hắn muốn khảo sát thuốc bắc hạt giống hoặc là cây.

"40 vạn cho vay, nhanh như vậy liền làm được?"

"Không hẳn tất cả đều là cho vay, ngày hôm qua không phải có người lên núi thu mua hắn trông trọt được thảo sao?"

"Liền cái kia hai mẫu đất hoàng tinh năng đáng giá mấy đồng tiền!?"

Chỉ sợ bọn họ này mấy cái thôn ủy không một người sẽ tin tưởng, hai mẫu đất hoàng tinh bán sắp tới 40 vạn, Vương Diệu không nói, người nhà của hắn cũng sẽ không nói, như vậy kiếm tiền phương pháp, nói ra, sẽ chỉ làm người mê tín mù, nói không chắc còn có thể để một ít người mất đi lý trí, đồ tăng chút phiền phức.

"Bất luận làm sao, từ sang năm bắt đầu, hắn hàng năm sẽ không thưởng cho trong thôn hai vạn đồng tiền, đây chính là viết tiến vào hiệp ước bên trong, liền trùng điệp ấy, cũng đến chống đỡ hắn, hơn nữa đều là một cái thôn, hắn phát triển được rồi, đối với thôn chỉ cần chỗ tốt không có chỗ xấu!" Cuối cùng Vương Kiến Lê lên tiếng.

Trải qua buổi tối ngày hôm ấy, hắn liền ý thức được, chính mình sai rồi, người trong thôn cũng sai rồi, cái kia tuổi trẻ hậu sinh xử sự rộng rãi, hiểu ân tình, người phiên dịch cô, tuyệt không là người trong thôn nói đọc sách đọc choáng váng, hơn nữa hôm nay như vậy ung dung lấy ra 40 vạn, tuổi còn trẻ, nhưng có một luồng người thường không kịp quyết đoán, ánh mắt kiên định, rõ ràng là thấy rõ sau này con đường, như vậy người trẻ tuổi, đủ để có thể xưng tụng là tuấn kiệt.

Lúc này Vương Diệu nhưng là không lo nỗi mấy cái thôn ủy đối với cái nhìn của chính mình, trên thực tế, hắn cũng vốn không hề để ý quá cái nhìn của bọn họ, hắn chính đạp xe chạy tới thị trấn, đi tới lần trước cung cấp cho hắn được thảo cây cùng hạt giống nhà cung cấp nơi đó, muốn mình đã nghĩ kỹ vài loại thuốc bắc hạt giống.

Nhân sâm, cầu kỷ, mật rồng, sa sâm cộng thêm thông khí.

"Tiểu tử, người mua những này hạt giống làm gì?" Bán hạt giống chính là một vị hơn năm mươi tuổi đại gia, hắn vẫn là lần thứ nhất có người như vậy thảo được hạt giống, không khỏi có chút tò mò hỏi.

"Trông trọt a!" Vương Diệu cười nói.

"Loại ở trong ruộng thuốc?" Đại gia tiến một bước hỏi.

"Vâng."

"Vậy cũng không được, này năm loại được liệu đối với thổ nhưỡng yêu cầu bất tận tương đồng, hơn nữa sinh trưởng tập tính cũng không giống, tiểu tử, nghe ta một lời khuyên, người muốn thật muốn bên trong thảo được, liền chân thật tuyển một loại thích hợp, ham nhiều tước không nát." Vị này cung cấp hạt giống đại gia lòng tốt khuyên can nói.

"Liền trùng ngài câu nói này, loại này từ liền từ ngài này mua, ta chính là gieo thử xem, nhìn loại nào thích hợp." Vương Diệu cười nói.

"Tốt lắm." Cái kia đại gia nghe xong liền cho chọn xong hạt giống, "Riêng là thử xem đúng là không sao, những này hạt giống cũng đáng không được vài đồng tiền."

Mua xong hạt giống, kết liễu món nợ,

Vương Diệu liền chuẩn bị hướng về trong nhà phản.

"Ai, này không phải Vương Diệu sao?" Một lượng Audi A4 đứng ở Vương Diệu trước mặt, cửa sổ xe hạ xuống, bên trong là một cái trang phục tân triều, khuôn mặt tuấn lãng thanh niên, nhìn qua cùng Vương Diệu tuổi tác không chênh lệch nhiều.

"Người là, Dương Minh?" Vương Diệu nhìn chăm chăm rút đi thanh niên nhìn một hồi, sau đó phát hiện ngồi ở trong xe người trẻ tuổi là chính mình cao trung bạn học.

"Là ta, này đều đến mấy năm không thấy, người lúc nào trở về?"

"Tốt nghiệp sẽ trở lại."

"Có đúng không, ở cái kia thăng chức đây?" Dương Minh nghe xong cười hỏi.

"Ở nhà trông trọt." Vương Diệu cười nói.

"Đừng đùa, ta nhớ rằng người nhưng là thi đậu hàng hiệu đại học!" Dương Minh hiển nhiên không tin Vương Diệu nói.

"Thật sự, lừa người làm gì, này không đến mua hạt giống sao, người đây?" Vương Diệu quơ quơ trong tay được thảo hạt giống.

"Bình thường thôi, đang giáo dục cục." Tuy rằng trong miệng nói bình thường thôi, thế nhưng về mặt đó hiển nhiên là có chút kiêu ngạo.

Vương Diệu nhớ rõ lúc đi học, có chút bạn học bình thường căn bản là không đi học cho giỏi, cuộc thi thời điểm hoặc là sao, hoặc là biên, thế nhưng thi đại học sau khi đây, lấy này điểm đáng thương điểm lại cũng có thể trước đại học, tuy rằng chỉ là không đủ tư cách, nguyên nhân cũng là bởi vì gia thế được, có cái thật cha, trước mắt vị này Dương Minh chính là trong đó đại biểu, có vẻ như cha của hắn là nào đó cục cục trưởng, trong tay quyền thế nhưng là không nhỏ, nếu không thì lấy hắn hiện tại tuổi tác cùng thu vào cũng mà không thể mở trên như vậy xe.

"Địa phương tốt a, sự nghiệp đơn vị, bát sắt!"

Nếu là trước đây, hắn có lẽ sẽ có chút phần nộ cùng không cam lòng, tương tự tuổi tác, hắn tuy rằng tốt nghiệp từ danh giáo muốn tiến vào như vậy đơn vị cũng đến trải qua tầng tầng sàng lọc, người ta hay là chỉ cần một cú điện thoại liền quyết định, đây chính là xã hội bây giờ thật tình, năng lực không bằng quan hệ. Thế nhưng hiện tại sao, hắn có thần kỳ hệ thống, những chuyện này hắn liền cân nhắc đều không cân nhắc.

"Đề điện thoại đi, chúng ta rảnh rồi tự tự." Ngồi ở trong ô tô Dương Minh nói.

"Tốt!" Hai người để lại đôi phương số điện thoại, nói chuyện phiếm vài câu sau khi liền cáo biệt, từng người bận bịu từng người đi tới.

"Hàng hiệu tốt nghiệp đại học thì thế nào, hừ!" Ở đi xa sau khi, ngồi ở giá trong xe Dương Minh hừ lạnh một tiếng.

Năm đó lúc đi học, các khoa lão sư không ít biểu dương làm mũi nhọn sinh Vương Diệu, đều nói thi đại học là Long môn, lướt qua đi sau khi chính là cá chép biến rồng, tiền đồ rộng lớn, thế nhưng hôm nay xem ra, coi như là lướt qua Long môn, cũng có thể gặp một lần nữa rơi xuống hà đường, biến thành cá chép, không, biến thành cá chạch!

Trở lại trong thôn sau khi, Vương Diệu trực tiếp lên núi, hắn mang về này năm loại được thảo muốn tách ra trồng trọt, không thể đơn giản loại cùng nhau, hơn nữa muốn bảo đảm có thể khi trồng thực thành công, tuy rằng có cổ nước suối công hiệu thần kỳ, thế nhưng cũng phải cố gắng hoạch định một chút.

Cầu kỳ loại ở trên sườn núi, nhân sâm loại dưới tàng cây, mật rừng thảo, sa sâm cùng thông khí loại ở trong ruộng thuốc.

Ở phòng nhỏ phụ cận cẩn thận xoay chuyển vài vòng, Vương Diệu liền cân nhắc được rồi phương án, hơn nữa hệ thống phát ra bổ nhiệm vụ chỉ là để hắn trồng trọt năm trồng thảo được, lại không yêu cầu số lượng, nói cách khác, hắn dù cho bên trong một gốc cây cũng có thể, chỉ cần có thể bảo đảm tồn tại.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Các loại ước ao ghen tị

"Liền như vậy, ngày mai gieo vào hạt giống, sau đó dùng cổ nước suối tưới, tiện đường đem này hạt dẻ cũng cùng nhau thu rồi."

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn cái kia đã nổ đã mở miệng hạt dẻ, có chút lật hoàng đã rơi xuống đất, Vương Diệu quang dưới tàng cây liền kiếm không ít, từng viên một cái đầu rất lớn, thành màu tím đậm.

"Lấy về xào ăn."

Buổi tối, ăn xong cơm tối sau khi, Trương Tú Anh đem một bàn xào kỹ hạt dẻ bùng lên bàn, mùi thơm mê người.

Vương Diệu thừa dịp nhiệt đẩy ra một viên, đưa vào vào trong miệng, rất thơm, rất ngọt, rất nhu, ăn thật ngon!

"Ăn ngon!"

"Hừm, là ăn ngon, cái này cũng là trên núi cái kia vài cây lật thụ kết quả?" Trương Tú Anh nói.

"Vâng."

"Năm ngoái thu hoạch thời điểm làm sao không cảm thấy tốt như thế nào ăn, một mực năm nay không giống?"

"Hay là Sơn thần thấy ta bận bịu ba năm, không muốn để cho ta tay không mà về, hiển linh!" Vương Diệu cười nói.

"Có khả năng này, ngày mai đến trên núi đi tới thiêu chút chỉ, tế bái một hồi Sơn thần."

"Mẹ ngài tỉnh lại đi, ta tại đây trong thôn liền xưa nay chưa từng nghe nói Sơn thần tiên linh, đó là lừa gạt ngài, con trai của ngài ta cả ngày ở trên núi bận rộn, có thể không có chút thành quả sao?" Vương Diệu nghe xong mau mau chặn lại nói, phải biết hiện tại thật đúng là trời thu, trời khô vật hanh, hơn nữa gió núi lại lớn, không làm được một cây thuốc đem toàn bộ Nam sơn đều cho đốt thành tên trọc.

Sáng sớm ngày thứ hai, làm Vương Diệu đi tới trên núi thời điểm kinh ngạc phát hiện ngày hôm qua trồng xuống giải độc thảo hạt giống lại nảy mầm, vọt lên điểm lá xanh.

"Cái tốc độ này, có phải là có chút nhanh a!"

Cầm lấy công cụ, đem ngày hôm qua từ trong thị trấn mua được hạt giống đang chọn chỗ tốt trúng rồi xuống, sau đó cẩn thận pha loãng sau cổ nước suối đúc.

"Hy vọng có thể nhanh lên một chút nảy mầm!"

Loại xong thảo dược sau khi, hắn lại cầm cái cột bắt đầu đánh cây dẻ, bỏ ra một ngày đem mấy cây hạt dẻ trên cây dẻ đánh xuống đến, đem lật hoàng trang túi, chuẩn bị ngày thứ hai đi trong thành bán ra.

"Những này hạt dẻ lẽ ra có thể đổi ít tiền."

Tuy rằng quãng thời gian trước, thông qua bán táo cùng hoàng tinh, hắn kiếm lời chút tiền, thế nhưng chỉ là nhận thầu sơn hợp đồng khoản, hắn liền bỏ ra 40 vạn, trong tay tiền lại không còn, hắn muốn tích góp ít tiền, mua chiếc xe, bằng không trời lạnh đi ra ngoài chuyển, kị chiếc xe gắn máy liền không thích hợp.

"Tam Tiên, ta loại những người được thảo người có thể chiếm được cố gắng cho ta xem trọng, không thể ra bất kỳ vấn đề gì." Nơi ở ẩn sơn trước, Vương Diệu có dặn một hồi xem sơn chó đất, những ngày gần đây, Tam Tiên cái đầu tựa hồ có đại một chút.

Gâu gâu gâu, Tam Tiên gầm rú vài tiếng, tỏ ra hiểu rõ.

Quá một ngày, khi hắn sáng sớm hôm sau lên núi thời điểm, phát hiện ngày hôm qua gieo xuống hạt giống cũng không có nảy mầm, mà ngày hôm trước gieo xuống giải độc thảo nảy mầm sau khi mọc hải lòng.

"Tình huống thế nào, nên không phải mua được thấp kém hạt giống chứ?"

Lần này, Vương Diệu cho những người hạt giống tưới nước thời điểm, cổ nước suối nồng độ tăng cao mấy lần, bận bịu sau khi xong, hắn liền dùng xe gắn máy mang theo một túi lớn hạt dẻ tiến vào thành, hay là đi trước đó vài ngày bày sạp đi địa phương.

"Ồ, tiểu huynh đệ, lại tới nữa rồi, lần này chuẩn bị bán cái gì, vẫn là táo sao?" Bên cạnh vẫn là nam tử kia, họ Trần tên côn.

"Không phải, hạt dẻ."

"Hạt dẻ, lần này người chuẩn bị bán bao nhiêu tiền a?"

"Ba mươi." Vương Diệu suy tư chỉ chốc lát sau nói.

"Hừm, nên có người mua." Đã từng gặp qua Vương Diệu bán táo thời điểm cái kia thần kỳ từng hình ảnh, người trung niên này cảm thấy này hạt dẻ chính là năm mươi đồng tiền một cân cũng có thể bán đi ra ngoài, hơn nữa không làm được còn có thể bị phong thưởng.

Không chỉ trong chốc lát thì có người lại đây hỏi giá, thế nhưng vừa nghe ba mươi đồng tiền một cân sau, từng cái từng cái quay đầu bước đi, xem Vương Diệu ánh mắt kia lại như là ở xem kẻ ngu si.

"Mịa nó, không mua liền không mua, các người ánh mắt kia là làm sao cái ý tứ?!"

"Ai, này không phải cái kia bán táo ông chủ, lần này lại có vật gì tốt?" Một cái lần trước mua hắn táo nam tử phát hiện Vương Diệu.

"Ông chủ,

Lần này bán cái gì, hạt dẻ a, cái đầu không nhỏ, bao nhiêu tiền một cân?"

"Ba mươi."

"Cho ta đến trên hai cân ném thử tiên." Người này nghe được giá cả sau khi cũng không có phía trước những người kia những người phản ứng, mà là bỏ

tiền muốn hai cân.

"Cho ngài."

Vừa giữa trưa công phu, Vương Diệu liền bán ra này một phần, hần cũng không vội, buổi trưa ngay tại chỗ mua hai cái lửa đốt qua loa ứng phó rồi một hồi, thuận tiện lấy điện thoại di động ra nhìn download được thảo trồng trọt tri thức.

Đến lại buổi trưa, thần kỳ một màn lần thứ hai phát sinh, không ít người lái xe đến mua hạt dẻ, một túi lớn cây dẻ rất nhanh bị cướp hết.

"Ai, không phục không được a!" Bên cạnh bán hàng rong hoàn toàn các loại ước ao ghen tị.

"Cái này mang về cho người nếm thử." Vương Diệu như cũ cho Trần Côn lưu một chút.

"Như vậy sao được đây?" Trần Côn vội vàng nói, này mấy cân cây dẻ nhưng là có thể đuổi tới hần một ngày thu vào.

"Ai, chính mình loại đồ vật, cảm đi."

"Được, cảm tạ người."

Vương Diệu cười xe gắn máy rên lên tiêu ca hướng về nhà đi.

Bíp bíp bíp, đột nhiên truyền đến ngân ra tiếng kèn xe hơi.

Vương Diệu quay đầu lại nhìn tới, phát hiện là một chiếc màu trắng Audi A4, cửa sổ xe đã hạ xuống, bên trong ngồi chính là mấy ngày trước vừa ngẫu nhiên gặp phải Dương Minh, âu phục giày da, anh tuấn bất phàm. Vị trí kế bên tài xế ngồi một vị hóa nhạ trang mỹ nhân, hạo xỉ môi đỏ, mi mục như họa.

"Đồng Vi?"

"Vương Diệu!"

Cái kia tuổi trẻ nữ tử cũng là giặt này cả mình.

"Làm sao sẽ là người, người không phải xuất ngoại du học sao?"

"Nàng năm nay vừa trở về." Một bên Dương Minh đạo, "Buổi tối có không sao, cùng nhau tụ tập đi, ta còn hẹn cái khác mấy cái bạn học."

"Hôm nào đi, nhà ta còn có chút việc." Vương Diệu do dự chỉ chốc lát sau nói.

"Vậy thì hôm nào."

"Gặp lại." Đồng Vi quay về Vương Diệu mỉm cười vùng vung tay, mỹ nhân nở nụ cười, như hoa nở rộ.

"Gặp lại."

Xe Audi cùng mô-tơ sau khi tách ra đi xa.

Một cái âu phục giày da, nở ra thật xe, có không sai công tác, một cái quần áo bình thường, cười một chiếc hai tay xe gắn máy, ở nhà "Không làm việc đang hoảng". Một cái là đã từng "Học sinh xấu", một cái là đã từng học sinh tốt, quay đầu lại, chênh lệch vẫn cứ rất lớn.

"Vương Diệu hiện tại đang làm gì?" Trong ô tô, Đồng Vi nhìn ngoài cửa sổ hỏi.

"Ở nhà trồng trọt." Dương Minh cười nói, "Mấy ngày trước, ta còn từng đụng phải hần, tựa hồ đang mua cái gì hạt giống."

"Trồng trọt, làm sao có khả năng?" Đồng Vi nghe xong giặt mình nói, đã từng lớp thậm chí cấp bộ bên trong có tiếng học tập mũi nhọn, năm đó điểm khoảng cách Thanh Hoa Bắc Đại cũng chỉ là kém một đường, lại lựa chọn về nhà trồng trọt, nói ra ai cũng không tin a!

"Thật sự, ta làm sao có khả năng lừa người, đây chính là chính hần nói." Dương Minh cười nói.

Đồng Vi không nói gì, chỉ là lẳng lặng nhìn phía ngoài cửa xe, chính mình rồi đi ba năm tòa thành nhỏ này.

"Buổi tối đi đâu cho người đón gió a?"

"Tùy tiện." Đồng Vi tựa hồ đối với chuyện này cũng không phải cảm thấy rất hứng thú.

"Đi miền nam chi xuân đi, nơi nào phía nam món ăn làm rất địa đạo." Dương Minh nói.

"Tốt, trước tiên đưa ta về nhà đi."

"Không nghĩ tới, nàng lại trở về!" Vương Diệu cười xe gấn má, trong đầu nhưng là vừa mới cái kia mỹ nhân.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Linh thảo có thể giải 0 độc

Đồng Vi, đã từng Vương Diệu ở trường học hoa khôi của trường, vào lúc ấy, không ít người cho nàng viết thư tình, người theo đuổi nàng xếp thành bài, Vương Diệu cũng từng âm thầm yêu thích nàng, tình tình mê mê, cô bé này không chỉ có người dung mạo xinh đẹp, hơn nữa thành tích học tập xuất sắc, thi đại học sau khi thi vào trọng điểm đại học, sau đó xuất ngoại du học, sau khi liên không còn tin tức, Vương Diệu một lần cuối cùng thấy nàng là ở đại ba nghỉ đông bạn học tụ hội trên, đó là nàng đã như hoa nở rộ, mơ hồ có khuynh thành vẻ, lúc đó ở bàn rượu bên trên liền có không ít người thừa dịp rượu sức lực là hết muốn truy nàng, lại bị nàng vô cùng uyển chuyển từ chối rơi mất, trong đó có Dương Minh.

Không nghĩ tới hôm nay gặp gặp lại đã từng mỹ nhân, hơn nữa là lấy tình huống như vậy.

Xem cái kia Dương Minh, rõ ràng là ở truy hấn, hơn nữa hấn xem ánh mắt của chính mình, lộ ra mấy phần xem thường, không có quá mức hết sức ảm gấu.

Là, luận gia thế, Vương Diệu xác thực không bằng hấn, luận công việc bây giờ, cũng không bằng hấn.

"Có điều, này thì lại làm sao? !"

Ta có một bình nước, có thể xúc vụn vật sinh trường,

Ta có một mảnh son, có thể loại được thảo trăm ngàn vạn,

Có cái kia thần kỳ hệ thống,

Liền có vô hạn chi khả năng!

Hiện tại có điều là hồ ở Bình Dương, Long du nước cạn,

Sẽ có một ngày, định là mảnh hồ khiếu son, Long du lâu thiên,

Đợi đến đó là, lại nhìn người lấy loại nào ánh mắt nhìn ta?

Về đến nhà sau khi, hấn lại dưới một chút hạt dẻ, sau đó đựng vào trong túi, chuẩn bị ngày mai tiếp tục vào thành bán ra.

Ngày thứ hai, làm Vương Diệu chạy tới trên núi thời điểm, phát hiện mình gieo xuống mấy loại dược thảo lại toàn bộ nảy mầm, mà cái kia giải độc thảo càng là thoan cao một khối.

"Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày, trồng trọt năm loại dược thảo (hoàng tinh ngoại trừ) hoàn thành, khen thưởng skill: Thăm dò." Vừa lúc đó, hệ thống tiếng nhắc nhở đột nhiên hưởng lên.

"Vậy thì hoàn thành rồi? !" Vương Diệu sửng sờ, hoàn toàn không nghĩ tới này cách nhiệm vụ lại hoàn thành đơn giản như vậy.

"Thăm dò, đây là năng lực gì?"

Hấn mở ra hệ thống bảng, sau đó nhìn thấy nhắc nhở.

"Thăm dò: Tra xét thực vật thuộc tính, biết sinh trưởng trạng thái."

Skill này nên dùng như thế nào?

Wang Diệu đi tới trồng xuống hai ngày sau đồng thời đã nảy mầm "Giải độc thảo" bên, sau đó đọc thầm một tiếng thăm dò. .

"Giải độc thảo (linh thảo): Có thể giải bách độc, mới vừa nảy mầm "

"Linh thảo? Có thể giải bách độc, tình huống thế nào? !"

Nhìn thấy cái này nhắc nhở, Vương Diệu sùng sốt.

Cái này dấu mốc bên trong linh thảo là có ý gì hần tạm thời còn không rõ ràng lắm, thế nhưng mặt sau cái kia có thể giải bách độc nhưng là rất quảng giải thích, thông thường sẽ ở một ít tiên hiệp bên trong xuất hiện, cái gì trăm năm Chu quả, ngàn năm nhân sâm Hà Thủ Ô loại hình thì có cái này công hiệu.

"Lại thử cái khác?"

Hắn lại đi tới một bên đã nảy mầm mặt rồng thảo bên cạnh.

"Mặt rồng: Tả hỏa trừ thấp, mới vừa nảy mầm."

"Trở lại!"

"Sa sâm: Khí vương sinh huyết, đỡ thăng khiếp tà. Mới vừa nảy mầm."

Sau đó hắn đi tới lật thụ bên.

"Hạt dẻ: Kiện tỳ ích khí, bổ thận cường gân, thành thực."

Cái này cũng được? Thật thần kỳ!

Vương Diệu ngây người, còn một hồi mới phục hồi tinh thần lại.

"Đây chính là tương đương với mang theo một quyển thực vật đại tự điển a!"

Lại hưng phấn thí nghiệm mấy lần, đột nhiên cảm thấy có chút choáng váng đầu, hơn nữa thân thể cũng cảm giác được một mỏi, lúc này mới ý thức được, năng lực này là không thể không hạn chế sử dụng, cần tiêu hao trong thân thể của mình năng lượng.

"Nên trở về đi nghỉ ngơi thật tốt một hồi, ngày mai thật phải tiếp tục bận bịu đây."

Ngoại trừ cái này đặc thù skill ở ngoài, như cũ là kinh nghiệm điều tăng một đoạn cùng với 8 điểm khen thưởng điểm.

Vương Diệu ở trong ruộng thuốc bận rộn xong sau khi, tiếp tục vào thành bán hạt dẻ, lần này, không tới thời gian hai tiếng, hắn hạt dẻ liền toàn bộ bán xong, liền hắn rất sớm mà về nhà, đem còn lại hạt dẻ đều đánh xuống đến, bác được, đựng vào trong túi, chuẩn bị ngày mai tiếp tục bán ra.

Sáng sớm ngày hôm đó,

Khi hắn chính đang trong ruộng thuốc bận rộn thời điểm, đột nhiên nghe được một thanh âm.

"Nhiệm vụ: Trong vòng một tháng bố trí một tề thuốc với thuốc của chính mình, thất bại trừng phạt, khấu trừ kí chủ tùy ý một điểm thuộc tính." Hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở vang lên.

"Bố trí một tề thuốc về mình được, này xem như là nhiệm vụ gì?" Vương Diệu nghe xong vô cùng nghi hoặc, mà người này trừng phạt càng là nghiêm khắc, hắn hiện tại cao nhất thân thể thuộc tính cũng có điều là thể chất 1. 5, này nếu như khấu trừ một hạng, hắn trên căn bản chính là kẻ tàn phế!

"Hệ thống, cái này thuộc với thuốc của chính mình là có ý gì?" Vương Diệu hỏi.

"Kí chủ tự nghĩ ra, chưa từng có ai!"

"Tự nghĩ ra, còn chưa từng có ai, này độ khó cũng lớn quá rồi đó? !" Vương Diệu nghe xong kinh ngạc nói, đối với phối được lĩnh vực này, Vương Diệu hoàn toàn là hai mắt tối mù, một chữ cũng không biết.

"Lần này nên làm cái gì bây giờ?"

Về đến nhà sau khi, Vương Diệu bắt đầu cấp tốc hành động lên, mở máy vi tính ra, sưu tầm có quan hệ phương thuốc sự tình, ở phương diện này nổi danh nhất không thể nghi ngờ là cô đại danh y Tôn Tư Mạc "Thiên kim mới", bên trong ghi chép lượng lớn quý giá Trung y phương thuốc.

"Ta là không phải có thể đem bên trong một số phương thuốc cải tiến mà biến thành tự nghĩ ra phương thuốc đây?" Nghĩ tới đây, Vương Diệu liền có chút trở nên hưng phấn.

Hắn ăn cơm xong sau khi trở về đến phòng mình bên trong nghiên cứu "Thiên kim mới" đến, lập tức hắn phát hiện phối chế những chất thuốc này cần các loại bên trong thảo dược, liền hắn liền nhớ rồi trong đó mấy cái dược liệu cần thiết, chuẩn bị ngày mai vào thành thời điểm mua một phần về nhà thử xem.

Ngày thứ hai, ở trên núi bận rộn xong sau khi, hắn liền dẫn một hạt dẻ tiến vào thành.

Lần này tiêu thụ tốc độ nhanh hơn rất nhiều, không chỉ trong chốc lát liền còn lại không có mấy.

"Ông chủ, người này trong lớp bao nhiêu tiền một cân a?" Một cái êm tai thanh âm cô gái.

"Ba mươi." Chính đang vội vàng thu thập chuẩn bị thu sập Vương Diệu cũng không ngần đầu lên nói.

"Thật là đắt a, có thể rẻ hơn chút sao?"

"Xin lỗi."

"Cái kia cho ta thành ba cân chứ?"

"Được rồi chờ." Vương Diệu xoay người sang chỗ khác chuẩn bị xưng hạt dẻ, lại phát hiện trước mắt đứng một người mặc quần áo thể dục mỹ nhân, hai chân tự trường, eo nhỏ dịu dàng nắm chặt, một con hơi cuộn tóc dài, mi mục như họa.

"Vương Diệu?!"

"Đồng Vi?!" Thấy rõ trước mắt người đẹp này sau khi, Vương Diệu sững sờ, lại là ngày hôm qua hấn đụng tới cái kia ngồi ở Dương Minh khiếu trong xe bạn học nữ, không nghĩ tới hôm nay gặp lấy phương thức như thế lại lần gặp gỡ.

"Thật là đúng dịp a!"

"Đúng đấy, thật là đúng dịp." Đồng Vi mỉm cười nhìn cái này đã từng bạn học, nàng rất là kinh ngạc

"Người tại sao lại ở chỗ này bán hạt dẻ?"

"Trong nhà loại chút, ăn không được liền lấy ra bán ít tiền, cho, lấy về ném thử!" Vương Diệu xếp vào một túi cũng không xưng trực tiếp đưa cho Đồng Vi.

" Bao nhiêu tiền?"

"Này, người cũng đừng khó coi ta, cầm ăn đi, lại nghĩ ăn lời nói nói với ta."

"Vậy ta liền không khách khí." Đồng Vi kết quả túi, tự nhiên hào phóng, "Đúng rồi, lưu cái phương thức liên lạc chứ?"

"Tốt."

"Nghe Dương Minh nói người ở nhà làm trồng trọt?" Mỹ nhân nở nụ cười, người còn yêu kiều hơn hoa.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Đi miêu bộ gà

Đồng dạng một cái nghề nghiệp, từ có mấy người nói ra sẽ là một chuyện, tỷ như Vương Diệu trồng trọt được thảo chuyện này, đặt ở Dương Minh cái kia, hấn sẽ nói ở nhà trồng trọt, mà từ mặt khác mấy người trong miệng nói ra, thì lại nghe vào để nghe mà trên đẳng cấp, tỷ như Đồng Vi nói làm trồng trọt.

"Đúng đấy, chính mình mù lâm." Vương Diệu cười nói.

"Cấp độ kia người trở thành ông chủ lớn thời điểm, có thể nhớ mời khách a!"

"Nhất định." Vương Diệu cười nói.

Hai cái nói chuyện phiếm một lúc sau, lẫn nhau để lại cái phương thức liên lạc sau khi, Đồng Vi mới cáo từ rời đi.

"Tiểu huynh đệ, người bạn học a?" Bên cạnh Trần Côn hiếu kỳ nói.

"A, làm sao?"

"Cô nương này dài đến thực sự là đẹp đấy, còn không bạn trai chứ?"

"Ta đây có thể liên không biết."

"VẬY người mau mau hỏi thăm một chút a, nếu như không có người có thể mau mau động thủ a!" Trần Côn cười nói.

Vương Diệu nghe xong chỉ là khẽ mỉm cười.

"Người đừng cười a, người ca ta nhưng là sẽ xem tướng, cô gái này thỏa thỏa vượng phu tương, hơn nữa mặt hướng trên phú quý bất phạm, cưới nàng không sai được!" Trần Côn lời thề son sắt, nói tới cùng chuyện thật như thế.

"Ngài đừng đùa, cảm tạ ý tốt của ngài, những này hạt dẻ cho người." Nói chuyện đem còn lại một ít hạt dẻ đưa cho Trần Côn.

"Ai, người đừng không tin a, người bình thường ta còn không nói cho hẳn đây!"

"Cố gắng, cảm tạ, ta này chuẩn bị về nhà, lần sau gặp lại."

"Ai, người "

Thu thập xong đồ vật sau khi, Vương Diệu liền cười xe rời đi, đi tới phụ cận một tiệm thuốc, sau đó cái kia nơi chính mình sớm chuẩn bị kỹ càng tò khai, mua chút thuốc Đông y sau khi lại mua cái chuyên môn ngao thuốc Đông y dùng sa oa liền rời khỏi.

Về đến nhà bên trong, chiếu "Thiên kim mồi" bên trong miêu tả, đem mấy vị thuốc Đông y thay đổi một hồi phối so với, cái nhức nhích một chút tạo thành, sau đó đặt ở hỏa trên, nhìn một luồng đen thui lùi đồ vật, làm cho trong cả căn phòng đều là kỳ lạ mà gay mũi mùi thuốc.

"Tiểu Diệu, người làm gì thế đây?" Từ bên ngoài trở về Trương Tú Anh vừa vào nhà đã nghe đến cái này gay mũi mùi vị, lập tức đi tới nhà bếp, kết quả nhìn thấy con trai của chính mình đối diện đã qua đen thui lùi đồ vật dờ ra.

"Không thành công!" Vương Diệu nhìn đen thui lùi đồ vật, thờ dài nói.

"Cái gì, người này làm gì đây?" Trương Tú Anh nghi ngờ nói.

"Không có chuyện gì, mẹ, ta này làm thí nghiệm đây." Vương Diệu đứng dậy đem trong nồi đồ vật ngã vào trong sân trong thùng rác.

"Không có chuyện gì đừng mù mẩn mê, nhìn người làm này một phòng mùi lạ."

Ai, Vương Diệu đáp một tiếng, thế nhưng vẫn là quyết định phải tiếp tục thí nghiệm xuống, bởi vì còn có thời gian một tháng, nếu như hẳn không cách nào chia xong thành cái kia nhiệm vụ, cả người nói không chắc liền gặp trở thành một phế nhân.

Ban đêm, trời tối người yên thời điểm, Vương Diệu trong viện một con gà mái đột nhiên cạc cạc réo lên không ngừng.

"Tình huống thế nào, đi vào người?!"

Vương Diệu mở đèn tiến vào sân, kết quả nhìn thấy để hẳn giật mình một màn, con gà mái kia lại loạng choạng loạng choạng ở đi miêu bộ, ba bước lay động đầu, bốn bước vẩy một cái vĩ.

"Mịa nó, tình huống thế nào, thành tình sao?!"

"Này con gà đang làm gì thế? Nhảy nhảy quảng trường sao?" Mẫu thân của Vương Diệu Trương Tú Anh cũng khoác quần áo đi ra.

Con gà kia vẫn ở trong viện không nhanh không chậm đi bước kiểu mèo, đi vài bước một kêu to.

"Sẽ không là đẻ trứng chứ?"

"Người lúc nào gặp gà mái đẻ trứng sau khi hưng phấn đi miêu bộ, sẽ không phải là ăn món đồ gì chứ?" Trương Tú Anh nói.

"Ăn đồ ăn?" Vương Diệu một cái giật mình, vài bước đi tới thùng rác bên cạnh, cầm tay đèn một chiếu, bên trong những người ngao được còn lại được bột phần quả nhiên có bị gà mổ quả dẫu vết.

"Lẽ nào là bởi vì ăn những thuốc này bột phần?"

Con gà kia ở trong sân đầy đủ dẫn vật hơn một giờ mới yên tĩnh.

"Hệ thống, ta này tề được có tính hay không là thuộc về mình, hơn nữa chưa từng có ai?"

"Không tính."

"Tại sao?" Nhìn trước mắt đứng tới hai chữ.

"Được, chữa bệnh, cường thân." Có mười mấy cái đơn giản tự.

"Có ý gì?" Vương Diệu sừng sốt chốc lát, mới hiểu được lại đây, chính mình căn cứ "Thiên kim mới" lung tung cái đi ra đồ vật nên không thể trị bệnh, hơn nữa nhìn con gà kia tình huống, có vẻ như còn có thể có phản ứng không tốt.

Có thể chữa bệnh được, còn phải một mình sáng tác, cái này thật là khó a!

Ngày kế, ở trong ruộng thuốc bận rộn xong sau khi, Vương Diệu liền về đến nhà bên trong, sau đó thông qua buổi tối mua một ít thư tịch, chủ yếu là thuốc Đông y có liên quan tri thức cùng với một ít Trung y lý luận, hắn muốn từ những tài liệu này bên trong lĩnh cảm, mà ban ngày, hắn như cũ ở nhà thử sáng tạo thuốc, làm cho trong nhà một ngày từ sớm đến tối đều là thuốc Đông y vị, cuối cùng hắn hết cách rồi, chỉ được na đến trên núi trong phòng nhỏ, tiếp tục hắn sáng tạo lữ trình.

Sau ba ngày, hắn từ buổi tối đặt hàng có liên quan thư tịch lục tục ký đến nhà bên trong, hắn biến không ngày không đêm khổ đọc lên, hy vọng có thể từ trong đó chút bố trí phương thuốc bí quyết, liền như vậy, đang không ngừng học tập cùng thí nghiệm trong quá trình, mười mấy ngày trôi qua.

Ở trong mười mấy ngày nay, hắn không ngày không đêm thí nghiệm cùng học tập, không biết lãng phí bao nhiêu thuốc bắc, nhưng là chính là không có từng thành công một lần.

"Lẽ nào là ý nghĩ của ta không đúng!"

Chiều hôm đó, Vương Diệu ngồi ở phòng nhỏ bên ngoài suy tư.

Hắn phía trước trong ruộng thuốc, vài ngày trước gieo xuống thuốc Đông y hạt giống cũng đã nảy mầm trưởng thành, ở cổ nước suối kỳ diệu dưới tác dụng, trưởng thế tốt vô cùng, nhất làm cho hắn giật mình vẫn là cái kia sớm nhất gieo xuống mười viên giải độc thảo, đã mọc ra phiến lá, một cây ba điệp, phiến lá hiện tâm hình, xanh biếc như tỳ.

"Cũng không biết, này bị hệ thống định vì linh thảo được thảo nên làm gì sử dụng?"

Bên ngoài mấy chục dặm liền Sơn thành, bệnh viện nhân dân cấp cứu trung tâm.

"Tránh ra, mau tránh ra!"

Một đội cấp cứu nhân viên đẩy cấp cứu cáng cứu thương xe vội vàng vàng mà đến, trên băng ca nằm một người trẻ tuổi, sắc mặt là quái dị màu đỏ, đỏ sẫm, lại như hỏa.

"Nhịp tim?"

"145!"

"Huyết áp?"

"120/180!"

"Lợi nhiều thẻ nhân tiêm vào, 5ml."

Phía trước là cấp cứu y hộ nhân viên, mặt sau theo mấy cái thất kinh gia thuộc, rất nhanh một cánh cửa đem bọn họ tách ra.

"Tiểu tử chuyện gì thế này a?"

"Không biết, chính ở trên núi chơi cẩn thận mà, hắn đột nhiên kêu một tiếng, ngã trên mặt đất, thân thể co giật, cũng không lâu lắm liền hôn mê đi, đánh 120."

"Sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?" Một cái hơn bốn mươi nữ tử sắc mặt lo lắng bất an, bởi vì ở phòng cấp cứu bên trong chính là hắn con trai duy nhất.

"Thảm, người đừng lo lắng, phải tin tưởng bác sĩ." Bên cạnh một người trẻ tuổi lòng tốt khuyên lơn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bên ngoài người lo lắng chờ đợi.

Keng, rột cục, cửa mở, một vị bác sĩ từ bên trong đi ra.

"Bác sĩ, con trai của ta thế nào rồi?" Nữ tử thấy thế vội vàng chạy tới.

"Tận lực, thế nhưng không hiệu quả rõ rệt, người muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt."

"Cái gì! ?" Cô gái kia trực tiếp kinh ngạc sững sờ, sau đó ngã trên mặt đất gào khóc lên, "Con trai của ta a!" .

"Thảm, ngài đừng như vậy!"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: 1 bát nước trong giải kỳ độc

"Này nên làm cái gì bây giờ?"

Bận việc sắp tới mười ngày, không có một chút nào tiến triển, đúng là đối với y dược phương diện tri thức có không ít hiểu rõ, ở trên núi, hần trông trọt những người dược thảo trưởng thể cũng vô cùng tốt, mười ngày hạ xuống, sinh trưởng tình huống vượt qua trong tình huống bình thường mấy tháng.

Gâu gâu gâu, ngay ở hần ngồi ở trên băng ghế quay về núi xa dờ ra thời điểm, bên cạnh hần Tam Tiên đột nhiên gầm rú lên, cũng không lâu lắm, hần liền nhìn thấy một người xuất hiện ở trong tầm mắt, đại cao cái, mặt chữ điền "方", dáng dấp dương cương, chính là hần huynh đệ tốt, Vương Minh Bảo.

"Nha, này lại gieo vào tâm dược thảo?"

"Hừm, băng ghế ở trong phòng, chính mình nắm." Vương Diệu nói.

Wương Minh Bảo ngồi xuống, đốt điều thuốc, hít sâu một cái, sau đó ới ra cái vòng khói.

"Ở trên núi, đừng ăn yên."

"Ai, liền một cái." Vương Minh Bảo lên tiếng trả lời, "Còn nhớ khi còn bé luôn theo ở phía sau cái kia theo đuôi sao?"

"Vương Trạch Tiểu?"

"Hừm, còn nhớ?"

"Làm sao có thể không nhớ rõ, tiểu tử kia khi còn bé nhưng là dính người rất đây, mấy ngày trước còn từng gặp mặt đây, làm sao đột nhiên nhắc lên hần đến rồi?" Vương Diệu cười hỏi, nói đến, người vương tử này tiểu hay là bọn hần không ra năm phục thân thích đây.

Khi còn bé đều là cùng ở phía sau của bọn họ, mấy người xem như là cùng tuổi, cùng nhau lớn lên, lẫn nhau ở chung đều rất tốt, hơn nữa mấy nhà ở chung cũng không sai, trong ngày thường có bao nhiêu lui tới.

"Hần ở thị trấn nằm viện đây, bệnh còn không nhẹ!"

"Chuyện khi nào?" Vương Diệu nghe xong vội vàng hỏi.

"Ngày hôm trước, có người nói tình huống rất nguy, bệnh viện đã rơi xuống thư thông báo, để người trong nhà làm tốt chuẩn bị tư tưởng." Vương Minh Bảo nói.

"Đi, vào thành, đi xem xem." Vương Diệu nghe xong lập tức nói.

"Ta cũng là muốn như vậy, cho nên tới tìm người."

Hai đứa cá nhân xuống núi, tiến vào thành, đến bệnh viện ở ngoài, mua ít thứ, hỏi thăm tìm tới Vương Trạch Tiểu vị trí phòng bệnh, bên trong trên giường bệnh nằm một người, ở vào hôn mê bên trong, sắc mặt hiện màu xanh đen, chính là Vương Trạch Tiểu, mặt khác hai tấm giường bệnh không, ở giường bệnh của hần một bên hai người, là cha mẹ hần, mẫu thân đang thấp giọng nức nở, nam cũng là mặt ủ mảy chau, dù sao, chính mình nhọc nhằn khổ sở nuôi lớn hài tử, thời gian trong chớp mắt liền sinh mệnh hấp hối, dù là ai cũng sẽ như vậy khó chịu.

"Thúc, thăm."

"Tiểu Diệu, Minh Bảo, các người sao đến rồi?"

"Nghe nói Trạch Tiểu bị bệnh, đến rồi nhìn, thế nào rồi, khá hơn không?"

"Không, vẫn là hôn mê." Phụ thân của Vương Trạch Tiểu thở dài nói.

"Bệnh gì a, lợi hại như vậy?" Vương Diệu hỏi.

"Là độc, bác sĩ nói hẳn trúng độc, thế nhưng là không tra được trúng độc gì, chỉ biết độc tính rất liệt, không không chế được!"

Độc? Nghe đến chữ đó, Vương Diệu sùng sốt.

"Vậy làm sao không chuyển viện đây?" Vương Minh Bảo nghe xong đạo, nơi này dù sao cũng là thị trấn bệnh viện, chữa bệnh điều kiện có hạn, có chút chứng bệnh căn bản là chưa từng thấy, chớ đừng nói chi là là trị liệu, nếu như đổi một cái lớn một chút bệnh viện, nói không chắc bệnh này liền có thể trị liệu.

"Trong bệnh viện nói, ở chuyển viện trong quá trình, Trạch Tiểu chứng bệnh khả năng xấu thêm một bậc, có sinh mệnh nguy hiểm."

Lại là bộ này lời giải thích, không trị hết, còn không cho bệnh nhân chuyển viện, cũng không muốn thừa gánh trách nhiệm, hiện tại máy chữa bệnh cấu a, ai!

Vương Minh Bảo nghe xong thở dài, phần nộ lại không thể nại còn.

"Hay là, ta có biện pháp!" Vương Diệu thấp giọng nói.

"Người nói cái gì?" Một bên Vương Minh Bảo sững sờ.

"Không có gì."

Hai người ngồi một hồi, cùng Vương Trạch Tiểu cha mẹ hàn huyên một hồi, Vương Diệu lấy ánh mắt ra hiệu Vương Minh Bảo, người sau lập tức rõ ràng ý của hắn, trước mặt này một đôi cha mẹ chính mặt ừ mảy chau, bọn họ cũng không thích hợp ở chỗ này quá nhiều thời gian, cũng không giúp đỡ được gì.

"Thúc, thăm, các người cũng đừng quá sốt ruột, có việc cho gọi điện thoại, đi về trước."

"Ài,

Còn để cho các người đi một chuyến."

"Đều là một cái thôn, Trạch Tiểu to nhỏ cùng nhau lớn lên, nên."

Hai người ở lại : sững sờ không thời gian bao lâu liền cáo từ rời đi.

"Người nói, này Trạch Tiểu làm sao lại đột nhiên trúng độc đây, hẳn bên trong cái gì độc a?" Ra phòng bệnh sau khi, Vương Minh Bảo hiếu kỳ nói.

"Bác sĩ đều không làm rõ được sự tình, người hỏi ta?" Vương Diệu cười nói, "Hắn cùng bằng hữu đi ra ngoài leo núi, hẳn là gặp phải cái gì độc vật. Có điều, theo lý nói nơi này không có cái gì độc vật a, nhiều lắm chính là chút bò cạp, rết cộng thêm độc nấm loại hình, này lại là trời thu, này thứ này thì càng thiếu."

"Ngày hôm trước còn vừa với hắn tán gẫu qua thiên, kiện rất khỏe mạnh, không nghĩ tới sẽ như vậy, ai!"

Trên đường về nhà, Vương Diệu cả đầu nghĩ tới đều là chính mình từ thần kỳ hệ thống bên trong thu được giải độc thảo, có thể giải bách độc.

Cái kia có phải là có thể cứu trúng độc Vương Trạch Tiểu đây?

Trở lại trong thôn, Vương Diệu trực tiếp lên núi.

Trong ruộng thuốc, mật rỗng, thông khí, sa sâm, trường thế đều rất tốt, đương nhiên, tối khác với tất cả mọi người vẫn là cái kia mười cây giải độc thảo, tâm hình lá cây bích lục như tốt nhất phi thúy như vậy.

"Được thảo này nên làm gì dùng đây?" Vương Diệu ngồi chồm hổ xuống nhìn chăm chăm cái kia theo gió núi nhẹ nhàng đung đưa giải độc thảo.

"Trực tiếp dùng, vẫn là ngao chế thành thang tề?"

Suy tư thật một lúc sau, Vương Diệu quyết định thử một lần.

Hắn trước đem ngao được dùng tiểu sa oa xoay sạch sẽ, sau đó rót một bát giữa cổ nước suối, tiếp theo đi trong ruộng thuốc cẩn thận từng li từng tí một

bê xuống đến một mảnh giải độc thảo lá cây, ở mặt vỡ ra lập tức có chất lỏng màu xanh biếc chảy ra, thấy phong liền động lại.

"Hy vọng có thể thành công."

Hắn đem giải độc thảo lá cây ném vào cổ nước suối bên trong, sau đó thiêu đốt củi khô, nhìn sa oa bên trong biến hóa.

Nước vừa nóng lên, thần kỳ một màn liền phát sinh, cái kia giải độc thảo lá cây lại hòa tan, sau đó sa oa bên trong nước suối đã biến thành xanh biếc vẻ, có nhân nhát thảo được vị nhẹ nhàng đi ra, cả kinh Vương Diệu lập tức đem từ đồng lửa bên trên đoạn đi, nhìn kỹ, chỉ là một nồi nhỏ nước trong, phảng phất hòa tan phi thủy, cái nào còn có nửa điểm giải độc lá cỏ từ cái bóng.

"Này, chuyện gì thế này? !" Cả người hắn sững sốt.

Phục hồi tinh thần lại sau khi, cẩn thận từng li từng tí một đem trong nồi chất lỏng màu xanh biếc đựng vào một bình thủy tinh bên trong, chỉ thấy óng ánh long lanh, không có một tia tạp chất.

"Có thể hữu dụng không?" Hắn nhìn bình thủy tinh từ bên trong chất lỏng.

Cẩn thận nghĩ đến một hồi, hắn xuống núi, trực tiếp cưỡi xe gắn máy liền hướng trong thành chạy đi.

"Dù sao cũng là một cái mạng, không ngại thử một lần."

"Tiểu Diệu? !" Khi hắn vội vàng vàng chạy tới bệnh viện thời điểm, Vương Trạch Tiểu cha mẹ nhìn thấy hắn đều giật mình hết sức, dù sao hắn buổi chiều vừa mới vừa rồi đi.

"Thúc, thăm, ta là tới giúp Trạch Tiểu." Vương Diệu lau vệt mồ hôi nói.

"Giúp Trạch Tiểu, giúp thế nào?" Vương Trạch Tiểu cha mẹ nghe xong vội vàng hỏi.

"Ta xé chiều đi hái phỏng một vị lão Trung y, hắn cho nhin một bộ dược, nói là có thể giải bách độc, ta mang tới." Vương Diệu nắm xảy ra chuyện trước tiên chuẩn bị kỹ càng bình thủy tinh, trong này chứa là dung hợp hiểu rõ độc thảo cổ nước suối.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Nguyệt hoa thảo an thần tán

"Này hữu hiệu sao?" Vương Trạch Tiểu cha mẹ hai người đối diện một chút.

"Nếu không đi kêu thầy thuốc lại đây?" Mẫu thân của Vương Trạch Tiểu nói.

"Thăm, ngài nếu như xin hắn đến, hắn tuyệt đối không cho uống, vị kia lão Trung y nhưng là nói rồi, thuốc này chỉ có thể cho bệnh nhân uống, không thể cầm xét nghiệm thành phần." Vương Diệu nói.

Hắn biết, nếu như xin mời bác sĩ đến rồi, vậy thì phiền phức, lấy những thầy thuốc kia môn tính nết, tám chín phần mười là sẽ không để cho bệnh nhân dùng loại này không có bất kỳ chứng minh cùng hợp lệ chứng thuốc. .

"Thử xem!" Phụ thân của Vương Trạch Tiểu đột nhiên đứng lên đến, nắm quá Vương Diệu trong tay bình thủy tinh.

Nhi tử bộ dáng này đã hai ngày, ngày hôm qua còn ở tròng chứng giám hộ trong phòng, ngày hôm nay trực tiếp đẩy đi ra, nói là đi ra quan sát một chút, bọn họ nghe phụ cận trong phòng bệnh người nói, tình huống như thể phỏng chừng là không cái gì hi vọng, buổi chiều vừa rồi xuống bệnh nguy thư thông báo, mắt thấy liền không xong rồi, vào lúc này có một chút xui hi vọng bọn họ cùng đến thử xem.

Vương Trạch Tiểu cha mẹ nhẹ nhàng cạy ra hắn miệng, đem màu bích lục thuốc này đi vào một điểm, sau đó ngồi vào một bên căng thẳng nhìn con trai của chính mình, đại khái sau mười phút, từ khi tiến vào bệnh viện sau khi liền ở vào trạng thái hôn mê không có động tĩnh Vương Trạch Tiểu tay phải ngón tay giật giật, trề môi một cái.

Có phản ứng? !

"Trạch Tiểu? !

Hai vợ chồng này thấy thế vô cùng kinh hãi, vội vàng ở hần bên tai hô hoán nói.

"Nhanh, mau đưa còn lại được này đi vào!"

Hai vợ chồng này vội vàng đem còn lại thuốc toàn bộ này tiến vào.

Đại khái hai mươi phút, Vương Trạch Tiểu trên mặt cái kia không rõ màu xanh đen từ từ thối lui, chậm chậm mở mắt ra, môi giật giật.

"Cha, mẹ?" Âm thanh rất yếu ớt, dường như muỗi hừ hừ giống như vậy, thế nhưng ở một bên lo lắng chờ đợi cha mẹ trong tai, vậy thì là thiên hạ êm tai nhất âm thanh.

"Trạch Tiểu, ngơoi tỉnh rồi? !"

Vợ chồng hai người mừng đến phát khóc.

Vương Diệu cũng sùng sốt, bởi vì hần nghe được mặt khác một thanh âm.

"Nhiệm vụ: Trong vòng một tháng bố trí một tề thuộc với thuốc của chính mình, hoàn thành, khen thưởng phương thuốc một bộ."

"Kí chủ đạt đến thăng cấp điều kiện, có hay không thăng cấp?"

"Thăng cấp." Vương Diệu hầu như theo bản năng nói.

Không có hào quang bao phủ, không có lời âm cuộn cuộn, bình tĩnh như thường, chẳng qua là cảm thấy trong đầu tựa hồ đột nhiên nhiều hơn một chút đồ vật, có quan hệ được thảo phương diện tri thức, phẳng phất là "thể hồ quán đỉnh" bình thường trực tiếp truyền vào trong đó, đầu có chút trướng đến hoảng.

"Thực sự là quá cảm tạ ngơoi, Tiểu Diệu!" Vào lúc này, phụ thân của Vương Trạch Tiểu chăm chú nắm Vương Diệu tay, kích động nói năng lộn xộn, mà thể tử của hần nhưng là xông ra ngoài kêu thầy thuốc.

"Nên thúc, việc này còn hi vọng ngơoi bảo mật, đừng nói cho những người khác."

"Ai, ngơoi yên tâm!"

Không chỉ trong chốc lát, một cái bác sĩ cùng hai cái y tá vội vàng vàng tiến vào phòng bệnh, sau đó bắt đầu đối với đã tỉnh lại Vương Trạch Tiểu tiến hành kiểm tra.

"Không thể, cái này không thể nào? !" Theo kiểm tra tiến hành, vị thầy thuốc này con mắt càng trừng càng lớn, âm thanh cũng có chút run rẩy lên.

Rõ ràng đã nhiều bộ phận xuất hiện suy kiệt dấu hiệu, mắt thấy liền muốn không được bệnh nhân, lúc này lại các hạng cơ thể sống chính ổn định, liền tìm đập cùng huyết áp cũng khôi phục lại một cái có thể tiếp thu trình độ.

"Các ngơoi đối với hần làm cái gì?" Kiểm tra xong sau khi, bác sĩ cấp thiết dò hỏi.

"Không, không làm cái gì a!" Phụ thân của Vương Trạch Tiểu sững sờ đạo, "Bác sĩ, con trai của ta hần khá hơn chút nào không?"

"Hừm, tạm thời thoát khỏi nguy hiểm, thế nhưng còn cần quan sát một quãng thời gian, các ngơoi thật sự không làm cái gì?" Hần lại hỏi một lần.

"Thật sự, có thể làm cái gì a?"

Vương Diệu cũng là không nói gì, nơi này nhưng là bệnh viện a! Người thầy thuốc này lại hỏi vấn đề như vậy.

Chuyện này quả thật chính là cái kỳ tích!

Thầy thuốc kia thấp giọng nói.

Ở y hộ nhân viên bận rộn thời điểm, Vương Diệu lặng lẽ đem cái kia đã trống rỗng rồi bình thủy tinh thu vào trong túi tiền,

Sau đó hướng về phụ thân của Vương Trạch Tiểu lên tiếng chào hỏi, xoay người ra phòng bệnh, chuẩn bị về nhà. Tuy nhiên phụ thân hần theo đuổi tới một phát bắt được Vương Diệu.

"Tiểu Diệu, lần này rất cảm tạ ngơoi, sau đó có chuyện gì cùng thúc nói một tiếng, chỉ cần có thể giúp được việc khó khăn, thúc tuyệt đối không hai lời." Vị này năm gần năm mươi tuổi người đàn ông trung niên khóe mắt còn có nước mắt, có thể đem con trai của chính mình liền đến, dưới cái nhìn của hần, Vương Diệu ân tình này cao hơn trời, sâu hơn biển, bọn họ đến nhớ cả đời.

"Ai, ngài vẫn là đi vào trước chăm sóc Trạch Tiểu đi, nhớ tới, việc này tuyệt đối đừng cùng những thầy thuốc kia nói, ngài theo ta thầm nói một chút!" Vương Diệu sợ hấn phu thê tâm tình dưới sự kích động nói lỡ miệng, cố ý lại cường điệu một lần.

"Ta nhớ kỹ, cũng sẽ căn dặn người thăm, người yên tâm đi."

"Vậy ta đi trước."

"Trên đường chậm một chút."

Làm Vương Diệu cười xe gần máy lúc về đến nhà, sắc trời đã đen, cha mẹ chính chờ hấn ăn cơm.

"Người lại đi đâu, trên núi cũng không thấy người?" Trương Tú Anh nói.

"Vương Trạch Tiểu không phải nằm viện, ta đi nhìn một chút." Vương Diệu nói.

"Hừm, là nên đi xem xem, như thế nào, khá hơn chút nào không?"

"Hấn là tốt một chút, nghe nói đã tỉnh rồi."

"Tỉnh rồi, không phải nói bệnh tình rất nghiêm trọng, đã rơi xuống bệnh nguy thư thông báo sao, làm sao đột nhiên tỉnh lại?" Trương Tú Anh nghe xong giật mình nói.

"Nói không chắc là bác sĩ đột nhiên tìm tới trị liệu phương pháp, lại nói, người ta tỉnh lại lúc chuyện tốt a!"

"Ăn cơm." Vương Phong Hoa nói rồi hai chữ, nương hai trong lúc đó đối thoại xem như là có một kết thúc.

Ăn xong cơm tối sau khi, Vương Diệu liền vội vội vàng vàng trở lại trong phòng của mình, mở ra hệ thống bảng, nhìn thẳng cấp sau khi có cái gì tân khen thưởng.

Hấn không nghĩ tới nhiệm vụ lần này lại gặp lấy như vậy hình thức hoàn thành, lúc đó ở bệnh viện khi hấn nghe được nhắc nhở thời điểm, cả người đều sùng sốt, lúc trước dưới cái nhìn của hấn cái kia phối chế một bộ thuốc với thuốc của chính mình nhiệm vụ này xác thực là phi thường khó, dù sao đây là thuốc về khai sáng tính, nhưng không nghĩ chính là đơn giản giải độc thảo thêm cổ nước suối đánh bậy đánh bạ, lại thành công hoàn thành rồi nhiệm vụ, không thể không nói, vận may của hấn thực sự là không sai.

Hệ thống bảng biểu hiện đã có nhất định biến hóa.

Nhân vật đẳng cấp: 2

Nghề nghiệp đẳng cấp: Newbie (không sai, nhưng vẫn là)

Thể chất 1. 5, sức mạnh 1. 2, tinh thần 1. 3, nhanh nhẹn 1. 2, ý chí 1. 2

Dược thảo trồng trọt,

Đẳng cấp: 1(newbie)

Thăng cấp khen thưởng: Phương thuốc một bộ, thảo dược hạt giống một bao.

Đây chính là hấn thăng cấp sau khi thu hoạch được thưởng.

"Phương thuốc, thuốc gì mới a?"

Vương Diệu mở ra vừa mở, ánh sáng lóng lánh, sau đó một bộ phương thuốc trực tiếp ẩn vào trong đầu của hấn.

"An thần tán: Sơ ức điều khí, dưỡng an lòng thần."

Phương thuốc: Nhân sâm, đương quy, phục linh, cam thảo nguyệt hoa thảo.

"Chờ đã, cái này nguyệt hoa thảo là cái thứ gì?" Nhìn liên tiếp thuốc bắc tên gọi, Vương Diệu phần lớn biết, chính là mấy thứ không quá rõ ràng nhưng là mơ hồ nhớ tới cũng ở trong thư tịch từng thấy, chính là cuối cùng tháng này hoa cỏ, thực sự là không nghĩ ra được đã gặp ở nơi nào.

"Quên đi, còn có một túi hạt giống, nhìn là cái gì."

"Nguyệt hoa thảo hạt giống."

Lại ở chỗ này chờ chính mình đây, quá tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Mấy vị thuốc 1 phó mới

"Nhiệm vụ: Trong vòng năm ngày bố trí năm uống thuốc tề, khen thưởng, linh thảo thu, thất bại trừng phạt, tùy ý khấu trừ một cái điểm thuộc tính."

"Nhiệm vụ: Trong vòng một tháng thành công phối chế an thần tán, khen thưởng, phương thuốc một bộ, thất bại trừng phạt, trong vòng một tháng không thể sử dụng cô tuyền âm."

Lại một hồi hai nhiệm vụ!

"Hệ thống, này năm uống thuốc tề nếu không có đặc thù yêu cầu?"

"Không có."

"Hiện hữu phương thuốc liền có thể?"

"Vâng."

"Hô, vậy thì tốt!" Vương Diệu nghe xong thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như lại để hấn bố trí loại kia thuốc về mình, chưa từng có ai thuốc, vậy nhiệm vụ này hấn căn bản cũng không có hoàn thành độ khả thi, không bằng trực tiếp từ bỏ, chính là lần trước cái kia nhiệm vụ cũng là hấn đánh bại đánh bại mới hoàn thành.

Hấn mau mau nắm ra bản thân mạng mua thư tịch, sau đó từ bên trong tuyển lựa mấy cái phương thuốc, đơn giản, đối với thân thể cũng không quá to lớn tác dụng phụ ghi chép lại, hết bận tất cả những thứ này đã là chín giờ tối hơn nhiều.

"Tối nay ngủ sớm đi, ngày mai lại có khó khăn." Vương Diệu nhìn mới tăng thêm hai nhiệm vụ thầm nói.

Sáng sớm hôm sau, hấn lên núi ngoại trừ cho trưởng thế hài lòng được thảo tưới nước ở ngoài, lại chuyên môn tìm một khu vực, trồng trọt đêm hôm qua thăng cấp vừa được nguyệt hoa thảo hạt giống.

Nho nhỏ hạt giống cẩn thận rắc, sau đó đúc cổ nước suối, sau khi hết bận liền chuẩn bị vào thành đi mua bố trí thuốc dược liệu cần thiết, ở trên đường vừa vận dụng tới Vương Minh Bảo.

"Ca, đi đâu?"

"Trong thành, mua ít đồ."

"Lên xe đi."

"Không cần, chính ta đạp xe còn thuận tiện."

"Cái nào nhiều như vậy phí lời, mau mau, ta vừa vận cũng vào thành, tiện đường sao người."

"Được, vậy người chờ ta một hồi." Đem xe gắn máy thả sau khi về nhà, Vương Diệu liền lên xe, theo Vương Minh Bảo đồng thời vào thành.

"Lại chuẩn bị vào thành chuyện cái gì?" Vương Diệu đạo, Vương Minh Bảo ở trên trán mở ra cái môn đầu, chuyên môn làm bên trong trang trí, hai năm qua bất động sản nóng này, hấn làm người tượng nghĩa phóng khoáng, hơn nữa quan hệ của phụ thân hấn, chuyện làm ăn cực kì tốt, mấy năm qua cũng kiếm lời không ít tiền.

"Ta ở trong thành coi trọng một chỗ môn đầu phòng, trên dưới hai tầng, chuẩn bị mua lại, đi cùng phòng chủ nói chuyện giá cả."

"Được đó, phát triển rất nhanh!" Vương Diệu cười nói.

"Làm mò chứ." Vương Minh Bảo cười cợt.

Tiến vào thị trấn sau khi, bọn họ liền tới đến huyện được liệu công ty, Vương Diệu lấy ra chính mình chuẩn bị kỹ càng được liệu danh sách, chuẩn bị chọn mua được liệu, mà Vương Minh Bảo nhưng là rời đi trước, hai người hẹn cẩn thận trong thời gian buổi trưa cùng nhau ăn cơm, buổi chiều về làng.

"Tiểu tử, người mua những này thuốc Đông y làm gì a?" Cái kia công nhân viên tiếp nhận Vương Diệu danh sách, có chút giật mình, bởi vì bên trong thuốc Đông y chủng loại cũng không ít, thế nhưng chỉ một số lượng lại không nhiều.

"Theo sư phụ già học ngao thuốc Đông y." Vương Diệu cười nói.

"Ha ha, vậy cũng không cần thiết thật dùng thuốc Đông y ngao chế a?"

"Ngao, đương nhiên phải dùng thật sự."

"Được, vậy người chờ."

Nhân sâm, đương quy, phục linh, cam thảo, can khương, bạch thuật, sài hồ đầy đủ hơn hai mươi vị bên trong thảo dược, người kia tán thưởng sau khi cho hấn tách ra đặt, viết xong tên gọi bao ở một cái túi lớn bên trong.

"Tiểu tử, cái này ngao dược có thể, thế nhưng ngao xong sau khi có thể tuyệt đối đừng uống a!" Người này cũng là tốt bụng người, chỉ lo người trẻ tuổi trước mắt này ngao xong dược sau khi chính mình uống vào, như vậy không làm được nhưng là sẽ gặp sự cố, cũng may những này thuốc Đông y phần lớn đều là chút bù vật, coi như là ăn đi, nhiều lắm làm cái dương hóa quá thịnh, Âm Dương mất cân đối, đau bụng loại hình thói xấu vật, sẽ không chết người.

"Được rồi, cảm tạ ngài." Vương Diệu nghe xong nói tiếng cảm ơn.

Buổi trưa, Vương Minh Bảo lái xe lại đây, hai người tìm phụ cận một quán cơm ăn cơm, dựa theo Vương Diệu ý tứ là trực tiếp về nhà ăn cơm, thế nhưng Vương Minh Bảo chết sống không đồng ý, cần phải xin hấn ăn bữa cơm, liền chọn một quán cơm.

Ngồi xuống, điểm vài món thức ăn, hai người mù tán gẫu lên, trò chuyện trò chuyện liền nói đến trước đó vài ngày bệnh nguy Vương Trạch Tiểu.

"Ta mới vừa rồi còn đứng tới tiểu tử nhà thám, nghe nói tiểu tử thân thể khôi phục rất nhanh, chuẩn bị ngày mai xuất viện đây."

"Có đúng không, đó là chuyện tốt a!" Vương Diệu nghe xong nói.

"Ta còn nghe nói, cái nhóm này bác sĩ đưa cái này phương án trị liệu cùng quá trình biến thành kinh điển án lệ." Vương Minh Bảo nói.

"Cái gì?" Vương Diệu nghe xong sững sờ.

Cái này cụ thể quá trình trị liệu như thế nào hấn không rõ ràng, nhưng là hấn lại biết cứu Vương Trạch Tiểu chính là cái kia phó "Chất giải độc", nói chuẩn xác là giải độc thảo công hiệu thần kỳ, bệnh viện phương án trị liệu tác dụng lớn nhất tới đa có điều là duy trì bệnh nhân bệnh tình không chuyển biến xấu mà thôi, thậm chí ngay cả điểm ấy đều không làm được, bằng không bọn họ cũng sẽ không dưới đặt bệnh nguy thư thông báo.

"Không nghĩ tới những thầy thuốc này còn thật sự có tài." Vương Minh Bảo nói.

"Ha ha." Vương Diệu nghe xong nở nụ cười, chỉ sợ là cho đến bây giờ bọn họ liền Vương Trạch Tiểu bên trong chính là cái gì độc đều không làm rõ, chớ đừng nói chỉ là trị liệu.

"Mặc kệ như thế nào, người không có chuyện gì là tốt rồi."

"Đúng."

Nói chuyện món ăn đã bùng lên, hai người vừa ăn vừa nói chuyện.

"Người cái kia điểm đàm luận thế nào?"

"Trên căn bản bàn luận xong xuôi, hẹn cẩn thận ngày kia ký hợp đồng, thuận tiện đem bất động sản sang tên thủ tục làm làm."

"Sau đó liền trụ trong thành?"

"Không nhất định, nói thật, ta càng yêu thích trong thôn, bằng hữu thân thích nhiều, thăm nhà cũng thuận tiện." Vương Minh Bảo nói.

"Nhưng là phía dưới không ít người muốn tới."

"Nói không chắc dùng không được mấy năm, người thành phố đều sẽ muốn xuống trụ."

Hai đứa cái ăn bữa cơm sau khi liền chạy về trong thôn.

Về đến nhà, Vương Diệu thu dọn một hồi thuốc bắc liều sau đó liền lên núi.

"Chuẩn bị bắt đầu!"

Hắn thu thập xong đồ vật, liền bắt đầu tuyển chọn dược, bắt đầu bố trí thuốc.

Hắn trước tiên từ mấy cái đơn giản phương thuốc bắt đầu, tỷ như tiểu sài hồ thang, thuốc Đông y phương pháp phối chế cùng chế tác quá trình đối lập đơn giản, hơn nữa dùng cũng không lớn bao nhiêu tác dụng phụ.

Tuyển dược, tấy dược, nấu canh!

Tiểu hỏa chậm đun, từ từ mùi thuốc tán phát ra, ngao chế gần như sau khi, đồ đi dược cạn bã, một bát sài hồ thang xem như là ngao chế xong xuôi.

"Kỳ quái, làm sao không phản ứng, lẽ nào là muốn uống vào mới được?"

Chờ dược hơi lạnh sau khi, Vương Diệu ngửa đầu uống xong, kết quả vẫn cứ không có phản ứng.

"Tình huống thế nào, hệ thống, chỗ đó có vấn đề?"

"Phối chế quá trình sai lầm."

"Sai lầm, nơi nào sai lầm rồi?"

Hệ thống không có bất kỳ hồi phục.

Vương Diệu chỉ được kiên nhẫn tính tình trở lại một lần, đồng thời cẩn thận chú ý mỗi một bước, cân nhắc chính mình ở chỗ nào dễ dàng phạm sai lầm, thật vất vả có ngao chế một bát, kết quả vẫn cứ thất bại.

"Lại thất bại đến cùng chỗ đó có vấn đề?"

"Phương thuốc, đó là cổ mới, nên không sai dược, lẽ nào là dược liệu xảy ra vấn đề?"

Vương Diệu nghĩ mãi mà không ra.

"Lại tới một lần nữa!"

Lần này hắn càng thêm cẩn thận, lấy điện thoại di động ra, mỗi một vị thuốc Đông y, quay về bức ảnh từng cái đối chiếu, sau đó chuẩn xác ước lượng, cuối cùng lại đối chiếu ngao chế quá trình không chế.

Lần này hắn thành công, cũng mơ hồ đoán được chính mình xảy ra vấn đề ở đâu.

"Hệ thống, trước thất bại hai lần là không phải là bởi vì ta ngao chế thời gian không chế không được."

"Đúng vậy!" Chỉ chốc lát sau, hệ thống nhảy ra hai chữ đến.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Có 1 vị thần kỳ lão Trung y

Này một bộ dược bố trí thành công đầy đủ tiêu hao hắn một buổi chiều, khi hắn từ trên núi hạ xuống thời điểm, sắc trời đã đen, này vẫn là hắn lựa chọn chọn một vài dược bên trong đơn giản nhất.

Ngày thứ nhất quá khứ, ngày thứ hai, hắn sắc trời không rõ liền rời giường lên núi, theo thường lệ quản lý một hồi vườn thuốc ở ngoài, hắn lại bắt đầu ngao dược công tác, lần này hắn phải thay đổi mặt khác một bộ dược, phối chế dùng thuốc bắc càng nhiều, độ khó cũng lớn hơn, kết quả hắn bận bịu cả ngày, hầu như đem mua dược một nửa thuốc bắc đều dùng hết rồi, mãi đến tận trời tối thời điểm mới mới thành công.

"Không được, tiếp tục như vậy, năm ngày phối chế năm phó thuốc nhiệm vụ khẳng định không cách nào hoàn thành, đến thức đêm!" Cho nhà gọi điện thoại, buổi tối không trở về đi ngủ, liền ở trên núi, tuy rằng Trương Tú Anh có chút bận tâm, thể nhưng không cưỡng được nhi tử, chỉ phải đáp ứng, chỉ là dặn hấn ngàn vạn cẩn thận một chút, kỳ thực này đã không phải hấn lần thứ nhất ở trên núi qua đêm.

Đêm đó, hấn hầu như cả đêm đều không ngủ, mãi đến tận bốn giờ sáng sớm khoảng chừng : trái phải, thực sự là không chịu đựng được, nằm ở trên giường ngủ hơn hai giờ, sau đó rời giường ăn chút gì tiếp theo đem vườn thuốc quản lý một phen.

"Kỳ quái, làm sao không có động tĩnh đây?" Vương Diệu nhìn mình vừa gieo xuống nguyệt hoa cỏ cái kia một mảng nhỏ địa phương.

Lại tỉ mỉ nhìn kỹ chốc lát, xác nhận không có vấn đề sau khi, Vương Diệu quán mấy ngụm lớn cổ nước suối, nhất thời cảm thấy cả người tinh thần rất nhiều, đêm hôm qua thức đêm mệt mỏi cũng bị loại trừ không ít, sau đó một bên đạp xe vào thành, ngày hôm qua mua thuốc bắc bị hấn tiêu hao không ít, ngày hôm nay hấn chuẩn bị ở vào thành bên trong nhiều mua điểm, năm phó thuốc, hấn mới thành công ngao chế hai phó.

"Tiểu tử, ngươi sao lại tới nữa rồi?" Ngày hôm trước người kia viên nhìn thấy Vương Diệu sau khi ngăn ra.

"Đương nhiên là mua được liệu." Vương Diệu cười nói.

"Mua thuốc, ngày hôm trước ngươi mua nhiều như vậy đều đã vận dụng?" Người kia nghe xong giật mình nói.

"Hừm, gần đủ rồi, ngày hôm nay ở nhiều mua điểm."

"Cái gì, nhanh như vậy, ngươi sẽ không phải vậy chúng nó làm củi lửa đốt chứ?"

"Sao có thể a, cái kia không phải có tiền thiếu sao, ta đang luyện tập ngao dược." Vương Diệu cười nói, hấn đây là ăn ngay nói thật, nhưng là xem người kia vẻ mặt rõ ràng là không tin.

"Cũng là, lần này cần bao nhiêu?" Tuy rằng không tin, thể nhưng những dược vật này lấy ra đi nhiều lắm là đầu cơ, ngược lại không hại người, hấn cũng sẽ không quản nhiều như vậy.

"Lần trước gấp ba đo, đây là tờ khai."

"Nhiều như vậy? !" Tuy rằng giật mình, nam tử vẫn là chiếu lá gan cùng với mặt trên đo cho Vương Diệu ước lượng dược, sau đó xếp vào đầy đủ một bao tải to.

"Cảm tạ." Vương Diệu nhận lấy nói cảm ơn.

"Tiểu tử, cái kia dược ngươi không ăn đi?" Cái kia bán thuốc nam tử lại nhiều hỏi một câu.

"A?" Vương Diệu sững sờ, chợt hiểu được ý của hấn, "Không, không ăn."

"Ừ, vậy thì tốt, chúc ngươi thành công!"

"Cảm tạ!"

Vương Diệu đạp xe trở lại trong thôn, gánh tề rần túi thuốc bắc liền lên núi, hơi hơi thu thập một hồi, phân loại thu dọn, nghỉ ngơi một chút, sau đó bắt đầu chiếu phương thuốc ngao chế thuốc Đông y, cẩn thận từng li từng tí một, tỉ mỉ, không dám có một chút qua loa, dù là như vậy, cũng là mãi đến tận trời tối thời điểm mới mới thành công ngao chế làm ra một bộ.

"Ngày đã là ngày thứ ba!"

Thời gian một ngày bốn ba qua lại, hơn nữa vậy quanh đồng lửa ngao thuốc Đông y, coi như là hấn thể chất phi phạm, cũng có chút ưỡ oải.

"Tiểu Diệu?"

Ngay ở Vương Diệu chuẩn bị ngao chế đệ tứ phó thuốc Đông y thời điểm, mẹ của hấn Trương Tú Anh từ bên dưới ngọn núi tới, đến gần phòng nhỏ hấn liền nghe đến một luồng mùi thuốc, tới gần chút liền phát hiện ở ốc cái khác liền bên trong góc, một đồng nhỏ dược bột phấn, vào nhà vừa nhìn, con trai của chính mình đứng giờ một đồng lửa, hỏa lên giá cái sa oa, ở cái kia ngao dược đây.

"Ngươi đây là đang làm gì thế đây?"

"Mẹ, ngài làm sao đến rồi?" Vương Diệu sững sờ.

"Ngươi này cả ngày không trở về nhà, thần thần bí bí, ta trên tới thăm ngươi một chút, ngươi này làm gì chứ?"

"Ngao dược." Vương Diệu trầm mặc chốc lát, không nghĩ tới lý do thích hợp giải thích,

Đơn giản liền ăn ngay nói thật.

"Ngao được? Học từ ai vậy?" Trương Tú Anh sững sờ sau khi hỏi.

"Một cái lão Trung y."

"Chiều hôm qua, Trạch Tiểu nhà cha mẹ tới nhà, cầm một đại bao đồ vật, nói là cảm tạ người, Trạch Tiểu bệnh, sẽ không phải là người nghĩ biện pháp chữa khỏi chứ?"

"Không phải ta, là cái kia lão Trung y, hần mở ra một bộ phương thuốc, nhin một bát được." Vương Diệu đơn giản dọn ra một cái mẹt mớ lão Trung y, hy vọng có thể lừa gạt.

"Cái kia lão Trung y họ gì, tên gì, bao lớn tuổi, trụ cái nào?" Nào ngờ mẫu thân hần há lại là như vậy dễ dàng lừa gạt, liên tiếp mấy vấn đề, lại như tra hỏi khẩu như thế.

"Mẹ, ta đã đáp ứng hần không nói cho người khác biết, chính là ngài cùng cha ta cũng không được."

"Nơi này liền ta nương hai, người nhỏ giọng một chút nói cho ta?" Trương Tú Anh xem xét nhìn bốn phía sau đó cười nói.

"Ai, mẹ, làm người muốn nói thành tín!"

"Hồn con bê, ngay cả ta cũng không được?" Trương Tú Anh cá giận nói.

"Không được, xin lỗi, ngài chỉ cần biết rằng ta không làm chuyện xấu là được, người mau vào ngồi!"

Nói chuyện, Vương Diệu nghe thấy được một luồng nhẹ nhàng hồ vị.

"Không được, được hồ!"

Hần vội vàng đem được oa đoan hạ xuống, biết mình lại dùng tổn sức.

"Người không lừa gạt mẹ?" Trương Tú Anh tựa hồ vẫn là không tin tưởng con mình.

"Đương nhiên không có, ta lừa gạt ngài làm gì, chính ta loại được thảo, tổng đến biết mình loại những được thảo này được lực làm sao chứ?" Vương Diệu đạo, hần cũng không thể nói cho mẫu thân chính mình đạt được một cái thần bí hệ thống, sau đó đề cao các loại chuyện thần kỳ chứ?

"Có muốn hay không mẹ hỗ trợ?"

"Không cần, ngài liền cẩn thận ngồi đi." Vương Diệu nói.

Ở trong phòng nhỏ ở lại một hồi, cùng Vương Diệu hàn huyên một hồi thiên, xác định nhi tử không có vấn đề lớn sau khi, Trương Tú Anh lúc này mới yên tâm xuống núi, nàng sau khi xuống núi, Vương Diệu lập tức căng thẳng bắt đầu bận túi bụi, tiếp tục cố gắng ngao được, trải qua này mấy lần thành công thí nghiệm, hần phát hiện, này ngao chế thuốc Đông y được liệu phối so với, ngao chế thời gian vô cùng trọng yếu, thế nhưng nếu như ngao chế thuốc Đông y trong nước thêm vào một điểm cô nước suối lời nói gặp hữu hiệu tăng cao thành công phần trăm, vì lẽ đó ở đúc vườn thuốc thời điểm, hần có ý lưu lại một phần cô nước suối dùng để ngao chế thuốc Đông y.

"Hần ở trên núi làm gì?" Trương Tú Anh về đến nhà thời điểm, Vương Phong Hoa chính đang hút thuốc lá, thấy nàng vào cửa lập tức hỏi.

"Người làm sao không chính mình đi xem xem?" Trương Tú Anh trắng chồng mình một chút, "Ồ ngao thuốc Đông y."

"Ngao thuốc Đông y?"

"Hừm, hần nói theo cái lão Trung y học chút bản lĩnh, ngao được thử xem, chữa khỏi Trạch Tiểu được chính là cái kia lão Trung y cho phối."

"Cái nào lão Trung y?" Vương Phong Hoa nghe xong lông mày thoáng vừa nhíu.

"Ta hỏi hần, hần không nói, nói là cái kia lão Trung y không cho nói, ta làm sao không biết phụ cận có như thế một vị lão Trung y?"

"Liền Sơn thành lớn như vậy, người đi qua cái nào, đây là trước hết tùy theo hần đi."

"Được."

Này hai vợ chồng thương lượng thật sau khi, quyết định tạm thời không can dự con trai của chính mình.

Đêm đó Vương Diệu như cũ ở trên núi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Linh thảo thu

"Xong rồi!"

Ở đêm khuya thời điểm, trong phòng nhỏ truyền đến một tiếng hoan hô, đệ tứ phó dược hấn thành công ngao chế thành công.

Nghe được hệ thống nhắc nhở sau khi, hấn đầu tiên là hưng phấn hoan hô một tiếng, sau đó vội vàng đem chính mình ngao chế quá trình ghi chép xuống, hấn đây là không có bất kỳ sự phụ giáo dục, hoàn toàn dựa vào kiến thức trong sách cùng mình tìm tòi, bởi vậy kinh nghiệm cực kỳ hiếm có cùng quý giá, nhất định phải đúng lúc ghi chép xuống.

"Còn kém cuối cùng một bộ, trước tiên nghỉ ngơi một chút, lại toàn lực ứng phó." Vương Diệu thu thập một hồi, sau đó tốt nhất đồng hồ báo thức, ngã ở trên giường liền ngủ.

Keng keng keng, vù, trời còn chưa sáng, đồng hồ báo thức liền hưởng lên.

Vương Diệu một cái giật mình ngồi dậy đến, dùng nước lạnh rửa mặt, cả người trong nháy mắt tinh thần rất nhiều, sau đó lại bắt đầu một ngày bận rộn, như cũ là trước tiên cho đức vườn thuốc.

"Này mầm!"

Hấn phát hiện trông trọt này "Nguyệt hoa thảo" địa phương thoán xảy ra chút lục đầu.

"Nhiều đội điểm, cố gắng trường a, bọn tiểu tử."

"Đúng rồi, nhìn này nguyệt hoa cỏ có tác dụng gì." Hấn tay nhẹ nhàng chạm được cái kia một điểm màu xanh lục bên trên, phát động chính mình skill, "Thăm dò!"

"Nguyệt hoa cỏ (linh thảo): Tư âm an thần, mới vừa nảy mầm."

"Lại là linh thảo?"

Có lần trước giải độc thảo, hấn biết này cái gọi là linh thảo có thể căn bản không xuất hiện ở hiện hữu đã biết thuốc Đông y thảo bên trong phạm vi, thể nhưng công hiệu nhưng dị thường thần kỳ, lần trước, chính là hai mảnh "Giải độc thảo" là cây liền giải cái kia đề bệnh viện các thầy thuốc không cách nào ứng đối kỳ độc, này "Nguyệt hoa thảo" công hiệu so với đồng dạng kỳ diệu.

Hết bận tất cả những thứ này sau khi, hấn liền bắt đầu chuẩn bị ngao chế đệ ngũ phó thuốc Đông y, có mấy lần trước thất bại kinh nghiệm, lần này hấn vô cùng cẩn thận, xưng được, ngao chế trước xử lý, ngao được, hỏa hầu không chế, ngao chế thời gian không chế, cái nào quá trình cũng không thể phạm sai lầm, bằng không chính là thất bại.

Lần này, vận may của hấn tốt hơn, thí nghiệm bốn lần sau khi rốt cục thành công.

"Nhiệm vụ: Trong vòng năm ngày phối chế năm phó thuốc - hoàn thành!" Nghe được hệ thống nhắc nhở sau khi, hấn lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Tiểu sai hồ thang, nhân sâm thang, khiên đang tán, rẽ sô đỏ ẩm, thừa khí thang.

Năm phó thuốc toàn bộ hoàn thành, nhiệm vụ hoàn thành nhắc nhở cũng đúng hạn mà tới.

"Hô, cuối cùng cũng coi như là thành công, đúng rồi, nhìn khen thưởng là cái gì."

Vương Diệu mở ra hệ thống, nhìn thấy bao vây hệ thống chứa đồ Gerry bày đặt một quyển sách nhỏ, hơi suy nghĩ, cái kia sách nhỏ biến hóa thành lưu quang một đạo rơi vào rồi trong lòng bàn tay của hấn, thực sự là một quyển sách, chỉ có điều sách này không biết sử dụng cái gì vật liệu chế thành, như kim như ngọc giống như vậy, toả ra một loại nào đó đặc thù ánh sáng, mặt trên viết mấy chữ cổ « linh thảo thu. Trên », phiên nhìn một chút, bên trong ghi chép là các loại dược thảo, chỉ có điều không có như thế là Vương Diệu nghe nói qua. Phiên một tờ sau khi, hấn nhìn thấy một cây chính mình quen thuộc dược thảo, họa chính là trông rất sống động, chính là hấn gieo xuống giải độc thảo.

Giải độc thảo: Tính ôn hòa, có thể giải bách độc.

Xuống chút nữa chính là sinh trưởng một ít đặc tính.

Vương Diệu nhìn kỹ một chút, này trồng linh thảo trồng trọt điều kiện kỳ thực cũng không phải đặc biệt hà khắc, nhưng là có một chút, cần thiên địa linh khí nuôi nấng, bằng không sinh trưởng thật chậm.

"Xem ra, này giải độc thảo chi vì lẽ đó có thể ở đây cấp tốc sinh trưởng, hẳn là bắt nguồn từ cái kia cổ nước suối thần kỳ tác dụng."

Lại phiên một tờ, hẳn nhìn thấy chính mình vừa gieo xuống nguyệt hoa cỏ. Nhìn tranh vẽ, trạng thái như lan, chỉ là ở lá cây bên trên có một đạo màu vàng nhạt hoa văn, dường như ánh Trăng.

Nguyệt hoa cỏ: Tư âm an thần.

Xuống chút nữa là sinh trưởng đặc tính, thấy nguyệt mà sinh, thực hoa mà trường, tương tự cần thiên địa linh khí, xác thực có thêm như thế đặc thù yêu cầu, cần hấp thu ánh Trăng tinh hoa.

"Cái này nhưng là có chút phiền phức!" Vương Diệu xem tới đây lông mày hơi nhíu lại.

Muốn nói thiên địa linh khí, hẳn lấy cổ nước suối đúc liền có thể, nhưng là này ánh trăng nhưng là cần ánh Trăng, liền hiện tại loại này không khí chất lượng, mặt trăng không phải là mỗi ngày có thể thấy rõ.

Có điều nói đi nói lại, linh thảo đến cùng là khác với tất cả mọi người.

Chỉ là một tháng phải hoàn thành an thần tán bố trí nhưng là có thêm một hạng không xác định nhân tố.

"Trước tiên cần phải đem cái khác mấy vị thuốc bắc chuẩn bị kỹ càng."

Ngay ở Vương Diệu ở trong núi bận rộn thời điểm, thị trấn trong bệnh viện vỡ tổ rồi.

"Tại sao lại như vậy, tại sao lại như vậy? !" Một cái trung niên thầy thuốc kia nhìn giường bệnh bên trên vẫn cứ ở vào hôn mê bên trong bệnh nhân, trạng thái như quái đản.

"Lần trước rõ ràng thành công!"

"Này chính là các người bảo đảm!" Giường bệnh một bên, một cái quần áo bất phàm người trẻ tuổi tức đến đỏ bừng cả mặt, đáng đáp thậm chí sốt ruột.

"Đem các người nơi này tốt nhất bác sĩ mời đi theo, nhất định phải nghĩ biện pháp cứu tình hẩn, bằng không "

Từng cái từng cái điện thoại đánh ra ngoài, liền Sơn thành bên trong mấy vị có tiếng đều bị mời đến bệnh viện nhân dân bên trong, đồng thời có vài vị Hải Khúc thị chuyên gia chính đang trên đường chạy tới.

"Tình huống thế nào?" Một cái mang theo mắt kiếng gọng vàng, khuôn mặt mang theo vài phần uy nghiêm nam tử tiến vào trong bệnh viện, bên cạnh hẳn là một cái ăn mặc áo blouse nam tử gầy gò, nhìn qua hơn năm mươi tuổi, chính là bệnh viện nhân dân viện trưởng.

"Mã bí thư, đang cố gắng." Vị viện trưởng này nói.

"Nỗ lực? Các người đã nỗ lực ròng rã một ngày, người tại sao vẫn không có cứu tính? !" Mã bí thư đột nhiên dừng bước trầm giọng hỏi.

"Cái này, đã liên hệ trong thành phố chuyên gia, bọn họ chính đang trên đường chạy tới, chuẩn bị ở sau một tiếng rưỡi tiến hành chuyên gia hội chẩn, hay là bọn họ gặp có biện pháp hay."

"Hay là? Hẩn là thân phận gì người hẳn phải biết đi, lần trước các người là làm sao đem cái kia tương đồng chứng bệnh bệnh nhân chữa khỏi?"

"Chính là cái phương pháp này a!" Người viện trưởng kia lau vệt mồ hôi nói.

"Vậy tại sao chưa thành công?"

"Chính đang tra tìm nguyên nhân."

Sau một tiếng rưỡi, một cái đặc thù chuyên gia hội chẩn hội nghị ở bệnh viện nhân dân bên trong tổ chức, tham gia hội nghị đều là trong thành phố có liên quan chuyên gia, bọn họ mục đích tới nơi này chỉ có một cái, chính là cứu một người, mà chủ trì lần này hội nghị chính là trong thành phố cục vệ sinh cục trưởng.

"Lần này hội nghị mục đích, các vị chuyên gia nên cũng đã rất rõ ràng, lời thừa thãi ta cũng không cần nhiều lời, này một cái nhiệm vụ, nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ bệnh nhân này nhất định phải cứu tính, chữa bệnh sự ta không quá ở hành, rất phiền các người." Ngữ khí dị thường cứng rắn, sau khi nói xong, hẳn liền ngồi xuống không tiếp tục nói nữa.

Cột kẹt bác sĩ, cửa phòng họp bị mở ra, một cái cô gái trẻ tuổi xinh đẹp đi vào, phía sau nàng theo một vị một vị người đàn ông trung niên.

"Ngài là?"

"Các người tiếp tục mở hội, chỉ là bàng thính." Cô gái kia ngữ khí bình tĩnh nói.

"Ta kiến nghị chuyển viện, đi Hải Khúc thị bệnh viện nhân dân." Một cái bác sĩ suất mở miệng trước nói.

"Ta đồng ý Từ chủ nhiệm kiến nghị, trong thành phố chữa bệnh thiết bị cùng điều kiện càng tốt hơn một chút." Một cái bác sĩ nghe xong lập tức phụ họa nói.

"Nhưng là không bài trừ bệnh nhân ở chuyển viện trong quá trình xuất hiện bệnh tình tăng thêm tình huống." Bệnh viện huyện một cái bác sĩ nghe xong có chút lo lắng nói.

"Bệnh nhân tình huống trước mắt xem như là ổn định."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Mở hội ta liền ha ha

Ngồi ở bên cạnh vị kia mỹ nhân nghe xong xoa xoa cái trán, mặt lộ vẻ bất mãn.

"Xin lỗi, chư vị bác sĩ, ta đánh gãy một hồi." Một cái có chút lạnh lạnh âm thanh hường lên, đánh gãy cả đám nói chuyện.

"Ngài nói?" Vị kia cục vệ sinh trường nghe xong cười nói, cái kia thân sắc lại rõ ràng có lấy lòng ý vị.

"Các người điều tra rõ bạch quách đang cùng nguyên nhân sinh bệnh sao?" Tuổi trẻ mỹ nhân nói.

"Bệnh nhân trúng độc, ở trong huyết dịch có độc tố." Một vị thầy thuốc nói.

"Cái gì độc?" Vị kia mỹ nhân bên cạnh người đàn ông trung niên đạo, hần sau khi đi vào liền không nói gì, mà là cúi đầu nhìn một tờ đồ vật, nhìn kỹ lại, vừa mới phát hiện đó là một quyển ca bệnh, cùng trị liệu xét nghiệm tư liệu, nghe được vị thầy thuốc này như vậy đáp lời sau khi hần ngẩng đầu lên hỏi.

"Không biết độc tố."

"Không biết?" Cái kia mỹ nhân nghe xong trực tiếp sừng sốt, "Các người không phải thành công chữa trị đồng loạt tương tự chứng bệnh người bệnh sao, nếu như không biết là cái gì độc tố, làm sao chữa dứt, trùng hợp?"

"Cái này" trong bệnh viện bác sĩ không có gì để nói.

"Các người mở hội, đầu tiên thảo luận không phải bệnh nhân nguyên nhân sinh bệnh, bệnh tình cùng phương án trị liệu, lại trước tiên thảo luận chuyển viện, coi như là chuyển tới Hải Khúc thị, chuyển tới tè tỉnh, thậm chí chuyển tới kinh thành bệnh viện, nếu như phân tích không ra nguyên nhân sinh bệnh, xoay qua chỗ khác thì có ích lợi gì? !" Vị này mỹ nhân lời đã lộ ra lửa giận, hiển nhiên tương đương bất mãn.

Đối mặt vị này mỹ nhân nghi vấn, trong phòng họp các vị chuyên gia lại là á khẩu không trả lời được.

"Chư vị, ta đề hỏi vấn đề." Mỹ nhân bên cạnh người đàn ông trung niên đạo, "Ta chỗ này có hai phân tử mị ca bệnh, từ xét nghiệm kết quả đến xem, cái này tên là Vương Trạch Tiểu người trẻ tuổi chứng bệnh cùng quách đang cùng chứng bệnh hầu như là giống như đúc, trên căn bản có thể xác định, bọn họ là đạt được đồng nhất loại bệnh hoặc là nói là trúng rồi đồng nhất loại độc, thế nhưng, ở Vương Trạch Tiểu khôi phục kiểm tra thời điểm, dòng máu của hần xét nghiệm báo cáo đơn bên trong nhắc tới dị thường, cái này dị thường tình huống cụ thể là cái gì, có hay không có một loại nào đó giải độc vật chất tồn tại, các người phân tích ra là chất liệu gì hay chưa?"

"Cái này, thử phân tích quá, thế nhưng không có phân tích ra." Đã từng vì là Vương Trạch Tiểu chủ trì trị liệu vị thầy thuốc kia cúi đầu xấu hổ nói.

"Vậy ta đề cái kiến nghị, các người lập tức đi tìm cái này Vương Trạch Tiểu, lấy dòng máu của hần tiến hành xét nghiệm, đồng thời cẩn thận hỏi một chút hần ở nằm viện trong lúc ẩm thực, nói không chắc ở trong đó thì có biện pháp giải độc, mặt khác, ta chỗ này có cái tờ khai, mặt trên vài loại dược phẩm

phức các người chuẩn bị một chút." Nói lời này, người đàn ông trung niên này đưa ra một cái danh sách, mặt trên ghi chép vài loại thuốc, rất hiếm thấy.

"Những thứ này đều là nhập khẩu được, có hai loại Hải Khúc thị không có." Mấy vị bác sĩ đem danh sách truyền đọc một lần sau khi, một cái thầy thuốc nói.

"Vậy thì chuẩn bị có, không có phối hợp Đào thành chuẩn bị."

"Được."

"Các người tiếp tục đi, không quấy rầy các người!" Cái kia mỹ nhân sau khi nói xong liền đứng dậy rồi đi, bên cạnh người đàn ông trung niên hẹp đi theo ra.

"Một đám kỳ hoa!" Mỹ nhân ra cửa sau khi bầu không khí nói.

"Tiểu thư không nên tức giận, loại này cái cớ sự tình ở hệ thống bên trong đạt được nhiều là, cũng chính là đang cùng thân phận khác với tất cả mọi người, nếu như đôi làm tóc húi cua bách tính, bọn họ mới mặc kệ bệnh nhân chết sống đây!" Người đàn ông trung niên thấp giọng nói.

"Bác sĩ y đức đây?" Nữ tử bầu không khí nói.

"Y đức? Ha ha, rất hiếm thấy!" Người đàn ông trung niên thờ dài nói.

"Thế phong nhật hạ, nhân tâm bất cô."

"Vẫn là trước tiên đi xem xem đang cùng đi."

"Được, xin mời đi theo ta."

Rất nhanh, bọn họ đi tới một chỗ đặc biệt trong phòng bệnh, giường bệnh bên trên nằm một người trẻ tuổi, sắc mặt hiện ra quý dị thanh hắc vẻ, ở vào hôn mê bên trong.

"Đang cùng, đang cùng?" Mỹ nhân thấy thế hai bước cũng làm một bộ đi tới bên giường, nắm chính mình thân đệ đệ tay, hi vọng hắn có thể tỉnh lại, kết quả vẫn là vừa nãy nâng đến đến thời điểm như thế, không có tác dụng.

"Hà thúc, nếu như người động thủ,

Có mấy phần chắc chắn?"

"Nếu như là đôi làm người khác, ta hiện tại là có thể động thủ, thế nhưng đang cùng không được, đoàn trưởng là một cái như vậy nhi tử, không thể có chút nào sai lầm." Người đàn ông trung niên do dự một lúc sau nói.

Mỹ nhân nghe xong cũng không ở cưỡng cầu.

"Tiểu thư người phát hiện, tuy rằng ta tạm thời không có cách nào để đang cùng tỉnh lại, thế nhưng ta gấp tận toàn lực của ta để bệnh tình của hắn không còn chuyển biến xấu."

"Vậy thì phiền phức Hà thúc."

Tùng Bách trấn, Vương gia trang, ngày hôm nay tựa hồ có hơi náo nhiệt, lập tức đến rồi thật mấy chiếc xe đứng ở thôn đông đầu, trên xe xuống không ít người, không biết là những người nào, thế nhưng thôn bí thư chỉ bộ Vương Kiến Lê ở mặt trước dẫn đường .

"Chính là chỗ này." Vương Kiến Lê đem bọn họ mang tới một gia đình ngoài cửa.

"Nghĩa Vinh!" Vương Kiến Lê trong triều được rồi một đòi.

"Đến rồi." Trong cửa đáp một tiếng, tiếp theo cọt kẹt một tiếng mở ra, một cái nam tử hơn bốn mươi tuổi từ bên trong đi ra.

"Bí thư chi bộ, người sao đến rồi?"

"Có chuyện tìm người, vào nhà nói đi?" Vương Kiến Lê nói.

"Được!"

Đoàn người vào phòng, Vương Nghĩa Vinh vội vàng bưng trà rót nước.

"Không vội sống, những này là trong huyện , trong thành phố chuyên gia, có việc hỏi người."

"Ai!" Vương Nghĩa Vinh nghe xong ngồi xuống, có chút sốt sắng, hắn không biết những chuyên gia này đến mình nhà tìm mình làm cái gì.

Mấy người này chính là vừa mở hội xong sau khi, vội vàng vàng từ bệnh viện huyện bên trong chạy tới bác sĩ.

"Con trai của người là gọi Vương Trạch Tiểu đây?"

"Ai, là."

"Mười mấy ngày trước, hấn trúng độc, ở bệnh viện huyện nằm viện?"

"Đúng."

"Con trai của người đây?"

"Hấn ở trên trần đi làm."

"Lập tức để hấn trở về!" Một cái nam tử nói, ngữ khí không cho tà đạo.

"Được, ta gọi điện thoại cho hấn." Vương Nghĩa Vinh có thể thấy những người này hiển nhiên có chuyện gì gấp, tuy rằng ngữ khí không quen, thế nhưng hấn cũng không quá mức lưu ý, cầm điện thoại di động lên cho nhĩ tử gọi điện thoại, để hấn về nhà.

"Con trai của ta không chuyện gì chứ?" Cúp điện thoại sau khi, hấn có chút không yên lòng đạo, hấn nhận ra trong này có một người là đã từng cho con trai của hấn xem qua bệnh viện huyện bác sĩ.

"Không có chuyện gì, chỉ là có chút sự tình cần hấn hỗ trợ."

Đại khái sau hai mươi phút, ở cả đám lo lắng trong chờ đợi, Vương Trạch Tiểu về đến nhà bên trong, cái đầu trung đẳng, có chút thon gầy, thế nhưng tinh thần không sai.

"Ba, chuyện gì?"

"Đúng, chính là hấn!" Nhìn thấy Vương Trạch Tiểu sau khi, một cái bác sĩ lập tức nói, người thầy thuốc này chính là lúc trước phụ trách vì hấn làm trị liệu y sĩ trưởng họ Chu.

"Cái kia liền dành thời gian đi."

Nói chuyện, một cái bác sĩ liền lấy ra chĩa bệnh va li, bên trong có lấy máu máy móc.

"Các người làm gì?" Nhìn thấy những thầy thuốc này một loạt động tác, Vương Trạch Tiểu hai cha con mừng.

"Chỉ là giúp người làm kiểm tra một chút, xác định người là có hay không hoàn toàn khôi phục, đúng rồi, sau đó cùng đi một chuyến bệnh viện huyện chứ?"

"Ta rất khỏe mạnh, không cần kiểm tra." Vương Trạch Tiểu thái độ làm cho mấy người bọn hấn sững sờ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Ngang dọc 36

"Tiểu tử, nói như thế nào đây? !" Bên cạnh Vương Kiến Lê thấy thế quát lớn nói.

Vương Trạch Tiểu thái độ vẫn lạnh lùng, ngày đó hấn ở bệnh viện thời điểm, những thầy thuốc này sẽ không có nhiệt tình như thế quá, ngày hôm nay bỗng nhiên đi tới nhà mình lại là kiểm tra, lại là lấy máu, ai biết bọn họ hoài tâm tư gì!

"Cần người phối hợp." Đến bác sĩ ngữ khí vẫn có chút đông cứng.

"Ta tại sao phải phối hợp các người?" Vương Trạch Tiểu cường tính khí cũng tới đến rồi.

"Đây là muốn cứu người!"

"Ta lần trước nằm viện thời điểm, các người làm sao không như thế sốt ruột quá, là tiền cho không đủ sao? !" Vương Trạch Tiểu lạnh lùng nói.

Mấy cái bác sĩ bị hấn tức giận đến không nhẹ, thế nhưng một mực lại chửi không được, đánh không được, chọc không được, dù sao, nằm ở trong bệnh viện cái kia "Quý nhân" còn vô cùng cần thiết hấn phổi hợp.

"Có thể cho người tiền."

"Không cần!"

"Người "

Mấy người cảm thấy trước mắt người trẻ tuổi này chính là trong hàm cầu tăng đá, vừa thối vừa cứng!

"Trạch Tiểu, nghe lời, phối hợp bọn họ." Vẫn ở một bên yên lặng hút thuốc phụ thân lên tiếng, dù sao, đây là vì cứu người, tuy rằng, con trai của bọn họ nằm viện thời điểm, những thầy thuốc này cũng không có quá trải qua tâm, thế nhưng cũng coi như là nỗ lực quá, hấn cũng rõ ràng nhi tử tức giận, quá nửa là bởi vì tâm kia bệnh nguy giấy thông báo cùng với chuyển biến tốt sau khi, các thầy thuốc thái độ.

Liên như vậy, cuối cùng bọn họ đang vì Vương Trạch Tiểu lấy mẫu máu sau khi, lại chuyên môn đem hấn mang về bệnh viện huyện.

"Bí thư chi bộ, đến cùng xảy ra chuyện gì a?" Nhìn bọn họ đi xa, Vương Nghĩa Vinh có chút lo lắng nói.

"Không cần lo lắng, ta nghe nói bệnh viện huyện có người giống như Trạch Tiểu trúng độc, thế nhưng không chữa khỏi, cho nên tới tìm Trạch Tiểu."

"Trạch Tiểu nằm viện thời điểm làm sao không thấy bọn họ như thế để tâm quá đây? !" Vương Nghĩa Vinh nghe xong có chút tức giận nói, vừa nãy những người kia, hấn không có biểu hiện ra, lúc này chỉ có bí thư chi bộ một người, xem như là bốn gia, phát chút bức tức cũng không có gì.

"Đừng nóng giận, Trạch Tiểu đứa nhỏ này có phúc tướng, sẽ không xảy ra chuyện." Vương Kiến Lê lấy ra hộp thuốc lá, cho Vương Nghĩa Vinh đưa cho một cái.

"Ừm." Vương Nghĩa Vinh ừm một tiếng, một mặt hấn lo lắng con trai của chính mình, mặt khác cũng lo lắng con trai của chính mình đem hấn bệnh là làm sao chữa khỏi sự tình đề lộ ra đi mà cho Vương Diệu rước lấy phiền phức không tắt yếu.

Vương Trạch Tiểu bị mang tới trong bệnh viện làm một loạt hệ thống kiểm tra, những thầy thuốc kia có nói bóng gió hỏi một chút nói, hấn căn bản là tức giận, đương nhiên sẽ không trả lời, những người kia thấy hỏi không ra đến gì đó, liền nói cho hấn có thể rồi đi, hấn ở lúc xế chiều về đến nhà bên trong, chính mình ngồi xe trở về, những người kia dùng hấn thời điểm, chuyên môn lái xe tiếp hấn, mà lấy phủ bắt nạt cùng, lấy quyền đề cho bằng, để hấn không thể không phục từ, chờ lợi dụng xong sau khi, liền đem hấn đá một cái bay ra ngoài.

"Như thế nào, bọn họ đối với người làm cái gì?" Lâm Vương Trạch Tiểu về đến nhà sau khi, cha mẹ hấn lập tức tiến lên hỏi.

"Không có gì, cho ta làm cái miễn phí thân thể kiểm tra, con trai của các người thân thể khỏe mạnh lắm!" Vương Trạch Tiểu mỉm cười nói.

"Thật sự, chỉ đơn giản như vậy?" Vương Nghĩa Vinh nhìn chằm chằm con trai của chính mình nói.

"Bọn họ tại sao phải cho người làm kiểm tra?" Mẫu thân của Vương Trạch Tiểu tò mò hỏi.

"Bởi vì bọn họ trong bệnh viện có một người bệnh nhân, tình trạng bệnh của hấn cùng ta vài ngày trước nằm viện thời điểm giống như đúc, hơn nữa hấn lại lịch không nhỏ, những thầy thuốc kia tự nhiên là muốn toàn lực ứng phó, không đơn thuần là trong huyện có liên quan bác sĩ, trong thành phố chuyên gia cũng tới một nhóm, ta lúc trở lại, vừa có hai cái trong tỉnh chuyên gia cũng đến." Vương Trạch Tiểu nói.

"Người không nói không nên nói lời nói chứ?" Vương Nghĩa Vinh hít một hơi thuốc lá nói.

"Ba, ta biết ngài lo lắng cái gì, ngài yên tâm, ta mệnh là Diệu ca cứu được, hấn sự, ta sẽ không nói." Vương Trạch Tiểu nói.

"Ừm!" Vương Nghĩa Vinh nghe xong gật gật đầu.

Nam sơn bên trên, Vương Diệu vẫn còn bận rộn, ở thu được hệ thống khen thưởng 《 linh thảo thu 》 sau khi, hấn đối với mình trồng trọt hai trồng linh thảo "Giải độc thảo" cùng "Nguyệt hoa thảo" sinh trưởng tập tính đã có nhất định hiểu rõ, mắt thấy mười cây giải độc thảo đã thành thực, diệp xanh biếc như ngọc thạch anh. Đưa tay tìm tòi.

"Giải độc thảo: Thành thực, có thể thu hoạch."

"Thu hoạch, làm sao thu hoạch, trực tiếp hái xuống sao, vẫn là nhỏ tận gốc?" Vương Diệu trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

"Hệ thống, làm sao thu hoạch?"

Không có bất kỳ kỳ khôi phục.

"Đúng rồi, không phải có « linh thảo thu » à!" Vương Diệu vội vàng lấy ra « linh thảo thu » bên trong quả nhiên có giải độc thảo thu hoạch cùng tồn trữ phương pháp, thế nhưng trong đó nhắc tới "Đặt linh khí nồng nặc nơi, nhiệt độ thấp gửi." Đây một cái xác thực đem Vương Diệu khó đến.

Nhiệt độ thấp dễ bàn, nhưng là linh khí này nồng nặc địa phương đi nơi nào tìm a, nơi này là người ta, không phải trong truyền thuyết Tiên giới.

"Chờ đã." Vương Diệu đột nhiên phát hiện, chính mình tựa hồ quên món đồ gì.

"Cái hệ thống này bên trong bao vây bằng trên có ngang dọc 36 cái ô vuông, cái kia có được hay không gửi trong hiện thật đồ đâu?"

Vương Diệu nghĩ tới đây nắm từ bản thân ngồi ghế xếp, ý nghĩ hơi động, về một cái từ, cái kia ghế xếp liền biến mất không còn tăm hơi, lại mở ra hệ thống bao vây bằng, trực tiếp một người trong đó ô vuông trên lại một cái bằng ngồi nhỏ như thể icon.

"Quả nhiên có thể!" Vương Diệu mừng rỡ trong lòng.

Sau đó bắt đầu thí nghiệm lên, nhìn cái bao này hệ thống to lớn nhất có thể thả món đồ gì, thử một quãng thời gian, hắn phát hiện cái bao này bên trong một cái ô vuông to lớn nhất có thể chứa đựng một cái trung đẳng bao tải, thế nhưng một cái ô vuông chỉ có thể gửi một loại đồ vật, đồng nhất cái ô vuông cho dù chỉ là bỏ vào một chiếc chìa khóa, lại nghĩ bỏ vào một cái châm cũng không được.

"Năng lực này nhưng là quá thực dụng!" Vương Diệu lập tức đem tám khóa giải độc thảo thu hoạch, còn lại hai cây, chờ chúng nó nở hoa chính giữa, sau đó sau đó lại trồng trọt.

Mà cái khác mấy loại dược thảo cũng bởi vì cỏ nước suối duyên cớ nghịch thế sinh trưởng, này này đã đến lúc tháng mười thời điểm còn dường như giữa hệ bình thường mãnh thoan.

Hồ!

Nhìn trước mắt một mảnh dược thảo, Vương Diệu tâm tình đặc biệt khoan khoái.

Hắn ở đây tâm tình thoải mái cực kỳ, ở bên ngoài mấy chục dặm huyền trong bệnh viện nhưng là tình cảnh bi thảm.

"Cái gì, vẫn không có kết quả? Cái kia phải đợi tới khi nào!"

"Đang cố gắng, tình chuyên gia của bệnh viện cũng đã đến rồi, chính đang hội chẩn."

Đối mặt trước mắt vị này mỹ nhân chất vấn, bệnh viện huyện viện trưởng là cũng không dám thờ ơ, trên thực tế lập tức buổi trưa tỉnh bệnh viện mấy vị chuyên gia mới vừa tới được thời điểm, hắn liền theo bản năng đem trị liệu quyền lợi giao cho bọn hắn, mà hắn có khả năng làm chính là đem hết toàn lực phối hợp, bất kỳ thuốc, thiết bị, nhân viên, chỉ nếu có thể để cái kia nằm ở trên giường bệnh bệnh nhân tỉnh lại, để hắn dập đầu bái thiên cũng có thể.

"Ta không muốn nghe phí lời, ta muốn chính là kết quả, ta muốn chính là ta đệ đệ có thể tỉnh lại, bình an tỉnh lại!" Mỹ nhân trên mặt treo lên sương lạnh.

"Vâng, là, là!" Vị viện trưởng này chỉ có thể gật đầu nha đáp lời.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: 1 nặc không bằng 0 kim

"Ta ở bệnh nhân thân thể bên trong phát hiện không biết độc tố, thế nhưng muốn cụ thể phân tích ra tạo thành thành phần cần thời gian nhất định."

"Xác thực ở Vương Trạch Tiểu trong huyết dịch phát hiện một loại không biết sinh vật thành phần, thế nhưng trong thời gian ngắn bên trong không cách nào hữu hiệu phân tích ra loại này thành phần cụ thể tạo thành, có một chút có thể xác định, loại này thành phần không phải thân thể có thể tự mình hợp thành."

Phụ trách vì là quách đang cùng trị liệu các chuyên gia mở ra một cái đơn giản hợp hội ý, đem từng người công tác tiến triển tình huống tiến hành rồi một

cái tập hợp cùng giao lưu.

"Rất hiển nhiên, Vương Trạch Tiểu chỉ vì lẽ đó có thể khôi hân, tuyệt đối không phải là bởi vì trong thân thể hân tự mình sản sinh loại vị trí này kháng thể thành phần, mà là thông qua bên ngoài cơ thể dẫn vào." Một cái chuyên gia nói.

"Đúng, nói cách khác chỉ phải hiểu rõ Vương Trạch Tiểu ở nằm viện trong lúc đến cùng sử dụng cái nào thuốc, dùng ăn những thứ đó, liền có thể tìm tới giải trừ loại độc tố này phương pháp."

"Hân trị liệu trong lúc sử dụng thuốc ta đã cẩn thận hạch điều tra, căn cứ thuốc cơ bản tạo thành cùng tiền kỳ trị liệu kết quả cơ bản có thể bài trừ trong đó đựng loại này thành phần khả năng." Một vị khác thầy thuốc nói.

"Nếu không phải thuốc, vậy cũng chỉ có thể là âm thực phương diện?"

"Hân ở trúng độc trong lúc là hôn mê, chỉ có thể thu hút chút ít thức ăn lỏng, căn cứ bệnh nhân miêu tả hân ăn đồ vật đều là thức ăn thông thường."

"Chờ đã, nơi này có vấn đề." Một cái thầy thuốc nói.

"Vấn đề gì?"

"Bởi vì bệnh nhân là hôn mê, như vậy hân ăn món đồ gì chính hân là không rõ ràng, chỉ có thể là thông qua sau đó người nhà miêu tả, phương diện này nên hỏi một chút cha mẹ hân."

"Đúng!"

"Cái kia liền dành thời gian sắp xếp!"

Ban đêm hôm ấy, lại có mấy chiếc xe tiến vào Tùng Bách trấn Vương gia trang, Vương Trạch Tiểu trong nhà. Mãi cho đến ban đêm hơn chín giờ mới mới rời khỏi.

Bọn họ ở Vương Trạch Tiểu trong nhà hỏi không ít vấn đề, nói bóng gió, nhưng là đối phương người một nhà hiển nhiên có phải là ở tin mặc bọn họ, phòng thủ ánh mắt của bọn họ dường như đề phòng cướp.

Kết quả là những người này vẫn là không thu hoạch được gì.

"Những người này tại sao lại đến rồi?" Mẩu thân của Vương Trạch Tiểu có chút bất mãn nói.

"Có phải là bọn hân hay không phát hiện cái gì, tiểu tiểu, người cùng ba nói, có phải là nói lời miệng?" Vương Nghĩa Vinh nhìn chăm chăm con trai của chính mình nói.

"Không có, đối với ta làm sao tốt sự tình, ta là không nói tới một chữ." Vương Trạch Tiểu nói.

"Bọn họ sẽ không phải trả lại đi?"

Bọn họ lo lắng sự tình vẫn đúng là đã biến thành hiện thực, ngày thứ hai, lại một chiếc xe con lái vào Vương gia trang, xe ngừng thật sau khi từ bên trong hạ xuống ba người, một người trong đó là hôm qua tới quá người nơi này, hai người khác một cái là hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, một cái là một cái hơn hai mươi tuổi mỹ nhân.

Vị này mỹ nhân chính là vị kia nằm ở trên giường bệnh còn ở hôn mê bên trong người trẻ tuổi tỷ tỷ, nàng mấy ngày nay vì là đệ đệ bệnh vô cùng sốt ruột, ngày hôm qua nghe xong mấy vị chuyên gia hội chẩn vốn tưởng rằng có thể tìm tới trị liệu đệ đệ mình biện pháp, kết quả vẫn là tay trắng trở về, liền nàng quyết định tự mình đến một chuyến.

"Quách tiểu thư, mời đi theo ta." Vị thầy thuốc kia ở mặt trước dẫn đường, một nhóm ba người lần thứ hai đi tới Vương Trạch Tiểu trong nhà, trong nhà chỉ có mẩu thân của Vương Trạch Tiểu một người.

"Người thật a đi." Mỹ nhân sau khi đi vào cười chào hỏi.

"Chào người!" Mẩu thân của Vương Trạch Tiểu tần Tổ Mai dừng việc làm trong tay, nhìn trước mắt mấy người này, có chút giật mình.

"Có việc muốn phiền phức ngài."

"Cái kia vào nhà nói đi?" Nàng đem ba người xin mời vào trong nhà.

Sau khi vào nhà mỹ nhân nói thẳng sáng tỏ ý đồ đến, tần Tổ Mai nhưng vẫn là ngày hôm qua.

"Hà thúc, để ta cùng a di đơn độc nói chuyện." Mỹ nhân đối với một bên người đàn ông trung niên nói.

"Được." Người đàn ông trung niên nghe vậy tiếp theo liền cùng một người khác đến trong sân.

"A di, Trạch Tiểu làm việc ở đâu a?"

"Ở trên trấn, một nhà ông túp xường." Tần Tổ Mai không biết trước mắt cái này đẹp đẽ dường như tiên nữ bình thường khuê nữ tốt cuộc muốn cùng chính mình là nói cái gì.

"Công tác mệt không?"

"Vẫn được."

"Thu vào thế nào?" Mỹ nhân hỏi tiếp.

"Một tháng 3000 khoảng chừng : trái phải đi."

"Ở trong thành mua nhà sao?"

"Muốn a, nhưng là nào có tiền mua a." Tần Tổ Mai than thở, hiện tại bất động sản vô cùng hưng hực, coi như là liền son thị trấn như vậy liền năm tuyển thành thị đều không xếp hạng tới huyện thành nhỏ, đều giới lại cũng đến hơn bốn ngàn, mà người đều thu nhập hàng tháng không tới hai ngàn, chuyện này quả thật là không dám tưởng tượng.

"Như vậy a di, chỉ cần ngài nói với ta lời nói thật, đến cùng là ai cứu đến Trạch Tiểu, ta cho người 50 vạn, đầy đủ ở liền Son thành mua một bộ không sai nhà." Mỹ nhân nói lời kinh người.

"Bao nhiêu? !" Tần Tổ Mai sững sốt.

"50 vạn." Mỹ nhân cười nói.

Tần Tổ Mai trầm mặc, nàng rất rõ ràng 50 vạn đối với bọn họ như vậy một nhà ý vị như thế nào, cả nhà bọn họ ba thanh, một năm bớt ăn bớt mặc cũng chính là tích góp năm vạn đôla tiền, 50 vạn mang ý nghĩa bọn họ mười năm lao động thu hoạch, vẫn là không bệnh không tai tình huống, cũng mang ý nghĩa bọn họ không cần làm phòng nô, nàng không chỉ một lần nghe người trong thôn đã nói, cho vay mua nhà có bao nhiêu mệt.

Thời khắc này, nàng động lòng.

Nàng chỉ là một cái phổ thông phụ nữ, gặp chuyện đầu tiên nghĩ đến chính là chồng mình cùng nhi tử, nếu như có số tiền kia, bọn họ là có thể ở trong thành mua một ngôi nhà, nàng vẫn trên sâu hôn sự của con trai cũng có thể giải quyết dễ dàng, chính mình nam nhân cũng sẽ không dùng ở như vậy liễu, ngoại trừ nghề nông còn phải làm công.

Mỹ nhân không có tiếp tục truy hỏi, mà là lẳng lặng chờ, bởi vì nàng từ trước người mình người mẹ này trong ánh mắt nhìn thấy do dự, nhìn thấy động lòng.

"Cô nương, người không lừa người?" Tần Tổ Mai suy tư sau một khoảng thời gian làm ra quyết định, thế nhưng còn có chút lo lắng.

"Đương nhiên, đây là tiền đặt cọc." Nói lời này nàng từ bên người mang theo trong túi xách lấy ra ba vạn đồng tiền, "Chỉ cần người nói cho ta, đang xác định sau khi, ta lập tức cho người chuyển khoản."

"Được, ta cho người biết." Tần Tổ Mai suy tư chỉ chốc lát sau nói.

Lúc này, đã từng bảo đảm còn ở trong đầu vang vọng, thế nhưng cái kia 50 vạn làm cho nàng đem đã từng bảo đảm ném đến một bên, dù sao, số tiền kia có thể thay đổi cả nhà bọn họ người sau này sinh hoạt, nàng làm như vậy cũng chẳng có bao nhiêu sai, đôi làm những người khác chỉ sợ làm khả năng so với nàng còn muốn quả đoán.

"Cảm tạ!"

Được đáp án sau khi mỹ nhân lưu lại phương thức liên lạc, sau đó cùng chờ ở bên ngoài ba người rời đi.

"Tiểu thư, hỏi tin tức?" Người đàn ông trung niên nói.

"Hừm, trần đại phu, người đi về trước đi." Mỹ nhân đi rồi không vài bước, đột nhiên dừng lại xoay người đối với theo bọn hắn mà đến vị thầy thuốc kia nói.

"Được." Vị thầy thuốc kia sững sờ, sau đó xoay người rời đi, không có ngồi khi đến ô tô, để tài xế kia ở trong thôn chờ hai người bọn họ.

"Nàng nói Vương Trạch Tiểu hôn mê trong quá trình đã từng uống qua một bình thuốc Đông y, sau đó tỉnh lại." Chờ vị thầy thuốc kia sau khi rời đi, mỹ nhân đối với bên cạnh người đàn ông trung niên nói.

"Thuốc Đông y, cái kia phối chế bộ này thuốc Đông y người đâu?" Người đàn ông trung niên vội vàng hỏi.

"Không biết, thế nhưng cái kia đưa người nhưng là thôn bọn họ bên trong một người trẻ tuổi."

"Ở đâu?"

"Nam sơn." Mỹ nhân giờ tay chỉ chỉ phía nam xa xa toà kia cũng không cao lắm ngọn núi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Sơn đạo gồ ghề 1 dược khó cầu

Lúc này, Vương Diệu chính đang trong ruộng thuốc bận rộn, vừa cho những này thảo dược đội xong nước.

Ở cổ nước suối thần kỳ dưới tác dụng, những dược thảo này dài đến đặc biệt nhanh, đặc biệt hần trồng trọt những người phổ thông dược thảo mặt rồng, sa sâm, thông khí, cầu kỷ càng là trường thật nhanh, có điều là thời gian một tháng, thế nhưng sinh trưởng trạng thái nhưng là có thể sánh được những địa phương khác một năm mọc.

Gâu gâu gâu, bên cạnh Tam Tiên đột nhiên gọi lên.

"Hừm, có người." Vương Diệu thân thể ngừng đầu nhìn, quả nhiên thấy hai người chính đang sơn đạo bên trên, hướng về chính hần một phương hướng mà đến, một cô gái, một cái nam tử.

Hắn cũng không yên tâm bên trong đi, mãi đến tận hai người chậm rãi đến gần, hắn mới ý thức tới hai người kia khả năng là tìm đến mình, đi tới ở gần, hắn cũng nhìn rõ ràng hai người mạo, đi ở phía trước cái kia cô gái trẻ nhìn qua có điều 23, 24 tuổi tuổi tác, ngũ quan tinh xảo, da dẻ trắng mịn, vóc người thon thả hết sức xinh đẹp. Phía sau hắn nam tử hơn bốn mươi tuổi tuổi tác, không thập đặc điểm, chỉ là con mắt khá lượng.

Ồ!

Đội đến dược bên cạnh ruộng, cái kia cái người đàn ông trung niên khẽ than thở một tiếng.

"Làm sao, Hà thúc?" Mỹ nhân hỏi.

"Dược thảo này mọc rất tốt." Trung niên nam tử kia giờ tay chỉ chỉ trong ruộng thuốc vài loại bên trong thảo dược.

"Đây là thảo dược?"

"Hừm, mặt rồng, sa sâm, thông khí, cầu kỷ, ồ, đó là cái gì?" Người đàn ông trung niên nhìn thấy cái kia vài cây vừa mọc ra lá mới "Nguyệt hoa cỏ", phát hiện mình lại chưa từng gặp cái kia trồng thảo dược, liền đã nghĩ phụ cận đi xem xem, lại bị một người trẻ tuổi ngăn trở.

"Xin chào, xin hỏi các người có chuyện gì?"

"Người là Vương Diệu?" Mỹ nhân đánh giá người trẻ tuổi trước mắt này, một thân quá bình thường trang phục, thế nhưng trên người lại có một loại khác với tất cả mọi người khí chất, làm sao miêu tả đây, lại như là trong truyền thuyết loại kia ẩn giấu ở trong núi thẳm ẩn sĩ.

"Ta là."

"Xin chào, ta là Quách Tư Nhu."

"Người tốt." Vương Diệu không biết trước mắt cái này mới nhìn qua thân phận không bình thường cô gái xinh đẹp tìm chính mình có chuyện gì.

"Ta lần này tới là muốn mời người hỗ trợ."

"Hỗ trợ, hỗ trợ cái gì?" Vương Diệu nghe xong sửng sốt, hắn cùng cô gái này tổ chưa bình sinh, đây là lần đầu gặp mặt, đối phương lại tìm chính mình hỗ trợ, hơn nữa nhìn bộ dáng này là chuyện mà đến, cái này để hắn rất giật mình.

"Là như vậy, đệ đệ ta nhân bệnh nằm viện, hắn trúng rồi một loại không biết độc tố, ở trước đây không lâu, có một bệnh nhân chứng bệnh cùng hắn vô cùng tương tự, nghe nói cũng là bởi vì dùng người đưa thuốc mà khôi phục, có thể hay không phiền phức người đang giúp ta cầu một bộ dược?" Quách Tư Nhu đạo.

"Trúng độc, xin thuốc?"

Còn chưa chờ cô gái này nói xong, Vương Diệu liền rõ ràng nàng chuyển này ý đồ đến.

Muốn giải độc, rất đơn giản, chỉ cần một mảnh giải độc thảo lá cây cộng thêm một bát cổ nước sôi, thế nhưng mặt sau này gặp đưa tới thế nào phiền phức hẳn liền không thể không cân nhắc, dù sao, giải độc thảo nhưng là linh thảo, hẳn ở trên lưới căn bản tìm không tới loại này thần kỳ thảo dược, nói cách khác nó không tồn tại với hiện tại đã biết bên trong thảo dược hệ thống bên trong, ở cái kia trong bệnh viện, nói không chắc có cái gì người rõ ràng nếu như tiến một bước truy hồi lên, hẳn nên giải thích như thế nào, dù sao, một cái căn bản không tồn tại lão Trung y chỉ là một mực người bình thường còn có thể, thế nhưng những người sáng suốt một chút liền có thể nhìn ra đây chỉ là cái danh nghĩa mà thôi, mà tìm Vương Diệu xem ra, trước mắt cái này đẹp để kỳ cục nữ tử chính là cái cực khôn khéo nữ tử.

"Xin lỗi." Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau lắc lắc đầu.

"Cái gì?" Quách Tư Nhu nghe xong mày liễu hơi nhíu lại, "Bộ này dược giá cả do người mở."

"Không phải vấn đề giá cả."

"Đó là cái gì?"

"Sự phụ ta hẳn sợ phiền phức." Nếu dùng một lần, như vậy làm việc sẽ đem vị này căn bản không tồn tại lão Trung y dọn ra một lần.

"Phiền phức?"

"Đúng, một cái bệnh viện bác sĩ đều bó tay toàn tập chứng bệnh, nhân một bộ thuốc giải quyết dễ dàng, nếu như đổi làm Quách tiểu thư là những thầy thuốc kia người gặp sao nghĩ,

Có thể hay không nghĩ biện pháp đem bộ này phương thuốc chiếm được?" Vương Diệu nói thẳng.

Quách Tư Nhu nghe xong trầm mặc, nàng đến cùng là không có cân nhắc phương diện này vấn đề, thân phận như nàng này tự nhiên là sẽ không đánh những người tiểu bản tính cùng kẻ vật, thế nhưng có mấy người nhưng là khó nói, dù sao trong này khả năng tiềm tàng không nhỏ của cái, đầy đủ mấy người động lòng.

"Sự phụ ta đã có tuổi, không chịu nổi dằn vặt, ta cũng chỉ muốn yên lặng loại điểm dược thảo."

"Ta có thể bảo đảm, sẽ không có người bởi vì chuyện này mà nhiễu loạn người thầy trò hai người bình thường sinh hoạt." Quách Tư Nhu trầm tư chỉ chốc lát sau nói.

"Không phải ta hoài nghi, Quách tiểu thư lấy cái gì bảo đảm?" Vương Diệu không phải ngây thơ hài tử, chỉ bằng vào đối phương câu nói đầu tiên gấp tin là thật.

Quách Tư Nhu nở nụ cười, là khí nở nụ cười, nàng không nghĩ tới ở đây lại sẽ đụng phải như thế một cái có chút bướng bỉnh bạn cùng lứa tuổi, nếu như đổi lại bình thường, nào có người dám như thế cùng với nàng tranh cãi, chỉ cần nàng một câu nói, một cái ánh mắt, không biết có bao nhiêu người hùng hực ngay đem sự làm lưu loát.

"Người nói ta nên làm sao bảo đảm?"

"Ta không biết." Vương Diệu nhếch miệng nở nụ cười, lộ ra hai hàng hàm răng trắng nõn.

"Như vậy đi, ta viết một phần giấy cam đoan."

Liền như vậy, Quách Tư Nhu viết một phần đơn này xưa nay không viết quá kỳ lạ giấy cam đoan đưa cho Vương Diệu, người sau lấy tới nhìn một chút, sau đó gật gật đầu, cẩn thận thu cẩn thận.

"Ngày hôm nay chạng vạng trước, ta sẽ đem dược đưa tới."

"Chạng vạng, không thể sớm một chút sao?" Quách Tư Nhu nghe xong hỏi.

"Không thể, phối dược, ngao dược cần thời gian."

"Được, vậy ta đi đâu tiếp người?"

"Không cần, bệnh viện huyện đường ta biết."

"Được, hi vọng người nói lời giữ lời!" Quách Tư Nhu thâm hút vài hơi khí, cái kia quy mô khá lớn hai vú chập trùng hơi lớn.

"Nhất định."

"Vậy thì không quấy rầy người." Lur lại phương thức liên lạc sau khi, Quách Tư Nhu liền chuẩn bị rời đi.

"Son đạo gồ ghề, đi thông thả!"

"Xin chờ một chút, tiểu huynh đệ, ta có một vấn đề muốn thỉnh giáo." Cái kia vẫn không nói chuyện người đàn ông trung niên đột nhiên nói.

"Mời nói."

"Đó là thuốc gì thảo?" Hấn chỉ vào cách đó không xa cái kia vài cây "Nguyệt hoa thảo" nói.

"Xin lỗi, sư phụ không cho nói." Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Cảm tạ."

Nghe được như vậy trả lời chắc chắn sau khi, hấn cũng không có tiếp tục hỏi nhiều, hỏi xong vấn đề này sau khi, Quách Tư Nhu cùng cái kia cái người đàn ông trung niên liền xoay người hướng về bên dưới ngọn núi đi đến.

"Lời của người trẻ tuổi này có vấn đề." Ở đường xuống núi trên, người đàn ông trung niên nói.

"Hừm, hấn rất cẩn thận." Quách Tư Nhu đạo.

"Hấn cái kia trong ruộng thuốc có hai loại dược thảo ta chưa từng gặp."

"Cái gì, Hà thúc ngài đều chưa từng thấy?" Biết bên cạnh người đàn ông trung niên này sư thừa Quách Tư Nhu giật mình nói.

"Đúng đấy, thế gian dược thảo đâu chỉ vạn ngàn, có ta chưa từng thấy cũng không kỳ quái, thế nhưng cái kia trong ruộng thuốc dược thảo mọc nhưng là để ta giật mình, rõ ràng đã tiến vào cuối mùa thu, những thảo dược kia lại vẫn xanh um, có chút giữa hè mùi vị, đối với này ta rất hiếu kỳ, người trẻ tuổi kia nói tới sư phụ đến tốt cùng là người nào, lại có thể dạy dỗ như vậy đồ đệ đến, không nói những khác, đơn chỉ là trồng trọt dược thảo này một đạo, hấn đã so với chút dược thảo trồng trọt thương mạnh hơn quá nhiều."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nữ tử 1 nặc

"Những này đều không đúng ta quan tâm, chỉ cần hấn có thể cung cấp cứu đang cùng dược liền được rồi." Quách Tư Nhu đạo, nàng hiện tại quan tâm nhất chính là mình đệ đệ bệnh làm sao có thể chữa khỏi.

"Có muốn hay không phải người theo dõi hấn?" Người đàn ông trung niên hơi thêm suy tư sau khi nói.

"Không cần, ta đã bảo đảm, sẽ không bởi vì chuyện này nhiều loạn bọn họ thầy trò hai người bình thường sinh hoạt, chuyện này chỉ cần hai người biết là tốt rồi."

Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy. Một số thời khác, nữ tử một lời, tương tự như vậy.

"Vâng."

Nam sơn bên trên, trong phòng nhỏ, Vương Diệu bắt đầu bố trí "Chất giải độc".

Giải độc thảo ngay ở hệ thống trong gói hàng, cỗ nước suối hấn cũng lưu một chút, một cái xoạt tịnh sa oa, mấy cây củi gỗ, cỗ nước suối vì nhiệt, giải độc thảo tập trung vào trong đó sau đó cấp tốc hòa tan, cỗ nước suối lập tức biến thành xanh biếc vẻ, phảng phất là hòa tan phi thúy giống như vậy, vô cùng đẹp đẽ, hơn nữa toả ra một luồng đặc biệt mùi thuốc.

Một bộ chất giải độc, có điều mười mấy phút.

Sau khi hoàn thành, Vương Diệu đưa nó đựng vào bình thủy tinh bên trong, sau đó thu vào bao vây hệ thống, ngẩng đầu nhìn sắc trời bên ngoài, đã đến

trưa.

Khóa kỹ cửa, đối với Tam Tiên bàn giao một phen sau khi, Vương Diệu đi thẳng tới bên dưới ngọn núi, về đến nhà bên trong, ăn qua sau cơm trưa, hần liền trực tiếp cưỡi xe gắn máy ra cửa. Đầu tiên là đến trên trần làm điểm sự, đại khái trì hoãn hơn một giờ thời gian, sau đó liền tiến vào thị trấn.

Huyền trong bệnh viện, Quách Tư Nhu lo lắng chờ đợi, tuy rằng Vương Diệu đã đáp ứng, thế nhưng không tới đệ đệ của nàng tình lại một khắc đó, nàng vẫn cứ không thể thả tâm.

Ngay ở nàng thỉnh thoảng xem trên cổ tay đồng hồ nổi tiếng thời điểm, điện thoại di động đột nhiên hưởng lên, mặt trên biểu hiện chính là một cái mã số xa lạ.

"Người tốt."

"Là ta, Vương Diệu, ta ở bệnh viện huyện trong đại sảnh."

"Chờ, ta xuống ngay." Quách Tư Nhu vừa nghe vội vàng cùng một bên người đàn ông trung niên lên tiếng chào hỏi, đi xuống lầu, đi tới trong đại sảnh, rất dễ dàng liền nhìn thấy có chút phong trần mặt mũi Vương Diệu, trong tay hần cầm cái bao bố, tuy rằng trong đại sảnh người đến người đi, Vương Diệu ăn mặc cũng vô cùng không giống, thế nhưng ở trong đám người nhưng rất dễ dàng nhận biết.

"Được được rồi?" Quách Tư Nhu có chút vội vàng hỏi.

"Được rồi, bệnh người ở đâu."

"Xin mời đi theo ta." Quách Tư Nhu ở mặt trước dẫn đường, ba người rất nhanh đi tới cao cấp trong phòng bệnh, ở trong phòng bệnh, đang có hai vị bác sĩ đang vì ở vào hôn mê bên trong bệnh nhân kiểm tra thân thể, nhìn thấy quách Tư Di sau khi vội vàng dừng lại công việc trong tay.

"Quách tiểu thư." Ngữ khí vô cùng cung kính.

"Phiền phức các người, đệ đệ ta tình huống thế nào?" Quách Tư Nhu đạo.

"Ổn định, không có chuyển biến xấu." Một vị thầy thuốc nói, bọn họ hết cố gắng hết sức cũng chỉ là duy trì trụ bệnh nhân hiện hữu trạng thái, không cho tình huống tiếp tục chuyển biến xấu.

"Có thể không phiền phức các người trước tiên đi ra ngoài một chút?"

"Được rồi." Tuy rằng không biết Quách Tư Nhu phải làm gì, thế nhưng bọn họ ngay đầu tiên ra hiệu y tá thu thập kiểm tra khí giới, không tới năm phút liền rút khỏi phòng bệnh, trong phòng bệnh chỉ có bốn người, ba cái đứng, một cái nằm.

Vương Diệu cũng nhìn thấy nằm ở giường bệnh người trẻ tuổi, nhìn qua không khác mình là mấy tuổi tác, chỉ là sắc mặt hiện quý dị màu xanh đen, cùng ngày đó Vương Trạch Tiểu tình huống giống như đúc.

"Cho hần ăn ăn vào." Vương Diệu từ bỏ trong túi lấy ra cái kia bình thủy tinh, bên trong là màu xanh biếc chất giải độc.

Một bên người đàn ông trung niên nghe vậy nhận lấy, mở ra nắp bình, nhất thời nghe thấy được một luồng kỳ lạ mùi thuốc, dính một điểm đưa vào vào trong miệng, nhất thời cảm giác được một luồng khác với tất cả mọi người ôn hòa cảm, ở xác nhận không có độc tác dụng phụ sau khi vừa mới cho nằm ở trên giường bệnh bệnh nhân dùng.

Bởi vì bệnh nhân hiện tại là ở hôn mê trong quá trình, nhất định phải dùng đặc thù phảng phát cho hần cho ăn.

"Toàn bộ ăn vào." Thấy trong bình còn còn lại một ít, Vương Diệu lập tức nói.

Chất giải độc toàn bộ sau khi ăn vào, Quách Tư Nhu cùng vị trung niên nam tử kia liền căng thẳng nhìn trên giường bệnh bệnh nhân.

Bíp bíp bíp, một bên giám sát bệnh mạng sống con người thể chỉnh máy móc phát sinh tiếng vang, người đàn ông trung niên vội vàng kiểm tra.

"Thế nào?" Quách Tư Nhu sốt sắng hỏi.

"Tâm luật cùng huyết áp chính đang thông thả giảm xuống, đây là chính đang khôi phục dấu hiệu." Người đàn ông trung niên cả kinh nói.

Không tới 20 phút, nằm ở bệnh nam tử trên giường môi giật giật.

"Nước!"

"Đang cùng, đang cùng! ?" Quách Tư Nhu thấy thể nhẹ giọng hô hoán nói.

Hôn mê mấy ngày người trẻ tuổi ở tỷ tỷ tiếng kêu bên trong từ từ mở mắt ra.

"Tỷ."

"Ai, người có thể coi là tỉnh rồi!" Quách Tư Nhu mừng đến phát khóc.

Vương Diệu nhẹ nhàng đem trên bàn bình thủy tinh tử thu cẩn thận, sau đó xoay người rời đi phòng bệnh.

Ở hẳn lúc ra cửa, nhìn thấy mấy vị bác sĩ kẻ cả y tá vô cùng lo lắng hướng bên này chạy tới.

"Thần kỳ, thực sự là quá thần kỳ, ta chưa từng gặp thần kỳ như thế thuốc." Xem trong tay xét nghiệm kết quả, người đàn ông trung niên không ngừng mà lắc đầu than thở.

"Cần thiết hay không, Hà thúc?" Quách Tư Nhu cười nói, đệ đệ tỉnh lại, trong lòng nàng tảng đá cũng rơi xuống địa.

"Tiểu thư, nghề này người tiếp xúc ít, đương nhiên sẽ không kinh ngạc, bộ này được hiệu quả tuyệt đối xứng đáng thần kỳ hai chữ, như vậy thời gian ngắn ngủi liền đem đang cùng trong thân thể độc tố toàn bộ thanh trừ, đây là thần kỳ một trong, sau đó lại sẽ hẳn nhân trúng độc mà suy nhược thân thể tố chất tăng cao rất nhiều, đây là thần kỳ thứ hai, không nên xem thường hai điểm này, dưới cái nhìn của ta, có thể đạt đến hai điểm này, đủ để xưng là linh đan diệu dược! Ta hiện tại thực sự là vạn phần muốn gặp gỡ chế biến ra bộ này thuốc cao nhân a!" Người đàn ông trung niên than thở.

"Đáng tiếc a, tiểu thư người bảo đảm thực sự là ai!"

"Đang cùng có thể tỉnh lại là tốt rồi, chờ ngày mai, theo ta đi cố gắng cảm tạ hẳn."

"Được."

Sáng sớm hôm sau, Vương Diệu ở trên núi muốn trong ruộng bận rộn xong sau khi, liền vào phòng bên trong, bắt đầu dựa theo "An thần tán" bên trong yêu cầu ước lượng cần thiết thuốc bắc.

Khoảng cách phối chế "An thần tán" nhiệm vụ yêu cầu thời gian đã qua một nửa, hơn nữa "Nguyệt hoa thảo" sinh trưởng trạng thái không sai, đã mọc ra nộn điệp, tuy nói khoảng cách hoàn toàn chín mươi còn có tương đương một quãng thời gian, thế nhưng quá một quãng thời gian nhưng cũng có thể có thể sử dụng, nói cách khác hiện tại đã có phối chế loại thuốc này điều kiện.

Nhân sâm, đương quy, phục linh, cam thảo

Vương Diệu đối chiếu phương thuốc làm theo cần dùng đến dược liệu.

"Có chút dược liệu không đủ, xem đáng đáp kia phải đến thành mua điểm dược liệu."

Gâu gâu gâu, ngay ở hẳn ở trong phòng bận rộn thời điểm, bên ngoài Tam Tiên đột nhiên gọi lên.

"Có người đến rồi?" Vương Diệu đứng dậy đi tới ngoài phòng, nhìn thấy hai cái bóng người quen thuộc, chính là hôm qua tới nơi này xin thuốc Quách Tư Nhu cùng cái kia không biết họ tên người đàn ông trung niên, trong tay còn nhắc theo chút quà tặng.

"Tại sao lại đến, lần này tới làm gì?"

"Xin chào, lại tới quấy rầy người." Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, Quách Tư Nhu cười nói, nàng vội trước mắt cái này mới nhìn qua có mấy phần ân sĩ khí chất người trẻ tuổi là vô cùng cảm kích, bởi vì là hẳn đưa tới một bộ dược cứu tinh chính mình cái kia hôn mê mấy ngày đệ đệ, tuy rằng ở trước đó đã từng chịu một phen khí, thế nhưng xác thực đáng giá, cũng là nên.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Có thể giải 1 thiết chi nghi nan tạp chứng

"Ta lần này là chuyên môn đến cảm tạ người, cảm tạ người cái kia phó dược, đệ đệ ta tỉnh lại, hơn nữa khôi phục rất tốt." Quách Tư Nhu đạo.

"Người tỉnh lại là tốt rồi." Vương Diệu cười nói.

"Đúng rồi, ngươi là làm cái gì, Trung y?" Quách Tư Nhu hỏi.

"Không, ta là "

"Nhiệm vụ: Dược sư tên "

Dược sư tên, từ hôm nay bắt đầu, bắt luận khi nào, bắt luận nơi nào, chỉ này chức!

Đây là ý gì?

Vương Diệu sững sốt, chỉ chốc lát sau, hần liền hiểu được.

"Ta là dược sư." Hần bình tĩnh nói.

"Keng, nhiệm vụ: Dược sư tên - hoàn thành, khen thưởng bách thảo oa." Ở hần nói ra câu nói này sau khi, hệ thống tiếng nhắc nhở lại vang lên.

"Dược sư, nhà bào chế thuốc, làm thuốc điều hoà, phối chế, kiểm nghiệm công tác?" Quách Tư Nhu nghe xong hỏi.

"Ừ" ngay ở Vương Diệu thời điểm do dự, lại có tiếng âm vang lên.

"Dược sư: Thiện loại các loại dược thảo, chế các loại thuốc, y các loại bệnh hoạn." Đây là hệ thống nhắc nhở.

Vương Diệu có sững sốt.

Như thế trâu bò!

"Có vẻ như ta hiện tại một cái đều không đạt đến!"

"Ngươi nói chính là cổ dược sư?" Một bên cái kia cái người đàn ông trung niên nói.

"Cổ dược sư, đó là cái gì?" Quách Tư Nhu nghe xong tò mò hỏi.

"Dược công, y sư cổ xưng, có đại dược sư, có thể giải tất cả chi nghi nan tạp chứng!" Người đàn ông trung niên nói.

"Lợi hại như vậy?" Quách Tư Nhu cả kinh nói, sau đó nhìn phía Vương Diệu ánh mắt đều không giống nhau.

"Đương nhiên, cổ chi y sư, có thể loại dược thảo, có thể phối dược mới, thiện trị bách bệnh, ta xem vị tiểu huynh đệ này dược thảo này loại liền cực kì tốt." Người đàn ông trung niên thờ dài nói.

"Quá khen." Vương Diệu cười nói.

"Trong thẻ này là 50 vạn, mặt mã là ngươi số điện thoại sau sáu vị này." Quách Tư Nhu từ trong túi xách lấy ra một tấm thẻ ngân hàng đưa tới Vương Diệu trước người.

"Có ý gì?" Vương Diệu lông mày hơi nhíu lại.

"Làm ngươi hỗ trợ báo đáp."

Một bộ dược, 50 vạn, cái giá này cao, rất cao.

Thế nhưng Vương Diệu không có tiếp, nói không động lòng là giả, hần nhin xuống.

"Tiền này, ta không muốn, ta vẫn là câu nói kia, ta không hy vọng vì là sư phụ ta mang đến phiền phức, hi vọng Quách tiểu thư có thể nhớ kỹ đồng thời làm được điểm này, vậy là được." Hần cần chính là cô gái này hứa hẹn, để tránh khỏi cho mình cùng người nhà sinh hoạt mang đến vô tận phiền phức.

"Như vậy sao được?" Quách Tư Nhu nghe xong đạo, nàng là cái người ân oán phân minh, dưới cái nhìn của nàng, cứu tình nàng đệ đệ, đây chính là on huệ lớn bằng trời, tự nhiên là muốn báo đáp lớn, đương nhiên lúc trước nàng chuyện đã đáp ứng tự nhiên sẽ làm được.

"Như vậy đi, coi như Quách tiểu thư ngươi nợ thầy trò một ân tình, ngày sau, nếu như có nhu cầu gì, cũng hi vọng ngươi có thể giúp đỡ."

"Được!" Quách Tư Nhu nghe xong không có do dự chút nào lập tức đồng ý.

Sau đó Vương Diệu xin mời hai người bọn họ đến trong phòng nhỏ làm chốc lát, bắt chuyện bọn họ là đơn giản hai chén thanh thủy.

"Này nước? !" Quách Tư Nhu chỉ là uống một hớp sau khi liền lập tức cảm giác được không bình thường, cam liệt, khiến người ta tinh thần chấn động.

Một bên người đàn ông trung niên uống một hớp sau khi, con mắt cũng là sáng ngời, không nói gì, mà là lại nhỏ uống một hớp, không có vội vã nuốt xuống, mà là chậm rãi thưởng thức, phảng phất đang thưởng thức rượu ngon, chẻ thơm.

"Nước suối?"

"Vâng." Vương Diệu cười nói, đây là hần mấy ngày nay nhàn hạ thời gian từ trên núi mang tới nước suối trải qua loại bỏ, đun sôi sau khi lại tăng thêm một phần cổ nước suối, dù sao mỗi ngày cổ nước suối đo là ở là có hạn, có điều chỉ cần hơi thêm một chén là có thể đem này một bình nước nước chất tăng lên một cấp bậc.

"Chưa bao giờ uống qua như vậy cam thuần nước, tiểu huynh đệ, ta ngược lại thật ra có chút ước ao người." Trung niên nam tử kia nói.

Ha ha, Vương Diệu nghe xong nở nụ cười, chính hắn cũng cảm thấy cuộc sống bây giờ rất tốt, hắn đồng ý tại đây trên núi bận rộn,

Rất phong phú.

Ở trong phòng nhỏ ngồi sau mười mấy phút, Quách Tư Nhu hai người liền đứng dậy cáo từ, trước khi đi thật mời hắn rảnh rỗi đi tè châu chơi.

"Gặp lại."

"Gặp lại." Vương Diệu phát tay tổng biệt hai người.

"Tiểu thư, người trẻ tuổi này không đơn giản." Ngắn ngủi trò chuyện, hắn liền có thể cảm thụ được, cái này tên là Vương Diệu người trẻ tuổi khác với tất cả mọi người, ăn nói bất phàm, có kiến thức, có bản lĩnh, dưới cái nhìn của hắn, nếu như là thả ở một cái đại trong cánh cửa, tất nhiên là cái nhân vật không tầm thường.

"Hừm, so với tè châu trong thành những tên kia cường không ít." Nếu như quen thuộc Quách Tư Nhu người ở đây lời nói nhất định sẽ cảm thấy giật mình, bởi vì năng cái này đánh giá đã rất cao.

Hai người lái xe rời đi Vương gia trang.

Vương Diệu nhưng là vội vàng trở lại trong phòng nhỏ, mở ra hệ thống bảng, kiểm tra vừa này hoàn thành cái kia đột nhiên tuyên bố nhiệm vụ sau khi hệ thống khen thưởng.

Bao vây hệ thống bên trong có một cái chảo, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, chiếc kia oa liền hóa thành một đạo lưu quang xuất hiện ở trong tay, cùng hiện đại ngao chế thuốc Đông y dùng oa hơi có chút không giống, nhìn qua cổ kính, chất liệu không phải vàng không phải ngọc đúng là muốn một loại nào đó đặc thù nguyên liệu đá.

Bách thảo oa: Có thể lược bách thảo mà dược hiệu không mất.

Dược hiệu không mất? !

Xem tới đây, Vương Diệu lấy làm kinh hãi, điều tra nhiều như vậy tư liệu, hắn cũng biết ở ngao chế thuốc Đông y trong quá trình, kỳ thực một số thuốc bắc dược hiệu thành phần gấp bởi vì ngao lược mà phá hoại một phần, rất khó toàn bộ bảo lưu, mà lúc trước có cổ tuyên âm thần kỳ biểu hiện, Vương Diệu đối với cái này nhìn qua cũng không phải rất bắt mắt nổi nhỏ cũng tràn ngập chờ mong.

Buổi trưa, khi hắn xuống núi khi về nhà phát hiện Vương Trạch Tiểu chính ở nhà chờ đợi mình, hơn nữa nhìn đi tới vẻ mặt có chút dị thường.

"Diệu ca, trở về?"

"Tiểu tử, tìm ta có việc?" Vương Diệu cười hỏi.

"Ta là tới nói xin lỗi với người." Vương Trạch Tiểu có chút xấu hổ nói.

"Xin lỗi? Đạo cái gì khiêm?" Vương Diệu lập tức sùng sốt.

"Mẹ ta nói cho những người kia, lần trước cứu ta được là người cho!" Vương Trạch Tiểu cúi đầu nói.

Việc này biết trưa hôm nay hắn mới biết, nguyên lai mẫu thân hắn dĩ nhiên đem bí mật này nói cho cái kia ở trong bệnh viện hôn mê thân thuộc, bởi vì đối phương mở ra một cái đối với bọn họ những người này mà nói không cách nào từ chối giá cả, 50 vạn, đầy đủ thay đổi cuộc sống của bọn họ hiện trạng, nghe được tin tức này sau khi, hắn đầu tiên là cùng mẹ của hắn ăn một bữa, sau đó vội vàng vàng chạy tới Vương Diệu nơi này, muốn hướng về hắn nói xin lỗi, thuận tiện thông báo hắn một tiếng, để tránh khỏi cho hắn rước lấy phiền phức không tất yếu.

"Việc này a, không liên quan!" Nghe hắn vừa nói như thế, Vương Diệu cũng coi như rõ ràng, cái kia Quách Tư Nhu cùng người đàn ông trung niên là làm sao mà biết là chính mình đưa đi được cứu Vương Trạch Tiểu.

"Vậy người cho ta cái sổ thẻ ngân hàng chứ?"

"Làm gì?"

"Ta đem năng cho ta con bà nó tiền đánh cho người."

"Không cần, tiền này người giữ đi." Vương Diệu cười vung vung tay, thế nhưng là đối với thân phận của Quách Tư Nhu khá có chút ngạc nhiên, vì hỏi thăm một cái tin tức lại có thể tiện tay vớt ra 50 vạn, hơn nữa vì cảm tạ chính mình, cũng là lấy ra 50 vạn, hai người này gộp lại chính là một triệu, tuyệt đối chính là không giàu sang thì cũng cao quý chứ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Phải không biết xấu hổ

Đầu tiên là Quách Tư Nhu muốn cho mình 50 vạn làm cái kia phó "Giải độc tán" báo đáp, hiện tại Vương Trạch Tiểu có chủ động tới cửa, cũng phải cho mình 50 vạn, có vẻ như ngày hôm nay là ngày may mắn của mình à!" Vương Diệu âm thầm suy nghĩ.

"Như vậy sao được? !" Vương Trạch Tiểu nghe xong cuống lên.

"Ta nói được là được!"

Này 50 vạn đối với hiện tại Vương Diệu tới nói xác thực không phải con số nhỏ, nếu là đối ở trước đây, nói không chắc hẳn còn có thể động lòng, thế nhưng hiện tại hắn nắm giữ thần kỳ hệ thống, tương lai ừng có vô hạn khả năng, lại nhìn số tiền này, tựa hồ cũng không thể nào hấp dẫn người, huống hồ là cùng thân, là bạn thân, là thân thích, hắn cũng không muốn bởi vì số tiền này ảnh hưởng hai nhà quan hệ.

Vương Trạch Tiểu nói cái gì cũng không đồng ý, cuối cùng Vương Diệu bất đắc dĩ chỉ được trực tiếp trở mặt, thấy Vương Diệu không cao hứng hắn mới miễn cưỡng đồng ý, thế nhưng vẫn là để lại một câu nói, số tiền này coi như là mượn hắn, mặc kệ lúc nào, chỉ cần Vương Diệu mở miệng, hắn sẽ lập tức trả lại.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu liền lại tiến vào một chuyến thành, kế hoạch mua một ít thuốc Đông y, vì là đón lấy "An thần tán" làm chuẩn bị.

"Tiểu tử lại mua thuốc?" Máy lần sau khi, vị kia dược liệu công ty công nhân viên cũng cùng hắn quen thuộc.

"Hừm, mua điểm, đây là danh sách." Vương Diệu đem cái kia tờ khai đưa tới, lần này dược liệu cũng không phải rất nhiều, cho nên đối phương rất nhanh sẽ chuẩn bị kỹ càng.

"Lần này lại chuẩn bị ngao dược?"

"Vâng."

"Người trẻ tuổi, người là làm cái gì, Trung y?" Đây là này mấy lần đến, người này lần thứ nhất hỏi Vương Diệu vấn đề này.

"Ta là dược sư." Bốn chữ, Vương Diệu nói vô cùng tự nhiên.

"Dược sư, thuốc phối chế cùng phân tích loại kia, nghe nói cái kia chứng không tốt lắm thì." Người kia nghe xong cười hỏi.

"Không phải loại kia." Vương Diệu khẽ mỉm cười.

"Đó là cái gì?" Người kia sững sờ, hắn chỉ nghe nói qua như vậy một loại dược sư.

"Trồng thuốc, phối dược, chữa bệnh."

"Cái gì?" Nam tử kia sững sờ, "Như thế lợi hại!"

"Ta" Vương Diệu nhảy đến muốn nói "Ta không lợi hại như vậy", thế nhưng nói đến bên mép lại dừng lại, bởi vì hắn nghe được hệ thống nhắc nhở.

"Vì là dược sư người, không thể tự ti!"

Mấy chữ này ý tứ hắn tự nhiên là rõ ràng.

"Nhìn dáng dấp, khiêm tốn là không được, vậy chỉ có thể xếp vào!" Vương Diệu thầm nói.

"Ừm." Hắn đáp một tiếng xem như là thừa nhận.

"Người còn biết xem bệnh? !" Người kia nghe xong lại là sững sờ.

"Ha ha, ừm!" Vương Diệu chỉ được nhắm mắt tiếp tục giả bộ.

"Người có làm nghề y chứng sao?"

"Cái này, không có."

"Hả?"

Người kia nghe xong quan sát tỉ mỉ một hồi trước mắt cái này hắn đã gặp mấy diện người trẻ tuổi, nhìn hắn vậy có chút lúng túng đáng vẽ, cũng liền không hỏi thêm nữa.

"May là không hỏi nhiều nữa, này trang quả nhiên không phải người bình thường có thể làm, nhất định phải cảm thấy không biết xấu hổ a!" Vương Diệu cảm thấy đến da mặt của chính mình vẫn là quá mỏng, cảm tán thưởng được liệu vội vàng vàng rời đi.

Hắn cũng không có ở liền sơn trong thị trấn dừng lại thời gian bao lâu, về đến nhà sau khi liền trực tiếp lên Nam sơn, một con đấm vào chính mình trong phòng nhỏ, đem mua được thuốc Đông y phân loại thu dọn tốt.

Hắn còn có một cái nhiệm vụ chưa hoàn thành, ngao chế "An thần tán" được liệu trên căn bản đã toàn, liền còn lại bên ngoài trong ruộng thuốc những người còn đang trưởng thành bên trong "Nguyệt hoa thảo", hắn bây giờ chuẩn bị trước đem những được liệu này xử lý một chút, sau đó ngoại hạng diện "Nguyệt hoa thảo" trưởng thành đến có thể sử dụng trình độ sau khi liền liền có thể ngao chế loại thuốc này.

Chỉ là cái kia "Nguyệt hoa thảo" sinh trưởng đặc tính là ở có chút kỳ lạ, thấy nguyệt mà sinh, thấy nguyệt mà trưởng, nói cách khác ban đêm ánh Trăng tinh hoa mới là xúc tiến sinh trưởng tốt nhất chất dinh dưỡng, ngoài ra, coi như là ảo diệu như cổ nước suối gây nên hiệu quả so sánh cùng nhau cũng là có chỗ không bằng.

"Nếu không thì, trước tiên dùng hai mảnh nộn điệp thử xem?" Vương Diệu đứng ở phòng nhỏ trước, nhìn trong ruộng thuốc cái kia mười cây "Nguyệt hoa thảo",

Lá cỏ bích lục như thúy, ước chừng dài mười cen-ti-mét, hai 3 cm rộng.

"Quên đi, vẫn là đợi thêm hai ngày, trước tiên thử xem này bách thảo oa đi."

Vương Diệu đầu tiên là chuẩn bị một chút thuốc bắc, đây là trước đó vài ngày bên trong ở ngao chế cái kia năm phó thuốc Đông y sau khi còn lại, vừa lúc ở đem ra làm thí nghiệm, trải qua lần trước hầu như là năm ngày năm đêm ác chiến, hắn trên căn bản là nắm giữ cái kia mấy bức bắt nguồn từ thiên kim mới bên trên thuốc Đông y ngao chế phương pháp cùng chú ý sự hạng, lần này động lên tay đến từ nhưng mà là thông thuận nhiều lắm, đầu tiên là phân loại ước lượng, sau đó là xử lý được liệu, dùng nước thích hợp cạo rửa cùng ngâm, cuối cùng mới là ngao chế.

Gần như cùng nấu nước dùng ấm nước một kích cỡ tương đương "Bách thảo oa" đặt ở dùng gạch đá đơn giản dựng tảo trên đài, bên trong là trong suốt cổ nước suối, dưới đáy là trong ngọn núi củi nhặt được hòa, ngọn lửa tích góp động, vài phần thuốc bắc dựa theo tỉ lệ để vào trong nồi.

Vương Diệu cẩn thận không chế cháy hậu, quan sát cùng không chế ngao được quá trình.

Ồ! ?

Không một hồi, hắn liền phát hiện một vấn đề, vậy thì là bất luận phía dưới ngọn lửa làm sao biến hóa, hoặc lớn hoặc nhỏ, "Bách thảo oa" bên trong chén thuốc trước sau là một hầu như cố định trạng thái sôi trào.

Nhìn thấy tình cảnh như thế, hắn lại làm cái thí nghiệm, đầu tiên là bỏ thêm sài, để hòa cùng dồi dào một ít, sau đó có giảm sài, để ngọn lửa lập tức yếu đi rất nhiều, kết quả trong nồi thang tè vẫn là lấy ổn định tốc độ sôi trào bốc hơi lên, không bị ảnh hưởng chút nào.

"Hệ thống này tặng cho đồ vật, quả nhiên thần kỳ."

Ngoại trừ có thể ổn định bảo đảm ngao được sôi trào trạng thái ở ngoài, ngao được sau khi kết thúc, Vương Diệu phát hiện lần này ngao được thời gian cũng phải so với hắn mấy lần trước thời gian muốn ngắn một chút thời điểm.

Chờ sôi sau khi, được thang cùng được căn bã chia lìa rất tốt, chờ đổ ra được thang, thanh trừ được căn bã, Vương Diệu phát hiện này "Bách thảo oa" trong vách bên trên lại không hề có một chút ngao được sau khi lưu lại, không thể nói được ánh sáng, bởi vì nó chất liệu bản thân liền viết tảo, nhưng cũng như tân, lại như là không dính oa.

"Không sai." Vương Diệu vui vẻ nói, đã như thế, sau đó ngao xong được sau khi, chỉ cần dùng nước vọt một cái liền có thể.

Một bộ được, Vương Diệu liền thử ra rồi cái này nhìn qua không đáng chú ý "Bách thảo oa" các loại bất phẩm.

Sau đó hơi chuyển động ý nghĩ một chút, tiếp theo "Bách thảo oa" liền biến mất không còn tăm hơi, trở lại hệ thống bao vây ô vuông bên trong.

Thu thập xong sau khi, Vương Diệu ra phòng nhỏ, tiến vào trong ruộng thuốc, nhìn một chút trông trọt được thảo.

Bất kể là một loại nào, đều dung mạo rất được, đặc biệt là cái kia mặt rỗng, cầu kỳ loại hình phổ thông được thảo, ở cổ nước suối đúc bên dưới, ngăn ngắn mấy chục ngày, sinh trưởng tốc độ hầu như so với được với trong ngày thường hơn nửa năm tốc độ sinh trưởng.

"Những được thảo này thành thực sau khi, cũng nhất định có thể bán cái thật giá cả!" Có lần trước bán ra hoàng tinh kinh nghiệm, Vương Diệu biết những được liệu này thành thực sau khi giá cả khẳng định cũng thấp không được, không có bất kỳ phế liệu, chỉ là tự nhiên sinh trưởng, cộng thêm đựng núi sông tinh hoa thần kỳ nước suối đúc, như vậy được thảo chất lượng nếu như chênh lệch, đó mới kỳ quái!

Ở trong ruộng thuốc bận rộn xong sau khi, Vương Diệu xuống núi về đến nhà bên trong, phát hiện mẹ của chính mình ngồi ở phòng khách trên ghế sofa đờ ra, tựa hồ đang suy nghĩ gì sự tình, mãi đến tận Vương Diệu tiến vào gian phòng sau khi này mới phục hồi tinh thần lại.

"Trở về?"

"Mẹ, ngài vừa nảy nghĩ gì thế, như vậy thượng thần?"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Dưỡng an lòng thần

"Nhớ người đi đây." Trương Tú Anh nói.

"Đi ta sao?" Vương Diệu nghe xong vội vàng hỏi.

Mẫu thân hần Trương Tú Anh tổng cộng tỷ đệ bốn người, Trương Tú Anh bài Hành lão đại, hần di tên là Trương Tú Mai, đối với hần tốt nhất, khi còn bé đều là cho hần mua các loại ăn ngon, hơn nữa dẫn hần ra ngoài chơi, chính là hiện tại, còn thỉnh thoảng gọi điện thoại hỏi một chút hần công tác cùng đối tượng sự tình, mấy ngày còn vừa cho hần gọi điện thoại tới.

"Bệnh cũ lại phạm vào, ngủ không yên." Trương Tú Anh nói.

Vương Diệu cũng biết mình đi có cái lòng bệnh, một phạm lên bệnh đến, tâm thần không yên, cả người chán, ăn không vô đồ vật, ngủ không yên, cũng xem qua không ít bác sĩ, ăn qua không ít được, chính là vô dụng, có hai vị lão Trung y đều nói đây là trong tháng bên trong nhiễm phải bệnh, không tốt trị.

"Không tìm thầy thuốc nhìn?"

"Không có tác dụng, hiện tại chính ở nhà nằm đây, ta vừa gọi điện thoại cho nàng, nói chuyện đều không có bao nhiêu khí lực." Trương Tú Anh lo lắng nói, dù sao cũng là thân tỷ muội, tâm liền tâm.

"Hay là, an thần tán sẽ hữu dụng!"

Đột nhiên Vương Diệu nghĩ đến chính mình hiện tại vẫn còn nhiệm vụ chưa hoàn thành, hệ thống đưa ra cái kia phó phương thuốc.

An thần tán: Sơ ức điều khí, dưỡng an lòng thần.

Có "Giải độc thảo" hiệu quả thần kỳ ở trước, Vương Diệu trên căn bản có thể xác định này "An thần tán" hiệu quả tất nhiên cũng kém không được.

"Không giống nhau : không chờ nguyệt hoa thảo thành thực, ngày mai liền ngao được."

Vương Diệu trong nháy mắt liền đã quyết định, cùng người thân khỏe mạnh so với, một hai cây "Nguyệt hoa thảo" lại đáng là gì.

"Mẹ, ngài cũng chớ suy nghĩ quá nhiều, cơm còn không có làm đi, ta đói." Vương Diệu thử dòi đi mẫu thân sự chú ý.

"Được, ta vậy thì nấu com cho người đi."

Vô dụng bao nhiêu thời gian làm com được rồi, phụ thân của Vương Diệu cũng trở về đến nhà bên trong, một nhà ba người người ngồi cùng một chỗ ăn com, rất ấm áp.

Ăn xong com tối sau khi, Vương Diệu như cũ tiến vào trong phòng của mình xem một chút cùng y dược có quan hệ thư tịch, lúc này ngoài phòng bầu trời, bầu trời rất sạch sẽ, chỉ có mấy đóa đám mây, trăng sáng treo cao, ánh Trăng lạnh lạnh.

"Này ánh Trăng không sai, hi vọng cái kia nguyệt hoa thảo có thể nhiều hơn nữa dài một chút."

Nhìn một hồi thư sau khi Vương Diệu liền lên giường nghỉ ngơi.

Ngày kế, sáng sớm, khí trời hơi có chút lương.

Vương Diệu như cũ dậy rất sớm, luộc một nồi diện, nóng điểm lương khô, ăn qua sau khi liền ra ngoài lên Nam sơn.

Mỗi khi thấy trong ruộng thuốc được thảo lúc, Vương Diệu tâm tình liền vô cùng tốt.

Đầu tiên là vây quanh vườn thuốc cẩn thận quay một vòng, sau đó lấy ra cổ tuyến ẩm, đổ ra cổ nước suối, pha loãng sau khi đúc vườn thuốc, phụ cận mười mấy cây cối cùng với trồng trọt dưới tàng cây nhân sâm.

Hết bận tất cả những thứ này sau khi, Vương Diệu liền tới đến mười cây "Nguyệt hoa thảo" bên cạnh, nhìn cái kia bích lục như thúy lá cây, sau đó cẩn thận từng li từng tí một mà từ khác nhau hai cây trên hái rơi xuống hai cái lá cây, dường như "Giải độc thảo" giống như vậy, mặt võ nơi chảy ra xanh biếc chất lỏng, sau đó cấp tốc khô.

"Hy vọng có thể dài ra lại."

Vương Diệu trở lại phòng nhỏ sau khi, đem thực hiện chuẩn bị kỹ càng ngao chế "An thần tán" dược liệu lấy ra, cẩn thận đối chiếu một lần, sau đó bắt đầu ngao dược.

Nhân sâm, đương quy, phục linh, cam thảo

Không chỉ có là dược liệu trọng lượng, liền ngay cả để vào dược liệu trình tự đều là hoàn toàn dựa theo phương thuốc đến.

Cùi lửa thiếu khá là vụng.

"Bách thảo oa" ừng ực ừng ực bốc hơi nóng, một luồng đặc biệt dược thảo hương vị rất nhanh sẽ tràn ngập nhỏ nhỏ gian nhà.

Chờ ngao chế sau một khoảng thời gian, ước chừng dược liệu bên trong dược lực toàn bộ phân giải ra ngoài, Vương Diệu đem vừa hái xuống "Nguyệt hoa thảo" để vào trong đó, linh thảo này thấy nước sau khi biến lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy dược cấp tốc hòa tan, tiếp theo toàn bộ chén thuốc màu sắc cũng phát sinh ra biến hóa, do nguyên lai xấp xỉ màu nâu nhạt từ từ biến thiên, biến thành nhàn nhạt quất sắc.

Nhìn thấy màu sắc phát sinh biến hóa sau khi, Vương Diệu cấp tốc đem "Bách thảo oa" đoạn cách ngon lửa.

Hắn nhìn lần này mình tập trung tinh thần ngao chế thuốc Đông y.

"Thành?"

Nhưng là hệ thống không có bất kỳ nhắc nhở.

"Trước tiên bực lại đang nói." Vương Diệu đem này ngao tốt dược thang hơi hơi làm lạnh sau khi đựng vào thực hiện chuẩn bị kỹ càng bình thủy tinh bên trong.

"Cũng không biết có thành công hay không, không thể tùy tiện cho di uống, vạn nhất có tác dụng phụ làm sao bây giờ, nếu không chính ta uống trước điểm thử xem?"

Nghĩ tới đây, hắn liền đổ ra một tiểu nắp, sau đó vô ích uống vào.

Một luồng ấm áp vào bụng, sau đó liền bị dạ dày hấp thu.

Khởi đầu, Vương Diệu vẫn chưa cảm giác được biến hóa gì đó, khoảng chừng hơn 20 phút sau khi, hắn cảm thấy bốn phía tựa hồ tĩnh một chút, mà hắn cũng cảm giác được tâm tình của chính mình rất bình tĩnh, thân thể hơi nhiệt, đầu óc nhưng có một luồng nhàn nhạt mát mẻ, rất thoải mái loại cảm giác đó.

Hửu dụng!

Hắn lập tức ý thức được, chính mình này uống thuốc hẳn là phối chế thành công.

"Lại cho Tam Tiên uống điểm thử xem."

Nghĩ tới đây, hần ra phòng nhỏ, sau đó ở phòng nhỏ bên cạnh ổ chó ở ngoài Tam Tiên nước sông tiểu bồn bên trong ngã tiểu nắp, tiếp theo gọi tới Tam Tiên.

"Tam Tiên, uống nước."

Vương Diệu chỉ chi tiểu bồn.

"Tam Tiên" cúi đầu nhìn một chút chậu nước, sau đó ngẩng đầu nhìn ngó Vương Diệu, ánh mắt kia tựa hồ đang hỏi.

"Xúc phân, người đây là ý gì, có phải là ở ta trong nước bỏ thêm món đồ gì?"

"Mau mau uống." Vương Diệu lặp lại một lần.

Tam Tiên cúi đầu uống hết mấy ngụm nước, sau đó lên lắc lắc đầu.

"Hừm, có cảm giác hay không đến là lạ ở chỗ nào?" Vương Diệu cũng mặc kệ chó này nghe hiểu nghe không hiểu, đón lấy liền quan sát phản ứng của nó, kết quả Tam Tiên xem thường ngày giống như vậy, chung quanh đi bộ một lúc sau, sau đó trở về đến chính mình ổ chó bên, nằm trên mặt đất, lẳng lặng nhìn xa xa, tựa hồ đang suy nghĩ cái gì thâm ảo triết học vấn đề, tỷ như - "Ta lúc nào có thể có cái bạn?".

"Không có tác dụng phụ!" Đây đủ theo vào mà hơn một giờ, từ Tam Tiên biến hiện, kết hợp với tự thân cảm thụ, Vương Diệu trên căn bản có thể xác định, bộ này được không có cái gì tác dụng phụ.

Đi ngang qua hai lần thí nghiệm, xác định chính mình giao chế "An thần tán" không có vấn đề sau khi, Vương Diệu liền đem trang bị chén thuốc chiếc lọ thu vào bao vây ô vuông bên trong, sau đó khóa kỹ cửa, chuẩn bị vào thành.

"Tam Tiên, xem trọng môn." Trước khi đi hần quay về chó đất dặn một câu, nhưng không nghe đáp lại, quay đầu nhìn kỹ, lại phát hiện con chó kia một đôi mắt vẫn cứ nhìn chăm chăm phương xa dờ ra.

"Tình huống thế nào?" Vương Diệu đưa tay ở nó trước mắt quơ quơ.

Gâu gâu gâu, Tam Tiên có chút không quá tình nguyện trở về hai tiếng.

"Cho ta xem trọng vườn thuốc, đặc biệt là cái kia vài cây linh thảo, không muốn ở thành thật ở đây dờ ra, ài, người ánh mắt này là làm sao cái ý tứ?" Vương Diệu phát hiện mình dưỡng con chó này là càng ngày càng có linh tính, liền ánh mắt kia đều dẫn theo mấy phần nhân tính sắc thái.

"Đi rồi."

Vương Diệu xuống núi, về nhà cưỡi xe gắn máy liền tiến vào thành.

Hần đi ở tại liền son trong thị trấn, cưỡi xe gắn máy đại khái cần hơn 20 phút thời gian, tiến vào thành sau khi, Vương Diệu đầu tiên là đến siêu thị mua chút đồ bổ loại hình đồ vật, sau đó mới đi đi nhà.

Gõ mở cửa, mở cửa chính là cái trung niên nữ tử, cái đầu không cao, sắc mặt vàng như nghệ, hai cái thật sâu mắt túi, toàn bộ nhìn qua không có tinh thần.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Đẹp đẽ kỳ cục

"Tiểu Diệu, người làm sao đến rồi?" Mở cửa chính là Vương Diệu đi, Trương Tú Mai, nhìn thấy hần sau khi nàng có chút giật mình.

"Dì, nghe mẹ ta nói người bị bệnh, liền tới xem một chút, khá hơn chút nào không?"

"Tối thì tối, mua này nhiều đồ vật làm gì, mau vào nhà." Trương Tú Mai cười đem Vương Diệu để vào phòng, sau đó cho hắn cầm cẩn thận ăn, rót nước, còn coi hắn là thành cái kia không lớn lên hải tử bình thường đối xử.

"Dì, ngươi không vội, mau mau ngồi xuống đi."

"Thông thả, thông thả, ném thử này quả óc chó, ngươi đừng khi xuất phát từ SX mang về." Trương Tú Mai nói lời này liền muốn cho Vương Diệu bác quả óc chó.

"Ngài mau mau nghỉ ngơi đi, vẫn là ngủ không được sao?" Vương Diệu nhìn đi mặt mũi tiêu tụy thân thiết hỏi, một cái đi, nửa cái nương, đây là bọn hắn nơi này ngàn năm, dùng ở trước mặt hắn cái này đi trên người không một chút nào vì là quá, từ nhỏ đến lớn, Trương Tú Mai chờ hắn đó là tuyệt đối không nói.

"Hừm, bệnh cũ, cảm giác rất mệt, chính là không ngủ ngon, vừa nằm xuống, nhắm mắt lại a, liền nghe đến các loại âm thanh, buồn bực mất tập trung!" Trương Tú Mai thở dài, nàng đây là trong tháng bên trong hạ xuống nguồn bệnh, hàng năm đều phát bệnh, những năm gần đây không biết tìm bao nhiêu bác sĩ, chính quy kiểm tra từng lần, phương thuốc dân gian ăn qua, thuốc tây, thuốc Đông y đều dùng quá, chính là không có tác dụng, bệnh này không chữa khỏi, đúng là bởi vì ăn quá nhiều được đem vị cho kích thích hồng rồi.

"Đúng rồi, ta mang cho ngươi một bộ thuốc Đông y lại đây." Vương Diệu tiện tay hơi động, tiếp trong tay liền có thêm một cái bình thủy tinh tử, bên trong chứa xấp xỉ quất sắc được thang.

"Thuốc Đông y?" Nhìn Vương Diệu trong tay bình thủy tinh tử, Trương Tú Mai hơi có chút giật mình.

"Đúng, ngài thử xem, có tác dụng hay không." Vương Diệu nhẹ nhàng đem cái nắp mở ra, nhất thời một luồng kỳ lạ mùi thuốc nhẹ nhàng đi ra, không giống phổ thông thuốc Đông y như vậy nghe đi tới có chút gay mũi.

"Ngươi từ cái kia làm cho này thuốc Đông y?" Trương Tú Mai có chút ngạc nhiên nói.

"Chính ta ngao."

"Cái gì?" Vương Diệu đi sững sờ.

"Ha ha, chỉ đùa một chút, ngài thử một chút xem, ta từng làm thí nghiệm tuyệt đối không có độc, không muốn uống nhiều rồi, uống trước mấy cái thử xem." Vương Diệu không biết bộ này thuốc Đông y được hiệu đến cùng làm sao, vì lẽ đó cũng không dám để cho chính mình đi uống quá nhiều, để tránh khỏi có vấn đề gì.

"Vậy thì thử xem." Trương Tú Mai cười tiếp nhận được thang.

Ồ, hắn phát hiện cái lọ này lại còn là ấm áp.

"Vẫn là nhiệt?"

"Ta đạp xe khá là nhanh!"

"Sau đó chậm một chút, động tay động chân!"

Trương Tú Mai sau khi nói xong, uống một hộp thuốc Đông y, được thang ấm áp, hơi hơi cay đắng, nhưng có loại đặc thù mùi thơm, vào bụng chính là một luồng ấm áp, hết sức thoải mái, sau đó lại uống hai cái, khoảng chừng 500 ml chén thuốc xuống một phần năm.

"Cảm giác thế nào?" Vương Diệu vội vàng hỏi, một mặt là lo lắng đi thân thể khỏe mạnh, một mặt là quan tâm chính mình này tỉ mỉ điều phối thuốc công hiệu.

"Rất thoải mái."

Trương Tú Mai đạo, nàng thực sự nói thật, thang thuốc này tuy rằng chỉ là uống vào mấy cái, thế nhưng là cảm giác được bụng ấm áp, hơn nữa này cổ ấm áp đang dần dần từ bụng truyền tới thân thể mỗi cái địa phương, có điều mười mấy phút, nàng liền cảm giác được thân thể thoải mái rất nhiều, không còn xem vừa nảy như vậy uể oải.

"Thuốc này vẫn đúng là hữu hiệu!"

Trương Tú Mai thở dài nói, nguyên bản nàng vẫn chưa đối với này báo cái gì hi vọng, dù sao những năm gần đây nàng vì là bệnh này xem qua quá nhiều bác sĩ, mỗi lần đều ôm hi vọng mà đi, kết quả nhưng là thất vọng mà về, chỉ là không muốn để cho này chuyên môn vì chính mình đưa cháu ngoại trai thất vọng mà thôi, lại không nghĩ rằng, này một bộ được lại mang đến cho mình thức tỉnh, thời gian ngắn như vậy bên trong liền đưa đến chính mình nghĩ cũng không dám nghĩ tới hiệu quả.

Lại quá đại khái mười phút, nàng cảm giác được càng thêm làm cho nàng mừng rỡ biến hóa, nàng cảm giác được đầu của mình "Lương" đi, không sai là cùng thân thể "Ấm" tuyệt nhiên không giống "Lương", cả người đầu óc tựa hồ lập tức tỉnh rất nhiều, quá nhiều! Hoàn toàn không giống vừa nảy như vậy buồn bực bất an. Thân thể thoải mái được rồi nhiều.

"Dì, cảm giác khá hơn chút nào không?" Vương Diệu nhìn đi trên mặt tươi cười cùng thoải mái về mặt liền biết thuốc này tạo tác dụng!

"Tốt lắm rồi, thuốc này thực sự là hữu hiệu, Tiểu Diệu, ngươi cùng đi nói thật, thuốc này ngươi từ nơi nào chiếm được?"

"Chính ta ngao chế." Vương Diệu cười nói.

"Nói hươu nói vượn, ngươi lúc nào sẽ ngao thuốc Đông y? !" Trương Tú Mai cười nói.

"Ha ha, hữu hiệu là tốt rồi, một ngày ba lần, trong vòng ba ngày, đem những thuốc này uống xong, dược không thể lượng uống, dùng nước nóng ấm áp, nước ấm không thể quá cao, để tránh khỏi phá hoại dược hiệu." Vương Diệu đạo, hẳn tuy rằng không học được y, thế nhưng mấy ngày nay đến xem sách thuốc cũng không ít, một ít cơ bản thường thức vẫn là biết đến.

"Được đó, nói từng bộ từng bộ!" Trương Tú Mai cười nói, "Đúng rồi, ta nghe ngươi mẹ nói ngươi muốn tiếp tục trồng trọt dược thảo, muốn bán thuốc tài a?"

"Không phải, loại có thể bán đi một phần, chính mình dùng một phần." Vương Diệu nói.

"Chính mình dùng, làm gì dùng?"

"Ngao dược a."

"Ngươi muốn học Trung y?" Trương Tú Mai lúc này mới phát hiện mình người ngoại sinh này không giống như là đang nói đùa.

"Không, ta là dược sư."

"Dược sư?"

"Trồng thuốc, chế dược, chữa bệnh" Vương Diệu giải thích.

"Lang trung?" Trương Tú Mai đột nhiên nghĩ đến những người không chứng làm nghề y đã lang trung, nàng không biết mình người ngoại sinh này tại sao đột nhiên bốc lên như vậy kỳ kỳ nghĩ đến, không khỏi có chút lo lắng lên.

A, nhìn đi về mặt, Vương Diệu đột nhiên ý thức được, chính mình khả năng nói quá nhiều.

"Dì ngươi trước tiên đem bệnh đường cho tốt nói sau đi, không muốn cân nhắc nhiều như vậy, ta đi về trước." Nói chuyện, Vương Diệu đứng dậy liền muốn rời khỏi.

"Ngươi muốn đi đâu a?" Trương Tú Mai thấy thế hỏi.

"Đi a, về nhà." Mục đích của chuyến này đã đạt đến, Vương Diệu liền chuẩn bị rời đi.

"Không được, buổi trưa ở đây ăn cơm."

"Lần sau đi, ngài trước tiên dưỡng bệnh đi."

"Đừng? ? Sách, chính là ngươi không đến ta cũng phải làm cơm cho ngươi dưỡng cùng đệ đệ ăn."

Liền như vậy Vương Diệu ở dì nhà ăn bữa cơm rau dưa, buổi trưa hẳn dưỡng cùng biểu đệ sau khi trở về, Trương Tú Mai còn đem đưa sự tình nói một lần, còn khen ngươi dược hiệu kia vô cùng thần kỳ, Vương Diệu dưỡng cười nói được, thế nhưng về mặt đó nhưng là bán tín bán nghi, những năm này hẳn mang theo thế tử của chính mình đi không ít địa phương, cũng đi tìm một ít chuyên gia xem qua, đều không có cái gì rõ ràng hiệu quả, một bộ dược liền có thể tạo được thần hiệu như thế, không thể không khiến người ta hoài nghi.

Vương Diệu cũng không đáp lời, ăn cơm xong sau khi, lại ngồi một hồi liền cáo từ rời đi, trước khi đi lại dặn một lần.

Rời đi dì nhà, Vương Diệu cũng không có vội vã trở lại, ngược lại là ở trong thị trấn chuyển động.

Khí trời từ từ nguội, hẳn chuẩn bị mưa mấy bộ quần áo, thuận tiện cho Tam Tiên mua điểm thức ăn cho chó.

Bởi vì cũng không phải cuối tuần duyên cớ, trong siêu thị người cũng không phải đặc biệt nhiều lắm, mà Vương Diệu cũng có nhiều thời gian, bởi vậy chậm chậm rãi đi dạo.

"Vương Diệu?" Đột nhiên nghe có người kêu tên của mình, theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy một cái mỹ nhân đứng ở cách đó không xa, tóc đen áo choàng, xinh đẹp như hoa, vóc người thướt tha.

"Đồng Vi, thật là đúng dịp a!"

Cô gái này chính là trước đó vài ngày ở trong thành từng đụng phải ngày xưa bạn học, Đồng Vi, đẹp đẽ kỳ cục.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Dã lang trung ngốc hậu sinh

"Đúng đấy, thật là đúng dịp." Đồng Vi cũng cười nói.

"Người không phải ở Đảo thành công tác sao, dùng như thế nào không trở về?"

"Ngày hôm nay mẹ ta sinh nhật, xin nghỉ, sẽ trở lại." Đồng Vi cười nói.

Từ Đảo thành đến liên sơn thị trấn khoảng cách cũng không phải rất xa, lái xe lời nói chừng hai canh giờ.

"A di thân thể vẫn tốt chứ?"

"Vẫn được." Tuy rằng nghe Đồng Vi nói như vậy, thế nhưng Vương Diệu vẫn là từ ánh mắt của đối phương bên trong nhìn ra lo lắng.

"Đúng rồi, người ở Đảo thành làm cái gì?"

"Kinh tế."

"Cao quản a?" Vương Diệu cười nói, vị này bạn học nữ không chỉ có là bên ngoài đẹp đẽ, hơn nữa học thức uyên bác, trực tiếp ra nước ngoài danh giáo đọc nghiên cứu sinh, ở hán bản thân biết trong đám bạn học đâu, vẫn là xuất ngoại đọc nghiên cứu một vị.

"Cái gì cao quản a!" Đồng Vi nghe xong nở nụ cười, còn muốn nói thêm gì nữa thời điểm, đột nhiên điện thoại di động vang lên, nàng cảm lấy đến vừa nhìn, lông mày hơi nhíu.

"Này, Dương Minh."

"Đồng Vi, người trở về, nghe nói hôm nay a di sinh nhật?"

Bởi vì khoảng cách khá gần, Vương Diệu có thể nghe được điện thoại truyền đến một cái thanh âm quen thuộc, điện thoại đầu kia là bạn học của hán Dương Minh, có vẻ như là ở truy Đồng Vi đáng về.

"Đúng, cái gì? Không cần, cảm tạ." Cú điện thoại này đại khái đánh khoảng ba phút, cúp điện thoại sau khi Đồng Vi bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Hai vị bạn học cũ lại hàn huyên một lúc sau, liền tách ra.

"Cái này Vương Diệu, trở nên cùng trước đây không giống nhau!" Nhìn Vương Diệu rời đi bóng lưng, Đồng Vi khẽ cười suy nghĩ nói.

Ở trong siêu thị mua ít thứ sau khi, Vương Diệu liền lái xe gán máy về đến nhà bên trong.

"Mẹ ta đã trở về."

"Đi người đi nhà?" Trương Tú Anh nghe được nhĩ từ sau khi trở về lập tức thả tay xuống bên trong hoạt.

"Ừm."

"Cho người đi đưa?"

"Hừm, ai, làm sao người biết?" Vương Diệu đột nhiên phát hiện mẹ của chính mình xem ánh mắt của chính mình là lạ.

"Người đi vừa đã gọi điện thoại cho ta, nói người cái kia được vô cùng hữu hiệu, nàng hiện tại đã cảm giác tốt lắm rồi, còn nói với ta người muốn muốn làm cái gì lang trung?"

"Không phải lang trung, là dược sư." Vương Diệu nghe đến đó liền biết phiền phức đến rồi, lấy chính mình mẹ cái kia đánh vỡ sa oa hỏi đến tột cùng tính

cách, cửa ải này là không dễ chịu.

"Được sư, làm gì?"

"Trồng trọt thảo dược, luyện chế thuốc, trị bệnh cứu người."

"Cái kia không phải là dã lang trung sao? !" Trương Tú Anh nghe xong nói.

Thôi, lần này phía trước lại bỏ thêm một cái dã tự.

"Không giống nhau." Vương Diệu cũng không biết nên như thế nào cùng mẹ giải thích.

"Người cùng cái kia lão Trung y học?"

"Ừm."

"Cố gắng học."

"A? !" Vương Diệu đáp một tiếng, sau đó sùng sốt, không nghĩ tới chính mình mẹ lại sẽ nói ra lời như vậy đến.

"Ta để người cẩn thận theo học."

"Nhất định, nhất định."

Wang Diu không nghĩ tới đây là lại liên hệ như vậy thay đổi lừa gạt, trước tiên chuẩn bị trước một bộ thuyết pháp căn bản không dùng, có điều cứ như vậy càng tốt hơn, hắn đem vật mua được để tốt sau khi, lại tới Nam sơn, hắn còn đổi mất một cái vấn đề khác, vậy thì là hệ thống tuyên bố nhiệm vụ, ở trong vòng một tháng thành công hợp thành "An thần tán", hắn đã giao chế một bộ, đồng thời nhìn qua cũng hữu hiệu quả, thế nhưng đi không có chịu đến hệ thống nhắc nhở, điều này làm cho hắn vô cùng nghi hoặc.

"Đến cùng là chỗ đó có vấn đề?"

Hắn đi tới Nam sơn bên trên sau, liền cái kia ghé xếp ngồi ở ngoài phòng, hồi tưởng buổi sáng phối chế "An thần tán" quá trình, cẩn thận nghĩ đến mấy lần, vẫn cứ không nghĩ ra nơi nào có sai lầm, nhờ vào lần này là muốn tiêu hao quý giá linh thảo "Nguyệt hoa thảo", hơn nữa chính là cho người thân dùng, vì lẽ đó ở giao chế thời điểm hắn đặc biệt cẩn thận cùng cẩn thận, đều theo chiếu phương thuốc trên liều dùng, hơn nữa trong quá trình cũng là thời điểm vô cùng chú ý. Nhưng là cuối cùng nhưng không có chịu đến hệ thống nhắc nhở.

"Nhìn đáng đáp,

Chỉ có ngày mai thử một lần nữa."

Tuy rằng buổi chiều cũng chẳng có bao nhiêu sự, thế nhưng Vương Diệu cũng không có vội vã về nhà, mà là ở dốc thoải bên trên chậm rãi loay quanh, lớn như vậy một vùng, là đến cố gắng hoạch định một chút, như vậy bỏ không thực tại ở là quá mức đáng tiếc, là trồng trọt thảo dược thì vẫn là trồng trọt cây cối đây?

"Không bằng trước tiên khai khẩn đi ra một mẫu đất, đến thời điểm lại trồng trọt chút dược thảo."

Nói làm liền làm, hắn từ trong phòng nhỏ lấy ra giáo cùng xóc lên bắt đầu bận việc lên.

"Tiểu Diệu, bận bịu đây?" Một cái cùng thôn người đàn ông trung niên vội vàng một đám dạng từ bên cạnh đi qua. .

"A, nhị thúc, trở lại à?"

"Ai, núi này còn bao a?"

"Hừm, chuẩn bị lại nhận trâu mấy năm nhìn." Vương Diệu cười đáp lại nói.

"Tốt!" Người đàn ông trung niên ngậm thuốc lá, vội vàng một đám cừ chậm rãi cách.

"Này hậu sinh, đáng tiếc!"

Ba năm qua, người trong thôn đối với cái này ở trên núi công việc sinh viên đại học, chuyện phiếm nhưng là không ít nói, đặc biệt là trước đó vài ngày sau đó ở hắn nhảy xuống sông sau khi, loại này chuyện phiếm đến một cái đỉnh cao, vốn cho là hắn gặp liền như vậy thu tay lại, thế nhưng lần này, để bọn họ mở rộng tầm mắt sự tình lần thứ hai phát sinh, thôn ủy bên trong truyền ra tin tức, cái này tuổi trẻ hậu sinh không chỉ không hề từ bỏ bao sơn, hơn nữa đem năm đó hạn lại gia tăng rồi hai mươi năm, hơn nữa đáp ứng từ nay về sau, hàng năm cho trong thôn hai vạn đồng tiền.

Trong lúc nhất thời, lời đồn đãi nổi lên bốn phía, đến nay cũng không lắng lại.

Đối với chuyện này, cha mẹ hắn đúng là không có phản đối, ngầm thừa nhận vừa là chống đỡ, vì lẽ đó Vương Diệu mới yên tâm làm đến hiện tại.

Ngay ở Vương Diệu bận rộn thời điểm, sắc trời bắt tri bắt giác cũng tối sầm xuống, bóng đêm dần dần giáng lâm.

"Thời gian trôi qua thật nhanh a!" Vương Diệu đứng dậy lau vệt mồ hôi, sau đó thu thập xong công cụ, cho Tam Tiên bỏ thêm điểm thức ăn cho chó, dặn vài câu, sau đó xuống núi về nhà mà đi.

Đơn giản mấy món ăn, hỗn loạn, nhiệt bánh màn thầu, Vương Diệu nhưng ăn say sưa ngon lành.

Ăn xong sau khi, Vương Diệu trở lại gian phòng của mình bên trong, nhìn một hồi thư sau khi liền lên giường nghỉ ngơi, sáng sớm ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng, hần chính là đứng dậy, bắt đầu rồi một ngày bận rộn.

Kỳ thực hần bây giờ cùng trong thôn những người khác không khác biệt gì, đều là mặt hướng đất vàng lưng hướng lên trời, chỉ là trong thân thể hần có thêm một cái thần kỳ hệ thống.

"Keng, trong vòng một tháng chỉ thành công phối chế an thần tán nhiệm vụ hoàn thành." Ngay ở hần vừa đúc xong vườn thuốc cùng trên núi mười mấy cây cối thời điểm, hệ thống tiếng nhắc nhở hưởng lên.

"Ồ, hỏi cái gì vào lúc này nhắc nhở hoàn thành, hệ thống phản ứng trì độn?" Nghe được tin tức này Vương Diệu lấy làm kinh hãi, vốn là hần còn chuẩn bị ngày hôm nay ở thí nghiệm một lần đây, không nghĩ tới lại bắt ngờ chịu đến nhiệm vụ hoàn thành nhắc nhở.

"Hệ thống, tại sao hiện tại mới nhắc nhở?"

"Liệu hiệu quả." Hệ thống dị thường đơn giản hai chữ xem như là hồi phục.

"Liệu hiệu quả? Ngày hôm qua vừa uống xong dược thì có liệu hiệu!"

Đối với Vương Diệu vấn đề, hệ thống không có tiếp tục trả lời.

"Hoàn thành rồi được, nhìn là thuốc gì mới." Vương Diệu mở ra hệ thống bảng.

Bồi nguyên thang: Cường gân kiện cốt, cố bản bồi nguyên.

Nhân sâm, câu kỷ, hoàng tinh, khiếm thực, linh chi son tinh, quy nguyên.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Không phải Bò Tát

Phía trước là một ít có thể mua được phổ thông thuốc bắc, cuối cùng hai loại - son tinh, quy nguyên, Vương Diệu chưa từng nghe nói qua, lấy điện thoại di động ra tra xét tra, tra được thuốc Đông y bên trong thương thuật cũng gọi là son tinh.

"Núi này tinh có phải là thương thuật?" Đối với cái nghi vấn này, Vương Diệu trực tiếp thỉnh giáo hệ thống.

"Cũng không phải!"

"Không phải, chẳng lẽ không là phổ thông dược liệu?"

Nghĩ tới đây, hần từ hệ thống trong gói hàng lấy ra 《linh thảo thu. Trên》mở ra kiểm tra, quả nhiên ở trong đó tìm tới chúng nó.

Son tinh: Son chi tinh hoa, là nhất thuần hậu, cường thể tập thể hình.

Quy nguyên: Hấp thiên địa linh tú, tinh hoa nhật nguyệt, có thể cường gân kiện cốt, cố bản bồi nguyên.

Son tinh, quy nguyên, này hai trồng linh thảo Vương Diệu trong tay căn bản cũng không có, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa hiện tại hần căn bản là không có cách ngao chế bồi nguyên thang.

"Hệ thống, ta có phương pháp gì thu được son tinh, quy nguyên?"

"Hỏi đỏi."

"Làm sao hỏi đỏi?"

"Khen thưởng điểm."

"Ở nơi nào hỏi đỏi?"

"Hiệu thuốc."

Vương Diệu nghe xong mở ra hệ thống bảng, từng từ từng từ lật xem, phát hiện có vài cái bảng là màu xám, hẳn là bởi vì đẳng cấp duyên có không cách nào mở ra, trong đó có hiệu thuốc.

"Đẳng cấp không đủ sao?"

Keng keng keng, vù, ngay ở Vương Diệu nhìn chằm chằm hệ thống bảng thượng thần thời điểm, điện thoại di động hường lên.

"Mẹ, chuyện gì?"

"Người đi bệnh được rồi rất nhiều, tối ngày hôm qua hiếm thấy ngủ cái an giấc, vừa nãy gọi điện thoại cho ta khen người."

"Có hiệu quả là tốt rồi." Vương Diệu nghe xong đạo, cũng rõ ràng hệ thống vì sao vừa nãy mới nhắc nhở nhiệm vụ hoàn thành.

Cúp điện thoại sau khi Vương Diệu lại xem là bắt đầu bận túi bụi, tiếp tục khai khẩn ngày hôm qua mới vừa vừa mới bắt đầu cái kia mảnh Yamada, liên tiếp bận rộn sau ba ngày mới mới xem như là khai khẩn đi ra, ba ngày nay lượng công việc nhưng là không nhỏ, đem Vương Diệu mệt quá chừng.

Keng keng keng, ngay ở sắc trời sắp sửa ngậm hạ đi thời điểm, Vương Diệu trong túi tiền điện thoại di động lại hường lên, lấy ra vừa nhìn, là hẳn đi.

"Này, di."

"Tiểu Diệu a, bận bụi sao?"

"Thông thả, bệnh của ngài đã khỏi chưa?"

"Được rồi, toàn được rồi, này có thể chiếm được cố gắng cảm tạ người a!" Đầu bên kia điện thoại Trương Tú Mai lúc này chính cao hứng cực kỳ, nàng đã liên tục ba ngày ăn đủ no, ngủ hương, hơn nữa thân thể cũng có lực, lúc trước quán quanh nàng loại kia khiến người ta căm ghét cực kỳ nhưng lại không thể làm gì bệnh tật rốt cục cách xa nàng đi tới, chìm kha rồi đi, tự nhiên tâm tình thoải mái.

"Nên." Nghe đi bệnh tình khỏi hẳn, Vương Diệu cũng là vô cùng cao hứng.

"Dì hỏi người cái sự, người loại thuốc kia có còn hay không?"

"Hừm, hỏi cái này làm cái gì?" Vương Diệu nghe xong sững sờ.

"Một người cũng muốn loại này được, nàng đạt được giống như ta bệnh."

"Hả? !" Vương Diệu không biết nên làm gì trả lời chắc chắn thời điểm, hệ thống tiếng nhắc nhở đột nhiên hường lên.

"Nhiệm vụ (liên tục) thuốc hay có giới: Một bộ được, khử bệnh kéo dài tuổi thọ, là bất phạm nhất, há có thể nhẹ cùng (người là được sư, không phải Bồ Tát, không phải hệ thống cung cấp phương thuốc, thuốc không nằm trong số này)."

Này xem như là nhiệm vụ gì?

Vương Diệu vô cùng nghi hoặc, thế nhưng ý tứ đại khái hẳn thấy rõ, hẳn là nói thuốc này không thể dễ dàng tặng người, đến trả giá thật lớn.

"Hệ thống, một bộ an thần tán giá trị bao nhiêu?"

"Hoàng kim hai mươi hai!"

"Cái gì? !" Vương Diệu nghe xong trực tiếp ngây người, khởi đầu hẳn còn coi chính mình nghe lầm thế nhưng điều ra hệ thống bảng, nhìn thấy mặt trên nhắc nhở sau khi, xác định chính mình xác thực không có nghe lầm.

"Hai mươi lạng vàng? Lấy hiện giới này toán đây?"

"26 vạn."

Một bộ được, 26 vạn, đùa gì thế! Kê ngu si mới gặp mua đây!

"Ngươi chắc chắn chứ?"

"Nhưng mà!"

"Tiểu Diệu, ngươi có nghe ta nói không?" Đầu bên kia điện thoại nghe được Vương Diệu bên này nói chut lung ta lung tung, còn có bao nhiêu vạn.

"Ngài chờ,

Đi, ta này còn có chút việc, một hồi cho ngươi về quá khứ." Sau khi nói xong, Vương Diệu liền cúp điện thoại.

Hắn cần phải cố gắng yên tĩnh một chút.

Vừa nãy hệ thống hồi phục vẫn còn bên tai, như lời giống như vậy, để hắn ở lại : sững sờ.

"Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng!"

Một bộ được, giá cao như vậy cách, nào có người gặp mua?

"Hệ thống, ta có thể từng đưa sao?"

"Ba ngày, một bộ được." Đơn giản nhắc nhở.

Có này quyền lợi, nhưng là phi thường bị hạn chế, mỗi ba ngày mới có thể đưa một bộ được.

Ngồi ghế xếp, cẩn thận bình tĩnh sắp tới nửa giờ, Vương Diệu lúc này mới cầm điện thoại lên, cho đi trở về quá khứ.

"Dì, người kia ngươi rất quen sao?"

"Cũng không phải rất quen, chỉ là đã từng đi Đảo thành thời điểm gặp được, nàng chứng bệnh giống như ta, ngày hôm trước vừa vặn ở trên đường gặp phải, nhìn nàng đáng đáng kia, so với ta nghiêm trọng nhiều lắm." Trương Tú Mai đạo, người kia nàng xác thực không phải rất quen, nhiều nhất xem như là cái bệnh bạn bè, chỉ là bị loại bệnh này dẫn vật thống khổ nàng là tự mình trải qua, chỉ là hy vọng có thể giúp trên đối phương.

"Gia cảnh nàng làm sao?" Vương Diệu hỏi tiếp.

"Nên cũng không tệ lắm, hắn trưng phu kinh thương, mở chính là Land Rover, ngươi làm gì hỏi cái này?" Trương Tú Mai hiểu kỳ nói.

"Cái kia phó được, rất đắt!" Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Rất đắt, đắt cỡ nào?"

"26 vạn, một bộ được!" Vương Diệu nói.

"Cái gì, bao nhiêu? !" Đầu bên kia điện thoại Trương Tú Mai sững sờ, còn coi chính mình nghe lầm.

"Tiểu Diệu, ngươi ở cùng dì đùa giỡn à?"

"Không có, ta nói chính là thật sự, bộ này được, rất quý giá, ta là bỏ ra rất nhiều sức lực, xin mời sư phụ ngoại lệ mới được, muốn lại xin thuốc, tiền chỉ là một mặt, còn phải xem lão nhân gia người có nguyện ý hay không." Vào lúc này, Vương Diệu không thể không lần thứ hai dọn ra cái kia căn bản không tồn tại sư phụ tới làm bia đỡ đạn.

"Quý giá như vậy? !" Nghe đến đó Trương Tú Mai sững sờ, nàng vốn cho là chính mình cháu ngoại trai mang đến cái kia chỉ có điều là phương thuốc dân gian, nhưng không nghĩ trị nhiều tiền như vậy.

"Ngươi nói với nàng nói đi, nếu như đúng là loại bệnh này, ta cùng sư phụ ta nói một chút."

"Được, vậy ta hỏi một chút nàng."

Cúp điện thoại, Vương Diệu ngồi ở phòng nhỏ trước, nhìn xa xa trời xanh mây trắng, Tam Tiên ngoan ngoãn ngoạ ở bên cạnh hắn, gió núi từng trận, hơi có chút lương, rất thư thích, rất thích ý.

Vương Diệu là càng ngày càng yêu thích, càng ngày càng hưởng thụ kiểu sinh hoạt này trạng thái.

Mãi cho đến sắc trời dần dần tối lại, hắn mới thu thập xong đồ vật, khóa kỹ cửa, xuống núi về nhà.

Buổi tối, ăn xong cơm tối sau khi, hắn nhận được đi điện thoại, người kia hi vọng gặp gỡ Vương Diệu.

"Không phải chủ động tiếp xúc xin thuốc người!"

Ngay ở hần chuẩn bị đáp lại thời điểm, gợi ý của hệ thống lại vang lên.

"Xin lỗi, dì, nếu như nàng muốn cầu được, đến ta này đi."

"Này, người không thể tới sao, chồng của nàng có thể lái xe mang theo các người cùng đi xem sự phụ người."

"Sự phụ ta không khách khí người, muốn cầu được, tới chỗ của ta, bằng không thì thôi, nói thật, dì, ta cũng không muốn nhạ những phiền toái này sự." Vương Diệu nói.

"Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày, thu được một vị bệnh nhân tán thành, khen thưởng tùy cơ, thất bại trừng phạt: Thu hồi bách thảo oa." Vừa lúc đó, hệ thống nhắc nhở lần thứ hai hướng lên.

Á dù, có thể hay không đừng như thế thể điểm!

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: 1 chén nước chè xanh đãi khách đến

Vương Diệu nghe được sau khi trực tiếp bạo chữ tục, hần bên này vừa thụ ý đi từ chối đi, bên này hệ thống liền đến nhiệm vụ, quả thực chính là cái hố a!

"Vậy ta nói với nàng nói."

"Được!"

Việc này liền như thế trôi qua, ngày thứ hai, Vương Diệu như thường lệ lên núi bận rộn, nhưng bất ngờ nhận được đi điện thoại, nói đôi kia phu thê muốn gặp thấy hần, điều này làm cho hần khá là giật mình, lần này bởi vì có nhiệm vụ tại người, Vương Diệu cũng không có từ chối nữa, mà là cùng đối phương cũng được rồi thời gian, rất khéo, đối phương lúc này ngay ở liên sơn thị trấn, cũng có thời gian, bởi vậy hẹn cẩn thận lại buổi trưa gặp mặt, địa điểm ngay ở Nam sơn bên trên.

Đang bận bịu xong trong ruộng thuốc sự tình sau khi, hần ở mấy góc đại thụ bên dưới bằng phẳng một khối thổ địa, chuẩn bị ở đây mang lên cái bàn đá.

Lúc xế chiều, một chiếc màu xanh sẫm Land Rover lái vào Vương gia trang, sau đó dọc theo sơn đạo mà đi, trực tiếp mở ra Nam sơn giữa sườn núi bên trên, khoảng cách Vương Diệu vườn thuốc có điều mấy chục mét khoảng cách, xe hơi dừng lại sau khi, trên xe xuống ba người, một nam hai nữ, một người trong đó tự nhiên là Vương Diệu dì, mặt khác hai người nhưng là đôi kia đến đây xin thuốc phu thê, nam tử nhìn qua hơn bốn mươi tuổi, hình thể cân xứng, mặt chữ điền "方", lông mày rậm, rất có vài phần oai hùng khí, nữ tử nhìn qua xác thực rất nhu nhược, là cái đẹp dễ người, có mấy phần Giang Nam nữ tử uyển ước, chỉ là khí sắc không được, mắt túi rất nặng, sắc mặt hơi trắng bệch, đi vài bước đường liền có chút thở hồng hộc.

"Dì!" Vương Diệu cười tiến lên.

"Người này làm cho còn muốn như vậy mấy phần đáng về sao, ta giới thiệu cho người một hồi, Điền đồng, từ nữ sĩ." Trương Tú Mai cho ta Vương Diệu giới thiệu hai người, "Vương Diệu, ta cháu ngoại trai."

"Các người khỏe."

"Cũng đừng cái gì đồng a, nữ sĩ, ta tên Điền Viễn Đồ, ta người yêu Từ Giai Tuệ." Nam tử kia vô cùng sang sảng nói.

"Mời ngồi."

Vương Diệu từ lúc vườn thuốc một bên an một tấm bàn gỗ nhỏ, mặt trên một bình trà.

"Uống trà." Vương Diệu vì bọn họ châm trà.

"Cảm tạ." Điền Viễn Đồ nói tiếng cảm ơn, uống một hớp nhỏ, chợt cảm thấy nước trà ngọt ngào mùi thơm, không khỏi hít một tiếng.

"Trà ngon!"

"Cảm tạ." Vương Diệu cười nói.

Trà có điều là phổ thông trà xanh, này nước nhưng là có cỗ nước sôi ở lẫn vào bên trong, tự nhiên không giống.

Từ Giai Tuệ uống một hớp, cảm thấy cả người đều thoải mái một chút.

"thật là tốt trà."

"Tiểu huynh đệ, đây là cái gì trà?" Điền Viễn Đồ tò mò hỏi, là một người sự nghiệp thành công thương nhân, hẳn vào nam ra bắc, tên trà cũng là uống qua không ít, thế nhưng như vậy khác với tất cả mọi người trà xác thực lần thứ nhất uống.

"Chỉ là phổ thông son trà, đáng tiếc không còn lại bao nhiêu, không phải vậy đưa cho Điền đồng một ít."

"Cái kia thực sự là quá đáng tiếc." Điền Viễn Đồ rõ ràng nói.

"Gặp có cơ hội." Vương Diệu cười nói, kinh Điền Viễn Đồ vừa nói như thế, hẳn cảm giác mình tại đây Nam son bên trên gieo vào chút cây trà có vẻ như cũng không sai, có cỗ nước sôi đúc, trồng xuống cây trà sinh sản hiệu quả khẳng định là không sai được, không thể so với những người tên trà kém bao nhiêu, không làm được so với chúng nó còn tốt hơn.

"Vậy trước tiên nói chuyện chính sự?"

"Nói chuyện chính sự."

"Có thể không mang đi gặp thấy sự phụ của ngươi?" Điền Viễn Đồ hỏi.

"Xin lỗi, sự phụ không khách khí người." Vương Diệu cười cự tuyệt nói.

"Thê tử ta bệnh, có thể trị?"

"Bệnh gì chứng?" Tuy rằng nghe di nhắc qua, Vương Diệu hay là muốn tự mình lại xác nhận một lần.

"Tâm thần bất an, không cách nào an tâm ngủ, coi như là thân thể lại mệt, nằm ở trên giường, xác thực không có cách nào ngủ cấp độ sâu, hơn nữa gần nhất bắt đầu sản sinh ảo giác." Điền Viễn Đồ nắm tay của vợ mình, rất là lo lắng.

"Có thể trị, được rất đắt." Vương Diệu nghe xong đạo, bệnh này, cái kia cùng hẳn di bệnh trạng cực kỳ tương tự, "An thần tán" nên hữu hiệu.

"Khá quý?"

"26 vạn, một bộ được."

"Cái gì? !" Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng nghe được cái giá này sau khi, ngoại trừ Vương Diệu ở ngoài ba người vẫn là giật nảy cả mình,

Dù là Điền Viễn Đồ vào nam ra bắc, kiến thức rộng rãi, cũng là bị chấn động không nhẹ, một bộ được, 26 vạn, chuyện này quả thật là chưa từng nghe thấy sự tình.

Vương Diệu không nói gì, chờ đợi đối phương quyết định, cái giá này rất đắt, quý đến liên chính hẳn đều cảm thấy giật mình, thế nhưng đây là hệ thống cưỡng chế tính quy định, hẳn cũng không có cách nào.

"Thuốc này, hữu dụng? !" Thấy Vương Diệu không nói gì, Điền Viễn Đồ có bao nhiêu hỏi một câu.

"Có hay không hữu dụng, từng thử liền biết." Thành thật mà nói, đối với Từ Giai Tuệ bệnh tình, Vương Diệu cũng không hoàn toàn chắc chắn, dù sao hẳn không phải bác sĩ, chỉ có thể thông qua bệnh nhân đối với chứng bệnh miêu tả đại khái suy đoán ra đến, nàng hoạn chứng bệnh hẳn là thuộc về "An thần tán" trị liệu bên trong phạm vi.

"Lúc nào có thể lấy thuốc?"

"Sau ba ngày."

"Được." Điền Viễn Đồ nghe xong nhìn chăm chăm Vương Diệu gật gật đầu.

Lại rảnh hàn huyên vài câu sau khi, Điền Viễn Đồ vợ chồng liền cáo từ lái xe rời đi, mà Vương Diệu di nhưng là lưu lại, vừa đến có một số việc muốn cùng Vương Diệu tâm sự, thứ hai là có ít ngày không thấy mình đại tỷ, nàng chuẩn bị ngày hôm nay ở đây ở một buổi chiều, hai tỷ muội người cố gắng tâm sự, ngày mai lại về liền son huyên.

"Viễn Đồ, người trẻ tuổi kia lời nói nguoi cũng tin?"

Lúc này, đã ra thôn Land Rover trên xe, Điền Viễn Đồ vợ chồng chính đang nói chuyện, đối với vừa này Vương Diệu theo như lời nói, Từ Giai Tuệ là không một chút nào tin, nàng bệnh này chứng đã có đầy đủ thời gian tám năm, hàng năm thu mùa đông tiết phát bệnh, một khi phát bệnh, lợi hại thời điểm, cả người liên tục ba ngày đều không thể ngủ, tâm thần không yên, còn có thể sản sinh ảo giác, trừ phi là sử dụng đặc thù yên giấc trấn định được mới có thể ngủ, thế nhưng như vậy đối với thân thể tác dụng phụ cũng là rõ ràng, những năm gần đây, nàng uống thuốc đo càng lúc càng lớn, thân thể cũng càng ngày càng kém, một cái nổi danh lão Trung y đã từng nói, dựa theo này xuống, nàng không sống hơn mười năm, bệnh này, sẽ đem nàng tha đồ, tiêu hao hết bản nguyên.

"Dù cho chỉ có một phần khả năng, ta cũng đồng ý thử xem." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Nhưng này cũng quá đắt!"

"Không mắc, đừng nói là 26 vạn, coi như là hai triệu, hai ngàn vạn, chỉ cần có thể chữa khỏi nguoi bệnh, ta cũng đồng ý."

Điền Viễn Đồ cười nói, hẳn có thể có hiện tại to lớn một phen gia nghiệp, bên cạnh mình cái này hiền lành thê tử tối thiểu có một nửa công lao, từ nhỏ, hẳn kinh thương thời điểm cũng không phải thuận buồm xuôi gió, thất bại qua, chán nản quá, nản lòng quá, vào lúc ấy, duy nhất cổ vũ hẳn, chống đỡ hẳn chính là thê tử của nàng, trước sau tương cứu trong lúc hoạn nạn, không rời không bỏ, lúc này mới có hiện tại lần này thành tựu, hơn nữa, hẳn trước một quãng thời gian đã từng tìm một vị khá có danh tiếng đại sư toán quá, vợ hẳn bệnh năm nay sẽ có khả năng chuyển biến tốt, căn cứ vị đại sư kia nhắc nhở, tựa hồ liên ứng ở người trẻ tuổi này trên người, bởi vậy hẳn chuyên đến nhà bái phỏng, người trẻ tuổi kia cũng xác thực cho hẳn một loại khác với tất cả mọi người cảm giác, trên người hẳn một số khí chất tựa hồ cùng vị đại sư kia có chút giống nhau.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: 1 dược thần an

"Nếu không quên đi thời, ta cũng quen rồi."

"Sau ba ngày, ta gặp trở lại." Điền Viễn Đồ vô cùng kiên định nói, hẳn yêu thê tử của chính mình, chỉ cần có một điểm chữa khỏi hẳn bệnh khả năng, hẳn cũng có đi thử xem .

Nam son bên trên, phòng nhỏ bên.

"Tiểu Diệu, nguoi cùng đi nói thật, nàng bệnh nguoi đến cùng có thể hay không trị?" Trương Tú Mai lúc này có chút lo lắng chính mình cháu ngoại trai, kỳ thực trước khi tới nàng thì có chút hối hận rồi, cái kia Điền Viễn Đồ hiển nhiên không phải người bình thường vật, nếu như bởi vì chuyện này mà thiên nộ với Vương Diệu, như vậy nàng cái này làm thiệp đi có không thể trốn tránh trách nhiệm.

"Có thể trị, thế nhưng dược rất đắt, liền nhìn hẳn có nguyện ý hay không hoa cái kia tiền." Vương Diệu lúc này có tám phần nắm.

"Thuốc gì mắc như vậy?"

"Xin lỗi, ta không thể nói, còn có, di, sau đó chuyện này không để cho ta ba mẹ biết, miễn cho để bọn họ lo lắng." Vương Diệu không quên dặn một câu.

"Được, ai!" Trương Tú Mai thở dài, hiển nhiên vẫn còn có chút lo lắng.

Ngày này, Trương Tú Mai ngay ở Vương Diệu trong nhà ở lại, hai cái tỷ muội cũng có chút thánng ngày không thấy, đụng vào nhau tựa hồ có nói không hết.

Mà Vương Diệu tìm chính là ăn cơm xong sau khi gặp chính mình trong phòng đọc sách, học tập, sau đó ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu theo thường lệ dậy sớm, đơn giản ăn chút gì liền lên núi bận rộn, ở trên núi bận rộn xong sau khi, hẳn liền cưỡi xe gắn máy đến trên trấn, chuẩn bị làm vài cây khá hơn chút cây trà mầm tài đến trên núi, nhưng là trên trấn không có, hơn nữa cái này thời tiết cũng không đúng, hẳn lại đi tới thị trấn, cũng không có tìm được, sau đó theo người hỏi thăm một chút, biết được phụ cận chỗ không xa một cái vườn trà, hẳn đáp xe cấn tới đó, sau đó mua một chút trà miêu, số lượng không nhiều, không tới ba mươi châu, đối với trà mà nói, hẳn cũng không hiểu, hướng về người kia

thỉnh giáo một chút tri thức.

Mua trà miêu sau khi, hần liền trở lại trên núi, tìm nơi gieo xuống, sau đó dùng từ lâu chuẩn bị kỹ càng, trải qua pha loãng cổ nước suối tiến hành tưới.

"Không tốn thời gian dài, sẽ có trà uống."

Nhìn vừa gieo xuống cây trà, Vương Diệu vui vẻ nói.

"Không thể chỉ có trà, còn phải loại mấy cây ăn quả, đúng!"

Man mát son trong gió, một người trẻ tuổi ở vui vẻ làm lụng.

Ngày thứ hai, Vương Diệu liền có lấy xuống hai mảnh lại thật dài một chút "Nguyệt hoa thảo" là cây, bắt đầu ngao chế "An thần tán", có kinh nghiệm lần đầu tiên, lần này hần tự tin rất nhiều, thể nhưng ngao được quá trình nhưng vẫn là cẩn thận tỉ mỉ, không dám có chút qua loa, xưng được, tẩy được, ngâm, ngao chế, mỗi cái bước đi đều vô cùng cẩn thận, cuối cùng mãi đến tận nhìn nhạt quất sắc được thang sau khi, hần mới mới thở phào nhẹ nhõm.

"Hần là thành công!"

Sau ba ngày buổi sáng, Điền Viễn Đồ đúng hẹn mà tới, lần này, hần là một người, mà Vương Diệu đã sớm chuẩn bị kỹ càng "An thần tán", chứa đựng ở hần chuyên môn vào thành mua bình sứ trắng bên trong.

"Làm sao tiền trà, trước tiên phó bao nhiêu?" Điền Viễn Đồ nhận lấy còn có chút âm áp thuốc hỏi.

"Một lần trả hết." Vương Diệu nói.

Này không phải hần quy củ, là hệ thống quy củ, hần lúc trước cố ý hỏi qua, nhất định phải một lần trả hết, có thể mang hoàng kim bẻ gãy hiện.

"Nếu như không có tác dụng đây?" Điền Viễn Đồ hỏi, hần có tiền là không giả, nhưng cũng không có nghĩa là số tiền này tùy ý ném đi đều không có quan hệ, ngược lại, là một người thành công thương nhân hần rất chú ý dùng tiền sản sinh giá trị.

"Ta người ở đây, nhà ở đây, người có thể bất cứ lúc nào tìm đến ta, nhưng là nếu như cố tình gây sự, như vậy" có mấy lời vẫn là nói ra tốt, tuy rằng Vương Diệu làm thời không có phản chế thù đoạn, thể nhưng nên chăng mấy chốc sẽ có.

"Được."

Điền Viễn Đồ không nói thêm nữa phí lời, mà là vô cùng thoải mái dùng điện thoại di động tiến hành chuyển khoản, sau đó rời đi.

Xem điện thoại di động trên tin nhắn nhắc nhở, Vương Diệu vẫn cảm thấy có chút không chân thực, lại thật sự có thêm 26 vạn.

"Người có tiền, chính là không giống nhau!" Hần ngẩng đầu nhìn đi xa Land Rover than thở.

"Không nghĩ tới, bán thuốc lại cũng có khen thưởng!"

Ở giao dịch thành công một khắc đó,

Vương Diệu nghe được hệ thống nhắc nhở, chờ Điền Viễn Đồ sau khi rời đi, hần điều ra hệ thống bảng, quả nhiên thấy một bộ được bán ra sau khi, chính mình thu được hai cái khen thưởng điểm, hơn nữa có mấy chút kinh nghiệm.

Bên ngoài mấy chục dặm, liền son thị trấn một chỗ sang trọng nhất khu biệt thự bên trong, một đồng biệt thự trong. Một cái dịu dàng mỹ nhân bụng một cái bình sứ trắng, cái miệng nhỏ uống, nàng bên cạnh là nàng trượng phu, mới vừa từ Vương Diệu nơi đó chạy về Điền Viễn Đồ.

"Cảm giác thế nào?" Điền Viễn Đồ nhẹ giọng hỏi.

"Này lại không phải tiên đan, nào có nhanh như vậy thấy hiệu quả, " Từ Giai Tuệ cười nói, "Có điều, ta có thể cảm giác được bụng ấm áp, thật thoải mái."

Có điều mười mấy phút, này cổ ấm áp liền truyền khắp nàng đại nửa người, trên người một mối cùng không khỏe cũng bị đuổi đi một phần.

"Hữu dụng!" Từ Giai Tuệ gật gù đầu nói.

"Hữu dụng là tốt rồi, chai này được, trong vòng ba ngày uống xong, nếu như nguội liền dùng nước nóng ôn năng một hồi."

"Ta biết, này lại không phải đệ nhất uống thuốc." Từ Giai Tuệ cười nói.

Tối hôm đó, Từ Giai Tuệ cực kỳ hiếm có ngủ một cái an giấc, không có sử dụng thuốc ngủ, chỉ là nửa đêm tỉnh lại một lần, chuyện này đối với nàng mà nói, là một lần cực kỳ hiếm thấy hưởng thụ, kỳ thực, những năm gần đây, nội tâm của nàng tâm nguyện lớn nhất chính là có thể ngủ cái an giấc, ngày thứ hai, sau khi rời giường, nàng cảm giác được cả người đều thoải mái hơn nhiều, rửa mặt, khởi sắc so với ngày hôm qua cũng được rồi rất nhiều, dù sao với thân thể người mà nói sung túc giấc ngủ là tốt nhất nghỉ ngơi.

"Thuốc này thật sự hữu hiệu!"

Nhìn thấy thê tử trong một đêm thần kỳ biến hóa, Điền Viễn Đồ thậm chí so với nàng vẫn vui vẻ.

"Ta đi tìm hần!"

"Tìm ai a?" Từ Giai Tuệ kéo lại hần.

"Cái kia Vương Diệu."

"Tìm hần làm gì?"

"Đang hỏi hần lại muốn uống thuốc."

"Ta thuốc này không phải còn không uống xong sao, chờ uống xong lại nói." Từ Giai Tuệ cười nói.

"Đúng đúng đúng, người xem, ta này một cao hứng đem việc này đều quên đi, không nghĩ tới, thế gian lại còn có như thế cao nhân, thật muốn gặp gỡ sư phụ hần a!"

"Hần thật sự có sư phụ sao?" Từ Giai Tuệ cười hỏi chồng mình.

"Có ý gì?" Điền Viễn Đồ nghe xong cũng sờ.

"Liên sơn huyền nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, ban đầu cái kia mấy năm, vì ta bệnh này, liên sơn huyền phạm là có chút tên tuổi bác sĩ, điều hỏi, có thể chưa từng nghe nói có như thế lợi hại chính là bác sĩ, chỉ là một bộ được, vẫn không có dùng hết, liền để ta này hơn mười năm tật xấu có lập tức rõ ràng hiệu quả, cái này cần là thật lợi hại bác sĩ a!"

"Ý của người là?"

"Ta nhìn hần trong ruộng thuốc thuốc Đông y, mọc vô cùng khả quan, đây chính là mười tháng, cái kia lá cây xanh biếc như bích." Từ Giai Tuệ đạo, ở cái kia Nam sơn bên trên thời điểm, nàng cực kỳ ít nói, thế nhưng là không có nhân rồi, nàng cẩn thận nhìn cái kia vườn thuốc, cũng tỉ mỉ nhìn kỹ cái kia ăn nói bất phạm người trẻ tuổi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Cái này có chút huyền huyền

"Người đứng là xem cẩn thận, chẳng lẽ là cái kia tên là Vương Diệu người trẻ tuổi? Nếu thật sự là như thế, vậy hần thực sự tuyệt vời!" Điền Viễn Đồ đạo, bằng chừng ấy tuổi, thì có như vậy phi phạm năng lực, đâu chỉ "Tuyệt vời" !

"Ta đây chỉ là đoán mò, nói không chắc, mấy năm qua liên sơn huyền có bao nhiêu không biết tên cao nhân, nói không chắc cái kia cao nhân chính là người trẻ tuổi kia, chỉ là, đoán mò những này cũng không có tác dụng gì không phải?" Từ Giai Tuệ cười nói.

"Đúng vậy, a cũng đừng động nhiều như vậy, chỉ cần hần có thể trị hết người bệnh là tốt rồi."

"Vâng."

Ngày hôm đó, ánh mặt trời xán lạn, trời xanh quang đãng

Nam sơn bên trên, Vương Diệu đứng ở chính mình vườn thuốc trước, sắc mặt rất là khó coi.

Hần trồng trọt được thảo, có mười mấy cây bị người nhỏ tận gốc, còn có một phần lá cây bị cái gì quét rơi xuống đất, lưu ở trên núi trông cửa Tam Tiên bước đi thời điểm một què một què, chân trước không dám đặt, hiển nhiên là bị thương.

"Tam Tiên, lại đây ta xem một chút." Vương Diệu ngồi xổm xuống đến gần thận nhìn một chút, phát hiện chỗ đất chân hắn là bị người đánh, thế nhưng không có cái gì quá đáng lo.

Mà cái kia trong ruộng thuốc bị hủy xấu được thảo là dựa vào ở ngoài thông khí cùng mật rồng, hắn nhìn kỹ một chút, sau đó thở phào nhẹ nhõm, bởi vì "Nguyệt hoa thảo" cùng "Giải độc thảo" không có chịu đến hư hao, hắn là nhân vì chúng nó đối lập với cái kia mật rồng loại hình phổ thông được thảo dài đến chậm, không đáng chú ý, hơn nữa tới gần phòng nhỏ nguyên nhân.

Dù là như vậy, cũng cho Vương Diệu vang lên cảnh báo.

Đã có người nhìn chăm chăm chính mình mảnh này vườn thuốc!

Đây là lần thứ nhất, chỉ là bắt đầu, nếu như không lấy biện pháp, sau này khẳng định còn có thể có lần thứ hai, lần thứ ba.

"Đến nghĩ cách, đúng rồi, hỏi một chút hệ thống."

Vương Diệu ý nghĩ hơi động.

"Hệ thống, có hay không bảo vệ mảnh này vườn thuốc không bị ngoại vật xâm phạm biện pháp?"

"Có."

"Phương pháp gì?"

"Nuôi thả độc trùng, bày trận, đem toàn bộ vườn thuốc na đến không gian độc lập "

"Chờ đã, hiện tại thích hợp ta chính là một loại nào?" Vương Diệu vội vàng đánh gãy hệ thống, nuôi thả độc trùng, trên lên núi người làm sao làm? Còn có cái kia na đến không gian độc lập đi, nghe vào liền huyền huyền, không phải là mình ngắn hạn bên trong có thể làm được.

"Không có!" Hệ thống đơn giản hai chữ.

"Tại sao?"

"Cấp bậc chưa đủ!"

Lại là mấy chữ này! Vương Diệu vô cùng sự bất đắc dĩ.

"Cái kia không có biện pháp của nó, những ngày qua chỉ có thể ở Nam sơn lên."

Vương Diệu có chút đau lòng đem những người bị hủy xấu được thảo thu thập xong sau khi, lại thu dọn một hồi vườn thuốc, sau đó trở về chuyển nhà, cho cha mẹ nói một tiếng, dẫn theo ít thứ trực tiếp lên núi, hắn chuẩn bị buổi tối ở trên núi qua đêm.

"Tam Tiên, cố gắng dưỡng thương, chờ người được rồi, xuống núi, tìm cái kia đám hủy ta vườn thuốc gia hỏa!"

Gâu gâu gâu, tựa hồ nghe đã hiểu Vương Diệu, Tam Tiên dùng sức gầm rú vài tiếng.

Liền như vậy, Vương Diệu bắt đầu rồi chờ đợi vườn thuốc sinh hoạt, ban ngày thời điểm còn khá hơn chút, có mấy người tuy rằng có ý nghĩ xấu xa, nhưng không dám động thủ, dù sao trên núi không chỉ là Vương Diệu một người, còn có cái khác ở trên núi chăn nuôi, làm ruộng, như vậy Vương Diệu cũng có thể được không đi làm điểm chuyện khác, buổi tối sao, trong phòng nhỏ đèn lộng đến nửa đêm, chỉ cần không phải mất mùa liền biết trong phòng nhỏ có người.

Hai ngày sau, Vương Diệu vườn thuốc, đến rồi một cái hơi có chút bất ngờ khách mời.

Một chiếc Land Rover ở trong thôn người có chút giật mình trong ánh mắt, mở lên Nam sơn.

"Ta đi, lại là Land Rover!"

"Này Nam sơn trên không phải có bảo bối gì chứ?"

"Nghe nói hai lần trước đều là tìm Vương Diệu."

"Nhảy sông cái kia sinh viên đại học?"

"Hừm, ta nghe nói có người muốn từ trong tay hắn chuyển bao Nam sơn, mở miệng chính là một triệu!"

"Cái gì?!"

Không hơn một chiếc siêu xe, lại làm cho cái này bình tĩnh sơn thôn nhỏ lời đồn nổi lên bốn phía, đều là cùng cái kia Nam sơn cùng Vương Diệu có quan hệ.

"Xin chào, lại tới quấy rầy người!" Thấy Vương Diệu sau khi,

Điền Viễn Đồ vô cùng khách khí.

"Xin chào, Điền đồng, có chuyện gì không?" Đối với Điền Viễn Đồ đến, Vương Diệu vẫn còn có chút giật mình, "Lẽ nào là cái kia an thần tán không có tác dụng, có điều nhìn hấn đáng đáp như vậy lại không giống."

"Đừng tên gì Điền đồng, ta nghe khó chịu, người liền gọi ta lão Điền, hoặc là gọi ta một tiếng Điền đại ca, đều tốt, ta lần này tìm đến người có hai việc, thứ nhất là ngỏ ý cảm ơn, từ khi dùng người cung cấp cái kia phổ dược sau khi, thể tử ta thân thể khôi phục rất nhanh, cái kia chứng bệnh cũng trên căn bản tiêu trừ, liền tiếp ngủ cái an giấc, cả người khôi sắc đều tốt lắm rồi, cảm tạ người."

Thì ra là như vậy, nghe đến đó, Vương Diệu cái kia nổi lòng lo lắng cũng để xuống, hấn vẫn có chút bận tâm chính mình cung cấp dược nếu như không đúng bệnh làm sao bây giờ, nhiệm vụ của chính mình không hoàn thành không nói, làm không cẩn thận còn có thể đắc tội người, bây giờ nhìn lại là chính mình đa nghi rồi.

"Keng, nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày thu được một vị bệnh nhân tán thành hoàn thành."

Vừa lúc đó, bất ngờ nhắc nhở vang lên.

"Kỳ quái, rõ ràng là Điền Viễn Đồ đến, mà không phải làm bệnh nhân thể tử của hấn, tại sao có thể có hoàn thành nhiệm vụ nhắc nhở đây?" Nghe được nhắc nhở sau khi, Vương Diệu ngăn người một chút, hơi nghi hoặc một chút, có điều chợt vô cùng cao hứng, bất luận làm sao, nhiệm vụ này là hoàn thành rồi.

"Chuyện thứ hai, chính là muốn lại mua một bộ dược."

"Mua thuốc?" Vương Diệu sững sờ, "Tại sao?"

"Sợ này một bộ dược không cách nào khiến thể tử ta khỏi hấn."

"Ừ!" Vương Diệu nghe vậy thoải mái.

"Ngày mai tới bắt dược." Vương Diệu nói.

"Được, thuốc này tên gọi là gì?" Nghe được Vương Diệu đáp ứng, Điền Viễn Đồ cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"An thần tán, sơ ức điều khí, dưỡng an lòng thần." Vương Diệu nói.

"Xác thực là dưỡng an lòng thần, ta còn chưa từng gặp thần kỳ như vậy dược, bộ này dược xứng đáng linh dược hai chữ, xác thực thần kỳ!" Điền Viễn Đồ thở dài nói.

"Quá khen." Vương Diệu khiêm tốn nói.

Lại rảnh hàn huyên vài câu sau khi, Điền Viễn Đồ liền cáo từ rồi đi.

Hấn này chân trước vừa rồi đi, lại một người gót chân lên núi, chính là có ít ngày không có tới Vương Minh Bảo.

"Vừa nãy vậy ông chủ là người nào a?" Vừa lên sơn, Vương Minh Bảo liền hỏi.

"Để van cầu dược, người cái kia điểm bàn hạ xuống?"

"Bàn hạ xuống, chính đang sửa chữa, chuẩn bị đầu tháng sau tám khai trương, cũng thời điểm nhớ tới đi cổ động a!"

"Nhất định đi!" Vương Diệu nói.

"Chờ đã, người mới vừa nói xin thuốc, cầu thuốc gì, người loại dược?"

"Không phải, ta phối dược." Đối với với mình cái này thân anh em, Vương Diệu đúng là không có ả giấu quá nhiều đồ vật.

"Người còn có thể phối dược?"

"Hừm, gặp một điểm."

"Ta đi, người đây đều sẽ, còn có thật là người sẽ không?" Vương Minh Bảo nghe xong giật mình nói.

"Buôn bán việc này ta liền không quá ở hành, đến tìm ta có chuyện gì?"

"Không có chuyện gì, chính là tới xem một chút, đúng rồi, đêm hôm qua ta đi trong nhà của người, ta thậm chí nói người buổi tối ở trên núi qua đêm, xảy ra

chuyện gì?"

"Chăm sóc vườn thuốc."

"Có người đổ mắt?" Vương Minh Bảo lập tức đoán được cái gì.

"Ừm."

"Tra được không?" Vương Minh Bảo trong mắt lộ ra một tia hung ác.

"Còn không."

"Việc này giao cho ta, ta ngược lại muốn xem xem, này trong thôn là ai không có mắt như thế!"

"Chớ làm loạn."

"Yên tâm đi, ta nắm chắc." Vương Minh Bảo nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Một ngày thu đầu vàng không ngoài như vậy

Hai chàng này lại hân huyên gặp thiên, Vương Minh Bảo liền đứng dậy đi xuống núi.

Sau khi hân rời đi, Vương Diệu liền điều ra hệ thống bảng, kiểm tra vừa nãy hoàn thành nhiệm vụ sau khi khen thưởng, nhưng là một quyển sách, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, cái kia thư liền xuất hiện ở trong tay, sách này vô cùng cổ điển, bìa ngoài bên trên mấy chữ cổ, không biết cổ văn Vương Diệu nhưng là nhận ra là 《 tự nhiên kinh 》 ba chữ, mở ra, bên trong tất cả đều là viết chữ cổ, Vương Diệu nhưng tất cả đều nhận ra, phảng phất những chữ này trời sinh đều in vào trong đầu giống như vậy, này kinh thư cực kỳ huyền diệu, nói chính là đạo của tự nhiên, trong đó lại còn có một bộ thổ nạp đạo khí phương pháp.

Kinh thư không dày, chỉ là miễn cưỡng vài tờ chỉ, Vương Diệu lật xem mấy lần sau khi, liền ký cái đại khái.

"Hệ thống, này 《 tự nhiên kinh 》 có tác dụng gì?" Vương Diệu có chút tò mò hỏi.

"Ồ trong chứa đạo của tự nhiên, phương pháp tu hành, như ngộ thông suốt, có thể vũ hóa phi thăng! Chú: Này kinh thư không thể truyền ra ngoài người khác, như có vi phạm, tùy ý một hạng thuộc tính xuống làm 0. 1."

Nhìn thấy như vậy trả lời, Vương Diệu sợ hết hồn, này không phải là trong truyền thuyết bí tịch, còn vũ hóa phi thăng, cái kia không phải là thành thần tiên? !

"Ai ya, đây chính là tuyệt đối bảo bối a!" Cho tới mặt sau không thể truyền ra ngoài cảnh cáo, hân tự nhiên cũng là ký đến trong lòng, một hạng thuộc tính xuống làm 0. 1, vậy thì thành phế nhân.

Đạt được này kinh thư, Vương Diệu vô cùng mừng rỡ, lập tức bên trong cẩn thận bắt đầu nghiền ngẫm đọc, làm sao trong đó cổ văn khá có thâm ý, hân không có thể hiểu được, đúng là bộ kia phương pháp thổ nạp, hân có thể xem hiểu hai, ba, cũng là thử luyện tập lên.

Phương pháp thổ nạp mới bắt đầu chính là điều tiết hô hấp, mỗi lần hít thở, đó là người chỉ căn bản.

Liền, Vương Diệu liền ở Nam sơn bên trên, ngoại trừ quản lý vườn thuốc ở ngoài chính là tu tập này 《 tự nhiên kinh 》 bên trong mở đầu thiên trên Đạo Khí Thuật, cũng sớm hái hai mảnh "Nguyệt hoa cỏ", phục vừa cẩn thận ngao chế một bộ "An thần tán" đựng vào bình sứ trắng bên trong.

Ngày thứ hai buổi sáng, bầu trời hơi có chút âm trầm, gió núi có chút lạnh, nhìn đáng đáp là muốn mưa.

Đại khái mười giờ khoảng chừng : trái phải, Điền Viễn Đồ mở ra Land Rover lên Nam sơn.

"Người tốt."

"Xin chào, Điền đại ca." Vương Diệu cười sửa lại xưng hô, "Từ, chị dâu bệnh thế nào rồi?"

"Rất tốt, cực kì tốt, mấy ngày nay ăn được hương, ngủ ngon, cả người khỏi sắc cũng tốt lắm rồi, thật sự cố gắng cảm tạ người a!" Điền Viễn Đồ cười nói, hẳn nói có thể đều là lời nói thật, một bộ được, đề thể tử của chính mình từ có về bệnh Lâm muội muội đã biến thành thân thể khỏe mạnh hiền nội trợ, đây chính là hẳn trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ tới sự tình.

"Nơi nào?" Vương Diệu cười nói, trong lòng vẫn còn có chút xấu hổ, dù sao đây là một bộ bán ra giá trên trời được.

"Xin hỏi, được chuẩn bị xong chưa?" Điền Viễn Đồ thái độ đối với Vương Diệu so với lúc trước cũng có thay đổi, lúc trước có điều là người làm ăn quán có mang theo nhất định dôi trá áo khoác giao lưu, hiện tại là mới là hiển lộ ra tâm tình của nội tâm, chân tình thực lòng.

"Được rồi!" Vương Diệu vung tay lên, trong tay có thêm cái bình sứ trắng.

"Này? !" Điền Viễn Đồ hơi kinh hãi, quay về hơi có chút ma thuật tính một màn cảm thấy kinh ngạc, thế nhưng rất nhanh sẽ khôi phục yên tĩnh, cười nhận lấy, cái kia chiếc lọ lại ấm áp, tựa hồ thuốc này là vừa ngao chế tốt đẹp.

Không nói hai lời, Điền Viễn Đồ lập tức dùng điện thoại di động tiến hành rồi chuyển khoản, có điều trong chốc lát, Vương Diệu tài khoản bên trên lại nhiều 26 vạn.

Một ngày thu đầu vàng, chỉ đến như thế.

Lại rảnh hàn huyên vài câu, Điền Viễn Đồ liền cáo từ rồi đi, mà Vương Diệu thì lại vào phòng, bởi vì ngay ở vừa nãy hẳn nghe được hệ thống tiếng nhắc nhở.

"Đạt đến thăng cấp điều kiện, có hay không thăng cấp?"

"Phải!"

Nhân vật đẳng cấp: 2

Nghề nghiệp đẳng cấp: Newbie (không sai, nhưng vẫn là)

Được thảo trồng trọt:

Đẳng cấp: 1(sơ cấp) người chỉ là có thể trồng trọt được thảo mà thôi.

Ngoài ra, Vương Diệu phát hiện nguyên bản màu xám skill bảng hiện tại cũng đã thấp sáng, hẳn vội vàng mở ra.

Y. Được!

Một cái bảng, một gốc cây skill tree,

Hai cái đại chi nhánh, một cái là y thuật, một cái là chế được thuật.

Y thuật bên dưới liền thân cây cùng chi nhánh, trước hết một cái chính là cơ sở y thuật, Trung y vọng, văn, văn, thiết, hời thiết ở trước, vọng nghe ở phía sau.

Kinh nhật: Vọng mà biết chi vị chi thần, nghe mà biết chi vị chi thánh, hời mà biết chi vị chi công, bắt mạch mà biết chi vị chi xảo.

Này bốn loại chẩn đoán bệnh phương pháp, trước nhất trái lại là khó nhất, cũng là huyền diệu nhất, bắt mạch, hời bệnh nhưng là cơ bản nhất cũng là tối thường dùng.

Xuống chút nữa chính là dùng thuốc, châm cứu chờ skill, đến mặt sau lại có một cái xuân về thuật, nghe vào gần như tiên gia diệu pháp.

Mà chế được thuật cũng là từ cơ sở bắt đầu, sau này chính là chế được thuật, đan được thuật.

Này skill tree kỳ thực cũng không phức tạp, skill cũng không đa dạng.

Muốn học skill liền cần điểm skill, Vương Diệu thăng hai cấp, thu được hai cái điểm skill.

Vương Diệu vừa định điểm, lại phát hiện cái này bảng mặt sau lại còn có một cái, mở ra vừa nhìn, đơn giản hai chữ "Hiệu thuốc".

Đây là một cái dường như điện tử trung tâm mua sắm bình thường hình ảnh, chỉ là càng thêm cổ điển, có dược liệu, hạt giống, thuốc, phương thuốc, tạp vật loại hình, chỉ là đại đa số thành tro ám trạng thái.

"Chờ đã, đây là!"

Vương Diệu đột nhiên nhìn thấy một quyển sách nhỏ, lóng lánh hào quang năm màu.

《 Ngũ Hành trận pháp. Sơ cấp 》

Tiệm thuốc này lại còn có vật này, có điều nghe vào rất dọa người đáng vẽ.

Lại vừa nhìn phía dưới giá cả, 80 khen thưởng điểm.

Hắn hoàn thành rồi vãi nhân vật, bán hai phó dược, mỗi lần thu được khen thưởng điểm có bao nhiêu lại ít, thiếu 2 cái, nhiều 10 cái, nhà ở tất cả có điều 58 cái, khoảng cách cái kia giá cả vẫn là suýt chút nữa.

Con đường phía trước từ từ, nhưng cần nỗ lực a!

Suy tư chỉ chốc lát sau, Vương Diệu liền đem hai cái điểm skill thêm ở cơ sở y thuật cùng cơ sở chế dược thuật bên trên.

Trong nháy mắt, hắn cảm thấy đầu óc nở, tựa hồ có vô số đồ vật hạ cò tràn vào đầu óc của chính mình bên trong, dường như lúc nào cũng có thể đem chính mình đầu lâu bóp nát giống như vậy, đau đớn cực kỳ, hắn ngồi chồm hổm trên mặt đất, ôm đầu, sắc mặt ửng hồng, cũng may cảm giác này đến nhanh, đi cũng nhanh, khoảnh khắc sau khi, hắn liền khôi phục bình thường.

Hô, hô, hô, Vương Diệu ngồi chồm hổm trên mặt đất từng ngum từng ngum ăn mặc khí thô.

Khí tức hơi hơi sau khi bình tĩnh, quơ quơ đầu, vừa nãy, học tập xong cái kia hai cái skill sau khi, liền có lượng lớn tri thức trong nháy mắt không biết từ nơi nào lập tức nhảy vào trong đầu của chính mình, sau đó muốn nổ tung lên, suýt chút nữa để cả người hắn hồng mắt.

"Này xem như là cái gì, "thể hồ quán đỉnh" sao? !"

Bình tĩnh lại, tìm hiểu kĩ càng một chút xem, Vương Diệu phát hiện trong đầu của chính mình có thêm hai bộ hệ thống tri thức, một cái chính là Trung y trụ cột nhất mạch chẩn phương pháp, tử mĩ phương pháp, y lý, một cái khác là thuốc bắc phân biệt tri thức, làm sao phân rõ thuốc bắc niên đại, dược hiệu, tốt xấu.

Những này nên chỉ là cơ sở y thuật cùng cơ sở chế dược thuật một phần.

"Thử xem!"

Học những kiến thức này sau khi, Vương Diệu không thể chờ đợi được nữa muốn phải thử một chút, này mạch chẩn phương pháp tạm thời không cách nào thí nghiệm, thể nhưng dược liệu phân biệt nhưng là có thể, bởi vì hắn cái kia trong phòng nhỏ còn có một phần tử trong thị trấn mua được thuốc bắc vẫn chưa dùng hết, phân loại gửi ở trong phòng nhỏ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Đêm trên thâm sơn đảm rất phì

Hắn tiến vào phòng nhỏ lấy ra những dược liệu kia, sau đó đối chiếu trong đầu những kiến thức kia nhận biết lên.

"Đương quy, sài tính hơi lớn, quá lắm, không được!"

"Hoàng kì, da hơi nganh, rảnh rồi tâm, không được!"

"Rễ sô đỏ, điều tể, sắc thiển, không được!"

Một vòng hạ xuống, Vương Diệu phát hiện, căn cứ vừa học được tri thức, chính mình mua được những này thuốc bắc có vẻ như đều là chút kém phẩm, tuy rằng cũng có thể làm thuốc, thể nhưng so với những người tốt dược liệu được tính chênh lệch rất nhiều, nếu như dùng tốt dược liệu, một bộ dược hay là liền có thể đưa đến hiệu quả, thể nhưng dùng những dược liệu này, chỉ ít cần ba phó dược, hơn nữa là dược liền có tác dụng phụ, thuốc Đông y cũng là như thế, bởi vậy phối chế trọng yếu, hàng đầu hay là muốn chọn xong dược liệu.

"Nguyên lai, trong này còn có lớn như vậy học vấn!"

"Keng, nhiệm vụ: Trong vòng bảy ngày, thành công phối chế mười bộ dược, không được lặp lại."

"Này không được lặp lại là có ý gì?"

"Đến nay nhất, đã từng phối chế quá."

"Một bộ dược chế mười lần đây?"

"Không muốn tú sự thông minh của ngươi!" Hệ thống nhảy ra bảy chữ xem như là hỏi phục.

Đệt!

Lại có khó khăn.

Bảy ngày, mười bộ dược, rất căng.

Vương Diệu thậm chí không dám có tri hoãn chút nào, vào nhà liền bắt đầu lật sách, lên mạng, hơn nửa đầu hần bên trong đột nhiên rút vào đi vào tri thức, bỏ ra một buổi chiều hần xác định 11 phó dược, đồng thời đem phối chế chúng nó dược liệu cần thiết cũng bày ra đi ra, đầy đủ 57 loại, này vẫn là trong đó có dược liệu là thông dụng, này đã là đơn giản.

Trung Hoa mấy ngàn năm truyền thừa xuống đồ vật, thâm ảo cực kỳ, bác đại tinh thâm, một người cả đời cũng có thể học, có thể ngộ, cũng có điều là như muối bỏ bể mà thôi, buồn cười chính là, còn có người bỏ đi như giấy rách.

Vương Diệu hiện tại trong phòng nhỏ thì có một phần dược liệu, có thể ngao chế trong đó một bộ dược.

Đang xác định được rồi phương thuốc sau khi, chọn nhân tài, xưng dược, tẩy dược, phao dược, ngao chế, không ngừng không nghỉ, nhưng có cẩn thận chăm chú, không thể có chút nào bất cẩn.

Cây Ma Hoàng, Quế Chi, quả hạnh, cam thảo

Vẫn đạo hơn hai giờ sáng, liền tiếp thử ba lần sau khi, Vương Diệu này mới thành công.

Một bức cây Ma Hoàng thang, tân ôn giải biểu.

Thu thập xong sau khi, nghỉ ngơi mấy tiếng, sắc trời dĩ nhiên tờ mờ sáng, hần liền dậy sớm bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, thu thập vườn thuốc, dùng cổ nước suối đúc.

Đánh giá một hồi thời gian, hần cho nhà gọi điện thoại, bởi vì ngày hôm nay hần chuẩn bị vào thành, lại không quá yên tâm vườn thuốc, bởi vậy, cùng trong nhà nói một tiếng, để mẫu thân quá đến giúp đỡ chiếu nhìn một chút.

Chờ Trương Tú Anh lên núi sau khi, Vương Diệu cùng mẫu thân dặn vài câu sau khi liền vội vã xuống núi, đạp xe vào thành.

"Chậm một chút, tiểu tử thú, hoang mang hoảng loạn."

"Tiểu tử, lại tới nữa rồi!" Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, cái kia mua thuốc người sững sờ, "Lần này có mua cái gì dược liệu?"

"Cho, đây là danh sách." Vương Diệu cười đem dược liệu danh sách đưa tới.

"Nhiều như vậy? !" Người kia lấy làm kinh hãi.

"Phiền phức ngươi."

"Được, ngươi chờ."

"Ta có thể đồng thời vào xem xem à?" Vương Diệu đạo, bởi vì những người thuốc bắc có đơn độc gửi địa phương, hần cũng thừa cơ hội này học tập một hồi.

"Có thể, đến đây đi."

Theo người đàn ông trung niên này, Vương Diệu đi tới gửi thuốc bắc địa phương, một cái khá lớn không trong phòng, mấy chục bài cái giá, mặt trên có cái rương, trong đó gửi các loại dược liệu, thiết trên giá đều dán vào nhãn mác, dễ dàng.

"Loại này thực sâm núi niên đại không đủ."

"Này linh chi màu sắc xám trắng, phẩm chất không tốt."

"Này hoàng tinh so với ta loại kém xa."

Vương Diệu vừa đi, một bên căn cứ hệ thống giáo sư chỉ là bình luận này trong kho hàng dược liệu, đi rồi một vòng sau khi, hắn phát hiện trong này dược liệu toàn bộ đều là phẩm chất độ chênh lệch loại kia, kỳ thực coi như là nhân công trồng trọt dược liệu cũng chia cao thấp, có nhiều chỗ trồng trọt dược liệu đều tận lực ở hoang đại trạng thái trồng trọt,

Tương tự với nuôi thả, như vậy trồng trọt thu hoạch tuy rằng phải kém, thế nhưng dược liệu phẩm chất nhưng là thân thiết, nơi này gửi đều là quy mô lớn nuôi trồng dược liệu, thu hoạch cao, thành phẩm thấp, thế nhưng chất lượng cũng kém.

Đầy đủ bỏ ra sắp tới thời gian hai tiếng, người kia vừa mới đem Vương Diệu dược liệu cần thiết chuẩn bị kỹ càng, xếp vào đầy đủ hai bao tải.

"Phiên phúc ngươi!" Vương Diệu nộ tiền sau khi nói.

"Đây là điện thoại của ta, lần sau trở lại mua thuốc điện thoại trực tiếp tìm ta đi." Người kia cuối cùng trực tiếp cho Vương Diệu để lại cái phương thức liên lạc, mấy lần lui tới, cũng coi như là nửa cái người quen.

"Được, vậy ta đi trước!"

Vương Diệu tiếp nhận người này lưu lại phương thức liên lạc, mang theo mua xong thuốc bắc trong nhà, khó khăn dẫn vật lên núi.

"Tiểu Diệu, ngươi này mua đều là cái gì a!?" Trương Tú Anh nhìn nhि từ đầu đầy mồ hôi đem hai bao tải to dược liệu chuyển lên núi.

"Thuốc bắc."

"Thuốc bắc, ngươi lại chuẩn bị ngao dược a?" Trương Tú Anh nói.

"Ừm." Vương Diệu đáp một tiếng, "Nơi này giao cho ta, lão gia ngài trở lại nghỉ ngơi đi."

"Đừng quên về nhà ăn cơm!"

"Biết rồi!"

Chờ Trương Tú Anh rời đi chỉ, Vương Diệu liền bắt đầu rồi căng thẳng bận rộn, đầu tiên là đem mua đến dược liệu thu dọn phân loại, sau đó dựa theo phương thuốc chọn lựa ra chuẩn bị ngao dược dùng dược liệu, tiếp theo liền bắt đầu ngao dược quá trình.

Thuốc Đông y ngao chế, vốn là một cái khô khan quá trình, đồng thời không phải ngao trên muốn liền không cần phải để ý đến, cần nắm giữ hỏa hậu, tuy rằng Vương Diệu hiện ở trong tay có "Bách thảo oa" bảo bối như vậy, thế nhưng vẫn không dám qua loa, trước sau điều khiển này hỏa hậu.

Kỳ thực ở mới bắt đầu ngao dược thời điểm, Vương Diệu cũng cảm thấy khô khan vô vị, thuần túy chính là xong nhiệm vụ mà ngao dược, thế nhưng dần dần, hắn cũng phát hiện trong đó một ít lạc thú, hay là này cùng bản thân hắn tính cách có nhất định quan hệ, hắn vốn là yêu thích tĩnh, yêu thích nghiên cứu ít thứ, mà này thuốc Đông y ngao chế bên trong nhưng là có không ít học vấn, hắn còn đem mình một ít tâm ghi chép lại.

Ngày đó, ban đêm, hắn lại thành công ngao chế ra mặt khác một bộ thuốc Đông y.

Thuốc này cùng ngày hôm trước ban đêm ngao chế cây Ma Hoàng thang công hiệu tương đồng, cũng là tân ôn giải biểu, có điều phương pháp phối chế không giống.

Hô, Vương Diệu thở phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo tường, có điều ban đêm hơn tám giờ, thời gian vẫn còn toán đầy đủ, hoàn toàn có thể ngao chế mặt khác một bộ dược, có điều, hắn nhưng thu thập xong đồ vật, chuẩn bị nghỉ ngơi thật tốt, bồi dưỡng đủ tinh thần, tập trung tinh lực ở ban ngày ngao dược.

Một mỗi một ngày, Vương Diệu nằm xuống liền ngủ.

Nửa đêm bên trong, bên ngoài lưng trồng tiếng chó sủa, hắn lập tức từ trên giường ngồi dậy đến.

Vội vội vàng vàng mặc quần áo tử tế, nhấc lên đèn pin, cầm lấy đứng ở chân tường đoán côn kéo cửa ra xông ra ngoài, sau đó mở ra một bóng người đã ở ngoài, Vương Diệu đuổi một khoảng cách dừng lại, người kia lại không vào thôn, mà là lên Nam sơn nơi càng sâu.

"Tam Tiên, trở về!"

Hắn hô một cổ họng, Tam Tiên què chân trở về, này con chó đất đứng là trung thành.

"Chạy đến đúng là rất nhanh, hơn nửa đêm, làm chuyện đuổi lý, dám tiến vào núi sâu, liền không sợ gặp phải quỷ?!"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Kéo dài mưa thu lắng lặng Nam sơn

Vương Diệu cầm tay đèn tra xét một vòng, lần này cũng không nhiều tổn thất lớn, có điều là vài cây mật rồng bị nhỏ lá cây. Nghĩ đến đối phương phản ứng rất nhanh, hẳn là nghe được trong phòng có động tĩnh thời điểm liên đình chỉ phá hoại, sau đó xoay người liền chạy.

Vương Diệu trạm ở trên núi, nhìn phía phương xa, nhìn thấy trong thôn một góc, dưới bóng đêm, sơn thôn vô cùng yên tĩnh.

"Có mấy người, thực sự là không thấy quan tài không đồ lệ a!"

Sáng sớm ngày thứ hai, dưới bầu trời nổi lên mưa nhỏ, mưa thu rất mát.

Vương Diệu theo thường lệ đục vườn thuốc trồng trọt những thảo dược kia, tuy rằng dưới bầu trời vũ, thế nhưng là không cách nào cùng thần diệu cổ nước suối so với.

Sau khi hết bận, hắn liền trở về nhà bắt đầu chiếu chuẩn bị kỹ càng phương thuốc tuyển dược liệu, ngao chế thuốc Đông y.

Đông tang diệp, cam thảo, Kikyou, bạc hà, liên vênh, lô rễ : cái

Trong phòng,

Một người, một cái chảo, một đồng lửa, mấy phần mùi thuốc,

Ngoài phòng,

Kéo dài mưa thu, lắng lặng Nam sơn,

Như vậy thiên thích hợp làm một ít rất chó có nhiều chuyện, tỷ như tìm một chỗ uống ly cà phê, ở nhà xem quyển sách hay, hoặc là nhìn vũ muốn một số chuyện, hay hoặc là cần thận mà ngủ một giấc, ngày mưa, thông thường rất yên tĩnh.

Vương Diệu ngay ở trong phòng nhỏ, vụng lửa, nghe mùi thuốc, ngao thuốc Đông y, không khô khan, không vô vị, thích thú.

Cây Ngưu Bàng tử, cây kinh giới tuệ, bạc hoa, lá trúc

Bạch thuật, phục linh, củ từ, hạt sen, cam thảo

Hay là ngày mưa duyên cớ, Vương Diệu tâm đặc biệt tĩnh, kết thúc mỗi ngày, lại thành công ngao chế ba phó dược, hơn nữa buổi chiều sắc trời chưa ngấm hạ đi.

Hồ, Vương Diệu thật dài thở phào một cái, tắt đồng lửa, quét hết "Bách thảo oa", đuổi người một chút.

"Hôm nay chỉ tới đây thôi."

Không tới hai ngày nhiều thời gian, đã thành công ngao chế bốn bức dược, nhiệm vụ tiến độ dừng hẳn tưởng tượng phải nhanh nhiều lắm, cũng tất nhiên không thể cưỡng lên.

Hắn ngồi ở trên ghế, lấy ra cái kia bản 《 tự nhiên kinh 》, yên lặng mà đọc lên.

Tuy rằng không hiểu trong đó kinh văn cụ thể hàm nghĩa, thế nhưng cũng có thể mơ hồ cảm nhận được trong đó cái kia một phần huyền diệu, mà để Vương Diệu cảm giác được mừng rỡ thời điểm, cái kia một con không có tìm thấy bí quyết phương pháp Đạo Khí Thuật cơ sở, cũng chính là phương pháp thổ nạp, ngày hôm nay lại lập tức tìm thấy ngưỡng cửa.

Tê, hồ

Đến đạo chi tinh, khe khẽ sâu xa thăm thẳm, đến đạo cực điểm, mơ màng yên lặng. Không nhìn không nghe, ôm thần lấy tĩnh, hình đem tự chính đạo của tự nhiên thường thanh, đạo âm dương thường tĩnh, đạo làm người thường kinh, tên là: Tự nhiên kinh. Đại đạo vô hình, sinh dục thiên địa; đại đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt; đại đạo không tên, trường dưỡng vạn vật nhân pháp địa, địa pháp thiên, thiên pháp đạo, đạo pháp tự nhiên

Bản này « tự nhiên kinh » không phải rất dài, đọc một lần cũng sẽ không tiêu tốn thời gian rất dài, Vương Diệu đọc rất chậm, vừa đến kinh văn tối nghĩa, thứ hai hần cũng muốn lĩnh hội lập tức trong đó ẩn chứa triết lý, trong lúc vô tình, sắc trời tối lại, hần nhưng phảng phất không có cảm giác đến giống như vậy, vẫn yên lặng mà đọc kinh thư.

Vù, điện thoại di động đột nhiên hưởng lên, Vương Diệu khép lại kinh thư, sau đó thu hồi hệ thống bên trong, nói thầm một tiếng "Đáng tiếc".

Ngay ở vừa nãy, hần tựa hồ tiến vào một loại huyền diệu cảnh giới bên trong, phảng phất xúc đã sờ cái gì, nhìn thấy gì, cảm giác được cái gì, chỉ là một thanh âm vang lên, tất cả toàn bộ tan thành mây khói.

"Này kinh thư, quả nhiên bất phạm!"

"Này, mẹ?"

"Về nhà ăn cơm, cả ngày cũng không gặp ngời bóng người!" Trong điện thoại truyền đến Trương Tú Anh giọng quan thiết.

"Biết rồi mẹ."

Vương Diệu được rồi môn, chống đỡ đem tán, đi xuống núi.

Trong mưa son, rất yên tĩnh, đặc biệt là sắc trời đã tối, tĩnh có chút sợ người.

Vương Diệu nhưng là đã quen, xuống núi, về đến nhà bên trong, cơm đã bung vào bàn, bốn món ăn một thang, có cá có thịt.

"Oa, thật phong phú a, ngày hôm nay ngày gì?" Vương Diệu cười nói.

"Đừng lẩm lời, mau mau rửa tay."

"Ai!"

Một nhà ba người, vui vẻ ẩm áp ăn cơm.

"Buổi tối, còn lên núi?"

"Hừm, có chút không quá yên tâm." Vương Diệu nói.

"Đêm nay trên, trong núi thăm, một mình người, mẹ không yên lòng a!" Lời này, Trương Tú Anh nói rồi không chỉ một lần.

"Không phải còn có Tam Tiên sao?" Vương Diệu cười nói.

"Nếu không để cha người lên núi cùng người?"

"Ngài đừng đùa, cái kia phòng nhỏ, liền một cái giường, thật sự không có chuyện gì, ngài liền đem tâm thả trong bụng đi!"

Khuyên can đủ đường, Vương Diệu mới bỏ đi mẫu thân trong lòng những người ý nghĩ.

Ăn cơm xong, hàn huyền gặp thiên, Vương Diệu liền bung dù ra ngoài, lên núi.

"Lão Vương, người vừa nãy tại sao không nói chuyện, khuyên nhủ hần!" Vương Diệu ra cửa, Trương Tú Anh lập tức trách cứ ông chủ.

Vương Phong Hoa chỉ ở nơi đó yên lặng mà hút thuốc.

"Để hần mãi mãi đi!" Một hồi lâu mới nhảy ra một câu nói như vậy.

"Cái gì, trước đó vài ngày người không phải không đồng ý hần loại dược thảo sao?"

Vương Phong Hoa nghe xong không lên tiếng, hần mấy ngày trước trùng hợp bên dưới cùng thôn bí thư chi bộ đồng thời ăn cái cơm, ở bữa tiệc bên trên, thôn bí thư chi bộ Vương Kiến Lê uống hơi nhiều, nói cũng nhiều, có mấy câu nói, hần nhớ tới rất rõ ràng.

"Nhà người Vương Diệu, hậu sinh khá úy a! Biết ân tình, người phiên dịch cổ, người cả thôn, đều nhìn nhăm!"

Ở trong thôn, Vương Kiến Lê không ít thổi phồng người, thế nhưng cái kia đều là trên mặt sự, người quen biết hần, đều biết, hần ở uống rượu sau khi thổi phồng người, đó mới là thật sự thổi phồng người, câu nói như thế này, thả ở một cái hậu sinh trên người, là lớn lao khích lệ.

Cũng là lần đó, để Vương Phong Hoa ý thức được, con trai của chính mình là thật sự thay đổi.

Mà do hần chứ?

Vương Diệu nhắc theo tay đèn lên Nam sơn, vô dụng bao nhiêu công phu liền đến phòng nhỏ bên, một cánh cửa, đem cái kia mưa gió che ở bên ngoài.

Ánh đèn sáng lên, ở trong núi thăm, vang lên nhẹ nhàng tiếng tụng kinh.

Ngoài phòng vũ, lẳng lặng lạc, mãi cho đến sau nửa đêm vừa mới ngừng lại.

Ngày thứ hai, khí trời lập tức nguội rất nhiều.

Ở đức xong vườn thuốc sau khi, leo lên Nam sơn, ở trên núi một phương nham thạch bên trên ngồi xếp bằng xuống, yên lặng mà dựa theo cái kia 《 tự nhiên kinh 》 bên trong giáo dục phương pháp thở nạp tu tập lên.

Hắn từng ở trên lưới điều tra bản kinh thư này, nghe đồn là Đạo giáo Kim tiên Quảng Thành Tử, thế nhưng ở trên internet tra được những người nhưng cùng hệ thống dành cho bất tận tương đồng, không chỉ kinh văn ít đi rất nhiều, hơn nữa căn bản không có trụ cột nhất dẫn đường thuật, lại như là xóa giảm bản.

Vương Diệu nhắm hai mắt, yên lặng thở nạp, đột nhiên cảm thấy sáng mắt lên, nhưng là mặt trời trốn đi.

Sáng sớm, phần chấn tối đủ, ánh mặt trời ôn hòa, không giống buổi trưa như vậy chí dương, thích hợp thở nạp.

Ở Nam sơn bên trên ngồi đại khái khoảng một tiếng, nhìn sơn đạo bên trên đã có người bắt đầu lên núi, Vương Diệu liền xuống núi, tiến vào trong phòng nhỏ, tiếp tục ngao du.

Ồ, nì, một đám bò dương dọc theo trên sơn đạo sơn.

"Thức, như thế sớm?"

"A."

"Ai, mùi vị gì?"

"Thảo dược vị, Phong Hoa gia tiểu tử kia không biết lại đang mê cái gì?"

"Cả ngày ở Nam sơn trên, cũng không tìm việc làm!"

"Hừm, làm ruộng cũng rất tốt!" Ông lão đánh hạn yên đại liếc mắt một cái xa xa cái kia nơi phòng nhỏ nói.

"Có cái gì tốt, có thể kiếm tiền? !" Một bên nhìn cái cuộc người đàn ông trung niên khinh thường nói.

"Thà lừa người già ông, đừng bắt nạt thiếu niên nghèo a!"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Xin thuốc

Ngay ở Vương Diệu ngao chế thuốc Đông y thời điểm, một chiếc Land Rover xe lại tiến vào núi thôn, dọc theo sơn đạo, lên Nam sơn.

Gâu gâu gâu, nghe đi ra bên ngoài chó sủa, đang chế biến thuốc Đông y Vương Diệu biết đến rồi người.

Lên núi chính là một đôi phu thê, nam hơi mập, mặt chữ điền "方", lông mày rậm, nữ dịu dàng thanh tú, chính là trước đây không lâu mới vừa tới quá Diên Viên Đồ cùng Từ Giai Tuệ, lần này hai người không phải tay không đi tới, còn mang một chút lễ vật.

"Tiểu huynh đệ?"

Diên Viên Đồ vẫn còn chưa tới phòng nhỏ thời điểm rất xa hô hai tiếng, thế nhưng cũng không nghe được hồi phục, hắn cho rằng Vương Diệu không tạo trong phòng nhỏ, đang chuẩn bị rời đi, lại nghe đến một luồng đặc biệt mùi thuốc, sau đó lại đến gần cách cửa sổ nhìn một chút, phát hiện đối phương đang chuyên tâm trí chí ngao chế thuốc Đông y, căn bản là không nghe chính mình vừa này tiếng la, sau đó có nhẹ giọng kêu hai lần.

"Điền đại ca?" Vương Diệu quay đầu nhìn lại, phát hiện người đến lại là Điền Viễn Đồ cùng Từ Giai Tuệ vợ chồng, này ngược lại là để hấn hơi có chút giật mình.

"Mau mời đến trong phòng ngồi." Hấn đứng dậy mở cửa, đem hai người để vào phòng.

Phòng nhỏ vốn là không lớn, một cái giường, một cái bát tô, một cái bàn, hơn nữa chật ních các góc thuốc bắc, thực sự là có chút ngổn ngang.

"Thật không tiện, trong phòng quá rối loạn, các người chờ chốc lát."

Vương Diệu này uống thuốc liền muốn ngao chế thành công.

"Người trước tiên bận bịu." Điền Viễn Đồ cười nói.

Vợ chồng hai người ngồi ở một bên, nhìn Vương Diệu nhìn chăm chăm ngao chế thảo dược, đợi được đến thời cơ thích hợp, cấp tốc đem "Bách thảo oa" từ đồng lửa bên trên cầm lấy, đem được thang đồ vào trước đó chuẩn bị kỹ càng bồn chứa bên trong, sau đó đem được cặn bã cũng ở một bên tháo ly bên trong không thủy. Động tác vô cùng thành thạo.

"Thật không tiện!" Nghe được gợi ý của hệ thống thuốc ngao chế sau khi thành công, Vương Diệu mới xoay người lại bắt chuyện đợi một quãng thời gian Điền Viễn Đồ vợ chồng.

"Không sao, người này ngao thuốc gì?"

"Bổ khí thang, một bộ phổ thông thuốc Đông y." Vương Diệu cười vì bọn họ pha trà.

"Nhìn dáng dấp, từ nữ sĩ bệnh hẩn là được rồi."

Vừa vào cửa, Vương Diệu liền đặc biệt lưu tâm một hồi Từ Giai Tuệ, chỉ thấy sắc mặt nàng hồng hào, hai con mắt có thần, cùng mấy ngày trước đây khi đến loại kia có vẻ bệnh tình huống so với quả thực là như hai người khác nhau.

"Đừng từ nữ sĩ, gọi ta một tiếng đại tỷ hoặc là chị dâu đều được, vẫn là người cái kia hai phó thuốc liệu hiệu quả thần kỳ, lập tức rõ ràng, ta tật xấu này là triệt để được rồi!" Từ Giai Tuệ cảm khái nói, những năm gần đây, nàng nhưng là bị tật xấu này dẫn vật hồng rồi, lần này có thể khỏi hẩn, tự nhiên là mừng rỡ dị thường.

"Lần này có hai chuyện, này cái thứ nhất, chính là cảm tạ người chữa khỏi thê từ ta bệnh!" Điền Viễn Đồ tiếp lời.

"Các người bỏ ra tiền!" Nhắc tới việc này, Vương Diệu còn hơi có chút không tốt lắm ý tứ, dù sao, cái kia hai phó dược giá cả thực sự là cao thái quá, ngoại trừ một mực "Nguyệt hoa cô" là linh thảo ở ngoài, cái khác được liệu đều là phổ thông thuốc Đông y, thậm chí xem như là thứ phẩm.

"Các người không chê quý là tốt rồi."

"Quý, này có thể không mắc!" Điền Viễn Đồ nghe xong đại khái hiểu Vương Diệu ý tứ, lập tức nói.

"Đây chính là chữa bệnh cứu mạng dược! Người suy nghĩ một chút, có chút trà, mấy trăm ngàn một hai, có chút hoa, mấy trăm ngàn một cây, chúng nó có thể cứu mạng sao? Không thể! Cùng chúng nó so với, người này một bộ dược mới là đáng giá ngàn vàng, bởi vì mạng người vô giá!" Điền Viễn Đồ này vài câu đúng là lập tức đem Vương Diệu đánh thức.

"Đúng đấy, mạng người vô giá, hơn nữa những người linh thảo há lại là như vậy dễ dàng thu được? !" Vương Diệu nghe xong thâm nói.

"Điền đại ca nói chuyện thứ hai đây?"

"Chuyện thứ hai này sao, ta biết một người bạn, hẩn cũng đạt được thứ quái bệnh này, tâm thần bất an, chứng bệnh thậm chí so với Giai Tuệ còn lợi hại hơn, hầu như bản năng xuống giường, người có thể hay không cùng sư phụ người nói một chút, để hẩn đi xem xem?" Điền Viễn Đồ nói.

"Sư phụ ta tuổi tác đã cao, đã thu sơn, không ở làm cho người ta xem bệnh." Vương Diệu nghe xong hơi thêm suy nghĩ sau khi nói.

"Vậy còn người?"

"Ta" Vương Diệu mới vừa dưới người mới vừa muốn cự tuyệt,

Liền nghe đến hệ thống nhắc nhở.

"Nhiệm vụ: Dược sư, có thể chữa các loại nghi nan tạp chứng (không phải chủ động, không được đến nhà). Khen thưởng tùy cơ, thất bại trừng phạt, tùy ý hai hạng điểm thuộc tính giảm phân nửa."

Thực sự là gặp bấm thời điểm a, nghe được nhiệm vụ này, Vương Diệu thâm nói, còn trị liệu các loại nghi nan tạp chứng, này hợp sau đó nếu là có người lên núi xin thuốc, chính mình liền không thể quyết tuyệt!

"Ta gần nhất rất bận, không thể rời đi." Vương Diệu nói.

"Không thể dàn xếp một chút không, có câu nói cứu người một mạng thắng tạo bảy tầng phù đồ, ta bằng hữu kia thân thể vô cùng suy yếu, là ở là không thể bỏ ba Lawton."

"Xin lỗi." Vương Diệu nói.

"Vậy ta có thể không thay hán cầu một bộ được?" Điền Viễn Đồ nghe xong trầm mặc chốc lát, vẻ mặt có chút thất vọng, mà lui về phía sau một bước.

"Thuốc gì?"

"An thần tán." Đây là thể tử của hán dùng thuốc tên, tác dụng thật là kỳ diệu, có thể nói linh dược.

"Có thể, hai ngày sau tới lấy được."

Hai người lại ngồi chốc lát, liền đứng dậy cáo từ rồi đi, Vương Diệu vốn không muốn thu bọn họ lễ vật, thế nhưng bọn họ thái độ rất kiên quyết, từ chối không được, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Chờ hai người bọn họ sau khi rời đi, Vương Diệu lại bắt đầu bận túi bụi.

"Người muốn thể Thôi công tử xin thuốc?" Sau khi xuống núi, ở trong xe, Từ Giai Tuệ nói.

"Hừm, đáng tiếc, hán không đồng ý." Điền Viễn Đồ nói.

"Người tựa hồ đối với hán ôm ấp rất lớn kỳ vọng a?" Từ Giai Tuệ cười đối với chồng mình nói.

"Có thể chế ra an thần tán loại linh dược này, tuyệt đối không phải người bình thường, hơn nữa, ngày hôm nay ta thấy hán cùng mấy ngày trước lại có chút không giống."

"Đúng đấy, ta cũng cảm giác được!" Từ Giai Tuệ nói.

"Khí chất của hán tựa hồ càng thêm xuất trần, có chút thâm son ẩn sĩ mùi vị."

"Đúng, hi vọng cái kia phó dược có thể đưa đến chút tác dụng."

"Thôi công tử bệnh, lợi hại hơn ta nhiều lắm chứ?"

"Hừm, chìm kha lâu nhiễm, nếu như không phải gia thế bất phàm, dùng chút linh dược treo, đã sớm đi tới!" Điền Viễn Đồ nói.

"Vậy người còn dám cho cầu mong gì khác được, nếu như thuốc này có vấn đề?" Từ Giai Tuệ có chút lo lắng nói.

"Không lo lắng, vừa đến ta cùng hán xác thực là bằng hữu, có thể giúp hán, đương nhiên phải giúp, thứ hai, nhà hán bên trong không phải còn có một vị đại sư, thuốc này có hữu dụng hay không, có thể hay không phục, hán tự nhiên là muốn đem quan." Điền Viễn Đồ nói.

"Chỉ mong hữu dụng."

Ở Nam sơn bên trên Vương Diệu lúc này chính đang hết sức chăm chú ngao dược, mười bộ dược, hán đã thành công hoàn thành rồi sáu bức, thời gian quá có điều một nửa.

Chiều hôm đó, ở thành công ngao chế thứ bảy phó sau khi, hán như cũ dừng lại, thu thập xong tất cả, sau đó ngồi ở trước bàn, lấy ra 《 tự nhiên kinh 》 bắt đầu đọc.

Ngoài phòng, dược liệu ở sơn trong gió dập chòn, Tam Tiên lẳng lẳng nằm ngoài dưới cửa sổ, tựa hồ đang nghe chính mình chủ nhân tụng kinh, hơn nữa nghe được rất mê li, xa xa, trên núi còn có người đang bận bụi.

Chân trời, mặt trời rơi xuống tây sơn, ở trên núi bận rộn một ngày người từng người xuống núi về nhà.

Vương Diệu nhẹ nhàng khép lại kinh thư, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, kinh thư hóa thành lưu quang lóe lên, biến mất không còn tăm hơi, nhắm mắt trầm tư chốc lát, hán cũng đứng dậy ra ngoài, xuống núi về nhà.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Chương 39: Dáng ngọc yêu kiều lú ra lú rú

Khi hấn về đến nhà thời điểm, bất ngờ phát hiện mình chị gái Vương Như cũng ở nhà.

"Tỷ."

"Tiểu tử, ta nghe mẹ nói ngươi cả ngày đều ở trên núi, buổi tối cũng ở đó qua đêm, có phải là ma, ngươi không phải nói đến trong thành tìm việc làm sao, tại sao lại không có động tĩnh?" Còn chưa chờ Vương Diệu ngồi xuống, Vương Như liền bắt đầu thuyết giáo.

"Đừng nói sang chuyện khác, tuần trước ngươi không phải nói ngươi tìm cái bạn trai sao?" Một bên Trương Tú Anh vỗ bàn một cái nói.

"Thôi." Vương Như trên mặt mang theo nụ cười nói.

"Thôi, tại sao?" Trương Tú Anh nghe xong mở trừng hai mắt.

"Tính cách không hợp."

"Lại là tính cách không hợp, khuê nữ, ngươi lần sau có thể hay không thay cái lý do?" Trương Tú Anh nói.

"Mẹ, ta này đều không vội vã ngài gấp cái gì?" Vương Như chu mỏ nói.

"Ta không vội, ta cũng không muốn ý tứ ra ngoài, người trong thôn vừa thấy mặt đã hỏi, nhà ngươi khuê nữ còn chưa kết hôn à? Đây là công khai hỏi, lưng địa sau bên trong còn không biết nhiều cái gì lời khó nghe đây!" Lâm mẫu thân thở phì phò nói.

"Ai nói, các nàng nói cái gì, bang này các lão nương!" Vương Như con ngươi trừng, vỗ bàn một cái, người đứng lên.

"Ngươi ngồi xuống cho ta!" Trương Tú Anh một tiếng hồng, Vương Như lập tức ngoan ngoãn ngồi xuống.

Vương Diệu thấy tình thế đầu không ổn, không khỏi dẫn hòa trên người, đứng dậy nhẹ nhàng liền trong phòng na.

"Còn có ngươi! Muốn đi đâu?" Trương Tú Anh mãnh vừa ngẩng đầu, chờ Vương Diệu.

"Xong!" Vương Diệu trầm nghĩ muốn hồng việc.

"Ngươi chuẩn bị lúc nào tìm bạn gái?" Trương Tú Anh nói.

"Mẹ, ngươi vẫn là trước tiên cùng ta tỷ tâm sự đi, ta tỷ đều không kết hôn, ta này làm đệ đệ thế nào cũng phải chờ chút, ngươi nói xem?"

"Ngươi" Vương Như nghe xong chỉ vào Vương Diệu.

"Ngươi cái gì ngươi, Tiểu Diệu nói đúng, ngươi mau mau, tháng sau liền cho ta lĩnh trở về cái!"

"Mẹ, không phải đã nói năm sao, chuyện này làm sao lại sớm?"

"Thiếu theo ta cò kè mặc cả!"

Buổi tối Vương Phong Hoa không ở trong nhà ăn cơm, trong thôn có người mời khách, nương ba lúc ăn cơm cũng không yên tĩnh, Vương Diệu vội vã ăn xong liền trốn đến trong phòng của mình, theo thường lệ nhìn một chút y dược có quan hệ thư tịch, không chỉ trong chốc lát, Vương Như tiến vào hấn gian phòng.

"《 Hoàng Đế Nội Kinh 》, 《 Bản Thảo Cương Mục 》, 《 Thiên Kim Phương 》 ngươi muốn làm gì, học y à?" Nhìn thấy đệ đệ mình trên bàn bày những sách này, Vương Như giật nảy cả mình.

"Nhân rồi không chuyện gì, tùy tiện nhìn."

"Công chức cuộc thi sắp bắt đầu, lần này bất kể là trong thành phố vẫn là trong huyện, đều có không ít đơn vị có tiếng ngạch, tiểu tử ngươi mau mau chuẩn bị một chút!" Vương Như vào nhà chính là vì tự nói với mình đệ đệ việc này.

Như nếu như ở mấy tháng trước, Vương Diệu nghe xong tất nhiên động lòng, thế nhưng hôm nay lúc này, hấn cũng chỉ là cười cười.

"Tỷ, ta chỉ không ở này."

"Vậy ngươi muốn làm gì, ở Nam sơn trên trồng thảo dược, làm lang trung? !"

"Dược sư."

"Dược sư, món đồ gì, thuốc chuyên viên phân tích?"

"Chị gái, ta cảm thấy ngươi hiện tại nhiệm vụ thiết yếu là giải quyết cuộc đời của ngươi đại sự, còn ta công tác vấn đề sao, liền không nhọc ngươi bận tâm!"

"Ngươi tỷ ta đáng ngọc yêu kiều một đóa hoa,, truy người của ta nhiều hơn nhiều."

"Ta liền khâm phục ta tỷ ngươi này tự tin, vậy thì nhanh lên lĩnh về tới một người, ài, tuyển cái đáng tin!"

"Tiểu tử ngươi có ý gì?"

"Ta muốn ngủ, ngươi nhanh đi ra ngoài bồi mẹ lao tán gẫu, " Vương Diệu nói chuyện đem Vương Như đẩy đi ra ngoài.

Đem chính mình chị gái đánh phát ra ngoài, nhìn gấp thư sau khi, Vương Diệu liền lên giường nghỉ ngơi.

Ngày kế, sáng sớm, hán rất sớm rời giường, bắt đầu một ngày bận rộn.

Đúc vườn thuốc, đứng làm trên đỉnh ngọn núi, ngồi xếp bằng thở nạp.

Xuống núi ngao dược, mới vừa vừa mới bắt đầu, một cái khách không mời mà đến liền lên núi.

"Ai, đây là cái gì?"

"Cái này đáng đáp không tề."

"Ngươi làm nhiều như vậy thuốc Đông y làm gì?"

Vương Như lên núi lâu ra lâu riu để hỏi liên tục,

Đông nhìn, tây nhìn nhìn, làm Vương Diệu đầu đều đều lớn rồi, rất dung đưa nàng phái xuống núi, vừa ngẩng đầu, đã là mặt trời lên cao trung thiên, nên ăn cơm trưa.

Cũng may nàng buổi chiều không có tiếp tục quấy rối hán, Vương Diệu thành công ngao chế mặt khác một bộ dược, thuận tiện ngao chế một bộ "An thần tán" chuẩn bị ngày mai Diên Viên Đồ đến đây lấy thuốc, khuya về nhà sau khi, phát hiện Vương Như còn ở nhà.

"Chị gái, ngươi không cần đi làm sao?"

"Ngày hôm nay là thứ bảy."

Hóa ra là cuối tuần, Vương Diệu cả ngày ở trong núi làm lụng, căn bản là không chú ý lịch ngày.

"Ai không đúng, trong ngày thường cuối tuần làm sao không gặp ngươi trở về, tuần này đây là tình huống thế nào?"

Vù, vừa lúc đó, Vương Như điện thoại di động vang lên, nàng cầm lấy vừa nhìn, lông mày hơi nhíu lại, sau đó ném tới một bên.

"Ai vậy, làm sao không tiếp a?"

"Một cái đáng ghét gia hỏa!" Vương Như trên mặt mang theo không vui vẻ nói.

"Chính truy ngươi chứ?"

"Ai, ai truy ngươi ni khuê nữ?" Cách một gian ốc, hai bức tường Trương Tú Anh lỗ tai cực kỳ nhạy bén nghe được câu nói này, sau đó nhấc theo dao phay liền vọt tới.

"Ta đi, mẹ, ngài muốn làm gì?" Sáng loáng ánh đao dọa tỷ đệ hai nhảy một cái.

"Ngươi mới vừa nói người nào đang theo đuổi ngươi?" Trương Tú Anh đem đao đặt ở thả ở trên bàn, lo lắng hỏi.

"Trong đơn vị một người." Thấy tránh không thoát, Vương Như chỉ được ăn ngay nói thật.

"Đây là chuyện tốt, tên gì, người như thế nào, trong nhà huynh đệ bọn tỷ muội mấy cái?" Trương Tú Anh cười hỏi, lại như cái tra hộ khẩu.

"Người không ra sao, ăn uống chơi gái đánh cược, mọi thứ tinh thông, mới vừa cùng vợ hán ly hôn!" Vương Như tức giận nói.

"Cái gì? !"

"Cái gì? !"

Trương Tú Anh, Vương Diệu này nương hai nghe xong trực tiếp sửng sốt.

"Đây chính là tên xấu xa a!"

"Vậy người cũng không thể đáp ứng hắn!" Trương Tú Anh cuồng lên.

"Đương nhiên, người như thế ta nói đều không muốn cùng hắn nói, này không trốn đến trong nhà tới sao." Vương Như nói.

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt!" Lại bàn giao vài câu sau khi, Trương Tú Anh liền về nhà bếp làm cơm đi tới.

"Tỷ, người kia tên gọi là gì?"

"Hồ Thành An." Vương Như thuận miệng liền nói ra danh tự của người đó, nói ra lại cảm thấy không đúng lắm, quay đầu nhìn bên cạnh đệ đệ, "Người hỏi cái này để làm gì?"

"Thuận miệng hỏi một chút, người này, có chút chứ?"

"Ừm! Ai, làm sao người biết?" Vương Như có chút ngạc nhiên nhìn bên cạnh đệ đệ.

"Lấy chị gái người này mạnh mẽ tính cách, lại còn đến ăn núp, có thể thấy đôi phương không phải vô lại chỉ là có chút, mà cục nông nghiệp đến cùng là cái bên trong thể chế đơn vị, vô lại sao, sẽ không có, vậy thì là người sau."

"Được đó, Thám tử lừng danh Conan không bạch xem a!" Vương Như đạo, "Phụ thân hắn dựa vào buôn bán nguyên liệu đá giá khởi điểm, có ngàn vạn giá trị con người, hắn một cái thúc thúc ở thậm kể cục làm cục phó, ta còn thực sự không tốt cùng hắn huyền não quá cương."

"Ừ, hắn nếu như thực sự quá phận quá đáng, làm căng cũng không đáng kể!" Vương Diệu nói.

"Làm căng, ta công tác làm sao bây giờ, lãnh đạo gặp cho ta tiểu hài xuyên!" Vương Như bắt mẫn nói.

"Vậy thì không làm." Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Không làm, vậy ta làm gì, về nhà cùng người trông thảo được a?"

"Hừm, ta thấy được, người bình thường ta còn không lọt mắt ư."

"Ta nhỏ vào, ta bày đặt bát sất công tác không làm, trở về lên núi trông thuốc, ta ngốc a!" Vương Như nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Mảnh này sơn vạn kim khó cầu

"Chỉ đùa một chút mà thôi, chị gái người cũng không nên tức giận, có điều, người cũng không nên coi thường, ta này Nam sơn, ta cô này được, vạn kim khó cầu!" Vương Diệu cười nói.

"Mà, người liền thôi đi!"

"Ha ha." Vương Diệu nghe xong chỉ là nở nụ cười, cũng không lại nói nhiều cái gì.

Ăn qua sau cơm trưa, Vương Diệu liền lại rời nhà, lên Nam sơn, ngày hôm nay hắn muốn ngao du, ngoại trừ nhiệm vụ ở ngoài, còn muốn ngao du chế một bộ "An thần tán".

Tiểu hỏa, vị sôi, mùi thuốc tràn ngập.

Vương Diệu vô cùng cẩn thận, mỗi một cái bước đi đều là.

Ngao được đối với người ngoài xem ra là một cái rất khô khan quá trình, hẳn nhưng không cho là như vậy, ngược lại có chút hưởng thụ quá trình này.

Cuối cùng, một bộ "An thần tán" ngao chế thành công.

Hồ, Vương Diệu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, đem sắc màu âm được thang đựng vào xong việc trước tiên chuẩn bị kỹ càng bình sứ trắng bên trong.

Đang bận bịu xong sau khi, hẳn có bắt đầu ngao chế mặt khác một bộ được.

Ngoài phòng sắc trời, dần dần tối sầm xuống.

Ngoài phòng, chó đất Tam Tiên tựa hồ nghe đến cái gì, đứng dậy đi tới phía trước cửa sổ, chỉ chốc lát sau, tiếng tụng kinh lại vang lên.

Ồ ô, gió nổi lên

Ngày thứ hai, sáng sớm, Nam sơn trên đỉnh núi, do một phương nham thạch, dưới rộng trên hẹp, lồi ra với phía trên ngọn núi, dựa vào dưới chính là vách núi, tuy rằng không cao lắm, nhưng cũng có mấy chục mét, coi trọng có chút có chút chói mắt, trên vách núi, một người ngồi ngay ngắn, thân thể nhìn như như chung giống như vậy, kì thực chính đang có quy luật pháp phòng.

Ồ,

Hắn đột nhiên cảm giác được trong bụng thú vị nhiệt lưu.

Khí cảm!

Trong lòng hắn vui vẻ, này chính là thuật thổ nạp nhập môn dấu hiệu, trong đan điền có khí sinh, này tia khí chính là cái gọi là nội tức chân khí.

Chân nguyên khí, có Tiên thiên chi khí cùng ngày kia chi khí kết hợp thành, người chi có sinh, toàn lại này khí.

Bên trong, độ một cái chân khí, có thể tri hoãn người chi già yếu, bệnh trạng thậm chí tử vong, nhưng không phải tất cả đều là hư nói.

Trên bầu trời, ánh bình minh vừa ló rạng.

Quá không bao lâu, Vương Diệu liền từ trên tảng đá hạ xuống, trở lại trong ruộng thuốc.

Trên buổi trưa, một chiếc Land Rover xe lại lái vào Vương gia thôn, này đã là chiếc xe này lần thứ bốn vào thôn, trong thôn không ít người cũng đã không cảm thấy kinh ngạc.

"Lại là chiếc xe này?"

"Hắn sao lại tới nữa rồi, lại tới Nam sơn?"

"Trên Nam sơn?" Ở nhà nhân rồi không chuyện gì đi ra đi dạo Vương Như nghe được người trong thôn nói chuyện, "Tìm tiểu tử kia?"

Nàng nhìn ngó cái kia Land Rover, sau đó nhìn thấy vài cái 9 bảng số xe.

"Ai, này bảng số xe bò tốt bức đáng vẽ, có vẻ như ở nơi nào từng thấy." Xuất phát từ hiếu kỳ, nàng liền theo lên Nam sơn.

Land Rover xe ở khoảng cách phòng nhỏ mấy chục mét địa phương dừng lại, một cái nam tử từ trên xe bước xuống, đi bộ lên núi, người này chính là trước kia cùng Vương Diệu hẹn cẩn thận đến đây lấy thuốc Điền Viễn Đồ.

"Tiểu huynh đệ, người tốt."

"Điền đại ca, mau mời." Vương Diệu đem Điền Viễn Đồ xin mời vào trong phòng, mấy ngày nay bởi vì liên tục ngao chế thuốc, khắp phòng đều là thuốc Đông y mùi vị.

"Uống trà." Vương Diệu dùng cỗ nước sôi rót một bình trà, đây chính là hiếm thấy hàng xa xỉ.

"Trà ngon!" Điền Viễn Đồ uống một hớp nói.

"Chỉ là phổ thông sơn trà mà thôi." Vương Diệu nghe xong nở nụ cười.

"Người quá khiêm tốn, này trà có thể không phổ thông a! Được được rồi?" Điền Viễn Đồ cười nói.

"Được rồi." Vương Diệu nắm xảy ra chuyện trước tiên ngao chế tốt "An thần tán" đưa cho Điền Viễn Đồ.

"Cảm tạ." Điền Viễn Đồ tiếp nhận được sau khi lập tức tiến hành rồi chuyển khoản, rất nhanh, Vương Diệu liền thu được ngân hàng phát tới tin nhắn nhắc nhở, hân ngân hàng trong tài khoản lại nhiều hơn 20 vạn.

Cái cảm giác này, một ngày thu đầu vàng, đại khái là như thế.

Ngay ở hai người này nói chuyện phiếm thời điểm, chân đã tốt gần như Tam Tiên lại gọi lên.

Có người?

"Tỷ? Ngươi tại sao lại đến rồi!" Vương Diệu vừa nhìn người đến là chính mình chị gái, nhất thời cảm thấy có chút đau đầu.

"Làm sao không hoan nghênh a? Đây bốn câu,

Lại không quen biết ta!" Vương Như hơi có chút tức giận nói.

"Điền đại ca, giới thiệu một chút, vị này chính là ta tỷ, Vương Như, tỷ, đây là Điền đại ca."

"Ngươi tốt."

"Xin chào, ai, ta luôn cảm thấy tựa hồ đang nơi nào gặp ngươi?" Vương Như nhìn chăm chăm Điền Viễn Đồ nhìn một hồi, "Giai Tuệ tập đoàn, ngài là Giai Tuệ tập đoàn Điền tổng! ?"

Vương Như suy tư chốc lát, rốt cục đem trước mắt nam tử này cùng trong đầu người kia vật đối đầu hào, có vẻ vô cùng bộ dáng giật mình.

"Là ta." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Thiên đây! Cái này tài sản chỉ ít hơn mười ức tập đoàn lão tổng, liền sơn thị trấn thậm chí toàn bộ Hải Khúc thị đều nhân vật có máu mặt, tại sao lại ở chỗ này, gặp cùng chính mình đệ đệ chuyện trò vui vẻ, rất quen đáng về?"

Trong lúc nhất thời, Vương Như trong đầu tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Điền Viễn Đồ lại với bọn hân tỷ đệ hai người hàn huyên một hồi, sau đó cáo từ rời đi.

Khi hân đi rồi, Vương Như lấy một loại ánh mắt khác thường nhìn Vương Diệu.

"Tỷ, ngươi đây là ánh mắt gì a?"

"Nói với ta lời nói thật, ngươi làm sao gặp nhận thức Điền Viễn Đồ?"

"Có một lần, hân đến lên núi chơi, hàn huyên vài câu liền nhận thức." Vương Diệu cười nói.

"Lên núi chơi? Hân một cái tập đoàn lão tổng, sẽ tới Nam sơn nơi như thế này tới chơi, nơi này có gì vui? !"

Vương Như nhìn quanh Nam sơn bốn phía, ngoại trừ thụ chính là hoa mầu, vốn là liền mấy toà núi mà thôi, tức không có gì lạ thạch dị phong, cũng không kỳ hoa dị thảo, đồ cổ danh thắng, hơn nữa giao thông bế tắc, trừ bọn họ ra người trong thôn ở ngoài, hầu như từ người ngoại lai tới nơi này.

"Ta cảm thấy không sai, có núi có cây có nước, điền viên phong quang, ung dung yên tĩnh."

"Lôi đi, ngươi liền, mau mau nói thật!"

"Ta nói chính là lời nói thật, thân phận của hân không bình thường sao?" Vương Diệu có chút tò mò hỏi, hân lúc trước là từ nhỏ di trong miệng nghe nói qua, cái này Điền Viễn Đồ là cái người làm ăn, giá trị bản thân không ít, bằng không cũng sẽ không dễ dàng như thế tiêu hết hơn 70 vạn, liền vì mua này ba pho được.

"Đương nhiên không bình thường, hân là Giai Tuệ tập đoàn lão tổng, ở liền sơn thị trấn có thể xếp vào ba vị trí đầu xỉ nghiệp gia, coi như là ở Hải Khúc thị cũng là có máu mặt nhân vật, trước đó vài ngày vẫn là trên ti vi lộ quá mặt đây!"

"Ừ." Vương Diệu biết nhàn nhạt đáp một tiếng.

"Này, xem vẻ mặt của ngươi rất bình thản đáng về, ngươi như vậy ngươi có thể chiếm được cổ gắng theo người ta nơi thật quan hệ a, nghe nói hân cùng trong huyện thậm chí trong thành phố lãnh đạo đều có thể nói lên nói!"

"Ta lại không cần hân hỗ trợ, hân cũng quản không được Vương gia thôn." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Ngươi" đối với với mình lão đệ loại tư tưởng này giác ngộ, Vương Như nhất thời có một loại kích động đến mức phát điên.

"Chẳng muốn nói cho người, ta xuống!" Vương Như nhanh chân xuống núi.

Rõ ràng là cái đẹp dễ nữ tử, tính cách nhưng là hấp tấp xem cái hán tử.

"Chậm một chút tý!" Vương Diệu hô một cổ họng.

Buổi trưa về nhà lúc ăn cơm, Vương Như xem Vương Diệu ánh mắt y là lạ, Vương Diệu chỉ lo chính hán một chị gái xuất hiện ở cái gì yêu thiêu thân, vội vã bới hai cái cơm liền ra ngoài lên Nam sơn.

"Mẹ, đệ đệ ta cả ngày ở Nam sơn?"

"A, làm sao?"

"Hán đang bận gì đó?"

"Trồng thuốc a!" Trương Tú Anh vừa ăn cơm một bên đáp.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Ánh mắt người tròng lớn như vậy làm gì

"Ta ngày hôm nay nhìn thấy một người mở ra Land Rover lên Nam sơn, có vẻ như rất có tiền đáng vẽ." Vương Như nói.

"Hừm, trước đó vài ngày cũng có người nhìn loại kia xe đã tới, thu thảo được." Trương Tú Anh rất bình tĩnh nói.

"Cái gì, mở ra Land Rover thu thảo được, có gì được?!"

"Hoàng tinh a, bán sắp tới 40 vạn."

"Bao nhiêu tiền?!" Vương Như coi chính mình nghe lầm.

"39 vạn a." Trương Tú Anh ngẩng đầu nhìn con gái của chính mình, "Ánh mắt người tròng lớn như vậy làm gì?"

"Liền cái kia hai mẫu đất, 39 vạn?"

"A, làm sao?"

"Không phải, việc này ta làm sao không biết?" Vương Như hầu như hô lên.

"Người ồn ào cái gì, thực nữ một điểm, người cũng không có hỏi a?" Trương Tú Anh một câu nói ba Vương Như ghen đến quá chừng.

"Chẳng trách, chẳng trách ngày hôm qua cùng ta lúc nói chuyện như vậy có niềm tin, hai mẫu hoàng tinh liền kiếm lời nhiều tiền như vậy, nếu như toàn bộ Nam sơn đều đủ loại cái kia đến kiếm lời bao nhiêu tiền a!" Vương Như trong đôi mắt nhất thời tràn đầy từng cái từng cái màu đỏ tiền mặt.

"Nha đầu, nha đầu?" Trương Tú Anh ở trước mắt nàng dùng sức quơ quơ.

"A, không có chuyện gì sao, việc này người có thể chiếm được cổ vũ đệ đệ ta, để hán dùng sức loại a, ta thấy thế nào liền cái kia vài mẫu địa, tảng lớn địa phương đều không đây!" Vương Như phục hồi tinh thần lại sau khi đạo, ngày hôm nay lên núi thời điểm, nàng nhìn thấy cái kia Nam sơn có thể đều không tảng lớn địa đây.

"Ai, đệ đệ người sự người cũng đừng mù bạn tâm, mau mau suy tính một chút chuyện của người đi, ai, cái kia hai hôn cũng không thể muốn a!" Trương Tú Anh chính mặt nói.

"Ta biết mẹ!"

Buổi chiều, Vương Diệu yên lặng ở trong phòng ngao duợc, thật vất vả thành công một lần, bên ngoài lại truyền tới tiếng chó sủa.

"Là ai a?"

"Tiểu Diệu từ!"

"A, tỷ, ngươi tại sao lại đến rồi? !"

Vương Diệu nhất thời cảm thấy đau đầu, không công liên tiếp mấy ngày đọc 《 Tự Nhiên Kinh 》, hiệu quả tại đây cái kỳ hoa chi gái trước mặt toàn bộ hết hiệu lực.

"Ta nghe nói ngươi loại hoàng tinh kiếm lời không ít tiền?"

"Hừm, ngươi lại muốn làm à?" Vương Diệu ánh mắt liền lập tức cảnh giác lên.

"Ta xem ngươi này Nam sơn tảng lớn địa phương đều không, tại sao không trồng trọt hoàng tinh?"

"Ta bên trong thảo duợc, hứng thú đệ nhất , còn tiền, đó là vật ngoại thân." Vương Diệu vô cùng bình tĩnh nói.

"Ngươi cứ giả vờ đi, không phải thâm hụt tiền bồi nhảy sông tự sát thời điểm!" Vương Như lườm hấn một cái, vô cùng khinh thường nói.

"Ta cái kia không phải tự sát, là cứu người!" Nhắc lên chuyện này Vương Diệu liền bốc lửa, hấn này chị gái điển hình hết chuyện để nói, là một cái nương sinh sao?

"Không cần ngươi giải thích."

"Ta giải thích cái gì, vậy thì là sự thực!"

"Ngươi này nhân sơn mà chuẩn bị làm gì?"

"Chấn dê." Vương Diệu tức giận nói.

"Cái gì, chấn dê, ngươi còn chuẩn bị nuôi cừu? Ai gần nhất thịt cừu giá cả khá là quý, nuôi cừu cũng duợc, vừa vặn ta biết một cái chấn nuôi cừu người "

"Tỷ, ta này còn rất bận, ngươi mau mau về nhà làm cơm đi thôi, sơn đạo gỗ ghề, đi thông thả!" Vương Diệu trực tiếp đưa cái này? ? Sách chị gái đẩy đi ra ngoài.

"Mới vài điểm liền làm cơm, ai, tiểu từ ngươi!" Chờ Vương Như phục hồi tinh thần lại thời điểm, phát hiện mình đã bị Vương Diệu đẩy ra phòng nhỏ, càng mấu chốt chính là, cửa phòng còn bị từ bên trong khóa trái.

"Ai, tiểu từ ngươi!"

Rất cực yên tĩnh!

Vương Diệu hít một hơi thật sâu, đọc thầm một bên thực niệm với tâm 《 Tự Nhiên Kinh 》, tiếp theo sau đó nhiệm vụ của chính mình lữ trình.

Khi hấn tới gần chạng vạng về nhà lúc ăn cơm, Vương Như đã đi nhờ xe rồi đi, ngày mai là thứ hai, nàng phải đi làm.

"Ta tỷ đi rồi?" Vương Diệu đột nhiên cảm thấy trong nhà lại một cái cả ngày lú ra lú rú, hỏi cái này hỏi cái kia cũng rất tốt đẹp.

"Ừm." Trương Tú Anh đáp một tiếng, xem cái kia vẻ mặt tựa hồ đang lo lắng cái gì sự tình.

"Ai, ngươi nói người kia sẽ không tiếp tục quán quít lấy ngươi tỷ chứ?"

"Hóa ra là vì chuyện này lo lắng a?"

"Ngươi ở trong thành có không có bằng hữu,

Khiến người ta chiếu nhìn một chút." Rất ít nói chuyện Vương Phong Hoa đột nhiên nói, là một người phụ thân, nào có không lo lắng con trai của chính mình nữ, chỉ là dùng một khác một loại phương thức biểu hiện ra thôi, tình cha như núi, chính là ý này.

"Ta một hồi liền gọi điện thoại." Vương Diệu đáp lời nói.

"Chính là, thác cá nhân chiếu nhìn một chút, miễn cho nàng một cô nương nhà, ở bên ngoài chịu thiệt."

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền tiến vào gian phòng, suy đi nghĩ lại, nghĩ tới nghĩ lui, ở liền sơn thị trấn, thực sự là tìm không ra cái đáng tin cậy người đến, đã từng bạn học mặc dù nhiều, thế nhưng cũng đã có mấy năm không liên hệ, hơn nữa chuyện như vậy, không phải quan hệ cực kỳ tốt người

vẫn đúng là không tốt giao phó.

"Ai, có!" Vương Diệu đột nhiên nghĩ đến một người, cấp tốc gọi điện thoại.

Lại nói không tới một nửa, đầu kia người liền cúp điện thoại, có điều là mười mấy phút, Vương Diệu trong nhà một bên có thêm một khách hàng, Vương Minh Bảo.

"Ta tỷ sao?" Vương Minh Bảo mới vừa ngồi xuống nước đều không uống một hớp liền hỏi.

Đây chính là Vương Diệu nghĩ đến người, vừa đến là cùng thôn, mà là bạn thân, đáng tin cậy, thứ hai Vương Minh Bảo ở liền sơn thị trấn mở cửa đầu buôn bán, công phụ nhiều, người quen biết cũng nhiều, có thể giúp được việc, vì lẽ đó Vương Diệu liền cho hắn gọi điện thoại, không nghĩ tới hôm nay vừa vận mới vừa về làng, nhận điện thoại sau khi nói rồi không vài câu, liền trực nhận lấy.

"Có người ở truy nã, có điều người kia không phải kẻ tốt lành gì, ta sợ ta tỷ chịu thiệt, người trong thành, có việc lời nói cũng thật phối hợp một hồi."

"Thành, cái nào mất không mờ tên gì a?" Vương Minh Bảo nghe xong lập tức đồng ý.

"Hồ Thành An, cũng ở cục nông nghiệp công tác, trong nhà có chút."

"Hồ Thành An!" Vương Minh Bảo đem danh tự này ghi vào trong đầu, "Đúng rồi, hủy hoại vườn thuốc người, trào đã tới chưa?"

"Tạm thời vẫn không có?"

"Ta ngược lại thật ra có chút mặt mày, thế nhưng vẫn không có chứng cứ." Vương Minh Bảo nói.

"A, ai vậy?"

"Bác Hà, Vương Kiến Cường." Vương Minh Bảo nói ra danh tự này.

"Vương Kiến Cường?" Vương Diệu nghe xong lông mày hơi nhíu lên, hắn đối với danh tự này cũng thật là không có ấn tượng.

"Không ấn tượng đi, hắn là muốn nhận thầu Nam sơn người một trong, hơn nữa, ta đi thôn ủy điều ra gần nhất có chuyện ngày đó video, người này hơn tám giờ tới ra ngoài, một giờ sáng đa tài về nhà, nhưng là kỳ quái chính là, trong thôn máy thu hình lại lảng là không vỗ tới hắn đi nơi nào!"

"Vốn là muốn đi trả lừa hắn, nhưng là đột nhiên nằm viện, đây là cũng là thả xuống."

"Nằm viện, thập thời điểm, bệnh gì?" Vương Diệu nghe xong nhiều hỏi một câu.

"Hừm, thật giống là ở mười mấy ngày trước, buổi tối đi đêm đường thời điểm đi cầu bên trong, gãy xương." Vương Minh Bảo nói.

"Mười mấy ngày trước, buổi tối?" Vương Diệu nghe xong ánh mắt sáng lên, ngày đó chính có một người nửa đêm bên trong đến trong ruộng thuốc của hắn mấy chuyện xấu, bị hắn phát hiện, sau đó vội vàng vàng trốn vào Nam sơn bên trong.

"Làm sao?"

"Không có chuyện gì."

Vương Diệu lắc đầu một cái, hiện tại có thể xác định, cái này Vương Kiến Cường hiềm nghi rất lớn, có điều, đối với cái này dám ở nửa đêm bên trong làm thành chuyện xấu, sau đó tiến vào thăm sơn người, Vương Diệu vẫn là hết sức kính phục, đáng tiếc đêm đường đi nhiều lần, vừa già làm chuyện đuối lý, kết quả gặp phải quý.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Thế gia nhà giàu thì lại làm sao

"Yên tâm đi, ta tỷ sự liền giao cho ta, ta vừa vặn có cái bằng hữu ở nơi đó làm việc." Vương Minh Bảo nghe xong lập tức đáp ứng.

"Có chuyện gì, đúng lúc thông báo ta một tiếng." Vương Diệu nói.

"Ừm."

Hai đứa lại hàn huyên một hồi, Vương Minh Bảo liền đứng dậy cáo từ rồi đi.

Mấy trăm km ở ngoài Đảo thành, một chỗ u tĩnh giả cổ biệt thự, bên trong đại sảnh, ba người, một người đàn ông trung niên, một cái lục tuần lão nhân, còn có một cái vóc người đầy đà, phong thái yếu diệu nữ tử.

Trung niên nam tử này chính là ban ngày mới vừa từ Vương Diệu nơi đó cầu được "An thần tãt" Điền Viễn Đồ, lục tuần lão trong tay người cầm cái kia bình thuốc, hơi đỏ ra một điểm, sau đó đưa vào trong miệng.

"Như thế nào, cổ thúc?" Cô gái kia nhẹ giọng hỏi.

Ông lão cũng không nói lời nào, thật một lúc sau, vừa mới trợn xem con mắt, xem ánh mắt kia, khá là khiếp sợ.

"Nhân sâm, đương quy, cam thảo "

Nếu như Vương Diệu lúc này lần thứ hai tất nhiên giật mình hết sức, nhân vì là ông lão này lại chỉ là thường thức, lại đem bộ này "An thần tãt" sử dụng thuốc nói ra tám chín phần mười, như vậy năng lực, xác thực kinh người.

"Thật được!" Vị này tính cô ông lão than thở.

"Cổ đại sư, thuốc này vinh thừa có thể sử dụng?" Điền Viễn Đồ nói.

"Có thể, từng nói với người bao nhiêu lần, ta không phải cái gì đại sư." Cổ tính ông lão cười nói, "Thuốc này, người từ nơi nào chiếm được?"

"Liền sơn thị trấn, ngẫu nhiên được."

"Ồ? Cái kia có thể mang ta gặp gỡ vị kia phối được cao nhân sao?" Cổ tính lão nhân nói.

"Này, người kia quy củ có chút lạ."

Điền Viễn Đồ mặt lộ vẻ khó xử, có thể được cổ đại sư tán thành, này không thể nghi ngờ là việc tốt, hơn nữa hẳn lại đối với phối được người dùng tới "Cao nhân" xưng hô như thế, biết cổ đại sư thực sự là thân phận Điền Viễn Đồ càng là khiếp sợ, ông lão này nhìn qua hòa ái, kì thực tầm mắt cao vô cùng, dễ dàng không tán người, đây chính là nói cái kia Vương Diệu cùng với phía sau hẳn sư phụ nhưng là cao minh, bực này người, đương nhiên phải cố gắng kết giao, cũng không ai dám bảo đảm cả đời mình không sinh bệnh, nếu như tùy tiện dẫn người tới, hay là có thể có được cổ đại sư tán thành, thế nhưng nếu như trêu đến Vương Diệu không vui, vậy coi như không tốt.

"Không sao, ta chỉ là hiếu kỳ, thuốc này bên trong có một vị thuốc rất là thần kỳ." Cổ tính ông lão đạo, "Nếu như hẳn bằng lòng gặp ta, định vị thời gian, gọi điện thoại cho ta."

"Được." Điền Viễn Đồ chỉ được đáp lời nói.

"Vậy này được có thể cho vinh thừa dùng?"

"Có thể, làm sao cái dùng pháp?" Cổ tính lão nhân hỏi Điền Viễn Đồ nói.

"Ôn phục, trong vòng ba ngày dùng hết." Điền Viễn Đồ nói.

"Thê tử người là hẳn chữa khỏi?" Cổ tính lão nhân đột nhiên nghĩ tới điều gì.

"Vâng, dùng chính là loại này được."

Điền Viễn Đồ cũng từng mang theo thê tử cầu trước mắt vị này cổ đại sư trị liệu quá, hẳn dưới sự hỗ trợ quá một lần châm, mở ra một bộ được, khỏi đầu vẫn tính là hữu hiệu, đem vợ mình bệnh tình ngăn chặn trụ, đồng thời có dấu hiệu chuyển biến tốt, chỉ là lấy thuốc nhưng đưa tới mặt khác một loại tác dụng phụ, đi tả nôn mửa không ngừng, bất đắc dĩ chỉ được ngừng dùng.

"Vậy ta cầm cho hẳn phục."

Ba người lên lầu, đi tới một chỗ ta là bên trong, phòng ngủ này hoá trang vô cùng ấm áp, còn nhiên an thần hương.

Sát cửa sổ tại một cái giường lớn, trên giường nằm một người, xanh xao vàng vọt, sắc mặt cực sai, mắt túi rất sâu, hai mắt nửa khép nửa mở, hô hấp yếu ớt, bên giường là tiên tiến cấp cứu máy móc.

Ai, vừa vào nhà, liền nghe cô gái kia thở dài.

Điền Viễn Đồ nhìn trên giường người kia, đã từng ngọc thụ lâm phong nam tử, nhưng gầy dường như củi khô giống như vậy, hiện tại chính là dựa vào thuốc treo nửa cái mạng mà thôi, lúc nào cũng có thể từ trần.

Nữ tử ở hần bên tai nhẹ giọng hô hoán ba tiếng, sau đó cẩn thận từng li từng tí một đem "An thần tât" cho hần ăn vào một phần nhỏ.

Cổ tính lão nhân ở giường một bên vì là nam tử trên giường bắt mạch, chỉ chốc lát sau đứng dậy.

"Vẫn là như cũ, thuốc này, trong vòng ba ngày cho hần ôn phục xong xuôi."

"Được." Cô gái nói.

"Để hần nghỉ ngơi thật tốt đi."

Điền Viễn Đồ ở biệt thự trong đợt không bao lâu liền đứng dậy cáo từ.

"Tiểu Tuyết, cái kia được cho ta." Chờ Điền Viễn Đồ sau khi rời đi, cổ tính lão nhân đột nhiên đối với cô gái kia nói. Nữ tử cũng không hỏi nhiều, đem đưa cho lão nhân, lão nhân từ trên túi áo bên trong lấy ra một cái bình nhỏ, đổ ra một điểm, sau đó cẩn thận phong tốt.

"Cổ thúc, thuốc này không thành vấn đề chứ?"

"Không thành vấn đề, chỉ là ta đối với hần bên trong thành phần rất tò mò, lấy về xét nghiệm một hồi, vinh thừa, người rất chăm nom." Cổ tính lão nhân dặn dò.

"Ài." Nữ tử đáp một tiếng.

"Chỉ là khổ người."

Ông lão nhìn cái kia phong thái yếu điệu nữ tử, có điều ba mươi tuổi, chính là nữ tử trong cuộc đời tốt đẹp nhất thời điểm, gả vào nhà giàu, bản lúc đó an tâm giúp chồng dạy con, quá chút thư thái thích ý sinh hoạt, làm sao chồng mình nhưng mắc phải bệnh lạ, không có nửa phần dấu hiệu chuyển biến tốt, đối với nàng mà nói, loại này thủ hoạt quả thán ngày, thực sự là gian nan.

"Vừa vào hầu môn sâu như biển, ta nhận." Cô gái nói.

Ông lão thương yêu nhìn cái này xem như là chính mình nửa cái con gái vẫn bồi, nếu như không phải vì nàng, mình mới sẽ không đối với cái này trên giường bệnh nhân như thế để bụng, thế gia nhà giàu thì lại làm sao!

Ngoài phòng sắc trời dần dần trong sáng lên.

Nam sơn bên trên, một phương Thạch Nham, hơi có chút đột ngột. Bên trên, một người ngồi ngay ngắn, thổ nạp đạo khí.

Vương Diệu nhắm mắt, cảm giác có ảm áp khí từ phương Đông mà đến, chiếu lên trên người, nhưng là mặt trời mới mọc đem thăng.

Mỗi lần hít thở, thân thể tùy theo chấp trùng.

Sáng sớm đạo khí, chạng vạng tụng kinh, này đã là mấy ngày đến, hần tât việc làm.

Đại khái khoảng chín giờ, Vương Diệu trở lại phòng nhỏ, hôm nay là ngày thứ bảy, hần còn có một bộ được cần giao chế.

Tuyển được, xưng được, tẩy được, phao được, nhóm lửa, giao chế, từng bước từng bước, đều đầu vào đấy, tỉ mỉ.

Một bộ được, một lần thành công.

"Nhiệm vụ: Trong vòng bảy ngày phối chế mười bộ được, hoàn thành."

Làm thứ bảy phó được phối chế thành công thời điểm, Vương Diệu nghe được hệ thống nhắc nhở, chỉ là lần này, ngoại trừ khen thưởng điểm nhiều một chút ở ngoài, không có ngoài ngạch khen thưởng.

"25 cái khen thưởng điểm, hơn nữa lúc trước tích lũy, có vẻ như có thể hồi đoái cái kia bản 《 Ngũ Hành trận pháp 》."

Vương Diệu mở ra hệ thống bên trong hiệu thuốc, sau đó hồi đoái cái kia bản 《 Ngũ Hành trận pháp. Sơ cấp 》，nhất thời, phần thưởng của hần điểm chỉ còn lại năm cái.

Nhìn lạc ở trong tay sách cổ, Vương Diệu không thể chờ đợi được nữa mở ra, quyển sách này nội dung chính là đơn giản bày trận nguyên lý, không phải hành quân đánh trận bên trong bày trận, mà là lấy sơn, nước, lâm, mộc các vật thể bày trận, nhiều dễ phòng ngự làm chủ, mà này chính là Vương Diệu lúc này cần thiết.

Tự thu được này bốn trận pháp sau khi, Vương Diệu ngoại trừ mỗi ngày quản lý vườn thuốc, đạo khí, tụng kinh ở ngoài, liền ngày đêm nghiên tập này

bồn trận pháp, thời gian một ngày một ngày quá khứ, khí trời dần dần trở nên lạnh.

Ngày hôm đó, Vương Diệu xuống núi, ra thôn, đi tới trên trấn.

Hắn chuẩn bị mua chút cây giống.

"Cái gì, vào lúc này mua cây giống, loại lều lớn a?" Nghe được Vương Diệu muốn mua cây giống, miêu phụ người đều sùng sốt.

"A!" Vương Diệu chỉ là đáp một tiếng.

"Muốn cái gì cây giống a, vào lúc này người chính là kiếm về đi vậy loại không hoạt." Người kia lòng tốt khuyên nhủ, này đều tiến vào cuối mùa thu, liền muốn bắt đầu mùa đông, còn có trồng cây?

"Cây táo, cây bạch dương, hoàng dương, mỉm cười."

A? ! Người kia nghe xong có sùng sốt.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Bày trận

"Đây là cái gì lung ta lung tung! ?"

"Người chắc chắn chứ?" Người kia có lặp lại một lần.

"Hừm, phiền phức sau đó cho ta đưa đến nhà."

"Được."

Những này cây non, miêu phụ bên trong đúng là có, thế nhưng không có một người là vào lúc này đến mua, hơn nữa, trước mắt người này lựa chọn thực vật chủng loại cũng là lung ta lung tung, có thể thành tài, có kinh tế thực vật, còn có xem xét loại, toàn bộ một cái đại thị người, hơn nữa là không có một chút nào quy luật đại thị người.

"Ai, ta xem a, người này làm không công."

Vương Diệu cũng mặc kệ, mỗi dạng muốn số lượng cũng không ít, mấy chục khóa không ngừng, gộp lại số lượng mấy trăm.

Lưu loát nộp tiền, người kia lại lái xe đem cây non đưa đến Nam sơn dưới chân.

"Người chuẩn bị loại đến trên núi a? !" Nhìn Nam sơn, người kia sùng sốt.

"A, làm sao?" Vương Diệu cười hỏi.

"Không có chuyện gì, người này nếu có thể loại hoạt, sau đó mặc kệ người muốn cái gì cây non, chỉ cần ta có, ta tặng không!" Cái kia đưa cây giống nhân đạo.

"Lời ấy thật chứ?" Vương Diệu nghe xong hỏi.

"Ta tuy rằng không phải là quân tử gì, thế nhưng thô ngum nước bọt là cái đỉnh, nói chuyện giữ lời!" Người kia vỗ ngực nói, "Đùa giỡn, này nếu có thể thành công, lộn cái cũng biết bay rồi!"

"Được, một lời đã định!"

"Một lời đã định."

Người này giúp Vương Diệu đem cây giống đưa đến trên núi, sau đó nhìn thấy trong ruộng thuốc cái kia mọc có chút điên cuồng được thảo.

"Những này là cái gì?" Người kia sững sờ, hẳn là làm cây non, đối với những này trồng thảo dược cũng không thông thạo.

"Dược thảo."

"Dược thảo, này đều sắp đến mùa đông, còn rất lục, là bốn mùa thường thanh loại sao?"

"A, ân." Vương Diệu do dự một lúc sau nói.

"Nhìn đáng đáp trường không sai."

Người kia sắp thành bó cây non đẩy ngã đất trống bên trên sau liền cáo từ rời đi, trước khi đi còn để lại một tấm chính mình danh thiếp.

Chờ người kia mới vừa đi, Vương Diệu liền bắt đầu bắt đầu bận túi bụi, hẳn ở phòng nhỏ chu vi tới lui xoay chuyển vài cái vòng, sau đó từ hệ thống bên trong lấy ra cái kia bản 《 Ngũ Hành trận pháp 》 cẩn thận nhìn một chút, trên đất làm ra đánh dấu, tiếp theo trở lại trong phòng nhỏ, lấy ra xèng, bắt đầu trên đất đào hầm, chuẩn bị trồng cây.

Đây là hắn đang nghiên cứu một quãng thời gian thời gian sau khi, từ này bốn trận pháp bên trên học được một cái cơ bản nhất trận pháp, là một cái ảo trận, dùng cây cối cùng núi đá vì là trận chi cơ sở, trận pháp bố trí sau khi thành công, sẽ làm bên ngoài người sản sinh ảo giác, rõ ràng là có thể đường đi tới, ở trong mắt bọn họ khả năng một thân cây chặn ở mặt trước, hoặc là một phương núi đá, lại như ở ban ngày gặp phải quỷ đánh tường.

Bởi vì là lần thứ nhất làm chuyện như vậy, Vương Diệu cũng là không chắc chắn, dù sao bên trong nhưng là trong truyền thuyết tồn tại. Hắn chỉ có thể cẩn thận từng li từng tí một làm từng bước.

Đào hầm, trồng cây, sau đó đối chiếu trong trận pháp miêu tả, đang đào hầm, khi trồng thụ.

Cây cao to cùng bụi cây lẫn nhau phối hợp, trong ngoài đan xen.

Nhân là thứ nhất thứ bảy trận, tuy rằng có bốn trận pháp thư tịch, thế nhưng trong lòng vẫn là không rất nhiều dễ, hơn nữa còn muốn đào hầm trồng cây, bởi vậy Vương Diệu tiến triển rất chậm, có điều là ở phòng nhỏ cùng vườn thuốc phía đông gieo vào mấy hàng, sắc trời liền đen kịt lại, hắn dùng pha loãng sau cổ nước suối đúc một lần sau khi, liền trực tiếp xuống núi ăn cơm, sau đó trở về núi.

Ngày thứ hai như cũ như vậy,

Sau đó, trong thôn lại có lời đàm tiếu.

Dù sao không phải ai cũng có thể làm đi ra mùa đông trồng cây loại này kỳ hoa sự tình làm đến.

"Biết không, Phong Hoa gia đứa bé kia có bắt đầu dần vật lung tung!"

"Ồ trên núi trồng cây đúng không?"

"Đúng đấy, vào lúc này trồng cây không phải không được, thế nhưng hẳn loại những người, cái gì cũng có, cây táo, cây bạch dương, hoàng dương này không phải làm loạn à!"

"Đề hắn nháo đi, quản chuyện gì?"

"Khỏe mạnh một mảnh Nam sơn, lãng phí a!"

"Lãng phí, Nam sơn ở vậy không biết bao nhiêu năm, loại cái gì đều hoa màu cũng không yêu trường, có người nhận thầu là chuyện tốt,

Ta có thể nghe nói, hẳn nhưng là lập tức bao hai mươi năm, hơn nữa hứa hẹn hàng năm cho trong thôn hai vạn đồng tiền!"

"Hừ, có thể đừng tiếp tục nhảy sông!"

Trong thôn những lời nói bóng gió này tự nhiên cũng truyền tới Vương Diệu cha mẹ trong tai.

"Tiểu Diệu a, người ở trên núi trồng cây?" Tới hôm đó lúc ăn cơm, Trương Tú Anh hỏi.

"Hừm, làm sao?"

"Vào lúc này đều sắp đến mùa đông, còn loại cây gì a?"

"Ừ, ta một cái bạn học thời đại học nói ở trong trường học làm chút vi sinh vật phân, nghe nói ta ở nhà trồng trọt thảo dược, muốn cho ta hỗ trợ thí nghiệm một hồi hiệu quả như thế nào, khá là sốt ruột, vì lẽ đó ta liền làm ra chút cây giống, thử một chút xem hiệu quả làm sao." Vương Diệu đã sớm nghĩ kỹ ứng đối cha mẹ lời giải thích, nói tới hoàng đến mặt không đỏ không thờ gập.

"Ừ, là như vậy, vậy thì tốt, vậy thì tốt." Trương Tú Anh nghe xong thở phào nhẹ nhõm, coi chính mình nhitừ lại chui cái gì đi vào ngõ cụt.

Hồ, Vương Diệu nghe xong ám thở phào nhẹ nhõm, thăm nghĩ cửa ải này cuối cùng cũng coi như là quá khứ.

Từ đó về sau, bất luận người trong thôn làm sao lời đàm tiếu, Vương Diệu cha mẹ hiếm thấy không có nhiều hỏi chút gì, mà Vương Diệu cũng là bình tĩnh lại tâm tình, quản lý vườn thuốc, đạo khí thổ nạp, nghiên tu trận pháp, tụng kinh, vô cùng phong phú.

Cái trò này trận pháp, Vương Diệu tiền tiền hậu hậu đầy đủ bỏ ra chín ngày vừa mới hoàn thành.

Lúc đó, mặt trời chiều ngã về tây, sắc trời hơi tối.

Xong rồi!

Vương Diệu nhìn mình lấy cây giống cùng núi đá bỏ thành ảo trận.

Không biết hiệu quả làm sao?

Hắn lùi lại mấy bước, đột nhiên cảm thấy thấy hoa mắt.

"Ồ, tình huống thế nào?" Hắn hơi run run, bởi vì hắn nhớ rõ chính mình vừa nãy trước người là không có đồ vật, thế nhưng lúc này lại có thêm một cây nhỏ miêu, cao có điều 1 mét có thừa, nhỏ như ngón út.

"Lẽ nào, là này ảo trận bắt đầu phát huy uy lực, nhưng ta đây là ở bên trong, không phải ở bên ngoài?"

Vương Diệu lui lại mấy bước, sau đó dựa theo trong trận pháp lưu con đường ra phòng nhỏ, từ ở ngoài nhìn tới, chỉ thấy phòng nhỏ ở ngoài bị một loạt bài cây giống vây quanh, lại đi gần vài bước, chuyện kỳ quái phát sinh, trước mắt của hắn đột nhiên lại có thêm một thân cây miêu, mà này cây giống so với hắn vừa nãy gieo xuống thời điểm muốn thô, thô gấp ba không ngừng, hắn đi tới gần duỗi tay lần mò, nhưng là không hề có thứ gì, càng đi về phía trước một bước, cái kia cây giống không gấp, phía trước xác thực có thêm một khối nham thạch, cao chừng một người, rộng gần nửa mét, hai bên đều là thụ.

Hắn xác thực là ở bày trận thời điểm dùng qua núi đá, thế nhưng cái đầu to lớn nhất cũng có điều là cao mấy chục cen-ti-mét mà thôi, quá to lớn hắn mình cũng không cách nào di chuyển, nhưng núi đá này hiển nhiên lớn hơn quá nhiều.

"Đây chính là ảo trận uy lực? !"

Vương Diệu lui về phía sau một bước, trước mắt núi đá không gấp, lại tiếp tục là một thân cây miêu.

Này ảo trận, quả nhiên thần kỳ, chỉ là này cây giống quá cẩn thận tiểu, như muốn phát huy nó uy lực thật sự, còn phải chờ đoạn thời gian mới có thể.

Trận thành sau khi, Vương Diệu mỗi ngày đem dùng ở 《 Ngũ Hành trận pháp 》 bên trên thời gian cũng liền ít đi chút, mà là đem nhiều thời gian hơn dùng ở đọc, tìm hiểu 《 Tự Nhiên Kinh 》 bên trên, vì thế, hắn còn chuyên môn mua cái khác cơ bản khá là nổi danh Đạo kinh, như là 《 Đạo Đức Kinh 》, 《 Nam Hoa chân kinh 》, 《 Hoàng Đình Kinh 》 loại hình, dùng để lấy làm gương.

Ngày hôm đó, trên bầu trời, ánh sáng mặt trời lờ mờ, gió núi lạnh giá.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Thất phu vô tội

Trong phòng nhỏ, Vương Diệu cầm một quyển kinh thư đọc.

Theo khoảng thời gian này tu hành, hắn cảm giác trong bụng đạo kia khí tức tráng kiện không ít, mà có thể duyên thân thể mạch lạc đi khắp, chỉ là có chút địa phương đi, có nhiều chỗ không đi được, Vương Diệu cũng không vội vã, chỉ là xem chút thư tịch, đối với trong thân thể mạch lạc, hắn từ lâu biết rõ, kỳ kinh bát mạch, mười hai kinh chính, cũng nhận "thể hồ quán đỉnh" thời điểm, học tập cái kia bát mạch phương pháp, rót vào với trong đầu.

《Tự Nhiên Kinh》 nói chính là đạo của tự nhiên, thuận thế mà làm, không thể cưỡng cầu.

Gâu gâu gâu, bên ngoài vang lên chó sủa tiếng, sau đó liền mơ hồ nghe được ô tô nổ vang âm thanh.

Từ khi hằng ngày dùng để uống cổ nước suối, tu luyện Đạo kinh sau khi, Vương Diệu liền cảm giác mình này ngũ giác tăng cường không ít, một ít âm thanh rất nhỏ ở khá xa khoảng cách đều có thể nghe được, tai thính mắt tinh không nói, liền tư duy cùng trí nhớ phương diện cũng so với trước đây tăng lên không ít.

Lên núi mà đến chính là một chiếc Land Rover xe, trên xe xuống chính là Điền Viễn Đồ.

Hả?

Chưa tới gần vườn thuốc, hắn liền xem đi ra bên ngoài gieo cây giống, những này ở phía xa xem là không cái gì, chờ hắn tới gần sau khi, liền dọc theo nguyên lai con đường tiếp tục thâm nhập sâu, nhưng là đi rồi không vài bước, đột nhiên một tảng đá ngăn ở trước mắt, tảng đá kia xuất hiện có chút đột ngột, phẳng phát đột nhiên từ lòng đất xông tới giống như vậy, hai bên là nhìn qua cũng không phải rất thô cây giống.

Phía trước có vẻ như không đường có thể đi.

Chuyện gì thế này?

"Ta đi một bước, tiến lên." Vừa lúc đó hắn nghe được một thanh âm, ngẩng đầu nhìn một chút, cách đó không xa phòng nhỏ tiểu đứng một người, chính là Vương Diệu.

Điền Viễn Đồ nghe vậy nhích qua bên trái một bước, phát hiện phía trước là một thân cây miêu, do dự một chút, vẫn là đi về phía trước một bước, kết quả phát hiện phía trước một cái lối nhỏ dẫn tới phía trước phòng nhỏ.

Này? !

Cả người hắn khiếp sợ cực kỳ, trực tiếp ngăn người tại đó.

Vào nam ra bắc ít năm như vậy, hắn gặp qua không ít kỳ văn dị sự, cũng từng nghe nói không ít đồn đại, trong đó có trước mắt loại này, Ngũ Hành Bát Quái, Kỳ Môn Độn Giáp, hắn vẫn cho là đây chỉ là thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, không nghĩ tới hôm nay lại ở đây nhìn thấy. Ở mảnh này núi nhỏ bên trên, một người đáng mạo hiểm thương người trẻ tuổi.

"Điền đại ca, ngươi làm sao đến rồi?" Vương Diệu cười hỏi.

"Vừa nãy chính là?" Điền Viễn Đồ chưa từ vừa nãy trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại.

"Nhàn rồi tẻ nhạt, loại chút cây giống, thuận tiện xếp đặt ít đồ."

Thuận tiện xếp đặt ít đồ? Nếu để cho mấy người biết, hắn đây là thuận tiện vấy một cái, không biết muốn kinh đi bao nhiêu người cảm.

Trải qua vừa nãy chuyện này, Điền Viễn Đồ trong lòng đối với Vương Diệu đánh giá lập tức lên cao một cấp độ. Lúc này, dưới cái nhìn của hắn, trước mặt người trẻ tuổi này rõ ràng chính là một cái người mang tuyệt học cao nhân, người như vậy nhất định là phải cố gắng ở chung, mà hắn thái độ tự nhiên cũng phải phát sinh thay đổi.

"A" trong lúc nhất thời, hắn lại không biết nên xưng hô như thế nào Vương Diệu, lúc trước loại kia "Tiểu huynh đệ" hiển nhiên là không còn thích hợp.

"Làm sao, Điền đại ca?" Phát hiện Điền Viễn Đồ lúng túng, Vương Diệu cũng cảm giác có chút ngoài ý muốn.

"Lẽ nào là vừa nãy ảo trận dọa đến hắn? !"

Kỳ thực, Điền Viễn Đồ lúc này phản ứng đã xem như là khiếp sợ, đối làm là người khác, không thể thiếu kinh ngạc gọi ra, dù sao đây chính là chỉ là tồn tại với cùng trong phim ảnh đồ vật.

"Xin lỗi, ta thực sự là quá mức giật mình, không nghĩ tới lại lại ở chỗ này nhìn thấy thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết!" Chỉ chốc lát sau, phục hồi tinh thần lại Điền Viễn Đồ than thở.

"Cái gì thứ chỉ tồn tại trong truyền thuyết, quá khen." Vương Diệu cười vung vung tay, "Mời ngồi."

Chờ Điền Viễn Đồ sau khi ngồi xuống, Vương Diệu vì hắn pha một chén trà.

"Mỗi lần uống này trà, đều là một sự hưởng thụ a!" Điền Viễn Đồ nói.

"Dưới năm đi, ta cho ngươi một ít." Vương Diệu nhìn ngó xa xa, vừa mới gieo vào cái kia mười mấy cây cây trà, trầm nghĩ, "Lấy cổ nước suối công hiệu thần kỳ, nói vậy sang năm là có thể hái."

"Thật sự,

Vậy cũng chắc chắn rồi ~!" Điền Viễn Đồ cười nói.

"Hừm, có điều, sẽ không quá nhiều."

"Nửa lạng cũng tốt!"

"Lần này đến, có việc chứ?"

"Xác thực là có việc." Điền Viễn Đồ nói.

"Chuyện gì?"

"Hai việc, chuyện thứ nhất, ta nghĩ lại cầu một bộ an thần tán."

Kỳ thực, hần lần này đến đây cũng là bị người nhờ vả, hần vị kia nằm ở trên giường bệnh bằng hữu đang uống đệ nhất phó "An thần tán" sau khi lại có hiệu quả nhất định, đây chính là để người nhà của hần giặt mình không thôi, bởi vậy lúc này mới thác cầu mong gì khác bản thứ hai được.

"Cái này không thành vấn đề." Vương Diệu nghe xong cười nói, một bộ được, hơn 20 vạn, hơn nữa còn có thể đổi lấy đạo khen thưởng điểm, có sao mà không làm đây, "Chuyện thứ hai đây?"

"Có người muốn gặp gỡ người hoặc là sư phụ người." Điền Viễn Đồ đạo, trải qua khoảng thời gian này tiếp xúc, đặc biệt ngày hôm nay tình cảnh này, hần trên căn bản có thể xác định Vương Diệu phía sau tất nhiên có một vị cao nhân, nếu như không có cao nhân chỉ điểm, một cái tuổi còn trẻ sinh viên đại học làm sao có thể học bản lĩnh như vậy, loại kia tài cao ngất trời, sinh mà biết chỉ người có thể chỉ là tồn mới với hí khúc bên trong.

"Người nào?" Vương Diệu nghe xong lông mày hơi nhíu lại.

"Cổ Thu Trì, một cái Trung y đại sư." Điền Viễn Đồ đang nói ra danh tự này thời điểm, liền cẩn thận quan sát Vương Diệu vẻ mặt biến hóa.

"Trung y đại sư, tại sao thấy ta?"

"Bởi vì cái kia phó an thần tán."

Hả? Vương Diệu nghe xong hơi thêm suy tư liền nghĩ rõ ràng trong đó quan khiếu, cũng biết chuyện này có thể có chút phiền phức, chính là thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội.

Hần hiện tại tương đương với người mang báu vật, nhưng cũng không có bao nhiêu lực tự bảo vệ, ở một số quyền quý trước mặt không thể thiếu muốn cúi đầu, nếu như đối phương ở có ý đồ, đó là muốn ăn thiệt thòi, chính hần một người cố nhiên không sợ, thế nhưng hần còn có người thân, bằng hữu.

"Không gặp." Vương Diệu đạo, "Điền đại ca giúp ta muốn cái lý do đẩy đi đi."

"Được!" Điền Viễn Đồ nghe xong lập tức đáp.

Kỳ thực, vốn là hần liền dự định giao hảo Vương Diệu, chờ ngày hôm nay đã được kiến thức này huyền diệu vô song trận pháp sau khi càng là kiên định nội tâm hần ý nghĩ, mà cái kia Cổ Thu Trì mặc dù là Trung y đại sư, thế nhưng là theo bọn họ bên ngoài ngàn dặm, mà thân phận đặc thù, như không phải là bởi vì ngẫu nhiên cơ duyên, chính là hần như vậy thân kiếm không ít cũng dễ dàng không chịu nổi, ngược lại không là Vương Diệu như vậy, ngay ở Sơn thành, gần trong gang tấc.

Cho tới làm sao trả lời chắc chắn vị kia Cổ Thu Trì, dễ dàng lý do thực sự là quá nhiều rồi.

"Những được thảo này đều thành thực sao?"

"Còn muốn chờ một quãng thời gian." Vương Diệu nhìn ngó chính mình trông thực những người phổ thông được thảo, có cổ nước suối đục, chúng nó tốc độ sinh trưởng xác thực kinh người, thậm chí đã cùng tự nhiên sinh trưởng quy luật có tà đạo, thế nhưng muốn thu hoạch nhưng là còn phải cần một khoảng thời gian.

"Vậy ta lúc nào có thể có thể tới lấy thuốc?"

"Ngày mai."

"Được."

Lại cùng Vương Diệu hàn huyên một lúc sau, Điền Viễn Đồ liền cáo từ rồi đi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: 1 khóa tùng 1 đạo hà

Hắn ra vườn thuốc, hầu như là theo bản năng xoay người nhìn ngó, chỉ thấy một mảnh cây giống, rất là tinh tế, một bài liên đoạn, cây giống mặt sau, một người đứng ở nơi đó.

Người trẻ tuổi này, trên người loại kia khí chất càng ngày càng đậm!

Mới vừa rồi bị mảnh này cây giống huyền diệu kinh sợ, cho tới Điền Viễn Đồ chưa đúng lúc thu nạp tâm thần, thế nhưng theo cùng Vương Diệu tán gẫu, tâm thần của hắn cũng dần dần ổn định, tiến tới phát hiện cái này ngồi ở bên cạnh mình người trẻ tuổi không giống, trên người hắn cái kia phân xuất trần khí chất càng rõ ràng.

Phảng phất biến rừng một gốc cây tùng, phảng phất thâm sơn một đạo hà, phảng phất chân trời một mảnh mây.

Rời xa thế gian, siêu thoát phạm trần.

Nơi này, tại sao có thể có người như vậy, còn như vậy chi niên nhẹ!

Ở trên xe, hắn đã không phải lần đầu tiên than thở.

"Có phải là hơi quá rồi?" Đứng ở phòng nhỏ trước, nhìn phía trước cái kia mảnh cây giống, nghĩ vừa nãy Điền Viễn Đồ toát ra đến vẻ mặt kinh ngạc, Vương Diệu xoa xoa cái trán.

Cũng may hắn mảnh này cây giống trông vị trí tới gần phòng nhỏ, vị trí so với góc vắng vẻ chút, căn cứ quãng thời gian này đến kinh nghiệm đến xem, ngoại trừ cha mẹ chính mình cùng Vương Minh Bảo bằng hữu như thế, trên căn bản sẽ không có người đến, cứ như vậy, phiền phức tương ứng cũng sẽ thiếu một ít.

Đưa đi Điền Viễn Đồ, Vương Diệu lại hái được hai mảnh "Nguyệt hoa cô" lá cây, sau đó vào nhà, ngao chế "An thần tán".

Tiểu hỏa chậm đun, nhân nhát mùi thuốc từ trong phòng nhẹ nhàng đi ra, sau đó bị gió núi thổi tan.

Đây đối với Vương Diệu mà nói đã là xe nhẹ chạy đường quen, ngay cả như vậy hắn vẫn là hết sức chăm chú, cẩn thận.

"Xong rồi."

Một cái trắng nõn bình sứ, một bộ có thể nuôi an lòng thần linh dược.

Buổi chiều, Vương Diệu tiếp tục chính mình tụng kinh, tu hành lễ trình, hiếm thấy thanh tịnh cùng tự nhiên.

Ngày thứ hai, Điền Viễn Đồ tới lấy dược, lại ngồi một hồi sau khi rời đi.

Sau khi hắn rời đi, Vương Diệu liền nghiên tu kinh thư, ngoài phòng ánh mặt trời có chút tái nhợt, cuối tháng mười một khí trời đã có chút lạnh, gió núi khá lạnh, lên núi người cũng không có bao nhiêu.

Đọc một hồi kinh thư, hắn liền nhìn xa xa núi cùng bầu trời xuất thần.

Sơn rất yên tĩnh, thiên rất yên tĩnh,

Đột nhiên, thân thể chấn động,

Nhưng là đạo kia khí tức, tự trong bụng bắt đầu, nhiều eo một vòng, sau đó, như vậy như vậy, nhiều lần mấy lần.

Trực giác eo ảm áp, sau đó dần truyền khắp toàn thân.

Vương Diệu trong lòng vui vẻ.

Đái mạch, chư mạch tổng cộng, đã thông.

Cũng không biết đây có gì có ích? Hắn mở ra hệ thống bản, nhìn kỹ bên dưới, nhân vật thuộc tính đã phát sinh không nhỏ thay đổi.

Thể chất 2. 0, sức mạnh 1. 5, tinh thần 1. 8, nhanh nhẹn 1. 5, ý chí 1. 7

Các hạng thuộc tính đã có tăng lên rất nhiều.

Chỉ là chốc lát mừng rỡ, sau đó liền khôi phục như thường, nổi lòng bình tĩnh, nhặt xem mây tụ mây tan.

Keng keng keng, vù, vừa lúc đó, trên bàn điện thoại di động hưởng lên, Vương Diệu nắm đi tới nhìn một chút, là một cái mã số xa lạ.

Hắn không tiếp, điện thoại vang lên chốc lát cũng là cắt đứt. Há không ngờ được nửa giờ, điện thoại lại hưởng lên, vẫn là cái kia mã số xa lạ.

"Này, người tốt." Vương Diệu nhận nghe điện thoại.

"Xin chào, Vương Diệu?" Điện thoại đầu kia là thanh âm của một cô gái, âm thanh êm tai, giòn.

"Là ta, người là?"

"Ta là Quách Tư Nhu."

Quách Tư Nhu? ! Nghe được danh tự này, Vương Diệu trong đầu hiện ra trước đó vài ngày, một cái lên núi để van cầu được mỹ nhân, dung mạo mỹ lệ thoát tục, trên người có một luồng nam tử đều ít có oai hùng quả cảm.

"Xin chào, Quách nữ sĩ, có chuyện gì sao?"

"Người còn ở Nam sơn bên trên?"

"Vâng."

"Có rảnh không, ta nghĩ bài phỏng." Đầu bên kia điện thoại Quách Tư Nhu đạo.

"Thời gian nào?"

"Buổi chiều chứ?" Vương Diệu suy tư một hồi sau khi nói.

"Được."

"Cái này Quách Tư Nhu lại tới làm cái gì?" Cúp điện thoại Vương Diệu không tư kỳ giải,

Cũng không nghĩ nhiều, chỉ là ra phòng nhỏ, đem bên ngoài trần pháp hơi hơi cải nhúc nhích một chút, xóa đi về vườn thuốc nơi này tiểu đạo bên trên bố trí, để tránh khỏi tái dẫn lên một ít phiền phức không tất yếu.

Ở lúc xế chiều, một chiếc cũng không đáng chú ý xe con lái vào tiểu trong thôn, ở dưới chân núi dừng lại, từ trên xe bước xuống hai người, một nam một nữ, nữ tử yêu kiều thướt tha, chỉ là trên mặt mang một cặp kính mắt, không thấy rõ dung mạo, thể nhưng nghĩ đến cũng là một cái mỹ nhân, nam tử khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, mặt dài, sắc mặt vi hoàng, xuyên nhưng là một thân trung son trang, hơi có chút thổ khí.

"Hà thúc, người liền như thế không yên lòng ta?" Nữ tử cười đối với bên cạnh nam tử nói.

"Tiểu thư thân phận không giống, gần bên nhất khúc bên này lại có chút loạn, ta cũng không có chuyện gì có thể làm, coi như đi ra giải sầu."

Hai người dọc theo hơi có chút đường núi gập ghềnh lên núi.

"Thực sự là không nghĩ tới, lại còn có trẻ tuổi người có thể nại được tính tình, tại đây trên núi thuốc Đông y, ta cũng là bị váng đầu, lại muốn cầu hắn hỗ trợ." Nữ tử tự giễu nở nụ cười.

"Coi như đi ra giải sầu."

Vòng qua một ngọn núi, lại là một ngọn núi nằm ngang ở trước mắt, lưng chừng núi bên trên mười mấy gốc đại thụ, một toà phòng nhỏ, lẳng lặng đứng ở đó.

"Hi vọng hắn có thể cho ta mang đến bất ngờ kinh hi."

Hai người không nhanh không chậm đi tới, vừa lúc đó, gió núi lớn lên, có chút lạnh.

Chờ bọn họ lên núi, đến gần rồi phòng nhỏ, tự nhiên nhìn thấy cái kia mảnh cây giống.

"Vào lúc này, hắn lại còn trồng cây?" Quách Tư Nhu thấy thể hơi có chút ngạc nhiên nói.

"Vào lúc này không phải là không thể trồng cây, có chút thụ có thể loại, thế nhưng phần lớn thụ là không thích hợp loại." Vị trung niên nam tử này liếc mắt một cái những người cây giống, đột nhiên dừng bước.

"Này, đây là?!"

"Làm sao, Hà thúc?" Quách Tư Nhu thấy thế nói.

"Làm sao có khả năng?!" Người đàn ông trung niên này sắc mặt khiếp sợ cực kỳ, sau đó không thể chờ đợi được nữa hầu như là một trận kiệu nước chạy đến phòng nhỏ trước.

Tĩnh tế mầm cây nhỏ ở son trong gió hơi đung đưa.

Người đàn ông trung niên đi tới cây giống trước, đưa tay nắm chặt, trong đó một thân cây miêu nắm tại trong tay, tiếp theo buông ra, sau đó nhảy vào hai cây miêu trong lúc đó khe hở, liền nhìn thấy một phượng núi đá hoành ở trước người, ước có chiều cao hơn một người, chặn lại rồi phía trước tầm mắt, hấn đưa tay thử một lần, nhưng là cũng không thực chất.

"Thật sự, lại là thật sự!" Vị này trung niên nam tử đang run rẩy, bởi vì kích động mà run rẩy, hấn ngừng đầu nhìn ngó phía trước, tuy rằng tầm mắt bị ngăn trở, thế nhưng hấn đã không thể chờ đợi được nữa muốn gấp lại thấy người trẻ tuổi kia.

"Hà thúc?" Vào lúc này, hấn nghe được phía sau truyền đến một tiếng gọi, này mới phục hồi tinh thần lại, nhích qua bên trái một bước, sau đó lùi về sau một bước, thoát ly ảo trận.

"Xin lỗi, tiểu thư, ta thất thố!" Hấn đối với bên cạnh mỹ nhân nói.

"Không lo lắng, ta hiểu kỳ chính là, Hà thúc vì sao mà thất thố, lẽ nào cũng là bởi vì này mấy chu thụ miêu?" Quách Tư Nhu kinh ngạc hỏi, nàng nhưng là rất quen thuộc trước mắt người đàn ông trung niên này tính cách, qua nhiều năm như vậy, thất thố như thế biểu hiện xuất hiện ở trên người hấn, nhưng là cực kỳ hơi có sự tình, lần trước là bởi vì bệnh của gia gia tình, vậy còn là ba năm trước sự tình.

"Này cây giống là phổ thông, thế nhưng bài cùng nhau liền không giống, không tin, tiểu thư ngươi có thể đi vài bước thử xem." Người đàn ông trung niên chỉ chỉ trước mắt mảnh này không hề bắt mắt chút nào cây giống lâm.

"Ừ, vậy ta cũng muốn xem thử một chút." Quách Tư Nhu cười đi vào, sau đó cả người ngây người.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Phong lạnh trà hương

"Làm sao có khả năng?" Nàng gặp phải vừa này vị trung niên nam tử kia gặp được sự tình, chỉ có điều, cùng người trước không giống, nàng căn bản không có bất kỳ chuẩn bị tư tưởng, trực tiếp đứng ngẩn ở nơi đó.

Kỳ thực, lúc này những cây này miêu vô cùng tinh tế, căn bản không ngăn được người, bọn họ muốn xông, tự nhiên xông đi ra, chỉ có điều không thể thiếu đến cái vỡ đầu chảy máu.

"Tà đi một bước, sau đó lùi về sau." Ngay ở Quách Tư Nhu giật mình không thôi, không biết nên xử lý như thế nào thời điểm, đột nhiên nghe được phía sau truyền đến nhắc nhở âm thanh, liền nàng liền nghe theo, quả nhiên từ cái kia trong trận pháp đi ra.

"Đây là cái gì?" Nàng lớn như vậy, thân ở thế gia, kiến thức tự nhiên uyên bác, thế nhưng huyền diệu như vậy đồ vật nhưng là lần thứ nhất nhìn thấy.

"Kỳ Môn Động Giáp, Ngũ Hành Bát Quái, mấy ngàn năm truyền thừa báu vật, ta vẫn cho là những thứ đồ này đã là đồ cổ, chỉ ở ẩn sâu những người kia trong tay, nhưng không nghĩ có thể ở đây nhìn thấy, thật là làm cho ta giật mình a, ta bây giờ đối với cái này thân phận của người trẻ tuổi là càng ngày càng hiểu kỳ!"

Lúc này, bọn họ nóng lòng nhìn thấy người trẻ tuổi kia chính đứng ở ngoài cửa, làm Vương Diệu nghe được ngoài phòng chó sủa thời điểm, hấn liền biết lại có người lên núi, cũng liền đi ra cửa, sau đó nhìn thấy hai cái bóng người quen thuộc.

"Quách nữ sĩ, Hà tiên sinh."

"Người xưng hô như vậy, ta thế nào cảm giác rất khó chịu, ta tuổi tác nên so với người hơi lớn, người kêu một tiếng tỷ là được, vị này sao, tiếng kêu Hà thúc đi, hoặc là gọi lão Hà." Quách Tư Nhu đạo.

"Được." Vương Diệu khẽ mỉm cười.

"Này trận, là người bố trí?" Người đàn ông trung niên có chút vội vã không nhịn nổi hỏi.

"Đúng, làm sao?" Vương Diệu cười hỏi.

"Người sư từ đâu người?"

"Chính mình đọc sách học." Vương Diệu cười nói.

"Cái gì? !"

Quách Tư Nhu cùng nam tử kia nghe xong trực tiếp sửng sốt.

"Cái này không thể nào!" Nam tử nghe xong cười nói.

"Tại sao?" Vương Diệu hỏi ngược lại.

"Người hiểu Dịch Kinh?" Người đàn ông trung niên không có trực tiếp trở lại mà là hỏi trước vấn đề này.

"Không hiểu." Vương Diệu lắc đầu một cái.

"Ngũ Hành Bát Quái đây?"

"Cái này biết một chút." Vương Diệu đạo, hần đúng là không có lừa người, cái kia bản 《 Ngũ Hành trận pháp 》 bên trong đúng là nhắc tới Ngũ Hành nội dung, còn bát quái đi, chỉ là hơi thêm nhắc nhắc mà thôi.

"Cũng biết Âm Dương?"

"Có biết." Vương Diệu trở lại để người đàn ông trung niên hơi kinh hãi, hần cũng không có lừa người, hệ thống tặng cho 《 Tự Nhiên Kinh 》 bên trong liền nhắc qua đạo âm dương, đó là tối căn bản cũng là huyền diệu nhất đồ vật, hơn nữa hần mấy ngày nay đến đọc không ít kinh điển Đạo giáo kinh thư, trong đó không ít liền nhắc qua đạo âm dương.

"Có thể hiểu địa lý?"

Vương Diệu lắc đầu một cái, hần biết người đàn ông trung niên nơi này nói đến địa lý không phải đến trường thời điểm học được địa lý, chỉ sợ là cấp độ càng sâu đồ vật, tỷ như phong thủy.

"Theo ta được biết, này trận thật không đơn giản, muốn thành, cần hiểu Chu Dịch, biết Ngũ Hành, thông Âm Dương, hiểu địa lý, bằng không chỉ có hình, mà người trận pháp này, đã có thần!" Hà Khải Sinh đạo, "Này trận nếu như đúng là chính người ngộ, cái kia xứng đáng thiên tài tuyệt thế bốn chữ."

Vương Diệu nghe vậy hơi kinh hãi, trong lòng cũng có chút cảnh giác lên.

Chính là thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội.

Một số thời khác, hiểu quá nhiều, cũng chưa chắc là chuyện tốt, đặc biệt là hiện tại xã hội này. Mà trước mắt cái này Hà Khải Sinh rõ ràng đối với trận pháp này phi thường cảm thấy hứng thú.

"Hà thúc?" Quách Tư Nhu ho khan một tiếng.

"Xin lỗi, thực sự là quá mức kinh ngạc, có chút thất thố!" Người đàn ông trung niên này mới phục hồi tinh thần lại.

"Không có chuyện gì, ta nghĩ hai vị tới nơi này, không phải chuyên hỏi vấn đề này chứ?" Vương Diệu cười nói.

"Là như vậy, không biết người có thể không vì là dẫn tiến một hồi sư phụ của người?" Quách Tư Nhu đạo.

"Không được!" Vương Diệu không hề nghĩ ngợi liền trực tiếp từ chối.

"Tại sao?"

"Sư phụ không khách khí người, hơn nữa lúc này đã không ở liền sơn thị trấn."

"

"Vậy hần đi đâu?" Quách Tư Nhu nghe xong vội vàng hỏi.

"Đi tới tây bắc." Vương Diệu cái này hoang là ước biên càng lớn, cũng càng ngày càng khó tròn, cuối cùng nghĩ tới nghĩ lui, đơn giản liền người sư phụ này nói không biết tiên tung nơi nào.

"Tây bắc?" Quách Tư Nhu nghe xong nhú nhú mày.

"Tiểu thư, hay là hần liền có thể giúp được bận bịu." Bên cạnh người đàn ông trung niên nhẹ giọng nhắc nhở.

"Này?" Quách Tư Nhu nhìn Vương Diệu, "Hần được không?"

"Là như vậy, nhà ta bên trong một vị trưởng bối thân thể khỏe mạnh tình hình rất tồi tệ, muốn mời cao nhân nhìn một chút."

"Ồm" Vương Diệu nói còn chưa nói ra khỏi miệng, liền nghe đến hệ thống tiếng nhắc nhở.

"Nhiệm vụ: Đắc thù thỉnh cầu, thỏa mãn Quách Tư Nhu thỉnh cầu, khen thưởng: Hạt giống một bao, phương thuốc một bộ, thất bại trừng phạt: Tùy ý một hạng thuộc tính giảm 1. Chú: Không thể chủ động xuống núi."

Mỗi lần, hệ thống nhiệm vụ đều xuất hiện như vậy hổ cha, then chốt là lần này, hần cũng không biết đối phương người thân đến chính là bệnh gì, hơn nữa còn không thể chủ động xuống núi, vậy thì mang ý nghĩa được đối phương lên núi đến rồi, liền lấy hần hiện tại cái kia tay mơ cũng không tính là trình độ, đến thời điểm nhất định rồi, có điều cũng may lần này không có thời gian hạn chế!

"Cái này, người người thân kia bệnh gì chứ?" Vương Diệu do dự một chút sau khi nói.

"Thân thể suy kiệt, nhiều bộ phận suy kiệt." Quách Tư Nhu đạo.

"Cái gì? !"

Loại này nhưng là rất khó trị liệu chứng bệnh, hần trải qua hệ thống một lần gần như "thể hồ quán đỉnh" bình thường chỉ là truyền vào, đã thu được một phần tri thức, hơn nữa hần cũng xem qua một phần y thuật, biết gây nên trong thân thể bộ phận suy kiệt nguyên nhân có rất nhiều, phân tích lên vô cùng phức tạp.

"Hần bao lớn tuổi tác?"

"84 tuổi."

Lớn tuổi như vậy? ! Vương Diệu nhú nhú mày.

"Ta có thể thử xem."

"Cái gì? !"

"Thật sự? !"

Quách Tư Nhu cùng trung niên nam tử kia đồng thời mở miệng, thể nhưng nói ra nội dung nhưng không giống nhau.

"Thế nhưng, ta này có việc, một quãng thời gian bên trong không cách nào xuống núi, muốn xem bệnh, xin mời người nhà của người tới đây trên núi chứ?" Vương Diệu nói.

"Ông nội ta cả ngày nằm ở trên giường, hiện tại nói đều nói không rõ ràng, làm sao tới nơi này?" Quách Tư Nhu cười khổ nói.

"Như vậy a, vậy liền đem hần ca bệnh chờ tư liệu lấy tới ta nhìn một chút chứ?" Nhiệm vụ này, Vương Diệu cũng không nhất định nhất định phải bắt, dù sao thất bại trừng phạt chỉ là khấu trừ tùy ý một điểm thuộc tính trị mà thôi, lấy hần tình huống bây giờ, đối với hần có ảnh hưởng, thế nhưng cũng không phải đặc biệt lớn, thế nhưng nếu như có thể, hần vẫn là gặp tận lực đi làm.

"Được rồi, ta mau chóng đưa tới cho người."

"Đừng quang đứng, gió núi lạnh, vào nhà ngồi một chút đi." Vương Diệu cười đem hai người để tiến vào trong phòng nhỏ.

Một tấm tiểu bàn, một bình nước chè xanh, nhàn nhạt mùi thơm.

"Trà ngon!" Uống một hộp trà sau khi, Quách Tư Nhu ánh mắt sáng lên.

"thật là tốt!" Trung niên nam tử kia bụng chén trà than thở.

Hai người bọn họ thân phận bất phàm, có thể nói trong nước có tiếng bàn trà từ đều thường thức qua, thế nhưng ngày hôm nay này một chén trà lại làm cho bọn họ giật mình không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Cô sơn cô quạnh còn trẻ nại đến

"Đây là cái gì trà? !"

"Son trà." Vương Diệu cười nói, hần thực sự nói thật, trà là phổ thông trà, chỉ là này nước quá mức bất phàm, hai người hỗn ở cùng nhau, dường như rượu tiên nước thánh làm mị vẫn thần, ăn không ngon mới là lạ!

"Son trà, ta có thể chưa bao giờ uống qua tốt như vậy trà, coi như là những người hoang đại tên trà, cũng so với không bằng a!"

"Người còn xem kính thư?" Người đàn ông trung niên nhìn thấy một bên trên bàn bày đặt cơ bản kính thư.

《 Nam Hoa Kinh 》, 《 Hoàng Đình Kinh 》, 《 Đạo Đức Kinh 》, những thứ đồ này, hiện tại đã rất ít người có thể trầm xuống mới tới nhìn, cũng không cần nói một người trẻ tuổi.

"Nhàn rồi lúc không có chuyện gì làm nhìn." Vương Diệu bình tĩnh nói.

Quách Tư Nhu cùng người đàn ông trung niên ngồi một lúc sau liền cáo từ rồi đi.

"Người trẻ tuổi này rất không bình thường!" Sau khi xuống núi, Quách Tư Nhu than thở.

"Đâu chỉ là không bình thường a!" Người đàn ông trung niên đạo, "Thế nhưng bộ kia áo trận, liền xứng đáng thần kỳ hai chữ, sau đó cái kia một bình trà, càng là với bình thần bên trong thấy hiếm quý."

"Xác thực uống ngon."

"Tiểu thư, người không phát hiện, trên người một mùi đi trừ không ít à?" Hà Khải Sinh nhắc nhở.

"Ai, thật giống thực sự là bộ dáng này!" Kinh như thế vừa đề tỉnh, Quách Tư Nhu lúc này mới ý thức được, chính mình thân thể cảm giác xác thực so với vừa này ung dung nhiều.

"Chuyện gì thế này, đạo kia cũng là bởi vì cái kia mấy chén trà?"

"Tám chín phần mười là."

"Cái gì trà có thể có như vậy công hiệu? !" Quách Tư Nhu giật mình nói.

"Theo ta được biết không có, thế nhưng ta kiến thức cũng có hạn, loại kia trận pháp đều xuất hiện, cái kia ẩm trà cũng coi như là bất ngờ, hợp tình hợp lý, Lão thủ trưởng bệnh, hay là còn có cứu!" Người đàn ông trung niên nói.

"Hi vọng như vậy!" Quách Tư Nhu quay đầu lại liếc mắt một cái phía sau.

Cái kia phòng nhỏ vẫn là lẳng lặng lập ở trên núi.

Không nói những khác, thế nhưng phần này có thể ở trong núi, nại được phần này cô quạnh, đã bất phàm.

Hai người sau khi rời đi, Vương Diệu thu thập một hồi, sau đó lấy ra 《 Tự Nhiên Kinh 》, trải qua mấy ngày nay, trải qua lấy làm gương cái khác cơ bản kính thư, hần đã thể ngộ đến trong đó không ít ảo diệu, cho dù là mỗi ngày đang bận, cũng nhất định phải rút ra chút thời gian, bình tĩnh lại tâm tình đọc mấy lần, hơn nữa mỗi lần đọc, trong bụng đạo kia khí tức liền tựa hồ có cảm ứng, lưu chuyển như nước.

Ngày thứ hai, Quách Tư Nhu cùng trung niên nam tử kia liền dẫn photocopy tốt ca bệnh đi tới Nam sơn bên trên.

"Cái này trước tiên thả ở chỗ này của ta, sau ba ngày trở lại." Vương Diệu tiếp nhận tư liệu sau khi thoáng nhìn một chút.

"Có thể hay không mau mau, ông nội ta thân thể càng ngày càng kém!" Quách Tư Nhu lo lắng nói.

"Ta mau chóng." Vương Diệu suy tư chỉ chốc lát sau nói.

Hai người thấy thế cũng không có lưu lại quá thời gian dài, chỉ là nói cho hắn, bọn họ khoảng thời gian này gặp vẫn ở liền sơn thị trấn, nếu như có bất kỳ cần, có thể ngay đầu tiên gọi điện thoại thông báo bọn họ.

Sau khi bọn hắn rời đi, Vương Diệu liền lập tức bắt đầu lật xem Quách Tư Nhu đưa tới ca bệnh, mặc dù là một phần ca bệnh, thế nhưng Vương Diệu nhưng từ đầu đến cuối không nhìn thấy bệnh người có tên tự, hiển nhiên là trải qua đặc thù xử lý. Cho dù là lần thứ nhất chuyên môn nghiên cứu ca bệnh, không có cái gì đặc thù kinh nghiệm, thế nhưng Vương Diệu cũng có thể có thể thấy, lão nhân này bệnh rất nặng.

Thận suy kiệt, trái tim suy kiệt, hệ hô hấp cũng có vấn đề, trên thân thể dưới, tựa hồ không có điểm địa phương tốt, tựa hồ có thể sống đến hiện tại chính là cái kỳ tích.

"Không có cách nào!" Cẩn thận nhiều lần nhìn ba lần, Vương Diệu phát hiện lấy chính mình hiện tại năng lực, căn bản không có cách nào trị liệu bệnh nhân này.

"Hệ thống, ta nên làm gì?" Vương Diệu đắm chiêu bắt lương sách, thăm dò hỏi hệ thống.

Hệ thống không có bất kỳ đáp lại.

"Quả thế!" Vương Diệu khá là có chút thất vọng.

Chỉ được thông qua tìm đọc một ít tư liệu, lấy hi vọng tìm tới một ít nhắc nhở.

Ngay ở sắc trời đêm ám thời điểm, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên.

"Có bản bồi nguyên!" Trong đầu của hắn đột nhiên xuất hiện mấy chữ này.

"Đúng rồi, nếu thân thể suy kiệt, có thể hay không sử dụng cái kia bồi nguyên thang đây?"

Bồi nguyên thang: Cường gân kiện cốt, cố bản bồi nguyên.

Đối với vấn đề này vấn đề này, Vương Diệu lần thứ hai thỉnh giáo hệ thống.

"Có thể!"

Hệ thống đơn giản một cái trả lời chắc chắn, lại làm cho hắn vô cùng cao hứng, không đơn thuần là có trị liệu Quách Tư Nhu bệnh của gia gia chứng phương pháp, càng quan trọng chính là để hắn tiến một bước thăm dò hệ thống một ít đặc điểm, tỷ như trực tiếp đề hỏi vấn đề, nó quá nửa là sẽ không giúp đỡ trả lời, thế nhưng người nếu như đưa ra đáp án, chỉ hỏi là hay không, nó quá nửa là gấp trả lời.

Bồi nguyên thang có thể sử dụng, như vậy đón lấy chính là ngao chế.

Nhân sâm, cầu kỷ, hoàng tinh, khiếm thực, linh chi những này thuốc bắc đều tốt nói, có thể thông qua đủ mua được, thế nhưng cuối cùng hai vị thuốc, sơn tinh, quy nguyên, nhưng toàn bộ là linh thảo, thông qua tâm thường thủ đoạn căn bản là không có cách thu được.

Chờ chút,

Vương Diệu điều ra hệ thống bảng, sau đó điều đến hiệu thuốc vị trí.

Cái hiệu thuốc này tương tự với cửa hàng giống như vậy, bên trong có không ít đồ vật, có thuốc bắc, có dược thảo hạt giống, thậm chí có một phần thuốc, cũng có thể hỏi đoán, thế nhưng cần sử dụng khen thưởng điểm, ở trong này, Vương Diệu tìm tới ngao chế bồi nguyên thang dùng sơn tinh cùng quy nguyên, thế nhưng một mực sơn tinh cần 20 điểm, một mực quy nguyên cần 35 điểm, hai cái tính gộp lại giá cả liền lên đến 55 điểm, hắn hiện tại chỉ có không tới 10 điểm, sơn tinh cùng quy nguyên hạt giống cũng có, hơn nữa đối lập so sánh tiện nghi, mỗi bao mười hạt, chỉ cần 10 khen thưởng điểm, chỉ là không có bồi nguyên thang thành phẩm.

"Nhìn đáng đáp, đây là hiện nay thích hợp nhất biện pháp!"

Hắn đã nghĩ kỹ phương pháp, vậy thì là từ hệ thống bên trong mua hai trồng linh thảo hạt giống tiến hành trồng trọt, sau đó phối chế bồi nguyên thang như vậy, cần thiết khen thưởng điểm gấp thiếu đi hơn một nửa, thế nhưng thời gian nhưng không dám hứa chắc.

"Phía dưới chính là thu được khen thưởng điểm."

Bất kể là dược liệu vẫn là hạt giống, cũng phải cần khen thưởng điểm tới hỏi đoán, Vương Diệu hiện tại hàng đầu cần chuyện cần làm chính là nghĩ biện pháp thu được khen thưởng điểm.

"Nên làm cái gì bây giờ?"

Chờ chút,

"Hiệu thuốc, nếu có thể bán đồ vật, nên cũng có thể thu đồ vật mới đúng?"

"Thử một chút xem "

Hắn đầu tiên là từ trong phòng đi tới một phần thuốc bắc, kết quả hệ thống không có bất kỳ nhắc nhở.

"Chuyện gì thế này, bởi vì không có giá trị sao?"

Suy nghĩ một chút, hắn trực tiếp từ trong cái bọc lấy ra lúc trước thu hoạch giải độc thảo, sau đó để vào hiệu cầm đồ đại biểu giao dịch ô vuông bên trong, lần này có phản ứng.

Ở một bên xuất hiện 5 nhắc nhở, nói cách khác này một cây giải độc thảo, có thể đổi lấy 5 điểm khen thưởng điểm.

"Đã như thế giải quyết vấn đề."

Vương Diệu dùng ba cây giải độc thảo, sau đó đổi lấy 15 cái khen thưởng điểm, tiếp theo mua hai bao hạt giống, một bao là son tinh, một bao là quy nguyên, kỳ thực, nếu như hắn đem toàn bộ giải độc thảo đều bán ra, cũng có thể hối đoái ngao chế một bộ "Bồi nguyên thang" dùng son tinh cùng quy nguyên, thế nhưng hắn không dám hứa chắc có thể một lần thành công bởi vậy, hắn lựa chọn càng biện pháp ôn hòa.

"Đón lấy chính là trồng trọt!"

Không có đợi được ngày mai, hắn trực tiếp lựa chọn một mảnh địa, sau đó đem "Son tinh" cùng "Quy nguyên" hạt giống gieo xuống, sau đó dùng còn lại cỏ nước suối tưới.

"Hy vọng có thể nhanh chóng trưởng lên."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Trên núi bên dưới ngọn núi khách đi khách đến

Hết bận tất cả những thứ này sau khi, hắn lấy ra 《linh thảo thu》sau đó lật xem này hai loại dược thảo sinh trưởng đặc tính, cũng phải cần linh khí tương đối dày đặc địa mới có thể thuận lợi sinh trưởng, cái này hắn cũng không có quá tốt phương pháp, chỉ có thông qua cỏ nước suối đến bổ sung.

Hắn trông xuống hạt giống, ở ngày thứ ba nảy mầm.

Sau ba ngày, Quách Tư Nhu cùng cái kia tên là Hà Khai Sinh người đàn ông trung niên lần thứ hai lên núi.

"Đến rất nóng lòng a!" Lúc này Vương Diệu mới vừa từ trên đỉnh ngọn núi hạ xuống, vừa này, hắn còn ở trên núi tu hành thời điểm, rất xa nghe được chó sủa âm thanh, sau đó nhìn thấy hai người lên núi bóng người, không thể không trước thời gian kết thúc tu hành, sau đó từ trên núi ung dung mà xuống.

"Như thế nào, có biện pháp không?" Phụ vừa thấy mặt, Quách Tư Nhu liền lo lắng hỏi.

"Trong thời gian ngắn bên trong không có cách nào, thế nhưng các người nếu có thể chờ một tháng, có lẽ có biện pháp." Vương Diệu nói.

"Một tháng? !" Quách Tư Nhu nghe xong tiểu lông mày hơi nhíu.

Bệnh của gia gia tình nàng tối quá là rõ ràng, mỗi ngày đều là vô cùng nguy hiểm, nếu như không phải mấy vị đại sư y thuật tinh xảo, thân phận của hắn lại có chút đặc thù, có thể bất kể tiêu hao sử dụng một ít đặc thù dược liệu, chỉ sợ liền một ngày cũng không chịu đựng được.

"Có thể hay không mau hơn chút nữa, cần ta làm cái gì, chỉ cần ta có thể làm được gấp tận lực cung cấp!" Quách Tư Nhu đạo, thật vất vả bắt được một cái nhánh cỏ cứu mạng, nhìn thấy một chút hy vọng, nàng tự nhiên không thể từ bỏ.

"Xin lỗi." Vương Diệu lắc lắc đầu, kỳ thực, một tháng hần đều không thể hoàn toàn bảo đảm có thể thành công ngao chế ra "Bồi nguyên thang".

"Một tháng, có thể!" Bên cạnh Hà Khải Sinh trầm tư chỉ chốc lát sau nói.

"Hà thúc?"

"Tiểu thư, có bọn họ ở, mới có thể ngao một tháng."

"Vậy thì tốt, còn có, xin mời Quách nữ sĩ hỗ trợ cho chuẩn bị một ít dược liệu." Vương Diệu đem phối chế "Bồi nguyên thang" dược liệu cần thiết danh sách bày ra một phần, giao cho Quách Tư Nhu, người sau nhận lấy xem cũng không thấy, trực tiếp cho một bên Hà Khải Sinh.

"Cần vài phần?" Hà Khải Sinh hỏi.

"3 điểm, tốt nhất là hoang đại." Vương Diệu bàn giao một câu, phía trên này vật liệu là ngoại trừ "Son tinh" cùng "Quy nguyên" ở ngoài cái khác vật liệu, cũng không phải nói hần không có cách nào chuẩn bị, thế nhưng liên sơn thị trấn có khả năng cung cấp vật liệu chất lượng khẳng định là muốn kém một chút.

"Được, trong vòng ba ngày cho người đưa tới."

"Ừm."

Hai người không có dừng lại quá nhiều thời gian, vội vã xuống núi.

"Hần muốn này dược liệu này làm gì?" Quách Tư Nhu đạo.

"Phối dược." Hà Khải Sinh đạo, từ nhận lấy dược liệu danh sách thời điểm, hần liền đang suy tư chút dược liệu có thể ngao chế thuốc Đông y tên gọi, nhiều loại, thế nhưng trong đó bất luận một loại nào đều không thể trị liệu Lão thủ trưởng bệnh, dù sao, đó là bệnh đến giai đoạn cuối bệnh gì.

"Cái kia phía trên này dược liệu liền phiền phức Hà thúc."

"Không thành vấn đề!"

Hai người vội vội vàng vàng bận rộn ra, Nam sơn bên trên Vương Diệu tìm liền chính mình sinh hoạt hàng ngày, mỗi ngày ngoại trừ quản lý vườn thuốc ở ngoài, chính là tu hành.

Không quá hai ngày, Hà Khải Sinh liền mang đến hần dược liệu cần thiết.

"Đây là người dược liệu cần thiết."

"Cảm tạ." Vương Diệu không nghĩ tới đối phương hiệu suất lại cao như thế.

"Người chuẩn bị dùng chúng nó phối chế thuốc gì?" Hà Khải Sinh hiếu kỳ hỏi một câu.

"Bồi nguyên thang." Vương Diệu không có ẩn giấu, hần vốn là muốn chuẩn bị phối chế loại này thuốc Đông y.

"Bồi nguyên thang, tác dụng gì?" Hà Khải Sinh kinh ngạc nói, nhân vì là danh tự này nghe vào quá phổ thông, hần biết đến bồi nguyên thang liền có mấy loại, hơn nữa phương pháp luyện chế không giống nhau.

"Cường gân kiện cốt, cố bản bồi nguyên." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Chỉ đơn giản như vậy?" Hà Khải Sinh nghe xong sửng sốt.

"Ừm." Vương Diệu đáp một tiếng.

Này còn đơn giản, vài chữ, nghe vào rất phổ thông, thế nhưng cái kia "Dưỡng an lòng thần" cũng có điều là bốn chữ mà thôi, nhưng là chữa khỏi hần đi cùng Từ Giai Tuệ bệnh gì,

Hơn nữa ở trong đó chỉ có một mực "Nguyệt hoa thảo" là linh thảo, trong này nhưng là có hai vị, tương gộp lại, e sợ không chỉ là một cộng một bằng hai đơn giản như vậy.

"Vậy thì không quá rầy người, ta trước tiên cáo từ."

"Đi thông thả."

Vương Diệu nhìn theo Hà Khải Sinh xuống núi.

"Bồi nguyên thang?" Hà Khải Sinh tại hạ sơn thời điểm trong miệng còn đang suy tư bộ này dược.

Ngay ở hán xuống núi thời điểm, một chiếc xe hơi tiến vào núi thôn, nhìn qua rất phổ thông, một chiếc phổ thông đại chúng xe, có vẻ như cỡ lớn Pasadena thấp.

"Ồ? !" Vừa xuống núi tiến vào làng Hà Khải Sinh nhìn thấy chiếc xe kia sau khi đột nhiên hơi run run, cái này bằng số xe xem ra có chút quen thuộc.

Một người đàn ông trung niên từ xe hơi kia chỉ bên trên xuống tới, trung đẳng vóc dáng, hơn bốn mươi tuổi, bảo dưỡng không sai, trong tay nhắc theo một cái hộp, rất là tinh mỹ, người này chính là đã đã tới mấy lần Điền Viễn Đồ.

"Khải Sinh?"

"Viễn Đồ?"

"Người tại sao trở về nơi này?"

Hai người kia lại nhận thức, hơn nữa còn được cho là người quen.

"Ta đến tìm một người." Điền Viễn Đồ nói .

"Vương Diệu?" Hà Khải Sinh xoay người nhìn ngó phía sau núi.

"Vâng." Điền Viễn Đồ không có ẩn giấu, dù sao Nam sơn bên trên chỉ có Vương Diệu một người mà thôi, "Người cũng là tìm đến hán?"

"Vâng." Hà Khải Sinh đáp một tiếng.

"Đã lâu không gặp mặt, không chuyện gì, một hồi đồng thời ngồi một chút?"

"Được, ta chờ người điện thoại."

Hai người hàn huyên vài câu liền cáo từ, một cái lên núi, một cái xuống núi.

Ở Nam sơn bên trên, cầm 《 Tự Nhiên Kinh 》 đọc Vương Diệu lại nghe được chó sủa tiếng, hán biết lại người đến.

Không chỉ trong chốc lát sau khi, Điền Viễn Đồ nhắc theo một cái tinh mỹ quà tặng hộp đi vào trong ruộng thuốc,

"Không quấy rối người chứ?"

"Không có, mời ngồi." Vương Diệu cười nói.

"Mấy ngày nay xuất phát, đi tới một chuyến Kỳ môn, mang về một điểm lá trà, người ném thử thế nào?" Nói lời này, hán đem chuyên môn vì là Vương Diệu chuẩn bị quà tặng đầy ngả trên bàn.

"Này, cảm tạ." Vương Diệu do dự trở xuống, vẫn là nhận lấy.

Kỳ thực, hán không hiểu trà, thế nhưng cũng đã từng nghe nói Kỳ môn hồng trà danh tiếng, thật giống nói là "Trà bên trong hoàng hậu", nhìn dáng vẻ nghĩ đến tất nhiên bất phàm.

"Nơi nào, cùng người trà so với, vẫn là kém chút."

Vương Diệu nghe xong chỉ là cười cười.

"Bệnh nhân bệnh tình khá hơn chút?"

"Được rồi rất nhiều, cảm tạ." Điền Viễn Đồ đến, ở đưa đi bản thứ hai được sau khi, hán cũng đặc biệt đi gặp quá cái kia nằm ở trên giường bệnh bằng hữu, xác thực là dùng tới tốt hơn một chút, thậm chí có thể nói mấy câu, có thể thấy được Vương Diệu thần kỳ, thế nhưng khi bọn họ lần thứ hai xin mời Điền Viễn Đồ mang được thời điểm, hán nhưng không trả lời ngay, hán gặp Vương Diệu thần kỳ, cũng biết những người kia thù đoạn, chỉ lo cho Vương Diệu mang đến phiền toái gì, bởi vậy liền từ chối một hồi.

Có mấy người, cách xa ở bên ngoài ngàn dặm, dễ dàng không chịu nổi; có mấy người, gần trong gang tấc, gặp lại dễ dàng, mà bản lĩnh phi phàm, bên nào nặng bên nào nhẹ, hán tự nhiên trong lòng hiểu rõ.

Điền Viễn Đồ cũng không có ở trên núi lưu lại thời gian quá lâu, cùng Vương Diệu hàn huyên một hồi hôm sau, hán liền cáo từ rồi đi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: 1 người 1 nhà 1 dược

Hắn mục đích tới nơi này rất đơn giản, vậy thì là cảm tình đầu tư, hắn cảm thấy Vương Diệu là cái có năng lực đặc thù người, người như vậy đáng giá hắn hết sức kết giao, thương nhân lãi nặng, đối với xử lý như thế nào nhân tế quan hệ, bọn họ vô cùng am hiểu. Mà Điền Viễn Đồ càng là cái bên trong hảo thủ.

Nhìn thả ở trên bàn Kỳ môn hồng trà, Vương Diệu cười lắc lắc đầu, hắn đối với Điền Viễn Đồ ý đồ đến đại khái đoán được một chút, không nằm ngoài muốn cùng mình giao hảo, đối với người như vậy, ý nghĩ như thế, hắn cũng không bài xích, dù sao hắn chỉ là cái hơi có chút đặc thù người trẻ tuổi mà thôi, không phải những người không dính khói bụi trần gian núi rừng ẩn sĩ.

Điền Viễn Đồ sau khi xuống núi, lái xe ra khỏi sơn thôn, sau đó liền cho Hà Khải Sinh gọi một cú điện thoại, hai người hẹn cẩn thận thời gian cùng địa điểm.

Liền sơn thị trấn nơi nào đó, một đồng trong trà lâu.

Hà Khải Sinh cùng Điền Viễn Đồ chọn một căn phòng nhỏ, muốn một bình trà.

"Không nghĩ tới, lại ở chỗ này gặp phải người." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Đúng đây, trên lần gặp gỡ là ở mấy tháng trước chứ?" Hà Khải Sinh thật một cái trà đạo.

Hai người bọn họ đã sớm quen biết, xem như là bằng hữu, những năm gần đây vẫn không cắt đứt liên hệ.

"Đến nửa năm" Điền Viễn Đồ suy tư chốc lát nói.

"Gần nhất như thế nào, vẫn là như vậy bận bịu?"

"Cũng còn tốt, thuê mấy người, không còn như vậy bận bịu."

"Chị dâu bệnh thế nào?"

Hà Khải Sinh cũng biết Từ Giai Tuệ bệnh, hơn nữa hắn cũng từng vì nàng trị liệu quá, chỉ có điều cái kia bệnh thực sự là có chút phiền phức, lấy hắn tình huống lúc đó, có lòng không đủ lực, chỉ có thể miễn cưỡng thử một lần, thế nhưng hiệu quả đi không phải rất tốt.

"Đã được rồi."

"Được rồi! ?"

Hà Khải Sinh nghe xong giật nảy cả mình, hắn vì là Từ Giai Tuệ xem qua bệnh, tự nhiên biết nàng bệnh có cỡ nào quái lạ, tuy rằng không giống một ít bệnh cái kia như như thủy thổ tới hung hăng, ở thời gian cực ngắn bên trong liền đem người bệnh thân thể tình huống trở nên rất ác liệt, thế nhưng này nhưng là bệnh gì, từ từ dần vật người, như độn đao cắt thịt giống như vậy, ngược lại là khiến người ta càng thêm thống khổ, hơn nữa không có sáng tỏ phương pháp trị liệu, Điền Viễn Đồ quan hệ cùng năng lực hắn cũng là biết một ít, trên căn bản hiếm có bệnh viện lớn đều đi qua, danh y cũng bái phỏng qua không ít, nhưng là cũng không lớn bao nhiêu khởi sắc, nhưng là hôm nay lại nghe hắn nói được rồi, làm sao có thể không làm người ta giật mình đây.

"Cái kia đến chúc mừng a, xin mời vị cao nhân kia?"

"Xin lỗi." Điền Viễn Đồ cười nói, "Ta đã đáp ứng đối phương, không nói cho người khác."

"Há, không có chuyện gì." Hà Khải Sinh nghe xong cũng không phải là rất chú ý.

"Chờ đã, sẽ không phải là? !"

Đột nhiên, hắn cảm thấy Từ Sa tay hơi dừng lại, tựa hồ là muốn cái gì, có chút thất thần, Điền Viễn Đồ trước người trong chén trà nước trà tràn ra ngoài.

"Đây." Điền Viễn Đồ nhẹ giọng nhắc nhở.

"Ừ, xin lỗi."

"Nghĩ gì thế?"

"Muốn một người, một cái rất thú vị người." Hà Khải Sinh để bình trà xuống nói.

"Có đúng không, đúng rồi, người không phải ở tề châu sao, làm sao đột nhiên tới nơi này?"

"Để van cầu người hỗ trợ."

"Cầu người, lấy thân phận của người còn cần đến cái thị trấn nhỏ này để van cầu người, Vương Diệu?" Điền Viễn Đồ đột nhiên đoán được gì đó.

"Là hần, nhìn dáng dấp, người cùng hần rất quen a?"

Hai người, nói rồi chút chuyện phiếm, đi vòng chút vòng tròn, cuối cùng nói tới người trẻ tuổi này trên người.

"Không quen, đã gặp mặt mấy lần mà thôi." Điền Viễn Đồ nói.

"Chị dâu bệnh là hần chữa khỏi chứ?" Hà Khải Sinh cũng không còn nhiều vòng, nói thẳng.

"Vâng, người cũng là để van cầu hần chứ?" Điền Viễn Đồ không ở ẩn giấu, thoải mái thừa nhận, đồng thời hỏi ngược một câu.

"Ha ha ha."

Hai người đối diện chốc lát, sau đó không hẹn mà cùng cười to lên, mới vừa rồi còn có đề phòng cùng ngăn cách cũng theo tiếng cười kia tiêu tan hơn nửa.

"Hần làm sao chữa bệnh?"

"Hai phó dược, thuốc đến bệnh trừ." Điền Viễn Đồ uống một hớp trà nói.

"Dược,

Thuốc gì?" Hà Khải Sinh nghe xong vội vàng hỏi.

"An thần tán, dưỡng an lòng thần." Điền Viễn Đồ hồi đáp, đây là hần từ Vương Diệu nơi đó nghe được lời giải thích.

"Dưỡng an lòng thần, nghe vào thật đơn giản." Hà Khải Sinh lặp lại một lần bốn chữ này.

"Nghe vào xác thực là đơn giản, thế nhưng hiệu quả thực sự bất phàm, thậm chí có thể xưng tụng thần kỳ hai chữ, người tìm hần làm cái gì?"

"Cũng là xin thuốc."

"Vì ai?"

Hà Khải Sinh không hề trả lời, Điền Viễn Đồ con mắt ngẩn ra, chợt ánh mắt sáng lên, nghĩ đến gì đó.

"Rất nghiêm trọng?"

"Rất nghiêm trọng." Hà Khải Sinh trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

Kỳ thực, ngày hôm nay lời của hần nói có chút nhiều, Điền Viễn Đồ nói cũng có chút nhiều, bọn họ là bằng hữu không giả, thế nhưng còn chưa tới loại kia nói cái gì đều đàm luận trình độ, chỉ có điều là bởi vì muốn từ đối phương nào biết một vài thứ, tương ứng liền muốn nói cho đối phương biết một vài thứ.

"Vương Diệu nói thế nào?"

"Một tháng, một bộ dược."

"Vậy thì chờ đi." Điền viên nghe xong nói.

Hai người ở trong quán trà ngồi đầy đủ hơn một giờ thời gian, mới mới rời khỏi.

"Không nghĩ tới, Quách gia người lại cũng tìm tới hần!" Điền Viễn Đồ khẽ than thở một tiếng.

"Nếu như thật có thể công thành, vậy cũng thật liền ghê gớm!"

Nam sơn bên trên, Vương Diệu vẫn dựa theo chính mình quy luật sinh hoạt.

Bầu trời này buổi trưa, hần cùng trong nhà nói một tiếng, để mẫu thân hần lên núi hỗ trợ xem vườn thuốc, hần thì lại vào thành một chuyến.

Vương Minh Bảo bàn dưới cái kia nơi điểm ngày hôm nay xem như là chính là khai trương, trên thực tế đã sớm liền trang trí xong, bắt đầu mua vài món đồ, chỉ là tìm người chọn ngày tháng tốt.

"Nên mua gì đó đây?" Vương Diệu lái xe gần máy rất sớm tiến vào thành, ngoại trừ che cái tiền lì xì ở ngoài, hắn cảm giác mình đến mua chút những thứ khác biểu thị một hồi, vậy cũng là hắn bạn thân, thân anh em.

Xoay chuyển nửa ngày cũng không nghĩ tới là cái gì thích hợp đồ vật, chủ yếu là hắn không có trải qua chuyện như vậy, căn bản không có kinh nghiệm gì, cuối cùng chỉ được theo đại lưu, chọn hai cái đại lẵng hoa, nói cho người ta địa điểm, trả tiền, sau đó trực tiếp đi tới Vương Minh Bảo trong cửa hàng.

"Chúc mừng, chúc mừng, chúc người tài nguyên lần tiến vào!" Vương Diệu đưa lên tiền lì xì.

"Cảm tạ, Diệu ca. Người đây liền nhận lấy đi, huynh đệ trong nhà." Vương Minh Bảo nói.

"Cảm." Vương Diệu trực tiếp đem tiền lì xì nhét vào trong tay hắn, chút tiền này lúc đó Vương Minh Bảo cũng chưa chắc nhìn ở trong mắt, nhưng là đây chính là đại biểu hắn một điểm tâm ý.

"Có nhu cầu gì ta hỗ trợ sao?" Hắn nhìn bên cạnh mấy người đang bận bịu, làm khai trương trước chuẩn bị.

"Không cần, giao cho những người này làm là được, người đến bên trong uống trà đi."

"Như vậy sao được, ta cũng giúp đỡ chứ?"

Ngay ở Vương Diệu hỗ trợ thời điểm, hắn muốn hai cái giò hoa cũng đưa đến.

Sau đó lại có không ít người đều lại đây, đến đây chúc mừng, những người này có chính là bạn của Vương Minh Bảo, cũng không có thiếu người là xem ở hắn phụ thân trên mặt lại đây cổ động, ngược lại người tương đối nhiều, kỳ thực khai trương chuyện như vậy, chú ý chính là cái náo nhiệt, người hơn nhiều, cũng là cái điềm tốt, tượng trưng ngày sau khách hàng nhiều, tài nguyên lần vào chưa!

Buổi sáng giờ lành vừa đến, pháo cùng vang lên, bùm bùm, rất náo nhiệt.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: 0 thảo viên

Sau khi hết bận, tham gia khai trương điển lễ người liền bị Vương Minh Bảo mời đến phụ cận một chỗ trong tửu điểm, hắn sớm ở nơi đó bao mấy căn phòng nhỏ.

Khai trương điển lễ thông thường đều là bộ dáng này, giờ lành vừa đến, chính là một phen chúc mừng, mà sau đó đến đây ăn mừng thân bằng bạn tốt đồng thời tụ tập cùng một chỗ, dùng bữa uống rượu, sau đó chính là từng người bận bịu từng người sự tình.

Vương Diệu ở trên bàn đứng là có mấy cái người hắn quen biết. Cùng là trong một thôn, thế nhưng là không phải rất quen, giao hảo chỉ có Vương Trạch Tiểu một người, hai người ngồi cùng một chỗ nói chút nói, cái khác người trong thôn hạp hạt dưa, hút thuốc, chờ mang món ăn, không chỉ trong chốc lát, món ăn liền đã bùng lên.

Rót rượu, chạm cốc, thoải mái chèn chén.

Bên trong căn phòng mùi rượu, mùi thuốc lượn lờ.

Vương Diệu hơi có chút không quá thích ứng, hắn đã quên lần trước một khi lịch như vậy trường hợp là lúc nào.

"Người không uống sao, Diệu ca?" Một bên Vương Trạch Tiểu hỏi.

"Ta không uống rượu."

"Vậy ta cũng không uống!" Vương Trạch Tiểu nghe xong đem lấy tới bình rượu thả xuống, kỳ thực hắn trong ngày thường đúng là thích uống điểm

"Buổi chiều trả lại ban?"

"Không lên, mời nghỉ một ngày."

"Vậy thì uống điểm đi, có hay không lái xe." Vương Diệu cười nói.

"Không uống."

Trên bàn mấy người kia đến không khách khí, nâng chén chèn chén, không chỉ trong chốc lát, hai bình rượu thấy đề, bọn họ cũng từng cái từng cái mặt mày hồng hào.

Quá một đại khái hơn 20 phút, Vương Minh Bảo lại đây chúc rượu, nói rồi một phen lời khách sáo, buồn bán mấy năm qua rèn luyện, hắn nhưng là biết ăn nói, xem loại lời nói khách sáo này, nói đến đó là từng bộ từng bộ, nói trên bàn kỳ lạ mấy cái cười to lên, từng cái từng cái trên mặt rất có ánh sáng đáng về.

"Người làm sao không uống điểm?" Vương Minh Bảo ở Vương Diệu bên cạnh ngồi xuống hỏi.

"Không uống."

"Vậy thì ăn nhiều một chút món ăn." Vương Minh Bảo cũng không mời rượu.

"Hừm, người đi làm"

Một bữa cơm ăn bốn hơn mười phút, từ trong quán ăn đi ra, Vương Diệu cùng Vương Trạch Tiểu hai người lại tìm tới Vương Minh Bảo, hỏi hắn, đang xác định không có nhu cầu gì hỗ trợ sự tình sau khi, bọn họ liền từng người cưỡi xe gắn máy kết bạn về làng.

Về làng sau khi, Vương Diệu đi Vương Trạch Tiểu trong nhà ngồi một hồi, sau đó trở về chuyển nhà, trực tiếp lại tới Nam sơn.

Lại tiếp tục khôi phục yên tĩnh sinh hoạt, quản lý vườn thuốc, tu luyện, tụng kinh, cùng cái kia thâm sơn cố trong chùa tăng nhân khá giống nhau đến mấy phần.

Ba ngày, hắn gieo xuống "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên" trước sau phát ra nha, đối với này hai loại đặc thù linh thảo, hắn chuyên môn dùng nồng độ hơi cao cổ nước suối đến đúc, bảo đảm chúng nó có thể thu được đầy đủ chất dinh dưỡng.

"Những thuốc này, là không phải có thể thu hoạch?"

Đúc xong những linh thảo này sau khi, hắn nhìn một bên số lượng khá nhiều, hơn nữa mọc có chút điên cuồng mật rỗng, thông khí chờ được liệu, có cổ nước suối đúc, chúng nó sinh trưởng tình huống không nhìn thẳng mùa biến hóa, cho dù là tiến vào mùa thu, tiến vào mùa đông, vẫn điên cuồng sinh trưởng, có vẻ như là vi phạm quy luật tự nhiên.

"Keng, series nhiệm vụ: Bách Thảo viên." Ngay ở hắn suy tư thời điểm đột nhiên nghe được hệ thống nhắc nhở thanh.

"Nhiệm vụ một: Trong vòng bảy ngày, thành công trồng trọt mười loại dược thảo, quest thường tùy cơ, thất bại trừng phạt, không cách nào tiến hành đến tiếp sau nhiệm vụ."

10 loại dược thảo?

"Có hay không nhất định phải là linh thảo?" Vương Diệu hỏi.

"Phù." Hệ thống trả lời vẫn thẳng thắn.

"Vậy thì tốt, nếu là mười trồng linh thảo, nhiệm vụ này liền tương đối khó khăn, nếu như chỉ là mười loại phổ thông dược thảo, thì lại khá là đơn giản."

Chỉ là đã như thế, lại không thể thiếu tiến vào chuyển thành.

Chạng vạng, Vương Diệu xuống núi khi về nhà, vừa vận dụng tới cha mẹ ra ngoài về nhà, phụ thân lái xe gắn máy mang theo mẫu thân, khí trời đã có chút lạnh, hắn nhìn mẫu thân mặt đông đến đỏ lên.

"Đến mua chiếc xe."

Lúc ăn cơm tối, Vương Diệu đem mua xe ý nghĩ cho cha mẹ tiết lộ một hồi.

"Hừm,

Đến mua lượng, hiện ở trong thôn không ít người đều mua xe, mấy ngày trước, thôn phía tây khánh bảo nhà con dâu còn khoe khoang đây, nói với ta rằng nhà mua chiếc xe, hơn mười vạn đây." Trương Tú Anh nói.

Kỳ thực, người trong thôn cũng thật mặt mũi, Vương Diệu biết những này, cha mẹ mình tuy rằng không nói, thế nhưng bọn họ cũng vô cùng hi vọng con trai của chính mình có thể nổi bật hơn mọi người, năm đó, tỷ tỷ của hắn Vương Anh thi được cục nông nghiệp thời điểm, mẹ của chính mình có thể không ít theo người nói.

"Các người muốn mua lượng xe gì a?" Vương Diệu hỏi cha mẹ chính mình, kỳ thực hắn cả ngày ở trên núi, lái xe cơ hội cũng không phải rất nhiều, chỉ là tình cờ đi chuyển trong thành, dự định mua xe cũng là để cho tiện cha mẹ chính mình ra ngoài.

"Theo người, cũng đừng quá quý giá, bọn họ đều nói lớn chúng xe rắn chắc, kháng tạo." Trương Tú Anh nói.

"Vậy ta ngày mai tiến vào chuyển thành, mẹ, ngài chiếu nhìn một chút vườn thuốc."

"Biết rồi."

Ngày thứ hai, mặt trời vừa bay lên, Trương Tú Anh liền lên núi, Vương Diệu lên cũng sớm, ở trên đỉnh ngọn núi tu luyện xong sau khi mới từ trên núi hạ xuống vừa vận dụng tới mẫu thân.

"Người lên núi làm gì?" Trương Tú Anh tò mò hỏi.

"Rèn luyện thân thể." Vương Diệu cười nói.

"Ừ, mau mau tiến trình đi, trời lạnh, nhiều xuyên điểm."

"Ai."

Vương Diệu cười xe gắn máy ra làng, đến cuối tháng mười một, khí trời là lạnh, gió lạnh rất dễ dàng thổi thấu quần áo, chỉ có điều Vương Diệu trong bụng khí tức lưu chuyển như ý, thân thể ấm áp, cũng không cảm thấy có bao nhiêu lạnh.

Không phí bao nhiêu thời gian, hắn liền tiến vào thị trấn, mua trước một phần dược thảo hạt giống, cái kia mua hạt giống đại gia tựa hồ đối với hắn có ấn tượng.

"Tiểu tử, người làm sao mua nhiều như vậy hạt giống a?" Vương Diệu lần này, hầu như đem hắn trong cửa hàng có thể có hạt giống toàn bộ mua toàn bộ.

"Các loại thử xem, nhìn cái nào thích hợp." Vương Diệu cười hồi đáp.

"Không cần thử, ta chỗ này có cái danh sách, đều là trong huyện dược liệu trồng tốt nhà giàu thường thường mua, nên không sai được, người chờ một chút a, ta cho người phân." Vị đại gia này hết sức tốt tâm cho Vương Diệu một phần danh sách, mặt trên bày ra này mấy loại dược thảo hạt giống, hắn là thích hợp liền son thị trấn thổ nhượng trồng tốt.

"Cảm tạ ngài." Tuy rằng Vương Diệu có cỗ nước sôi, gần như phàm là là thảo dược hắn cũng có thể trồng tốt, thế nhưng vẫn là hướng về vị này lòng tốt đại gia nói cảm ơn.

Mua xong hạt giống sau khi, hắn liền cưỡi xe đi tới phụ cận ô tô tiêu thụ điểm, liền son thị trấn ô tô tiêu thụ ở quay chung quanh ở một con phố khác.

Hắn chọn một cửa tiệm đi vào, lập tức có một cái đẹp để em gái cười lại đây bắt chuyện hắn.

"Người thật tiên sinh, mua xe sao?"

"Nhìn."

"Ngài muốn mua cái giá bao nhiêu vị xe, thích gì hàng hiệu đây?" Em gái cười nói.

"A, đại chúng đi." Vương Diệu do dự một chút nói.

Hắn tiến vào biểu diễn phòng khách, phát hiện bên trong xe gì đều có, không chỉ là kinh doanh một loại ô tô, một cái hàng hiệu, loại này ô tô tiêu thụ công ty cùng những người chuyên doanh cửa hàng 4S không giống, mỗi cái loại hình xe đều liên quan đến, cũng là từ cửa hàng 4S để xe, chủ yếu là từ bảo hiểm cùng thụ sau sửa chữa phục vụ kiểm tiền.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Kém xa ta ca

Vương Diệu quay một vòng, không nhìn thấy mình thích xe hình, hẳn càng yêu thích loại kia SUV, tỷ như Land Rover.

"Có hay không SUV?"

"Có, mời đi theo ta." Đẹp để tiêu thụ em gái đem hẳn mang vào phụ cận một cái showroom, ở bên trong hẳn nhìn thấy mấy chiếc không đồng loại hình SUV xe hình.

"Hừm, cái này cũng không tệ lắm." Vương Diệu coi trọng một chiếc xe hơi màu đen.

"Đây là đại chúng đồ quan, bán cực kì tốt, trước đó vài ngày còn cần tăng giá đây." Em gái cười nói.

"Bao nhiêu tiền a?" Vương Diệu vây quanh xe quay một vòng, sau đó mở cửa xe nhìn một chút bên trong hỏi.

"Xe này là tiêu phối bản, giá cả 19. 98 vạn, toàn khoản mua xe giá cả đại khái là 21. 71 vạn."

Không phải rất đắt, có điều là một bộ được giá cả. Vương Diệu trầm nghĩ.

"Cảm tạ, ta nhìn lại một chút đi."

Vương Diệu cười rồi đi, lại đang phụ cận mấy nhà điểm chuyển động, phát hiện xe chủng loại gần như, giá cả cũng không kém nhiều, chỉ có điều bình thường đều là kinh tế hình ô tô, cao cấp xa hoa ô tô rất ít, những người khá là nổi danh hàng hiệu như là Audi, Mercedes, bảo mã trên căn bản không thấy hiện xe, hẳn sau khi nghe ngóng mới biết, có thể có cái kia tài lực người mua bình thường đều sẽ chọn đến Hải Khúc thị hoặc là duy thành mua xe, nơi đó xe hình càng nhiều, hơn nữa ưu đãi cường độ cũng lớn, Liên Sơn huyền thành những này ô tô tiêu thụ điểm không sẽ trực tiếp biểu diễn, vừa đến gặp đề ép tài chính, thứ hai mua người cũng ít, nếu như có khách hộ có mua ý đồ, bọn họ cũng có tương ứng con đường thỏa mãn khách hàng yêu cầu.

"Nếu không trực tiếp mua lượng đồ quan?" Quay một vòng, Vương Diệu cảm thấy cũng chính là cái kia khoản xe miễn cưỡng để hẳn thỏa mãn.

Ngay ở hẳn chuẩn bị cần tuyển một nhà mua xe thời điểm, trong túi tiền điện thoại vang lên, vừa nhìn là Vương Minh Bảo.

"Ở chỗ nào?"

"Thị trấn."

"Thị trấn? Người vào thành, ở cái vị trí nào?"

Vương Diệu nói rồi một hồi chính mình vị trí.

"Người muốn mua xe a?" Vương xuân bảo nói.

"Hừm, có ý nghĩ này."

"Người trước tiên đừng mua, chờ ta mã son quá khứ."

Cúp điện thoại không tới hai mươi phút, vương xuân bảo liền lái xe đến Vương Diệu vị trí.

"Người muốn mua xe?"

"Đúng vậy, tới xem một chút."

"Lên xe đi, ta giới thiệu cho người cái địa phương." Vương Minh Bảo nói.

"Được."

Vương Minh Bảo lái xe mang theo Vương Diệu đi tới phụ cận một cái ô tô tiêu thụ điểm, ở nơi đó nhận thức Vương Minh Bảo một cái anh em, tên là Triệu vĩnh mới vừa, chuyên môn chuyển xe, xe mới, hai xe đây, các loại hàng hiệu.

"Đồ quan, cái kia xe không sai, bảo quản suất cũng cao." Triệu vĩnh mới vừa nghe xong Vương Diệu ý nghĩ sau khi nói.

"Có hay không cái khác xe, Audi, bảo mã loại hình." Vương Diệu cẩn thận suy nghĩ một chút, trong tay mình còn có chút tiền, không bằng trực tiếp mua cái khá hơn chút, nhìn cũng thoải mái, cũng có mặt mũi, kỳ thực hẳn đúng là không đáng kể, chủ yếu là cân nhắc cha mẹ ý nghĩ.

"Người muốn mua cái kia một đẳng cấp xe? !" Triệu vinh mới vừa nghe xong hơi run run.

"Hừm, muốn nhìn một chút."

"Không thành vấn đề, đi, đi hải khúc." Triệu vinh mới vừa dạo, như vậy xe ở Liên Sơn huyện thành không phải là không có, thế nhưng số lượng quá ít, hơn nữa xe hình cũng không đầy đủ.

Bởi vì một câu nói như vậy, ba người nhìn xe lại đi tới còn đi, Liên Sơn huyện thành khoảng cách hải khúc cũng có điều là hơn một giờ lộ trình, bọn họ cần tới đó thời điểm vừa vặn là buổi trưa, tùy tiện tìm một chỗ ăn chút gì, liền đến xe hơi kia cửa hàng 4S khá là tập trung địa phương, nơi này các loại xe loại hình liền tương đối nhiều.

"Hừm, cái này không sai, cái này cũng không sai."

Vương Diệu một bên xem, một bên gật đầu.

Chung quanh đây cửa hàng 4S đều tập trung cùng nhau, cái gì bảo mã X5, Mercedes GLE, Landrover, Audi Q7 loại hình quả nhiên so với đồ quan tốt hơn nhiều.

Đây là Vương Diệu ấn tượng đầu tiên, đương nhiên, giá cả cũng là vừa.

Trong lúc nhất thời, hẳn lại có chút không biết nên tuyển loại nào được rồi.

"Ta nói người người anh em này đến cùng muốn mua cái giá cả bao nhiêu, mua cái hai mươi, ba mươi vạn xe liền không nên nhìn những này hàng hiệu." Triệu vinh mới vừa nói khẽ với Vương Minh Bảo nói.

"Ta làm sao biết, hẳn muốn nhìn liền xem chứ, ngược lại lại không muốn tiền, ta tiện đường cũng nhìn." Vương Minh Bảo vui cười hơn hờ theo xem.

Bọn họ xem thì xem, thế nhưng phần lớn cửa hàng 4S đối với bọn họ cũng không phải rất nhiệt tình, khả năng là nhìn ba người trang phục không giống như là mua xe chủ đi.

"Ai, cái này đồ quan nhìn qua so với trong thị trấn trên đẳng cấp a, là cao phối sao?" Ở đại chúng cửa hàng 4S bên trong, Vương Diệu chỉ vào một chiếc màu đen SUV nói.

Phốc, một bên tiêu thụ nhân viên đều nở nụ cười.

"Ai, thật muốn làm bộ không quen biết người." Triệu vinh mới vừa bùm mặt nói.

"Đây là Touareg, đại chúng dưới cò xa hoa SUV, nhập khẩu xe."

"Hừm, vậy thì mua nó đi." Vương Diệu gật gật đầu nói.

"Cái gì? !" Tiêu thụ nhân viên sửng sốt.

"Cái gì?"

"Người chắc chắn chứ?"

Vương Minh Bảo cùng Triệu vinh mới vừa cũng sửng sốt.

"Xe này có thể không rẻ a!" Vương Minh Bảo nhắc nhở hẳn một câu.

"Ừ, đúng rồi, bao nhiêu tiền?" Vương Diệu quên hỏi giá cả.

"Ngài nhìn này khoản là 3. 0 đỉnh phối, lỏ giá xe cách 86 vạn khoảng chừng : trái phải, toàn khoản cần mua 96 vạn khoảng chừng : trái phải, nếu như trả tiền phân kỳ lời nói "

"Lúc nào có thể đề xe?" Không đợi cái kia tiêu thụ nhân viên nói xong, Vương Diệu trực tiếp nói tới đề chuyện xe, hẳn cảm thấy xe này không sai, nhìn liền đôi mắt, hơn nữa giá cả cũng có thể tiếp thu, vì lẽ đó liền quyết định mua nó.

"Là như vậy, chiếc xe này đã có người đặt trước, ngài nếu như muốn mua lời nói cần chờ đại khái chừng một tuần lễ." Tiêu thụ nhân viên nhẹ giọng nói, nàng lúc nói chuyện vẫn đang quan sát Vương Diệu vẻ mặt, nàng muốn xác định trước mắt cái này mới nhìn qua cùng mình tuổi tác không chênh lệch nhiều người trẻ tuổi là thật sự chuẩn bị mua xe ni vẫn là nắm chính mình tiêu khiển.

"Được rồi, vậy thì chờ một tuần." Vương Diệu nói.

"Xin chờ một chút." Vương Minh Bảo trực tiếp đem Vương Diệu quảng đến một bên.

"Người muốn mua xe này? !"

"Đúng vậy."

"Người không phải mua đồ quan sao?"

"Nhìn gần như, chiếc xe này có vẻ như xa hoa một ít, mở ra nên cũng thoải mái một điểm, hơn nữa đồ quan, Touareg, cũng gần như sao?" Vương Diệu nói.

"Kém xa, ta ca!" Một bên Triệu Vĩnh mới vừa nói.

"Cái giá này, người đi mua bảo mã X5, Mercedes GLE Dora phong a, mua Touareg, đây chính là SUV giới Huy Đăng a!"

"Huy Đăng là cái gì?"

"Đại Passat." Triệu Vĩnh mới vừa nói.

Cuối cùng, Vương Diệu vẫn là quyết định mua xe này.

Vừa đến xe này hắn vừa nhìn liền hợp mắt, thứ hai đây, đối lập biết điều chút, không phải Triệu Vĩnh mới vừa nói những Mercedes đó, bảo mã, Land Rover loại hình không được, mà là so ra quay đầu lại suất tương đối cao, khá là đáng chú ý, kỳ thực hơi hiểu chút xe người cũng có thể một chút nhìn ra đồ quan cùng Touareg không giống, to nhỏ liền không giống nhau.

"Được, gọi các người quản lý đi." Triệu Vĩnh cương trực tiếp đối với cái kia tiêu thụ nhân viên đạo, loại này xa hoa xe đàm luận giá cả, bình thường là quản lý loại hình tự thân xuất mã.

"Được rồi ngài chờ." Tiêu thụ nhân viên đi chậm chậm tiến vào quản lý văn phòng, chốc lát công phu quản lý liền đi ra, cười tươi như hoa.

"Các người khỏe, ta là nơi này trải qua, ta họ Tôn, xin hỏi các người ai muốn mua xe?"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Hành Thái Hành

Đàm luận giá cả sự tình, Vương Diệu cũng không am hiểu, thế nhưng Triệu Vĩnh mới vừa nhưng là trong đó người lãnh nghề, một phen mặc cả, trực tiếp đem số lẻ chém đứt không nói, còn muốn một đồng lớn đồ vật. Có điều ngay cả như vậy, chiếc xe này làm được còn phải hơn 90 vạn, sắp tới một triệu.

Vương Diệu nghe xong cũng không có nói thêm nữa, quả đoán nộp tiền đặt cọc, sau đó rời đi.

"Không thấy được, lại còn là kim chủ!" Ở tại bọn hắn đi rồi, vừa nãy phụ trách tiếp đón bọn họ tiêu thụ nhân viên thấp giọng than thở.

"Đúng đấy, xuyên như vậy biết điều!"

"Biết điều nhân tài mua loại kia xe đây, người xem đem quản lý nhạc."

"Xe này một tháng cũng không nhất định bán đi mấy chiếc, hắn đương nhiên vui vẻ."

"Ta tỷ gần nhất thế nào?" Ở trên xe, Vương Diệu hỏi một bên Vương Minh Bảo.

"Hừm, không có chuyện gì, tên kia vẫn tính là thành thật."

"Vậy thì tốt." Đang nghe nói cái kia vừa ly hôn vô lại sự tình sau khi, Vương Diệu vẫn có chút bận tâm tỷ tỷ của chính mình.

Trở lại Liên Sơn huyện thành sau khi, có điều hơn bốn giờ, sắc trời thì có chút tối sầm, Vương Diệu cùng Vương Minh Bảo bọn họ hẹn cẩn thận, lần sau đề xe thời điểm xin bọn họ đồng thời ăn một bữa cơm, sau đó trực tiếp cười xe gắn máy đi về nhà.

"Người người anh em này làm gì?" Nhìn Vương Diệu lái xe gần mấy đi xa bóng người, Triệu Vĩnh mới vừa tò mò hỏi.

"Làm ruộng a, sao?" Vương Minh Bảo nói.

"Làm ruộng? Hoa tiêu một triệu mua xe? !" Triệu Vĩnh mới vừa giật mình nói.

"Không được a?"

"Được, Thái Hành, ta muốn có nhiều tiền như vậy, làm sao cũng đến mua cái bảo mã X5, Mercedes GLE loại hình, ai sẽ mua Touareg a? Nhìn thấy trên đường còn tưởng rằng là đồ quan đây!" Triệu Vĩnh mới vừa than thở.

"Ta này ca yêu thích biết điều."

"Ngu!"

Vương Diệu lúc về đến nhà vừa vịn đuôi tới com tới, nói cho cha mẹ mua chuyện xe.

"Bao nhiêu tiền a?"

"Ba chừng mười vạn đi." Vương Diệu sợ cha mẹ mình thấy đắt, liền đem giá cả nói thấp đi.

"Cái gì, mắc như vậy!" Trương Tú Anh giật mình nói.

"Hừm, nhìn không sai." Vương Diệu nói.

"Người từ đâu tới nhiều tiền như vậy?" Trương Tú Anh nói.

"Mua điểm thảo được, hơn nữa nhin một vài được." Vương Diệu nói.

"Vậy thì có thể kiếm hơn 30 vạn! Ta cũng không thấy cái kia vườn thuốc được thảo thiếu a? !"

"Thiếu, ngài không nhìn kỹ, ta lần trước bán táo, hoàng tinh còn sót lại một điểm, vừa vịn đủ." Vương Diệu nói.

"Tiền kia toàn bỏ ra, lấy cái gì mua nhà?"

"Gặp có, chờ được thảo thu hoạch, tiền chẳng mấy chốc sẽ kiếm về." Vương Diệu nói.

Ăn một bữa cơm, thật vất vả đem mẹ nghỉ ngơi trong lòng bỏ đi, ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền vội vàng vàng ra ngoài lên Nam Sơn, chỉ lo mẹ mình hỏi lại lên, tự mình nói dối miệng.

"Lão Vương, ta cảm thấy tiểu tử này ở gạt ta." Vương Diệu chân trước vừa ra cửa, Trương Tú Anh liền đối với trên bàn cơm còn ở cái miệng nhỏ uống rượu bạn già nói.

"Hắn từ đâu tới nhiều tiền như vậy?"

"Không ăn trộm không cướp là được." Vương Phong Hoa uống một hớp rượu nói.

"Hắn có phải là đang làm bán hàng đa cấp a, ta nhưng là nghe nói gần nhất có mấy người lên Nam Sơn, còn cầm quà tặng đây."

"Làm bán hàng đa cấp còn phải tặng lễ, lại nói, con trai của người cả ngày ở trên núi, làm sao làm bán hàng đa cấp?"

"Ta cảm thấy có ma!" Trương Tú Anh nói.

"Cái gì quỷ không ra quỷ, chớ suy nghĩ lung tung, cho ta thịnh bát cơm." Vương Phong Hoa bưng bát nói.

"Ai, người trước đây không phải rất quan tâm tiểu tử kia sao, làm sao gần nhất thay đổi?"

"Đề hắn dẫn vật đi thôi, chỉ cần rẽ : cái không xấu là được."

"Vội vàng ra nói cho một hồi Tiểu Như, làm cho nàng hỏi một chút."

"Hô, nguy hiểm thật a, suýt chút nữa lòi!" Lên Nam Sơn, Vương Diệu thở phào nhẹ nhõm, nhìn trong đêm tối vườn thuốc, các loại dược liệu mọc vô cùng tốt.

"Nhìn đáng đáp đến sớm thu hoạch một nhóm."

Sáng sớm ngày thứ hai, trời mới vừa tờ mờ sáng,

Vương Diệu liền rời giường, đơn giản ăn chút gì, sau đó bắt đầu làm lụng, đem ngày hôm qua mua được hạt giống loại đến trong ruộng thuốc, đúc tốt.

Sau đó lên núi, ở trong gió rét bắt đầu mỗi ngày tu hành.

Trong bụng khí tức lưu chuyển, như dòng suối chảy qua quanh thân, mạch máu đã thông, hắc mị hồ ước cảm thấy, không lâu sau đó, còn có thể thông một cái kinh mạch.

Tự Nam sơn chỉ bên trên xuống tới, hắc liền bắt đầu chuẩn bị trong ruộng thuốc trồng trọt dược thảo thu hàng công tác.

Mật rừng, thông khí, sa sâm toàn bộ là lợi dụng rễ cây làm làm thuốc bộ phận dược thảo, Vương Diệu mỗi loại đều đào một gốc cây, nhìn kỹ một chút, sau đó y theo trong đầu hiện hữu tri thức, lại cùng mạng lưới dược liệu tiến hành rồi so sánh, hắc trên căn bản có thể xác định, chính mình trồng thực những dược thảo này có thể thu hoạch, hơn nữa nếu như bán ra, nên có thể bán ra giá cao, vốn là hắc muốn gọi điện thoại cho cái kia lần trước Đẳng lão bản, thế nhưng cân nhắc đến khoảng cách lần trước hoàng tinh thu hoạch thời gian có điều ba tháng, lúc đó vị kia Đẳng lão bản đến thời điểm, những dược thảo này còn chưa gieo vào, hiện tại lại có thể thu hoạch, như vậy thời gian ngắn ngủi, những này cây lâu năm thực vật thân thảo liền có thể thu hoạch, làm thuốc, hơn nữa mấy tháng sinh trưởng hiệu quả có thể so với mấy năm, như vậy doạ người sự tình nếu như truyền đi, hậu quả kia không dám tưởng tượng.

"Muốn không bán cho một người khác?" Vương Diệu suy nghĩ nói.

"Chờ đã, có được hay không bán cho hiệu thuốc đây?"

Vương Diệu nắm trong tay một cái sa sâm rễ cây, điều ra hệ thống bảng, sau đó ý nghĩ hơi động.

Vèo, trong tay sa sâm không gấp, xuất hiện ở hời đoái tiểu ô vuông bên trong, sau đó mặt sau là có thể hời đoái giá cả -0. 1 khen thưởng điểm.

Có thể hời đoái! Cái này bất ngờ để Vương Diệu giật mình, cao hứng, tuy rằng giá cả rất thấp.

"Chờ đã." Vương Diệu ở trong hiệu thuốc, nhưng không có phát hiện sa sâm.

"Hệ thống tại sao không có sa sâm?"

"Tạm không cung cấp phổ thông dược liệu."

Vương Diệu hiện tại tạm thời không thiếu tiền, thế nhưng thiếu hụt khen thưởng điểm, hắc đơn giản đem trong ruộng thuốc trồng trọt ba loại dược thảo thu hoạch gần một nửa, sau đó trực tiếp thông qua hiệu thuốc trực tiếp hời đoái thành khen thưởng điểm.

Hắc loại không phải rất nhiều, đào móc ra dược thảo toàn bộ hời đoái cũng có điều là năm mươi điểm khen thưởng điểm.

Bận rộn hơn nửa ngày, buổi chiều tới gần chạng vạng thời điểm vừa mới hoàn thành, Vương Diệu đọc một hồi kinh thư, sắc trời tối sầm liền về nhà ăn cơm.

Thời gian như nước, trôi qua không ngớt.

Tháng 12 khí trời, đã đến nên lạnh thời điểm, một vòng hàn triều đột kích, nhiệt độ đột nhiên lạnh.

Mẫu thân của Vương Diệu đã không chỉ một lần khuyên bảo, để hắc về nhà ở, buổi tối không muốn ở trong núi, quá lạnh, đều bị Vương Diệu từ chối, hắc lại cảm thấy, trong ngọn núi tĩnh vô cùng, một điểm lạnh, không coi là cái gì.

Ngày hôm đó, bầu trời âm u, không gặp ánh sáng mặt trời.

Tiểu trong thôn, đến rồi phóng khách, xe đến thôn nam dừng lại, hai người sau khi xuống xe thẳng đến Nam sơn, đi lại vội vã.

Nghe được chó sủa tiếng, Vương Diệu ra phòng nhỏ, nhìn thấy hai vị người quen, Quách Tư Nhu cùng Hà Khải Sinh. Hai người kia sắc mặt rất khó coi, hơn nữa lên núi hầu như là khiếu nước.

"Lấy thuốc có thể không mau mau?" Vừa thấy mặt, Quách Tư Nhu liền tiêu vội hỏi.

"Mau mau?" Vương Diệu hơi có chút khó khăn.

"Vâng, ông nội ta thân thể ra chút bất ngờ, thời gian một tháng, quá dài." Quách Tư Nhu giải thích.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Chương 53: Gần đất xa trời không thể cứu vãn

Nàng rất gấp, bởi vì lão nhân thân thể đến một cái rất nguy hiểm mức độ, những người vẫn chăm nom trị liệu các thầy thuốc đều nói rồi "Tận lực" hai chữ, đồng thời thông báo trong nhà làm tốt chuẩn bị tư tưởng.

Hiện tại là thời khắc mấu chốt, tình thế nguy cấp.

Kỳ thực, nàng cái này cũng là có bệnh loạn chạy chữa, đem hy vọng cuối cùng ký thác ở người trẻ tuổi trước mắt này trên người, nàng cũng từng lên lút nghĩ tới.

"Những chuyên gia kia, các đại sư đều quen tay không sách bệnh tật, người trẻ tuổi này thật có thể trị đến thật?"

"Sau ba ngày trở lại." Vương Diệu suy nghĩ chỉ chốc lát sau nói.

Hắn hiện tại khen thưởng điểm có chút tích lũy, có thể hồi đoái phối chế một bộ "Bồi nguyên thang" cần thiết "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên", bên này mới vừa đủ không mấy ngày, hai vị này liền tới cửa mà đến, thực sự xem như là "Duyên", đã như vậy, vậy thì đơn giản giúp bọn họ một lần.

"Còn muốn ba ngày?" Quách Tư Nhu tiểu lông mày hơi nhíu.

"Ba ngày, không hẳn có thể thành." Vương Diệu bình tĩnh nói.

Tuy rằng quãng thời gian này đến, hắn đã ngao chế không ít thuốc, hơn nữa thông qua chính mình học tập cùng hệ thống "thể hồ quán đỉnh" nắm giữ không ít có liên quan tri thức, thế nhưng lần này có hai vị linh dược ở trong đó, có thể thành công hay không, hiệu quả làm sao, hắn cũng trong lòng không mấy. Hơn nữa, ngao dược, không thể nôn nóng.

"Vậy thì ba ngày, xin nhò." Quách Tư Nhu cùng Hà Khải Sinh lưu lại chốc lát liền cáo từ xuống núi.

Vương Diệu dùng tích góp lại đến khen thưởng điểm hồi đoái "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên", sau đó liền lại còn lại không có mấy.

"Đây chính là sơn tinh cùng quy nguyên."

Vương Diệu xem trong tay hai vị thuốc, đều là linh thảo rễ cây, hình dạng cùng sâm núi có mấy phần giống nhau, chỉ có điều một cái hơi dài nhỏ, một cái nhưng hơi trắng kiện, có hoa văn, tế cần, toả ra mùi thơm thoang thoảng.

Hắn dùng một ngày chuẩn bị kỹ càng dược thảo, sơn sài, nhìn mấy lần phương thuốc, sau đó như thường lệ tụng kinh, tu hành.

Ngày thứ hai, khí trời sáng sủa, ánh mặt trời xem như là long lạnh.

Bận rộn xong đồng ruộng việc, tu hành, sau đó Vương Diệu bắt đầu ngao dược.

Đối chiếu phương thuốc, dược liệu.

Sơn sài,

Cỏ nước suối,

Bách thảo oa,

Hỏa lên, nước sôi.

Mỗi một vị thuốc gia nhập thời gian là không giống nhau, có chút dược liệu cần lâu đun, trong đó dược hiệu mới có thể đi vào dược thang bên trong, có chút thời gian thì lại muốn ngắn chút, thời gian quá lâu, những người hữu hiệu dược hiệu thành phần thì lại gặp có phá hoại.

Vương Diệu nhìn "Bách thảo oa", cố tính toán thời gian, thỉnh thoảng thêm chút sài.

Kỳ thực ngao dược sơn sài cũng là có chú ý, hiện tại ngao chế thuốc Đông y phổ biến sử dụng khí thiên nhiên, hiệu quả kỳ thực không hẳn được, sơn sài vốn là thực vật, lấy chi nhóm lửa, âm hợp đạo của tự nhiên. Vậy thì dường như nung đồ gốm như thế, một ít đồ gốm nung cần dùng đặc thù gỗ, sử dụng khí thiên nhiên là bất luận làm sao cũng không cách nào nung thành công.

Ngon lửa thiêu đốt, trình độ ổn sôi trào, trong dược vật dược hiệu thành phần dung nhập vào cổ tuyến trong nước, trong phòng nhỏ tràn ngập đặc biệt

mùi thuốc.

Được liệu như thế như thế để vào, không nhanh không chậm,

Nhân sâm, linh chi, đương quy

Theo thời gian trôi qua, được trong nồi được thang từ từ biến sắc.

Hai vị linh thảo cũng lục tục gia nhập, "Son tinh" ở trước, nó như sâm núi giống như vậy, cần thời gian nhất định, được hiệu mới có thể ngao đi ra, "Quy nguyên" ở phía sau, mùi này được tác dụng là bất phạm nhất, ngoại trừ bản thân có phi phạm hiệu lực ở ngoài, nó vẫn có thể thu nạp, điều hòa các loại được thảo được lực.

Hỏa vẫn còn chưa tắt,

Được oa đoan cách.

Chờ được thang chậm rãi hạ xuống ôn đến, Vương Diệu đem này hơi có chút đỏ lên được thang đựng vào xong việc trước tiên chuẩn bị kỹ càng binh sứ trắng bên trong.

"Bồi nguyên thang" ngao chế kết thúc.

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn ngó bên ngoài, sắc trời cư nhiên đã tối lại, hần vừa nãy quá mức chăm chú, căn bản không có xem sắc trời bên ngoài biến hóa.

Thuốc này có hữu hiệu hay không, sẽ chờ chờ thực tế nghiệm chứng.

Hồ, một bộ được hạ xuống, hần tựa hồ lại có thu hoạch.

Ngày đó, ánh bình minh vừa ló rạng, sáng sớm tám giờ khoảng chừng : trái phải,

Một chiếc xe lái vào yên tĩnh sơn thôn, trên xe xuống hai người, vội vội vàng vàng tiến vào núi.

Bọn họ đi tới trong ruộng thuốc, nhưng không thấy đến Vương Diệu tung tích.

Chỉ cần một con màu lông ánh sáng chó đất, hướng về phía bọn họ không ngừng mà kêu.

"Đi đâu? !" Quách Tư Nhu thấy thế lo lắng chung quanh nhìn, cái kia chó đất thấy thế liền muốn nhào tiến lên.

"Tiểu thư, bình tĩnh đừng nóng, chờ một chút." Một bên Hà Khải Sinh đứng lúc ngăn lại nàng.

Thấy hai người không có tiến một bước động tác, chó đất liền đình chỉ công kích, ngược lại hướng về trên đỉnh ngọn núi phương hướng kêu vài tiếng.

"Đáng tiếc!"

Nam sơn bên trên một phương nham thạch bên trên, nghe được tiếng chó sủa Vương Diệu mở mắt ra.

"Thiếu một chút, một mạch có thể thông."

Từ núi đá chi bên trên xuống tới, đạp bước xuống núi, nhìn thấy chờ ở nơi đó hai người.

"Các người tới thật sớm."

"Được được rồi?" Quách Tư Nhu đạo.

"Được rồi." Vương Diệu vung tay lên, cái kia binh sứ trắng xuất hiện ở trong tay, còn có chút ẩm áp, Quách Tư Nhu đưa tay liền muốn nắm.

"Nhiệm vụ: Thuốc hay có giới." Hệ thống tiếng nhắc nhở vang lên.

"Quả nhiên đến rồi!" Vương Diệu nói thầm một tiếng.

"Thuốc này giá trị bao nhiêu?"

"Hoàng kim tám mươi hai, tiền trăm vạn."

Thật là đắt!

Nghe được cái giá này, Vương Diệu thầm thở dài nói, cũng may đã có "An thần tán" ở trước, hần cũng không đến nỗi xem lúc mới đầu hậu như vậy khiếp sợ.

"Quách nữ sĩ, thuốc này, có giới." Tuy rằng không muốn, thế nhưng Vương Diệu không mở miệng không được.

"Cái gì?" Quách Tư Nhu sững sờ, "Bao nhiêu tiền?"

"Một triệu."

"Bao nhiêu? !" Quách Tư Nhu sững sờ một chút tử, chợt phục hồi tinh thần lại, "Người số thẻ ngân hàng bao nhiêu, ta lập tức chuyển khoản cho người."

Chút tiền này, đối với không ít người tới nói cả đời cũng chưa chắc tích góp đến, đối với nàng mà nói nhưng không tính là gì.

Liên như vậy, Vương Diệu trong thẻ lại nhiều một triệu.

"Còn có, chuyện này, muốn bảo mật." Vương Diệu lại cường điệu một bên.

"Không thành vấn đề, ta nói được là làm được, thuốc này dùng như thế nào?" Quách Tư Nhu đạo.

"Hai ngày bên trong, phân ba lần ôn phục."

Sau khi nghe xong, Quách Tư Nhu cùng Hà Khải Sinh mang theo được vội vàng vàng rời đi.

Ô tô, ở trên đường phố chạy như bay, cùng ngày buổi sáng, bọn họ liền ngồi máy bay rời đi về tỉnh, bay thẳng kinh thành.

Trong kinh thành, nơi nào đó đặc thù trong bệnh viện, một gian đặc thù phòng bệnh, mấy vị y hộ nhân viên, cẩn thận từng li từng tí một chăm nom một vị lão nhân, ông già này nằm ở trên giường, nằm ở trạng thái hôn mê, nhìn qua vô cùng gầy gò, trên mặt đã tràn đầy da dăm mề, một cái từ để hình dung lời nói chính là gần đất xa trời.

Một cái nhìn qua nam tử hơn bốn mươi tuổi bảo vệ ở một bên, vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

"Trần thúc, thế nào?"

"Tận lực duy trì đi." Vị thầy thuốc kia nhẹ giọng nói, "Các người đến chuẩn bị sẵn sàng a!"

"Hừm, làm phiền các người." Người đàn ông trung niên nghe xong nói.

Hắn đi tới phòng bệnh ở ngoài, đốt điều thuốc, nhìn ngoài cửa sổ, kinh thành bóng đêm, đèn đuốc sáng choang, vừa lúc đó, một cái phong vận dư âm trung niên nữ tử bước nhanh tới.

"Như thế nào, tình huống có chuyển biến tốt sao?" Trung niên nữ tử thân thiết hỏi.

"Không có, vẫn là như cũ."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Nữ bên trong trượng phu nên phải

"Ta vừa nhận được tin tức, người bên kia đã đang thương lượng, cửa ải này, không dễ chịu a!" Trung niên nữ tử nói.

"Đúng đấy, lão gia tử khoẻ mạnh, có mấy người ghi nhớ cự tình, cho dù không giúp đỡ, cũng sẽ không bỏ đá xuống giếng, lão gia tử nếu như không chịu đựng nổi, nhưng là khó nói!"

"Tích cực chuẩn bị đi, đại ca đâu?"

"Còn ở bên kia, có mấy người đã vội vã không nhịn nổi."

"Ài, nếu như có thể nhiều hơn nữa chống đỡ một tháng, dù cho là hai mươi ngày, sự tình cũng sẽ có khả năng chuyển biến tốt." Nữ tử thờ dài, sau đó trong phòng bệnh nhìn ngó.

Hiện tại lão gia tử đối với bọn họ mà nói chính là cây đại thụ, tuy nhiên đã từng trăm ngàn lỗ, mắt thấy liền muốn ngã xuống, thế nhưng chỉ cần không ngã, vậy thì là tượng trưng, vậy thì là kinh sợ, một khi ngã xuống, chính là cây đổ bầy khi tan, bọn họ gia tộc này, không nói tiêu tan, cũng là phai mờ mọi người.

Ngay ở hai người kia đàm luận thời điểm, hai người hầu như là một trận kiệu nước chảy tới.

"Tư Nhu, Khải Sinh, các người làm sao đến rồi?" Hai người kia chính là Quách Tư Nhu cùng Hà Khải Sinh, bọn họ một đường không ngừng không nghỉ từ Liên Sơn huyện thành chạy tới.

"Tam thúc, tiểu cô, gia gia thế nào rồi?"

"Vẫn là như vậy, không có chuyển biến tốt, đang cùng vừa trở lại." Trung niên nữ tử nói.

"Ta cho gia gia cầu đến rồi một bộ dược." Quách Tư Nhu lấy ra từ Vương Diệu nơi đó cầu đến "Bồi nguyên thang" nói.

"Một bộ dược, thuốc gì?"

"Thuốc Đông y, đang cùng ở Liên Sơn huyện thành nằm viện thời điểm chính là cũng là người kia phối dược trị tốt đẹp."

"Tư Nhu, tâm tình của người tiểu cô lý giải, thế nhưng gia gia người hiện tại bệnh tình vô cùng nguy cơ, không giống như trước, không chịu nổi dằn vặt." Trung niên nữ tử khẽ thờ dài một cái đạo, nhìn trước mắt cái này cháu gái của chính mình, ánh mắt rất mềm cùng.

"Quách bí thư, ta cảm thấy có thể thử xem." Bên cạnh Hà Khải Sinh bình tĩnh nói.

"Khải Sinh?" Một bên người đàn ông trung niên ánh mắt hơi đổi, đối với Hà Khải Sinh phẩm tính hắn vẫn là rất rõ ràng, theo lý thuyết như vậy không biết nặng nhẹ, thậm chí có chút hồ đồ lời nói không nên từ hắn trong miệng nói ra đến mới đúng.

"Có điều thí trước có thể để cho hai vị đại sư nghiệm một hồi dược."

"Đúng, có thể lý, tôn hai vị đại sư nghiệm một hồi dược." Quách Tư Nhu vội vàng nói.

"Cũng dược, vậy trước tiên xin bọn họ nghiệm một hồi dược đi."

Đêm khuya, vừa ra trong phòng nghỉ ngơi, mấy người.

Ngoại trừ Quách Tư Nhu, Hà Khải Sinh, vừa nãy cái kia hai trung niên nam nữ, còn có hai vị hơn sáu mươi tuổi ông lão, nhìn qua tinh thần quắc thước, bọn họ trước mắt trên bàn bày ra một cái bình sứ trắng, bên trong chứa chính là Vương Diệu bố trí "Bồi nguyên thang".

Hai vị lão giả trước sau lấy thân thuốc thí nghiệm, quá nửa giờ mới vừa hỏi nói.

"Khải Sinh, thuốc này là ai xứng chế?" Phía trái vị kia hơi hơi gầy chút ông lão nói.

"Một cái không biết tên Trung y."

"Phương thuốc đây?" Bên phải ông lão nói.

"Không biết, thế nhưng cung cấp nhân sâm, đương quy, linh chi" Hà Khải Sinh đem hắn cung cấp thuốc nói một lần.

"Hai vị sư thúc thuốc này hiệu lực làm sao?" Trạm đứng ở một bên Hà Khải Sinh nói.

"Chỉ là thử một điểm, nhưng là có thể cảm nhận được một ít tác dụng, Lão thủ trưởng có thể thử xem, thế nhưng lần đầu dùng đo không thể quá to lớn."

"Có thể xét nghiệm ra thuốc này thành phần sao?" Người đàn ông trung niên nói.

"Ha ha, một bộ không biết phương thuốc thuốc Đông y, muốn xét nghiệm ra nó toàn bộ thành phần, không có mấy năm công phu là không thể, chờ nôi, Lão thủ trưởng không chờ nôi, thuốc này, không hại người, yên tâm dùng đi." Hơi mập ông lão cười nói.

"Ài, vậy thì thử xem"

Nằm ở giường bệnh bên trên lão nhân lần thứ nhất uống thuốc liều lượng cũng không lớn, chỉ có một chén rượu nhỏ, hắn ăn vào dược sau khi, khởi đầu cũng không có quá mức rõ ràng biến hóa, thế nhưng hai vị lão giả cũng không rời đi, mà là thủ ở nơi nào, mỗi một quãng thời gian liền vì hắn xem mạch.

"Mạch như trở nên mạnh mẽ, đây là dấu hiệu tốt." Sau một tiếng rưỡi,

Vị kia vì hắn bắt mạch hơi gầy ông lão đứng lên nói.

"Những này quần chế máy móc trên biểu hiện các hạng thể chính cũng có chuyển biến tốt." Hà Khải Sinh nói.

"Lại cho Lão thủ trưởng phục chút."

Lại là một chén nhỏ thuốc, lần này hiệu quả càng rõ ràng, tay của ông lão chỉ nhẹ nhàng giật giật.

"Di chuyển, gia gia tay động." Quách Tư Nhu nhẹ giọng la lên.

Mấy người này, kể cả y hộ nhân viên, một đêm chưa ngủ, liền phục rồi mấy lần, này uống thuốc tè đi tới một nửa.

Sáng sớm ngày thứ hai, làm ánh mặt trời chiếu tiến vào phòng bệnh thời điểm, nằm ở trên giường lão nhân mở mắt ra, phát sinh thanh âm yếu ớt.

"Tư Nhu?"

"Gia gia, gia gia, người tỉnh rồi! ?" Một bên Quách Tư Nhu mừng đến phát khóc.

Khắp phòng người, đều vô cùng kinh hi, đặc biệt là cái kia hai trung niên nam nữ, thật dài thờ phào một cái.

"Thật một bộ được a!" Một bên hơi gầy ông lão thờ dài nói.

"Đúng đấy, thật là có chút muốn gặp gỡ người kia!"

"Khải Sinh."

"Sư thúc, ngài có dặn dò gì?" Hà Khải Sinh vô cùng cung kính nói.

"Này phối được người, năng lực dẫn tiến sao?"

"Xin lỗi, sư thúc, Quách tiểu thư đã từng đã đáp ứng người kia, không quấy rầy cuộc sống yên tĩnh của hần, cái này cũng là hần vì là phối được yêu cầu một trong." Hà Khải Sinh có chút khó khăn nói.

"Ừ, nghĩ đến, hần cũng là yêu thích yên tĩnh người, cũng được, có điều ta rất hiếu kì, hần còn đưa ra yêu cầu gì?" Ông lão kia cười hỏi.

"Yêu cầu của nó liền đơn giản hơn nhiều, muốn cung cấp mấy vị thuốc, còn có, này uống thuốc, giá trị trăm vạn."

"Nên phải, đừng nói một triệu, chính là ngàn vạn, nó cũng nên." Cái kia hơi mập lão nhân nói.

"Theo lý thuyết, yêu thích bình tĩnh người, không nên là ái tài người." Hơi gầy lão nhân nói.

"Ta lại cảm thấy hần cũng không phải đem tiền xem đến rất nặng, ngày đó đang cùng trúng độc thời điểm cũng là hần cung cấp thuốc vừa mới thoát hiểm, nhưng chưa muốn một phân tiền, tiểu thư cho hần 50 vạn, hần trực tiếp từ chối, hay là muốn cầu không quấy rầy hần cùng người nhà bình thường sinh hoạt, có điều cuối cùng, muốn một cái hứa hẹn."

"Hứa hẹn, cam kết gì?"

"Nếu như ngày khác sau có nhu cầu gì, tiểu thư liền muốn làm hết sức hần." Hà Khải Sinh nói.

"Ừ, cái hứa hẹn này thật không đơn giản a, Tư Nhu nhưng là nữ bên trong trượng phu, nhất ngôn cửu đỉnh."

"Đúng đấy! Này một nặc, thật không đơn giản."

Trong vòng hai ngày, một bộ được dùng hết, ông lão thân thể có rõ ràng khôi phục, đã khôi phục thần trí, hơn nữa có thể nói đơn giản mấy câu nói, đây chính là để người cả nhà vô cùng cao hứng, hơn nữa để những người vẫn vì hần làm trị liệu y hộ các nhân viên giật mình không thôi.

Chỉ có điều ở Quách Tư Nhu yêu cầu bên dưới, hần dùng đặc thù thuốc chuyện này liền chỉ có mấy người biết, đồng thời là muốn bảo mật.

"Tư Nhu."

"Tôn gia gia."

"Ai, khả năng, lại đi cầu uống thuốc."

Hai vị này ông lão vẫn theo dõi, quan sát, bệnh nhân rõ ràng biến hóa bọn họ cũng là nhìn ở trong mắt, này một bộ được thần kỳ, để bọn họ nhìn mà than thở.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Tử vũ ô đăng

"Ai, ta lập tức đi ngay."

Quách Tư Nhu cùng người trong nhà nói tiếng, không có lưu lại, sau đó cùng Hà Khải Sinh bay thẳng hải khức.

Cách xa ở bên ngoài ngàn dặm Vương Diệu tự nhiên không biết mình này uống thuốc gây nên thể nào chấn động. Cuộc sống của hắn vẫn bình tĩnh như thường.

Quản lý vườn thuốc, tụng kinh, tu hành.

Có điều liên tiếp hai cái nhắc nhở, hắn hai nhiệm vụ đều hoàn thành rồi, đồng thời có nhiệm vụ mới.

Hai nhiệm vụ khen thưởng ngoại trừ khen thưởng điểm ở ngoài, còn có một bộ phương thuốc, một bao hạt giống.

"Nhiệm vụ (Bách Thảo viên. Hai): Trong vòng mười ngày, thành công trồng trọt ba mươi trồng thảo dược, trong đó linh thảo ba loại, không được lặp lại. Khen thưởng tùy cơ, thất bại trừng phạt, mất đi đến tiếp sau nhiệm vụ."

Vương Diệu đem từ Liên Sơn huyền thành bên trong mua hạt giống toàn bộ gieo xuống, đồng thời đem hệ thống khen thưởng hạt giống cũng chọn cái vị trí thích hợp gieo xuống.

Lê thảo, đây là Vương Diệu mới thu được linh thảo hạt giống tên gọi, nghe vào cũng không đặc biệt gì, không đủ hắn ở 《linh thảo thu》 bên trong tìm tới này trồng linh thảo.

Lê thảo: Giống như hao, mở hồng hoa, đi ung độc.

Thảo dược hạt giống toàn bộ gieo xuống sau khi, phổ thông dược liệu còn kém ba loại, linh thảo còn kém hai loại.

Vương Diệu ở hệ thống trong hiệu thuốc hỏi đỏi hai trồng linh thảo hạt giống gieo xuống.

Này hai trồng linh thảo đều là cái kia phổ phương thuốc mà chuẩn bị, phương thuốc kia tên là "Thông lạc tán", một cái cái tên rất bình thường, có thể sống huyết thông ứ.

Nghe vào phổ thông, có thể Vương Diệu biết thuốc này tất nhiên bất phạm, bởi vì dùng đến hai vị linh thảo.

Tử vũ: Lưu thông máu sơ ứ, thông kinh lạc.

Ô đăng: Cường gân mạch.

Hai trồng linh thảo gieo xuống, còn lại chính là phổ thông dược thảo hạt giống, nói vậy ở Liên Sơn huyền thành là không mua được, Vương Diệu dự định từ mua trên mạng một phần.

Phiên đọc một hồi thư tịch, đối chiếu chính mình bản thân biết, sau đó bày ra cái danh sách, một ngày, hắn mạng mua sắm mấy chục loại dược thảo hạt giống, thêm vào trong đất trồng trọt, có tới chín mươi sáu loại.

Chiều hôm đó, hắn chính đang đọc 《Tự Nhiên Kinh》, nghe đến bên ngoài truyền đến chó sủa âm thanh, biết có người lên núi.

Người đến là Quách Tư Nhu cùng Hà Khải Sinh, bọn họ đến mục đích tự nhiên là xin thuốc, "Bồi nguyên thang".

"Chờ hai mươi ngày." Đây là Vương Diệu trả lời chắc chắn.

"Không thể mau hơn chút nữa sao?" Quách Tư Nhu đạo.

"Không thể." Vương Diệu lắc đầu một cái.

Tuy rằng thu được một chút khen thưởng điểm, thế nhưng mua hạt giống đã đi tới một nửa, hơn nữa này "Bách Thảo viên" nhiệm vụ, đến tiếp sau chỉ sợ còn muốn càng nhiều linh thảo hạt giống, còn lại khen thưởng điểm không hẳn có thể, không thể thiếu muốn dùng trồng trọt phổ thông được thảo đến hồi đoái, đã như thế, liền không nhiều dư khen thưởng điểm tới hồi đoái phối chế "Bồi nguyên thang" dùng "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên", chỉ có thể chờ đợi chờ gieo xuống hạt giống trưởng thành.

"Được, vậy thì hai mươi ngày, xin nhờ."

"Ừm." Vương Diệu cười đáp một tiếng, sau đó từ chối Quách Tư Nhu mời hẳn cùng nhau ăn cơm thịnh cầu.

Ngày kế, dưới bầu trời nổi lên mưa nhỏ, khí trời càng lạnh giá.

Vương Diệu nhận được một cú điện thoại, hẳn đặt trước chiếc xe kia đã đến hải khúc xin hẳn quá khứ lấy xe.

Hắn nhìn một chút bầu trời, che dù xuống núi, cùng người trong nhà nói một tiếng, sau đó đánh xe đi tới trên trần nhà ga, đang chuẩn bị ngồi xe công cộng đi hải khúc, đột nhiên ý thức được một vấn đề.

Mình tới hải khúc, không hẳn có thể đem xe lái về!

Mặc dù nói thừa dịp nhàn hạ thời điểm cầm giấy phép lái xe, thế nhưng, vẫn đúng là không ra dáng lái qua xe, bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là cầu viện bằng hữu.

Vương Minh Bảo nhận được điện thoại sau khi, không nói hai lời lôi kéo lần trước cùng đi Triệu vĩnh mới vừa lái xe đến trên trần, tiếp theo Vương Diệu liền đi hải khúc.

Cửa hàng 4S bên trong, một chiếc màu đen Touareg lẳng lẳng đậu ở chỗ này.

Nhìn thấy Vương Diệu ba người sau khi, bọn họ quản lý tự mình đi ra tiếp đón, khuôn mặt tươi cười đón lấy.

Vương Diệu không hiểu xe, mặt khác hai người nhìn một chút, sau đó mở ra đi quay một vòng.

Xe, không thành vấn đề.

Dù sao cũng là nhập khẩu xe, giá cả ở nơi đó,

Một phần tiền, một phần hàng.

Vương Diệu thoải mái quẹt thẻ tiền trả, tự nhiên có tiêu thụ nhân viên bận bịu trước bận bịu sau, bảo hiểm loại hình đều làm tề.

Quản lý kia cũng nhìn ra Vương Diệu không phải người bình thường, hỏi cú có cần hay không cửa hàng 4S hỗ trợ quai bài. Vương Diệu không chút suy nghĩ liền đáp ứng rồi, chủ yếu là hẳn hiếm phiền phức.

Vương Minh Bảo nhìn xe mới ra cửa hàng 4S, lên đường.

"Một triệu xe, mở ra chính là không giống nhau." Hắn than thở.

Ngồi thoải mái, mở ra vững vàng, động lực dồi dào, cách âm cũng tốt.

"Nếu không người cũng mua một chiếc?" Vương Diệu cười nói.

"Ta có thể không người như thế có tiền!" Vương Minh Bảo khoát tay một cái nói.

Hải khúc đến Liên Sơn huyền thành đường mới vừa tu không mấy năm, rộng rãi, hơn nữa tương đương một khoảng cách là có rào chắn đường một chiều, trên đường xe cũng không phải rất nhiều.

Vương Minh Bảo tìm cái địa phương dừng lại, để Vương Diệu chính mình mở, hẳn ở một bên nhìn.

Cất bước, gia tốc, xe này tuy rằng không nhỏ, thế nhưng rất nghe lời, hơn nữa không có lý hợp không cần quai chặn, bớt đi chút phiền phức, Vương Diệu bắt đầu cũng rất nhanh.

Đến trên trần, Vương Diệu xin bọn họ ăn bữa cơm, sau đó đem lái xe trở về trong thôn, ngày mưa, dầu lạnh, bên ngoài không có mấy người, trong thôn cũng không lưu ý nhà ai lại nhiều chiếc xe, thế nhưng mẹ của hắn rất cao hứng, vui cười hơn hờ che dù bên trong ở ngoài nhìn nhiều lần.

Vương Diệu từ trong nhà ở lại: sững sờ ít thứ, sau đó lên núi, nếu như ban đêm còn trời mưa, hẳn liền chuẩn bị ở trên núi mình làm điểm ăn, không còn hạ xuống.

Lạnh trong mưa, Vương Diệu vườn thuốc bốn phía những người cây giống theo gió lạnh hơi đông đưa, mỗi chu thụ miêu bên trên đều có từng điểm từng điểm màu xanh lục, đó là lá cây phát ra nha, hơn nữa phần lớn đã nảy nờ, cùng bốn phía trên núi một mảnh khô vàng hình thành sự chênh lệch rõ ràng.

Này không phải ngày xuân, hơn nữa mùa đông, đây là - nghịch sinh trưởng!

Vũ là lúc chàng vạng tối hậu ngừng, gió núi hơi lớn, trong phòng nhỏ rất lạnh, cũng may Vương Diệu thông qua không ngừng tu hành tố chất thân thể so với người thường cao gấp đôi không ngừng, hơn nữa hầu như suốt ngày ở trong núi, đối với điểm ấy lạnh giá cũng chưa phát hiện đến tính là gì.

Ngày kể, thời tiết u ám chìm, không gặp ánh sáng mặt trời, gió núi vù vù vang lên.

Vương Diệu như cũ quản lý vườn thuốc, sau đó lên núi tu hành.

Ngồi ở trên đỉnh ngọn núi nham thạch bên trên, bởi vì bốn phía cũng không che chắn, gió núi lập tức lớn hơn rất nhiều.

Vương Diệu ngồi ở đó, như một phương núi đá, cùng dưới thân nham thạch hòa làm một thể. Bên ngoài cơ thể sơn gió gào thét, trong cơ thể khí tức lưu chuyển.

《Tự Nhiên Kinh》kinh văn hán đã đọc lâu lâu, mấy ngày liên tiếp không ngừng nghiên cứu các loại kinh văn, để hán đối với hán bên trong hàm nghĩa lý giải cũng là càng ngày càng sâu, mà ngược lại, đối với tối khởi đầu cơ bản nhất thổ nạp, đạo khí thuật tự nhiên cũng lại có nhận thức mới.

Không biết quá mấy phần, hán chỉ cảm thấy hai tay vi chấn, sau đó hai đạo âm áp, đi mà hồi phục.

Kỳ thực, trên bầu trời, có vài sợi ánh mặt trời đâm thủng tầng mây, chiếu xuống.

Vương Diệu đứng dậy, trực giác thân thể âm áp, bên ngoài cơ thể gió núi tựa hồ nhỏ rất nhiều, cũng không rét lạnh như vậy nữa.

Buổi sáng, đại khái mười giờ khoảng chừng : trái phải, mẫu thân của Vương Diệu lên núi, nói muốn tiến vào chuyển thành, nhìn Vương Diệu đi cùng cậu trẻ.

Vương Diệu mẫu chị em ruột cộng bốn người, hán đi Hai hồi trước theo quân đi tới kinh thành, một năm trở về một chuyến, đi cùng cậu trẻ đều ở Liên Sơn huyền thành, có bao nhiêu lui tới.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Đêm khuya không寐 người

"Vậy ta bồi ngài đi."

"Được, ta cùng cha người nói một chút, để hán sang đây xem vườn thuốc, ngược lại hán cũng không muốn ra ngoài." Trương Tú Anh vui cười hơn hờ xuống núi.

Không quá nhiều gặp công phu, phụ thân của Vương Diệu Vương Phong Hoa không nhanh không chậm lên núi.

"Ba."

"Hừm, đi thôi, thuốc này điền phải chú ý điểm cái gì?"

"Không có gì, nên làm ta đều làm, chính là gần nhất bên trong không ít dược thảo, cái kia một mảng nhỏ ngài nhiều lưu tâm một chút." Vương Diệu chỉ chỉ loại kia mấy trồng linh thảo tiểu vùng thiên địa nói.

"Biết, trên đường chậm một chút."

"Ài, vậy ta xuống núi."

Nhìn theo nhi tử xuống núi, mãi đến tận bóng người không gặp, Vương Phong Hoa mới xoay người lại, cẩn thận nhìn con mình loại dược thảo, này đều là tháng 12, đã bắt đầu mùa đông, nhưng là nhưng lúc cả vườn màu xanh lục, những dược thảo này tập tính hán không biết, nhưng là bên cạnh cái kia mười mấy cây cây táo cùng cây dẻ thụ hán nhưng là đánh hơn nửa đời người giao cho, không thể quen thuộc hơn được, theo đạo lý nói, đến lúc này, trên nhánh cây diện lá cây đã sớm nên rụng sạch sẽ, chỉ còn lại trọc lốc cành cây, nhưng là chung quanh đây mười mấy cây cối, lá cây là rụng một chút, thể

nhưng phần lớn còn ở trên cây, hơn nữa vẫn là hoàng lục luân phiên màu sắc.

Đây là?

Hắn đi vào những người vừa gieo xuống không bao lâu cây giống, nhìn thấy bên trên mọc ra nộn điệp.

Mùa đông nẩy mầm, trường điệp, này càng làm cho hắn giật mình.

"Nhìn dáng dấp tiêu tử này làm ra ghê gớm đồ vật a!" Vương Phong Hoa cười có quay một vòng, xác định không có vấn đề gì sau khi liền tiến vào phòng nhỏ.

Xuống núi Vương Diệu về đến nhà bên trong, cùng chính mình mẹ thu thập điểm chính mình mài hoa màu diện, sau đó ra cửa, ra thôn thời điểm, phạm là gặp phải người quen, mẫu thân của Vương Diệu liền gọi hắn dừng lại, nằng thật theo người ta chào hỏi.

Nhìn mình mẫu thân vui cười hơn hờ đáng vẻ, Vương Diệu bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

"Xem còn có ai dám nói con trai của ta!" Trương Tú Anh đạo, thần tình kia, để Vương Diệu đột nhiên cảm thấy có chút hổ thẹn.

Ở trong thôn ba năm nay, chỉ sợ cha mẹ chính mình không ít nghe nói bóng nói gió, không ít sinh hờn dỗi.

"Những việc này, sau đó sẽ không đang phát sinh!"

Bởi vì không có bao nhiêu lái xe kinh nghiệm, Vương Diệu mở cũng không nhanh, đại khái hơn 20 phút đến Liên Sơn huyện thành, hắn đầu tiên là đến siêu thị mua ít thứ.

"Không cần bỏ ra nhiều tiền như vậy." Tính tiền thời điểm, vừa nghe giá cả kia, Trương Tú Anh trách nói.

"Không có chuyện gì, lại không phải cho người ngoài." Vương Diệu cười nói.

Mua xong đồ vật, mẹ con bọn hắn đầu tiên là đi tới Vương Diệu di trong nhà, hắn di lúc trước ở bãi phá sản, hơn nữa mấy năm qua thân thể không hề tốt đẹp gì, phần lớn ở nhà, không cái gì cố định công tác. Tỷ muội hai người cùng nhau tựa hồ có nói không hết, Vương Diệu ở một bên cười bụng trà rót nước.

Buổi trưa, bọn họ lưu lại ở Trương Tú Mai trong nhà ăn bữa cơm.

Lúc xế chiều, Vương Diệu lại lái xe, mang theo Trương Tú Mai tỷ muội hai người đi tới cậu trẻ nhà, hắn cậu trẻ không ở nhà, thế nhưng mợ ở, lần này ngồi thời gian cũng không phải rất dài.

Đến hơn bốn giờ, Vương Diệu liền lái xe cùng mẫu thân đồng thời trở về nhà, tuy rằng Trương Tú Mai gọi điện thoại lần nữa lưu bọn họ ăn cơm tối lại đi.

Về đến nhà, thu thập một hồi, rất sớm ăn xong cơm tối, Vương Diệu chính là lên Nam sơn.

Liên Sơn huyện thành, Vương Diệu di nhà, một nhà ba người đang dùng cơm.

"Tiểu Diệu ở nhà làm gì?" Trương Tú Mai trượng phu hỏi.

"Loại được thảo a, làm sao?"

"Loại được thảo, rất kiếm tiền a, nhanh như vậy liền mua xe, cái kia xe có thể không rẻ a!"

"Hừm, là kiếm lời chút tiền." Trương Tú Mai đạo, nàng nhưng là đối với Vương Diệu ngày đó cái kia một bộ được chào giá 26 vạn sự tình ký ức chưa phai, hơn nữa nàng còn biết, Điền Viễn Đồ cũng thật là mua cái kia được, cái kia giá cả, một bộ được liền có thể đổi chiếc xe này chứ?

"Ba, anh ta mua xe gì a?" Con trai của Trương Tú Mai tò mò hỏi.

"Đồ quan." Trương Tú Mai đạo, "Trong viện thì có ba chiếc đấy."

"

"Vậy cũng có phải là đồ quan."

"Đó là cái gì, ta nhìn như thế a, chính là bố trí cao điểm chứ?" Trương Tú Mai hiếu kỳ nói.

"Ha ha." Hắn trượng phu cười cợt, buổi trưa lúc trở lại, hắn nhìn cái kia xe một chút, mừng một xem, thật là có chút xem, thế nhưng tể vừa nhìn, nhưng hoàn toàn khác nhau, vậy cũng là chênh lệch gấp hai ba lần giá cả a!

Bóng đêm dần dần sâu hơn, trong núi phong càng ngày càng lạnh.

Vương Diệu nằm ở trên giường, che kín dày bị, cầm trong tay một quyển 《 Hoàng Đình Kinh 》.

Ngoài phòng xa xa, đột nhiên xuất hiện một vệt bóng đen.

Nghe được động tĩnh Tam Tiên lập tức từ ổ chó bên trong trốn ra, nhìn phương hướng âm thanh truyền tới, thấp giọng phệ lên.

"Hả?" Trong phòng Vương Diệu gấp vội vàng đứng dậy, mặc quần áo từ tế xuống giường ra khỏi phòng.

Vèo, một cái đồ vật vút vào, bay về phía phòng nhỏ pha lê.

Vương Diệu con mắt hơi híp lại, tựa hồ nhìn thấy bay tới đồ vật, đưa tay nắm chặt, cái kia bay tới đồ vật rơi vào rồi trong tay, là tảng đá.

"Ha ha!"

Vương Diệu nhìn cái kia trong đêm tối người, chỉ cảm thấy hành vi của hắn để người tức giận vừa buồn cười.

Hơn nửa đêm, chính mình không ngủ, chạy đến núi này trên quấy rối, mưu đồ có điều là vì để cho Vương Diệu không cách nào thuận lợi ở Nam sơn tiếp tục tiếp tục chờ đợi, từ bỏ đối với Nam sơn nhận thâu quyền, thế nhưng sử dụng loại thủ đoạn này thực sự cấp thấp vô cùng, dường như hài đồng.

Bên cạnh hắn Tam Tiên làm dáng liền muốn vồ tới.

"Tam Tiên, ở đây giữ nhà."

Vương Diệu nhìn cái kia còn không chuẩn bị người rời đi ánh, hắn khoảng thời gian này đến đọc Đạo kinh, theo đuổi trong đó cái kia phân đạm bạc yên tĩnh là không giả, nhưng không có nghĩa là hắn không có tính khí, để cho người bắt nạt đạo trên đầu đến.

Vèo, có một tảng đá lại ném tới, Vương Diệu như cũ đưa tay tiếp được.

Này liên tục tu hành, lại thêm lấy mỗi ngày ảm cái kia cổ nước suối, hắn ngũ giác siêu phàm, ban đêm cũng có thể thấy mọi vật, tuy rằng không sánh được ban ngày như vậy rõ ràng, nhưng cũng cách nhau không xa, hơn nữa thân thể phản ứng tốc độ không phải là bình thường nhanh.

"Á đù!"

Liên tiếp hai lần thất thủ, buổi tối hôm đó không ngủ, quá tới quấy rối người có chút giật mình.

"Để ta nhìn ngươi một chút là ai đi!"

Vương Diệu bước chân hướng về người kia chạy như bay, ở trong đêm tối này, tại đây khắp nơi là được thảo cùng cây cối trong ruộng thuốc, nhưng là xem rõ rõ ràng ràng, né tránh được thảo, tách ra cây giống, như giẫm trên đất bằng, tốc độ kinh người.

"Không được, ta chạy!"

Người kia xoay người liền chạy, thế nhưng hắn cái nào so với được với Vương Diệu tốc độ nhanh, mắt thấy liền muốn bị đuổi theo, cách đó không xa thổ lĩnh trên đột nhiên lại xuất hiện một người, trong đêm đen, chiếu Vương Diệu chính là một tảng đá, Vương Diệu vội vàng né tránh, ngẩng đầu vừa nhìn, phát hiện người kia.

"Còn có đồng lõa? !"

Hắn cúi người nhặt lên hai tảng đá, trong bụng khí tức lưu chuyển, hiểu rõ với trên cánh tay, quay về cách đó không xa thổ lĩnh bên trên cái kia chính xoay người chuẩn bị người rời đi liền ném tới.

A, hét thảm một tiếng.

Tiếp theo có đối với một cái khác chạy khá xa người một tảng đá, cũng là một tiếng hét thảm, người kia lao đảo một cái, suýt nữa nhào tới trên đất.

Vương Diệu đang chuẩn bị đuổi tới, nhìn là ai, lại đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn cách đó không xa vườn thuốc cùng phòng nhỏ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Tiền này phổng tay

"Sẽ không phải còn có người thứ ba chứ?"

Chính là này nháy mắt thất thần cùng do dự, hai người kia trốn xa.

"Khuya khoắt, trong núi sâu, tự cầu phúc đi!"

Vương Diệu nhìn biến mất hai người, việc này hẳn có thể không dự định liền như thế quên đi, có mấy người, không cho điểm màu sắc nhìn, hẳn còn tưởng rằng người khác mềm yếu dễ bắt nạt, chỉ có thể càng thêm tứ không e dè, được đà lần tới!

Ngày thứ hai, hẳn đang hết bận trong ruộng thuốc sự tình, tu hành xong xuôi sau khi, cùng trong nhà mẫu thân nói một tiếng, làm cho nàng lên núi hỗ trợ chiếu nhìn một chút vườn thuốc, sau đó lái xe ra làng, đến trên trấn một chuyến, sau đó trực tiếp lái xe đi tới thôn ủy hội.

Mấy cái thôn ủy đều ở, thấy Vương Diệu đến rồi rất nhiệt tình.

Bọn họ từng cái từng cái khôn khéo lắm, có khả năng thôn ủy, trong ngày thường xảy ra chuyện gì, bọn họ luôn có thể ngay lập tức biết, trong mấy ngày nay, nhưng là có mấy người tiến vào cái này thôn nhỏ, mờ không phải bình thường xe, những người này vào thôn sau khi chỗ cần đến đều là kính người thống nhất, Nam sơn bên trên, cái kia phòng nhỏ, trước mắt người trẻ tuổi này. Vậy thì đủ để chứng minh hẳn bất phàm.

Đối với những người này, Vương Diệu vô cùng cung kính vẫn an, trong phòng đang ngồi đều là hẳn trưởng bối.

"Tiểu Diệu, có chuyện gì không?" Vương Kiến Lê cười nói.

"Thúc, ta cùng trong thôn định bao sơn hợp đồng bên trong nhắc tới, ngoại trừ bao sơn khoản tiền ở ngoài, hàng năm còn nhiều hơn nữa cho trong thôn hai vạn đồng tiền đúng không?" Vương Diệu nói.

"Hừm, không sai."

"Đây là 40 ngàn, hai năm qua." Vương Diệu lấy ra 40 ngàn đồng tiền đặt ở Vương Kiến Lê trước người trên bàn.

"Này? !" Trong phòng mấy người nhìn trên bàn tiền sững sốt.

Đổi làm là cái khác thầu khoán, bất kể là bao sơn vẫn là đất cho thuê, cái kia nhận thầu khoán là có thể đẩy liền đẩy, có thể lại liền lại, trước mắt cái này hậu sinh một cái nắm lấy 40 vạn không nói, này có chủ động lấy ra 40 ngàn đồng tiền, số tiền này nhưng là cùng cái kia bao sơn khoản không giống, chỉ do cá nhân quyền giúp, làm sao cái hoa pháp, nhưng là thuần túy có mấy người bọn hắn quyết định. Vương gia trang không giống với cái khác thôn trang, không có cái gì tài nguyên, hơn nữa bốn phía là sơn, vị trí địa lý cũng không được, muốn bán đất, cũng không ai mua, hơn một năm nay đi ra hai vạn đồng tiền, đối với thôn ủy mà nói cũng không phải cái con số nhỏ.

"Làm sao, thúc, tiền này không muốn?"

"Ha ha, muốn!" Vương Kiến Lê cười vang đạo, sau đó ra hiệu kẻ toán quá mấy sau khi đem tiền thu cẩn thận.

Này mắt thấy đến cuối năm, đưa tới cửa tiền, nào có không muốn.

"Tiểu Diệu, còn có chuyện khác chứ?" Vương Kiến Lê cười nói.

Đều là hơn bốn mươi tuổi người, gặp sự cũng hơn nhiều, hẳn biết ngày hôm nay Vương Diệu đến khẳng định không đơn thuần là đưa này 40 ngàn đồng tiền đơn giản như vậy, bằng không tại sao không tới sớm không tới trễ, đơn nhìn ngày hôm nay thời gian này đến.

"Thật là có sự đến phiền phức trong thôn." Vương Diệu cười nói.

"Chuyện gì, ngồi xuống nói." Vương Kiến Lê chỉ vào một bên sofa nói.

"Ta cảm thấy trong thôn trị an công tác phải tăng cường."

"Hả? !" Trong phòng mấy người nghe đến đó thân thể không khỏi đều ngồi thẳng, rất rõ ràng, cái này hậu sinh là lời nói mang thâm ý a!

"Xảy ra chuyện gì? !" Vương Kiến Lê hơi thay đổi sắc mặt.

"Có người ác ý phá hoại ta vườn thuốc, hơn nữa không phải lần đầu." Vương Diệu nghiêm mặt nói, "Việc này, ta cảm thấy trong thôn nên quản quản."

"Quả nhiên, tiền này đưa có môn đạo, có chút phổng tay a!" Trong phòng mấy người thầm nói.

Gần nhất trong thôn chuyện đã xảy ra, bọn họ đều rất rõ ràng, trong đó đàm luận nhiều nhất một chuyện chính là Vương Diệu cùng hần nhận thâu Nam sơn, không ít người đều nói Nam sơn phong thủy được, loại cái gì trường cái gì, Vương Diệu chính là dựa vào cái này phát mới, không thấy xe đều mua lên, còn có người nói hần ở trong thành đã mua vài gian nhà.

Đối với những thuyết pháp này, mấy người bọn hần là không tin, Nam sơn phong thủy được, vậy tại sao trước đây loại cái gì đều không yêu trường, lẽ nào liền thích hợp trồng thảo dược? ! Nói Vương Diệu kiểm lời tiền, khả năng này không giả, thế nhưng tuyệt đối không có ở trong thành mua vài gian nhà nhiều như vậy, này muốn thiếu như vậy,

Trước đó vài ngày thì sẽ không có hần bởi vì kiểm lời không tới tiền, nghĩ không ra nhảy sông tự sát đồn đại.

Có mấy người, không nhìn nổi người khác kiểm tiền, chính mình đỏ mắt, đương nhiên phải xúi giục chút sự.

Những người này, mấy người bọn hần trong lòng cũng nắm chắc, chỉ là bị vướng bởi một cái thôn, hơn nữa quan hệ họ hàng, cũng không tính được cái gì trên cương login sự, cũng là không quản, thế nhưng hiện đang phát triển đến phá hoại vườn thuốc, này nhưng dù là cái đại sự!

"Việc này, trong thôn gấp mau chóng điều tra, cho một mình người trả lời chắc chắn." Vương Kiến Lê nói.

"Được, vậy ta về nhà chờ tin tức, nếu như quá làm khó dễ, ta lại nghĩ biện pháp khác." Vương Diệu nói.

Sự tình sau khi nói xong, Vương Diệu liền không lưu lại nữa, trực tiếp rời đi.

Hần sau khi đi, trong phòng mấy người đều chăm thuốc, không một người nói chuyện.

"Đều nói một chút đi." Vương Kiến Lê suất mở miệng trước nói.

"Việc này, làm không đúng!" Thôn chủ nhiệm nói.

"Không phải là, đỏ mắt, nói lung tung cũng là thôi, sao còn động thủ đây!" Kế toán nói.

"Liên như vậy mấy người, hỏi một chút liền biết rồi." Liên phòng thủ đội trưởng trầm giọng nói.

"Trước tiên xem xem quần chế, đối với mấy người kia trọng điểm hỏi một chút, việc này kiến mới vừa đi làm, dành thời gian, cái này hậu sinh không làm được còn có hậu chiêu." Vương Kiến Lê nói.

"Ài!"

Việc này sau khi nói xong, Vương Diệu liền trở về nhà, thả xuống xe, sau đó lên Nam sơn.

"Ai, nhi tử, mẹ hỏi người cái sự?" Hần vừa vào nhà, Trương Tú Anh liền cười nói.

"Chuyện gì a?"

"Người nói người những dược thảo này cùng những người thụ đều là rút cái gì vi sinh vật phân đúng không?"

"A, làm sao?"

"Vậy người lại nghĩ cách mua chút đi, người xem những cây này dùng sau khi mùa đông đều không xong lá cây, nếu như hoa màu dùng có phải là mùa đông cũng có thể tiếp theo trường a, phía đông người thăm còn hướng về ta hỏi thăm việc này đây." Trương Tú Anh đạo, nhắc lên việc này, nàng nhưng là có chút tự hào, thế nhưng cũng không dám đem lại nói chết rồi, chỉ lo con trai của chính mình khó khăn.

Vương Diệu vừa nghe, biết mình lại đến biên.

Mảnh này vườn thuốc, đã sớm bắt đầu hiển hiện ra nó thần kỳ, hơn nữa theo thời gian chuyển dời, nó gần giống như mây mạc sau khi mặt trăng, cát vàng bên trong hoàng kim, cuối cùng rồi sẽ ánh sáng chói mắt.

"Đến thời điểm, chính mình lại nên dùng lý do gì để giải thích đây?"

"Tiểu Diệu, nghĩ gì thế? Mẹ hỏi người nói đây." Nhìn con mình có chút nhập thần, Trương Tú Anh nhẹ giọng hỏi.

"Mẹ, thứ đó, rất đắt, mấy ngàn đồng tiền mua không được mấy cân, điều này cũng làm cho là làm ra điểm ta thử xem, người ta chủ yếu dùng ở rau dưa lều lớn, vô thương vun bốn mặt trên." Vương Diệu nào qua bay lộn, cấp tốc nghĩ đến một cái vẫn tính là lý do thích hợp.

"Quý như vậy a? !" Trương Tú Anh vừa nghe giật mình, "Cái kia một mẫu đất đến khiến bao nhiêu tiền? !"

"Một mặt là quý, mặt khác, người ta việc này công nghệ cao sản phẩm, không đủ bán, việc này a, ngài cũng đừng cùng người khác nói như vậy, sau đó cũng đừng tiếp tục đề việc này, miễn cho ta khó khăn." Vương Diệu nói.

"Được." Vừa nghe con trai của chính mình khó khăn, Trương Tú Anh liền suy nghĩ sau đó mặc kệ ai hỏi việc này trực tiếp từ chối, liền nói mình không

biết.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: An lúc nơi thuận

"Nơi này giao cho ta, ngài về nhà nghỉ ngơi đi."

Ngồi ở trong phòng, pha trên một chén trà, nhìn ngoài phòng cả vườn màu xanh lục, chợt cảm thấy thư thái thích ý.

Vương Diệu hiện tại là càng ngày càng yêu thích loại này điền tĩn điền viên sinh hoạt.

Ngày thứ hai, hần từ mạng lưới bên trên đủ mua được thảo hạt giống đến, hần không có vội vã gieo xuống, mà là căn cứ hiện tại đã khai khẩn đi ra địa phương cẩn thận làm quy hoạch, dù sao cũng là mấy chục loại thuốc bắc, hần đem thổ địa chia làm đại khái hai vương vấn khoảng chừng : trái phải ô vương, sau đó chuẩn bị mỗi đánh lộn trồng trọt trên không giống được thảo hạt giống, nếu như vậy, cho dù gieo vào một trăm loại một thảo, một mẫu đất cũng đầy đủ.

Kế hoạch xong sau khi, hần đầu tiên là gieo một chút, thêm vào mấy ngày trước gieo xuống, tổng cộng ba mươi loại, vừa vặn bù đủ nhiệm vụ số lượng cần, sau đó chính là tỉ mỉ đúc, theo trồng trọt được thảo số lượng càng ngày càng nhiều, hần càng phát cảm giác mình cổ nước suối mấy số lượng không đủ, hơn nữa sau đó vườn thuốc quy mô nhất định sẽ càng lúc càng lớn.

"Nếu có thể thật nhiều là tốt rồi!"

Hần lại nhìn kỹ một chút chính mình trồng dưới hai trồng linh thảo, từ vũ cùng ô đảng, người trước trồng trọt hoàn cảnh cũng không cái gì đặc thù yêu cầu, thế nhưng xuất phát từ về mặt an toàn cân nhắc, Vương Diệu hướng về nó trồng trọt đến tới gần phòng nhỏ địa phương, ở chung quanh đây vườn thuốc hần đều có ý thức không, vì là chính là vì sau đó khả năng lực tục được linh thảo lưu ra trồng không địa phương đến, mà ô đảng yêu cầu liền đặc thù một chút, nó là đảng loại, không thể đứng thẳng sinh trưởng, chỉ có thể dựa vào cái khác vật thể, hơn nữa đây là linh thảo, có chút đặc thù yêu cầu, cần dựa vào có sinh mệnh thực vật, bởi vậy hần đem những này ô đảng hạt giống loại ở gần nhất vài cây cây táo bên dưới.

Giải độc thảo, nguyệt hoa cò, son tinh, quy nguyên, từ vũ, ô đảng, cho đến bây giờ hần đã trồng trọt sáu trồng linh thảo, cũng có nhất định kinh nghiệm, những này tuy rằng cùng thuộc về linh thảo, thế nhưng sinh trưởng tốc độ nhưng bất tận tương đồng, có sắp có chậm.

Mỗi trồng linh thảo sinh trưởng quá trình hần đều dùng một cái vở ghi chép lại, tuy rằng có 《linh thảo thu》 thế nhưng hần cảm thấy trong đó có vài thứ không hần cùng thực tế tương đồng.

Khi hần bận bịu cho tới khi nào xong, sắc trời cũng tối lại, thu thập xong đồ vật, khóa kỹ cửa, xuống núi ăn cơm, ở trên đường xuống núi, hần nhận được đại chúng cửa hàng 4S điện thoại, trên buổi trưa, ngày hôm qua hần liền nhận được quá đối phương điện thoại, nói là có mấy cái tốt hơn bằng số xe phát thả ra, hần hồ trợ chọn một cái, Vương Diệu vừa nghe cảm thấy cũng không sai, liền định ra đến rồi. Ngày hôm nay gọi điện thoại để hần ngày mai đi công việc một hồi có liên quan thủ tục.

"Được, phiền phức ngại." Vương Diệu cúp điện thoại, về đến nhà, lúc ăn cơm cùng trong nhà nói một tiếng.

"Chính ngại đi không, hải khúc cách có thể khá xa, nếu không tìm một người cùng ngại cùng ngại đi chứ?"

"Không có chuyện gì, không phải có hướng dẫn sao, lại nói, ta cũng đi qua một lần."

"Một lần có thể làm cái gì, nếu không để ngại tỷ đi theo ngại một chuyến!" Trương Tú Anh không yên lòng nói.

"Ngài còn phải đi làm đây."

"Vậy hãy để cho Minh Bảo đi theo ngại chuyến."

"Người ta còn phải trông cửa đầu, buôn bán đây, cái nào nhiều thời gian rảnh rồi như vậy theo ta." Vương Diệu cười nói, thế nhưng cuối cùng thực sự không cưỡng được, chỉ phải đáp ứng ngày mai ước cá nhân cùng đi.

Tiến vào đông hôm sau, đêm đen trở nên dài đằng đẵng, hùng đông buổi tối.

Vương Diệu ở trong núi trong phòng nhỏ, ngủ trước đèn là theo thói quen nằm ở trên giường xem gấp thư. Chỉ là tối hôm nay đóng lại đèn sau khi, nằm ở trên giường, muốn một chút sự.

"Hiện tại chính mình có bộ này hệ thống, bao sơn, loại điền, gấp chế được, kiếm lời tiền, mua xe, nếu như muốn, bất cứ lúc nào có thể ở trong thành mua trên mấy bộ phòng, trong ngày thường theo đuổi, xa không thể vờ sự, đều đã biến thành hiện thực, hơn nữa có thể trở nên càng tươi đẹp hơn. Tiếp đó, chính mình nên làm những gì? Lợi dụng bộ này hệ thống, kiếm được mấy đời tiền tiêu không hết, vẫn là trở thành một danh chấn thiên hạ được sự?"

An lúc nơi thuận.

Trong đầu của hắn đột nhiên xuất hiện 《 Nam Hoa Kinh 》 bên trong bốn chữ này.

"Mình muốn chính là điềm tĩnh tự nhiên sinh hoạt, tên, lợi, có cũng được, không cũng được,

Đến vậy được, đi vậy được, liền thuận theo tự nhiên , còn hệ thống này cùng với nó mang đến các loại biến hóa, cũng là thuận theo tự nhiên đi."

Nghĩ đến các loại sự tình, sau đó chợt cảm thấy chính mình đối với trong ngày thường đọc những người Đạo kinh cảm ngộ tựa hồ có tiến vào một tầng.

Bất tri bất giác tiến vào mộng đẹp.

Ngày thứ hai, quản lý vườn thuốc, leo núi tu hành, sau đó xuống núi, lái xe đi hải khúc quả bài.

"Trên đường chậm một chút, đừng quên gọi người cùng người cùng đi." Trương Tú Anh còn không quên căn dặn một câu.

"Biết rồi mẹ, trên núi chính là liên phiền phức ngài."

"Hừm, yên tâm."

Vương Diệu lái xe, cũng không có ý định lại gọi những người khác bồi chính mình, mà là chính mình trực tiếp đi hải khúc bên kia, bản thân trên xe liền muốn hướng dẫn, trên đường cũng rộng rãi, hắn mở cũng không nhanh, thuận lợi đi tới mua xe địa phương.

Quản lý của tiệm này tự mình tiếp đón hắn, sau đó cùng hắn cùng đi lấy biển số xe, chứa ở trên xe hơi, thuận tiện cầm chạy chứng, xong xuôi những thủ tục này sau khi có điều là buổi trưa, quản lý kia còn nhiệt tình mời Vương Diệu cùng nhau ăn cơm.

"Cùng nhau ăn cơm hành, thế nhưng cho ta xin người."

Vốn là hắn đã nghĩ xin mời người ta đồng thời ăn cái, dù sao này theo bận bịu trước bận bịu sau, hơn nữa người quản lý này có vẻ như còn chọn cái không sai bằng số xe, tuy rằng không phải thuận tử, báo hào, nhưng đúng nhưng cũng không đúng bình thường bằng số xe, đều nói hiện tại là máy vi tính tuyển hào, thế nhưng bên trong vẫn còn có chút môn đạo. Không nghĩ tới đối phương mở miệng trước, làm cho hắn cũng không quá không ngại ngùng.

"Thành." Cuối cùng quản lý kia cười nói, chủ yếu là muốn làm quen Vương Diệu người này.

Hai người ở ngay gần chọn cái địa phương, Hải Khúc thị ven biển, hải sản không ít, muốn mấy cái hải sản món ăn, bởi vì Vương Diệu lái xe, vì lẽ đó không uống rượu, một bữa cơm, không ăn thời gian bao lâu, cũng không xài bao nhiêu tiền.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền cùng cái kia quản lý cáo biệt, lái xe về nhà.

Mới vừa về nhà, đem xe ngừng được, một cú điện thoại liền đánh tới, là Vương Minh Bảo.

"Này, Minh Bảo."

"Ở nhà?"

"Ừm."

"Vậy ta đi Nam sơn tìm người."

"Được."

Vương Diệu lên Nam sơn không bao lâu, Vương Minh Bảo cũng theo lên núi.

"Ném thử này trà thế nào?"

Trà là trà ngon, Kỳ môn hồng trà, lần trước Điền Viễn Đồ đến lưu lại, Vương Diệu mấy ngày nay cũng uống quá một ít, coi như hắn loại này không hiểu trà người cũng có thể uống đến đi ra, này trà thật là tốt trà.

"Uống ngon, đây là cái gì trà a?" Vương Minh Bảo nhấp một hớp khen.

"Trà ngon liền lấy về uống." Vương Diệu đi lấy một thùng nhỏ đưa cho hắn, này hai hộp trà, tổng cộng tám thùng nhỏ, hắn trực tiếp cầm một hộp thả ở nhà, để cha mẹ uống, còn lại ở lại trên núi, mấy ngày nay hắn cũng uống không ít.

"Kỳ môn hồng trà, này trà nhưng là rất nổi danh, không rẻ, được đó, người là càng ngày càng gặp hưởng thụ!" Vương Minh Bảo nhìn cái kia một thùng nhỏ trà cười nói.

"Về nhà có việc?"

"Ta nghe nói, trong thôn còn những người này mắt không mở." Vương Minh Bảo đặt chén trà xuống nói.

"Người đến chính là vì việc này à?" Vương Diệu nghe xong hơi run run, chợt trong lòng ám áp, đây chính là cái gọi là "Anh em".

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: 3 điệp thảo 0 năm tham

"Việc này, ta đi tìm trong thôn, trước hết để cho bọn họ xử lý đi." Vương Diệu cười nói.

"Bọn họ? Trong thôn cái kia mấy cái vô lại, người hi vọng trong thôn xử lý?" Vương Minh Bảo giật mình nói.

Mỗi cái thôn, đều có như vậy mấy cái đâm đầu, không nói là hoành hành trong thôn, thế nhưng là không ai nguyện ý cùng bọn họ giao thiệp với, ả núp bọn họ, chỉ lo chọc phiền phức. Vương gia trang bên trong cũng có như thế hai, ba người, người trong thôn không ai không phiền bọn họ, nhân rồi không chuyện gì liền biết gây chuyện khắp nơi, trong ngày thường tay chân còn không sạch sẽ, làm không ít chút trộm gà bắt chó sự, thôn ủy từng làm mấy lần công tác, kết quả người ta căn bản không để ý tới, ngược lại là đem đi làm công tác thôn chủ nhiệm khí cái không nhẹ, thế nhưng, những người này cũng có sợ, bọn họ sợ người lúc này an vị ở Vương Diệu đối diện.

Đối với người như vậy, Vương Minh Bảo xưa nay sẽ không làm cái gì dùng chân tình, dùng đạo lý như vậy chuyện như vậy, chính là một chữ "Đánh", ở trong thôn đụng liền đánh, xa xa mà nhìn xông tới liền đánh, buồn ở nhà đánh, đánh Ô Oa kêu loạn, quỳ xuống đất xin tha, mấy người này thực sự là ai có điều, bọn họ cũng đi tìm trong thôn, trong thôn mới mặc kệ đây, ước gì có người giáo huấn bọn họ. Cuối cùng thực sự không được bọn họ trực tiếp tìm đồn công an, kết quả bởi vì trong ngày thường những người trộm gà bắt chó sự bị giáo dục một trận, ai để người ta có cái có thể nói chuyện cha đây!

Đối với những người này, Vương Minh Bảo chỉ đạo tư tưởng chính là "Đánh, đánh tới phục, đánh tới sợ, đánh tới gặp mặt cả người nát run cầm cập!" Có tương đương một quãng thời gian, mấy người kia thấy xa xa mà thấy Vương Minh Bảo liền chạy, thật chạy, chỉ lo chạy chậm lại ai đón đánh.

"Muốn chờ chờ đi, bọn họ mặc kệ, lại nói."

"Sau đó ta đi hỏi một chút, là ai ngửa người!" Vương Minh Bảo nói.

Hắn người này giảng nghĩa khí, đối với bằng hữu không thể chê, trong ngày thường vẫn là kính già yêu trẻ, ở trong thôn phong bình vô cùng tốt, thế nhưng đối với những người lưu manh vô lại, hắn từ đầu tới cuối duy trì cái kia nhất định thì lại.

"Người trong thành buôn bán như thế nào à?"

"Hoàn thành, gần nhất trong thành bất động sản hạng mục nhiều, làm trang trí cũng nhiều, buôn bán coi như không tệ."

"Ta tỷ cái kia đây, tên kia còn quần quít lấy vàng?"

"Hừm, còn chưa hết mơ tưởng, người cũng đừng lo lắng, ta cái kia anh em chính theo dõi hắn đây!" Vương Minh Bảo nói.

Ở Vương Diệu này ở lại : sẽ sở sau một khoảng thời gian, Vương Minh Bảo liền cáo từ rồi đi.

Chân trời mặt trời chậm rãi hạ xuống đỉnh núi, đọc mấy lần kinh văn sau khi, Vương Diệu đi tới vây quanh vườn thuốc xoay chuyển một lần, sau đó ở cái kia mười mấy gốc đại thụ bên dưới dừng lại, những này cây dễ thụ, cây táo, cho dù đến mùa đông, lá cây vẫn cứ bảo lưu hơn nửa, dường như không sợ giá lạnh, chuẩn bị tại đây mùa đông ở thoán một cái. Này dưới cây có Vương Diệu gieo xuống nhân sâm, lúc này cũng đã mọc ra lá cây, một cây ba

mảnh diệp, lập dưới tàng cây, trong gió.

"Không nên gấp, chậm rãi trường."

Ngày kế, sáng sớm, Vương Diệu nghe được hệ thống nhắc nhở.

"Nhiệm vụ (Bách Thảo viên. Hai): Trong vòng mười ngày, thành công trồng trọt ba mươi trồng thảo dược, trong đó linh thảo ba loại, không được lặp lại. Hoàn thành, khen thưởng phương thuốc một bộ."

"Kí chủ đạt đến thăng cấp yêu cầu, có hay không thăng cấp?"

"Thăng cấp." Vương Diệu không nghĩ tới lại đạt đến thăng cấp điều kiện, vậy cũng là niềm vui bất ngờ.

Nhân vật đẳng cấp: 3

Nghề nghiệp đẳng cấp: Newbie (được rồi, người sắp chín rồi)

Dược thảo trồng trọt:

Đẳng cấp: 2(sơ cấp) người có thể trồng trọt dược thảo, hơn nữa hơi có tâm đắc.

Thăng cấp sau khi, trực tiếp nhất khen thưởng là một cái điểm skill, này phi thường quý giá, muốn học tập skill tree trên cái kia các loại thần kỳ năng lực, liền muốn sử dụng điểm skill.

"Dừng ở nơi nào đây?"

Hai con đường, một là y thuật, một là dược thuật, hai người tuy rằng tách ra, kì thực một thể, thiếu một thứ cũng không được.

Tuyển y thuật, phải làm là "Vọng nghe hỏi chẩn" bên trong "Hỏi"; tuyển dược thuật, nhưng lại không biết là hà loại năng lực, do dự một chút, Vương Diệu lựa chọn dược thuật.

Trong nháy mắt, đầu oanh lập tức, như tảo đồn nghiêm trọng, lại là cảm giác quen thuộc, "thể hồ quán đỉnh" giống như vậy, trong khoảnh khắc trong đầu của hắn có thêm lượng lớn tri thức, là dược liệu tri thức,

Ra sao dược liệu, còn có ra sao dược hiệu, nên làm gì sử dụng.

Hồ, cũng may sớm có chuẩn bị tâm lý, khôi phục như cũ Vương Diệu ngẩng đầu nhìn ngó trong ruộng thuốc chính mình trồng những dược thảo này, trực giác đối với chúng nó càng thêm quen thuộc, không chỉ là sinh trưởng đặc tính, còn có dược hiệu, tác dụng phụ, người nào có thể sử dụng, người nào không thể dùng, đều vững vàng mà khắc ở đầu óc của chính mình bên trong.

Hắn phát hiện mình có vẻ như đang hướng hình người 《Bản Thảo Cương Mục》 phương hướng phát triển.

Ngoại trừ những này ở ngoài, mặt khác có biến hóa địa phương chính là "Hiệu thuốc", có thể cung cấp dược thảo có thêm vài loại, phương thuốc có thêm mấy phó, thể nhưng giá cả vẫn đáng sợ, để Vương Diệu vọng mà dừng lại.

Mà nhất làm cho hắn mừng rỡ chính là, cỗ nước suối đo do một ngày một thùng gỗ liền làm một thiên ba thùng gỗ.

"Thực sự là quá tốt rồi!"

Vương Diệu chính là này một đám lớn mở rộng lên vườn thuốc không cách nào thuận lợi lúc thời điểm, cái này khen thưởng liền đến, điển hình buồn ngủ đưa gỏi, cái hệ thống này cũng không đều là như vậy hồ a!

Gần bên ngoài ngàn dặm Jeju, một chỗ biệt thự trong, hai trung niên nam tử, một người đáng đáp khá là dương cương, mặt khác một vị nhưng là nho nhã một ít.

"Viễn Đồ, người nói chính là thật sự?"

"Quen biết ít năm như vậy, ta lúc nào đã lừa gạt người." Cái này người nói chuyện chính là Điền Viễn Đồ.

"Vậy thì phiền phức người giúp ta hỏi một chút."

"Hừm, năm đó lúc đọc sách có thể không ít được a di chăm sóc, việc này, ta tự nhiên thật toàn lực mà vì là."

"Nếu như không có bất ngờ, ta điều động nên cũng nhanh định ra rồi, tám chín phần mười chính là chỗ đó!" Cái kia nho nhã nam tử nói.

"Ừ, vậy cũng không tính xấu."

"Ừm."

Ngoài phòng bầu trời có chút âm trầm, một con gió thổi qua, lại hạ xuống linh tinh hoa tuyết.

Vương Diệu cầm một quyển 《 Nam Hoa Kinh 》, trên bàn ngâm một quyển hồng trà, yên lặng mà đọc, cảm nhận cổ đại tiên hiền cái kia xa xưa tinh thần ý cảnh.

Keng keng keng, vù, trên bàn điện thoại di động đột nhiên hưởng lên.

Vương Diệu thả xuống thư, cảm lấy đến vừa nhìn, số điện thoại biểu hiện chính là Dương Minh, hắn đã từng bạn học, ở Liên Sơn huyện thành gặp mấy lần.

"Này, Dương Minh."

"Bạn học cũ, bạn rộn gì sao?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến Dương Minh tiếng cười.

"Ở nhà, có việc?"

"Là như vậy, sắp tới cuối năm, không ít bạn học cũng đều trở về, ta hẹn mọi người cùng nhau tụ tụ, ngươi cũng một đứng lên đi?"

Bạn học tụ hội?

"Ta gần nhất còn có chút sự sao, chỉ sợ là "

Vương Diệu suy tư chỉ chốc lát sau đạo, từ khi lên đại học, bọn họ những này trung học cơ sở, cao trung bạn học hầu như hàng năm trở về đều tụ tụ tập tập, mới vừa lúc mới bắt đầu rất tốt, ngồi cùng một chỗ nói chuyện phiếm, liên lạc một chút tình cảm, nói một chút tương lai dự định, lẫn nhau trong lúc đó vẫn tính là thuần túy bạn học hữu nghị. Thế nhưng dần dần, này bạn học tụ hội mùi vị thay đổi, đã biến thành một ít người khoe khoang nơi, biến thành một số bạn học lập quan hệ, buôn bán địa phương, từ cái kia sau khi, Vương Diệu đối với loại này tụ hội liền mơ hồ có chút bài xích.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Tâm như chỉ thủy sóng lớn ngập trời

"Đừng a, bạn học khác có thể đều nói cẩn thận, ngươi này có thể quá không cho mặt mũi!" Đầu bên kia điện thoại Dương Minh cười nói.

"Vậy ngươi cái ta phát cái địa chỉ cùng thời gian đi, nếu như có thể theo kịp, ta liền trôi qua." Vương Diệu nói.

"Thành, ngươi có thể nhất định phải đến rồi, có mỹ nữ ừ!"

"Ha ha." Vương Diệu cười cúp điện thoại, sau đó lắc lắc đầu.

Điện thoại treo không bao lâu liền có một cái tin nhắn phát đến điện thoại di động của hắn bên trên, mặt trên là bạn học tụ hội thời gian cùng địa điểm.

Tối hôm đó, ăn xong cơm tối, ngay ở Vương Diệu chuẩn bị lên núi thời điểm, bất ngờ đến rồi một khách hàng, thôn bí thư chỉ bộ - Vương Kiến Lê.

"Tiểu Diệu, lại lên núi a?"

"Thúc, nhanh xin mời vào trong nhà ngồi."

Đem người xin mời vào phòng, Vương Kiến Lê cùng Vương Diệu cha mẹ đến bắt chuyện.

"Có chuyện gì sao?" Trương Tú Anh nói.

"Ta đến Tiểu Diệu." Vương Kiến Lê chỉ chỉ Vương Diệu nói.

"Tìm ta, chuyện gì a?" Vương Diệu nghe xong hỏi.

"Người khuyên nhủ Minh Bảo chứ?" Vương Kiến Lê đốt điều thuốc nói.

"Minh Bảo, hấn làm sao?" Vương Diệu giật mình nói.

"Tựa hôm nay, hấn ở trên đường đụng tới thiện phát, cũng không biết nguyên nhân gì, trực tiếp đi tới chính là một trận đánh, buổi chiều lại đụng tới, sau đó lại là một trận đánh, hiện tại thiện trả về ở nhà ta ẩn núp đây!" Vương Kiến Lê nói.

Đối với Vương Minh Bảo người trẻ tuổi này, hấn vẫn là rất rất xem trọng, đều cho lễ phép, biết tiến thoái, không có bởi vì lại một cái làm phò trấn trường phụ thân liền ở trong thôn hoành hành, thế nhưng tính tình của hấn thực sự là có chút trùng, hơn nữa một khi phạm lên ảo tính khí đến, đó là căn bản không nghe khuyên bảo, có điều, hấn đúng là biết, Vương Diệu cùng hấn từ nhỏ một khối lớn lên, hấn, đối phương tám chín phần mười muốn nghe, hơn nữa không làm được, cái này Vương Minh Bảo chính là vì Vương Diệu vườn thuốc chính là mới chủ động tìm tên kia sự.

"Việc này a, ta gặp khuyên nhủ hấn!" Vương Diệu nghe xong cười nói, không nghĩ tới, chính hấn một anh em tính tình vẫn là như thế trùng.

"Hừm, người nắm chặt a, còn có một cái ở bên ngoài thân thích trong nhà, nghe được việc này cũng không dám về làng, bọn họ thật có chút thán ngày không như thế lo lắng sợ hãi!" Vương Kiến Lê cười nói.

Vương Minh Bảo khoảng thời gian này bên ngoài chuyện làm ăn càng làm càng tốt, ở trong thôn thời gian càng ngày càng ít, những người kia lại như phá xe như thế, một quãng thời gian không ai trùng trị bọn họ liền lại nhảy đất lên, không nghĩ tới cái này "Sát tinh" lại động thủ.

"Còn có một việc, trong huyện có một cái phó huyện trưởng đến vị trí rồi, trên trấn trường trấn vị trí khả năng muốn nhúc nhích, phụ thân của Minh Bảo có chuyên chính thức khả năng, vào lúc này tốt nhất vẫn là không muốn sai lầm tốt." Vương Kiến Lê lại nói thêm một câu, theo đạo lý, loại này trên chốn quan trường đạo đạo, hấn vốn là sẽ không dễ dàng cùng những người trẻ tuổi hậu sinh nói, đặc biệt những này ở trong thôn hậu sinh, thế nhưng thông qua mấy lần tiếp xúc, hấn liền càng phát giác trước mắt cái này ngồi ở trước người mình người trẻ tuổi không bình thường, coi như là hấn không tiến vào quan trường, thành tựu tương lai cũng tất nhiên phi phạm, nghề này sự tình, đối với hấn nói một chút, cũng không thường không thể.

"Việc này, ta biết rồi!" Nghe được chuyện này, Vương Diệu tự nhiên để bụng, dù sao quan hệ đến Vương Minh Bảo phụ thân tiền đồ, cũng không thể nhân vì chính mình chút chuyện nhỏ này xảy ra sự cố.

Nói xong chính sự, Vương Kiến Lê có bao nhiêu ngồi biết, hàn huyên chút những chuyện khác, sau đó rời đi, Vương Diệu cũng theo sát đi ra môn lên núi, trong ngày thường, lúc ăn cơm tối, hấn đều là làm hết sức rút ngắn thời gian, một số thời khắc đơn giản không xuống sơn, chính là xuống núi, trong phòng nhỏ cũng mở ra đèn, chỉ sợ hữu tâm nhân vào lúc này đi tới quấy rối.

"Những người mầm cây nhỏ nếu như lại trường thô điểm là tốt rồi!"

Vương Diệu trở lại trên núi sau khi liền cho Vương Minh Bảo gọi một cú điện thoại, dặn một phen, để hấn mấy ngày nay khiêm tốn một chút, còn trong thôn chút chuyện này, nói thật, hấn vẫn không có quá mức lưu ý, bằng không

Hấn có thể lòng yên tĩnh như mặt nước phẳng lặng, cũng có thể như sóng lớn ngập trời!

Theo thời gian trôi đi, khí trời càng ngày càng lạnh giá.

"Dài đến vẫn còn có chút chậm a!" Vương Diệu nhìn mình trông xuống "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên",

Này hai loại linh dược tốc độ sinh trưởng so với chính mình tưởng tượng muốn chậm, hiện tại hai trồng linh thảo lá cây vẫn còn chưa hoàn toàn nảy nở, hơn nữa cùng "Nguyệt hoa thảo" cùng "Giải độc thảo" này hai loại sử dụng điệp làm làm thuốc bộ phận linh dược không giống, này hai loại cần chính là rễ : cái, sinh trưởng tốc độ so với lá cây càng chậm hơn, mà chậm đã nhiều lắm

"Chiều tốc độ xuống đi, cái kia phó bồi bồi nguyên thang chỉ sợ là không cách nào lại ước định thời gian bên trong hoàn thành rồi."

Vương Diệu điều ra hệ thống, kiểm tra một hồi, phát hiện này mấy lần nhiệm vụ hạ xuống tích góp khen thưởng điểm lại có thể hồi đoái dùng để ngao chế "Bồi nguyên thang" cần thiết cái kia hai vị "Linh dược", có ước lượng một chốc thời gian, hấn đơn giản trực tiếp hồi đoái "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên", chuẩn bị vì là Quách Tư Nhu gia gia ngao chế "Bồi nguyên thang".

Bên ngoài ngàn dặm kinh thành, một chỗ cán bộ cao cấp trong phòng bệnh, mấy người ngồi vây quanh ở trước giường bệnh, trên giường bệnh nằm chính là một cái gầy gò lão nhân, khí sắc không phải rất tốt.

"Ba, ngài cảm giác khá hơn chút nào không?" Một cái nhìn qua hơn bốn mươi tuổi, vóc người hơi có chút phát tướng nho nhã nam tử nhẹ giọng hỏi.

"Các người đều không có chuyện gì có thể làm? Từng cái từng cái thân cư yếu chức, trên tay đến có bao nhiêu sự tình muốn bận bịu, lại ở chỗ này cả ngày, các người nhìn như vậy ta, ta bệnh là tốt rồi? !" Đối mặt khắp phòng từ nữ, ông lão không có một chút nào vui vẻ cùng mừng rỡ, ngược lại có chút tức giận, tuy rằng bởi vì thân thể chưa khôi phục duyên cớ, tiếng nói của hấn không phải rất lớn, thế nhưng ngồi vây quanh ở giường bệnh bốn phía mấy người nhưng là từng cái từng cái cảm như hén.

"Ba, ngài không có chuyện gì, liền yên tâm" Một cái hơi tuổi trẻ chút người đàn ông trung niên nói.

"Là yên tâm, những người kia xem ở ta lão bất tử này còn chưa có chết trên mặt, có một số việc sẽ lưu chút chỗ trống, các người hiện tại tình cảnh gặp

trở nên thật rất nhiều, đúng hay không?" Vị lão giả này ngữ khí càng ngày càng trở nên nghiêm lệ.

"Ba" cái kia phong vận dư âm trung niên nữ tử nhẹ giọng nói.

"Ai!" Ông lão thở dài.

"Ta sớm muộn cũng sẽ chết, coi như là kéo Tư Nhu phúc, nhiều hơn nữa chống đỡ cái một năm nửa năm thì có ích lợi gì, các người chân chính muốn làm chính là ở tại vị mưu chính, làm quan muốn đường đường chính chính, dương mưu làm chủ, âm mưu là phụ, các người a, bị quyền lực mê hoặc, che đậy, lẫn lộn đầu đuôi!"

"Ba, biết."

"Các người biết cái gì, trở lại làm việc cho giỏi, quản thật chuyện của chính các người, không muốn nhảy nhót tung bưng, người ở phía trên còn không mù đây! Nơi này có bác sĩ, ta nếu như có chuyện, tự nhiên sẽ thông báo các người." Lão người tức giận vỗ một cái ván giường nói.

"Vâng."

Mấy người lục tục rời đi phòng bệnh, bọn họ rời đi không bao lâu, một cái đẹp đẽ cô gái trẻ liền tiến vào trong phòng bệnh.

"Gia gia, ngài cảm giác khá hơn chút nào không?" Nữ tử trong tay cầm một cái giữ ấm thùng gỗ, "Ta vừa vì người nhin canh gà."

Kỳ thực, chiều này vị thân phận của ông lão, ở bệnh như vậy phòng, hẳn muốn ăn cái gì đồ vật, có điều là chuyện một câu nói, tự nhiên sẽ có người vì hẳn chuẩn bị kỹ càng, không cần tự mình động thủ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Sơn nước suối thẳng ở thiên nhiên

"Tốt lắm rồi, vẫn là ta ngoan tôn nữ tốt, hiểu chuyện, không chọc ta tức giận." Ông lão trên mặt tươi cười, ánh mắt cũng nhu hòa đi, hoàn toàn là một cái hiền lành trưởng bối, cũng vừa nãy hoàn toàn như hai người khác nhau.

"Ta này ngài uống điểm canh gà." Quách Tư Nhu này lão nhân uống một chén nhỏ canh gà.

"Gia gia, Hà thúc nên chẳng mấy chốc sẽ đem bản thứ hai dược mang tới, đến thời điểm, ngài thân thể gặp càng ngày càng tốt." Quách Tư Nhu cười nói.

"Ai, gia gia đến cố gắng cảm tạ Tư Nhu a!" Ông lão cười sờ sờ nữ tử mái tóc.

"Chỉ cần gia gia thân thể thật là được." Quách Tư Nhu đạo, "Cũng đến cảm tạ người dược sư kia."

"Dược sư, người nhắc tới người trẻ tuổi kia?" Ông lão nói.

"Hừm, Hà thúc nói hẳn rất lợi hại, loại không ít dược thảo, hơn nữa còn gặp Ngũ Hành trận đây!"

"Ừ, Ngũ Hành trận, có chút năm chưa từng thấy thứ đó, gia gia đúng là rất muốn gặp gỡ cái này thú vị người trẻ tuổi!" Kỳ thực, vị lão giả này từ nghe được chính mình tôn nữ nhắc tới thuốc này là đến từ người trẻ tuổi kia sau khi liền động một chút ý nghĩ, tuy rằng hẳn luôn miệng nói chính mình sớm muộn sẽ chết, thế nhưng vẫn là muốn sống thêm một quãng thời gian, người càng lão liền càng sợ hãi tử vong, hưởng hờ, mắng thì mắng, hẳn vẫn còn có chút lo lắng cho mình cái kia nấy đứa trẻ.

"Ta cũng muốn mang hẳn lại đây vì là ngài trị liệu, thế nhưng ở cầu hẳn cứu đang cùng thời điểm liền đã đáp ứng, không phá hỏng cuộc sống yên tĩnh của hẳn, hơn nữa, coi như là cưỡng cầu hẳn đến, cũng chưa chắc sẽ vì ngài chữa bệnh." Quách Tư Nhu đạo.

"Đúng, người nói rất nhiều, người muốn nói lời giữ lời!"

...

Nam son bên trên, phòng nhỏ bên trong.

Một đồng lửa, một cái chảo, mùi thuốc lượn lờ.

Vương Diệu chăm chú ngao duợc.

Hắn từ hệ thống bên trong hồi đoái ra "Son tinh" cùng "Quy nguyên", chuẩn bị đầy đủ sau khi, sau đó bắt đầu ngao chế "Bồi nguyên thang".

Không nhanh không chậm, tiểu hỏa chậm đôn.

Kỳ thực ngao duợc quá trình cũng là một loại khác hưởng thụ, thử nghĩ, đem nhiều loại không giống thuốc bắc hồi hợp lại cùng nhau, sau đó từ từ ngao chế, cuối cùng liền có thể thu được trị bệnh cứu người chén thuốc, đây là rất có cảm giác thành công sự tình.

Lần này, không có cái gì bất ngờ, Vương Diệu thuận lợi ngao chế ra một bộ "Bồi nguyên thang".

Ra ngao duợc ở ngoài, hắn lại gieo xuống một trồng linh thảo.

Sương lạnh: Hạ miên đông trường, tính râm mát, thanh nhiệt lấy hỏa.

Bách Thảo viên series nhiệm vụ bên trong thứ hai nhiệm vụ bên trong yêu cầu hắn trồng tọt ba trồng linh thảo, mà hắn lúc trước đã gieo xuống "Tử vũ" cùng "Ô đằng" lại cũng có thể tính vào trong đó, điều này làm cho hắn có chút cao hứng, cũng chính là chỉ cần khi trồng thực một loại liền có thể, liền hắn lựa chọn này trồng linh thảo, chủ yếu là hiện tại là mùa đông, phi thường thích hợp này trồng linh thảo sinh trưởng.

Lại quá hai ngày sau, hắn lần thứ hai thu được hệ thống nhắc nhở.

"Nhiệm vụ (Bách Thảo viên. Hai): Trong vòng mười ngày, thành công trồng tọt ba mươi trồng thảo duợc, trong đó linh thảo ba loại, không duợc lặp lại. Hoàn thành, khen thưởng duợc thảo hạt giống một bao."

"Nhiệm vụ (Bách Thảo viên. Ba): Trong vòng ba mươi ngày, thành công trồng tọt một trăm loại duợc thảo, linh duợc số lượng không dưới bảy loại (hàm nhiệm vụ một, hai loại thực duợc thảo). Khen thưởng 《linh thảo thu. Dưới》, phương thuốc một bộ, duợc thảo hạt giống một bao, điểm skill một cái."

Series nhiệm vụ khen thưởng quả nhiên đầy đủ phong phú.

"Cũng may, ta có chuẩn bị."

Vương Diệu đã chọn mua đầy đủ phổ thông duợc thảo hạt giống, thế nhưng linh thảo là không cách nào mua, chỉ có thể thông qua hệ thống hiệu thuốc hồi đoái.

Những duợc thảo này trồng xuống sau khi, vừa khai khẩn đi ra vườn thuốc liền không hiện ra như vậy không hoảng rồi.

Mỗi loại duợc liệu hạt giống Vương Diệu bên trong cũng không phải rất nhiều, có điều mấy chục cây, những duợc liệu này, hắn không chuẩn bị tiếp tục tiêu thụ, mà là chuẩn bị chính mình bố trí thuốc sử dụng, hắn bỏ ra ba ngày thời gian loại duợc rồi phổ thông duợc liệu hạt giống, còn lại chính là mấy trồng linh thảo, thế nhưng hắn không có vội vã hành động, mà là muốn tuyển một ít có độ công kích linh thảo.

Ngay ở khí trời càng ngày càng lạnh giá, đã tiếp cận tháng 12 để thời điểm, Hà Khải Sinh lên Nam son,

Không có tay không, mà là dẫn theo một chút lễ vật.

Hai đề rượu, phi thiên Mao Đài; hai cái yên, Hoàng Hạc Lâu.

Kỳ thực, những thứ đồ này hắn không phải mua cho Vương Diệu, bởi vì thông qua mấy lần tiếp xúc, hắn suy đoán, người trẻ tuổi trước mắt này nên không uống rượu cũng không hút thuốc lá, thế nhưng hắn nhưng hơi hơi nghe qua gia đình hắn tin tức, cha của hắn trong ngày thường uống ngon rượu khẩu, hơn nữa thích hút thuốc, những thứ đồ này, là đưa cho phụ thân của Vương Diệu.

"Những thứ đồ này, ta không thể muốn." Vương Diệu nói.

"Ta này đều mang tới trên núi, lấy thêm xuống nhiều chìm a, ngươi không muốn, tặng người duợc rồi." Hà Khải Sinh cười nói.

"Lần sau không duợc viện dẫn lễ này nữa!" Vương Diệu nghe xong cũng không lại quá nhiều tính toán.

"Đuợc duợc rồi?"

"Đuợc rồi." Vương Diệu xoay tay một cái, bình sứ màu trắng xuất hiện ở trong tay, còn ầm ập.

"Ta lập tức chuyển khoản." Hà Khải Sinh hai tay tiếp nhận duợc đến, cực kỳ thận trọng.

Kinh thành chuyện đã xảy ra, hẳn lại quá là rõ ràng, một bộ được, đem vị kia bệnh nặng rơi vào hôn mê, gần như là đèn cạn dầu Lão thủ trưởng mạnh mẽ từ kẻ cận cái chết kéo trở về, chuyển nguy thành an, hơn nữa khí sắc đã rõ ràng chuyển biến tốt, này một bộ được, ngàn vô cùng quý giá!

Vương Diệu nghe được trong túi tiền điện thoại di động vang lên một tiếng, biết hẳn là tiền tới số, hẳn cũng là không lại nhìn kỹ.

"Quách tiểu thư bệnh của gia gia khá hơn chút nào không?"

"Được rồi rất nhiều, đây là vạn phần cảm tạ người."

Hà Khải Sinh vô cùng chân thành đạo, hẳn đối với Lão thủ trưởng, vậy cũng là có cảm tình, hơn nữa hẳn quá rõ ràng Lão thủ trưởng có thể sống quá cửa ải này ý nghĩa, quá đoạn này căng thẳng thời kì, cây to này ở tương đương một quãng thời gian bên trong là sẽ không có vấn đề.

"Vậy thì tốt."

"Vào nhà, uống chén trà đi."

"Vậy thì làm phiền!" Hà Khải Sinh vô cùng khách khí.

Trong phòng nhỏ thu thập rất chỉnh tề, phổ thông bàn gỗ chi cái trước phổ thông sứ trắng ấm trà, mấy cái bạch chén trà bằng sứ, xoạt phi thường sạch sẽ, ngồi chính là phổ thông con ngựa trát.

Vương Diệu dưới Điện Viễn Đồ đưa tới Kỳ môn hồng trà, nước là cổ nước suối.

"Kỳ môn hồng trà?" Vừa nhìn cái kia trà thùng gỗ, Hà Khải Sinh liền biết này trà tất nhiên giá cả không ít.

Hồng trong trà, lấy Kỳ môn hồng trà làm đầu.

"Đúng, bằng hữu đưa." Vương Diệu cười nói.

"Người cuộc sống này thực sự là thích ý a, dường như sơn dã ẩn sĩ giống như vậy, khiến người ta ước ao." Hà Khải Sinh thở dài nói.

"Quá khen, uống trà."

"Cảm tạ." Hà Khải Sinh nâng chung trà lên uống một hớp.

Mùi thơm nồng nặc, tư vị thuần hậu, dư vị sâu sắc.

"Trà ngon!" Hẳn không khỏi thở dài nói, Kỳ môn hồng trà hẳn không phải là không có uống qua, thế nhưng như vậy tư vị nhưng là lần đầu thưởng thức.

Chè thơm, rượu ngon, mỗi người có đặc điểm, có chút nhạt ghiền rượu như mạng, có chút nhưng yêu thích thưởng trà.

Vương Diệu cũng không nói lời nào, chỉ là cười cợt.

"Này trà được, này nước cũng được!" Hà Khải Sinh đạo, đơn thuần Kỳ môn hồng trà chỉ sợ còn không cách nào đạt đến trình độ như thế này, như vậy tư vị, cái kia pha trà dùng nước cũng có một nửa công lao.

"Sơn nước suối, thẳng ở thiên nhiên."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Này trà khá tốt

Hà Khải Sinh ở phòng nhỏ bên trong lưu lại khoảng hai mươi phút thời gian, cùng Vương Diệu tán gẫu cũng vui vẻ, tuy rằng hẳn còn muốn lại ở thêm một hồi, thế nhưng trong kinh thành Lão thủ trưởng còn chờ đợi mình, vì lẽ đó hẳn chỉ được đứng dậy cáo từ.

"Cảm tạ người khoản đãi, chờ mong cùng người lần sau gặp lại."

"Được."

Hà Khải Sinh mang theo từ Vương Diệu nơi này thu được "Bồi nguyên thang" rồi đi, đi xuống núi, thẳng đến kinh thành.

Buổi chiều, mặt trời hơi có chút lười biếng.

Phao một chén trà, phẩm một cuốn sách, thản nhiên tự đắc.

Ngay ở Vương Diệu hưởng thụ loại này yên tĩnh lúc sinh sống, đột nhiên một tiếng ồn ào.

"Tiểu Diệu từ, ta đến rồi!"

Ai, nghe được âm thanh này, Vương Diệu một tiếng thở dài, xoa xoa cái trán.

"Tỷ."

"Ai." Vương Như vui cười hơn hờ vào phòng, "Ồ, người về mặt này là có ý gì?"

"Không có chuyện gì, người làm sao đến rồi?"

"Ngày hôm nay ngày mai là cuối tuần, ta xin nghỉ sớm đi rồi một hồi, được đó, lại mua xe, còn mua lượng đồ quan, tại sao không nói cho ta? !" Vương Như nói.

"Hừm, ta cảm thấy đi, người thứ bảy chủ nhật có thời gian, không bằng ở trong thành, vội vàng đem cuộc đời của người đại sự giải quyết, chuyện trong nhà đây, có ta, tạm thời không cần người bận tâm!"

"Có ý gì, tiểu tử người trường bản lĩnh, lại giáo huấn lên người tỷ đến rồi, đảm rất phi a! ?" Vương Như tuốt nổi lên tay áo tới liền muốn nhìn Vương Diệu lỗ tai.

"Tỷ, người thực nữ điểm, như người vậy ai dám muốn người!"

"Người này còn đọc sách đây, sách gì a? 《 Nam Hoa Kinh 》, 《 Hoàng Đình Kinh 》, 《 Đạo Đức Kinh 》, không phải người muốn làm sao, xuất gia a? !" Vương Như đi tới bên cạnh bàn phát ra một hồi đặt lên bàn cái kia mấy quyển kinh thư, con mắt tròn thật lớn.

"Nhàn rồi vô sự thời điểm nhìn, ta tạm thời vẫn không có xuất gia ý nghĩ, cảm tạ."

"Lo lắng làm gì, còn không cho ta rót nước." Vương Như nói.

"Tra!"

Vương Diệu vì là chị gái pha một bình trà, Kỳ môn hồng trà.

"Ồ, này trà khá tốt a!" Vương Như uống một hớp than thở.

"Người này còn có vật gì tốt, mau mau lấy ra."

"Không còn." Vương Diệu nói.

"Không còn, không thể chứ?" Vương Như đặt chén trà xuống bốn phía vừa nhìn, sau đó nhìn thấy bên trong góc cái kia hai đề rượu, còn có hai cái yên, đứng dậy liền trôi qua, "Đây là cái gì?"

"Mao Đài! Hoàng Hạc Lâu!" Vương Như sững sờ.

Đối với xe nâng trong ngày thường không quá chú ý, cho tới ngày ngốc, Touareg, đồ quan không phân biệt được, thế nhưng đối với rượu cùng yên, nàng nhưng là biết một ít, đặc biệt là những này tên yên tên rượu, trước mắt này hai đề rượu cùng hai cái yên đoán chừng phải mấy ngàn đồng tiền.

"Này không phải là giả chứ? !" Vương Như nhìn trước mắt rượu thuốc ở lại : sững sờ chỉ chốc lát sau nhảy ra một câu nói như vậy đến.

"Bằng hữu đưa, hẳn là thật sự." Vương Diệu nói.

"Có đúng không, người bằng hữu này ra tay có thể khá hào phóng, lúc nào giới thiệu cho ta quen biết một chút?" Vương Như nói đùa.

"Hắn tuổi tác đầy đủ làm người thúc." Vương Diệu vô cùng thật lòng.

Liền như vậy, Vương Diệu vốn là yên tĩnh buổi chiều thời gian bởi vì Vương Như đến mà bị triệt để quấy rầy.

"Tỷ, người mau trở lại nhà giúp mẹ làm cơm đi!"

"Lúc này mới không tới bốn điểm, làm cái gì cơm?"

"Người đem này thuốc cùng rượu bắt đi, liền nói là người chuyên môn mua thuốc kính ba, hẳn khẳng định cao hứng."

"Lôi đi, người cho rằng ba là không người biết hàng, nắm mấy ngàn đồng tiền mua rượu thuốc thuốc kính ba, vậy còn không đến giáo dục ta nửa ngày đây!" Vương Như nói.

"Ta này còn phải bận bịu đây!"

"Bận bịu cái gì, ta giúp người a? !"

"Tỷ người biết lái xe không?" Vương Diệu đột nhiên ánh mắt sáng lên.

"Đương nhiên gặp, ta đều lấy được bằng lái hơn hai năm, đúng rồi, cho ta người chìa khóa xe, ta đi luyện một chút tay." Vương Như nói.

"Chìa khóa xe ở nhà, người trực tiếp hỏi ba mẹ muốn là được."

"Vậy ta liền không nữa này cùng người mà bài lỗi,

Đi rồi!"

"Hô, cuối cùng cũng coi như là đi rồi, ai, mở ra cái khác câu bên trong!" Vương Diệu hướng về phía đi chậm chậm xuống núi chị gái.

"Biết rồi."

Vương Như đi rồi, phòng nhỏ cuối cùng cũng coi như là yên tĩnh, kỳ thực trong nội tâm, Vương Diệu vẫn là hi vọng chính mình chị gái ở đây cùng mình trò chuyện, lao tán gẫu, mặc dù có chút nháo, có chút náo.

Hắn đi tới trước bàn, tiện tay vung lên, trong tay lại nhiều một quyển kinh thư, 《 Tự Nhiên Kinh 》.

Sắc trời tối lại sau khi, hắn vừa mới xuống núi về nhà ăn cơm.

Xuống núi thời điểm, Vương Diệu đem Hà Khải Sinh mang đến quà tặng một khối cảm xuống.

"Người từ đâu tới những thứ đồ này?" Nhìn thấy Vương Diệu cầm về rượu Mao Đài cùng Hoàng Hạc Lâu yên, đơn từ đóng gói trên xem, Vương Phong Hoa liền biết mấy thứ này khẳng định không rẻ.

"Bằng hữu đưa."

"Đưa, vật này không rẻ chứ?" Vương Sooyoung nói.

"A, cái này ta không quá rõ ràng." Vương Diệu cười nói.

"Mẹ, ta vừa này quét một hồi, này hai đề rượu cùng này hai cái yên gộp lại vượt qua năm ngàn đồng tiền." Một bên Vương Như nói.

"Cái gì, mắc như vậy! ?" Trương Tú Anh lập tức sùng sốt, một bên Vương Phong Hoa nghe xong cũng là nhú nhú mày, hắn không nghĩ đến điểm này đồ vật mắc như vậy.

"Đồ mắc như vậy, cho người ba quá lãng phí, giữ lại tặng người chứ?"

"Người chuẩn bị đưa cho ai vậy?" Vương Như nói.

"Này rượu thuốc chính là thuốc kính ba, người khác ai cũng không cho." Vương Diệu nói.

"Chính là, mau mau thu thập, chuẩn bị ăn cơm đi, mẹ."

Không chỉ trong chốc lát, cơm liền đã bung lên, một nhà bốn chiếc, vui vẻ ẩm áp.

"Tiểu Diệu tới nay cũng dừng lại trên núi chứ?" Trương Tú Anh nói.

"Chính là, hiếm thấy ta trở về một chuyến."

"Ta vẫn là không quá yên tâm." Vương Diệu đạo, hắn vừa gieo xuống gần trăm loại dược thảo, trong đó còn có mấy trồng linh thảo, thực sự là không yên lòng.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu không có lập tức trên Nam sơn, mà là bởi người nhà hàn huyên gặp thiên, liền ở tại bọn hắn tán gẫu thời điểm, nghe

đến bên ngoài cửa lớn vang động, một người tiến vào sân.

Người đến là bí thư chi bộ Vương Kiến Lê.

"Thúc."

"Tiểu Như cũng quay về rồi."

"Thúc, nhanh ngồi."

Vương Diệu đứng dậy pha trà, Vương Phong Hoa thuận lợi đưa cho hắn một điều thuốc, chính là Vương Diệu vừa mở ra yên.

Hả? Vương Kiến Lê không phải không có kiến thức người, vừa nhìn cái kia hộp thuốc là liền biết này yên tuyệt đối không rẻ, đốt sau khi, cảm giác cùng mười đồng tiền một bao yên quả nhiên không giống.

"Thuốc tốt!"

"Hắn thức đến có việc?" Trương Tú Anh cười nói.

"Ta tìm đến Tiểu Diệu nói mấy câu." Vương Kiến Lê nói.

"Đạo kia phòng ta thảo luận đi." Vương Diệu nghe xong nói.

"Được."

Hai người đi tới một bên trong phòng.

"Người lần trước ở thôn ủy nói sự, thôn ủy đã chứng thực, bọn họ cũng bảo đảm quá, không ở phạm tội."

"Cái kia tra được là ai hay chưa?"

"Thiện phát, thiện bạn bè."

Hai người kia Vương Diệu biết, tuy rằng nghe tới như là hai huynh đệ cái, thế nhưng xác thực không có bất kỳ quan hệ gì, một cái hơn ba mươi tuổi, một cái hơn bốn mươi tuổi, hai người cộng đồng đặc điểm là có việc nguy hiểm thật, không cố gắng nghề nông, cũng không ra đi làm công, cả ngày mù loay quanh, hơn nữa tay chân không sạch sẽ, đặc biệt là đến cuối năm thời điểm, chuyện trộm gà trộm chó không làm thiếu.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Hội bạn học ra mắt gấp

"Liên hai người kia?" Vương Diệu đạo, hắn lo lắng còn có những người khác.

"Đúng, liên bọn họ."

"Được, vậy làm phiền Lê thúc."

"Bọn họ nếu rơi xuống bảo đảm, người cũng sẽ không muốn ở truy cứu." Vương Kiến Lê nói.

"Biết rồi, thế nhưng nếu như bọn họ còn có ý nghĩ như thế, vậy thì chớ có trách ta không khách khí!" Vương Diệu bình tĩnh nói.

Vương Kiến Lê nói xong sau chuyện này lại cùng Vương Diệu cha mẹ hàn huyên gấp dài hơn liền đứng dậy rời đi.

"Tiểu Diệu, người đãi thúc đều nói với người cái gì, thần thần bí bí?" Trương Tú Anh hiếu kỳ hỏi.

"Không chuyện gì, hỏi ta cái nào trong ruộng thuốc được thảo mùa đông bên trong còn dài đến xanh um tươi tốt, có cái gì bí phương không, trong thôn có người hỏi việc này." Vương Diệu nói ra chính mình khởi điểm nghĩ kỹ lời giải thích.

"A, vậy sao ngươi nói?"

"Đương nhiên không thể nói lời nói thật, nếu không thì hẳn hỏi ta muốn cái kia mầm của nấm, ta là cho vẫn là không cho a, ta nói với hắn ta loại được thảo không giống nhau, là bốn mùa thường thanh loại."

"Cái kia thụ đây?"

"Mỗi ngày nói chuyện với chúng tán gẫu, ở đội chút thuốc Đông y." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Cái gì, hẳn tin a?"

"Hắn có tin ta hay không không biết, trên thực tế, ta chính là làm như vậy."

"Cái gì?"

"Ta nhàn rồi lúc không có chuyện gì làm gấp cùng những người thực vật nói chuyện phiếm, trên cây cũng nói như vậy có thể xúc tiến thực vật sinh trưởng."

"Tiểu Diệu a, ngươi này không phải ở trên núi trồng thuốc bên trong ma run lên đi, thực vật có thể nghe được tiếng người."

"A, trên lý thuyết nói sao, là có hiệu quả." Vương Diệu nói.

Vương Diệu phi đi lảo đảo khí lực mới đưa cái này hoang cho tròn quá khứ.

Ở nhà ở lại : sống sờ một quãng thời gian, sau đó ra ngoài lên Nam sơn.

Màn đêm bên dưới, quần sơn yên tĩnh.

Nếu như người thường, xuất phát từ sợ hãi của nội tâm, phần lớn không dám một mình ở trong thâm sơn này qua đêm, kỳ thực Vương Diệu ban đầu chính mình ở Nam sơn trải qua đêm thời điểm cũng là có chút sợ sệt, cho nên mới nuôi con chó đất, chủ yếu cũng chính là đánh bạo, theo thời gian trôi đi cũng là chậm rãi thích ứng, hiện tại, hẳn thậm chí vô cùng hưởng thụ trong núi yên tĩnh, ban đêm tĩnh cùng ban ngày lại không giống nhau, ban ngày trong núi tuy rằng cũng tĩnh, thế nhưng ngẫu nhiên còn có người lên núi, có chim bay quá; đến ban đêm nhưng là hoàn toàn lắng xuống, ngoại trừ gió núi ở ngoài, hầu như không nghe được cái khác bất kỳ thanh âm gì.

Chỉ có một toà phòng nhỏ, trong đó đèn đuốc mờ nhạt.

Vương Diệu trong tay cầm cái kia bản 《 Tự Nhiên Kinh 》 nằm ở trên giường, thấp giọng đọc.

Ngày thứ hai, khí trời vẫn còn toát sáng sữa. Sáng sớm, Vương Diệu mới vừa từ trên đỉnh ngọn núi hạ xuống, Vương Như liền lên núi.

"Tỷ, ngươi tại sao lại đến rồi?"

"Làm sao, ta không thể tới a! ?" Vương Như vừa nghe lời này liền không cao hứng.

"Có thể, ngươi không trở về thành bên trong sao?"

"Trở về làm gì, ngày hôm nay là thứ bảy, nghỉ ngơi, ta ở nhà cố gắng bồi bồi ba mẹ."

"Vậy ngươi liền ở nhà bồi cùng bọn họ nhĩ lão, sáng sớm ngươi liền lên sơn tới làm gì?"

"Ta có việc hỏi ngươi."

Sau khi vào nhà, Vương Như trên dưới đánh giá Vương Diệu nhiều lần, ánh mắt kia để Vương Diệu đều cảm thấy? } đến hoảng.

"Không phải tỷ, ngươi có việc nói thẳng được không?"

"Ngươi nói với ta lời nói thật, ngươi mua xe gì?" Vương Như nói.

"Này, liền việc này a, đồ quan a!"

"Vô nghĩa, ta ngồi quá đồ quan, vốn là không cái kia đáng về!"

Chiều hôm qua, Vương Như về nhà cầm chìa khóa xe, vừa lên xe liền phát hiện tình huống không đúng, cái kia bên trong xe có chút xa hoa, nàng ngồi quá đồ quan, hơn nữa không ngừng một hồi, bởi vì nàng vị trí trong đơn vị thì có ba cái đồng sự đoàn mua loại xe này, xe bên trong sức cùng Vương Diệu mua cái này kém quá nhiều rồi, sau đó nàng lại xuống xe nhìn kỹ một chút, phát hiện xe này có vẻ như cũng phải lớn một chút.

"Ta mua chính là cao phổi bản." Vương Diệu nói.

"Người nghĩ ta dễ lừa có phải là, người mua chính là Touareg, hơn nữa là cao phổi, làm được đến hơn một triệu chứ? Ta tối ngày hôm qua lên mạng tra xét!" Vương Như đạo, phát hiện không đối với đó sau,

Nàng ngày hôm qua trên vẫn đứng là dùng trên điện thoại di động mạng tra xét một hồi, một tra dọa nàng một cái, khá lắm, một chiếc xe hơn một triệu.

"Người biết còn hỏi ta?"

"Người từ đâu tới nhiều tiền như vậy?"

"Trồng thuốc kiếm lời." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Trồng thuốc, thuốc gì như thế đáng giá? !" Vương Như đầy mắt tỏa sáng, tương tự đồng vàng ánh sáng.

"Bảo mật."

"Bảo vệ... Tiểu dạng còn theo ta bảo mật! Không phải là nhân sâm, linh chi, sừng hươu, điều da loại hình sao?"

"Sừng hươu? Còn điều da? Tỷ người thật gặp muốn!" Vương Diệu nghe xong cười nói, "Ta này vẫn đứng là không hai thứ đồ này."

"Được, ngược lại người tỷ ta thiếu tiền liền tìm người muốn." Vương Như vui cười hơn hờ nói.

"Ta cảm thấy, người nên tìm ta tương lai anh dễ muốn." Vương Diệu cười nói, đương nhiên hẳn điều này cũng chính là chuyện cười nói, nếu như tỷ tỷ của chính mình thật sự có cần, hẳn gặp không chút do dự, bất kể là tiền tài vẫn là được liệu cũng hoặc là những cái khác đồ vật.

Vương Như ở trên núi ở lại : sững sờ hơn một giờ thời gian mới mới rời khỏi.

Buổi trưa, trong nhà nấu thịt cừu, gọi hẳn xuống núi ăn cơm.

Ở lúc ăn cơm, Vương Diệu điện thoại di động hưởng lên, lấy ra vừa nhìn là Dương Minh điện thoại.

"Này, Dương Minh?"

"Vương Diệu, tối nay bạn học tụ hội có thể đừng quên, buổi chiều sớm đến gặp a!"

"Cái này, ta..."

"Được rồi không nói, treo."

"Bạn học tụ hội a? !" Một bên Trương Tú Anh lỗ tai rất thính.

"A, ta không có ý định đi." Vương Diệu nói.

"Đi, tại sao không đi? !" Trương Tú Anh nói.

"Ta đi làm sao?" Vương Diệu sững sờ, không nghĩ tới chính mình mệ lại đối với việc này còn nhiệt tình như vậy.

"Bạn học sao, phải được thường liên lạc một chút, nói không chắc sau đó còn có thể sử dụng, chủ yếu là, nếu là có thích hợp bạn học nữ, người tiện đường cũng thật cho ta mang về cái con dâu." Trương Tú Anh cười nói, câu nói sau cùng lộ ra nội tâm của nàng chân thực ý nghĩ.

"Ta đây thực sự là không muốn đi."

"Phải đi, tiện đường đem người tỷ đưa trở về, Tiểu Như người cho ta giám sát hẳn!" Trương Tú Anh trầm giọng nói.

"Vâng, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!" Vương Như lập tức thoải mái nói.

"Nhưng là còn có Nam sơn?"

"Ta trở lại thế người nhìn, người liền đi thôi." Vương Phong Hoa nói.

Nếu cha mẹ đều nói như vậy, Vương Diệu chỉ được đi một chuyến.

"Buổi chiều sớm một chút đi không, xuyên kiện ra đáng quần áo!" Trương Tú Anh nói.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu lại trở về Nam sơn, theo thường lệ ở trong phòng đọc kinh thư.

Buổi chiều, không tới bốn điểm, cha của hấn Vương Phong Hoa liền lên núi.

"Ba, như thế sớm?"

"Ngươi sớm một chút đi thôi, nhiều hà bạn học tán gẫu biết." Vương Phong Hoa lời nói vẫn là như vậy ít, như vậy trực.

"Ài, trên núi có chút lạnh, ta buổi tối gặp tận mau trở lại."

"Không cần, không trở lại cũng được."

"A? !" Vương Diệu sững sờ.

"A cái gì, đi nhanh lên đi, đổi kiện ra đáng quần áo."

"Được."

Liền như vậy, Vương Diệu bị cản xuống núi, sau đó về đến nhà bên trong, ở nhà mẫu thân hấn đã sớm vì nàng tìm kĩ quần áo, một thân thẳng tắp âu phục.

"Mẹ, ta đây là đi tham gia bạn học tụ hội, không phải nhận lời mời cũng không phải ra mắt, nếu như mặc thành như vậy đi gặp bị người chê cười."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Mỹ nhân như hoa ai không động lòng

"Cái kia mặc cái gì?" Trương Tú Anh nói.

"Mặc thành như vậy là được."

"Như vậy, xem cái người làm công, như vậy sao được, đứng rồi, ngươi lần trước mua những người quần áo mới đây, xuyên cái kia."

Cuối cùng, Vương Diệu không chịu được mẹ? ? Sách, chỉ được mặc vào lần trước từ trong thị trấn mua được những người quần áo mới, sau đó lái xe rời đi làng.

"Tiểu Diệu, người cái kia trong đám bạn học có hay không nhìn hợp mắt?" Ở trên xe hỏi, Vương Như đã bắt đầu vì là Vương Diệu chuyện đại sự cả đời đánh tính ra.

"Không có." Vương Diệu trực tiếp đem nàng đón lấy có thể có thể hỏi vấn đề trực tiếp phá hỏng.

"Không thể, ta nhớ rằng lúc đó các ngươi trong lớp có mấy nữ sinh dài đến rất đẹp đề." Vương Như nói.

"Cũng đã kết hôn."

"Có đúng không, ài!" Vương Như đạo, "Hoa tươi đều là gây cho người chú ý, lại như ngươi tỷ ta."

"Tỷ, ngươi có thể đừng như thế tự yêu mình sao, mau mau tìm người gả cho đi!"

"Đừng bần, cố gắng lái xe của ngươi đi!"

Đại khái bốn giờ rưỡi khoảng chừng : trái phải, Vương Diệu lái xe đến thị trấn.

"Ài, các ngươi ước ở đâu ăn cơm a?"

"Một người tên là Thịnh Hoa khách sạn địa phương."

"Nha, vậy cũng là Liên Sơn huyền thành quán rượu ngon nhất, được đó, các người này trong đám bạn học có Thổ Hào a!" Vương Như nghe xong nói.

"Không biết, ta trong ngày thường rất ít cùng bọn họ câu thông." Vương Diệu nói.

"Được, tiếp theo tới hôm nay cái này hiếm thấy thời cơ, cố gắng cùng người những bạn học kia câu thông một chút, đặc biệt là những người bạn học nữ." Vương Như nói.

"Đến." Vương Diệu ở Vương Như thuê ở ngoài ngừng lại, ngẩng đầu nhìn nàng thuê cái kia gian nhà, nhìn qua có chút cự, chỗ tốt là cách nàng đi làm vị trí tương đối gần.

"Tỷ, nếu không người mua gian nhà chứ?"

"Mua nhà, tại sao?" Vương Như quay đầu lại liếc mắt nhìn chính mình thuê phòng ở địa phương.

"Hiện tại chung quanh đây giá phòng đều đến năm ngàn, mua một gian nhà làm được cũng phải hơn 50 vạn, người tỷ ta một tháng tiền lương mới không tới ba ngàn đồng tiền, lấy cái gì mua, ta thuê phòng này liền rất tốt đẹp." Vương Như nói.

"Như vậy đi tỷ, người tuyển nhà, ta ra tiền." Vương Diệu đạo, hẳn hiện tại trong thẻ còn có hơn 200 vạn, mua gian nhà không thành vấn đề, ngược lại nhân rồi cũng là nhân rồi.

"Đây là người tỷ phụ tương lai muốn cân nhắc sự, người a, liền mau mau đi tham gia bạn học của người gặp đi, ta lên trước lầu." Vương Như nói xong liền lên lầu.

Vương Diệu quay đầu xe, tìm tới Liên Sơn huyền thành bên trong cái kia đồng khá là dễ thấy kiến trúc, một đồng mười hai tầng cao lầu.

Thịnh Hoa khách sạn, Liên Sơn huyền thành xa hoa nhất khách sạn.

Tìm cái địa phương dừng xe xong sau khi, Vương Diệu liền tiến vào khách sạn, tìm tới Dương Minh nói tới địa phương phòng riêng, đây là một chỗ trọng đại phòng riêng, mấy cái bàn tròn đầy đủ năm mươi, sáu mươi người đồng thời tại đây dùng cơm, khi hắn tiến vào phòng riêng thời điểm đã có mấy người sớm đến rồi.

"Nha, này không phải Vương Diệu sao?!"

Hắn vừa tiến đến lập tức có người lại đây cùng hắn chào hỏi, hắn cũng cười từng cái đáp lại.

"Ta còn tưởng rằng người không đến, đang chuẩn bị lại gọi điện thoại cho người đây." Dương Minh cười tiến lên, hắn ăn mặc một thân nhân nhả âu phục, cả người có vẻ anh tuấn tiêu sái, đặc biệt tự tin, ngược lại, Vương Diệu trên người vũ nhưng phục hạ thân quần jean liền phải kém hơn rất nhiều, thế nhưng trên người hắn nhưng có phần khác với tất cả mọi người xuất trần khí tức.

"Tới đây bàn chứ?"

"Tùy tiện, cái nào đều được."

Vừa lúc đó lại một cái bạn học tiến vào trong phòng, Dương Minh lại đi cùng người bạn học kia chào hỏi.

Vương Diệu nhưng là chọn cái sát cửa sổ chỗ ngồi xuống, thuận tiện cùng bên cạnh bạn học nói tới, những bạn học này hắn đều nhớ tên, chỉ là mấy năm không gặp, mọi người đều thay đổi rất nhiều, có mấy người đã lập gia đình, cưới con dâu, gả cho người, có mấy người còn có đến hải tử.

Thực sự là năm tháng như đao.

"Đến cho yên." Bên cạnh một cái 1m8 đại người nam tử cao đưa cho lại đây một điều thuốc, mặt mỉm cười.

Cái này tên bạn học hắn nhớ tới,

Gọi Lý Thụ Cương, bởi vì cái đầu rất cao, bởi vậy ở trong lớp ngồi ở hàng cuối cùng vị trí, hơn nữa nói không phải rất nhiều, khởi đầu thành tích cũng không phải rất lý tưởng, thế nhưng là ở lớp 12 học kỳ sau đột nhiên phát lực, quyết chí tự cường, ở cuối cùng thi đại học sau khi lại cũng thi vào trọng điểm danh giáo, tuy rằng vị trí tây bắc, tương đối hẻo lánh.

"Ta không đánh, cảm tạ." Vương Diệu cười nói.

"Tốt nghiệp sau khi bạn bị cái gì?" Lý Thụ Cương chính mình đốt một cái nói.

"Ở nhà, trồng thảo dược, người đây?"

"Ở một nhà sinh vật chế dược công ty, tây bắc bên kia, tháng trước từ chức."

"Chuẩn bị ở nhà tìm cái công tác?"

"Ừm."

"Hải ca!" Vừa lúc đó, vang lên một tiếng nhiệt tình tiếng la, Vương Diệu ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy Dương Minh cùng một cái khá là cường tráng người trẻ tuổi ôm ở cùng nhau.

"Là Hà Hải." Một bên Lý Thụ Cương nói.

Đây là năm đó trong trường học mũi nhọn sinh, không chỉ thành tích học tập xuất sắc, hơn nữa làm người khá linh hoạt, thuộc về rất có nhân duyên loại kia, lúc thi tốt nghiệp trung học thành tích xuất sắc, hơn nữa tiến vào trong nước số một số hai trường quân đội, tự nhiên là tiền đồ vô lượng.

"Hắn tốt nghiệp sau khi liền đi tới cơ sở bộ đội, rèn luyện ba năm, hiện tại đã đại đội trưởng." Một bên Lý Thụ Cương nói.

"Tiền đồ vô lượng a!"

"Đúng đấy!"

"Ài, hắn làm sao vào lúc này trở về?" Vương Diệu hiếu kỳ nói, theo đạo lý nói, bộ đội đối với nhân viên ra ngoài không chế chính là tương đối nghiêm khắc, chỉ có đạt đến yêu cầu quân người mới có thể hưởng thụ thâm người thân giả.

"Không biết."

Dương Minh nhiệt tình đem Hà Hải kéo đến một bên trên bàn, Hà Hải nhưng là nhìn thấy Vương Diệu bọn họ, cười lên tiếng chào hỏi.

Buổi chiều 5h sau đó, người gần như đã ngồi đầy hai bàn, có tới hơn hai mươi người, đừng xem thi đại học thời điểm, mọi người đều là trời nam biển bắc, hơn nữa lúc đi học, mỗi khi gặp nghị tự hội, phần lớn người đều nói mình gặp ở lại đến trường địa phương, căn bản không có người nói lát nữa gặp liền son cái thị trấn nhỏ này, kết quả tốt nghiệp sau khi đây, tương đương một nhóm người trở về, dù sao, thành phố lớn mặc dù tốt, thế nhưng sinh hoạt thành phẩm cũng cao, hơn nữa không thiếu người mới, một cái vừa tốt nghiệp sinh viên đại học, không có bất kỳ năng lực cùng quan hệ, ở đất khách cảm thấy há lại là dễ dàng như vậy, hơn nữa những thành phố lớn đó nhà quý như vậy, coi như là ở nơi đó phần đầu cái mười, hai mươi năm cũng chưa chắc có thể kiếm được một bộ thuộc với phòng của chính mình.

Một số thời khác, phần lớn người là tâm như trời cao, mệnh so với giấy bạc.

Liền trong các bạn học lẫn nhau trò chuyện thời điểm.

Kêu kẹt một tiếng, phòng riêng cửa mở.

Một cái yếu điệu mỹ nhân từ bên ngoài đi vào, áo dài gió làm nổi bật lên thướt tha dáng người, mi mục như họa, tóc đen áo choàng.

Gian phòng bởi vì nàng đến trở nên sáng ngời.

"Đồng Vi!" Dương Minh cười đứng dậy.

"Mấy năm không gặp, nàng là càng ngày càng đẹp đề!" Một bên Lý Thụ Cương thấp giọng nói.

"Ừm." Vương Diệu bung lên chén trà trên bàn uống một hớp.

Này trà, chênh lệch chút.

"Dương Minh tựa hồ đang truy nàng?"

"Hắn là?" Vương Diệu nói.

Như vậy nữ tử, chỉ cần là nam nhân, nhìn đều sẽ động lòng.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Vì phiếu vì mỹ nhân

Cuối cùng Đồng Vi ngồi ở Dương Minh cái kia trên một cái bàn, cùng một cái bạn học nữ ngồi cùng nhau.

Đại khái năm giờ rưỡi nhiều một chút, Dương Minh nhìn một chút, mời bạn học đều đến rồi, làm lần tụ hội này người biết tổ chức một trong, hấn lên nhiệt tình nói rồi mấy câu nói, mà ở ngày xưa, nói lời này thông thường là bọn họ tiểu đội trưởng, cái kia có người nói lúc này chính đang Giang Chiết phụ cận bận rộn làm ăn gia hỏa.

Tuy rằng ở lúc đi học, hấn học tập không ra sao, thế nhưng là là biết ăn nói, mà trải qua mấy năm qua bên trong thể chế rèn luyện, này một ưu thế càng là được bước tiến dài, khi nói chuyện một bộ một bộ, hơi có chút lãnh đạo phong độ.

"Không thấy được, người này lại còn có một bộ." Lý Thụ Cương nói.

"Đứng đây!" Vương Diệu than thở, kỳ thực hấn sâu trong nội tâm là có chút xem thường những này dựa vào bậc cha chú mông âm mà lập nghiệp lập nghiệp hai đời công tử ca, thế nhưng hấn không thừa nhận cũng không được, những người này trên người xác thực có khác với tất cả mọi người địa phương, đây là ưu thế của bọn họ.

Cùng người phục vụ lên tiếng chào hỏi sau khi, món ăn rất nhanh sẽ đã bùng lên, nhìn qua vẻ ngoài không sai, đến cùng là quán rượu lớn, làm được chính là không giống nhau.

Sau đó, Dương Minh dẫn theo chén thứ nhất rượu, rượu là rượu ngon, phần lớn người uống một hơi cạn sạch, Vương Diệu lại không uống, hấn uống chính là nước.

Sau đó, đại gia bắt đầu dùng bữa, lẫn nhau trong lúc đó bắt đầu trò chuyện, một chén rượu rơi xuống đồ, bầu không khí cũng trở nên sống động.

"Người làm sao không uống rượu a?" Vương Diệu bên cạnh Lý Thụ Cương nói.

"Lái xe tới, cũng không muốn uống." Hấn cười nói, đối với rượu, từng có đau đớn thể thảm ký ức, biết uống say sau khi là cỡ nào khó chịu, tuy rằng thông qua dùng để uống cổ nước suối cùng 《 Tự Nhiên Kinh 》 bên trong cái kia phương pháp tu luyện, hấn thân thể tổ chất đã hai lần người thường có thừa, thế nhưng vẫn là không muốn uống rượu.

"Bạn học gặp mặt làm sao có thể không uống điểm đây?" Bên cạnh hấn một cái khác bạn học tên là ngô Mậu Sâm nói.

"Thật sự không uống, uống sau khi vị không thoải mái." Vương Diệu cười nói.

"Ừ, vậy thì quên đi."

Ở Dương Minh sau khi, Hà Hải cũng theo dẫn theo một chén rượu, hai chén rượu rơi xuống đồ, lúc nói chuyện cũng là phóng khoáng đến, lẫn nhau trong lúc đó nói chuyện nội dung cũng là bắt đầu tăng lên.

"Người ở công ty thế nào?"

"Vẫn là như cũ, công ty lợi ích vẫn được, chính là kiếm cái chết tiền lương!"

"Nghe nói vịnh mới vừa người gần nhất lẫn lộn không sai?"

"Này, nào có sự!"

"Đề Thành quản lý!"

Dương Minh cũng ở Hà Hải trò chuyện.

"Hải ca lúc nào có thể tiến thêm một bước nữa a?"

"Gần nhất trong vòng hai năm là không thể, trước tiên cần phải ở cơ sở đánh phá hoại, đúng rồi, bảo quân hai ngày nữa cũng trở về đến."

"Có đúng không, nghe nói hấn tiến vào lộ đào thuế vụ hệ thống "

"Hừm, là thi được đi."

...

Bạn học tụ hội chính là bộ dáng này, hỏi một chút bạn học đang làm gì, nói nói mình đang làm gì, lưu cái phương thức liên lạc, thuận tiện liên hệ, có chút lẫn nhau có thể hợp tác, vậy thì phải nói chuyện nhiều đàm luận, nhiều uống vài chén, Vương Diệu cũng cùng bên cạnh bạn học giao lưu.

Đại khái khoảng hai mươi phút, đại gia liền bắt đầu rời đi chỗ ngồi, tự do giao lưu lên.

"Gần nhất bận rộn gì sao?" Hà Hải đi tới Vương Diệu bên cạnh vỗ bờ vai của hắn hỏi.

"Ở nhà, làm ruộng" Vương Diệu cười nói.

"Làm ruộng, không thể chứ?" Hà Hải nghe xong cười nói.

"Thật sự, bao mảnh sơn."

"Có đúng không, đó là muốn thành kẻ giàu xổi a!" Hà Hải cười nói.

"Đề điện thoại chứ? Còn vẫn không người có điện thoại đây!"

"Tốt."

Hai người để lại phương thức liên lạc.

"Đi một cái?" Hà Hải rót một chén rượu.

"Cái này thật không được." Vương Diệu chỉ chỉ chính mình cái bụng.

"Ngày khác, cuối năm ta trả về đến một chuyến, đến lúc đó xin người." Hà Hải cười nói.

"Được, cái kia đến thời điểm sẽ liên lạc lại."

Một tiểu đội bạn học, tốt nghiệp ba năm hiện tại liền đại khái có thể có thể thấy sống đến mức tốt xấu,

Có mấy người tiến vào bên trong thể chế, xem như là có bát sắt, tỷ như Dương Minh, có mấy người có chức quan, tỷ như Hà Hải, thế nhưng, phần lớn người tiến vào trong xí nghiệp, nói dễ nghe một chút chính là giấc mơ mà phấn đấu, kỳ thực chính là vì nhà, xe, phiếu, hiện tại thị trường không được, kinh tế chuyển về, xí nghiệp lúc nào cũng có thể đổi mặt nguy hiểm, thậm chí đóng cửa.

Một bên bàn rượu bên trên, Dương Minh giờ chén rượu, trên mặt mang theo nụ cười, cùng một bên bạn học vừa nói vừa cười, mở đi tới đắc ý vô cùng.

"Đồng Vi, món ăn không hợp khẩu vị a?"

Hắn bụng chén rượu đi tới Đồng Vi bên cạnh cười hỏi, bởi vì phòng riêng nhiệt độ hơi cao, vị này mỹ nhân sắc mặt ứng đỏ, như phiêu hồng hà, nhìn qua cũng có thêm một phần xinh đẹp.

"Mỹ nhân như thế, nên lấy về nhà bên trong, mỗi ngày mùi hương nồng nàn ngọc mềm!" Dương Minh khoảng cách gần nhìn Đồng Vi, trong lòng cái ý niệm này trốn đi, một khi lên, tựa như cùng cánh đồng hoang vu bên trên hạ xuống hỏa điểm, tán loạn lên, ép đều ép không được.

"Không, rất tốt đẹp." Đồng Vi hơi cười nói.

"Vậy thì ăn nhiều một chút, đến, ta mời người chén rượu, chúc người thanh xuân thường trú, tâm tưởng sự thành, còn có..."

"Tìm cái thật nhà chồng!" Bên cạnh một cái bạn học nữ cười nói.

"Đúng!" Nói lên người cười phụ họa nói.

"Không biết đồng đại mỹ nhân trong lòng bầu bạn là ra sao, người xem ta có được hay không a? !" Dương Minh cười nói.

"Ừ!" Người bên cạnh bắt đầu mù òn ào đến.

Một bên Vương Diệu ngẩng đầu nhìn ngó Dương Minh, lại nhìn một chút bên cạnh hắn Đồng Vi, một cái xem như là ngọc thụ lâm phong, một cái mỹ nhân như ngọc, xác thực xứng, chỉ là...

Đồng Vi cười cợt, không có đáp ứng, cũng không có từ chối, chỉ nói là chút lời khách sáo, xem như là cho Dương Minh để lại mặt mũi, đồng thời uống một hớp nhỏ nước trái cây.

Được!

Lại có người òn ào lên.

Ở trong phòng làm một quãng thời gian, chỉ thấy lượn lờ khói thuốc, mùi thuốc, mùi rượu hơn nữa cơm nước mùi vị, hỗn hợp lại cùng nhau, Vương Diệu nặn nặn mũi, đứng dậy muốn đi ra ngoài hít một hơi.

Trong hành lang không khí hơi khá hơn một chút.

"Vương Diệu." Đứng không mấy phút, hắn nghe có người kêu tên của mình, quay người lại nhìn thấy một cái người quen.

"Cũng thật là nguoi!" Người này gọi hần người lại là Điền Viễn Đồ. "Nguoi tại sao lại ở chỗ này?"

"Bạn học tụ hội, nguoi đây?" Vương Diệu chỉ chỉ phòng riêng.

"Cùng bằng hữu tại đây cùng nhau ăn com." Điền Viễn Đồ thấy Vương Diệu ở đây đơn giản hãy theo hần hàn huyền biết.

Liên ở tại bọn hần tán gẫu thời điểm, một người đàn ông trung niên từ nơi không xa trong phòng đi ra, vóc dáng không cao, thân hình hơi gầy, trên người ăn mặc âu phục.

"Ta nói nguoi làm sao đi ra liên không gặp nguoi." Cái kia người đi tới bên cạnh cười nói.

"Ừ, đừng tới cái bằng hữu, hàn huyền một hồi." Điền Viễn Đồ cười đối với người kia nói, "Các nguoi uống trước."

"Ít đi nguoi sao được đây, vị này chính là?"

"Ừ, đã quên giới thiệu một chút, Vương Diệu, bạn tốt của ta, xem như là tiểu lão đệ." Điền Viễn Đồ chỉ vào Vương Diệu đạo, "Vị này, Liên Sơn huyền thành quan phụ mẫu, Đái phó huyện trưởng."

Chủ tịch huyện? ! Vương Diệu nghe xong sửng sò, không nghĩ tới trước mắt một người đáng mạo tầm thường người đàn ông trung niên lại là Liên Sơn huyền thành bên trong có thể đếm được trên đầu ngón tay thực quyền nhân vật.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Sứ Thanh Hoa năm xưa rượu ngon

"Ai, phía trước còn có một cái phó tự."

"Ừ? Ha ha ha." Điền Viễn Đồ nghe vậy nở nụ cười.

"Nguoi không phải nói mang đến rượu ngon sao?" Đái chủ tịch nói.

"Phiền phức ngài hãy đi trước chờ, ta lập tức liền trôi qua." Điền Viễn Đồ đạo, một cái là chính thương trường hợp ứng phó, một cái là câu đố bình thường người trẻ tuổi, đáng giá chân tâm giao hảo địa đối tượng, bên nào nặng bên nào nhẹ, hần trong lòng hiểu rõ.

"Điền đại ca, ngài trước tiên bận bịu đi, ta chính là đi ra hít một hơi." Vương Diệu thấy thế vội vàng nói.

"Được, ai, uống rượu không? Sau đó ta sắp xếp người đưa nguoi trở lại." Điền Viễn Đồ vừa mới chuẩn bị đi có dừng bước hỏi một câu.

"Không có, ta mình lái xe là được."

"Được, vậy ta hãy đi trước."

Điền Viễn Đồ cùng cái kia Đái chủ tịch song song rời đi, Đái chủ tịch trước khi đi cùng Vương Diệu gật đầu ra hiệu.

"Nguoi tiểu huynh đệ này là làm cái gì?" Đái chủ tịch cười hỏi.

"Ồ nguoi trì dưới, làm ruộng."

"Ừ, không thể? !"

Đái chủ tịch nghe xong cười nói, làm hần tăng thứ này người, trải qua trường hợp nhiều, thấy người cũng nhiều, xem Điền Viễn Đồ như vậy thương nhân hần thấy nhưng là không ít, hần quá rõ ràng những thương nhân này tính cách, tuyệt đối không lợi không dậy sớm nổi, ánh mắt độc ác, thủ đoạn kinh người, mà hần vừa nãy đối với người trẻ tuổi kia thái độ là mơ hồ hết sức giao hảo, bày đặt một bàn chính thương trên khách mời không bởi, chuyên môn cùng người trẻ tuổi kia nói mấy câu, thái độ như vậy, vậy cũng là thực sự có chút kính người! Ở toàn bộ Liên Sơn huyền thành đáng giá hần Điền Viễn

Đồ như thế làm được, vậy cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy người.

"Đi thôi, ném thử ta mang đến rượu lâu năm." Điền Viễn Đồ cười chuyển hướng đề tài.

"Ai, Vương Diệu người làm sao đi ra?"

Phòng riêng cửa mở ra, mặt đỏ lên Dương Minh từ bên trong đi ra vỗ Vương Diệu bả vai nói.

"Đi ra hít một hơi."

"Mọi người đều ở uống rượu đây, người cái này không thể được, sau đó nhiều lắm cùng người uống hai chén."

"Ta này cái bụng không thoải mái, liền không uống." Vương Diệu cười nói.

"Này, uống ít chút, không có chuyện gì."

Trở về phòng riêng, Vương Diệu bên này mới vừa chưa ngồi được bao lâu, bên kia Dương Minh liền bụng chén rượu đi tới.

"Đến các bạn học cũ, ta mời các người chén rượu!" Hắn đầu tiên là kính một bàn bạn học, sau đó cùng mấy cái bạn học trò chuyện vài câu, tiếp theo đi tới Vương Diệu bên cạnh.

"Vương Diệu, hai anh em ta uống một cái?"

"Ta này thật không thể uống, nếu không ta lấy nước đại rượu?"

"Như vậy sao được, vừa này liền mỹ nữ không đều uống, người này uống nước làm sao có thể nói còn nghe được!" Dương Minh nói.

"Ta vẫn không uống, thật sự không thể uống." Vương Diệu cười nói.

Kỳ thực, từ khi giao quy càng ngày càng nghiêm sau khi, say rượu người lái xe giảm ít đi không ít, hơn nữa ở trên bàn rượu, vừa nghe có người lái xe, bình thường cũng không mời rượu.

"Làm sao, xem thường ta? !" Dương Minh tựa hồ có hơi không cao hứng, hắn này kính một vòng rượu, Vương Diệu là cái thứ nhất không uống, này dưới cái nhìn của hắn là không cho hắn mặt mũi.

Trong lúc nhất thời, bầu không khí có chút lúng túng.

Cột kẹt, vừa lúc đó cửa mở, một cái người phục vụ đi vào, trong tay kéo một cái mâm, bên trong chứa hai hộp rượu, đóng gói bắt phàm.

"Xin lỗi quý rồi một hồi, đây là sát vách phòng riêng một vị họ Điền tiên sinh đưa tới hai bình rượu, xin hỏi vị nào là Vương Diệu tiên sinh."

"Ta là." Chốc lát yên tĩnh sau khi, Vương Diệu nhắc lên tay.

"Đây là Điền tiên sinh đưa tới rượu, để ngài cùng ngài bạn học ném thử, chúc các người bạn học hữu nghị trường tồn, ngài xem để ở nơi đâu?"

"Thả trên bàn đi, phiền phức người." Vương Diệu cười nói.

"Không khách khí." Người phục vụ rất mau rời đi.

"Nha, chẳng trách vẫn không uống đây, chờ rượu này đây, chê ta chuẩn bị rượu không tốt?" Dương Minh mặt lộ vẻ không vui, ngày hôm nay cái này bạn học tụ hội rượu là hắn chuẩn bị, rượu là trong tỉnh mấy tên rượu, giá cả cũng không rẻ, vừa này đại gia uống đều nói rượu này rất tốt đẹp.

"Cái kia ta sao ném thử Vương Diệu mang đến rượu."

"Dương Minh cười hô một tiếng.

Vương Diệu nghe xong bắt đầu dề dắc đầu một cái, hắn đã đoán được, rượu này nên Điền Viễn Đồ đưa tới, hắn bản ý cũng là có ý tốt, chỉ là nhưng không nghĩ rượu lấy cái phiền toái này, gây nên Dương Minh phản cảm.

Hả? !

Dương Minh đi tới trước mặt, vừa nhìn cái hộp kia, hơi sững sờ.

Tốt nghiệp sau khi tham gia công tác mấy năm qua, bởi vì công tác quan hệ, hắn không ít tham gia bữa tiệc, một số thời khắc là hắn xin đừng người, một số thời khắc là người khác xin hắn, ở bữa tiệc bên trên, ăn qua đồ vật không ít, đánh quá yên không ít, uống qua rượu không ít, đối với rượu tốt xấu hắn vẫn có này tương đương phân rõ năng lực, tỷ như trước mắt hắn bày đặt hai bình này rượu liền tương đương không sai.

Tuy rằng không bằng Mao Đài, rượu Ngũ Lương như vậy nổi danh, thế nhưng rượu Phần cũng là trong nước tên rượu, trong đó xem như là nổi danh

nhất chính là trước mắt loại này, rượu Phần sứ Thanh Hoa, hai mươi năm, ba mươi năm trần nhưỡng.

Loại rượu này giá cả Dương Minh là không nhớ rõ, ít nói cũng có mấy trăm đồng tiền một bình.

"Được đó, mua như vậy rượu ngon làm sao không còn sớm lấy ra đây?" Dương Minh đánh mở một chai đạo, hiện tại hầu như trong cả căn phòng ánh mắt đều lạc ở hai người bọn họ trên người.

"Không phải mua, ta không uống rượu." Vương Diệu cười nói, hiện tại hắn bắt đầu có chút hối hận tới tham gia lần này bạn học tụ hội.

"Người không uống, thế người uống." Một bên Hà Hải cười lại đây thế hắn giải vây, rót một chén rượu.

"Nếu Vương Diệu không uống rượu, vậy thì quên đi, ta cùng người một chén."

Cái này chuyện lúng túng liền bị hóa giải như vậy.

"Rượu gì, ta cũng ném thử?"

Đang ngồi người trong, không thiếu rượu ngon người, mà hai bình này rượu cũng xác thực uống ngon, rất nhanh sẽ bị phân sạch sẽ.

"Rượu ngon!" Có người âm sau thờ dài nói.

"Tên rượu chính là tên rượu!"

Hay là rượu này xác thực uống ngon, hay là có mấy người uống có chút cao, giọng hơi lớn.

Dương Minh nghe được âm thanh này sau khi, bụng chén rượu tay run nhúc nhích một chút, tức giận dâng lên, có chút không khống chế được, ngày hôm nay việc này vốn là rất tốt, hết thấy đều dựa theo ý nghĩ của hắn phát triển, thậm chí ngay ở vừa này, hắn ở trên bàn rượu dựa vào rượu sức lực nửa đùa nửa thật cùng Đồng Vi đưa ra làm bạn trai nàng ý tứ, nàng cũng không có một tiếng cự tuyệt chết, cô gái rụt rè điểm ấy hắn vẫn là rõ ràng, đặc biệt xem nàng loại này cô gái xinh đẹp, càng muốn rụt rè một điểm. Nhưng là đến Vương Diệu nơi này, hoàn toàn không theo động tác võ thuật ra bài, chúc rượu không uống, hơn nữa không biết từ nơi nào làm ra như thế hai bình rượu ngon đến.

Làm cái gì vậy, làm mất mặt sao?

Người nói một mình người ở nông thôn làm ruộng ở đây khoe khoang cái gì?

Hắn là càng nghĩ càng đến khí, lại uống nhiều một chén rượu.

"Như vậy cũng tốt uống, Vương Diệu, còn nữa không có a!?" Dương Minh đột nhiên xoay người hướng về phía Vương Diệu hô, "Mọi người đều còn không uống đủ đây, đúng hay không?"

"Đúng vậy!" Lập tức có người phụ họa nói.

"Không còn, bằng hữu đưa." Vương Diệu cười nói, thanh âm không lớn, nhưng rất rõ ràng.

"Thật sự giả, sẽ không phải là không nữa chứ?"

"Thật sự." Vương Diệu nói.

"Không có thì thôi, nơi này lại không phải thiếu rượu." Một bên Hà Hải cười nói.

Dương Minh nghe xong cũng không nói thêm, hắn vốn là muốn mượn lý do này kích thích một hồi Vương Diệu, không nghĩ tới đối phương căn bản không tiếp chiêu.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Hoa rơi hữu ý

Một lát sau, mọi người đều liền ăn uống no nê, thương lượng cùng đi cái nào chơi.

Bạn học tụ hội chính là ăn ăn uống uống, vui đùa một chút nhạc nhạc.

"Ta có cái đề nghị, ta sao cùng đi bên cạnh KTV hát thế nào?" Dương Minh đột nhiên lớn tiếng nói.

Ở Thịnh Hoa khách sạn bên cạnh lại một cái KTV, cũng là thuộc về Thịnh Hoa khách sạn, mấy năm trước mới vừa mở, trang hoàng không sai, chuyện làm ăn rất tốt.

"Tốt, người mời khách a?" Trong đám bạn học lập tức có người đáp.

"Không thành vấn đề a!" Dương Minh nghe xong cười nói.

"Người đi không?" Vương Diệu bên cạnh Lý Thụ Cương hỏi.

"Ta không đi." Vương Diệu nhìn một chút điện thoại di động của chính mình, này cũng đã tám giờ, ở đi KTV ít nhất phải đến mười giờ, về đến nhà đều nửa đêm, tổng không có thể để cha của chính mình thật sự ở trên núi qua đêm chứ?

Không chỉ trong chốc lát, cơm tối, ăn cơm xong sau đó, cả đám liền ra phòng riêng, chuẩn bị đi bên cạnh KTV giương ra giọng hát, Dương Minh nhưng là đi quầy hàng tính tiền.

Đến khách sạn phòng khách, Vương Diệu nghe có người kêu tên của mình, quay đầu nhìn lại lại là Điền Viễn Đồ.

"Điền đại ca."

"Uống rượu, ta khiến người ta đưa người trở lại?" Điền Viễn Đồ cười hỏi.

"Không cần, ta không uống rượu, mình lái xe trở lại là được."

"Tốt lắm, ta hiện tại, có việc lời nói bất cứ lúc nào gọi điện thoại cho ta."

"Tốt!"

Điền Viễn Đồ vỗ vỗ bờ vai của hắn xoay người rời đi.

Vương Diệu ra khách sạn, xa xa mà rơi ở các bạn học mặt sau, vào lúc này, phía trước một người chủ động dừng bước, thấy hắn không có đuổi tới ý tứ, liền xoay người hướng hắn đi tới.

"Làm sao, không cùng đi?" Người đến là Hà Hải.

"Ta liền không đi, còn phải về nhà, người nói với Dương Minh một tiếng đi."

"Tốt lắm, chúng ta hôm nào tái tụ." Hà Hải đạo, "Người làm sao trở lại?"

"Ta lái xe."

"Trên đường cẩn thận một chút."

Cùng Hà Hải nói lời từ biệt sau khi, Vương Diệu liền một người đi tới bãi đậu xe, phát động ô tô, vừa mở ra bãi đậu xe, liền nhìn thấy xa xa một người đứng ở ven đường, một bộ trường y, tóc dài phiêu phiêu, tựa hồ có hơi lo lắng.

Vương Diệu đem lái xe đến bên đường, quay cửa sổ xe xuống hướng người kia hô một tiếng.

"Đồng Vi."

"Vương Diệu?" Nghe được tiếng la Đồng Vi nhìn người trong xe hơi sững sờ.

"Đi đâu, ta đưa người."

"Được, đi bệnh viện." Đồng Vi mở cửa xe lên xe, nhất thời một trận mùi thơm ngát lướt nhẹ qua mặt mà tới.

Vương Diệu trực tiếp lái xe hướng bệnh viện chạy tới.

"Trong nhà có nhân sinh bị bệnh?" Nhìn Đồng Vi lo lắng vẻ mặt, Vương Diệu hỏi.

"A, vừa nhận được điện thoại, mẹ ta đột nhiên choáng váng đầu, vào ở bệnh viện."

"Đừng quá lo lắng."

Vương Diệu xe mới vừa rời đi không bao lâu, một lượng Audi A4 liền lái tới.

"Ai, người đâu?" Một thân mùi rượu Dương Minh từ trên xe bước xuống, hướng về bên cạnh xe nhìn ngó. Phát hiện Đồng Vi không ở, trực tiếp lấy điện thoại đi động ra gọi điện thoại cho nàng.

Ngồi trên xe Đồng Vi cầm điện thoại lên vừa nhìn.

"Này, Dương Minh."

"Đồng Vi, ở chỗ nào, ta đưa ngươi đi bệnh viện."

"Không cần, ta đã ở đi bệnh viện trên đường, ngươi cùng các bạn học đem, cảm tạ!" Đồng Vi đạo, âm thanh rất êm tai.

"Chờ, ta lập tức chạy tới." Dương Minh nghe xong cúp điện thoại, lái xe liền hướng bệnh viện mà đi, phía sau cái kia một đám bạn học trực tiếp bị hấn ném qua một bên, và mỹ nhân so với, những bạn học kia tính là gì, ai ai quản ai quản.

Một bên khác, Vương Diệu cùng Đồng Vi đã chạy tới trong bệnh viện, mẫu thân của Đồng Vi đã trải qua kiểm tra, xác định là não bộ tắc động mạch, thể nhưng cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng, bị đưa đến tương ứng phòng tiếp thu nằm viện trị liệu.

"Ta trước tiên đến xem mẹ ta, hôm nào ở đơn độc cảm tạ ngươi." Đồng Vi đối với Vương Diệu nói.

"Không có chuyện gì, ta đi lên với ngươi đi, nói không chắc còn cần hỗ trợ."

"Không cần."

"

"Đi thôi, không lo lắng."

Hai người đi thang máy trực tiếp lên tầng 15 thần cấp nội khoa, Đồng Vi ca ca cùng phụ thân đều ở nơi đó, mẫu thân nàng đã bị sắp xếp đến trong phòng bệnh.

"Mẹ ta thế nào?" Đồng Vi vội hỏi.

"Bệnh cũ, ở nhà cảm thấy choáng váng đầu, liền để ngươi ca lái xe đưa lại đây, cũng còn tốt đến đúng lúc, đã treo lên châm, lại chậm chút lời nói vậy coi như phiền phức." Phụ thân của Đồng Vi nói.

"Vị này chính là?" Ca ca hấn chỉ chỉ một bên Vương Diệu.

"Bạn học ta, đem ta đưa tới." Đồng Vi đạo, "Đây là đại ca ta, đây là cha ta."

"Thúc thúc, ca." Vương Diệu cười vắn an.

"Ai." Phụ thân của Đồng Vi đáp một tiếng, lại quan sát tỉ mỉ Vương Diệu hai mắt.

"Không có chuyện gì lời nói ta trước hết đi rồi." Đợi một hồi, thấy không cái gì giúp đỡ bận bịu, Vương Diệu liền đối với Đồng Vi nói.

"Được, ta đưa đưa ngươi."

"Không cần."

Đồng Vi đem Vương Diệu đưa đến bên cạnh thang máy một bên, nhìn hấn thừa đi thang máy sau khi rời đi vừa mới trở về phòng bệnh, sau đó liền nhận được Dương Minh điện thoại, khẽ nhủ mày, cú điện thoại này, nàng có chút không quá muốn tiếp.

Hơn mười phút sau khi, Dương Minh cũng vội vàng vàng lên lầu, đi tới trong phòng bệnh, trong tay còn nhấc theo đồ vật, chỉ là trên người có chút rượu thuốc khí.

"Đồng Vi, a di thế nào rồi?" Dương Minh nói.

"Chính đang tiêm, không có chuyện gì, từng nói với ngươi không phải tới." Đồng Vi nói.

"A di bị bệnh ta làm sao có thể không đến cơ chứ? !"

Hấn ở trong phòng bệnh đợi một hồi, cùng phụ thân của Đồng Vi, ca ca nói rồi hội thoại, sau đó gọi điện thoại, tìm cái bệnh viện người quen.

"Ta tìm cái anh em, nói ngày mai tới xem một chút, cũng không biết có thể hay không giúp đỡ được việc?" Dương Minh cười đối với Đồng Vi nói.

"Cảm tạ."

Một lát sau, Dương Minh điện thoại hưởng lên, hần vừa nhìn là cái nhóm này bạn học bên trong một người đánh tới.

"Người có việc trước tiên đi làm đi." Đồng Vi nói.

"Được, vậy ta đi trước, gặp lại thúc thúc, đại ca."

Dương Minh vốn định cúp điện thoại, thế nhưng do dự một chút, lần tụ hội này đến cùng là hần tổ chức, đến trước sau vẹn toàn mới được, hơn nữa Đồng Vi mẫu thân bệnh cũng không có gì đáng ngại, chính mình ở lại đây cũng không giúp đỡ được gì, bên kia có mấy cái bạn học hần còn phải trọng điểm giao lưu một chút tình cảm, sau đó nói không chắc có thể giúp được việc khó khăn.

Đồng Vi đem hần đưa đến cửa thang máy, Dương Minh cùng với nàng nói một hồi sau khi mới mới rời khỏi.

"Tiểu vi, hai người kia đều ở truy người a?" Đồng Vi mới vừa ngồi xuống, còn ở tiem mẫu thân cười hỏi.

"Không có, mẹ." Đồng Vi mặt hơi đỏ lên, Dương Minh là ở truy nàng, có thể Vương Diệu không có để lộ ra đến ý đó, trước sau là bạn học quan hệ.

"Vậy người có thể chiếm được cố gắng tuyển tuyển, lập gia đình, nhưng là cô gái cả đời sự."

"Mẹ a, ngài trước tiên cố gắng dưỡng bệnh đi, ba, ca tới nay ta ở đây, các người đi về nghỉ ngơi đi?"

Làm Vương Diệu lái xe trở lại trong thôn thời điểm đã là ban đêm chín giờ rưỡi, hần dừng xe xong sau khi liền vội vàng vàng lên núi, xa xa mà gian phòng phòng nhỏ còn đèn sáng, mới vừa đi tới bên dưới ngọn núi liền mở ra chạy tới, hướng về phía chính mình rung đùi.

Lên núi, phát hiện Vương Phong Hoa còn chưa ngủ mà là cầm một quyển Đạo kinh ở lật xem.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Bị thương ung

"Ba, ta đã trở về, ngài xuống núi ngủ đi?" Vương Diệu vào nhà nhẹ giọng nói.

"Người này sách gì a, viết đều là cái gì?" Vương Phong Hoa chỉ trong tay này bản 《Hoàng Đình Kinh》 nói.

"Đây là đạo gia kinh thư, có thể tu thân dưỡng tính."

"Ừm." Vương Phong Hoa đáp một tiếng xoay người ra ngoài.

"Trong ngọn núi lạnh, nhiều nắp ít đồ." Trước khi đi lại dặn một câu.

"Ài."

"Tam Tiên, đưa lão gia từ xuống núi, đến nhà lại trở về." Vương Diệu hướng về phía cái kia Tam Tiên hô một cổ họng, chỉ chỉ cha của chính mình.

"Không cần."

Tam Tiên từ chỗ bên trong chạy đến, phảng phất nghe được Vương Diệu, đi theo Vương Phong Hoa mặt sau.

Đại khái sau bốn mươi phút, Tam Tiên lại chạy trở về, Vương Diệu cho nhà gọi điện thoại, xác định phụ thân về đến nhà sau khi, lúc này mới vào nhà nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày thứ hai, trước tiên cho gieo xuống vài cây linh thảo đúc chút nồng độ cao điểm cổ nước suối sau khi, hắt liền trực tiếp lên núi, ở bầu trời xa xa hiện ra quang, mặt trời liền muốn bay lên thời điểm bắt đầu như thường lệ tu hành.

Ngồi ở trên vách núi, sơn gió rất lạnh.

Vương Diệu thân thể hơi có nhịp đập trùng, trong cơ thể nội tức lưu chuyển như nước, ở mạch lạc bên trong hành chuyển.

Chân trời mặt trời lập tức nhảy lên, đồng thời ở nơi này Vương Diệu cũng cảm giác được thể tức hơi vọt một cái, lưu chuyển mấy vòng sau khi lại tiếp tục đưa về trong bụng.

Này phảng phất chính là mỗi ngày Thần đạo giống như vậy, tu hành xong sau khi, Vương Diệu liền xuống núi, lấy pha loãng không ít cổ nước suối đúc những người phổ thông được thảo, dù sao những được thảo này số lượng đã rất nhiều, cổ nước suối tuy rằng nhiều hơn một chút, thể nhưng còn có chút không đủ, chỉ có thể nhiều pha loãng một ít.

Ngay ở hơn 10h sáng chung thời điểm, mẫu thân của Vương Diệu Trương Tú Anh từ bên dưới ngọn núi tới.

"Mẹ, ngài làm sao đến rồi?"

"Cùng mẹ nói một chút, ngày hôm qua bạn học tụ sẽ như thế nào, có hay không vừa ý bạn học nữ, lưu không lưu phương thức liên lạc?" Trương Tú Anh cười hỏi.

"Mẹ, bạn học tụ hội chính là nói chuyện phiếm, không đi mấy cái đi bạn học, đi đều có hài tử." Vương Diệu nói.

"A, nhanh như vậy, người xem một chút, để người cả ngày bắt ở trên núi, ra tay chậm chứ?" Trương Tú Anh nghe xong hơi có chút ảo não nói.

"Không phải mẹ, ngài làm, ta cho người pha trà." Vương Diệu nhanh nhẹn rót một bình hồng trà, cho nàng rót một chén.

"Đừng chỉnh những thứ vô dụng này, mau mau nghĩ biện pháp cho ta mang người bạn gái trở về." Trương Tú Anh nói.

"Ta tận lực."

"Người tận lực, người cả ngày chờ ở trên núi làm sao tận lực? !" Trương Tú Anh cả giận nói.

"Ai, mẹ, ta cùng ngài thương lượng cái sự."

"Chuyện gì?"

"Ta vào thành thời điểm, nhìn thấy ta tỷ thuê phòng cái kia địa không Thái Hành, lâu lâu không nói, trụ người cũng khá là hỗn độn, không bằng mua gian nhà chứ?" Vương Diệu nói.

"Nàng thuê chỗ kia xác thực là không được, ta cùng cha người cũng đi qua, nhưng là hiện ở trong thành nhà đáng quý lắm, nghe người tỷ nói đều năm ngàn một m², ta nào có nhiều tiền như vậy đây, mua cho nàng, người làm sao bây giờ?" Trương Tú Anh nói.

Ở trong thôn, trọng nam khinh nữ tư tưởng vẫn có.

"Như vậy đi mẹ, ta ra tiền mua nhà, trước tiên cho ta tỷ ở, ngài thấy thế nào?" Vương Diệu nói ra cái kiến nghị.

"Người ra tiền, người có bao nhiêu tiền?" Trương Tú Anh sững sờ.

"Này ngài cũng đừng quản, ngài có đồng ý hay không chứ?"

"Ta đây phải trở về cùng cha người thương lượng một chút."

"Vậy ngài liền nhanh đi về theo ta ba thương lượng đi, trước tiên chớ cùng ta tỷ nói a, ta sợ nàng không đồng ý."

"Ừm." Trương Tú Anh uống một chén trà liền ra ốc, đi rồi không vài bước liền dừng lại.

"Ai, ta đã nói với người chuyện này người có thể chiếm được cho ta mau mau!"

"Ta biết rồi mẹ."

Tối gần buổi trưa, Vương Diệu ở gian phòng đọc sách, đột nhiên nghe được một trận nhào rồi rồi âm thanh, sau đó bên ngoài Tam Tiên theo gọi lên.

"Xảy ra chuyện gì?"

Vương Diệu ra phòng nhỏ, hướng về phương hướng âm thanh truyền tới tìm kiếm,

Sau đó sững sờ.

Hắn nhìn thấy một con ung, lông chim có chút ngồn ngàng, trường cánh, một mảnh cánh trên dính vết máu, hiển nhiên là bị thương.

Tam Tiên khoảng cách nó xa hai mét, con kia ung ánh mắt rất sắc bén, nhìn chăm chăm trước người chó đất.

"Tam Tiên, tránh ra." Vương Diệu hô một tiếng, cái kia chó đất nghe lời lui về phía sau vài bước, thế nhưng vẫn cứ nhìn chăm chăm con kia bị thương ung, dưới cái nhìn của nó, đây là nguy hiểm động vật.

"Bị thương, cần băng bó một chút." Vương Diệu mới vừa lên trước một bước, con kia ung lập tức mở ra cánh, làm ra động tác công kích.

"Quên đi." Vương Diệu thấy thế chỉ được coi như thôi, lui trở về nhà bên trong, Tam Tiên rất xa bát ở một bên nhìn nó.

Bị thương ung lập trên đất, cảnh giác nhìn bốn phía, muốn bay nhưng không bay lên được.

Vương Diệu đi ra hai chuyển, nhìn một chút con kia ung, thấy nó vẫn cứ cảnh giác, cũng không biện pháp gì tốt.

Buổi trưa, xuống núi một chuyển, xuống núi trước còn đặc biệt cẩn thận một hồi Tam Tiên, để nó chó làm loạn.

Sau khi xuống núi lần đầu tiên là về nhà ăn chút gì, thuận tiện yêu cầu một ít thịt. Sau đó đi một chuyển phòng khám bệnh, muốn mua chút trị liệu ngoại thương thuốc nhưng ngoài ý muốn nghe được hệ thống nhắc nhở.

"Loại này thuốc, xin mời tự mình bố trí."

Thôi, sau đó có chút thuốc là không thể mua.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ mua chút băng vải sau đó lên núi.

Đem cắt nát thịt thả ở một cái tiểu bồn bên trong đưa đến con nào bị thương ung trước người, sau đó xếp vào lút nước bỏ qua.

Cái kia bị thương ung rất cảnh giác, căn bản là không ăn.

Gâu gâu gâu, Tam Tiên kêu vài tiếng, tựa hồ lại nói với nó.

"Ăn đi, bản uông đều không có đãi ngộ này."

Buổi chiều, Vương Diệu dựa theo mình có thể tìm tới phương thuốc chuẩn bị phối chế trị liệu ngoại thương thuốc. Thuốc này nhưng cùng ngày xưa hắn chế những dược vật kia không giống, không cần ngao chế, xác thực muốn mài thành phần, cũng may hắn nơi này còn có thảo dược, hơn nữa bên ngoài trong ruộng thuốc vừa vận có mấy vị thuốc thảo có thể đủ trên, bận rộn một hồi, đại khái đủ, hắn cũng không có vội vã tiến hành cuối cùng bước đi, lấy hắn nơi này hiện tại điều kiện, thuốc này tốt nhất là hiện dùng hiện phối, mà bên ngoài con kia ung vẫn không có thả lỏng cảnh giác, Vương Diệu liền ở trong phòng thấp giọng tụng kinh.

Ngoài phòng, Tam Tiên nằm trên mặt đất nhìn chăm chăm con kia ung.

Con kia ung thỉnh thoảng vỗ mấy lần cánh, chỉ là sức mạnh càng ngày càng yếu.

Sắc trời dần dần tối lại, bên ngoài nhiệt độ càng thấp hơn, gió núi cũng lớn lên.

Ăn cơm xong từ bên dưới ngọn núi trở về, Vương Diệu liếc mắt một cái con kia ung, nhìn nó ở gió núi bên trong hơi có chút run, thế nhưng vẫn cứ không có thả lỏng cảnh giác, hơn nữa trước mắt bồn bên trong thịt tựa hồ là một chút cũng không ít.

"Thực sự là kiêu ngạo động vật!" Vương Diệu thờ dài nói.

Đêm, dần dần sâu hơn, Vương Diệu đọc gấp thư, sau đó rời giường đi ra bên ngoài nhìn một chút, con kia ung chính ở chỗ này, tựa ở trên cây, nó bị thương, lại không ăn đồ ăn, trên người sẽ không có bao nhiêu khí lực, thế nhưng vẫn cứ quật cường.

Một đêm quá khứ,

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu rất sớm lên, chuyện làm thứ nhất chính là đến xem con kia ung.

Nó chính ở chỗ này, nhưng nhìn dáng vẻ tựa hồ là có chút không chống đỡ nổi, ánh mắt cũng không phải hôm qua như vậy sắc bén.

"Ăn chút đi." Vương Diệu chỉ chỉ nó trước mắt thịt, cũng mặc kệ nó có hay không nghe hiểu.

Sau đó liền bắt đầu một ngày bận rộn cùng tu hành.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Mỹ nhân làm nũng trồng thuốc loại ngốc

Tự sơn bên trên xuống tới sau khi, cái kia bị thương ung nhìn Vương Diệu một chút. Ánh mắt tựa hồ không có như vậy hung lệ.

Tới gần chạng vạng thời điểm, Vương Diệu phát hiện cái kia bồn bên trong thịt tựa hồ ít một chút.

"Ăn là tốt rồi." Đây chính là cái điềm tốt, hắn cười nói .

Lại quá một đêm, sáng sớm Vương Diệu lên nhìn lên, phát hiện cái kia bồn bên trong thịt đã còn lại không có mấy.

"Đúng rồi, ung nên không thích ăn thịt heo đi, vậy thì cho người cái đổi giọng vị."

Buổi sáng, Vương Diệu rơi xuống chuyển sơn, lấy chút thịt thỏ tới, thêm đến con kia ung bồn bên trong, lần này, ung tính cảnh giác giảm xuống rất nhiều.

"Ta đến cho người xem xem thương." Vương Diệu chỉ chỉ nó bị thương cánh.

Buổi chiều, Vương Diệu phối chút dược, sau đó vỗ trang đầy đủ, đi tới ung bên cạnh.

Cái kia ung quả nhiên cực không phối hợp, vậy chiếc cánh này, dùng ung miệng mổ Vương Diệu, lợi trào đem y phục của hắn xé ra từng đạo từng đạo lỗ hổng. Gấp một bên Tam Tiên nhảy nhót tung bùng, lưng trông hô hoán lên.

Phí đi sức lực thật lớn, Vương Diệu mới đưa cái kia bị thương địa phương băng bó cẩn thận, đánh đổi chính là phế bỏ một bộ quần áo.

"Đến cùng ác điều a!"

Vương Diệu nhìn y phục của chính mình, này đang chuẩn bị đầy đủ cộng thêm may mắn, phụ trách cái kia lợi trào đủ để trực tiếp đâm mặc quần áo, trực tiếp thương tổn được hắn thân thể.

"Được rồi, nghỉ ngơi thật tốt, vài ngày sau lại cho người đổi dược." Vương Diệu cười đối với cái kia ung đạo, sau đó vào nhà thay đổi một bộ quần áo.

Chiều hôm đó, xuống núi về nhà lúc ăn cơm, Vương Diệu lại cùng trong nhà nhắc lên ở trong thành mua nhà sự, hỏi cha mẹ cần nhắc thế nào rồi.

"Tiểu Diệu, người cùng mẹ nói thật người hiện tại có bao nhiêu tiền?" Trương Tú Anh nói.

"Hơn một triệu đi." Vương Diệu đem mình trong thẻ tiền giăm giữa, chỉ lo nói nhiều rồi làm sợ nhị lão.

"Cái gì, người từ đâu tới nhiều tiền như vậy? !" Dù là như vậy, cha mẹ hắn vẫn là sợ hết hồn.

"Bán một phần dược thảo, phối một chút thuốc, kiếm lời ít tiền sau khi ta cũng không gửi ngân hàng, mua chút cổ phiếu, lại kiếm lời một chút." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Chỉ đơn giản như vậy, liền kiếm lời hơn một triệu?"

"A, không kém bao nhiêu đâu."

"Lúc này mới thời gian bao lâu a? !" Trương Tú Anh đạo, "Người bao sơn bỏ ra 40 vạn, mua xe lại tốn không ít tiền, bây giờ còn có hơn một triệu? !"

Này lão hai cái nói không khiếp sợ vậy tuyệt đối là giả, này trong thôn mấy trăm miệng ăn ai có bản lĩnh kia, chưa tới nửa năm công phu kiếm lời sắp tới hai triệu tiền a! ?

"Tiểu Diệu, người cùng mẹ nói thật, người có phải là làm gì chuyện phạm pháp?" Trương Tú Anh lo lắng hỏi.

"Mẹ, ngài muốn đi đâu rồi, ta làm sao có thể làm loại chuyện đó đây, còn nữa nói rồi, ta cả ngày ở trên núi ở lại, có thể làm gì a? !"

"Cũng vậy." Trương Tú Anh một suy nghĩ đạo, "Có điều người tiền này đến cũng quá nhanh!"

"Cái này cũng là đúng dịp, thị trường chứng khoán trên kiếm tiền, tới cũng nhanh, đi cũng nhanh!"

"Vậy người có thể chiêm được kiềm chế một chút."

"Này không, ta tính toán này lấy ra mua gian nhà sao?"

"Vậy thì mua!" Cuối cùng Vương Phong Hoa đánh nhịp nói.

"Được, hôm nào ta vào thành đi xem xem." Vương Diệu nói.

Ăn cơm sau khi, Vương Diệu lại lên núi, hần đầu tiên là gọi điện thoại, để Vương Minh Bảo giúp đỡ, dù sao hần là làm trang trí vật liệu, ở phương diện này thực, để hần nhìn Liên Sơn huyền thành nơi nào nhà tốt.

Ban đêm, ngay ở Vương Diệu chuẩn bị lúc nghỉ ngơi, bên ngoài đột nhiên truyền đến gấp gấp tiếng chó sủa.

Lại có người quấy rối!

Vương Diệu nghe xong vội vàng khoác quần áo ra ngoài.

Kết quả ra cửa vừa mở ra, hần cũng không có phát hiện bất luận người nào, Tam Tiên nhưng xông ra ngoài, một chút thời gian lại chạy trở về.

"Làm sao Tam Tiên?"

Chó đất nghe xong chạy vào trong ruộng thuốc, Vương Diệu theo quá khứ, phát hiện ngoại vi mấy cây dược thảo lại bị gặm nhấm dấu vết. Đây là có động vật ăn trộm ăn thảo dược.

"Là động vật, vậy còn khá hơn chút." Vương Diệu thoáng thở phào nhẹ nhõm.

"Làm rất khá, Tam Tiên." Vương Diệu xoa xoa chó đất,

Sau đó vào nhà nghỉ ngơi.

Ngày thứ hai, hần ở trong ruộng thuốc phát hiện tối hôm qua lại đây "Trộm cướp" động vật đủ ký, nhìn qua hần là thỏ rừng.

"Thỏ, hần là sẽ không trở lại chứ?"

Loại động vật này nhất gan nhưng là xung tên, tối ngày hôm qua bị Tam Tiên một dọa, hần là sẽ không trở lại.

Buổi sáng, Vương Diệu lại cho cái kia ung bỏ thêm một điểm thịt thỏ, sau đó cùng trong nhà nói một tiếng, để mẫu thân hỗ trợ nhìn vườn thuốc, lái xe đi Liên Sơn huyền thành.

Tiến trình sau khi tìm tới Vương Minh Bảo, đối phương đã sớm cho hần xem trọng mấy gian nhà, hai người cùng đi nhìn một chút hiện phòng.

Vương Minh Bảo chọn tốt hơn ba cái tiểu khu, tổng cộng mấy cái hộ hình, vị trí tốt hơn, cách trường học cùng mua sắm khu khá gần, tương ứng giá cả cũng tương đối cao.

Quay một vòng sau khi, Vương Diệu vừa ý một bộ nhiều tầng hộ hình, 130 bình mét, mang một cái đồ xe khó, tương ứng giá cả cũng phải cao một chút, sắp tới 80 vạn.

Như vậy giá cả, ở lên phía bắc rộng rãi như vậy thành thị, liền một bộ bỏ câu phòng cũng không mua được.

Sau khi chọn xong, hần trực tiếp cùng Vương Minh Bảo đi công việc có liên quan thủ tục, thụ lâu nơi nghe nói hần là toàn khoản mua phòng, có bao nhiêu cho hần ba cái điểm ưu đãi.

Đến ngân hàng giao khoản, sau đó cầm chìa khoá, bất động sản chứng do phụ trách khai phá cái này tiểu khu bất động sản thương phụ trách hỗ trợ công việc, nói là chừng một tuần lễ thời gian liền có thể làm được.

Nhà mua xong, đón lấy chính là trang trí, mà vừa vặn, Vương Minh Bảo chính là làm cái này, tự nhiên là muốn giao cho hần.

"Cái kia phòng này trang trí liền giao cho người?"

"Không thành vấn đề, ta tìm cái tốt thiết kế công ty cho thiết kế một hồi." Vương Minh Bảo cười đáp lời đạo, việc này đối với hần mà nói ngược lại không phiền phức.

"Vậy thì cảm tạ."

"Khách khí với ta cái gì?"

Cuối cùng Vương Diệu trực tiếp đem phòng chìa khoá đều cho Vương Minh Bảo một cái.

Hết bận tất cả những thứ này đều là buổi chiều, sắp tới hơn hai giờ đồng hồ, Vương Diệu tìm cái không sai tiệm cơm xin hán ăn bữa cơm, không uống rượu, từ tiệm cơm đi ra, mới vừa lên xe liền nhận được một cú điện thoại.

"Này, bạn bị sao?" Đầu bên kia điện thoại là cái nữ tử âm thanh, rất mềm, rất nhuận.

"Ồ liền son, chính chuẩn bị về nhà đây, có việc?"

"Chuyện lần trước còn chưa khỏe thật cảm tạ người đây, buổi tối đồng thời ăn một bữa cơm chứ?" Đầu bên kia điện thoại là Đồng Vi.

"Không cần, dễ như ăn cháo mà thôi." Vương Diệu cười nói.

"Người liền như thế bạn bị a, ta mời ngài ăn cơm liền như thế khó a?" Thanh âm trong điện thoại hơi có chút làm nũng, mỹ nhân làm nũng, người bình thường nhưng là không chịu được.

"Này" Vương Diệu nhìn đồng hồ, "Buổi tối ta thật sự vội vã trở lại, hôm nào đi, ta xin người?"

"Vây cũng tốt!" Đầu bên kia điện thoại Đồng Vi cúp điện thoại, cái miệng anh đào nhỏ nhắn hơi một quật, mỹ người tức giận cũng đáng yêu.

"Ai, là cái cô gái chứ?" Trong xe, Vương Minh Bảo hiếu kỳ hỏi.

"Ừm."

"Mời ngài ăn cơm?"

"Đúng vậy."

"Người từ chối?"

"Ta này không có thời gian, phải trở về xem vườn thuốc." Vương Diệu giải thích.

"Người có tin hay không việc này nếu để cho ta thăm biết rồi, nàng có thể mắng chết người!" Vương Minh Bảo đạo, "Người ta cô nương ước người ăn cơm, chuyện thật tốt a, ai, có phải là dung mạo rất xấu?"

"Không xấu, rất đẹp." Vương Diệu nói.

Đồng Vi là cái hiếm thấy mỹ nhân, cho dù không hóa trang cũng hết sức xinh đẹp.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Cả vườn màu xanh lục 1 thất bà sa

"Vây người còn từ chối! Ca, người có phải là trồng thuốc loại choáng váng? !" Vương Minh Bảo trợn to hai mắt.

"Ta nói rồi hôm nào, trở lại chậm, son đạo không dễ đi." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Ai, ta thực sự là phục rồi người!" Vương Minh Bảo nói.

Cùng anh em cáo biệt sau khi, Vương Diệu lái xe trở về nhà, đem xe ngừng thật lại lên núi.

"Người này sao còn lấy một con ung? !" Vừa lên son, Trương Tú Anh liền hỏi.

"Ai, đã quên đem việc này nói cho ngài, không làm sợ ngài chứ?" Vương Diệu lúc này mới nhớ tới đến, chính mình xuống núi thời điểm quên đem chuyện này nói cho mẫu thân.

"Không có chuyện gì, may mà có Tam Tiên nhắc nhở ta." Trương Tú Anh đạo, "Nó cánh trên giúp thế nào bằng vải?"

"Bị thương, rơi xuống trong ruộng thuốc, tạm thời không thể bay, ta cho nó lên điễm được."

"Hừm, nhà mua?"

"Mua, lâu ba."

"Bao lớn?"

"130 m²."

"Lớn như vậy, cái kia đến bao nhiêu tiền?" Trương Tú Anh nói.

"Đại khái tám chừng mười vạn đi."

"Quá đắt!"

"Cũng còn tốt, này nếu như ở những người thành thị cấp một, liền hai mươi m² cũng không mua được, đây mới thực sự là quý đây!" Vương Diệu đạo, đối với một đường giá phòng, hắn cũng là nhìn mà than thở a.

"Ta không đi, xem trong tin tức nói cái kia khói bụi, ban ngày đều không thấy rõ mặt trời, ô nhiễm quá lợi hại, dễ dàng nhiễm bệnh."

"Vâng, vẫn là ta trong thôn được, có núi có sông có cây lâm." Vương Diệu cười nói.

Loại này điền viên sinh hoạt, hắn là càng ngày càng yêu thích.

"Đúng đấy, nếu như có thể có cái tôn tử thì càng được rồi!" Một bên Trương Tú Anh nói.

"Ai, mẹ có phải là vừa nhanh đến thứ bảy, ta tỷ có trở về hay không đến?" Vương Diệu nghe xong vội vàng nói sang chuyện khác, đồng thời cần nắm một người đến hấp dẫn lừa gạt.

"Thật giống nói là trở về."

"Được, ta lái xe đi tiếp nàg!" Vương Diệu lập tức nói.

"Hừm, người nên hay đi trong thành đi một chút đi dạo, nơi đó cô nương nhiều!"

"Vâng, là, là, mẹ ngài về nhà làm cơm đi, trên đường chậm một chút."

Thật vất vả đem mẹ đưa đi, Vương Diệu lại ra ngoài nhìn một chút con kia bị thương ung, sau đó cho nó bỏ thêm một điễm cỏ nước suối, không có trải qua bất kỳ pha loãng.

Loại này núi sông tinh hoa tụ nước mới có thể xúc tiến vết thương của nó khép lại, này con ung liền dường như lúc trước Tam Tiên giống như vậy, tựa hồ cũng biết này nước bất phạm, lại cúi đầu uống lên.

Thành thật nói, đây là Vương Diệu lần thứ nhất thấy ung uống nước.

Cảm thấy rất thú vị, tồn ở nơi đó nhìn một hồi, sau đó vào phòng.

Một chén trà, một cuốn sách,

Nhìn bên ngoài một mảnh hoang vu bên trong cả vườn màu xanh lục,

Tất cả đều tĩnh lặng lại.

Trong phòng nhỏ, vang lên tụng kinh âm thanh.

Ngoài phòng, chó đất đi tới ốc bên song dưới, nằm trên mặt đất, vênh tai lên lắng lắng mà nghe.

Con kia bị thương ung thỉnh thoảng phiến hai lần cánh.

Thời gian, liền như vậy lặng lẽ trôi qua.

Bóng đêm, từ từ rơi xuống.

Buổi tối, Vương Diệu về nhà lúc ăn cơm phát hiện phụ thân sắc mặt không đúng lắm.

"Làm sao, ba?"

"Tam gia gia người ngày hôm nay thân thể không thoải mái đi bệnh viện kiểm tra, ung thư đại trực tràng, thời kì cuối." Trương Tú Anh nói.

Vương Diệu nghe xong trầm mặc không nói gì.

Trong đầu nổi lên một cái thon gầy ông lão, thường ngày đều là vui cười hóm hờ, yêu đánh liều thuốc, uống chút rượu, bạn già tạ thể khá sớm, hần nhọc nhằn khổ sở nói mấy cái nhữ lời kéo lớn, cũng đều có tiền đồ, không muốn vào thành hưởng phúc, nhưng ở trong thôn, trong ngày thường trông trọt, chăn dê, lúc không có chuyện gì làm cũng sẽ đến Vương Diệu trong nhà ngồi một chút, năm nay cũng có hơn bảy mươi, trước đó vài ngày Vương Diệu còn từng thấy hần ở trên núi chăn dê.

"Bác sĩ nói thế nào?"

"Có thể nói thế nào, bệnh này, không được cứu trợ." Trương Tú Anh nói.

Khó quá cha mình nhìn qua rầu rĩ không vui, cái kia dù sao cũng là hần thân thúc thúc.

"Ngày mai rảnh rồi,

Theo ta tiến vào chuyến thành." Vương Phong Hoa uống một hớp rượu nói.

"Được."

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền lên núi, lên núi sau khi, hần liền đang suy nghĩ chuyện vừa rồi.

Ung thư, u ác tính, này ở hiện tại chính là bệnh nan y, hầu như là tử vong đại danh từ, một khi kiểm tra được, tương đương với đối với bệnh nhân rơi xuống tử vong thư thông báo.

Đương nhiên cũng có chút người có thể thích hợp kéo dài sinh tồn thời gian, thế nhưng chất lượng sinh hoạt liền muốn giảm xuống rất nhiều, chịu đựng thân thể cùng tinh thần song trọng dần vật không nói, hơn nữa muốn gánh chịu tương đương đắt giá trị liệu chi phí, gia đình bình thường căn bản là không có cách chịu đựng.

"Này thần bí hệ thống bên trong, là còn có hay không có thể trị liệu ung thư thần kỳ phương thuốc cùng linh thảo đây?"

Hần điều ra hệ thống bảng, ở trong hiệu thuốc không có tìm được tương ứng phương thuốc, thuốc cùng được thảo.

Hỏi hệ thống, cũng không có bất kỳ nhắc nhở, trả lời.

"Hay là, là cấp bậc của chính mình quá thấp chứ?"

Ngày thứ hai, Vương Diệu rất sớm lên, hết bận tất cả sau khi, đại khái ở hơn chín giờ chút, chờ mẫu thân lên núi sau khi, hần liền xuống núi, lái xe cùng phụ thân cùng đi Liên Sơn huyện thành. Đi bệnh viện vẫn an nằm viện tiếp thu trị liệu tam gia gia.

Đến Liên Sơn huyện thành sau khi, mua ít thứ liền đi bệnh viện huyện.

Ở trong phòng bệnh, Vương Diệu nhìn thấy đã có ít ngày không thấy cái kia hòa ái lão nhân.

Thân thể gầy gò, khuôn mặt tối tăm, cả người không còn tinh thần.

Mấy cái thức, thăm ngồi ở một bên, sắc mặt đồng dạng ưu sầu.

"Nếu không ta chuyển viện, đi duy thành nhìn, nơi đó điều kiện tốt."

"Bệnh này, đi đâu đều giống nhau "

Trong phòng bệnh bầu không khí nặng nề, ngột ngạt.

Phụ thân của Vương Diệu vốn là nói liền không nhiều, đừng tới tình huống như vậy, nói thì càng thiếu, chỉ là hỏi mấy câu nói, liền không nói nữa, chỉ là thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn một chút nằm ở giường bệnh ông già kia.

Đây là Vương Diệu tam gia gia, là thân nhân của hần, gia gia của hần bài Hành lão đại, ở ba năm trước tạ thể, mặt khác một vị nhị gia gia đi càng sớm hơn, thiếu niên trước liền nhân bệnh qua đời, hiện tại, ông lão này lại đạt được loại bệnh này.

Hần muốn can giúp đỡ, nhưng là hữu tâm vô lực.

"Hay là Bồi nguyên thang có thể lên chút tác dụng." Vương Diệu ánh mắt sáng lên.

Hai người phụ tử bọn hần ở trong phòng bệnh không chờ thời gian bao lâu liền đứng dậy cáo từ rồi đi, trong phòng bệnh thân thích đi ra đưa tiễn.

Đi thang máy đến phòng khách, Vương Diệu bất ngờ đụng tới một cái người quen, Đồng Vi.

"Vương Diệu, người làm sao đến bệnh viện?"

"Ta một một trưởng bối nằm viện, ta cùng cha ta tới xem một chút." Vương Diệu nói.

"Thúc thúc tốt." Đồng Vi nghe nói là phụ thân của Vương Diệu, lập tức cười chào hỏi.

"Được." Vương Phong Hoa hiếm thấy trên mặt tươi cười.

"Cái kia trưa hôm nay có rảnh không?"

"A, ta đến đưa cha ta về "

"Chính ta ngồi xe trở lại, người lưu lại." Vương Phong Hoa không đợi Vương Diệu nói hết lời liền trực tiếp cắt đứt.

"Nếu không thúc thúc ngài cũng lưu lại đi, ta mời các người ăn đốn cơm rau dưa." Đồng Vi cười nói.

"Không được, ta trở lại còn có việc." Vương Phong Hoa đạo, "Các người ăn đi."

"Cái kia ba, ta đưa ngài đi nhà ga."

"Chính ta biết đánh xe." Vương Phong Hoa nói.

"Ta đưa đưa ngài chứ?"

"Vây ta một hồi gọi điện thoại cho người." Đồng Vi nói.

"Ai, tốt."

Cùng Đồng Vi nói lời từ biệt sau khi, Vương Diệu lái xe đưa phụ thân đi nhà ga ngồi xe.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Cũng từng hào hùng vạn trượng hiện nay lẳng lặng như nước

"Ba, nếu không ta đem ngài đưa trở về trở lại đi, khoảng cách này lại không xa, bây giờ cách buổi trưa còn có chút thời gian, ta đưa ngài trở lại lại trở về cũng tới kịp?" Vương Diệu lái xe nói.

"Không cần, ta lại không phải không quen biết đường, cô nương kia?"

"Bạn học ta." Vương Diệu giải thích.

"Cố gắng cùng người ta tâm sự, không cần phải gấp gấp về nhà, buổi tối không trở lại cũng được, vườn thuốc có ta chăm nom." Vương Phong Hoa rất chăm chú nghiêm túc nói.

"A? !" Vương Diệu nghe xong sững sờ, cha của chính mình điều này hiển nhiên là lời nói mang thâm ý.

"A cái gì a!" Vương Phong Hoa lờ mờ hẩn một cái.

"Ai." Vương Diệu nghe xong chỉ được đáp lời.

Đem phụ thân đưa đến nhà ga sau khi, Vương Diệu lái xe về bệnh viện, muốn mua ít đồ nhìn Đồng Vi cha mẹ, nhưng nhận được Đồng Vi điện thoại, cũng không lâu lắm, nàng đã từ trong bệnh viện đi ra.

"Người không cần bồi giường sao?"

"Không có chuyện gì, anh ta ở cái kia." Đồng Vi cười nói.

"A đi bệnh khá hơn chút?"

"Tốt lắm rồi, lại đánh mấy ngày châm là có thể xuất viện."

"Vậy thì tốt, đi đâu?"

"Ta mời khách, địa điểm tùy người chọn." Đồng Vi vô cùng phóng khoáng nói.

"Trong thành này tiệm cơm ta cũng không quen a, người tuyển cái địa chứ?"

"Được."

Đồng Vi chọn một cái rất có đặc sắc tiệm cơm, nhìn qua sạch sẽ, trang trí cũng không sai, này buổi trưa còn chưa tới quán cơm, liền có không ít người tới dùng cơm, điều này cũng nhìn ra nhà này phòng ăn âm thanh rất tốt, hai người chọn một cái sát cửa sổ chỗ ngồi xuống, điểm vài món thức ăn. Chờ mang món ăn thời điểm hai người nói chuyện phiếm lên.

"Gần nhất không đi Đảo thành a?"

"Công ty xây ra chút vấn đề, bây giờ trong nhà ở lại một thời gian, năm trước phỏng chừng là không cần đi tới." Đồng Vi nói.

"Cái này ngược lại cũng đúng chuyện tốt, có thời gian nghỉ ngơi một chút."

"Người đây, gần nhất bận bịu cái gì, này siêu xe đều mở lên?"

"Còn ở nhà quản lý vườn thuốc, mua xe chỉ là đứng dịp mà thôi." Vương Diệu cười nói.

"Này đều đứng dịp, bạn học cũ, người này tặng có thể đủ thâm!" Đồng Vi nói.

"Cái gì tặng không tặng."

"Có thời gian, ta đi người cái kia vườn thuốc thăm một chút, không biết hoan không hoan nghênh a?" Đồng Vi vừa nói đùa vừa nói thật nói.

"Hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh."

Không chỉ trong chốc lát món ăn lên, hai người không muốn rượu, điểm hai chén nước trái cây.

Hai người ăn món ăn, trò chuyện, nói đến trường thời điểm qua lại sự tình, nói rằng hài lòng thời điểm, hài lòng nở nụ cười.

Mỹ nhân như hoa, nở nụ cười khuyếch thành.

Vương Diệu trong phút chốc có chút thất thần.

Như vậy nữ tử...

Nói chuyện quá khứ, còn nói nổi lên tương lai.

Vương Diệu đã từng cũng từng hào hùng vạn trượng, hy vọng có thể sáng chế một phen sự nghiệp, không nói quang tông diệu tổ, ít nhất cũng phải phú quý nhân sinh, thế nhưng từ khi có cái kia hệ thống, cái kia mảnh vườn thuốc, đọc mấy quyển kinh thư, ý nghĩ của hắn thay đổi, đã từng lý tưởng hào hùng đã biến thành bình tĩnh như nước, hắn hy vọng sinh hoạt, tựa như hiện tại như vậy.

Một ngọn núi, một gian phòng, một mảnh điền, một con chó, mấy quyển sách.

An an Nhiên Nhiên, thanh thanh thần thần,

Mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn mà tức.

Thân bằng an khang, đạm bạc xa xưa.

Đây chính là hắn muốn sinh hoạt.

Hắn ở lời nói trong lúc đó để lộ ra đến cái kia phân đối với cuộc sống thái độ làm cho Đồng Vi cảm thấy giật mình, này căn bản không nên là ở độ tuổi này người nên nắm giữ ý nghĩ, đúng là có chút giống là những ngọn núi lâm ẩn thân, hoặc là đã có tuổi, từng trải phong phú, nhìn thấu nhân sinh ông lão.

"Bạn học cũ, người thay đổi!" Nàng đạo một câu nói như vậy.

Từ Đồng Vi trong lời nói, Vương Diệu cũng đối với số này năm không gặp bạn học cũ lại có nhận thức mới, đây là một cái mạnh hơn nữ hài, từ đến trường nhận thức nàng thời điểm, Vương Diệu liền ý thức được điểm này, hay là bởi vì nàng quá mức ưu tú, bất kể là ở bên trong học thức vẫn là ngoại tại khuôn mặt đẹp, nàng đều là tốt nhất chi tư, người như vậy, tự thân cao, tầm mắt tự nhiên cũng cao,

Làm sao gặp tình nguyện bình thân.

Nàng dường như hoa hồng, dường như trân châu, tươi đẹp cảm động, sắc sỡ loá mắt, muôn màu muôn vẻ sinh hoạt mới xứng được với nàng.

Nàng hi vọng ở đại cuộc sống đô thị, thế nhưng cũng cảm giác được mệt mỏi, bằng không cũng sẽ không từ nước ngoài trở về, nàng cũng khát vọng lại một cái có thể che gió che mưa cảng.

Đây là một loại mâu thuẫn tâm thái.

Hai cái nói càng nói càng đầu cơ, bất kể là phóng tầm mắt nhìn vẫn là nhìn gần, đều vô cùng thân mật, lại như một đôi tình nhân.

Chỉ có điều com luôn có ăn cho tới khi nào xong, nói cũng có nói tận thời khắc, hơn nữa thời gian tươi đẹp đều là trôi qua rất nhanh.

"Buổi chiều còn có việc sao?" Vương Diệu nói.

"Không có chuyện gì." Đồng Vi nghe xong cho rằng hắn muốn hẹn mình đi ra ngoài đi một chút, trong lòng hơi có chút thiết thích.

"Vậy ta đưa người về nhà hay là đi bệnh viện?" Vương Diệu câu nói này để Đồng Vi sửng sò.

Thật giống không dựa theo kịch bản hoặc là động tác võ thuật đến à?

Đang xác định đối phương là thật lòng sau khi, nàng cười nói.

"Đi bệnh viện đi."

"Được, vậy ta đưa người tới."

Vương Diệu vốn định cướp tính tiền, kết quả Đồng Vi làm sao đều không đồng ý, chỉ được coi như thôi, lái xe đưa nàng đến bệnh viện, vốn cũng muốn trên đến xem một hồi mẹ của nàng, thế nhưng vừa nhìn thời gian này đoạn, sợ người nhà nàng kiêng kỵ, cũng là không đi tới, cùng đối phương cáo biệt sau khi, hắn lái xe rời đi.

Đồng Vi nhìn cái kia đi xa ô tô.

"Là ta không đủ hấp dẫn người, vẫn là hắn căn bản không có ý tưởng kia?"

Cái này luôn luôn tự tin mỹ nhân lần thứ nhất đối với mình không còn tự tin.

Vương Diệu sau khi về nhà, theo thường lệ là thả xuống xe liền lên Nam sơn, lên núi sau khi, mẫu thân hắn hỏi câu nói đầu tiên chính là.

"Người sao trở về?" Nghe giọng nói kia tựa hồ còn vô cùng bất mãn.

"Ta không trở lại đi đâu à?" Vương Diệu lập tức sửng sốt.

"Cô nương kia đây?"

"Cái gì cô nương?" Vương Diệu lại là sửng sò.

"Người đừng ở chỗ này cái theo ta giả ngu, cha người đều nói cho ta, nói người một cái bạn học nữ mời ngài ăn cơm, người ta cô nương dung mạo xinh đẹp cũng hiểu chuyện."

"Mẫu thân nàng nằm viện, nàng buổi chiều còn phải bồi giường đây." Vương Diệu nói.

"Vậy người sẽ không ở cái kia cùng nàng?"

"Ta tại sao muốn cùng nàng?" Vương Diệu hỏi ngược lại.

"Tiểu tử người thiếu tại đây cho ta giả vờ ngây ngốc, hôm nào xin mời người ta đến nhà ăn một bữa cơm."

"Không phải, người ta dựa vào cái gì đến chúng ta ăn cơm à, là phổ thông bạn học quan hệ, không phải như người nghĩ!"

"Phổ thông bạn học quan hệ, vậy tại sao người ta cô nương mời ngài ăn cơm a?" Trương Tú Anh hỏi ngược lại.

"Ta giúp nàng chút ít bận bịu."

"Vậy tại sao nàng không tìm người khác hỗ trợ, chuyên môn tìm người a?" Trương Tú Anh nói.

"Ta chỉ là đứng díp mà thôi!"

"Đứng díp, cái nào như vậy đứng díp, người có phải là ngốc, người ta cô nương cái kia rõ ràng đối với người thú vị, người còn ở cái kia ngốc hết chỗ chê, người có phải là có người hân thích?" Trương Tú Anh một trận nói.

"Không có."

"Người có phải là chuẩn bị xuất gia làm đạo sĩ? !" Trương Tú Anh đột nhiên con mắt tròn thật lớn, tựa hồ nghĩ tới điều gì chuyện đáng sợ, "Không được, ta phải đem người những cuốn sách đều cho đốt!" Nói lời này liền hướng trong phòng đi.

"Mẹ, mẹ!" Vương Diệu vội vàng đem nàng kéo, "Ta chắc chắn sẽ không làm đạo sĩ!"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Cướp cái đạo phát cái tài

"Vậy thì nhanh lên lĩnh cô nương kia trở về, để ta sớm một chút ôm tôn tử!" Trương Tú Anh nói.

"Thực sự là bạn học."

"Bạn học tốt, lẫn nhau hiểu rõ, thân càng thêm thân, đừng tiếp tục cho ta đề phổ thông quan hệ, người đem nó biến thành không phổ thông không là được?"

Vương Diệu lần thứ nhất phát hiện mình mẹ ngôn ngữ lại như vậy sự sắc bén, tư duy lô-gích như vậy chỉ kín đáo, để hân nhin mà than thở, không lời nào để nói.

"Vậy thì như thế định, ta xuống núi làm cơm đi tới, người dành thời gian!"

Trương Tú Anh khẽ hát xuống núi, lưu lại Vương Diệu một người đứng ở sơn trong gió ngổn ngang.

"Làm sao liền định, cái gì liền định? !"

Một bên Tam Tiên cắn đuôi ngẩng đầu nhìn chủ nhân của chính mình, cái kia về mặt phảng phất đang nói.

"Xúc phân, có vẻ như người có phiền phức."

"Cho ta thêm đi sang một bên!"

Muốn nói Vương Diệu đối với Đồng Vi không cảm giác, đó là nói dối, xinh đẹp như vậy người, là người đàn ông sẽ động lòng, sẽ có ý nghĩ, thế nhưng Vương Diệu sâu trong nội tâm vẫn lại một ý nghĩ, vậy thì là quá nữ nhân xinh đẹp không dựa dẫm được, hân cần một cái có thể làm bạn hân một đời nữ tử, ôn nhu hiền lành, hiếu kính cha mẹ, không muốn dài đến quá xấu, vậy thì được rồi, dù sao sinh sống ở càng nhiều thời điểm là bình thường như nước, mà oanh oanh liệt liệt, đặc sắc lộ ra chung quy là ngăn ngại nhân sinh đoạn ngắn mà thôi.

"Ai, trước tiên không muốn những thứ đồ này!" Hân quơ quơ đầu, đi tới ốc cái khác dưới cây lớn, nhìn một chút con kia bị thương ung.

Trải qua mấy ngày nay ở chung, này con ung đối với Vương Diệu đề phòng rõ ràng hạ thấp rất nhiều, cho dù dựa vào rất gần, nó nhiều nhất cũng chỉ là nhìn hân vài lần mà thôi, Vương Diệu lại cho nó bỏ thêm chút thịt, thêm lượt nước.

Gâu gâu gâu, một bên Tam Tiên khá có chút bất mãn gọi lên, mạo tựa như nói.

"Ta cũng muốn ăn thịt."

"Tam Tiên nghe lời, ta không phải mua cho ngươi các loại thức ăn cho chó sao, xương sườn vị, thịt bò vị, hải sản vị, còn có ngươi thích nhất cà ri vị."

Gâu gâu gâu.

Vương Diệu vốn tưởng rằng việc này coi như có một kết thúc, nào có biết khuya về nhà lúc ăn cơm, mẫu thân hắn lại căn dặn một phen.

"Ta xem cô nương kia cũng không sai, ngươi đến nắm chắc!" Vương Phong Hoa cực kỳ hiếm có đối với việc này tỏ thái độ.

Nhị lão đây là đối với việc này đạt thành chung một chiến tuyến liên minh, Vương Diệu không chỉ không lời nào để nói, hơn nữa tám chín phần mười còn phải tận lực làm theo.

"Nếu không ta truy truy thử xem?" Ở ăn cơm xong trở về núi trên đường, Vương Diệu thầm nói.

"Có vẻ như Dương Minh đối với nàng truy rất hùng hực a, ta này hoành thò một chân vào có phải là có chút không tốt lắm đây?"

"Đứng lại!" Ngay ở Vương Diệu lại có chút do dự cùng xoắn xuýt thời điểm, đột nhiên nghe được một tiếng rống to, sau đó một đại hán từ trong bóng tối vọt ra, mùi rượu đầy người.

"Làm gì?" Vương Diệu sửng sờ.

"Anh em ta gần nhất trong tay một điểm hẹp, mượn ít tiền hoa hoa." Đại hán kia nói.

"Cái gì? !" Vương Diệu cả kinh.

Đây là đụng tới cướp đường, hơn nữa là ở trong thôn của mình, thật máu chó a!

"Xin lỗi, ngươi thỉnh thoảng uống nhiều rồi? !" Vương Diệu trong bóng tối phòng bị.

"Ta đều chờ ngươi chừng mấy ngày, ngươi nếu như không cho, ta liền đi trong nhà của ngươi tìm xem!" Người kia từ phía sau lưng móc ra một cây đao.

Vương Diệu nghe xong không nói gì, lạnh lùng nhìn trước mắt cái này cao hơn hắn gần một đầu, lưng hùm vai gấu, ít nói có hơn 200 cân trắng hán.

Cướp đường, không liên quan; uy hiếp hắn, cũng không liên quan; thế nhưng dám uy hiếp người nhà của hắn, không được, tuyệt đối không được!

Vương Diệu rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!

Hắn trong bụng khí tức bắt đầu lưu chuyển, như nước, tốc độ nhưng cực nhanh.

Cút!

Vương Diệu đột nhiên vung tay lên, đánh ở cái kia trắng hán trên bụng.

Bịch một tiếng, cái kia trắng hán dường như một cái quả bóng giống như vậy, lập tức bay ngược ra ngoài, hơn 200 cân khổ người, đánh vào bên cạnh một bức gạch tường bên trên, sau đó trực tiếp đem cái kia gạch tường va sụp, suýt tiến vào.

Hừ hừ,

Bên trong truyền ra vài tiếng heo hanh âm thanh, một luồng tanh tươi từ cái kia chỗ hồng noi vọt ra, này không biết là nhà ai chuồng lợn.

Này? !

Vương Diệu có chút giật mình nhìn bàn tay của chính mình.

Hắn biết tu luyện 《 Tự Nhiên Kinh 》 bên trong Đạo Khí Thuật để hắn thân thể có biến hóa rất lớn, cũng biết mình trong cơ thể nội tức chỉ siêu phàm, thế nhưng hôm nay dưới cơn nóng giận sử dụng lên lại giống như tư oai lực, hơn 200 cân trọng lượng bị hắn một đòn mà bay, hơn nữa tựa hồ còn có dư lực, này vấn đề cho hắn giật nảy cả mình.

Hắn nhìn còn nằm ở trong chuồng heo rên rĩ cái kia trắng hán.

Việc này, hắn không dự định liền như thế xong!

Nhấn quá mức, còn thật sự coi chính mình dễ ức hiếp.

Sau hai mươi phút, đèn hiệu cảnh sát lấp loé, còi cảnh sát gào thét.

Ban đêm son thôn lập tức náo nhiệt lên, khí trời rét lạnh, yên tĩnh trên đường phố đột nhiên có thêm rất nhiều người, lúi ra lúi rúi đàm luận đàm luận cái liên tục.

"Ai, đã xảy ra chuyện gì?"

"Có người đánh cướp!"

"Cái gì, ở chúng ta trong thôn?"

"Hừm, vừa bị làm tiến vào xe cảnh sát."

Trong lúc nhất thời, các loại tạp đàm luận, hạp hạt dưa, bám ở đậu phộng, rất náo nhiệt, chỉ đứng sau Tết đến.

Mà xuất cảnh bọn cảnh sát lúc này cũng vô cùng căm tức, bởi vì trong xe cảnh sát đều là nòng đậm heo thi vị, nếu không là trước mắt cái này ý đồ đánh cướp trắng hán ai yêu ai yêu gọi cái liên tục, bọn họ tuyệt đối sẽ lập tức cho hấn điểm màu sắc nhìn, đánh cướp đều đánh cướp đạo trong chuồng heo!

Cướp cái cướp đều này không phẩm vị.

Vương Diệu cũng theo đi tới đồn cảnh sát, làm khẩu cung cùng ghi chép.

Hắn không cùng người trong nhà nói, chỉ lo người trong nhà lo lắng, nhưng là cùng Vương Minh Bảo gọi điện thoại, hắn cùng trên trần trong đồn công an người thực, Vương Diệu cũng là đề ngừa vạn nhất, dù sao trong này đạo đạo hắn vẫn là biết một ít.

"Cái gì, đánh cướp, ai, muốn chết a!" Vương Minh Bảo nhận được điện thoại sau khi cả người đều nổ.

Dám ở chính mình trong thôn động thủ, đánh chính mình tốt nhất anh em chú ý, đây là trần trụi khiêu khích, quả thực là muốn chết a!

"Không có chuyện gì, người kia bị đưa bệnh viện, người cùng trên trần chào hỏi, miễn cho bọn họ làm khó dễ ta."

"Được, ta biết rồi."

Vương Diệu nói không sai, cái kia trắng hán xác thực tiến vào bệnh viện, bởi vì tiến vào đồn cảnh sát sau khi hắn liền còn đau bụng, hơn nữa kêu to phi thường lợi hại, trên đầu mồ hôi như mưa dưới, cảnh sát cũng sợ có chuyện, hỏi Vương Diệu, nghe nói đã trúng lập tức, liền trực tiếp đem hắn đưa đến trong bệnh viện, vừa mới kiểm tra không quan trọng lắm, xương sườn đứt đoạn mất hai cái, phúc xuất huyết bên trong, trên trần bệnh viện căn bản là xử lý không được, lại vội vàng chuyển tới bệnh viện huyện.

Đến bệnh viện huyện, cái kia trách nhiệm bác sĩ nhần nhin tanh tươi kiểm tra một phen, cũng là sợ hết hồn, tình huống rất nghiêm trọng, nói lại muốn đưa tới một hồi thậm chí khả năng có nguy hiểm đến tính mạng.

Nghe được thuyết pháp này, ý thức vẫn tỉnh tỉnh táo cái kia trắng hán lệ rơi đầy mặt, hối hận vạn phần.

"Không phải là muốn cướp cái đạo sao, suýt chút nữa đem mình mạng nhỏ liên lụy."

Đạo không cướp thành, tài không phát ra, chính mình còn bị trọng thương, phải làm phẫu thuật, cướp cái đạo liền như thế khó khăn sao? !

Nửa đêm bên trong, Vương Diệu vừa làm xong ghi chép từ đồn cảnh sát đi ra, liền nhìn thấy cha mẹ chính mình vội vội vàng vàng chạy tới.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Quạt gió châm lửa sinh mét thực cơm

"Ba mẹ, các người làm sao đến rồi?"

"Như thế nào, không có sao chứ?" Trương Tú Anh vừa xuống xe liền sốt sáng hỏi.

Thôn nhỏ liền lớn như vậy, ra nửa đêm cướp đường sự tình, tự nhiên truyền ra rất nhanh, hơn nửa thường ngày Vương Diệu cha mẹ ở trong thôn danh tiếng rất tốt, cũng có người chủ động gọi điện thoại cho bọn hắn, bọn họ thế mới biết con trai của chính mình xảy ra vấn đề rồi, tiến vào đồn công an, vì lễ đó vội vàng vàng chạy tới.

"Không có chuyện gì, về nhà chứ?" Vương Diệu nói.

Làm xong ghi chép, việc này trên căn bản cũng đã định tính, Vương Diệu đây là tự vệ, không có vấn đề gì, chỉ là hai ngày nay không thể đi xa nhà, bởi vì trong bốn cảnh sát khả năng lúc nào cũng có thể sẽ tìm hắn câu hỏi, cần hắn phối hợp.

"Nếu không người ban đêm đứng trên Nam sơn!" Trương Tú Anh đạo, nàng rất vì là con trai của chính mình an nguy lo lắng.

"Yên tâm đi mẹ, việc này sau khi, sẽ không lại có nhân kiếp đạo."

"Là ai vậy?" Vương Phong Hoa trầm giọng nói.

Nhà bọn họ ở trong thôn giúp mọi người làm điều tốt, hắn trong ngày thường cũng là trung hậu thành thật, không chọc tới người nào, thực sự không nghĩ tới ai sẽ tròng con trai của chính mình ra tay.

"Không rõ ràng, có điều ta nghĩ hắn giờ khắc này nhất định rất hối hận!" Vương Diệu bình tĩnh nói.

Tuy rằng cha mẹ khuyên bảo, thế nhưng cuối cùng, Vương Diệu vẫn là lên Nam sơn, bởi vì hắn lột một tay, đơn chương đem cái kia đứng ở bên đường vô dụng chỉ ít bách hơn mười cân côi xay hất bay ra ngoài cách xa mấy mét.

Cha mẹ hắn tại chỗ sững sờ.

"Này, đây là người nào dạy người?!"

"Vị lão sư kia phụ." Vương Diệu chuyển ra cái kia căn bản không tồn tại lão Trung y.

"Ngón này không muốn ở trước mặt người khoe khoang, không thể dùng linh tinh." Vương Phong Hoa dặn dò.

Này tiện tay hất lên, hơn trăm cân côi xay liền bay ra ngoài, nếu như đánh vào trên thân thể người còn đến mức nào!

"Biết, ba."

Ban đêm, Vương Diệu lên núi, bóng đêm rất yên tĩnh.

Phòng nhỏ đèn sáng chỉ chốc lát sau biến tắt, toàn bộ sơn, chỉ có tiếng gió vùn vút.

Ngày thứ hai, Vương Diệu như cũ quá cuộc sống yên tĩnh.

Bên dưới ngọn núi trong thôn, nhưng là phi thường nóng nực, đêm hôm qua chuyện đã xảy ra lấy các loại không giống phiên bản truyền lưu.

Có người nói Vương Diệu ở Nam sơn trên bên trong thảo dược kiếm lời tiền, khiến người ta ghi nhớ lên.

Có người nói đây chỉ là đúng dịp, người kia uống rượu mộng đầu.

Còn có người nói Vương Diệu biết võ công, cái kia hơn 200 cân đại hán bị hắn suýt chút nữa đánh chết.

Trong lúc nhất thời, chuyện này lưu truyền đến mức có chút nhốn nháo, trong ngày thường dường như phần lớn thời gian ở tại Nam sơn bên trên, dường như núi rừng ẩn sĩ bình thường Vương Diệu lúc này lại lần thứ hai thành trong thôn tiêu điểm.

Chỉ có điều, những chuyện này, vẫn chưa đối với hắn tạo thành bao lớn ảnh hưởng, hắn thậm chí cũng không từng để ở trong lòng.

Hắn đang suy nghĩ, chờ năm sau đầu xuân sau khi, mảnh này Nam sơn có phải là nên nhiều loại ít thứ, chính mình cũng kịp lúc cố gắng hoạch định một chút.

Ngay ở hắn ở Nam sơn bên trên bước chậm thời điểm, một cú điện thoại hưởng lên.

"Này, Minh Bảo."

"Người được đẩy, ra tay đủ tàn nhẫn, trực tiếp đánh gãy người ta hai cái xương sườn, nội tạng xuất huyết!" Đầu bên kia điện thoại Vương Minh Bảo than thở.

"Sai lầm." Vương Diệu đạo, hắn thực sự nói thật, không nghĩ tới chính mình nén giận vung tay lên lại có lớn như vậy uy năng.

"Loại người như vậy, nên, ta để anh em ta tra xét, hắn có trước khoa, lại đang cái này tới gần năm quan cái này tiết cốt đốt, lần này cho hắn phán trọng

điểm!" Vương Minh Bảo nói.

"Cảm tạ người, lúc nào trở về, ta mời người ăn bữa cơm."

"Tốt."

Buổi sáng ở trong ruộng thuốc bận rộn một hồi, cẩn thận nhìn một chút những người được thảo, đặc biệt những người linh thảo, chúng nó mọc không giống nhau, thế nhưng phổ biến dài đến chậm, không muốn vừa mới bắt đầu gieo xuống giải độc thảo cùng nguyệt hoa cỏ như vậy, như là son tinh, ô đáng những này liền dài đến thật chậm, cho dù dùng cỏ nước suối đức cũng là như thế.

Buổi chiều, hấn lái xe đi chuyển trong thành, đi đón tỷ tỷ của hấn về nhà.

"Ai nha, lên một tuần ban, mệt mỏi quá a!" Vương Như vừa lên xe liền thở dài nói.

"Người trên này ban còn mệt,

Không phải một ngày một tờ báo, một chén trà sao?" Vương Diệu cười nói.

"Này, người không biết không nên nói lung tung, những này đơn vị ni là có mấy người cả ngày không trợ lý còn cầm cao tiền lương, thế nhưng cũng có chút người làm trâu làm ngựa, làm thực sự, mệt muốn chết, người tỷ ta chính là một người trong đó." Vương Như hơi có chút oán hận nói.

"Không phải, dựa vào cái gì nhỉ?" Vương Diệu nghe xong cười hỏi, kỳ thực đối với những ngành này bên trong công công nhiều nhiều, hấn cũng là biết một ít.

"Dựa vào cái gì, người tỷ ta một không liên quan, hai không tiền, cũng sẽ không lấy lòng lãnh đạo, chỉ có thể làm tiểu tốt." Vương Như đạo

"Tiểu tốt cũng không sai, phi không cao, hạ không được." Vương Diệu nói chuyện nổ máy xe.

"Vương Như!" Vào lúc này, bên ngoài có người gọi tên của nàng.

"Ai, ngừng đỗ xe, thật giống có người đang gọi ta." Vương Như nói.

"Vương Như, có thể hơi hơi một đoạn sao, ta ngày hôm nay không lái xe." Gọi hàng chính là một cái hơn ba mươi tuổi nữ tử, bảo dưỡng rất tốt.

"Không thành vấn đề, mau lên xe đi, Triệu tỷ." Vương Như cười nói, cô gái này là cùng nàng một cái đơn vị đồng sự.

"Này đệ đệ ta, Vương Diệu, đây là ta đơn vị Triệu tỷ."

"Triệu tỷ được, đi đâu?"

"Đưa ta đi tiểu học phụ cận đi." Triệu tỷ cười nói.

"Được."

Cái này Triệu tỷ không lộ ra vẻ gì đánh giá một chút Vương Diệu, sau đó nhìn một chút chính mình ngồi xe này.

"Vương Diệu, người làm việc ở đâu a?"

"Ở nhà." Vương Diệu cười nói.

"Trong nhà?" Triệu tỷ nghe vậy sững sờ.

"Đúng."

Vương Diệu cười nói, vị này Triệu tỷ nghe vậy sau khi cũng không hỏi nhiều, mà là cùng Vương Như cười nói chút nói, đoạn đường này cũng không xa, rất nhanh sẽ đến, Triệu tỷ xuống xe.

"Cảm tạ các người a."

"Người quá khách khí, Triệu tỷ, đi trước."

"Được, đi thông thả."

Triệu tỷ phát tay một cái, sau đó liếc mắt nhìn cái kia bảng số xe, không phải báo hào, cũng gần như thiếu.

"Một cái ở nhà có thể mở loại này hơn một triệu xe, này Vương Như giấu đi rất sâu a!"

Một chiếc xe để cô gái này nhiều hơn không ít ý nghĩ.

"Ai, tỳ, ta đã nói với ngươi, mấy ngày nay, ta có thể tưởng tượng ngươi." Vương Diệu lái xe thở dài nói.

"Có đúng không, tiểu tử ngươi lúc nào như thế có lương tâm, có phải là trong nhà đã xảy ra chuyện gì a?" Vương Như giật mình nói.

"Không, không có chuyện gì." Vương Diệu nói.

"Hừm, chờ ta trở lại, đến cố gắng hỏi một chút." Vương Như nhìn mình chăm chăm đê đê nhìn một lúc sau nói.

Kết quả, Vương Như về nhà một lần, Trương Tú Anh liền đề người ta cô nương ước Vương Diệu chuyện ăn cơm tất cả đều giữ đi ra.

"Có đúng không, ta bảo hôm nay làm sao nhiệt tình như vậy, hợp suy nghĩ đem ta mang về nhà bên trong thật hấp dẫn ba mẹ sự chú ý a, được đó, tiểu tử ngươi, tâm thần cũng không ít, cô nương kia như thế nào a?"

"Rất tốt!" Vương Phong Hoa nói.

"Nha, ba ngài đều nói cẩn thận, vậy khẳng định kém không được, lúc nào mang về nhìn?"

Ai, Vương Diệu khẽ than thở một tiếng, phát hiện đem mình chị gái tiếp trở về chuyện này chính là một cái sai lầm, nàng không chỉ chưa thành công giúp mình dời đi cha mẹ sự chú ý, trái lại ở một bên gió núi châm lửa, tỉnh ra chút oai biện pháp, liền gạo nấu thành cơm loại này chẳng biết xấu hổ lời nói đều nói ra khỏi miệng.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Ông trời có chút sủng ngươi

Ngươi có thể tưởng tượng một chút, một cái như hoa như ngọc hoa cúc đại khuê nữ, cùng ngươi đại đàm luận làm sao tán gái, câu dẫn cô nương xinh đẹp, trong đó thậm chí xuất hiện các loại thủ đoạn cùng phương pháp, bao quát đem đối phương dùng rượu quá chén sau khi nhân cơ hội đem đối phương mang tới khách sạn gạo nấu thành cơm loại này cực đoan phương pháp, then chốt là nàng đang nói chuyện thời điểm lại hết sức hưng phấn, hai mắt sáng lên, nói chính là khuây tay múa chân.

"Tỳ a, ngươi thực sự là chị ruột ta sao, sẽ không phải là ở đâu cái trong đồng rác nhất được chứ? !" Vương Diệu bưng cái trán nói.

"Đừng tiếp tục này nói hươu nói vượn, một mình ngươi đại cô nương nhà nói những thứ đồ này cũng không cảm thấy mặt đỏ, không cảm thấy e lệ!" Trương Tú Anh vỗ bàn một cái đánh gãy Vương Như.

"Mẹ, ta đây là dạy dỗ Tiểu Diệu, ngươi nhìn hán quá thành thật, loại được thảo đều loại choáng váng, đưa tới cửa hoa tươi đều không hái."

"Ngươi có cái kia tâm tư vẫn là suy nghĩ thật kỹ ngươi chuyện của chính mình đi, đây là nhanh hơn ngươi năm!"

"Ăn cơm đi, ta đói." Nói chuyện đến trên người mình thời điểm, Vương Như quả đoán nói sang chuyện khác.

Sau đó, Vương Như có biết buổi tối Vương Diệu bị người cướp đường sự.

"Đó là người nào a, có phải là đã sớm nhìn chăm chú đề lên ngươi? !" Vương Như lo lắng nói.

"Không có chuyện gì, không phải bản người trong thôn, hiện tại còn không xuất viện đây."

Người này thân phận hán cũng từng Vương Minh Bảo đã nói, là ở ngoài thôn người, cũng thuộc về loại kia không có cố định công tác, cả ngày không làm việc đảng hoàng, chuyện trộm gà trộm chó cũng không làm thiếu, lưu manh thức nhân vật, lần trước cũng bởi vì ăn cắp sự tình tiến vào cục cảnh sát, lao dạy một quãng thời gian, lần này thuộc về tái phạm, muốn tăng thêm phần xử, mỗi cái ba năm rưỡi là không ra được.

"Tiểu Diệu còn có chút công phu." Trương Tú Anh chỉ là tiện đường nói ra một hỏi.

"Được đó, tiểu tử ngươi còn có thể công phu a, học từ ai vậy, cái kia thần kỳ lão Trung y a? Thái Cực, Bát Quái, Hồng quyền, Vịnh Xuân? !" Vương

Như lập tức liền tỉnh thần tỉnh táo.

Vương Diệu cười khổ xoa trán, chính mình chị gái sắp tới, vậy trong nhà lập tức liền biến náo nhiệt lên.

Buổi tối ăn cơm xong sau khi, hắn ở nhà ở lại một hồi, bởi người nhà trò chuyện, nói chuyện phiếm, sau đó liền một mình lên núi, cha mẹ, chị gái khuyên bảo cũng không có thay đổi tâm tư của hắn.

Trong ngọn núi cái kia mảnh vườn thuốc, bên trong loại những người được thảo, chính là hắn ký thác.

Trên núi rất yên tĩnh, tựa hồ cùng vừa nãy trong nhà náo nhiệt hình thành một loại nào đó so sánh, thế nhưng hắn biết, mình thích loại này tĩnh, cũng yêu thích loại kia náo nhiệt, bởi vì đây là sinh hoạt, đó là tình thân, hắn ở trên thế giới này, không phải người cô đơn, hắn là có thể không có cái này thân kỳ hệ thống, thế nhưng là không thể không có người nhà.

Vương Diệu không có vội vã ngủ, rót chén trà, dựa vào ánh đèn lật xem 《Tự Nhiên Kinh》.

Trong phòng rất yên tĩnh, hắn tâm cũng rất yên tĩnh, hắn lại tiến vào loại kia thần kỳ cảnh giới bên trong, loại kia kinh văn sáng tạo ý cảnh.

Hắn chậm rãi đọc kinh thư, có điều vài tờ chỉ, nhưng đọc hơn hai giờ.

Khi hắn từ ý cảnh như thế kia bên trong thoát ly một khắc đó, tay trái khẽ động, một dòng nước âm lưu chuyển thông.

Ồ? Khẽ than thở một tiếng.

"Này ngược lại là niềm vui bất ngờ."

Ngày thứ hai, buổi sáng, ngoại trừ quản lý vườn thuốc cùng thông thường tu hành ở ngoài, Vương Diệu cho con kia bị thương ung thay đổi một lần được.

Lần này, nó không có công kích Vương Diệu, tựa hồ biết làm như vậy đối với nó mới có lợi.

Vết thương đã vảy, khôi phục rất nhanh.

Lên điểm được, có một lần nữa đánh tới băng vải, Vương Diệu theo bản năng sờ sờ lông chim, dường như mò chính mình Tam Tiên.

Con kia ung chỉ là theo dõi hắn, vẫn chưa phản kháng.

Ha ha ha, Vương Diệu thấy thế nở nụ cười, rất vui vẻ cười.

Buổi trưa, trong nhà làm một bữa tiệc lớn, giết chỉ chính mình dưỡng gà trống lớn, từ trên trần mua chút thịt bò.

Ở trên bàn ăn, Vương Như ngoạm miếng thịt lớn, ăn trên tay, trên mặt đều là dầu, nói cẩn thận nghe chút hơi có chút nữ hán tử phong độ, khó nghe điểm chính là quý chết đói đầu thai đáng vẽ.

"Tỷ, người này một tuần ở trong thị trấn là sao quá, ăn khó nuốt món ăn sao?" Vương Diệu cười hỏi.

"Chính ta chẳng muốn làm, những người trong quán ăn lại không vệ sinh, ta, ạch!"

"Ăn từ từ, không ai giành với người!" Trương Tú Anh cười nói.

"Một cô nương nhà, như thế có thể ăn thịt."

"Ta ăn thịt lại không dài thịt."

Người một nhà cùng nhau, vui vẻ ấm áp, Vương Diệu cũng bồi tiếp phụ thân uống một chút tiểu rượu.

Vẫn là lần trước Điền Viễn Đồ đưa tới Mao Đài, rượu này mọi người đều nói uống ngon, tương hương điển phạm, quốc rượu danh xưng, nhưng là Vương Diệu cảm thấy uống không quen, không bằng hồng trà uống thoải mái, mà cha của hắn nhưng là một mặt hưởng thụ đáng vẽ.

Buổi chiều, Vương Diệu ở trên núi làm một chút đánh dấu, trở về nhà về một cách đại khái thảo đồ, hắn chuẩn bị mở rộng được thảo trồng trọt phạm vi, thế nhưng trước lúc này, hắn đầu tiên cần phải làm là bố trí một cái hơi lớn chút Ngũ Hành áo trận, phòng ngừa phiền phức không tất yếu.

"Hiện tại thổ địa đều đồng, muốn loại cũng đến ở đầu xuân băng tan sau khi."

Có bộ khung đại khái, đón lấy chính là chi tiết nhỏ quy hoạch, loại cây gì, cây cao to, bụi cây phối hợp, được thảo trồng trọt phạm vi, này đều phải cẩn thận hoạch định một chút, cũng không phải nhất thời nửa khắc liền có thể kế hoạch xong.

Có điều, hắn cũng không vội.

Mà hệ thống này nhiệm vụ cũng là tùy cơ tuyên bố mà thôi, cường chế tính cũng không cao lắm.

Bận bịu cả ngày, khuya về nhà bên trong cùng người trong nhà cùng nhau ăn cơm, tán gẫu, ở cùng chị gái đầu đầu vô mồm.

Sinh hoạt quả thực không muốn quá tươi đẹp.

Ngày thứ hai, cuối tuần.

Chừng 10h sáng, Vương Như lên núi, vào lúc này, Vương Diệu cũng trên căn bản bận rộn xong, phao một chén trà, đọc một cuốn sách, mừng rỡ thanh nhàn.

"Tiểu Diệu từ, tỷ thật là có chút ước ao người!" Vương Như thấy thế nói.

"Không cần đi làm, không cần nhìn sắc mặt người, không cần lo lắng những người người lừa ta gạt, thật tốt." Vương Như đây là nói lời nói thật lòng, "Thì chót là còn có thể kiếm bộn tiền."

"Câu cuối cùng là trọng điểm chứ?" Vương Diệu cười cho mình chị gái rót một chén trà.

"Vâng, người chị gái ta ở đơn vị bên trong làm trâu làm ngựa, một muốn chết, một tháng qua cũng chính là ba ngàn đồng tiền, người này hơi hơi bán điểm thảo dược, liền có thể đuổi tới ta mười năm tiền lương, ta cảm thấy ông trời có chút sủng người!" Vương Như thờ dài nói.

"Đúng đấy, ta cũng cảm thấy ông trời có chút sủng ta." Vương Diệu ngẩng đầu liếc mắt một cái bầu trời cười nói, nếu như không phải nếu như vậy, tại sao muốn tặng cho chính mình cái kia thần bí hệ thống đây?

"Nếu như một ngày kia người chị gái ta không muốn làm nữa, liền đến người nơi này hỗ trợ."

"Không thành vấn đề, cùng Tam Tiên một cái đãi ngộ."

Gâu, gâu uông, bên ngoài truyền đến Tam Tiên tiếng kêu.

"Người nói cái gì?"

"Ài, a, đau, đau."

Bất nạt Vương Diệu sau khi, Vương Như diện lão đảo ở trong ruộng thuốc chuyển lên.

"Ài, đây là cái gì? !" Rất nhanh, nàng phát hiện con kia bị thương ung.

Đối với người xa lạ này, con kia ung cũng mặc kệ dung mạo của nàng đẹp đẽ không dễ nhìn, lập tức bày ra chuẩn bị công kích tư thái, nhất thời sợ đến Vương Như cả người tóc gáy đều đứng lên đến, theo bản năng lui hai bước.

Này có thể ác diệu, bầu trời bá chủ, khí thế trên người tự nhiên không phải bình thường.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Đạo kinh huyền diệu há lại là bình thường

"Nàng là người mình." Vương Diệu đi tới bên cạnh cười đối với con kia ung nói.

Con kia ung nghe vậy hốt đập hai lần cánh, khôi phục cao lạnh tư thái, hiển nhiên là rõ ràng Vương Diệu ý tứ.

"Người lại còn nuôi một con ung!" Vương Như liếc mắt nhìn con kia ung giật mình nói.

"Không phải dưỡng, nó bị thương, tạm thời ở đây dưỡng thương." Vương Diệu giải thích.

"Vậy nó cánh trên băng vải?"

"Ta cho băng bó."

"Nó sẽ làm nguoi băng bó?" Vương Như giật mình nói.

"Hừm, khởi đầu cũng không cho, sau đó là tốt rồi." Vương Diệu cười nói, ban đầu hẳn cho con ruồi này băng bó thời điểm nhưng là suýt nữa bị thương.

"Nguoi là làm sao bây giờ đến?" Vương Như nghe xong hiểu kỳ nói, này con ung lúc này thái độ đối với Vương Diệu cho cảm giác của nàng liền phảng phất là sùng vật nhìn thấy chủ nhân của chính mình giống như vậy, nuôi thú cưng người nàng gặp rất nhiều, thế nhưng nuôi làm sùng vật, nàng chỉ là từng ở trên internet từng thấy, này vẫn là lần đầu tiên.

"Để nó cảm nhận được nguoi thiện ý."

"Thiện ý?" Vương Như nghe xong sững sốt chốc lát, sau đó trên mặt lộ ra như hoa bình thường nụ cười.

"Ung con, để tỷ sờ một chút, ta cho nguoi thịt ăn." Nói lời này liền từ từ đưa tay ra.

Cái kia ung thấy thế mở ra cánh, một đôi ung nhìn chăm chăm chậm rãi tới gần Vương Như, ung miệng hơi mở ra.

Gâu gâu gâu, một bên Tam Tiên nhìn chăm chăm Vương Như liền với kêu vài tiếng.

"Ai, nó làm sao vẫn là cái kia đáng vẽ, Tam Tiên, nguoi cái này vẽ mặt là có ý gì?"

"Tỷ, ta cảm thấy nguoi đối với ta lời nói lý giải không đủ." Vương Diệu xoa trán đến, cảm giác mình cái này chị gái thần kinh thực sự là có chút đại điều.

"Cái nào không đủ a, ta này tràn đầy đều là thiện ý a?"

"Nguoi đừng đùa, liền Tam Tiên cũng nhìn ra được, nguoi này đầy mặt dối trá, nguoi cho rằng động vật gốc a, nguoi diễn kỹ này quá kém, luyện nữa luyện đi." Vương Diệu cười nói.

"Nguoi hành, nguoi làm mẫu một hồi ta xem một chút, nguoi thiện ý."

"Ha ha, không thành vấn đề." Vương Diệu cười đến gần rồi con kia ung, không hề nói gì, chỉ là vô cùng tự nhiên thân tay sờ xoạng lông của nó vũ, con kia ung không có bất kỳ phản kháng cùng tính chất công kích động tác, ngược lại là một bộ phi thường hưởng thụ đáng vẽ.

Vương Như thấy thế ở lại: sững sờ.

"Nguoi xem, rất đơn giản."

Vương Như lại thí nghiệm mấy lần, cuối cùng cũng không có tiêu trừ con kia ung đối với nàng cảnh giác, phải biết Vương Diệu nhưng là nuôi nấng nó chừng mấy ngày, hơn nữa cho nó chữa thương đôi được, hơn nữa khí tức trên người có chút đặc biệt, lúc này mới đối lấy đối xử như vậy, một cái người xa lạ, muốn thu được một con dã thú tán thành, cái nào như vậy dễ dàng?

Cuối cùng, Vương Như mất kiên trì, trực tiếp từ bỏ, tiến vào trong phòng nhỏ.

"Cho bốn tiểu thư dâng trà, tốt nhất trà."

"Tra!"

Một chén trà, tốt nhất Kỳ môn hồng trà, mùi thơm mê người.

"Hừm, trà ngon." Tuy rằng uống qua không chỉ một lần, thế nhưng mỗi lần cùng đều không khỏi không cảm khái.

"Ai, ngắt lại người ta mỗi ngày uống loại này trà ngon hưởng thụ sinh hoạt, cuộc sống của người có tiền chính là không giống nhau, ta nói không phải nguoi." Cuối cùng, nàng còn không quên bổ sung một câu.

"Nguoi chỉ là nhìn thấy bọn họ ngăn nắp một mặt, không nhìn thấy bọn họ chảy máu roi lệ thời điểm." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Nguoi mỗi ngày xem những sách này, có ý gì?" Vương Như cầm lấy sát cửa sổ trên bàn một quyển 《 Nam Hoa Kinh 》 nói.

"Trong này, có bảo tàng." Vương Diệu cười nói.

"Bảo tàng, cái gì bảo tàng, phòng hoàng kim? Vẫn là nhan như ngọc?" Vương Như lật xem quyển sách trên tay, đập vào mắt đều là một ít cổ văn, có chút câu nàng lại còn có chút ấn tượng.

"Là ý cảnh, là nói." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Ý cảnh ta lý giải, đạo là cái gì?" Vương Như giạt mình đang nhìn mình đệ đệ, "Cái tên này nên không phải được những sách này tầy nào chứ?"

"Chỉ vừa ý gặp không thể nói bằng lời, ta cũng vẫn không có cảm ngộ thấu, thế nhưng đọc những sách này có thể làm cho ta tâm tình trở nên bình tĩnh, hiểu được một ít đạo lý." Vương Diệu giải thích.

"Ta cảm thấy, ngươi đây là trúng tà." Vương Như đạo, "Sách này ta không thể nhìn, ta cầm lại nhà nhóm lửa." Nói chuyện, Vương Như liền muốn đem cái bàn kia trên vài cuốn sách toàn bộ lấy đi.

"Đừng, như vậy sao được!" Vương Diệu có chút vội la lên.

"Bình tĩnh, cảm ngộ, a!"

"Tỷ, đừng nghịch, mau mau xuống núi làm cơm đi." Vương Diệu đem thư cướp lại, đẩy Vương Như liền hướng ngoài phòng đi.

Vương Diệu nhẹ nhàng đưa tới, Vương Như liền cảm thấy được một luồng sức mạnh khổng lồ vọt tới, nàng liền đi về phía trước mấy bước, đột nhiên, nàng nhìn chằm chằm Vương Diệu, con mắt sáng long lanh.

"Tỷ, ngươi lại muốn làm à?" Vương Diệu đột nhiên có một loại vô cùng cảm giác xấu.

"Nghe mẹ nói, ngươi một theo xoay tay một cái liền đem một cái bách nặng mười cân cối xay hất bay ra ngoài xa mấy mét, cho ta bộc lộ tài năng nhìn." Vương Như hưng phấn nói.

Quả nhiên!

Vương Diệu nhất thời cảm thấy đầu hơi lớn.

"Đó là đúng dịp, nơi này cũng không có cối xay."

"Vậy thì tìm tảng đá." Vương Như hiển nhiên sẽ không dễ dàng từ bỏ, dưới cái nhìn của nàng đây là so với tạp kỹ, xiếc thú loại hình còn dễ nhìn hơn đặc sắc đồ vật.

"Không có tảng đá."

"Không có?" Vương Như chung quanh lên, rất nhanh nàng liền phát hiện cách đó không xa có một tảng đá, nhìn không tính quá lớn, thế nhưng cũng coi như tiêu, tối thiểu tuyệt độ không phải một hai người liền có thể chuyển động.

"Khởi này."

"Tảng đá kia mọc rễ trong đất bên trong, ta hất bất động." Vương Diệu nói.

"Ngươi không thử xem làm sao biết hất bất động, mau mau." Vương Như đi tới tảng đá bên hưng phấn cúi người xuống dùng sức đẩy một cái tảng đá, cái kia tảng đá quả nhiên là mọc rễ trên đất, cũng không nhúc nhích.

Vương Diệu đi tới tảng đá kia bên, hai tay giơ lên, hít một hơi, ra dáng chờ một phen khí, sau đó "Ha" một tiếng, dọa bên cạnh Vương Như một cái, kết quả cái kia tảng đá động cũng không nhúc nhích.

"Ngươi xem, ta đã sớm nói, ta không đẩy được, ngươi còn không tin."

"Ai, ngươi quá dễ ta thất vọng rồi, ta trước tiên xuống núi." Vương Như hơi có chút thất vọng nói, đi rồi không vài bước đột nhiên dừng lại, "Sau đó xuống núi ăn cơm, sau đó cho ta biểu diễn hất cối xay."

Vương Diệu nghe xong thờ dãi.

"Tâm tư như thế, chẳng trách tìm không được đối tượng."

Có điều, mắt thấy chị gái đi xa sau đó, hần lần nữa lại đem tay đè ở phía kia núi đá bên trên, trong bụng khí tức lưu chuyển, dùng sức đưa tới, răng rắc, bàn tay đè xuống đến mức vị trí, lại vỡ nát một khối, bàn tay lún xuống dưới, lại như đặt tại một khối tô bính bên trên giống như vậy, rầm lập tức, tảng đá nhúc nhích một chút.

Vương Diệu chậm rãi thu tay lại.

"Đây 《Tự Nhiên Kinh》 quả nhiên huyền diệu." Hần thàn than một tiếng.

Buổi trưa về nhà lúc ăn cơm, Vương Như quả nhiên còn đối với chuyện này nhớ mãi không quên, cổ động Vương Diệu biểu diễn một lần, kết quả bị cha mẹ tàn nhẫn mà khiển trách một trận.

"Nếu để cho người khác nhìn thấy làm sao bây giờ, đem đệ đệ ngươi làm quái nhân a, chung quanh nói lung tung vẫn là báo cảnh sát? !" Trương Tú Anh nói.

"Người xem một chút người, đều sắp ba mươi người, cả ngày như thằng bé con từ như thế, sao gào to hô, không hề có một chút đáng về thực nữ, ai dám muốn người? !"

Ai giữa cho một trận sau khi, Vương Như lúc này mới yên tĩnh rất nhiều.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Gặp chuyện bất bình lái xe liên va

"Tỷ, ta cảm thấy người thật đến tìm cái kết bạn với!" Ăn cơm sau khi, Vương Diệu ngữ trọng tâm trường nói.

"Việc của ta không cần người bận tâm!" Vương Như cắn răng nói.

"Tiểu Diệu nói rất đúng, người đến mau mau tìm một người quản quản người, tỉnh cả ngày người đến phong!" Trương Tú Anh nói.

"Mẹ, vừa nãy không phải còn đang nói đệ đệ ta sự sao?"

"Hắn tốt xấu có cái manh mối, người đây, đến hiện tại liên một bóng người đều không thấy!"

"Hừm, là." Vương Diệu bụng cái chén uống một hớp nói.

Vì là phòng ngựa hỏa lực lần thứ hai dời đi, Vương Diệu ăn cơm ở nhà ở lại : cũng sợ không bao lâu liên lên núi.

Khi hắn đi tới trên núi thời điểm nghe được một trận phốc rồi trên, sau đó nhìn thấy một con chim lớn từ sau nhà bay lên, lên một bên cây hạt dẻ trên, cái kia chim lớn cánh trên còn quần quít lấy màu trắng băng vải, chính là con kia bị thương ung.

"Sá!" Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, nó kêu một tiếng.

"Nhìn đáng đáp, gần như hoàn toàn khôi phục."

Lúc xế chiều, Vương Minh Bảo từ Liên Sơn huyện thành trở về, lên núi tìm hắn tán gẫu, nhìn qua biểu hiện có chút cô đơn.

"Làm sao?"

"Không có chuyện gì." Vương Minh Bảo đốt thuốc nói.

"Buồn bán sự tình không hài lòng?"

"Hoàn thành, khai trương những ngày qua kiếm lời không ít."

"Vậy là chuyện gì, không thể nói với ta?"

"Chuyện của ba ta, có chút phiền lòng." Vương Minh Bảo ỏi ra thuốc nói.

Hắn vì chuyện này phiền lòng, một mực chính mình lại không giúp đỡ được gì, vừa vặn về nhà, đã nghĩ lên lên núi tìm đến mình anh em nói chuyện phiếm.

"Làm sao, ra biến cố?" Vương Diệu đạo, hắn từ Vương Kiến Lê nơi đó biết D trong huyện nhân sự có biến động, trở nên trông không một cái vị trí trọng yếu, muốn từ phía dưới điều đi một người, mà trấn sơn trưởng trấn là người dự bị, nếu như hắn vừa đi, như vậy làm phó trấn trưởng phụ thân của Vương Minh Bảo thì có tiến thêm một bước khả năng, phải biết mang không mang theo "Phó" tự, một số thời khắc nhưng là chênh lệch to lớn.

"Trưởng trấn là đi tới, cha ta phỏng chừng đừng đùa." Vương Minh Bảo hít sâu một cái yên nói.

"Xảy ra chuyện gì?" Vương Diệu nghe xong vội vàng hỏi.

"Từ trong huyện dưới tới một người cục phó làm trưởng trấn, việc này trên căn bản định ra đến rồi." Vương Minh Bảo nói.

Như vậy a? Vương Diệu nghe xong trầm mặc không nói.

Hắn muốn giúp đỡ, nhưng lại không biết nên giúp thế nào, dù sao, có thể khoảng chừng : trái phải chuyện này người, vậy cũng đều là trong huyện thành này mấy đến nhân vật, hắn căn bản là không biết bọn hắn a!

Hay là?

Hắn nghĩ tới rồi hai người, ở gần chính là Điền Viễn Đồ, lần trước bạn học tụ hội thời điểm, ở Thịnh Hoa khách sạn đụng tới hắn thời điểm có vẻ như hắn đang cùng một cái Đái phó huyện trưởng ăn cơm, hắn lẽ ra có thể nói lên câu nói. Xa chính là Quách Tư Nhu, đối phương thực sự là thân phận nằng cũng không rõ ràng, thế nhưng nghĩ đến cũng là không giàu sang thì cũng cao quý chủ, hơn nữa nàng còn nợ một món nợ ân tình của chính mình.

"Người chờ, ta gọi điện thoại."

Hắn cầm điện thoại di động lên trước tiên cho Điền Viễn Đồ gọi một cú điện thoại, hỏi đối phương có rảnh hay không, chiếm được đối phương rảnh rồi sau khi, liền ước hắn tới nay đi ra ngồi một chút, Điền Viễn Đồ nghe xong vô cùng thoải mái đáp ứng rồi, Vương Diệu đem địa điểm định ở Thịnh Hoa khách sạn, chuyện như vậy, ở trong điện thoại nói không rõ ràng.

"Ta hẹn cái bằng hữu, nhìn hắn có thể không thể giúp một tay." Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu nói.

"Hỗ trợ, người người bạn này là làm cái gì, có thể tin được không?" Vương Minh Bảo đạo, chuyện này kỳ thực hắn cũng không có hỏi cha của chính mình, mà là thông qua cái khác con đường thám thính đến tin tức, thế nhưng nếu sự tình còn chưa tuyên bố, vậy đã nói rõ còn có khả năng chuyển biến tốt, chuyện này đối với Vương Minh Bảo mà nói nhưng là gia đình hắn hạng nhất đại sự.

"Không biết, chờ gặp mặt hỏi một chút hắn chứ?" Vương Diệu đạo, không thấy Điền Viễn Đồ trước mặt, trong lòng hắn cũng không mấy.

"Được, cần ta cùng người cùng đi sao?"

"Không cần, ta trước tiên đơn độc nói chuyện với hắn một chút đi."

Kỳ thực, Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ hai người tương giao cũng không sâu, đàm luận chuyện như vậy thực sự là có chút đường đột cùng mạo muội, có điều vì mình cái này thân anh em,

Hắn cũng là liều lĩnh một hồi.

Vương Minh Bảo ở trên núi ngồi một hồi liền rời đi, vốn là hắn chỉ là muốn tìm Vương Diệu nói một chút chuyện phiền lòng, không nghĩ tới Vương Diệu lại muốn yêu cầu người hỗ trợ, điều này làm cho hắn hết sức kinh ngạc, thế nhưng trong lòng cũng không báo hy vọng quá lớn. Dù sao chuyện như vậy, liên lụy đến trong huyện những người kia giao chiến cùng tranh cướp, người bình thường liền những tay tư cách đều không có.

Vương Diệu cùng trong nhà nói một tiếng liền lái xe đi Liên Sơn huyện thành, khi hắn chạy tới thời điểm là 4h chiều khoảng chừng : trái phải, Thịnh Hoa bên trong quán rượu cũng có phòng cà phê, hắn ở cái kia muốn một căn phòng nhỏ, sau đó cho Điền Viễn Đồ phát ra cái tin nhắn, không tới hai mươi phút, Điền Viễn Đồ liền chạy tới.

"Làm sao đột nhiên rảnh rồi muốn mời ta uống cà phê a?" Điền Viễn Đồ vừa vào cửa liền cười nói.

"Ừm..." Vương Diệu cúi đầu trầm mặc chốc lát.

"Có việc muốn mời người hỗ trợ."

"Chuyện gì, nói một chút coi." Điền Viễn Đồ ngồi xuống nói.

Vương Diệu liền đem Vương Minh Bảo phụ thân sự đại khái nói rồi một hồi.

"Thực sự là đúng dịp, việc này, ta còn thực sự có thể nói lên nói." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Có đúng không, cần ta làm những gì?" Vương Diệu đạo, chuyện như vậy, giúp ân tình lớn như vậy, tuyệt đối không thể một câu "Cảm tạ" liền giải quyết tuyệt vời.

"Như vậy, người có thể giúp ta xem cái bệnh nhân sao?" Điền Viễn Đồ suy tư chỉ chốc lát sau nói.

"Chuyện này..."

Vương Diệu không có vội vã trả lời, mà là mặc hỏi hệ thống, có hay không có thể ra chân, kết quả vẫn cứ là phủ định đáp án.

"Vẫn không được a!"

"Như vậy đi, người trước tiên đem ca bệnh đem ra ta xem một chút, có thể không có thể giúp được bạn bậu."

"Được."

Lại rảnh hàn huyên một hồi, Vương Diệu xin mời Điền Viễn Đồ ở Thịnh Hoa trong khách sạn ăn bữa cơm, kết quả một phen tiền không tốn không nói, Điền Viễn Đồ còn đưa cho hắn một tấm thẻ khách quý, chỉ cần ở Thịnh Hoa khách sạn tiêu phí, giống nhau năm bề gãy, cái này ưu đãi cường độ nhưng là tương đối lớn.

"Người nói việc này, ta gấp mau chóng giúp người hỏi một chút."

"Được, vậy làm phiền người!"

Hơn bảy giờ tối, Vương Diệu lái xe trở về sơn thôn, sau đó lại tiếp tục lên Nam sơn.

Sáng sớm ngày thứ hai, hắn thức dậy rất sớm, bận rộn xong trong ruộng thuốc sự, mẫu thân hắn rất sớm lên núi, thế hắn chăm nom vườn thuốc, hắn thì lại muốn đưa chị gái đi trong thị trấn đi làm.

"Tỷ, người mua chiếc xe đi, đi đâu cũng thuận tiện."

"Ta nào có nhiều tiền như vậy a!" Vương Như nói.

"Nếu không ta đưa người một chiếc?" Vương Diệu cười nói.

"Người có tiền không địa phương bỏ ra đúng không?" Vương Như nguyệt hắn một cái.

Sáng thứ Hai, đến trong thành xe cộ tương đối nhiều, Vương Diệu kỹ thuật lái xe sai biệt chút, phí đi chút khí lực rồi mới đem chị gái đưa đến đi làm đơn vị.

Sau đó lái xe đi trở về, trên đường bởi vì mờ chậm, mặt sau một chiếc xe trực theo : đề kèn đồng.

Vương Diệu vẫn mờ rất chậm, bởi vì phía trước có người, có người đi đường, một lão già dẫn một cái nữ hài, ở hoành băng qua đường, tựa hồ là muốn đưa nàng đi học.

Àm!

Mặt sau xe có chút vội vã không nhận nổi, sau đó một cước chân ga vọt lên.

Đường này vốn là hẹp, hắn làm như vậy vô cùng nguy hiểm, cái kia xe miễn cưỡng từ một bên vọt ra ngoài, trước mắt liền muốn đánh ngã ông già kia cùng hài tử, đột nhiên bị lập tức đụng vào một bên.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Hồ cha là loại bệnh

Màu trắng xe, dường như một con linh xảo mèo trắng, và nó chính là Vương Diệu Mastermind, dường như hung mãnh báo, lập tức liền đem nó đội lên đi ra ngoài, cách một tiếng đánh vào trên cây, phức tạp tức, an toàn khí nang nổ tung, bên trong nam tử bị nhảy ngất ngay con gà tây.

Ô tô dừng lại, ở ông già kia cùng hài tử không tới hai mét địa phương xa.

Một hồi tai nạn giao thông phát sinh.

Làm người trong cuộc một trong, Vương Diệu xuống xe nhìn một chút, sau đó lấy ra điện thoại di động gọi điện thoại báo cảnh.

Nhân vì cái này đoạn đường có chút đặc thù, phụ cận đều là sự nghiệp cơ quan đơn vị, cảnh sát giao thông đi làm hiệu suất cũng cao, rất nhanh sẽ đi tới nơi khởi nguồn điểm, hiện trường chụp ảnh, làm ghi chép.

Chiếc kia bị xô ra đi chính là lượng bảo mã, bên trong người trẻ tuổi kia tựa hồ bị đạn không nhẹ, từ trên xe leo xuống, trên đất tồn một hõ, phục hồi tinh thần lại sau khi liền hùng hùng hồ hồ muốn muốn động thủ, lại bị cảnh sát giao thông kéo, cái này đoạn đường có chính là quản chế, chỉ cần điều ra một tra liền rất dung phán định là trách nhiệm của ai.

Làm người trong cuộc, Vương Diệu cùng cái kia trang phục rất ha hàn người trẻ tuổi bị mời đến đồn cảnh sát.

Video rất nhanh điều đi ra, từ hình ảnh biểu hiện nội dung đến xem, nếu như không phải Vương Diệu đúng lúc đánh một cái phương hướng, đem cái kia màu trắng bảo mã đội lên đi ra ngoài, ông già kia cùng hài tử chỉ sợ là phải tao ương, không chết cũng bị thương nặng.

"Mịa nó, thật cam lòng, nắm đồ quan va bảo mã!" Phụ trách phá án cảnh sát giao thông thờ dài nói.

"Được rồi đừng cảm khái, đều là người có tiền, chuẩn bị viết báo cáo đi!"

"Đầu, vừa nãy có người gọi điện thoại, là cái kia xe BMW chủ thân thích, nói là cùng lý đội nhận thức." Vào lúc này một cái cảnh sát giao thông lại đây.

"Vậy thì chờ lý đội điện thoại." Phụ trách công việc vụ án này cảnh sát giao thông nói.

"Này, người ta nhưng là làm chuyện tốt a, đầu?"

"Yên tâm đi, mở loại kia xe người gặp không cái quan hệ, người xem một chút cái kia bảng số xe, chờ điện thoại đi!"

Cái kia trang phục ngăn nắp người trẻ tuổi tựa hồ từ mới vừa rồi bị nhảy mông trong trạng thái triệt để hồi phục lại, đánh không ít điện thoại, xem Vương Diệu ánh mắt còn có uy hiếp trắng trợn.

"Người chờ xem, người gây chuyện rồi, người gây chuyện lớn rồi!" Ở cảnh sát giao thông đội liền như vậy không biết thu lại, dường như du côn.

"Đây là nhà ai trẻ trâu, cha mẹ đến thao bao nhiêu tâm a!" Vương Diệu lên lút vì là đứa bé này cha mẹ cảm thấy lo lắng.

Không chỉ trong chốc lát lại có người lại đây câu hỏi.

"Người tại sao đột nhiên đánh tay lái, mà không mở chuyển hướng đèn?"

"Theo bản năng." Vương Diệu nói.

"Theo bản năng?" Câu hỏi cảnh sát giao thông sững sờ.

Vương Diệu thực sự nói thật, hần ngay lúc đó thật là theo bản năng hành vi, từ trong kiếng chiếu hậu nhìn thấy cái kia bảo mã vọt lên, để sau đánh một cái tay lái, thuận tiện thoáng bỏ thêm điểm chân ga, không thể không nói, nhập khẩu xe vẫn là rất ra sức, đạt đến dự đoán bên trong hiệu quả.

"Người này theo bản năng hành vi trực tiếp gây thành tai nạn xe cộ, hơn nữa suýt chút nữa tạo thành nhân viên thương vong biết không?"

"Cảnh sát đồng chí, ta mặt sau chiếc kia bảo mã vượt qua thời điểm cũng không có đảo quanh hướng về đèn a? Ta căn bản không biết hần muốn vượt qua, mà khi lúc giao thông biểu thị là không cho phép biến đạo vượt qua." Vương Diệu nói.

"Ừ, hiểu được không ít à?" Cái kia cảnh sát giao thông sắc mặt không đúng lắm.

"Ít nhiều biết điểm." Vương Diệu cũng tức giận.

Này cảnh sát giao thông cũng không nhiều cùng Vương Diệu phí lời, tính chất tượng trưng làm một chút ghi chép sau khi liền rời khỏi.

Buổi sáng, tai nạn giao thông trách nhiệm phán định kết quả là đi ra, Vương Diệu phụ chủ yếu trách nhiệm.

Vương Diệu nghe được kết quả này nở nụ cười.

Mà người trẻ tuổi kia vẻ mặt càng là thú vị, vui cười hơn hờ nhìn hần, một mặt "Ca có người, không phục đến đánh ta" vẻ mặt, điều này làm cho Vương Diệu cảm giác mình cái kia một cước chân ga giẫm tựa hồ có hơi nhẹ.

"Ai, loại này hồ cha hành vi có tính hay không là bệnh đây, nên làm sao chữa, có đặc hiệu được sao?"

Phán định kết quả sau khi đi ra, vậy thì ý vị này Vương Diệu muốn phụ trách bồi thường đối phương các hạng chi phí, bao quát xe cộ kiểm tu, thân thể kiểm tra còn có không hiểu ra sao tổn thất tinh thần phí.

"Ta đối với cái này phán quyết kết quả có dị nghị." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Ta gặp mời luật sư đến xử lý chuyện này."

Ngay ở hần nói xong câu đó sau khi, một cái cảnh sát giao thông vội vàng vàng vọt vào.

"Chuyện vừa rồi có báo cáo đây?"

"Ở chỗ này đây!"

"Xin lỗi, xin lỗi, tính sai!" Cái kia cảnh sát giao thông vội vàng đem chuyện này có phán định báo cáo từ hai người trong tay "Cướp" lại đây, không sai là cướp.

Cái kia cảnh sát giao thông trực tiếp ở trước mặt mọi người đem cái kia mấy phần phán định báo cáo xé ra cái nát tan.

"Đúng rồi, điện tử bản cũng một khối xóa đi, một lần nữa viết."

Hiện tại chính là mùa đông, bên ngoài rất lạnh, trong phòng tuy rằng có khí ấm nhưng cũng nhiệt không đi nơi nào, cái này có vẻ như làm một người một quan giữa chức cảnh sát giao thông lại ở lau mồ hôi.

"Xảy ra chuyện gì, tại sao muốn trọng viết? !" Cái kia mở bảo mã thanh niên người nghe xong không vui, la hét đạo, âm thanh còn không nhỏ, trong phòng người đều ở nhìn hắn.

Đùa giỡn, hắn phí đi khí lực lớn như vậy, dựa vào quan hệ tìm người, không chính là vì xả cơn giận này sao, phán định kết quả cũng hạ xuống, mục đích cũng đạt đến, phía dưới liền buồn nôn hơn tên kia, làm sao đột nhiên lại ra cái này biến cố?

"Té sang một bên!" Cái kia cảnh sát giao thông trừng mắt nhìn trực tiếp liền một cổ họng, nhìn dáng dấp là tương đương bất mãn.

Cũng không lâu lắm, tân trách nhiệm phán định báo cáo liền đi ra, Vương Diệu không hề có một chút sự, cái kia tên là Lý Chính hạo người trẻ tuổi bị phán là thua toàn trách.

Bắt được cái này báo cáo sau khi, Vương Diệu sững sốt.

Này xem như là xảy ra chuyện gì, trước sau cách biệt lớn như vậy, hơn nữa có điều là mười mấy phút, thể đạo biến hóa thật nhanh, là đột nhiên nghĩ thông suốt rồi, muốn phải kiên trì chính nghĩa sao?

"Chuyện gì thế này? !" Cái kia tên là Lý Chính hạo người trẻ tuổi mắt choáng váng.

"Không biết chữ a, chính mình sẽ không xem a!" Phá án cảnh sát giao thông tức giận nói.

Trách nhiệm phán định hạ xuống sau khi, đỡ lấy bên trong vấn đề liền dễ dàng hơn nhiều, Vương Diệu cũng không có truy cứu cái khác, chỉ là đưa ra tối thiểu yêu cầu, vậy thì là đem xe của hắn tu một hồi, vì phá tan chiếc kia bảo mã, trước xe bảo hiểm giang vị trí nhưng là đụng vào một khối, quả sượt đi tới một mảnh tất, trên căn bản không có cái gì quá đáng lo.

Người trẻ tuổi kia còn rất hưng phấn, thế nhưng ở nhận một cú điện thoại sau khi, cả người lập tức liền yên, biểu thị phục tùng, cũng thực hiện có liên quan trách nhiệm.

Vương Diệu đem xe va chuyện xấu đánh cho cửa hàng 4S, mới biết muốn tu đến hoa chút công phu, hắn đem xe lái qua, đối phương đoán chừng phải chừng một tuần lễ thời gian mới được, bởi vì cần đem cái này trước bảo hiểm giang ở ngoài hộ bản toàn thể đổi đi, giá cả cũng không rẻ, hắn nghe xong trực tiếp đem xe thả ở nơi đó, cái kia Tôn quản lý có điều một chiếc xe, để hắn lâm thời trước tiên mở ra dùng.

Chuyện này có vẻ như liền như thế trôi qua, tối thiểu đối với Vương Diệu tới nói là như vậy, tuy rằng trung gian xuất hiện biến hóa vô cùng đột ngột, thế nhưng tóm lại là việc tốt, vẫn tính là công chính phán phạt, trái pháp luật người được nên có trừng phạt, tuy rằng Vương Diệu cảm thấy phán có chút nhẹ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Nợ ơn khó trả nhất

Ngày đó, bầu trời âm trầm, từ sáng sớm bắt đầu liền bay lên hoa tuyết, khởi đầu không phải rất lớn, dần dần càng lúc càng lớn, chờ đến buổi trưa, đã là lông ngỗng tuyết lớn, bên trong đất trời, đầy khắp núi đồi, đều là trắng xóa một mảnh.

Vương Diệu nhìn bên ngoài, đột nhiên đến rồi hứng thú, đón gió tuyết, leo núi mà lên, tuy rằng sơn gió gào thét, hần nhưng là đi lại như gió, thể tức lưu chuyển như nước, thân thể ẩm áp, không sợ giá lạnh.

Không chỉ trong chốc lát hần liền dâng lên núi đỉnh, đứng ở đó trên vách núi, đưa mắt viễn vọng, nhìn đầy trời tuyết bay bao phủ bên trong đất trời, trực giác có một loại khác tâm tình ở trong lòng ấp ủ, muốn hát vang một khúc, muốn phú một câu thơ, chậm rãi, những tâm tình này toàn bộ trừ khử không gặp, chỉ còn dư lại bình tĩnh.

Lặng lặng lập ở trên núi, nhìn tuyết rơi, thật tĩnh.

Mãi đến tận bên dưới ngọn núi trong thôn trang bay lên một mờ khói xanh, hần mới ý thức tới thời gian đã đến trưa.

"Đi!"

Hần chậm rãi từ bên dưới ngọn núi ung dung mà đến, .

Phòng nhỏ bên, Tam Tiên lẳng lẳng ngọa ở chính mình trong phòng nhỏ, một đôi mắt nhìn bên ngoài, tựa hồ cũng ở thường tuyết.

Mà con kia ung nhưng đứng ở gió tuyết bên trong, căn cứ Vương Diệu quan sát, hần cánh nên gần như hoàn toàn khôi phục, không tốn thời gian dài là có thể một lần nữa bay lượn phía chân trời.

Này tuyết một hồi chính là một ngày, đến buổi tối vẫn không có dừng lại dấu vết.

Vương Diệu quyết định không trở về nhà, may mà ngay ở trong phòng nhỏ mình làm một trận cơm, tạm tạm ăn.

Hoàng hôn dần dần rơi xuống, bên ngoài tuyết còn đang rơi, không có ngừng dấu hiệu, Vương Diệu nhìn một hồi thư liên ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, tuyết vẫn dưới, đẩy cửa ra, Vương Diệu nghĩ đến một câu thơ vẫn.

Thần tránh ra môn tuyết khắp núi!

Thực sự là như vậy, vừa đẩy cửa ra, vào mắt chính là khắp núi tuyết trắng, một mảnh bao phủ trong làn áo bạc.

Bởi vì rơi xuống tuyết, Vương Diệu chỉ là đối với cái kia mấy vị linh thảo đúc một hồi, còn lại phổ thông dược thảo không hề đơn độc tưới nước, cũng không có lên núi tu hành, mà là ở gian nhà trước trên đất trồng ngồi khoan chân, đạo khí thô nạp.

Cột kẹt cột kẹt, giẫm Đạp Tuyết địa phát sinh âm thanh.

Hả?

Vương Diệu mở mắt ra, đứng dậy, sau đó nhìn thấy một cái bóng đen lên núi, ở gió tuyết bên trong, rất là chói mắt.

Vào lúc này, lại còn có người lên núi, sẽ là ai chứ?

Chờ người kia hơi hơi đến gần rồi một ít, Vương Diệu liền mơ hồ nhìn rõ ràng dung mạo của hần, là Vương Minh Bảo.

Hần đi rất gấp, tựa hồ có việc gấp.

Đội đến tới gần phòng nhỏ, mới phát hiện trên mặt hần treo đầy cao hứng cùng kích động.

"Chuyện gì a, loại khí trời này lại cũng tới son?" Vương Diệu nói.

"Chuẩn bị kết hôn a?"

"Không phải việc này, chuyện của ba ta xong rồi!" Vương Minh Bảo hưng phấn nói.

"Ừ, đó là chuyện tốt a!" Vương Diệu nghe xong cười nói, hần không nghĩ tới Điền Viễn Đồ lại nhanh như vậy liền đem việc này cho hoàn thành, điều này cũng từ mặt bên phản ứng ra hần giao thiệp quan hệ xác thực là lợi hại phi phạm.

"Là người tìm người tạo tác dụng chứ?" Vương Minh Bảo nói.

Ở nhà, hần lão gia tử nhắc lên đây là thời điểm đều là đầy mặt kinh ngạc cùng nghi hoặc, bởi vì chuyện này cơ bản là đã thành chắc chắn sự tình, trong huyện mấy cái lãnh đạo chủ chốt cũng đều đã thông khí, còn kém ở bề ngoài biểu quyết cùng văn bản trên thông báo, nhưng không nghĩ ở thứ hai ban ngành gặp trên lại có thể có người nhắc lên chuyện này, sau đó tới cái đại xoay ngược lại, đây tuyết đối là cường lực ngoại giới sức mạnh tiếp vào mà dẫn đến, bằng không không thể đem hầu như chuyện chắc như đinh đóng cột thay đổi qua đến.

Thế nhưng phụ thân của Vương Minh Bảo khẳng định là không biết là ai giúp mình, hơn nữa hiện tại cũng không phải hỏi thăm thời điểm, chỉ chờ rơi xuống nhận lệnh sau khi, lại tìm cơ hội cố gắng cảm tạ người ta.

Hắn không biết, thế nhưng Vương Minh Bảo nhưng mơ hồ đoán được chuyện này nên cùng Vương Diệu có quan hệ, bởi vì trải qua mấy ngày nay, chuyện này hắn cũng chỉ là cùng mình cái này thân anh em đã nói, đối phương đáp ứng tìm người nhìn, ngoại trừ hắn không có người nào.

"Không biết, hắn không nói với ta." Vương Diệu cười nói.

"Việc này đến cổ gắng cảm tạ người!" Vương Minh Bảo đạo, "Đúng rồi, tạ người ta bỏ ra bao nhiêu tiền?"

Là một người người làm ăn, hắn biết phía trên thế giới này có rất ít vô duyên vô cớ, muốn làm sự tình liền cần đánh đổi, sự tình càng khó làm, đánh đổi biến càng lớn, phụ thân hắn đây là liền thuộc về loại kia khó làm.

"Không dùng tiền, nợ một cái nhân tình." Vương Diệu nói.

"Ân tình? !" Vương Minh Bảo nghe xong khẽ nhủ mảy.

Đối với có mấy người tới nói, ân tình chả là cái cóc khô gì, không có bất kỳ ràng buộc năng lực, thế nhưng đối với có chút đem đạo nghĩa người mà nói, nợ ơn, khó trả nhất!

Vương Minh Bảo đối với chính hắn một anh em còn là hiểu rõ, trọng tình nghĩa, giữ chữ tín, thiếu nợ ân tình, liền muốn trả ân tình trái, dùng hết khả năng còn.

"Nếu không người hôm nào ước đối phương đi ra, ta làm chủ, cố gắng cảm tạ một hồi người ta?" Vương Minh Bảo trầm mặc chỉ chớp lát sau nói.

"Việc này sau này hãy nói, đến uống chén trà." Vương Diệu vì hắn xông tới một bình hồng trà, mùa đông thích hợp uống chút hồng trà đối với thân thể mới có lợi.

"Trời lạnh như thế này, người tại đây trong phòng không lạnh sao?" Vương Minh Bảo nhìn quanh một tuần, phát hiện này phòng nhỏ lại không có bất kỳ sưởi ấm thiết bị, ngồi ở bên trong không lạnh, chỉ cảm thấy bốn phía đều là hơi lạnh.

"Quen thuộc là tốt rồi." Vương Diệu cười nói, hắn hiện ở tổ chất thân thể vượt qua người thường không nói, trong cơ thể có nội tức lưu chuyển, điểm ấy lạnh giá đối với hắn mà nói vẫn đúng là không tính là gì sự.

"Núi này trên vắng ngắt, người sẽ không phải là thật sự muốn làm núi rừng ẩn sĩ chứ?"

"Tất nhiên là không." Vương Diệu nghe xong cười nói.

Mình còn có người thân còn có bằng hữu, tương lai cũng phải cưới vợ sinh con, còn muốn cùng xã hội này tiếp xúc, làm sao có khả năng làm một cái núi rừng ẩn sĩ, hắn chỉ có điều yêu thích loại này đối lập điểm tĩnh cùng chậm tiết tấu sinh hoạt thôi.

"Người nhà kia chờ thêm năm đầu xuân, khí trời biến ấm sau khi giả bộ tu chứ?"

"Không vội, người xem đó mà làm thôi, ngược lại ta lại không được."

"Cũng vậy."

Ở trong phòng nhỏ ngồi một hồi, lấy Vương Minh Bảo như vậy thể trạng cũng không nhận được thân thể run, không gì khác, này trong phòng nhỏ thực sự là có chút lạnh.

"Không ở người này ở lại : sững sờ, quá lạnh, ta không chịu được, buổi trưa tới nhà của ta ăn cơm, ta đều chuẩn bị kỹ càng."

"Được!"

Đến buổi trưa, Vương Diệu liền khóa kỹ cửa xuống núi, đến Vương Minh Bảo trong nhà, hắn trên căn bản là trụ ở trong thành, mà cha mẹ hắn bình thường ở trên trấn, trong nhà chỉ còn dư lại gia gia cùng bà nội, Vương Minh Bảo cũng thỉnh thoảng về nhà tới xem một chút hai vị lão nhân.

Hai đứa ngồi cùng một chỗ, đang ăn cơm, uống chút rượu, nói chuyện phiếm, lao tán gẫu, bất tri bất giác, thời gian liền trôi qua, rất nhanh liền đến hơn một giờ chiều.

"Buổi chiều còn lên núi sao?"

"Trên, có điều không vội." Vương Diệu quay đầu nhìn ngó bên ngoài, hoa tuyết còn ở bay xuống.

Này tuyết lớn thiên, không ai gặp lên núi, đừng nói lên núi, chính là ra ngoài cũng không muốn, trời lạnh, còn có gió tuyết, ở nhà nhiệt giường trên đầu ăn hạt dưa xem ti vi thật tốt a! Cũng chính là cần nhắc đến điểm này, Vương Diệu cũng không vội lên núi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Ưu thương cầu

"Người a, chính là cùng người không giống nhau." Vương Minh Bảo đạo, "Người ở cái kia trên núi, hãy cùng cái khổ hạnh tăng tự."

"Người không hiểu, như vậy rất tốt đẹp." Vương Diệu cười nói.

"Ngược lại, ta là không chịu được, một ngày cũng không được."

Vương Diệu từ Vương Minh Bảo nhà lúc rời đi đã hơn hai giờ, bên ngoài tuyết còn đang rơi, có điều đã nhỏ rất nhiều.

Hắn giẫm tuyết lên núi, vừa đi, một vừa thưởng thức cảnh tuyết.

Một người chậm chậm rãi, bốn phía yên tĩnh, chỉ có dưới chân truyền đến cọt cọt cọt cọt giẫm tuyết thanh.

Cát, một tiếng chim hót.

Vương Diệu ngừng đầu nhìn tới, chỉ thấy một con ung ở tuyết bên trong bay lượn, nhắm phía phía chân trời.

Ồ?

Vương Diệu khẽ than thở một tiếng!

Hắn có thể có thể thấy, trên bầu trời, gió tuyết bên trong xoay quanh con kia ung chính là trước đó vài ngày bị thương con kia ung.

Không nghĩ tới, nhanh như vậy nó là có thể trở lại phía chân trời.

Con kia ung tựa hồ cũng phát hiện Vương Diệu, một cái lao xuống lướt đi, ở thấp hơn độ cao dừng, ở hắn trên đỉnh đầu đã xoay quanh vài vòng, sau đó giương cánh bay cao, dần dần, bay đi.

Gặp lại, rảnh rồi thường về tới xem một chút!

Vương Diệu hướng về phía bầu trời hô một cổ họng, cũng mặc kệ cái kia ung nghe hiểu nghe không hiểu.

Gâu gâu gâu, trên núi truyền đến "Tam Tiên" tiếng kêu, tựa hồ là ở cùng vị bằng hữu này cáo biệt.

Làm Vương Diệu đi tới phòng nhỏ thời điểm, phát xuống "Tam Tiên" còn ở nhìn chăm chăm bầu trời, xem thần tình kia tựa hồ có hơi cô đơn.

Hắn đi lên phía trước nhẹ nhàng xoa xoa nó.

"Chính mình quá cô quạnh, nếu không cho người tìm cái bạn?"

"Tam Tiên" quay đầu lại nhìn ngó Vương Diệu, sau đó xoay người tiến vào chính mình ổ nhỏ, lẳng lặng nằm nhào ở chỗ này.

Rất ưu thương.

Vương Diệu bồi tiếp nó ở bên ngoài ở lại: sững sờ một hồi lâu mới vào trong nhà.

Ngoài phòng tuyết còn ở lạc, trong phòng có chút lạnh, hắn rót một chén hồng trà, sau đó cầm lấy một quyển Đạo kinh phiên xem ra.

Khả năng là tuyết rơi nguyên nhân, sắc trời bên ngoài đen rất sớm, Vương Diệu vốn là muốn buổi tối cũng không thể về ăn cơm được, thế nhưng nhận được mẫu thân điện thoại, nói là buổi tối để hắn về nhà ăn cơm.

Khi hắn xuống núi thời điểm, hoa tuyết rơi vào rất chậm, rất nhỏ, đến nhà cửa thời điểm, tuyết đã hoàn toàn dừng lại, thế nhưng phong nhưng quét lên, đặc biệt lạnh, cắt ở trên mặt, có chút đau.

"Tôi nay còn lên núi sao?" Lúc ăn cơm, Trương Tú Anh nói.

"Hùm, đi tới."

"Như thế lạnh, nơi đó liền cái sưởi ấm đồ vật đều không có, làm sao nhận được, lại nói, trời lạnh như thế này, sẽ không có người đi làm mò, tối nay cũng đừng đi tới." Trương Tú Anh khuyên can nói.

"Không có chuyện gì mẹ, ta này đều quen thuộc!"

Trương Tú Anh lại khuyên một hồi, thấy Vương Diệu cố ý như vậy, cũng là không tiếp tục khuyên ngăn trở.

Trên núi ban đêm càng lạnh hơn, Vương Diệu cũng đã quen, nằm trong chăn, có dây đặc chắn bông, hơn nữa hân thể chất bất phàm, cũng không cảm thấy có bao nhiêu lạnh, một đêm rất nhanh sẽ trôi qua.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu vừa ra cửa, liền nghe được một tiếng kêu to từ trên bầu trời truyền đến, ngẩng đầu vừa nhìn, chỉ thấy ngày hôm qua bay đi con kia chim điều hâu lại tiếp tục, sau đó rơi vào nhất là trắng kiện cái kia gốc đại thụ bên trên.

Gâu gâu gâu, nguyên bản nằm nhào ỏ chỗ bên trong "Tam Tiên" nghe được tiếng kêu sau khi trốn ra, hưng phấn kêu.

Này con ưng phi sau khi trở về, ngoại trừ đi ra ngoài kiếm ăn ở ngoài, liền liền sống ở đó cây trên, không hề rời đi.

"Nhìn dáng dấp ngươi là chuẩn bị ở đây an gia!" Vương Diệu thấy thế cười nói.

Con kia chim điều hâu ở trên nhánh cây quạt hương bỏ mấy lần cánh xem như là đáp lại.

"Hoan nghênh, nhiệt liệt hoan nghênh!"

Vương Diệu vô cùng cao hứng, Tam Tiên cùng mình rốt cục lại nhiều cái bạn, hơn nữa là biết bay.

Tuyết rơi sau ngày thứ ba, trong thôn lại nhiều một chiếc xe, Điền Viễn Đồ lái xe ở cửa thôn dừng lại, sau đó nhấc theo mấy cái trên cái hộp son.

Son gió rất lạnh, hân tuy rằng xuyên không ít nhưng là vẫn cứ thỉnh thoảng đánh rùng mình.

Vòng qua một ngọn núi,

Ngẩng đầu nhìn phía trước cách đó không xa, giữa sườn núi bên trên cái kia nơi phòng nhỏ, hà hơi.

"Trời lạnh như thế này, lại còn có thể ngủ ở trên núi, quả nhiên không phải người bình thường a!"

Hắn lên núi thấy sau khi, ở trong phòng nhỏ đến Vương Diệu.

Trong phòng nhỏ không có bất kỳ sưởi ấm biện pháp.

Nước nóng phao hồng trà rất nhanh sẽ nguội đi, lạnh không có cách nào vào miệng: lỏ vào.

"Đây là bằng hữu ta mẫu thân ca bệnh, ngươi xem một chút."

Điền Viễn Đồ cho Vương Diệu mang đến một chút quà tặng, ngoài ra còn có lần trước hắn cùng Vương Diệu nhắc qua người bệnh nhân kia ca bệnh.

"Ta xem một chút, mau chóng cho ngươi trả lời chắc chắn." Vương Diệu kết quả ca bệnh đại khái nhìn một chút, sau đó bỏ qua một bên.

"Được, hi vọng ngươi có thể mau chóng." Điền Viễn Đồ nói.

"Không thành vấn đề, chuyện lần trước cảm tạ ngươi."

"Ha ha." Điền Viễn Đồ cười vung vung tay.

Hắn giúp Vương Diệu là bởi vì đối phương đáng giá giúp, hơn nữa chuyện này đối với hắn mà nói, xác thực không tính là việc khó gì, chỉ có điều là nói một câu sự, nhưng có thể làm cho đối phương nợ một cái nhân tình, có sao mà không làm đây?

"Ngươi đây thực sự là quá mức nghèo khó, ngoại trừ có chút, không TV, không máy vi tính, chỉ có mấy quyển kinh thư?" Điền Viễn Đồ nhìn quanh phòng nhỏ bốn phía nói.

"Bên ngoài còn có một con cầu, một con ưng." Vương Diệu cười đến.

"Ừng?" Điền Viễn Đồ nghe xong sửng sốt, "Ngươi còn nuôi ưng?!"

"Không là ta nuôi, nó chỉ là tiện đường ở đây an gia mà thôi."

"Như vậy lạnh lẽo, ngươi lại có thể nhận được, không thể không khiến người ta khâm phục a!" Điền Viễn Đồ than thở.

"Quen thuộc là tốt rồi!"

Vương Diệu cười nói, kỳ thực, tối khởi đầu thời điểm hắn cũng là không quen, ở lên đại học thời điểm, ban đêm nhàn rỗi vô sự thời điểm có thể ở trong túc xá cùng bạn học nói chuyện phiếm, nói phét, có thể đi thư viện, có thể lên mạng; ở nhà có thể cùng người nhà ngồi cùng một chỗ tán gẫu, có thể xem tivi, có mạng lưới, nhưng là tại đây trên núi, chỉ có lẻ loi một mình hắn, đương nhiên cũng có điện thoại di động, có thể lên mạng. Thế nhưng đến cùng cùng trong nhà trong trường học không giống, từ khởi đầu không quen, đến chậm rãi thích ứng, đến hiện tại mơ hồ nhưng mà có chút thích cùng hương thụ, đây là một cái quá trình biến hóa.

Điền Viễn Đồ trong thời gian ngắn bên trong là không cách nào chuyển biến, tối thiểu nơi này giá lạnh hắn liền không chịu được.

Bởi vậy hắn ngốc thời gian cũng không lâu, mười mấy phút mà thôi.

Sự tình nói rõ, đồ vật đưa đến, hắn liền cáo từ rời đi.

Đối với hắn mang đến quà tặng, Vương Diệu là không muốn thu, làm sao đối phương thái độ kiên quyết, nhất định phải lưu lại, bắt đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là từ bỏ.

"Trong vòng ba ngày, gặp có kết quả." Vương Diệu nói.

"Được, ta chờ tin tức tốt của ngươi." Ba ngày thời gian không lâu lắm.

Điền Viễn Đồ ra phòng nhỏ sau khi, liếc mắt nhìn phòng nhỏ bên cạnh đại thụ kia trên, chính như vừa nãy Vương Diệu nói, mặt trên đứng thẳng một con ung.

Kiều ngạo ung.

Chính đang theo dõi hắn xem.

"Mỗi lần tới, đều có kinh hi a!" Hắn thờ dãi nói.

Như vậy động vật, ở huyện thành này bên trong, trong ngày thường nhưng là hiếm thấy nhìn thấy hoang dại, không muốn lại gặp có một con ở đây an gia, phải biết, đây chính là có chỗ của người ở, sẽ mỗi loại hoang dại động vật đối với nhân loại đều có một loại gần như thiên nhiên bài xích cùng căm thù.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Quái bệnh

Điền Viễn Đồ đi rồi, Vương Diệu cảm lấy hắn đưa tới bệnh đến, cẩn thận lật xem.

Ca bệnh phi thường toàn, Tây y, Trung y đều có.

Bệnh nhân bệnh cũng rất kỳ quái, chứng bệnh rất nhiều, thế nhưng hệ thống rót vào cho hắn tri thức để hắn cấp tốc nắm lấy trọng điểm.

Dương khí không đủ, Âm Dương mất cân bằng.

Cho dù là ở trong một năm nóng nhất tiết trời đầu hạ, nàng cũng sẽ cảm giác đều cả người rét run, mùa đông liền càng không cần phải nói, cả năm tối thiểu có ba trăm thiên ngốc ở trong phòng không dám ra ngoài hoạt động.

Như vậy như vậy, trải qua nhiều năm, vẫn không thấy được, thân thể càng ngày càng kém.

Đương nhiên, đây chỉ là ca bệnh trên cho thấy đến đồ vật, kỳ thực, Vương Diệu càng muốn gặp thấy chân nhân, như vậy hắn có thể càng tốt hơn xác thực định một hồi, dù sao hắn hiện tại đã không phải với y đạo phương diện một chữ cũng không biết newbie, đã học được "Xem mạch" "Phương pháp", hắn cũng muốn thử một chút.

Xem xong ca bệnh sau khi, hắn vừa cẩn thận suy tư chốc lát, trong lòng có chừng một ý nghĩ.

Nếu thân thể kém, như vậy cần chính là trước tiên điều trị thân thể một cái, đã như thế" Bồi nguyên thang "Hắn là cực kỳ thích hợp.

Chỉ là này" quy nguyên "Cùng" son tinh " tốc độ sinh trưởng thực sự quá chậm, chỉ nhìn một cách đơn thuần hành điệp đều chưa nẩy nở liền biết phía dưới rễ cây khẳng định là không có đạt đến được dùng yêu cầu.

Nếu như trực tiếp từ "Hiệu thuốc" mua, khen thưởng điểm không đủ.

Thực sự không được lời nói?

Vương Diệu quay đầu, vọng hướng phía ngoài những người bị tuyết bao trùm những người phổ thông được thảo.

Ở cổ nước suối đục bên dưới, chúng nó tốc độ sinh trưởng cũng là phi thường nhanh, trong đó sớm nhất trung hạ cái kia năm loại được thảo đã có thể thu hoạch, lúc trước hắn đã từng làm thí nghiệm, những được thảo này là có thể bán vào "Hiệu thuốc" do đó hối đoái khen thưởng điểm, chỉ có điều số lượng cần rất nhiều.

"Thực sự không được, hay dùng chúng nó."

Có điều Vương Diệu không vội vã động thủ, hắn muốn suy nghĩ một chút nữa.

Cân nhắc một ngày, Vương Diệu cũng không nghĩ tới càng tốt hơn phương pháp, liền quyết định trước tiên từ tự mình nghĩ tốt phương pháp thử xem.

Này" Bồi nguyên thang "Có thể có bán bồi nguyên, đối với thân thể hữu ích vô hại.

Ngày thứ hai buổi chiều, Vương Diệu đào móc một phần sa sâm.

Mặt đất bị đông cứng rất cứng, thu hoạch lên khá tốn sức.

Vương Diệu cũng không vội, cũng chậm chậm rãi từng cây từng cây đào móc, sau đó đem thổ địa bằng phẳng tốt.

Trong quá trình này, hắn cho Điền Viễn Đồ gọi một cú điện thoại, nói cho hắn rồi kết quả, phối lộ ra được, thử xem hiệu quả làm sao. Điền Viễn Đồ nghe xong vô cùng cao hứng.

Vương Diệu bỏ ra ba ngày thời gian vừa mới tập hợp được rồi những người điểm hối đoái, hối đoái phối chế "Bồi nguyên thang" cần thiết "Son tinh" cùng "Quy nguyên", đón lấy cần thiết chính là giao chế bộ này được cái khác mấy vị thuốc.

Những thuốc này, Vương Diệu nơi này đã không có trữ hàng.

"Nhìn dáng dấp, rảnh rỗi đến tiến vào chuyển thành."

Tới gần năm quan, ở bên ngoài công tác người trẻ tuổi lục tục trở về làng, thôn nhỏ cũng náo nhiệt lên, có năm mùi vị.

Vương Diệu xe cũng sửa tốt, chuyên môn có người đưa đến trên trấn, hắn vừa vận mượn cơ hội này đi tới một chuyến Liên Sơn huyện thành, mua đủ phối chế" Bồi nguyên thang" cần thiết những người phổ thông được thảo, đương nhiên, lần này hắn mua được liệu chất lượng tự nhiên là không cách nào cùng lần trước Hà Khải Sinh mang đến những người thượng hạng được liệu so với, dùng để phối hợp hai vị kia linh thảo, thực sự là có chút chà đạp.

Vì thế, hắn cũng hỏi qua bán thuốc địa phương, hỏi bọn họ có thể mua hay không khá hơn một chút được liệu, đối phương nói có thể, thể nhưng cần thời gian, liền Vương Diệu thanh toán tiền đặt cọc, để bọn họ cung cấp càng tốt hơn được liệu.

Tôi thiếu một điểm, đều muốn hoang đại, trong đó vài loại được liệu trọng yếu đều có đặc biệt nói rõ.

Còn có, thời gian kỳ hạn là trong một tuần lễ.

"Người trẻ tuổi, biết cái gì là tốt được liệu sao, làm điểm gần như là được." Kỳ thực, được liệu công ty là yêu thích khách hàng như vậy, bình thường được liệu lợi nhuận có, thể nhưng còn lâu mới có được hoang đại được liệu lợi nhuận như vậy cao.

Tỷ như hoang đại sâm núi, chia làm cấp tám, làm sao phân, không cần nói người bình thường,

Chính là người chuyên nghiệp cũng có nhìn nhầm thời điểm, huống chi như vậy một người trẻ tuổi.

Rời đi được liệu công ty, Vương Diệu không có vội vã trở lại, mà là đi chuyển siêu thị, cho cha mẹ mua mấy bộ quần áo, xem như là năm mới lễ vật, thuận tiện mua một chút Tết đến dùng đồ vật, chủ yếu là chút kẹo loại hình, còn rượu thuốc, trong nhà còn có, hơn nữa mấy ngày trước, Điền Viễn Đồ lại đưa đi một ít.

"Người lại mua những thứ đồ này làm gì, sau vài ngày ta còn chuẩn bị đi trên trấn một chuyến đây." Về đến nhà sau khi, Trương Tú Anh nhìn thấy hắn mua như thế ít thứ, lầm bầm vài câu, nhưng vẫn là vui cười hơn hờ tiếp tới.

Ở nhà đợi một hồi, Vương Diệu lại lên núi.

Hôm nay mặc dù ra mặt trời, thế nhưng ánh mặt trời không tính long lanh, trên núi tuyết hóa cũng chậm.

Những người gieo xuống mầm cây nhỏ, tân mọc ra lá cây tựa hồ lớn lên không ít, thân cây tựa hồ cũng tráng kiện một chút.

"Nhanh lên một chút trường, chờ các người lớn rồi, này trận uy lực cũng là càng lớn."

Vương Diệu vào phòng, lấy ra từ trong thành đủ mua dược liệu, bởi vì có hệ thống "thể hồ quán đỉnh", hẳn đối với những thuốc này một chút liền có thể xem cái gần như.

Đều là nhân công trồng trọt, hơn nữa là trong đó thứ phẩm.

Tuyệt đối không đáng hẳn dùng tiền cái kia giới, thế nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn, trong thị trấn liền nhà này dược liệu công ty quy mô to lớn nhất, dược liệu tới đây đủ hết, hơn nữa đối lập giá cả cũng càng lợi ích thực tế một ít, này không phải những người phổ thông nhà thuốc có thể sánh được.

"Trước tiên thả một nơi, chờ một chút đi." Vương Diệu đem những dược liệu kia phóng tới một bên.

Hắn thực sự là không muốn dùng những dược liệu này chà đạp cái kia hai vị "Linh thảo", đối với dược thảo tiếp xúc càng nhiều, hẳn càng biết cái kia "Linh thảo" quý giá, tuyệt đối không phải bình thường dược thảo có thể sánh được.

Quá đại khái ba ngày thời gian, hắn nhận được một cú điện thoại, nói là hắn muốn mấy vị thuốc đã hàng đến, để hắn đi lấy hàng.

Vương Diệu lập tức cùng trong nhà nói một tiếng, sau đó lái xe tiến vào thị trấn, đi tới lần trước bán thuốc địa phương, tiếp đón hắn không còn là cái kia cái người đàn ông trung niên, mà là một cái họ Lý quản lý, con mắt không lớn, thế nhưng tặc quang, cười tươi như hoa, vừa nhìn chính là cái tâm nhân rất nhiều khôn khéo thương nhân.

Nhìn thấy Vương Diệu sau khi đến, hắn không có vội vã cái kia dược liệu, mà là hiện đem Vương Diệu mời đến trong phòng khách điện ngồi xuống, bưng trà rót nước.

"Lý quản lý, không muốn phiền phức, trực tiếp lấy thuốc tài là được." Vương Diệu thấy thế nói.

"Không vội, trước tiên uống ngụm nước, vì lão đệ ngươi này mấy vị thuốc, ta nhưng là không ít phí công phu a, người biết, hiện tại hoang đại dược liệu xác thực là khó tìm a!" Lý quản lý than thở.

"Vậy làm phiền ngài." Vương Diệu cười cười nói.

Thăm nghĩ, thương nhân lái nặng, trước mắt cái này nên chính là điển hình, chỉ là hi vọng cái kia dược liệu không cần có vấn đề gì mới tốt.

Hắn huyền một lúc sau, cái kia quản lý quản lý gọi người đem Vương Diệu muốn mấy vị thuốc cầm tới, đặt ở trên bàn.

Kỳ thực, đơn độc mấy vị thuốc, vốn là không cần làm cho lớn như vậy phí hoàng hốt, chỉ là vị này Lý quản lý cảm thấy trước mắt người trẻ tuổi này khả năng là một nhân vật, mà những dược liệu này kỳ thực là có chút "Vấn đề", chỉ có điều không lớn, hẳn sợ xảy ra sự cố, nhân đặc địa này lại đây chiêu đãi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Dược cần nhân hòa

Những thuốc này đều dùng hồng hộp bọc lại, nhìn qua rồi cùng những người phổ thông dược liệu không giống nhau.

Vương Diệu từng cái kiểm tra dược liệu.

Kỳ thực trong này chủ yếu nhất chính là nhân sâm cùng linh chi này hai vị thuốc, chúng nó tác dụng to lớn nhất, tương ứng giá cả cũng cao nhất, cái khác được liệu giá cả phải kém chút.

Xem trong tay nhân sâm, người này tham, không phải chân chính hoang đại nhân sâm, mà là di sâm núi, là đem còn nhỏ đồng ruộng sâm núi cấy ghép đến trên núi trưởng thành, tuy rằng muốn dùng giá trị cũng cực cao, thế nhưng so với chân chính dã sâm núi vẫn là kém một chút, loại này khác biệt trước thiên, không phải sau đó có thể bù đắp.

Linh chi đúng là thuần túy hoang đại, thế nhưng niên đại không đúng, không có đạt đến Vương Diệu yêu cầu niên đại.

"Như thế nào, những thuốc này có thể đều là ta tốn sức sai người mua được." Một bên Lý quản lý thấy Vương Diệu xem chăm chú, chờ giấy lát sau khi không nhìn được hỏi.

"Hừm, thuốc này, ta muốn." Vương Diệu nhìn chỉ chốc lát sau thả xuống được liệu nói.

"Ha ha, thật tinh mắt." Lý quản lý giờ ngón tay cái lên nói.

"Thế nhưng giá tiền đến nói lại." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Có ý gì?" Lý quản lý sững sờ nói.

"Người này tham, không phải thuần hoang đại, mà là di sâm núi, niên đại cũng không đúng, ta muốn chính là chỉ ít ba mươi năm, này di sâm núi nhiều nhất hai mươi năm." Vương Diệu chỉ chỉ nhân sâm.

"Này linh chi là hoang đại, thế nhưng niên đại cũng không tới, ta muốn không dưới năm mươi năm, nó chênh lệch chỉ ít mười năm." Hắn lại chỉ vào một bên linh chi nói.

"Cái khác mấy loại được liệu, ta liền không nói nhiều."

Một bên Lý quản lý nghe xong sững sờ, bởi vì hắn biết những thuốc này nơi đó có vấn đề, người trẻ tuổi trước mắt này mới vừa nói chính là một điểm không kém!

Những phương diện này đồ vật hắn tuy rằng hiểu một ít, thế nhưng cũng không tinh thông, nhưng cũng rõ ràng muốn rõ ràng tách ra chính tông hoang đại nhân sâm cùng "Di sâm núi" khác biệt tuyệt đối không phải bình thường bản lĩnh liền có thể làm được, nếu như nói một lần lại trùng hợp thành phần, như vậy hai lần đều phân biệt đúng rồi hiển nhiên chính là cá nhân bản lĩnh.

Trước mắt người trẻ tuổi này, tuổi như vậy nhẹ, lại ở đối với được liệu phán đoán phương diện có như vậy trình độ, thực sự là để hắn giật mình.

"Cái này" hắn đang suy tư làm sao đối với Vương Diệu giải thích chuyện này.

Vương Diệu nhưng là lẳng lặng ngồi ở trên ghế sofa.

Những thuốc này có thể dùng, có thể cùng "Sơn tinh" cùng với "Quy nguyên" hai vị này phải phối hợp bố trí "Bồi nguyên thang", mặc dù có chút sai biệt, so với hắn tưởng tượng muốn kém một chút, thế nhưng cũng thỏa mãn điều kiện, thế nhưng nếu như trước mắt cái này Lý quản lý mở giá cả vẫn là hời, như vậy hắn liền sẽ chọn từ bỏ.

Tiền, hắn có, nhưng sẽ không tiêu lung tung.

Lý quản lý về mặt có chút giấy dựa cùng do dự, vốn là hắn còn muốn lại khê cần rằng, kiên trì một hồi, trả một trả, nhưng nhìn Vương Diệu mặt mũi bình tĩnh, biết mình lần này tám chín phần mười đụng tới người lành nghề.

"Cái giá này so với thương lượng kỹ càng rồi lại xuống hai vạn." Lý quản lý cắn răng nói.

"Dưới hai vạn." Vương Diệu đạo, trải qua hệ thống truyền vào, ở thêm vào trong ngày thường học tập, hắn đã đối với trên thị trường loại này hoang đại được liệu giá cả có một cách đại khái phán đoán, coi như sai lầm kém, cũng sẽ không quá lớn, bởi vậy có tâm lý của chính mình giá cả.

"Được!" Do dự chốc lát, vị này Lý quản lý nói.

Lần này, Vương Diệu thoải mái thanh toán khoản.

"Nếu như sau đó cần hoang đại được liệu lời nói có thể tới tìm ta nữa." Lý quản lý cười nói.

Này một đơn, tuy rằng so với hắn dự đoán kết quả phải kém rất nhiều, thế nhưng trên thực tế hắn là có kiếm lời.

"Được, hi vọng đến lúc đó Lý quản lý có thể thăng thần chờ đợi." Vương Diệu mỉm cười nói.

"Tuyệt đối sẽ không, ta bảo đảm." Lý quản lý vỗ ngực nói.

Vương Diệu không nhiều dừng lại, từ chối Lý quản lý cùng nhau ăn cơm mời trực tiếp cầm được lái xe rời đi, trở về sơn thôn, lên Nam sơn.

Nếu thu được hoang đại dược liệu, như vậy, những người hàng nhái dỏm là có thể không cần.

Có thể ngao chế "Bồi nguyên thang".

Hải Khúc thị bên trong, ven biển một chỗ biệt thự trong, một người đàn ông trung niên ở trong phòng khách đi qua đi lại.

"Làm sao, tâm thần không yên." Ngồi ở trên ghế sofa, một cái hơn ba mươi tuổi uyển ước nữ tử, nhìn chồng mình.

"Đều qua chừng mấy ngày, hấn vẫn không có cho ta bất kỳ trả lời chắc chắn." Nam tử nói, hấn chính là Điền Viễn Đồ, lúc này vì là bằng hữu nhờ vả sự tình mà có chút phiền lòng.

"Gọi điện thoại hỏi một chút không là được?"

"Quên đi, ta đang đợi hai ngày đi." Hấn cầm điện thoại lên do dự chốc lát lại thả xuống.

"Là hải xuyên sự?"

"Hừm, mẫu thân hấn bệnh."

"Mười mấy năm bị bệnh, không tốt trị." Từ Giai Tuệ nói.

"Người không phải cũng là mười mấy năm bệnh, hai phó dược được rồi!"

"Vậy thì chờ một chút." Từ Giai Tuệ đạo, chẳng biết vì sao, nàng đối với cái kia ở trong núi người trẻ tuổi có một loại đặc biệt tín nhiệm, luôn cảm thấy, hấn có thể lần thứ hai sáng tạo kỳ tích, chữa khỏi chồng mình bằng hữu mẫu thân bệnh gì.

Nam sơn bên trên, trong phòng nhỏ, Vương Diệu chuẩn bị kỹ càng dược liệu, thể nhưng là không có vội vã ngao dược.

Hấn ngẩng đầu nhìn ngó bầu trời bên ngoài, sắc trời đã tối lại, hấn đi tới phía trước cửa sổ, tiện tay một hồi, trong tay có thêm một quyển cổ kinh kinh thư, 《 Tự Nhiên Kinh 》, trầm xuống mới tới, thấp giọng đọc kinh thư, mãi đến tận sắc trời đen kịt lại.

Sáng sớm ngày thứ hai, quản lý vườn thuốc, tu hành, sau đó, hấn liền bắt đầu chuẩn bị ngao chế "Bồi nguyên thang".

Dược liệu,

Sơn sài,

Cỏ nước suối,

Bách thảo oa,

Tất cả chuẩn bị thỏa đáng, bầu trời bên ngoài là ánh mặt trời chiếu khắp.

Có thể bắt đầu rồi,

Nhóm lửa, sơn sài bắt đầu cháy rừng rực,

Bách thảo oa gác ở hỏa trên,

Dược liệu dựa theo không giống trình tự gia nhập trong đó, không chỉ trong chốc lát, mùi thuốc liền từ trong nồi nhẹ nhàng đi ra.

Đều đều sôi trào, các loại dược liệu dược lực thành phần khoách tán ra đến, dung nhập vào cỏ nước suối bên trong.

Vương Diệu lặng lẽ ngồi ở chỗ đó, thỉnh thoảng thêm chút sài.

Các loại phổ thông dược liệu đều gia nhập trong đó, cuối cùng là cái kia hai vị linh thảo, "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên".

Đây là thứ trọng yếu nhất, về rồng điểm mắt.

Núi sông chi tinh hoa, áp đặt thể phách, cố bản quy nguyên.

Dược thang màu sắc dần dần phát sinh ra biến hóa, một bộ "Bồi nguyên thang", thành!

Thu thập xong, đem dược thang đựng vào xong việc trước tiên chuẩn bị kỹ càng bình sứ trắng bên trong, bên ngoài mặt trời đã bắt đầu tây tà.

Thời gian trôi qua rất nhanh.

Đây là hần trải qua mấy ngày nay ngao được tích góp lại kinh nghiệm, bình thường được, bất kể là ban ngày vẫn là ban đêm, buổi sáng vẫn là buổi chiều, cũng có thể, thế nhưng hệ thống bên trong đưa ra phương thuốc được lại có chút không giống, cổ nhân làm đại sự thời điểm đều muốn nhìn một chút canh giờ, lớn đến xuất binh đánh trận, nhỏ đến buôn bán khai trương, kỳ thực đến hiện tại cũng là như thế, nói là mê tín cũng có thể, nói là một loại tự tâm lý của ta nhắc nhở cũng có thể.

Ngao được cũng là như thế, đây là một cái tiêu hao tinh khí thần sự tình, tương tự phương thuốc, tương tự được liệu, ở hàn chín rét đậm cùng ở nóng bức còn lại ngao chế ra hiệu quả khả năng không giống, do một cái nổi lòng bình tĩnh, tinh thần sung mãn người và một cái phập phồng thấp thỏm, chán ngán thất vọng người ngao chế ra kết quả cũng khả năng không giống nhau.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Thạch hoa thiết mai

"Đúng rồi, còn có mấy vị thuốc thảo không có gieo xuống."

Vương Diệu nhớ lại đến mình Bách Thảo viên nhiệm vụ có vẻ như còn chưa hoàn thành, kém ba trồng linh thảo không hề gieo trồng.

Mấy ngày trước, hần cầm trong tay còn có một bao lần trước hoàn thành nhiệm vụ thu được hạt giống gieo xuống. Lần kia vẫn là linh thảo, tên là "Sương lạnh thảo".

Sương lạnh thảo: Hạ miền đông trường, có thể thanh nhiệt giải hòa, đi dương độc.

Linh thảo này là hần hoàn thành nhiệm vụ thời điểm, hệ thống khen thưởng, đúng là thích hợp vào lúc này trồng trọt.

Ngoài ra, trong tay hần đã không có cái khác "Linh thảo" hạt giống, không có biện pháp khác, chỉ có thể từ cái kia hệ thống bên trong hồi đoái, hơn nữa bởi vì đẳng cấp duyên cớ, hần hiện tại có thể hồi đoái linh thảo notron chủng loại có hạn, có điều trước sau, trong đó có vài loại cùng hần gieo xuống xung đột lẫn nhau.

Tham khảo một hồi trong tay 《linh thảo thu》hần lựa chọn vài loại.

Thạch hoa: Trong đá sinh, trong đá trường, hòa tan được trong cơ thể các loại ngoan thạch.

Thiết mai: Hoa như mai, ngành như sắt, cường gân cốt.

Lâm dương hoa: Hoa như lửa, như diễm dương, bù dương khí.

Ba bên trong linh thảo loại ở đã sớm lựa chọn chỗ tốt, sau đó dùng cổ nước suối đúc.

Này rét đậm khí trời, nếu là nước bình thường, đội rớt hết sau khi, dùng không được bao nhiêu thời điểm sẽ kết băng, này cổ nước suối nhưng là vô cùng thần diệu, không chỉ đội xuống đi không kết băng, thậm chí ngay cả đóng băng thổ địa cũng tan ra, trở nên xộp lên, phảng phất này nước là ẩm áp giống như vậy, thần kỳ như thế biểu hiện cũng làm cho hần không khỏi hơi xúc động cùng thần phục.

Ngày thứ hai, hần cho Điện Viễn Đồ gọi điện thoại, nói cho hần được đã ngao được rồi, để hần lại đây lấy, Điện Viễn Đồ đến rất nhanh, nhận được điện thoại có điều nửa giờ công phu liền xuất hiện ở trong sơn thôn, sau đó đi lại vội vã lên núi, tuy rằng đến vội vàng, thế nhưng hần vẫn mang theo một ít quà tặng đến rồi.

"Không phải nói, đừng mang đồ vật tới sao? !" Vương Diệu thấy thế đạo, mỗi lần đều thu đồ của người ta, hần luôn cảm giác đến bất khoản.

"Một ít tiểu quà tặng, coi như là sớm cho người cùng người nhà chúc tết." Điện Viễn Đồ cười nói.

"Đây là được, trong vòng ba ngày, ôn phục." Vương Diệu đem ngao chế tốt "Bồi nguyên thang" đưa tới Điện Viễn Đồ trong tay.

"Cảm tạ, bao nhiêu tiền?" Điện Viễn Đồ trân trọng nhận lấy, hần nhưng là biết này một bình nhỏ được là quý giá bực nào.

"Bộ này được, không cần tiền." Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

Này xem như là hần còn Điền Viễn Đồ lần trước giúp ân tình của hần, Vương Diệu dùng mất rồi ba ngày đưa một bộ dược đặc thù quyền lợi, một bộ dược, vốn là giá trị trăm vạn, này chính là ân tình, nợ ơn, nói nhẹ cũng nhẹ, nói trọng cũng trọng, đối với Vương Diệu loại này van xin hộ nghĩa người mà nói, tôi không muốn khát nợ chính là nợ ơn.

"Cảm tạ!" Điền Viễn Đồ sững sờ một chút, sau đó cũng hiểu được Vương Diệu ý tứ của những lời này.

Hần từ nơi này cầu quá dược, biết người trẻ tuổi trước mắt này cung cấp dược thần kỳ, cũng biết thuốc này giá cả là biết bao đắt đỏ, trong tay mình bộ này dược, tuyệt đối giá cả không ít, nếu không cần tiền, cái kia chính là vì trả ân tình.

"Ngày khác, ta ở đến nhà bái tạ."

"Không cần."

Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày thu được mười người tán thành (bệnh nhân hoặc người nhà), không phải chủ động đến nhà, không được lập lại. Hoàn thành quest thưởng tùy cơ, nhiệm vụ thất bại trừng phạt, thu hồi bách thảo oa.

Mười ngày, mười người tán thành?

Nhìn thấy nhiệm vụ này nhắc nhở, Vương Diệu hơi nhíu nhíu mày, nhiệm vụ này khó thực hiện, chủ nếu là có một cái phụ gia điều kiện, chính là không phải chủ động đến nhà, này thì tương đương với không thể chào hàng sản phẩm, ngồi đợi buôn bán tới cửa.

Hồi lâu không phát nhiệm vụ, kéo đến tận một cái hồ a!

Điền Viễn Đồ còn có việc, không có ở trên núi lưu lại, lại nói này rét đậm khí trời, trên núi trong phòng nhỏ dị thường giá rét, hần căn bản cũng không có lưu lại hứng thú, vội vội vàng vàng xuống núi, thậm chí gần đây đến thời điểm còn gấp.

Rời đi sơn thôn sau khi, hần không có đi Liên Sơn huyền thành, mà là quay đầu đi tới Hải Khúc thị.

Xe ở trên đường lái rất nhanh, cho thấy đến hần thứ thời đại ngách tâm tình rất gấp.

Hải Khúc thị tới gần ven biển địa phương, có một cái đặc thù tiểu khu, đây là ở đều là trong thành phố thực quyền nhân vật, nhìn thấy Điền Viễn Đồ xe sau khi, gác cảnh sát vũ trang gọi điện thoại liền cho đi, chiếc xe này đến rồi không phải một lần, bọn họ đã có ấn tượng.

Điền Viễn Đồ tiến vào trong tiểu khu, sau đó tiến vào một tòa biệt thự bên trong.

Biệt thự trong phòng khách bên trong, một cái nho nhã nam tử chờ ở nơi đó.

"Viễn Đồ."

"Hải xuyên, may mắn không làm nhục mệnh, cho a đi thử xem đi." Điền Viễn Đồ từ bên người mang theo trong gói hàng lấy ra từ Vương Diệu nơi đó cầu đến dược.

"Theo ta một khối lên đi, mẹ mới vừa rồi còn nhắc lên nguoi đây."

Hai người một khối lên lầu, tiến vào lên trên lầu một chỗ trong phòng ngủ, vốn là biệt thự này bên trong có khí ẩm, liền vô cùng ẩm áp, chỗ này bên trong phòng ngủ so với bên ngoài còn muốn ẩm áp, trong phòng lại một cái đã có tuổi nữ tử, tóc đã hoa râm, thân hình gầy gò, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn qua một mắt, cũng không có bao nhiêu tinh thần, ở như vậy ẩm áp như xuân trong phòng ngủ còn ăn mặc thâm hậu áo bông.

"A đi."

"Viễn Đồ, nguoi thật có chút thán ngày không đến rồi, nhanh ngồi." cái nữ tử nhìn thấy Điền Viễn Đồ rất là cao hứng, lôi kéo hần ngồi xuống, sau đó hỏi một chút nói, một bên cái kia nho nhã nam tử cũng không nói lời nào, chỉ là cười đứng ở một bên.

Chờ hần hỏi sau khi xong, vừa mới nhắc lên dược sự tình đến.

"Mẹ, đây là Viễn Đồ đặc biệt hỏi ngài cầu dược, ngài, thử xem?" Nho nhã nam tử nhẹ giọng hỏi.

"Ai, còn không từ bỏ a, ta bệnh này a, không tốt đẹp được!" Nữ tử thở dài nói.

"A đi, ngài thử xem, nói không chắc gấp có hiệu quả đây?" Điền Viễn Đồ nhẹ giọng nói.

"Vậy thì thử xem!"

Dược dùng nước nóng hơi một nóng, sau đó ngã một tiểu chung, cô gái kia uống xong.

Thuốc này vào phủ tạng, chỉ cảm thấy ẩm áp, sau đó liền cấp tốc hóa thành mấy đạo, khuếch tán đến thân thể mỗi cái bất ổn, nguyên bản cảm thấy lạnh thân thể, tựa hồ lập tức ẩm áp rất nhiều, hơn nữa trên người cũng có thêm chút khí lực, không giống vừa nãy như vậy không có tinh thần.

"Hừm, thuốc này, có hiệu quả." Đã có tuổi nữ tử mỉm cười nói.

"Có hiệu quả là tốt rồi, trong vòng ba ngày, ôn phục." Điền Viễn Đồ nói.

"Được."

Điền Viễn Đồ cùng cái kia nho nhã người đàn ông trung niên lại đang trong phòng ngủ ở lại một hồi, sau đó liền đi ra ngoài, đi tới một gian trong thư phòng.

"Cảm giác gần đây như thế nào a?" Điền Viễn Đồ cười hỏi mình vị lão hữu này.

"Ài, bận bịu không xong sự, tới gần năm quan càng là như vậy, sau một tiếng ta còn phải đi ra ngoài một chuyến."

"Có đúng không, vậy ta liền không quấy rầy ngươi." Điền Viễn Đồ đứng dậy liền muốn rời khỏi.

"Không vội, này không còn có chút thời gian sao, ngồi xuống, chúng ta trò chuyện." Nam tử nho nhã kia ngăn cản hẳn.

"Ngươi gần đây thời điểm gầy."

"Vâng, gầy mấy cân, vừa tới thời điểm a, đầu mấy ngày bận bịu đều ngủ không yên." Nho nhã nam tử nói, "Hiện tại tốt lắm rồi."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Tụ 4 mới chỉ linh thành 1 mới thiên địa

Hai cái lão hữu, nói một chút nói.

Mặc dù nói là bạn cũ lâu năm, thế nhưng lẫn nhau thấy rõ thân phận địa vị không giống, có một số việc hay là muốn chú ý, điểm này, Điền Viễn Đồ hẳn trong lòng hiểu rõ.

Điền Viễn Đồ ở trong thư phòng của hắn ở lại : sững sờ đại khái mười mấy phút liền cáo từ rời đi.

Hắn rời đi không bao lâu, nho nhã nam tử từ trong thư phòng đi ra, trang điểm được, cũng chuẩn bị xuất phát, tài xế đã chờ ở bên ngoài.

"Lại đi ra ngoài a?"

Ngay ở nàng chuẩn bị lúc ra cửa, mẹ của hắn từ trong phòng đi ra.

"Mẹ, ngài làm sao đi ra?" Nho nhã người đàn ông trung niên vội vàng tiến ra đón.

"Lão chờ ở trong phòng muộn đến hoảng, đi ra đi một chút, hóng mát một chút, uống cái kia dược, cũng cảm thấy thoải mái một chút, thân thể có chút khí lực, cũng không như vậy sợ lạnh." Nữ tử cười nói.

"Thật sự có thần kỳ như vậy?" Người đàn ông trung niên nghe xong kinh ngạc nói.

Dược, có tác dụng hay không là nói chuyện, thấy hiệu quả tốc độ lại là nói chuyện.

Vốn là, hắn đối với thuốc này hiệu quả là duy trì bán tín bán nghi thái độ, dù sao lấy thân phận của hắn, những năm gần đây vì mẹ của chính mình nhưng là xin mời quá không ít danh y, thế nhưng có hiệu quả trước sau là có hạn, nhiều nhất là duy trì hiện trạng, không còn chuyển biến xấu, chung quy, lão nhân đã là đã có tuổi.

Hắn này bạn cũ cầu tới đây dược, nếu như có hiệu quả, hắn sẽ cảm thấy vô cùng cao hứng, thế nhưng uống vào có điều nửa giờ thì có rõ ràng hiệu quả, như vậy dược hiệu ở một số thuốc tây trên người có thể thấy được, thuốc Đông y sao?

Xưa nay cho hần ấn tượng chính là thấy hiệu quả chậm, tác dụng phụ tiêu, không nghĩ, này một bộ được lại thần kỳ như thế.

"Ta cho tiểu Trần nói một tiếng, làm cho nàng tới bồi ngài."

"Không cần, chính ta đi một chút là được, người bạn bị đi thôi."

"Ai."

Người đàn ông trung niên đi xuống lầu, vẫn là không yên lòng, có cố ý cùng dưới lầu bảo mẫu nói một tiếng, sau đó liền ra cửa.

Nam sơn bên trên, Vương Diệu nhìn trong ruộng thuốc linh thảo, hơi có chút xuất thần.

"Kỳ quái, chuyện gì thế này?"

Mấy ngày nay, hần mỗi ngày quan sát những linh thảo này, cẩn thận ghi chép chúng nó sinh trưởng tình huống, thông qua ghi chép số liệu so sánh, hần phát hiện những linh thảo này tựa hồ sinh trưởng tốc độ càng ngày càng chậm.

Tình huống như thế hần vẫn là lần đầu gặp phải, không có kinh nghiệm, chỉ có thể từ hệ thống truyền vào trong tri thức, nhìn có thể hay không tìm tới gây nên sự biến hóa này nguyên nhân, đồng thời cũng lật xem trong tay cái kia bản 《linh thảo thu》.

Cuối cùng, hần mơ hồ đến ra một cái đáp án.

Linh khí không đủ, địa lực không đủ.

Kỳ thực, này cùng loại hoa màu là một cái đạo lý, một mẫu đất phòng trong bao nhiêu hoa màu là hiếm có, bởi vì địa lực quan hệ, coi như là sử dụng các loại phân bón hữu cơ, phân hóa học cũng là lại hạn mức tối đa, không thể không hạn chế tăng cường, cái gọi là mẫu sản vạn cân, thuần túy chính là vô nghĩa.

Wang Diu trông trọt những dược thảo này hiện tại liền gặp phải cái vấn đề này, cũng không đủ chất dinh dưỡng cung cấp chúng nó sinh trưởng, như chỉ là phổ thông dược thảo còn khá hơn chút, cỏ nước suối hay là đã đủ rồi, thế nhưng những này "Linh thảo" không được, chúng nó sinh trưởng cần "Linh khí".

Như thế nào linh khí?

Bên trong đất trời tinh hoa, thổ địa, xuyên trong nước "Độ phi" "Sinh cơ", tinh khiết không ô nhiễm không khí, vân vân.

Đơn giản điểm, nguyên thủy chỉ bên trong vùng rừng rậm "Linh khí" càng nồng nặc, liền dễ dàng thai nghén kỳ hoa dị thảo, cũng có thể lý giải vì là "Sinh cơ" nồng nặc địa phương, mà ở công nghiệp hoá trong đại đô thị diện, bởi vì ô nhiễm môi trường lợi hại, không cần nói trông trọt "Linh thảo", chính là phổ thông hoa cỏ cây cối sinh trưởng sinh sôi nảy nở cũng muốn chịu ảnh hưởng, nơi đó không có một chút nào "Linh khí" có thể nói.

Nói cách khác, mảnh này trong ruộng thuốc, ứng vì là "Linh khí" không đủ, "Linh thảo" trông trọt đã chịu đến hạn chế.

Linh khí không đủ, nên làm gì thay đổi đây? Đây không phải một cái tiểu nhân công trình.

Đúng rồi.

Hần nhớ tới cái kia bản 《Ngũ Hành trận》, đây là sơ cấp nhất trận pháp, nhưng cũng là trụ cột nhất đồ vật, bên trong có lẽ có ít phương diện này nhắc nhở.

Ý nghĩ hơi động, cái kia bản cổ kính thư tịch liền xuất hiện ở trong tay hần.

Quyển sách này, hần đã từng từng đọc không ngừng bách biến, đồ vật bên trong kỳ thực đã khác ở vậy còn bên trong, thế nhưng đã có ít ngày không thấy, lấy thêm ra tới xem một chút, vốn là, đọc sách cùng đọc ký ức là hai cái khái niệm bất đồng.

Thiên Địa Ngũ Hành, đây là một loại cổ đại triết học quan niệm, cho rằng bên trong đất trời đồ vật cũng có thể giao cho vì đó, Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, mỗi một hành quản lý dưới phạm vi cực sự rộng lớn, bao quát vạn loại.

Bên trong đất trời linh khí tự nhiên cũng có thể tính vào trong đó.

Hần nhớ tới trong đó có loại trận pháp này miêu tả, chỉ là miêu tả, nhưng không có thành hình trận pháp có thể lấy làm gương. Dù sao đây chỉ là một quyển sơ cấp trận pháp, giảng giải chính là tới thứ căn bản, dễ hiểu một ít, cũng may toàn diện. Có điều biết rồi nguyên lý, có một số việc liền có thể thử một chút.

Hần lật xem một lần, trong lòng có chừng mấy, lại sẽ thư thu về, sau đó ra phòng nhỏ, quay chung quanh Nam sơn từng bước từng bước đo đạc.

Vùng đất này hần đã hết sức quen thuộc, bởi vì trải qua mấy năm, hần gần như mỗi ngày đều muốn đi hết một lần, như vậy tích lũy, đi rồi gần nghìn khắp cả, những địa phương kia có cái gì có đại, những địa phương nào có hơi lớn chút núi đá, thậm chí những địa phương kia có mấy cái lỗ nhỏ hần đều hết sức rõ ràng.

Nam sơn, kỳ thực cũng không lớn.

Như muốn bố trí một cái trận, tụ tứ phương linh khí, không tính là quá khó.

Thế nhưng, Vương Diệu lúc này muốn cân nhắc một cái vấn đề khác.

Cái gọi là tụ linh, kỳ thực chính là mượn mẽ đem phụ cận những địa phương khác linh khí mượn quá đến sử dụng, bên trong đất trời, vốn có cân bằng, linh khí cũng là như thế, nơi này nồng nặc, nơi đó có thể sẽ thừa thớt một ít.

Tụ linh, có điều là trung hạ kế sách, biện pháp tốt nhất là có thể "Sinh linh".

Đề mảnh này sơn, vùng thế giới này, chính mình sản sinh linh khí.

Điểm này, muốn so với đơn độc tụ linh càng tốt hơn, nhưng cũng càng khó, khó khăn không ngừng gấp mười lần, hơn nữa thời gian gấp tương đương dài lâu, đó là cần cải tạo một phương núi sông địa mạo mới có thể thực hiện sự tình.

Vương Diệu đứng ở trên đỉnh ngọn núi, nhìn phía dưới sơn, nhìn khắp bốn phía.

Trước tiên tụ linh, tái sinh linh!

Trong lòng hần dần dần có ý nghĩ.

Lại tiếp sau đó chính là quy hoạch cùng bố trí, này trận không thể thiếu lấy cây cối, núi đá, suối nước làm cơ sở, cây cối cũng còn tốt, có thể trồng trọt, núi đá cũng đơn giản, trên núi tùy ý có thể thấy được, hoặc lớn hoặc nhỏ, này nước sao, liền hơi hơi phiền phức, kỳ thực ở trên núi đứng là có một chút nước suối, chỉ là lúc có lúc không, đo cũng không chỉ, rách rách dòng chảy nhỏ.

Nếu không, cải tạo một hồi?

Hơn nữa cái này Tụ linh trận có cùng hần lúc trước nghĩ kỹ hơi lớn một chút Ngũ Hành ảo trận có chút xung đột, muốn bình tĩnh lại tâm tình cẩn thận suy nghĩ một chút.

Ngày đó, hần chỉ là quay chung quanh chính mình hiện tại khai khẩn một mảnh nhỏ vườn thuốc bổ dưới một trận pháp nho nhỏ liền phải hao phí mấy ngày thời gian chuẩn bị, sau đó mới năng động tay, trước sau tính ra, không xuống mười ngày, lần này cần chuẩn bị trận pháp này, so với ban đầu cái kia ở tác dụng phạm vi trên, lớn hơn đầu chỉ gấp mười lần, độ khó cao càng là gấp mấy chục lần, cần khá nhiều thời gian đến chuẩn bị.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: 1 thanh thán khâm phục

Từng bước từng bước đến đây đi!

Ngay ở Vương Diệu suy nghĩ chuyện này thời điểm, sắc trời đã tối lại, đêm đen tức sắp giáng lâm.

Vương Diệu mượn lên xuống núi về nhà ăn cơm, tới gần năm quan, trên bàn ăn cơm nước cũng phong phú lên.

"Mẹ, có chuyện gì cần ta hỗ trợ sao?" Vương Diệu biết tới gần năm đóng, chuyện trong nhà cũng có thêm chút, quét tước vệ sinh, chưng bánh mận thầu, luộc thịt, làm công món ăn, đến bận bịu trên một trận, bận bịu năm bận bịu năm, vội vàng vội vàng, năm cũng liền trôi qua.

"Không cần, tỷ tỷ của người nói rồi, lại có thêm mấy ngày liền nghỉ, chờ nàng trở lại cùng ta đồng thời quét tước." Trương Tú Anh nói.

"Được."

Ban đêm, gần trăm km ở ngoài Hải Khúc thị bên trong, một chỗ tới gần cạnh biển yên tĩnh trong tiểu khu.

Một tòa biệt thự bên trong, mẹ con hai người ngồi ở trong phòng khách xem tivi, nói việc nhà.

"Mẹ, ta xem ngài buổi tối khí sắc so với tối ban ngày tốt lắm rồi!" Người đàn ông trung niên cao hững nói.

Hắn rời nhà lúc ra cửa, mẹ mình sắc mặt vẫn còn có chút trắng xám, cho dù là ở phòng như vậy bên trong cũng không thấy máu sắc, điều này là bởi vì trong thân thể nguyên khí tiêu hao quá nhanh duyên có, thể nhưng lúc này ở xem, lại có mấy phần màu máu, tuy rằng còn không phải là cùng người bình thường như thế, thể nhưng này đã là cực kỳ hiếm có sự tình.

"Hừm, Viễn Đồ đưa tới được, thực sự là hữu hiệu a!" Nữ tử thờ dài nói, trên thân thể biến hóa, bản thân nàng là rõ ràng nhất, này một bộ được còn không uống xong, chỉ là nửa ngày thời gian, nàng liền có thể rõ ràng cảm giác được chính mình thân thể phát sinh biến hóa to lớn, đây chính là những năm gần đây không từng có sự tình, làm cho nàng là vừa mừng vừa sợ.

"Hữu hiệu là tốt rồi, chờ ngài bộ này được sau khi uống xong, ta ở nói với Viễn Đồ một tiếng, để hắn lại nghĩ cách làm một bộ." Người đàn ông trung niên cao hững nói.

"Hừm, hôm nào ngươi đem Viễn Đồ gọi trong nhà đến, ta cho các ngươi làm đốn ăn ngon."

"Cái kia cảm tình được, nhưng là có ít ngày không nếm thử tay của ngài nghệ."

Nhìn thấy mẹ của chính mình thân thể chuyển được, người đàn ông trung niên cũng là tự đáy lòng cao hững.

"Ngao chế này uống thuốc bác sĩ, thực sự là ghê gớm a!" Nữ tử than thờ.

"Hừm, là có chút bản lĩnh." Người đàn ông trung niên nói.

Nam son bên trên, có chút lạnh lẽo trong phòng nhỏ, Vương Diệu cầm một cuốn sách lẳng lẳng mà đọc, chỉ chốc lát sau, hắn đem thư thu hồi ô vuông bên trong.

Dựa vào ở trên giường, nhớ tới ban ngày nhận được nhiệm vụ.

Nhiệm vụ này cần phải nghĩ một chút biện pháp, thuận theo tự nhiên, quá nửa là không cách nào hoàn thành, hơn nữa thất bại trừng phạt là khá là nghiêm trọng.

Nghĩ đến một hồi, hắn cũng không nghĩ tới cái gì biện pháp hay, đơn giản trực tiếp ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, hắn còn ở đồng ruộng bận rộn thời điểm, nhận được mẫu thân gọi điện thoại tới, nói là phụ thân hắn ban đêm ho khan, buổi sáng lên cổ họng không thoải mái, để hắn cho làm điểm thảo được ngâm nước uống.

Vương Diệu vừa nghe lập tức ngừng roi xuống việc trong tay, xuống núi, trở về nhà.

Phát hiện cha mẹ còn ở nhà bận việc, hắn liền cho chính mình lão gia tử nhìn một chút, có chút chứng viêm, bốc lửa.

Cái này đơn giản.

Vương Diệu lên núi, từ trong ruộng thuốc tìm mấy vị thuốc, phối một bộ thanh yết lợi hầu, hạ nhiệt được, sau đó xuống núi trở lại, cho lão gia tử, để hắn ăn vào.

"Ba, hai ngày nay, ngươi yên đánh có chút mê, thiếu đánh điểm đi."

"Ừm." Vương Phong Hoa đáp một tiếng.

Vương Diệu ở nhà giúp cha mẹ làm thỉnh chút hoạt, sau đó liền lại lên núi.

"Tiểu tử này, có chút môn đạo." Đang bận bịu thời điểm, Vương Phong Hoa đối với mình bạn già nói.

"Môn đạo, môn đạo gì?" Trương Tú Anh ngừng công việc trong tay, quay đầu nói.

"Hắn cho ta đem ra được, ta uống vào sau khi, cảm thấy cổ họng thoải mái hơn nhiều." Vương Phong Hoa nói.

"Đó là, ngươi cũng không nhìn một chút là ai sinh." Trương Tú Anh tự hào nói.

Ngay ở Vương Diệu trở lại trên núi bận rộn thời điểm, để hắn có chút bất ngờ mới phóng khách đi tới trên núi.

Đến rồi hai người, một người trong đó hắn nhận thức, đã không chỉ một lần lên núi, là Hà Khải Sinh,

Bên cạnh hắn nhưng là một người trẻ tuổi, nhìn qua so với hắn thiếu trẻ hơn một chút, khá là anh tuấn.

"Xin chào, ta tên quách đang cùng." Người trẻ tuổi kia vừa mở miệng, Vương Diệu liền biết hắn là ai.

Quách Tư Nhu đệ đệ, ngày đó trúng độc người trẻ tuổi kia.

Nhờ có Vương Diệu một bộ được đề hấn thoát khỏi nguy hiểm cảnh giới.

"Ta lần này là chuyên môn đến đến nhà nói cảm ơn." Quách đang cùng về mặt vô cùng thành khẩn, thế nhưng này thanh tạ quả thật có chút trì.

"Đang cùng sau khi khỏi bệnh liền đi học, vẫn không có thời gian lại đây, lần này nghỉ sau khi chuyên môn chạy tới, ngộ ý cảm ơn." Một bên Hà Khải Sinh giải thích.

"Không cái này cần phải, bộ này được, có đánh đổi." Vương Diệu bình tĩnh nói, thay lời khác, đây là đồng giá trao đổi, tạ cũng có thể, không tạ cũng có thể.

"Ta ở bệnh viện thời điểm cũng là bỏ ra tiền, cũng có đánh đổi, thế nhưng bọn họ không có chữa khỏi ta, ta mệnh là nguoi cứu, tự nhiên là muốn nói cảm ơn." Người trẻ tuổi nói.

"Ha ha, vào nhà ngồi đi." Vương Diệu mỉm cười xin mời hai người vào phòng.

Một bên chó đất lẳng lặng nhìn hai người vào phòng.

"Mời uống trà." Vương Diệu vì là hai người pha một bình trà.

"Ồ, trà ngon, Kỳ môn hồng trà chứ?" Người trẻ tuổi uống một hớp thờ dài nói.

"Vâng."

"Diệu ca, ta như thế xưng hô không thành vấn đề chứ?" Quách đang cùng mỉm cười hỏi.

"Tùy ý."

"Nguoi đúng là gặp hưởng thụ sinh hoạt a!?"

"Bằng hữu đưa, mượn hoa hiến phật."

Hà Khải Sinh ngồi ở một bên, nhấp ngụm trà sau khi, liền nhìn ngoài cửa sổ đồ ra.

Trong phòng nhỏ không lạnh, cho dù là buổi trưa, bên ngoài mặt trời coi như không tệ, thế nhưng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào trong nhà ánh sáng cũng vì mang đến bao nhiêu nhiệt lượng, quách đang cùng ở lại : sững sờ không thời gian bao lâu, liền cảm thấy này trong phòng lạnh lợi hại, thực sự là có chút không chịu đựng được.

"Này trong phòng như thế lạnh, nguoi liền không chút sưởi ấm thiết bị?" Quách đang cùng nghi ngờ hỏi.

"Ta đã quen." Vương Diệu cười nói.

"Khâm phục." Quách đang cùng nói.

Liền đơn trùng ở mảnh này trong núi, có thể nhận được này bên trong cô quanh, nhận được như vậy lạnh lẽo, liền không phải người bình thường.

"Quá khen."

Quách đang cùng, Hà Khải Sinh hai người ở trên núi trong phòng nhỏ ở lại : sững sờ mười phút nhiều một chút chút thời gian, quách chính và hiếu kỳ muốn gặp gỡ một hồi các loại được thảo, Vương Diệu chỉ là ở ngoài phòng chỉ chỉ gần nhất vài loại phổ thông được liệu, cũng không đem hai người bọn họ đi vào trong mang .

Hắn loại cái kia mấy trồng linh thảo đang ở bên trong, những này phổ thông được thảo vây quanh che lấp bên dưới, nếu là người bình thường, cũng là lừa gạt, thế nhưng bên cạnh hắn cái này Hà Khải Sinh hiển nhiên không phải người bình thường, đối với y được phương diện có tương đương trình độ, điểm này, Vương Diệu thông qua mấy lần tiếp xúc liền có thể nhìn ra.

Người như vậy, là yếu địa mới, dù sao, này không phải phổ thông vườn thuốc, vậy cũng không phải phổ thông linh thảo.

Vương Diệu không đi vào trong, hai người bọn họ tự nhiên cũng không tốt hỏi nhiều, kỳ thực bọn họ có không ít vấn đề cũng muốn hỏi, đặc biệt là Hà Khải Sinh, thế nhưng cuối cùng chỉ nói hai chữ.

"Khâm phục!"

Hai chữ này, là Hà Khải Sinh biểu lộ cảm xúc.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Chữa bệnh không dao động

Này rét đậm khí trời, vạn vật héo tàn, bốn phía một mảnh hoang vu, lệch độc mảnh này vườn thuốc cả vườn màu xanh lục, sinh cơ dạt dào, hơn nữa trong đó phần lớn được thảo, hẳn nhận thức, cũng biết chúng nó sinh trưởng đặc tính, tuyệt đối không phải xem cây thông như vậy bốn mùa thường thanh loại, vào lúc này nên đã khó khăn, lấy chờ năm sau, nhưng là ở đây xác thực vẫn bích lục, hoàn toàn vì phạm tự nhiên sinh trưởng quy luật, còn có bên ngoài cái kia bố trí Ngũ Hành trận pháp cây cối, cũng không quá thời gian bao lâu, lại đều dài ra lá cây, vẫn là ở mùa đông.

Chuyện như vậy, thậm chí có thể dùng kỳ tích để hình dung, một mực liền phát sinh ở ngọn núi nhỏ này thôn, toà này nhìn qua tia không hề bắt mắt chút nào trên núi.

Trước mắt người trẻ tuổi này, đến cùng là thân phận gì? Nơi nào này một thân kinh người bản lĩnh!

Bọn họ cũng không có ở trên núi ngốc thời gian quá lâu, liền cáo từ rời đi.

"Hà thúc, nghĩ gì thế, từ trên núi hạ xuống liền vẫn xuất thần?" Quách đang cùng cười hỏi.

"Không có gì." Hà Khải Sinh lắc lắc đầu.

"Muốn chuyện vừa rồi? Cái kia Vương Diệu, xác thực có bản lĩnh!" Quách đang cùng nghiêm mặt nói.

"Vâng."

"Có thể hay không lôi kéo tới." Lúc này quách đang cùng phảng phất biến thành người khác, trên mặt ánh mắt trời cùng xán lạn biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là thành thực thận trọng, thậm chí còn có chút đa mưu túc trí, đây là cùng hần tuổi tác hoàn toàn không tương xứng chất lượng đặc biệt.

Chỉ có người quen biết hẳn mới biết, này kỳ thực mới là vị này Quách công tử chân thực tính tình.

"Tiểu thư đang vì cứu người mà lại đây xin thuốc thời điểm đã từng bảo đảm không quấy rầy hần bình tĩnh sinh hoạt." Hà Khải Sinh nói.

"Tỷ tỷ, một số thời khắc tâm quá trực, quá mềm." Quách đang cùng nghe vậy cười nói.

Hà Khải Sinh nghe xong không nói gì, mà là nhú nhú mày, hẳn hiện tại có chút hối hận mang theo người trẻ tuổi trước mắt này tới nơi này.

"Bệnh của gia gia tình ổn định?"

"Ổn định!"

"Vậy thì tốt, thời khắc nguy hiểm nhất đã qua, đón lấy nên xem, đáng tiếc a, đường muốn từng bước từng bước đi, ở trong đại học, bồi những tên kia, thực sự là tệ nhạt, thật muốn sớm một chút tốt nghiệp a!" Quách đang cùng khẽ thờ dài một cái.

Hai người trong lúc đó nói chuyện trừ bọn họ ra ở ngoài ai cũng không rõ ràng.

Trước khi lên đường, Hà Khải Sinh lại liếc mắt một cái cái kia đã không nhìn thấy núi nhỏ cùng phòng nhỏ. Hẳn thật sự rất muốn cùng đã ngồi vào trong xe người trẻ tuổi nói, "Không muốn đánh cái này Vương Diệu chủ ý", thế nhưng hẳn không có mở miệng, thời cơ không thích hợp, hơn nữa thân phận của hẳn cũng không thích hợp.

"Hay là, nên nói cho một hồi tiểu thư."

Nội tâm của hẳn nơi sâu xa có một loại cảm giác, cái kia ở trên núi người trẻ tuổi, tuyệt đối sẽ không là nhìn qua như vậy điềm tĩnh, đó chỉ là hẳn bình thường trạng thái cùng tâm tình, nếu như thật sự có người chọc giận hẳn, ra sao sự tình đều có khả năng phát sinh, dù sao, nắm giữ như vậy kinh người bản lĩnh, làm sao có khả năng không có chút tự vệ cường lực thủ đoạn.

Đãi khách người sau khi xuống núi, Vương Diệu liền bắt đầu cân nhắc nhiệm vụ sự tình đến.

Khi hẩn mở ra hệ thống bảng thời điểm, bất ngờ phát hiện nhiệm vụ tiến độ.

Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày thu được mười người tán thành (bệnh nhân hoặc người nhà), không phải chủ động đến nhà, không được lập lại. Nhiệm vụ hoàn thành tình huống (3/10).

Lại có ba người, đây là tình huống thế nào?

Bất ngờ tiến triển để hẩn có chút giật mình.

"Lẽ nào là cho Điền Viễn Đồ cái kia uống thuốc có tác dụng?" Vương Diệu nghĩ tới nghĩ lui cũng chỉ muốn đến như vậy một hợp lý giải thích.

Cái này thu hoạch để hẩn có chút kinh hi, đồng thời cũng nghĩ đến một cái biện pháp, không thể chủ động đến nhà, thế nhưng là có thể mang một ít tin tức để lộ ra đi, đem hẩn biết chữa bệnh tin tức để lộ ra đi, trước tiên từ chính mình thân bằng bạn tốt bắt đầu.

Khoảng thời gian này, ngoại trừ người nhà của chính mình cùng với Điền Viễn Đồ chờ mấy người ở ngoài, hẩn vẫn không có nói cho những người khác hẩn gặp trị bệnh cứu người chuyện này, chủ yếu chính là sợ phiền phức, thế nhưng hiện tại nhiệm vụ đến một bước này, cũng làm cho hẩn không thể không cân nhắc chuyện này, có thể thích hợp tiết lộ chút tin tức, hơn nữa chỉ có thể tiết lộ cho chính mình người tin cẩn.

Hết cách rồi, hẩn thuốc này điền thực sự là có chút thần kỳ, cái kia ngày đông bên trong màu xanh lục, người tình tường vừa nhìn liền biết đây tuyệt đối nghịch sinh trường, bởi vậy vẫn là càng ít người biết càng tốt.

"Trước tiên từ nước bắt đầu đây?"

Ban đêm, Vương Diệu khi về nhà, khách tới nhà, người đến hẩn nhận thức, vẫn là chính mình thân thích, phụ thân hẩn đường đệ cùng em dâu.

"Thúc, thăm."

"Ai, Tiểu Diệu trở về."

"Người thím cái bụng không quá thoải mái, ngại cho nhìn." Trương Tú Anh nói.

"A?" Vương Diệu sững sờ.

"Người không phải nói người gặp xem bệnh sao, xế chiều hôm nay, ta ở trên đường đụng tới người thím, nàng nói cái bụng không thoải mái, đi trên trần bệnh viện cũng không nhìn ra cái gì kiểm tra ra cái gì, chính là cảm giác không thoải mái, ngại cho nhìn." Trương Tú Anh nói.

"Được." Vương Diệu đáp một tiếng, nhưng trong lòng là mừng thầm, ban ngày ở trên núi thời điểm còn đang lo lắng chuyện này đây, không nghĩ tới nhanh như vậy liền có cơ hội.

"Thím, ta cho người hào một hồi mạch."

"Được."

Theo đạo lý nói, buổi sáng lên xem mạch thời điểm là tương đối chính xác, mà buổi tối trên căn bản sẽ không có Trung y xem mạch, đương nhiên, một ít thủ đoạn cao siêu Trung y ngoại trừ, Vương Diệu hiện tại đã học xem mạch phương pháp, hỏi chẩn thuật, thế nhưng cũng không từng ở ban đêm dùng qua, chỉ có thể thử một lần.

"Thăm, người có phải là cảm thấy cái bụng lạnh cả người, ăn đồ ăn dễ dàng đi tả." Vương Diệu cẩn thận xem mạch sau khi mở miệng hỏi.

"Hừm, là."

"Hai ngày nay ăn vật gì đặc biệt hay chưa?"

"Không ăn cái gì a!" Cô gái kia suy tư chỉ chốc lát sau nói.

"Người thăm bình thường ăn ngon cay, hai ngày nay cũng không ăn kiêng."

"Ừm."

Vương Diệu nghe xong trong lòng có chừng đếm.

"Ta thăm đây là trong bụng có hàn khí, kích thích dạ dày không khỏe, như vậy đi, ta trở lại phối phó dược, ngày mai buổi trưa, các người tới lấy." Vương Diệu nói.

"Được, cái kia cảm tạ người, Tiểu Diệu."

"Không có chuyện gì."

Cái kia hai vợ chồng lại ngồi chỉ chốc lát sau liền cáo từ rồi đi.

"Người nói này Tiểu Diệu đáng tin sao?" Ra cửa sau khi, cô gái kia nói.

"Không phải người muốn tới sao?" Nam tử kia nói, "Hắn chính là ở trên núi thuốc Đông y thảo, làm sao có khả năng gặp phổi được, làm loạn."

"Cái kia ngày mai lại đến chứ?"

"Đến, đến cùng là toàn gia, không đến rơi xuống người ta mặt mũi, người a, chính là không nên nghe chị dâu dao động."

"Ừm."

Này hai vợ chồng sau khi rời đi, Vương Diệu ăn cơm xong sau khi liền lên núi, trở lại trong phòng nhỏ liền căn cứ vừa nãy xem mạch tình huống, thêm vào chính mình hiện tại trong ruộng thuốc được liệu, quyết định một bộ phương thuốc.

"Ngày mai ngao được."

Sáng sớm ngày thứ hai, hết bận vườn thuốc sự, tu hành sau khi kết thúc, Vương Diệu liền căn cứ ngày hôm qua chọn xong phương thuốc phổi chế một bộ được.

Căn cứ hệ thống "thê hồ quán đỉnh" truyền vào tri thức, ở thêm vào trải qua mấy ngày nay nhìn thấy thư, hắn đại khái đã có thể tương đối thích hợp xử lý phổ thông chứng bệnh, căn cứ chứng bệnh phổi chế được liệu, điểm ấy thông qua hắn cho chính mình lão gia tử phổi chế thành yết lợi hầu được liền có thể nhìn thấy đi ra hiệu quả.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: 1 trang giấy làm khó anh hùng hán

Chỉ là phổ thông được liệu phổi được, được liệu đều tuyển tự chính hắn vườn thuốc trồng trọt những người phổ thông được thảo, chất lượng muốn bảo đảm, cũng không phí bao lớn sự, Vương Diệu nhận một bộ, sau đó ước lượng hai pho đo, buổi trưa mang xuống núi đi.

"Mẹ, đây là ta phổi được, sau đó người cho ta thúc còn có ta thăm." Vương Diệu đem mang về muốn phóng tới trên bàn, đây là ba ngày đo, dùng hết sau khi nên là tốt rồi".

Ngay ở Vương Diệu lúc nói chuyện, hôm qua tới nam tử đi tới trong sân, vừa vặn, Vương Diệu tiện đường liền đem được cho hắn, cũng nói với hắn cách dùng, tiện đường bàn giao một hồi bình thường âm thực thời điểm phải chú ý vấn đề, cuối cùng lại căn dặn vài câu.

"Thúc, ta phổi được sự, chính mình biết là được." Vương Diệu đây là cũng là vì chính mình cân nhắc, bị quá nhiều người biết, chính mình cái kia vườn thuốc, cái kia cuộc sống yên tĩnh sẽ phải bị quấy rầy, tuy rằng có nhiệm vụ tại người, thế nhưng cũng phải phân người nào.

"Ai." Nam tử kia đáp một tiếng, cầm được, cũng không đi, ngược lại là hỏi nhiều cú.

"Nên cho bao nhiêu tiền."

"Không cần tiền, cho thím có việc dùng xem." Vương Diệu cười nói, không phải hệ thống cung cấp phương thuốc, không cần định giá bán ra.

"Cái gì?" Nam tử kia sững sờ, ngày hôm qua hắn đối với thê tử của chính mình có ý kiến nguyên nhân chủ yếu một trong chính là coi chính mình đứa cháu này phổi được phải bỏ tiền, không nghĩ tới đối phương không cần tiền.

"Chính mình thân thích, mấy pho được mà thôi, cũng đáng không được vài đồng tiền." Một bên Trương Tú Anh nói tiếp.

"Ai." Nam tử nghe xong hơi có chút cảm động cùng ngạc nhiên, nói một tiếng cảm tạ sau khi, cầm được xoay người rồi đi.

Wong Diệu cũng không coi là chuyện to tát.

"Người không có làm nghề y giấy chứng nhận tư cách, như vậy cho người ta được, nếu như gặp sự cố làm sao bây giờ?" Lúc ăn cơm, Vương Phong Hoa bất thành linh bốc lên một câu nói như vậy.

"Đúng đấy, đều do ta, việc này thật không nên cùng được mùa bọn họ nói a!" Trương Tú Anh nghe xong cũng là sợ hết hồn, cơm đều không lo nổi ăn.

"Ừm." Vương Diệu đáp một tiếng.

Vấn đề này, hần kỳ thực đã sớm nghĩ tới, lúc trước ngao chế cái kia mấy phó dược, cho người đều cực kỳ đặc thù, hơn nữa cũng từng có hứa hẹn, bởi vậy không lo lắng phương diện này vấn đề, thế nhưng theo nhiệm vụ lần này tuyên bố, Vương Diệu liền biết, chính mình sớm muộn muốn diện đối với vấn đề này, hiện đang không có có liên quan giấy chứng nhận tư cách, lại như là không chứng kinh doanh như thế, nếu như chỉ là trông trọt thảo dược, tốt lắm nói, không có bất kỳ vấn đề gì, thế nhưng nếu như bán ra chính mình bố trí thuốc Đông y đơn thuốc, cái kia vấn đề nhưng lớn rồi, không có có liên quan giấy chứng nhận tư cách, có liên quan bộ ngành hoàn toàn có thể căn cứ có quan hệ pháp luật tiến hành xử phạt, thậm chí phán xử càng nặng hình phạt.

Vì lẽ đó, tư cách này chứng nhất định phải bắt được tay, thế nhưng đối với Vương Diệu mà nói nhưng là có chút khó, đầu tiên, hần không phải chính quy ra tay, vậy thì phải đi mặt khác một con đường, cái kia chính là sư thừa, phải có cho là có tương đương tư lịch người tới làm sư phụ của nàng, sau đó viết hoá đơn có liên quan chứng minh, tiếp theo chính là đưa ra chứng minh, cùng với đến có liên quan đơn vị công tác thời gian mấy năm công tác trải qua, cuối cùng còn muốn thông qua cuộc thi vừa mới có thể.

"Cha, mẹ, tư cách này chứng ta là muốn thi." Vương Diệu đạo, "Chỉ là, ta gặp phải dược chuyện này, liền chớ nói lung tung, người trong nhà biết là được."

"Ài!"

Liền ở tại bọn hần lúc ăn cơm, cái kia từ hần nơi này lấy thuốc nam tử cũng trở về đến nhà bên trong.

"Trở về, bỏ ra bao nhiêu tiền?" Thê tử của hần thấy hần cầm dược trở về tiến lên hỏi.

"Không dùng tiền, miễn phí đưa."

"Cái gì?" Cô gái kia sững sờ, "Không nghĩ tới, người này cháu trai còn rất hào phóng."

"Người trong nhà, thuốc này, sau đó người uống điểm thử xem?" Nam tử nói.

"Ngày hôm qua không phải không cho uống sao, người cháu kia là học sinh sinh vật, lại không phải học y, vạn nhất uống gặp sự cố làm sao bây giờ?" Cô gái nói.

"Người uống điểm thử xem, người ta hảo tâm hảo ý, vạn nhất có hiệu quả đây? Thực sự không được liền ném xuống." Nam tử cho rằng Vương Diệu một nhà lòng tốt cũng thay đổi thái độ cùng ý nghĩ.

"Được, vậy ta liền uống điểm thử xem."

"Ăn cơm trước đi?"

Ăn cơm xong sau khi,

Nữ tử đem Vương Diệu ngao chế đệ nhất phó dược hơi hơi hâm lại, sau đó uống xong, cũng không có trước đây uống qua loại kia thuốc Đông y như vậy mùi lạ, khó có thể nuốt xuống, uống xong sau khi tạm thời cũng không phản ứng gì.

"Thế nào?" Chồng của nàng hỏi.

"Này lại không phải tiên đan, nào có thấy hiệu quả nhanh như vậy!" Nữ tử trừng chính mình nam nhân một chút.

"Cũng đúng, nếu như không thoải mái cũng đừng uống a!"

"Biết rồi."

Không nghĩ tới, nhanh như vậy liền đến.

Từ trong nhà đi ra Vương Diệu nghĩ vừa nãy ăn cơm cùng cha mẹ mình nói chuyện thời điểm, đột nhiên nghe được gợi ý của hệ thống.

"Nhiệm vụ (sư ra có tiếng): Thu được làm nghề y giấy chứng nhận tư cách, kỳ hạn trong vòng mười tháng. Quest thưởng: Sách thuốc một bộ. Thất bại trừng phạt, thu hồi cổ tuyến âm, tùy ý hai hạng thuộc tính giảm phân nửa."

Mười tháng, nghe vào rất rộng rãi, thế nhưng Vương Diệu biết quá trình này khẳng định rất phiền phức, không nói những cái khác, riêng là sư thừa cái này điều kiện tiên quyết chính là cái khám, ở vấn đề này, hần cái kia hư vô sư phụ nhưng là không giúp được nửa điểm khó khăn.

"Trước tiên hỏi thăm một chút đi."

Buổi chiều, ở trong phòng nhỏ, Vương Diệu dùng điện thoại di động vừa cẩn thận kiểm tra một hồi Trung y làm nghề y giấy chứng nhận tư cách cuộc thi ghi danh điều kiện.

Cao trung trở lên bằng cấp điểm ấy hẳn không thành vấn đề, thế nhưng sự thừa quan hệ phương diện nhưng là cái vấn đề lớn, cần đi qua tỉnh cấp Trung y được chủ quản bộ môn phê chuẩn hợp đồng, hơn nữa muốn liên tục cùng sư ba năm, đối với sư phụ cũng có tương đương hà khắc yêu cầu, phải có đủ y học chuyên nghiệp cao cấp kỹ thuật chức vụ, hơn nữa có phong phú kinh nghiệm lâm sàng, hai mươi năm trở lên, thu được đồng hành tán thành, y đức cao thượng như vậy miêu tả trực tiếp có thể tính lược rơi mất, thế nhưng phía trước cái kia vài điểm nhưng là có chút quá mức hà khắc rồi.

"Cũng thật là hà khắc a, điều kiện như vậy, không biết gặp đứt đoạn mất bao nhiêu truyền thừa!" Vương Diệu lắc đầu một cái than thở.

Một chỉ văn, một tấm chứng, có lợi có hại.

Nên làm cái gì bây giờ?

"Ngày mai đi trong thành hỏi một chút."

Tối gần lúc xế chiều, trong sơn thôn, một gia đình.

"Cháu ngoại phổi này uống thuốc thật là có hiệu quả." Một cô gái đối với ở trong sân bạn rận chính mình nam nhân nói.

Nàng là buổi trưa đã ăn cơm trưa uống Vương Diệu cung cấp trọng yếu, khởi đầu uống vào thời điểm cũng không có cái gì đặc thù cảm giác, thế nhưng theo thời gian chuyển dời, mấy tiếng sau khi hiện tại, nàng cảm giác được bụng của chính mình hiện tại là nóng hầm hập, phảng phất có cái túi chườm nóng phụ ở bên ngoài như thế, hết sức thoải mái.

"Hữu hiệu ngoại liền lại uống điểm thử xem."

"Được, ai, ngoại này cháu trai không phải học sinh vật sao, làm sao còn có thể phổi được?" Nữ tử tò mò hỏi.

"Vậy ta nào có biết, cố gắng là ở lúc đi học học đi, bên trong đại học, không phải có thể vượt học chuyên nghiệp sao?"

"Thật sao?" Cô gái nói.

"Ngoại quản nhiều như vậy làm gì, hữu dụng lời nói liền uống nhiều một chút, không có liền ném xuống, đến đi, người ta là lòng tốt, còn có, việc này nơi khác đi nói lung tung." Nam tử có dặn một câu.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Gọi 1 thanh đại hiệp

"Vì sao?" Cô gái kia nghi ngờ hỏi.

"Tiểu Diệu trồng thảo dược chính là kiếm tiền, không phải làm từ thiện, nếu như mở đầu, người trong thôn đều đi muốn, ngoại nói hẳn là cho vẫn là không cho?" Nam tử hỏi ngược lại.

"Người nông thôn, không cho thật không tiện đi, lại nói, có thể muốn bao nhiêu a?" Vợ hắn nghe xong nói.

"Có thể muốn bao nhiêu, hẳn có thể loại bao nhiêu, chúng ta cái kia mấy cây quả óc chó thụ thu hoạch vẫn được đi, ngoại cảm thấy ta người trong thôn đều lại đây yếu điểm ăn, một người cũng không nhiều, muốn ba, năm cái, có thể còn lại bao nhiêu?"

"Ô, cũng đúng, Tiểu Diệu cái kia vườn thuốc ta cũng xem qua, không bao nhiêu dược thảo." Nữ tử suy nghĩ lại đây nói.

"Việc này a, ta chính mình biết là được, sau đó tìm hắn phổi được, đến trả thù lao!"

"Hừm, biết rồi, trong lòng ta nắm chắc."

Sáng sớm, ánh mặt trời có chút lười biếng, không có bao nhiêu nhiệt lượng.

Vương Diệu lên tương đối sớm, mỗi ngày theo lệ quản lý vườn thuốc cùng tu hành, ngày hôm nay, hắn muốn tới Liên Sơn huyện thành, hỏi một chút liên quan với làm sao đạt được Trung y làm nghề y giấy chứng nhận tư cách vấn đề, nói trên internet đồ vật cùng thực tế có thể có chút khác biệt, hơn nữa mỗi cái địa phương quy định khả năng cũng có sự khác biệt.

"Xem ra, mấy ngày nay có chút điềm tĩnh an nhàn!" Vương Diệu nhìn cả vườn màu xanh lục cùng cái kia đã biến thô một chút cây giống.

Phổ thông dược thảo tốc độ sinh trưởng xa xa mà vượt qua linh thảo, giữa bọn họ so sánh gần giống như trong đất hoa màu cùng cỏ dại, một người đáng đáp chậm chậm, một cái thấy điểm độ phì liên sinh trưởng, này không phải Vương Diệu kết quả mong muốn, thế nhưng hắn một mực vẫn không có rất tốt phương án giải quyết, cũng không thể không loại phổ thông dược liệu, chỉ trông trọt linh thảo đi, vừa đến những này phổ thông dược thảo hắn còn có yêu cầu, có thể bố trí phổ thông thuốc, cũng có thể dùng đem đổi lấy nhất định thu vào, điểm trọng yếu nhất là, có thể thông qua chúng nó đến che lấp cùng bảo vệ những người hiếm thấy "Linh thảo", những linh thảo này, người ngoài không biết, thế nhưng không gạt được những người trong nghề, tỷ như Hà Khai Sinh. Muốn ẩn giấu, cũng không bị phá hỏng, này không phải là kiện chuyện dễ dàng.

Mà hắn lần này liên sơn hành trình cũng không hề tưởng tượng thuận lợi như vậy.

Hắn trước sau đến có liên quan bộ ngành, hỏi mấy người, kết quả bọn họ trả lời chắc chắn không phải không biết, chính là không giống nhau trả lời chắc chắn. Hơn nữa thái độ cũng không phải rất tốt, có chút ngạo, hơi không kiên nhẫn.

Hay là tới gần Tết xuân duyên cớ, nỗi lòng của bọn họ tựa hồ căn bản không thả đang làm việc chí thượng, có chút bộ ngành, mười giờ sáng không tới sẽ không có người, hỏi một chút đi nơi nào, nói đi họp.

"Hỏi một việc đều như thế khó, làm cái sự chi sợ cũng càng không dễ dàng!" Vương Diệu than thở.

Bất đắc dĩ, hắn cho Vương Minh Bảo gọi điện thoại, hỏi hắn có hay không người quen.

Không chỉ trong chốc lát, Vương Minh Bảo tự mình lái xe tới, dẫn hắn thấy cái bằng hữu, lần này, đối phương hồi phục vô cùng tỉ mỉ, thậm chí còn chuyên môn cho hắn đánh một tấm bảng, mặt trên là tham gia làm nghề y tư cách cuộc thi điều kiện tiên quyết, trên căn bản cùng Vương Diệu từ trên lưới tra được tình huống gần như.

Này giống như trải qua, để Vương Diệu nhớ tới một câu nói.

"Trong triều có người dễ làm sự!"

Sự tình hỏi thăm rõ ràng sau khi, cũng đến trưa, Vương Diệu lại xin mời người ta ăn bữa cơm.

Ở lúc ăn cơm kính xin dạy hắn một ít chuyện.

"Cái này sự thừa, chúng ta bên này có phù hợp điều kiện người sao?" Đây là Vương Diệu quan tâm nhất vấn đề.

"Cái này ta còn thực sự không rõ ràng, thế nhưng phỏng chừng đủ điều kiện không mấy cái." Cái kia tính viên người trẻ tuổi đạo, "Yêu cầu này tương đối cao, hơn nữa người này hay là muốn thi Trung y, cái này thì càng ít đi".

Kỳ thực, như là liên sơn huyện như vậy huyện thành nhỏ, có tiếng bác sĩ liên như vậy mấy cái, hệ thống bên trong người đều hắn là phân quen thuộc, hơn nữa những này có tiếng người sẽ không ở trong huyện chờ thời gian quá lâu, bởi vì bọn họ có thực lực, chẳng mấy chốc sẽ bị đãi ngộ càng tốt hơn tới gần bệnh viện đào đi.

Ăn cơm xong sau khi, người kia liền cáo từ rồi đi, Vương Minh Bảo thì lại xin mời Vương Diệu đến chính mình cái kia trong cửa hàng ngồi một chút.

Pha ấm nước chè xanh.

"Làm sao đột nhiên nhớ tới thi cái này chứng, tư cách này chứng có thể không tốt thi, hơn nữa người lại không phải cái này chuyên nghiệp xuất thân chính quy,

Thì càng khó khăn!" Vương Minh Bảo nghiêng về một phía nước, vừa nói, ở tới gặp Vương Diệu trước, hắn liền từ ở trên xe hỏi qua chính mình người bạn kia, cái này chứng xác thực không tốt thi, đặc biệt không phải xuất thân chính quy những người này.

"Tư cách này chứng, ta nhất định phải lấy xuống." Vương Diệu nhấp ngụm trà nói.

Trước tiên không nói đây là hệ thống nhiệm vụ, thất bại trừng phạt vô cùng nghiêm trọng, riêng là Vương Diệu sau đó phối dược, chữa bệnh, cứu người nhất định phải sử dụng tư cách này chứng, có này một chỉ chứng minh mới là hợp quy hợp pháp, bằng không chính là trái pháp luật kinh doanh.

"Sách, nếu như trong huyện có thể làm, chúng ta tận lực muốn nghĩ biện pháp, nhưng là này đều đến trong tỉnh, ài? Người những bạn học kia có hay không có thể chen mồm vào được, để bọn họ hỗ trợ hỏi một chút thôi?" Vương Minh Bảo đề nghị.

Trong tỉnh?

Có!

Vương Diệu ánh mắt sáng lên, hần đột nhiên nhớ tới một người.

Quách Tư Nhu.

Ngày đó vì là cứu đệ đệ hần, Vương Diệu muốn nàng một cái đồng ý, một ân tình, ở năng lực đi tới bên trong phạm vi, đem làm hết sức giúp hần, hơn nữa, có vẻ như cái này Quách Tư Nhu thân phận bất phàm, không giàu sang thì cũng cao quý, ngày đó còn đã từng mời mình tới Tề châu đi chơi, có vẻ như đối phương nhà ngay ở Tề châu.

Gọi điện thoại hỏi một chút nàng?

"Quay lại, ta cùng trong nhà lão gia tử nói một chút, để muốn nghĩ biện pháp?" Ở Vương Diệu cúi đầu trầm tư thời điểm, Vương Minh Bảo nói.

"Việc này trước tiên không vội cùng nhà ngoại thúc nói, ta suy nghĩ thêm biện pháp khác, thực sự không được, phiền toái nữa hần." Vương Diệu nghe xong nói.

"Phiền toái gì không phiền phức, chuyện của ngoại cũng là chuyện của ta, nói lời này liền khách khí." Vương Minh Bảo nói.

Ở Vương Minh Bảo này ngồi một lúc sau, thấy có khách người tới cửa, Vương Diệu liền rời đi, lái xe trở về nhà.

Về đến nhà sau khi, hần liền cho Quách Tư Nhu gọi điện thoại, đối phương nghe được điện thoại sau khi, liền ba chữ.

"Không thành vấn đề."

Nghe giọng nói kia, vô cùng bình tĩnh mà ung dung, có vẻ như việc này ở nàng cái kia căn bản là không tính sự.

Vương Diệu tiện đường hỏi một hồi gia gia nàng tình huống, đối phương biện hộ cho hưởng so với tương tượng thân thiết, đến cố gắng cảm tạ hần, hai người hàn huyên một hồi liền cúp điện thoại.

Việc này thật sự có đơn giản như vậy?

Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu hơi sững sờ.

Gâu gâu gâu, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng chó sủa.

"Xảy ra chuyện gì?" Vương Diệu nghe được âm thanh sau khi vội vàng xông ra ngoài, kết quả nhìn thấy Tam Tiên ngồi chồm hổm trên mặt đất đối với này nửa con đầm đĩa máu tươi thò rừng sừng sờ.

"Thò rừng, được đó, cũng có thể đánh thỏ!" Vương Diệu cười nói.

Gâu gâu gâu, Tam Tiên nghe xong ngẩng đầu hướng về phía cách đó không xa trên cây to kêu vài tiếng.

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy cái kia con ruồi đứng ở trên cây, lợi trảo cùng lông chim bên trên còn có máu tươi, hiển nhiên là vừa đi săn trở về, nhất thời hần rõ ràng, thò rừng hần là chim điều hâu bắt được, sau đó phân cho Tam Tiên.

"Là đại hiệp phân đưa cho ngoại?" Vương Diệu nói.

Đại hiệp, Vương Diệu cho này con có vẻ như chuẩn bản ở đây định cư chim điều hâu lên tên, như thế bá khí động vật, liền nên làm cái thô bạo chút tên.

Dát, trên nhánh cây chim điều hâu tên là một tiếng xem như là đáp lại.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Linh dược 3 phẩm

"Vậy ngươi kêu to cái gì, ta còn tưởng rằng lại tới nữa rồi tặc đây!" Vương Diệu cười vỗ vỗ chó đất đầu, "Cùng đại hiệp nói cảm tạ không có a?"

Gâu gâu gâu, chó đất duỗi ra móng vuốt chỉ chỉ cái kia hiển đầm máu thịt thỏ, sau đó ngẩng đầu nhìn Vương Diệu.

"Có ý gì?" Vương Diệu sững sờ.

"Ừ, ngươi không biết làm sao ăn đúng không?" Vương Diệu trong nháy mắt bùng tỉnh, "Ăn thức ăn cho chó ăn quen thuộc, ngươi có phải là quên, chó là có thể ăn thịt."

Gào, Tam Tiên âm thanh có chút trầm thấp, nhìn chăm chăm Vương Diệu ánh mắt có chút lạ.

"Xúc phân, ngươi có phải là ngốc, ta lúc nào ăn qua thịt tươi? !"

Cuối cùng, Tam Tiên không có ăn sống thịt, Vương Diệu nắm vào nhà bên trong cho hấn xào quen sau khi thịnh ở một cái bồn bên trong, còn không quên hướng về phía trên cây "Đại hiệp" kêu to hai tiếng, ra hiệu nó hạ xuống cùng chính mình đồng thời ăn, nhìn dáng dấp vẫn thật hào phóng.

Đứng ở trên cây chim điều hâu đáp xuống, rơi xuống chó đất bên cạnh, nhìn chăm chăm bồn bên trong kho thịt thỏ, có chút do dự, chó đất thân móng vuốt đem cái kia chậu đẩy lên chim điều hâu trước người, dĩ nhiên gọi nó ăn trước.

"Được đó, Tam Tiên!" Vương Diệu thấy thể than thở.

Cái tên này là càng ngày càng tinh linh, còn tiếp tục như vậy sẽ không phải thành tinh chứ?

Vương Diệu nhìn màu lông ánh sáng Tam Tiên thầm nói.

Tới gần chạng vạng, về nhà lúc ăn cơm, Vương Diệu phát hiện mình mẹ tâm tình tựa hồ là không sai, ở trên cười nhỏ xào rau.

"Mẹ, chuyện gì như thế cao hứng a?"

"Vừa nãy a, ngươi được mùa thúc đã tới một chuyến."

"Hấn, có chuyện gì không?"

"Cảm tạ ngươi a, ngươi cho vợ hấn phối được, ăn một bộ, liền không đau bụng!" Trương Tú Anh cười nói.

"Liên việc này a? Ta còn tưởng rằng cái gì cao hứng sự đây!" Vương Diệu cười nói.

"Việc này liền đáng giá cao hứng a, con trai của ta có bản lĩnh, ta cao hứng a!" Trương Tú Anh vui vẻ nói.

Vương Diệu nghe xong ngẩn ngơ, sau đó cảm thấy mũi có chút chua.

Đúng đấy, cha mẹ chính là như thế dễ dàng thỏa mãn.

Kỳ thực, làm cha mẹ đều hi vọng con gái của chính mình có thể khỏe mạnh bình an, thuận lợi vui sướng, vậy thì được rồi. Cái nào sợ chính bọn hấn chịu khổ bị liên lụy với, cũng phải để con cái của chính mình nhẹ mau một chút, mà từ nữ một điểm tiến bộ, một chút thành tích, dù cho là một câu quan tâm, đều sẽ để bọn họ hài lòng.

Đáng thương lòng cha mẹ trong thiên hạ.

"Mẹ, ta giúp ngài làm cơm." Vương Diệu xoa xoa mũi nói.

"Không cần ngươi, vào nhà tắm đi, ta này nhanh được rồi."

Đêm nay trên, Vương Phong Hoa tâm tình tựa hồ cũng rất tốt, lúc ăn cơm, rượu đều nhiều hơn uống một chén.

Làm Vương Diệu ở trên núi vô ý trong lúc đó điều đứng ra bản kiểm tra nhiệm vụ hoàn thành tình huống đều sẽ thời điểm, phát hiện tiến độ lần thứ hai phát sinh thay đổi, đã biến thành (5/10), này nói cách khác lại nhiều hai người, hai người kia nên chính là vương được mùa vợ chồng.

Điều này cũng làm cho là gợi ý của hệ thống bên trong, bệnh nhân hoặc người nhà tán thành.

Sáng sớm, ánh mặt trời có chút tái nhợt.

"Nhiệm vụ (Bách Thảo viên. Ba): Trong vòng ba mươi ngày, thành công trồng trọt một trăm loại dược thảo, linh dược số lượng không dưới bảy loại (hàm nhiệm vụ một, hai loại thực dược thảo). Khen thưởng 《linh thảo thu. Dưới》, phương thuốc một bộ, dược thảo hạt giống một bao, điểm skill một cái."

"Rốt cục xong rồi!"

Nghe được cái này nhắc nhở sau khi, Vương Diệu vui vẻ nói.

Kỳ thực cái kia mấy vị linh thảo gieo xuống đã có mấy ngày, thế nhưng hần nhưng chậm chạp không nghe thấy hệ thống nhắc nhở, trải qua lần trước quan sát, hần liền biết mảnh này vườn thuốc "Địa lực" không đủ, tuy rằng hậu kỳ gieo xuống linh thảo cũng có thể trường đi ra, thế nhưng chỉ sợ là tháng ngày muốn muộn thêm mấy ngày, chỉ là này mấy ngày trôi qua, vẫn không có động tĩnh, chính là trong đất gieo xuống loại kia "Linh thảo" hạt giống cũng vẫn không có chui từ dưới đất lên, tuy rằng mỗi ngày đều nhiều hơn đút một chút cỏ nước tưới, thế nhưng tựa hồ hiệu quả cũng không hề tương tượng tốt như vậy.

Ngày hôm nay này đến trễ nhắc nhở, để hần thoáng thờ phào nhẹ nhõm, cũng ý thức được vấn đề.

To lớn một mảnh sơn, lại không cách nào cung những này "Linh thảo" bình thường sinh trưởng, ngoại trừ cái gọi là "Linh khí" vẫn đề,

Có phải là cũng cùng trồng trọt mật độ hơi lớn có quan hệ đây?

Cái này cũng phải cẩn thận nghiên cứu một chút.

《linh thảo thu. Dưới》trong đó ghi chép nhưng vẫn là Vương Diệu chưa từng nghe qua "Linh thảo".

Một bộ 《linh thảo thu》trên dưới hợp nhất, trong đó tổng cộng có 108 trồng linh thảo, Vương Diệu hiện tại gieo xuống số lượng có điều mười loại, hơn nữa này "Linh thảo" cũng có phân chia cao thấp, phân thượng trung hạ tam phẩm, mỗi người có 36 loại, Vương Diệu trồng trọt những này đa số hạ phẩm linh thảo.

Những này nói rõ cùng phân loại ở 《linh thảo thu. Trên》bên trong chỉ là hơi thêm đề cập, tại đây dưới bộ thư bên trong nhưng tí mĩ bày ra một cái bảng, tí mĩ làm phân loại cùng nói rõ.

Vương Diệu lật xem một lượt, sau đó để vào hệ thống ô chứa đồ từ bên trong.

Tháng chạp 23, năm cũ, tế tự tảo Vương gia.

Đồng trừ ty mệnh.

Đây là Tết xuân trước cái cuối cùng ngày lễ, trong thôn vô cùng coi trọng.

Tảo Vương gia, chủ nhân một gia đình, chủ quản ẩm thực, dân dĩ thực vi thiên, các nhà các hộ, không thể thiếu tế tự.

Chờ đợi lão nhân gia người, trời cao nói chuyện tốt, hạ giới bảo vệ bình an.

Ngày này, Vương Diệu đi một chuyến trong thành, đem chính mình chị gái cũng nhận trở về.

Vương Như ở trên xe khá là trầm tĩnh, không muốn đến nhặt như vậy lú ra lú rú, nhìn qua bệnh tật triền miên.

"Làm sao, tỷ, thân thể không thoải mái à?"

"Hừm, tối ngày hôm qua cùng đồng sự cùng nhau ăn cơm, đau bụng." Vương Như nói.

"Uống thuốc sao?"

"Ăn qua, nhưng là cái bụng vẫn là không thoải mái." Vương Như nói.

"Sau khi về nhà, ta cho người phối phó dược." Vương Diệu đạo, dưới chân chân ga lại bỏ thêm thêm.

Không có bao nhiêu thời gian liền đến nhà, Vương Diệu cho chị gái số xem mạch, phát hiện vấn đề không lớn, nên chính là ăn đồ ăn ăn hỏng rồi cái bụng dạ dày không khỏe, cần điều trị một hồi là có thể.

"Được đó, trang rất xem a!" Ngồi xuống, nhấp một hộp nước nóng, Vương Như tựa hồ khôi phục chút sức sống, lại bắt đầu? N sất lên, nàng cảm thấy vừa nãy chính mình lão đệ cái kia xem mạch đáng về trang vẫn tương đối xem, rất dọa người, đi ra ngoài lừa gạt người cũng không có vấn đề.

"Học từ ai vậy này một tay, cái kia không biết ở nơi nào lão Trung y?"

"Ta trên chuyến sơn." Vương Diệu cũng không có nói nhiều, đứng dậy ra cửa hướng về trên núi đi đến.

Ở trên đường, hần cấp tốc truy cập chứa đựng ở trong đầu tri thức căn bản, từ những người y lý, thuốc trong tri thức sưu tầm, không quá bao nhiêu thời gian liền tìm đến có thể dùng phương thuốc, sau đó châm đối với mình hiện tại chính mình trong ruộng thuốc gieo xuống dược thảo, hai người tương tập hợp, tìm một bộ phương thuốc.

Ngày đông đêm đều là làm đến rất sớm, đi muộn.

Nam sơn bên trên, phòng nhỏ sáng lên ánh đèn.

Ánh lửa bốc lên, nước sôi vì sôi, mùi thuốc tràn ngập.

Vương Diệu ở ngao chế thuốc Đông y.

Bùm bùm, bên ngoài truyền đến tiếng pháo.

Đã có người bắt đầu đưa Ông táo trời cao, đợi đến đại niên, lại đem hán mời về.

Xong rồi!

Vương Diệu mất thấy "Bách thảo oa" bên trong biến hóa, biết được đã ngao được rồi, liền nắm đi, đem ngao chế tốt được thịnh vào bình sứ trắng bên trong, sau đó thu thập một hoi, đi xuống núi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Tràn đầy thương tổn

Khi hán lúc về đến nhà, cơm nước đã làm tốt, người một nhà sẽ chờ hán.

"Cho, cơm nước xong sau khi nửa cái sau một tiếng đưa cái này được uống một chén nhỏ, còn lại ngày mai uống xong." Vương Diệu tiện tay vung lên, bình sứ trắng xuất hiện ở trong tay, đưa tới Vương Như trước mặt.

"Ngươi lên núi chính là làm cái này?" Vương Như kinh ngạc nói.

"Hừm, một bộ được, ôn phục, ăn đồ ăn chú ý một chút, cay độc, đầy mỡ, lương hàn đồ ăn mấy ngày nay liền không muốn ăn." Vương Diệu nói.

"Này hữu hiệu sao?"

Vương Diệu bản coi chính mình này hảo tâm hảo ý chuyên môn vì chính mình chị gái phối chế một bộ được, gấp đôi lấy tràn đầy cảm động, nhưng không nghĩ chờ đến nhưng là nghi vấn.

Thật đau lòng!

"Ha ha, đậu ngươi đây, yên tâm, Tiểu Diệu tử, đây chính là độc dược, ngươi tỷ ta cũng uống, lấy thân thuốc thí nghiệm!" Vương Như vỗ ngực nói, run lên một cái.

Vương Diệu nghe vậy không nói gì, độc dược đều đi ra, thuốc này tuy rằng không có sử dụng linh thảo, nhưng là mình trong ruộng thuốc trồng trọt những người có thể đều là thượng hạng dược thảo, nhiều lắm có chút hơi có chút tác dụng phụ, tại sao độc dược nói chuyện?

"Yên tâm, đệ đệ ngươi phối chế được hữu hiệu." Trương Tú Anh ở một bên nói.

"Có đúng không, ngài dùng qua?" Vương Như nghe xong cũng sờ.

"Không có, hai ngày trước được mùa nhà ngươi thím cái bụng không thoải mái, đi bệnh viện kiểm tra cũng không phát hiện vấn đề gì, tới nơi này muốn ba pho dược, ăn đi đệ nhất pho sau khi liền có hiệu quả, cũng không đau bụng, dạ dày cũng thoải mái, còn cố ý đến trong chúng ta đến cảm tạ đây!" Trương Tú Anh nghe được việc này thời điểm vẻ mặt rất tự hào.

"Thật sự giả, Tiểu Diệu ngươi lúc nào có bản lĩnh này?" Vương Như giật mình nói.

"Là thật hay giả, ăn cơm xong ngươi thử một chút thì biết, thuốc này không có tác dụng phụ, có thể yên tâm dùng để uống." Vương Diệu ăn một miếng thức ăn nói.

Bởi vì dạ dày không khỏe duyên cớ, cho dù là đôi mắt đầy bàn tràn ngập chăm sóc món ăn cơm, Vương Như ăn cũng rất ít, nàng rất muốn ăn, thể nhưng nàng thân thể không cho phép, hơn nữa Vương Diệu ở một bên cũng không cho nàng ăn nhiều.

Ăn xong cơm tối sau khi, quá đại khái hơn một giờ thời gian, Vương Như đem cái kia được dùng nước nóng hơi hơi nóng một hồi, sau đó dựa theo Vương Diệu căn dặn, uống một chén nhỏ.

Chén thuốc ấm áp, một đạo nhiệt lưu vào trong bụng, sau đó khuếch tán ra đến, nàng chỉ cảm thấy cái bụng nóng hầm hập, thật giống là ở bên ngoài đắp một cái túi chườm nóng, hết sức thoải mái.

"Còn giống như thật có hiệu quả? !" Nàng giật mình nhìn một bên Vương Diệu.

"Đương nhiên!" Vương Diệu vô cùng bình tĩnh nói.

Chuyện như vậy đối với hắn mà nói xác thực không phải việc khó gì.

"Có bản lĩnh này người liền không muốn ở trên núi loại được thảo, trực tiếp làm thầy thuốc chứ?"

"Ta không có làm nghề y giấy chứng nhận tư cách."

"Vậy thì đi thi a? !"

"Ta chính đang nghĩ biện pháp."

Nhìn chị gái đột nhiên mất lộ ra tia sáng, Vương Diệu không thể không có chút hoài nghi, chính mình bộ này phương thuốc có phải là thêm sai rồi món đồ gì, lần sau ở cho mình chị gái phối thuốc thời điểm, nên thêm chút có trấn định cùng an thần hiệu quả được liệu.

"Năm cũ đêm, còn lên núi sao?"

Ăn cơm xong sau khi, người một nhà ngồi cùng một chỗ tán gẫu, Vương Phong Hoa đột nhiên thuốc hỏi.

"Đi." Vương Diệu hơi thêm suy tư sau khi nói.

"Năm cũ cũng đi, cái kia đêm trừ tịch đây?"

"Không đi." Vương Diệu cười nói.

"Hừm, ta còn tưởng rằng người ma run lên đây!"

Đêm đó, Vương Diệu chín giờ sau khi rời nhà, trong thôn trên đường phố còn sáng đèn đường, thể nhưng đến thôn nam đầu, đèn đường liền không còn, đen kịt một màu, sơn đạo cũng không bằng trong thôn mặt đường, không có trải qua cứng đờ, có chút cái hồ bất bình.

Trải qua mấy ngày nay tu hành hơn nửa ngày đêm dùng để uống cổ nước suối, Vương Diệu thân thể tổ chất có tăng lên rất nhiều, trên căn bản có thể có thể làm được là đêm đen như ban ngày, bởi vậy hắn tại đây ban đêm đi tới rất nhanh, hắn thôi thúc trong thân thể nội tức, hành tốc độ chạy so với người thường kiểu nước tốc độ còn nhanh hơn. Dùng không thời gian bao lâu lâu đến Nam sơn.

Nam sơn hình như đứng thẳng ừng.

Một bên trung gian hơi hoãn, trên dưới muốn chót vót một ít, một bên khác càng chót vót, bởi vì ở thôn nam, nên tên là Nam sơn.

Địa hình như vậy địa mạo ngoại trừ cây giống không thích hợp loại hoa màu, một mực này Nam sơn bắc chếch vẫn là loạn thạch bộc phát, muốn dày đặc trồng cây thành rừng còn phải khá phí chút công phu, bởi vậy cũng không có người nhận thầu nơi này, lúc đó Vương Diệu nhận thầu thời điểm, vừa đến trẻ tuổi nóng tính, mà tới đây mảnh sơn xác thực là tiện nghi.

Vương Diệu cái kia phòng nhỏ cùng vườn thuốc liền ở chính giữa dốc thoải bên trên.

Ở trên núi quá sau một đêm, ngày thứ hai, hắn theo thường lệ tử quản lý vườn thuốc cũng tu hành.

Ở trên đỉnh ngọn núi đá bên trên, hắn dựa theo 《Tự Nhiên Kinh》 bên trong liệt phương pháp thổ nạp tu hành, chỉ cảm thấy trong thân thể khí tức so với mấy ngày trước tựa hồ có một điểm tăng trưởng, chỗ đi qua ấm áp thư thích.

"Cũng không biết này cùng trong phim ảnh nội lực, chân khí có cái gì dị đồng?"

Ngày đó, Vương Diệu đem trên núi vườn thuốc có thu thập một phen, có cùng "Tam Tiên" cùng "Đại hiệp" dẫn một hồi, chàng vạng xuống núi thời điểm, đem vào miệng: lồi vào chỗ lồi đi niệm phong lại, toàn bộ đơn giản Ngũ Hành ảo trận lại không rõ ràng hắn đã nghĩ tới, qua mấy ngày chính là Tết xuân, ban đầu mấy ngày, hắn khẳng định là không cách nào thời gian dài lưu ở trên núi, tuy nói vào lúc ấy chỉ cần không phải phi thường quy nhiệm vụ, sẽ không tới Nam sơn bên trên, thể nhưng nên phòng bị sự tình hay là muốn phòng bị.

Buổi trưa về nhà, một vào trong nhà, Vương Diệu liền phát hiện mình chị gái xem ảnh mặt của chính mình là lạ.

"Lại làm sao?"

"Nói cho người một tin tức tốt, ta cái bụng được rồi, người làm được còn rất hữu hiệu."

"Đó là, ta là được sự, thiện tri các loại chứng bệnh." Vương Diệu cười nói.

"Hừm, cục trưởng phụ thân trước đó vài ngày xét xử ung thư thời kỳ cuối, nếu không ta giới thiệu người đi thử xem?" Vương Như nghe xong vô cùng nghiêm túc nói.

"Tỷ, người mau mau ăn cơm đi, sau đó còn phải đưa người đi làm đây." Vương Diệu quay đầu liền đi vào nhà.

"Tiểu dạng!"

Sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu lái xe đưa Vương Như đi Liên Sơn huyện thành đi làm.

Bởi vì còn chưa tới thống một kỳ nghỉ thời điểm, Vương Như thân thể không thoải mái, mới nghỉ nửa ngày, vừa vận động tới hết năm cũ, trở về chuyển nhà.

"Tiểu Diệu, người cùng tỷ nói thật, thật sự chuẩn bị thi tư cách đó?" Ở trên xe, Vương Như vô cùng chăm chú hỏi.

"Hừm, nhất định phải bắt." Vương Diệu đạo, hần nắm giữ phần này bản lĩnh, có chữa bệnh năng lực cứu người, kém chỉ là một cái pháp trị bên trong thân phận, một chỉ chứng minh.

"Ta quay đầu lại tìm người hỗ trợ hỏi một chút."

"Việc này người liền không cần quan tâm, ta đã tìm người hỗ trợ, người vẫn là mau mau tìm cho ta cái anh rể đi, cách Tết đến có thể không tới một tuần."

"Người cầm miệng cho ta!"

Đưa Vương Như sau khi vào sở ta, Vương Diệu vốn là chuẩn bị nhân cơ hội ở trong thành loang quanh một hồi, thế nhưng khả năng là tới gần Tết đến duyên cớ, này trên đường người không ít, đặc biệt là trong thị trấn trên đường phố, không nói quy tốc cũng gần như, điều này cũng làm cho hần quả đoán từ bỏ ý nghĩ này, xe vừa mở ra nội thành, hần liền nhận được một cú điện thoại, gọi điện thoại còn là người quen.

Hà Khải Sinh.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: 1 bát linh chi thang

Hà Khải Sinh gọi điện thoại tới, hỏi hần hiện tại ở nơi nào, tìm hần muốn chút giấy chứng nhận, nói là làm giấy chứng nhận tư cách dùng, nghe nói Vương Diệu ở trong thị trấn, liền hẹn cái địa phương gặp mặt.

Một gian trong quán cà phê, Vương Diệu mới đến, chọn cái sát cửa sổ vị trí, đợi không tới mười phút, Hà Khải Sinh liền đến, ngồi xuống một tán gẫu mới biết nguyên lai hần là chuyên môn đến Liên Sơn huyện thành giúp Vương Diệu làm việc này.

"Đây là người mới vừa nói đồ vật."

Vương Diệu địa quá khứ một cái túi, bên trong là thẻ căn cước photocopy, cá nhân bức ảnh.

"Ta bằng tốt nghiệp cùng học vị chúng ở nhà, cần phải đi về năm."

"Cái này không vội, đợi lát nữa người phát cái điện tử bản cho ta cũng được, có những này, ta là có thể trước tiên chuẩn bị cho người." Hà Khải Sinh nói.

"Cần ta đi Tề châu sao?"

"Không cần, việc này không khó, chính là tệ phiền chút." Hà Khải Sinh cười nói, "Đến trước, tiểu thư nhưng là cố ý dẫn quá ta, chuyện này để ta mau chóng hoàn thành, có điều những này chỉ là tiền đề, cuộc thi sự tình còn phải dựa vào chính ngươi, đang thi trước ta gấp cho ngươi mấy phần tư liệu nhìn."

"Được, cảm tạ ngươi."

"Nên, tiểu thư đã nói, nàng nợ hai ngươi ân tình, ơn huệ lớn bằng trời."

"Một cái." Vương Diệu nghe xong nói.

"Tiểu thư nói hai cái chính là hai cái, ta rõ ràng ý của nàng, tư cách này chúng ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp giúp ngươi làm được." Hà Khải Sinh nói.

"Vậy trước tiên cảm tạ ngươi."

Vốn là Vương Diệu còn muốn xin hân ăn bữa cơm, biểu thị một hồi cảm tạ, thế nhưng Hà Khải Sinh lại nói còn có những chuyện khác muốn làm, uống ly cà phê sau khi liền rời khỏi.

Vốn là theo Vương Diệu rất khó khăn, rất phiền phức một chuyện, có vẻ như đến một ít người trong tay cũng không phải đặc biệt khó khăn, vừa này đang nói chuyện trong lúc đó, hân xem Hà Khải Sinh cái kia vẻ mặt, nghe ngữ khí của hân, chuyện này dưới cái nhìn của hân chính là có chút phiền phức mà thôi, vãn vẹn là có chút.

Có thể bắt được là tốt rồi.

Vương Diệu nghe xong nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, không đơn thuần là bởi vì hệ thống nhiệm vụ, cũng bởi vì sau này mình đường.

Đi xe sau khi về nhà, Vương Diệu lên Nam sơn, đối với trên núi vườn thuốc có cẩn thận thu thập một phen, đặc biệt cái kia mấy trồng linh thảo, có thể che lấp một hồi.

Những linh thảo này phần lớn vừa mới mới vừa nảy mầm, lộ ra cái đầu đến, hơn nữa là ở vườn thuốc bên trong, không nhìn kỹ căn bản là không chú ý đến, nắm chút cỏ khô tùy tiện hơi hơi một nắp liền trực tiếp che khuất.

Sau khi hết bận Vương Diệu liền trở về nhà hỗ trợ chuẩn bị Tết đến sự tình.

"Tiểu Diệu a, ngày mai theo ta đi ngoại bà ngoại nhà chuyển."

"Được."

Ngày thứ hai, Vương Diệu bồi tiếp mẹ mình đi tới một chuyến bà ngoại nhà, Tết đến đưa đi ít đồ, hân ông ngoại cùng bà ngoại thân thể cũng không tệ, trước đó vài ngày Vương Diệu còn tới thăm vọng quá bọn họ, cho bọn họ hào quá mạch, phổi quá được, đã có tuổi, tật xấu tóm lại là có chút.

Ở đây, Vương Diệu đứng tới chính mình cậu trẻ, xem sắc mặt khá là khó coi.

"Làm sao, lại uống rượu uống nhiều rồi!" Mẫu thân của Vương Diệu vừa nhìn liền biết đã xảy ra chuyện gì.

Vương Diệu cũng biết mình cái này cậu trẻ không có những khác tật xấu, chính là thích uống rượu, hơn nữa có chút mê rượu, năm nay trong nhà máy nghỉ thả sớm, hân trở về đến quê nhà, liền uống mấy đống, dạ dày không chịu được, đầu cũng khó chịu.

"Bà ngoại trong nhà có mật ong sao?" Vương Diệu đối với phần lưng

Có chút dà lảo nhàn nói.

"Có, Tiểu Diệu muốn uống mật ong a?"

"Không phải, ngao ít đồ, có thể tỉnh rượu." Vương Diệu nói.

"Cái gì?"

Trong phòng, Vương Diệu ông ngoại, bà ngoại, cậu trẻ mấy người đều sững sốt.

Vương Diệu cũng không nói lời nào, xoay người đi ra ngoài, đến phía tây trong phòng bếp, ý nghĩ hơi động, hình như có ánh sáng lóe lên, trong tay nhưng là có thêm một vật, là một viên linh chi, đây là lần trước hân từ trong thị trấn đủ mua linh chi đại, dùng để ngao chế "Bồi nguyên thang" dùng, khi đó hân liền nhiều mua chút, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, bởi vì tương đối quý trọng liền tồn tại hệ thống cung cấp ô chứa đồ từ bên trong.

Linh chi dùng đao mổ thành mảnh nhỏ,

Sau đó trong nồi, lửa nhỏ luộc.

"Người làm cái gì vậy?" Trương Tú Anh đi tới nhà bếp tò mò hỏi.

"Linh chi đun nước, phổi điểm mật ong, hộ can giải rượu." Vương Diệu một bên bận rộn một bên giải thích.

Linh chi từ xưa chính là dược thảo bên trong trân phẩm, công hiệu rất nhiều, có thể an thần bổ khí, có thể hộ can giải độc, lâu phục, kéo dài tuổi thọ, có chút bên trong thậm chí đem nó nói thành có thể vũ hóa phi tiên linh thảo.

Bên này linh chi luộc trên sau khi, Vương Diệu mẹ con liền trở lại trong phòng cùng hai vị lão nhân nói chuyện, hắc cậu trẻ bởi vì cái bụng không thoải mái, liền dựa vào giường trên đầu.

Đại khái quá sắp tới hai giờ, đến trưa, nên ăn cơm trưa thời điểm, Vương Diệu tính toán thời gian gần đủ rồi, lấy ra luộc tốt linh chi nước, sấm điểm mật ong, để cậu trẻ ăn vào.

"Này hữu hiệu sao?" Hắc cậu trẻ rõ ràng có chút hoài nghi.

"Có tác dụng hay không, uống vào, trải qua một quãng thời gian liền biết rồi."

Hắc cậu trẻ uống vào sau khi, ngoại trừ cảm giác trong miệng phát khổ, trong bụng toả nhiệt ở ngoài, không có những cảm giác khác, quá độ uống rượu sau khi loại kia cảm giác khó chịu cảm thấy cũng không có lập tức tiêu trừ.

"Không hiệu quả gì?"

"Này không phải tiên đan, dùng sau khi lập tức có hiệu lực, cậu trẻ." Vương Diệu nghe xong cười nói.

Mẹ con bọn hắc hai người ở lại Vương Diệu bà ngoại nhà ăn cơm trưa, bởi vì không thoải mái duyên cớ, Vương Diệu cậu trẻ ăn cũng không nhiều, chỉ là ăn một chút bánh mỳ thịt cùng rau xanh, sau đó liền dựa vào đến giường đầu bên trên, tiếp theo nóng hổi sức lực lạc thân thể, cũng không biết là này nóng hổi sức lực vẫn là uống cái kia bát linh chi nước duyên cớ, hắc cảm thấy thân thể thoải mái một chút.

Ăn cơm xong sau khi, người một nhà ngồi vây quanh ở trên kháng, ăn hạt dưa tán gẫu.

"Tiểu Diệu còn ở loại dược thảo a?" Vương Diệu bà ngoại là cái lão nhân hiền lành.

"Ài, là."

"Người loại đều là cái gì, ta lấy sạch tìm người hỏi một chút, có hay không thu mua." Nằm ở giường đầu hắc cậu trẻ hỏi.

"Không cần, những này ta đều liên hệ được rồi." Vương Diệu hồi đáp, hắc bên trong những dược thảo này tuyệt đối sẽ không vì là nguồn tiêu thụ phát sầu, hơn nữa trong đó phần lớn hắc cũng sẽ không bán, giao chế thuốc không riêng là linh thảo, chủ yếu vẫn là phẩm chất cao phổ thông dược liệu, mà hắc loại những người dược thảo liền phù hợp yêu cầu.

Vương Diệu mẹ con từ hắc bà ngoại nhà lúc rời đi là hai giờ chiều khoảng chừng : trái phải.

"Ai, này Tiểu Diệu còn có chút bản lĩnh a!" Ở tại bọn hắc rời đi không bao lâu, nằm ở trên kháng cậu trẻ đột nhiên nói.

"Lại sao?" Vương Diệu ông ngoại liếc mắt nhìn hắc nói.

"Ta cảm giác thoải mái hơn nhiều." Nằm ở coi trọng trung niên lễ nào xoa xoa cái bụng, lại quơ quơ đầu nói.

Từ khi buổi trưa lúc ăn cơm ăn vào cái kia bát linh chi năng sau khi, quá một quãng thời gian, hắc cảm giác cái bụng không ở khó chịu như vậy, thân thể cũng nhẹ nhàng hơn một chút, xác thực là hữu hiệu.

"Tiểu Diệu không phải học sinh vật sao, lúc nào còn có thể phổi dược?!"

"Người ở nhiều chuyến gặp đi, sau đó uống ít chút."

"Ai." Người đàn ông trung niên trên miệng tuy rằng đáp lời, nhưng là cảm thấy chiều cái tình huống, buổi tối lại uống hai chén nên không là vấn đề.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Chương 91: Từ cựu tuổi nghênh năm mới

Từ ông ngoại bên trong sau khi trở về, Vương Diệu ở nhà hơi hơi nghỉ ngơi sau khi liền lại tiếp tục lên núi.

Bầu trời này buổi trưa, Vương Minh Bảo đột nhiên lên núi.

"Ồ, người làm sao rảnh rồi đến rồi?" Vương Diệu thấy thế nói.

"Tôi hỏi người cái sự."

"Chuyện gì a?"

"Ông nội ta hai ngày nay khả năng là đông, toả nhiệt ho khan, buổi tối ngủ không yên, người này có thể hay không cho làm điểm dược thảo, người lần trước không phải đã nói với ta, người cũng biết chữa bệnh sao?"

Đối với mình biết chữa bệnh chuyện này, Vương Diệu đúng là không có đối với mình cái này anh em tốt ả giấu.

"Không đi lấy dược a?"

"Cầm, thế nhưng hiệu quả không lớn, buổi chiều phản nhiệt, ta vậy thì trên người này tới xem một chút."

"Có đàm sao?"

"Có."

"Được, người ngồi chờ, ta cho người xem xem." Vương Diệu nói.

Không phí bao nhiêu công phu, hắn liền tìm tới thích hợp lão nhân chứng bệnh phương thuốc, thế nhưng hiệu quả.

"Có muốn hay không thêm ít đồ đây?"

Buổi tối ngủ không yên.

"Có."

Hắn còn có chút "Nguyệt hoa thảo", không có tác dụng, này trồng linh thảo hấp thu ánh Trăng tinh hoa có thể đưa đến phi phạm an thần tác dụng, thêm ở dược bên trong mới có thể đưa đến trọng yếu tác dụng.

"Ta cho lão nhân gia người phối phó dược, sau đó người đi một chuyến nữa chứ?"

"Đừng a, chạng vạng người xuống núi thời điểm trực tiếp cho ta sao quá khứ là được."

"Không được, làm Tết đến, đưa về đến nhà môn, không may mắn, người không tin những thứ đồ này, lão nhân nhưng là tin." Vương Diệu cân nhắc đúng là chu toàn chút.

"Cái kia cần bao nhiêu thời gian?"

"Hơn một giờ chứ?"

"Vậy ta liền ở ngay đây chờ người đi."

"Ồ đây, người chắc chắn chứ?" Vương Diệu cười hỏi.

"Xác định."

"Tốt lắm, người ở chỗ này chờ, ta trước tiên cho người pha chén trà." Nói lời này, Vương Diệu cho hắn rót một chén hồng trà, sau đó bắt đầu ngao dược.

Có điều mười phút, Vương Minh Bảo liền bắt đầu có chút hối hận chính mình ở lại đây quyết định, nhìn chuyên tâm ngao chế thuốc Vương Diệu, trong lòng là càng ngày càng đối với mình cái này anh em khâm phục, như thế lạnh, ngao dược nhưng nhập thần như vậy, bất tri bất giác, hắn cũng tới gần, không phải là bởi vì hiếu kỳ, mà là nơi này có củi lửa đang thiêu đốt, cảm giác này ấm áp.

Kỳ lạ mùi thuốc rất nhanh từ bách thảo trong nồi nhẹ nhàng đi ra.

"Vậy thì muốn thành?" Hời mùi thuốc sau khi, Vương Minh Bảo tò mò hỏi, đây là lần đệ nhất khoảng cách gần quan sát Vương Diệu ngao chế thuốc Đông y, tựa hồ so với ngày thường chính mình bà nội ngao chế thuốc Đông y quá trình có chút không giống.

"Còn sớm." Vương Diệu nói.

Mùi thuốc đi ra, điều này nói rõ dược liệu bên trong dược lực bắt đầu tán mát ra, dung nhập vào dược thang bên trong.

Ngon lửa chậm rãi thiêu đốt, dược thang chậm rãi sôi trào.

Vương Diệu ngồi ở chỗ đó, dường như lão tăng giống như vậy, chỉ là thỉnh thoảng thêm chút củi lửa.

Theo thời gian trôi đi, dược liệu muốn ngao được rồi, hoặc là nói ẩn lại đơn thuốc trên lời giải thích đã ngao được rồi.

"Còn kém cuối cùng một vị thuốc."

Vương Diệu đem hai mảnh "Nguyệt hoa thảo" lá cây để vào trong nồi, như ngọc bích lá cây ngộ nước tức hóa, hắn thấy thể cấp tốc đem bách thảo oa đoan cách ngon lửa.

"Xong rồi!"

Dược thành sau khi, như cũ bị đựng vào bình sứ trắng bên trong.

"Ta đây là lần thứ nhất xem người ngao được, cảm giác người xem nghệ thuật gia!" Vương Minh Bảo tự đáy lòng thờ dài nói.

"Ha ha, cái kia trở lại cho lão nhân gia thử xem, ôn phục, phân ba lần uống xong."

"Được rồi, đêm nay đi ông nội ta cái kia ăn cơm đi?"

"Không được, ta về nhà, trong nhà còn chờ lắm."

"Cái kia thành, cảm tạ người!"

Vương Minh Bảo cầm dược xuống núi.

Tối gần chạng vạng thời điểm Vương Diệu cũng xuống núi.

Sáng sớm ngày thứ hai, làm Vương Diệu còn ở đồng ruộng bận rộn thời điểm, đột nhiên nghe được hệ thống nhắc nhở.

Nhiệm vụ: Trong vòng mười ngày thu được mười người tán thành (bệnh nhân hoặc người nhà),

Không phải chủ động đến nhà, không được lập lại. Nhiệm vụ hoàn thành."

"Hoàn thành rồi, xảy ra chuyện gì?!"

Nghe được cái này nhắc nhở sau khi, Vương Diệu sững sốt, cái này đột nhập lên nhắc nhở để hắn có chút không tìm được manh mối, không phải là bởi vì cao hứng, mà là khiếp sợ, hắn hoàn toàn không nghĩ tới nhiệm vụ này gặp vào lúc này hoàn thành.

Không phải muốn thu được mười người tán thành sao?

Vương Diệu hồi ức mấy ngày qua trải nghiệm của chính mình, có thể thỏa mãn nhiệm vụ điều kiện tựa hồ liền như vậy mấy người, cùng thôn thúc, thăm xem như là hai người, Điền Viễn Đồ cầm dược nên cũng nổi lên hiệu quả, đối phương mấy người không biết, thế nhưng hắn là sẽ không quá nhiều, Vương Minh Bảo gia gia nên cũng coi như một cái, ngày hôm qua cho hắn được nổi lên hiệu quả, đã như thế, cũng chính là bảy, tám người mà thôi, làm sao sẽ đạt tới nhiệm vụ hoàn thành điều kiện cơ chứ?

Ngán ngùi nghĩ hoặc, khiếp sợ, hắn liền lại tiếp tục khôi phục yên tĩnh, bất luận làm sao, nhiệm vụ hoàn thành rồi là chuyện tốt.

Nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng đúng là để Vương Diệu hơi có chút thất vọng, không có hạt giống, không có phương thuốc, chỉ có trải qua điểm, khá nhiều khen thưởng điểm.

"Có vẻ như kinh nghiệm cũng trưởng không ít, rất nhanh sẽ lại có thể thăng cấp."

Nhiệm vụ này sau khi hoàn thành, Vương Diệu cũng coi như là thoáng thở phào nhẹ nhõm, hắn này chính vì là nhiệm vụ này làm sao hoàn thành thời điểm mà phát sầu thời điểm, lại thần kỳ hoàn thành rồi.

Sau đó hai ngày, hắn trên căn bản là xuất hiện ở môn trong quá trình vượt qua, hắn là vẫn bối, một ít thúc thúc, di nhà cũng phải đi một chuyến, xem như

là chúc mừng năm mới.

Trong lúc, hấn đi một chuyến Liên Sơn huyền thành, đem nghỉ chị gái tiếp trở về nhà, trong nhà lập tức náo nhiệt lên.

Liên như vậy bận bịu bận bịu, giao thừa đến.

Thiếp chữ Phúc, thiếp câu đối xuân, chuẩn bị quá đại niên.

Vương Diệu buổi sáng hỗ trợ hết bận chuyện trong nhà sau khi lại tới chuyến Nam sơn, đem Nam sơn phòng nhỏ trên cũng dán lên một tấm chữ Phúc, thuận tiện cho chó đất cùng chim điều hâu bỏ thêm điểm món ăn.

"Buổi tối, ta liền có điều đến rồi, nơi này nhưng là xin nhờ các người."

Gâu gâu gâu, chó đất vang dội đáp lại.

"Yên tâm đi, xúc phân, nơi này giao cho."

Cát, chim điều hâu cũng gọi là một tiếng, xem như là đáp lại.

"Vậy thì cảm tạ."

Hấn xoa xoa chó đất đầu, sau đó sờ sờ chim điều hâu lông chim.

"Trước tiên sớm chúc các người năm mới vui sướng."

Ở trên núi quay một vòng sau khi, Vương Diệu liền xuống núi.

Không đến muộn trên, bên ngoài liền vang lên bùm bùm tiếng pháo.

Người một nhà vừa nói vừa cười, vui vẻ ấm áp, ăn xong cơm tối sau khi liền ngồi vây chung một chỗ xem xuân muộn.

Tuy rằng hàng năm đều có không ít người nói xuân muộn càng ngày càng không ý mới, nhưng nhìn xuân khuya còn là đại đa số người nhất quán lựa chọn, đặc sắc là thứ yếu, muốn chính là cảm giác này, cái này bầu không khí.

Buổi tối, gửi nhắn tin, gọi điện thoại chúc tết.

Vương Diệu bất ngờ nhận được Đồng Vi điện thoại.

Nàng chuyên môn gọi điện thoại cho Vương Diệu cùng người nhà của hấn chúc tết, cao Vương Diệu cũng sờ sờ sờ sờ.

"Đồng Vi, là lần kia ở bệnh viện đụng tới cô gái kia chứ?" Chờ Vương Diệu sau khi cúp điện thoại, Vương Phong Hoa nói.

"Vâng."

"Hừm, ta xem cô nương kia không sai, còn không đối tượng chứ?"

"Cái này, hấn là không."

"Khẳng định không có, có lời nói thì sẽ không gọi điện thoại cho hấn." Vương Như ở một bên đạo, "Coi trọng phải nắm chặt đây!" .

"Tỷ, người có phải là nên cho đơn vị người đồng sự cùng lãnh đạo gọi điện thoại, không muốn luôn dính líu chuyện của người khác."

"Cô nương kia không sai, thật muốn là bạn trai, người phải nắm chặt." Vương Phong Hoa nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Đi người không lo tồn người lo ngại

Vương Diệu trầm mặc không nói. Cúi đầu hạp hạt dưa, nhà hần người thấy thế cũng không tiếp tục đối với việc này dây dưa.

Com tất niên, bữa com đoàn viên,

Đón giao thừa, ăn sủi cảo.

Mấy ngày qua, Vương Diệu hiếm thấy ở nhà ngủ một giấc.

Sáng sớm ngày thứ hai, rời giường sau khi, trước tiên cho cha mẹ, chị gái chúc tết, sau đó là phụ cận hàng xóm, trong thôn thân thích, một chuyến đi xuống, đã là buổi trưa, ăn qua bên trong sau com trưa, Vương Diệu lại lên núi, trong tay nhắc theo một cái đại túi, bên trong là loại thịt thức ăn cùng sủi cảo.

Nhìn thấy hần lên núi, chó đất cùng chim điều hâu đều vô cùng cao hứng.

Chó đất ngoắt ngoắt cái đuôi vây quanh hần xoay quanh, chim điều hâu cũng là vui vẻ kích động cánh.

"Biết ta cho các ngươi đưa ăn ngon đến rồi đúng hay không?"

Vương Diệu đem đồ vật ngã vào hai cái trong chậu.

"Nơi này có thịt, có sủi cảo, các ngươi nên không thích ăn toán, cũng không thích uống rượu."

Hần cũng không mặc kệ này một cái một ung có hay không nghe hiểu được, ở cho chúng nó xối com thời điểm, vì cười nói nói.

Chuẩn bị cho chúng được rồi com canh, ở trên núi lại quay một vòng, cho vườn thuốc đặc biệt là cái kia mấy vị sinh trường chậm chậm linh thảo rút nước sau khi, hần liền lại tiếp tục xuống núi.

Về đến nhà cũng không chuyện gì, nằm ở trên kháng xem ti vi, dùng trên điện thoại di động gấp mạng, cùng người trong nhà trò chuyện, bắt tri bắt giác, trời vừa đen, thời gian quá chính là nhanh như vậy. Tối hôm đó, Vương Diệu cũng không lên núi.

Ngày thứ hai, dựa theo trong thôn phong tục, là muốn đi lăng viếng mộ mã tể tự tổ tiên.

Vương Diệu bà nội hồi trước liền đi thế, gia gia tạ thế chậm một chút chút, táng ở trong thôn đông đầu trên núi, sáng sớm, Vương Diệu hai cái thúc thúc mang theo người nhà liền từ bên ngoài trở lại trong thôn, hàng năm bọn họ ở mừng 2 ngày này đều sẽ trở về, viếng mộ mã, sau đó ở Vương Diệu nhà ăn com trưa.

Trên lâm,

Đông Sơn bên trên, hai toà phần, mai táng từ trần tổ tiên.

Đốt vàng mã,

Tể điện,

Minh thả pháo.

Hi vọng bọn họ ở phía bên kia quá càng tốt hơn, càng hi vọng, bọn họ có thể phù hộ đời sau bình an, thuận lợi.

Đây là một loại tốt đẹp ký thác cùng ước ao.

Trên xong phần sau khi, mấy nhà người gom lại Vương Diệu trong nhà, một khối ăn com trưa.

Phụ thân của Vương Diệu tổng cộng là huynh đệ bốn cái, thế nhưng hần nhị thúc bởi vì cơ tim nhồi máu hồi trước tạ thế, so với gia gia hần tạ thế còn muốn sớm, điển hình người đầu bạc tiền người đầu xanh, cái này cũng là gia gia hần tạ thế to lớn nhất dụ nhân, không chịu được con trai của chính mình tạ thế đã kích. Mà hần nhị thúc mang theo hài tử tái giá, từ cái kia sau khi, cùng bên này liên hệ cũng thiếu, quan hệ cũng phai nhạt, sớm mấy năm thời điểm, hần đường đệ ở lúc sau tết còn biết được điện thoại, hàng năm cũng sẽ về để tể điện một hồi cha của chính mình, thế nhưng hai năm qua, không trở lại không nói, thậm chí một năm hai điện thoại đều không đánh một cái.

Vương Diệu đã từng từng thấy cha của chính mình chủ động cho đường đệ gọi điện thoại, nói rồi mấy câu nói liền ngỏm rồi.

"Thành nhà khác người!" Đây là Vương Diệu mẫu thân đánh giá.

Cái kia đường đệ, Vương Diệu năm lúc nhỏ thường xuyên cùng hần cùng nhau chơi đùa chơi, là cái không thích nói chuyện, thế nhưng có chút ảo người, bọn họ trên lần gặp gỡ thời điểm, vẫn là ba năm trước, cũng là Tết đến, hần đã từng đã trở lại một lần, hai người còn nói một chút nói, chỉ có điều, cũng không tiếp tục giống như trước như vậy thân mật.

Cách xa, quan hệ cũng là phai nhạt, cũng không biết mấy năm sau khi gặp lại sẽ là cái hình dáng gì.

Vương Diệu tam thúc cùng tiểu thúc đều thích uống rượu, mà Vương Diệu trong nhà hiện tại rượu ngon đều là có chút, tới gần lúc sau tết, Điền Viễn Đồ, Hà Khải Sinh, Vương Minh Bảo đều đưa tới rượu ngon.

Phụ thân của Vương Diệu ba người uống rượu, nói chuyện.

"Ta dự định sang năm không còn trong xưởng làm thính, chính mình đi ra làm điểm buôn bán nhỏ."

Nói chuyện chính là Vương Diệu tiểu thúc, hắn ở một nhà nông cơ máy móc xưởng công tác, khởi đầu mấy năm thời điểm, công tác rất mệt, thế nhưng sau tới công ty góp vốn vào cổ, mấy năm sau khi lùi cổ biến hiện, vậy ông chủ cũng coi như có lương tâm, liền bản mang tức tăng sắp tới hai mươi lần, bởi vậy phát ra cái tiểu tài, sinh hoạt cũng có khởi sắc,

Ý nghĩ cũng liền nhảy ra lên, mắt thấy người ta buôn bán đến tiền nhanh, có chút mê tí mắt.

"Ta xem ngươi ở trong nhà máy làm liền không sai." Phụ thân của Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Một tháng kiếm cái hai, ba ngàn đồng tiền, không đủ hoa." Hắn tiểu thúc từ trong túi tiền lấy ra ngọc Khê yên.

"Ba ngàn đồng tiền tiền lương đánh ngọc Khê yên, đó là không quá đủ nói." Vương Diệu thấy thế thâm nói.

"Ta nghĩ làm thiêu đốt, địa phương cũng chọn xong." Vương Diệu tiểu thúc nói.

Làm thiêu đốt là rất kiếm tiền, người muốn một cân thịt heo không tới 15, thiêu đốt nhưng phải bán được sắp tới ba mươi, thế nhưng buôn bán, đạt được người, có mấy người, làm cái gì cái gì kiếm lời; có mấy người, làm gì, cái gì bồi.

Chịu khổ, tâm tư hoạt, sẽ đến sự, hiểu được xá tiểu lợi, buôn bán nhỏ không hẳn so với thật làm!

"Ta xem ngươi đang hoàng ở trong nhà máy trước ban liền không sai." Vương Diệu tiểu thúc nói.

"Ngươi biết cái gì!" Hắn tiểu thúc trừng chính mình con dấu một chút.

"Ngươi suy nghĩ thật kỹ một hồi, buôn bán không phải như vậy dễ dàng làm." Vương Phong Hoa nói.

"Ta đều hỏi thăm được rồi, thành phẩm không cao, chính là thuê cái địa phương, làm ra thật, một năm có thể kiếm mười mấy vạn đây!" Vương Diệu tiểu thúc nói tới chỗ này có chút hưng phấn.

Ừm!

Vương Phong Hoa nghe xong không lên tiếng, chỉ là khẽ thở dài một cái.

Vương Diệu tam thúc không nhiều lời, mang kính mắt, nhìn qua rất văn, chỉ là đỉnh đầu góc lợi hại, năm nay đã bốn mươi, nhưng là vẫn không có hài tử, xem không ít địa phương, nhưng là không hiệu quả, cái này cũng là bọn họ hai vợ chồng tâm sự.

Buổi trưa, rượu cùng hơi nhiều, bất kể là hắn tiểu thúc vẫn là tam thúc, rõ ràng nhìn ra đã cảm thấy rượu.

"Nếu không, các ngươi đem xe để ở chỗ này người, để Tiểu Diệu đưa các ngươi."

"Không cần, không có chuyện gì!"

Bất luận Vương Diệu người nhà khuyên như thế nào, hắn hai vị này thúc thúc đều là miễn cưỡng muốn chính mình trở lại, hắn tiểu thúc mở chính là lượng xe van, mà hắn tam thúc nhưng là lái xe gắn máy.

Hai người lão đạo liền lên đường, không nhìn người, chỉ nhìn xe liền biết bọn họ uống nhiều rồi.

"Mỗi lần đều như vậy!" Trương Tú Anh nói.

"Tiểu Diệu, ngươi theo đi xem xem, đừng xảy ra vấn đề gì." Vương Phong Hoa vẫn là không yên lòng, căn dặn Vương Diệu nói.

"Được." Vương Diệu lái xe theo ở phía sau, tiểu thúc của hắn cùng tam thúc đều ở Liên Sơn huyện thành ở lại, nơi ở không giống.

Uống rượu sau khi, bọn họ bất kể là lái xe vẫn là đạp xe đều rất nhanh, điều này làm cho Vương Diệu đều thế bọn họ cảm thấy lo lắng, ai xảy ra chuyện cũng không tốt, hơn nữa này còn không phải một người, toàn gia người đâu!

Có điều cũng may dọc theo đường đi không xảy ra vấn đề gì, hắn hai cái thúc thúc cùng người nhà đều bình an trở lại mà trong nhà, sau đó Vương Diệu cũng lái xe trở về nhà.

"Bọn họ đều trở lại?" Vừa vào cửa, phụ thân của Vương Diệu liền hỏi, đến cùng là huynh đệ trong nhà, mặc dù có chút khí, thế nhưng vẫn là quan tâm bọn họ.

"Hừm, đều trở lại, không có chuyện gì, ngài không cần lo lắng!" Vương Diệu cười nói, hẳn biết cha của chính mình đối với hai vị thúc thúc kỳ thực là rất quan tâm.

"Vậy thì tốt."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Tà hản vào phủ tạng

"Hắn tiểu thúc cũng là, khỏe mạnh ở trong xưởng làm liền rất tốt, buôn bán, hẳn cho rằng buôn bán dễ làm như vậy sao? !" Mẫu thân của Vương Diệu nói lầm bầm.

Phụ thân của Vương Diệu nghe vậy không nói gì, chỉ là ngồi ở trên ghế sofa yên lặng mà hút thuốc, quen thuộc phụ thân tính cách hẳn biết cha của chính mình đây là phát sầu, sinh hờn dỗi.

"Ba, chớ suy nghĩ quá nhiều, nói không chắc ta gặp phát tài đây, người có chí riêng, ngài thiếu đánh điểm yên."

"Ừm." Vương Phong Hoa chỉ là đáp một tiếng.

Đêm đó, Vương Diệu theo thường lệ ở nhà qua đêm, chỉ là vào buổi tối, cha của hắn không có ở nhà ăn cơm, mà là bị cùng thôn người xin mời đi uống rượu.

Đây là thôn trấn phụ cận tập tục, mỗi khi gặp Tết xuân Tết đến, trong thôn đều sẽ thay phiên mời rượu tịch, đặc biệt không ra năm phúc thân thích, nhân duyên được, danh tiếng bỗng người, đều sẽ có người tranh nhau xin mời đến nhà làm khách. Phụ thân của Vương Diệu ở trong thôn danh tiếng rất tốt, người mời hẳn cũng nhiều.

Bằng hữu thân thích cùng nhau, lại là ngày lễ ngày tết, cũng không chuyện gì, tự nhiên là nhiều uống vài chén, người uống rượu chỉ sợ tự chổng, bởi vì dễ dàng say.

Vương Phong Hoa ban đêm khi về nhà, bước chân có chút lảo đảo, trên người là rượu thuốc khí, nhìn dáng dấp là uống không ít rượu.

"Lại uống nhiều như vậy!" Trương Tú Anh trách nói.

"Cũng còn tốt, con trai của người biết người này tính xấu, đã sớm chuẩn bị."

Trương Tú Anh lấy ra từ lâu chuẩn bị kỹ càng canh giải rượu cho hắn uống xong, đây là Vương Diệu ngày hôm qua lên núi thời điểm liền chuẩn bị kỹ càng, chỉ sợ phụ thân hắn đến vào lúc này uống rượu uống nhiều rồi, tổn thương thân thể, say rượu thương thân, điểm ấy ai đều hiểu, nhưng là một số thời khác, uống uống liền không bị không chế.

"Hừm, hữu dụng."

Vương Phong Hoa uống vào Vương Diệu chuẩn bị cho hắn giải rượu thang, quá một quãng thời gian liền cảm giác thân thể thoải mái rất nhiều, chủ yếu là cái bụng không ở bốc lên, lại quá sau một khoảng thời gian, cảm giác càng thoải mái một chút, sau đó chậm rãi ngủ.

Tháng giêng lớp 9, về nhà mẹ đẻ.

Vương Diệu lái xe mang theo người một nhà đi tới bà ngoại nhà, hẳn đi người một nhà hầu như cùng bọn họ đồng thời đến.

Mấy nhà người tụ tập cùng một chỗ, vô cùng náo nhiệt, mà trong này, Vương Như cùng Vương Diệu này tỷ đệ hai người chuyện đại sự cả đời vấn đề tự nhiên cũng là đàm luận đề tài.

Thật ở nhà người khá là chú ý hai người bọn họ cảm thụ, nhiều là tích cực cổ vũ.

Vương Diệu ông ngoại cùng bà ngoại đứng là vui cười hơn hờ, nói thẳng "Không vội vã, không vội vã."

Cùng cha mẹ hẳn thái độ tuyệt nhiên ngược lại.

Ấm giường, phong phú thức ăn, cười cười nói nói, một nhà tình thân.

Tết xuân, vốn là như vậy, thân nhân bằng hữu, tụ tập cùng một chỗ, tăng tiến cảm tình.

Bận rộn một năm, nghỉ ngơi một chút, bồi dưỡng đủ tinh lực, chuẩn bị năm sau.

Thời gian trôi qua rất nhanh, từ bà ngoại nhà sau khi trở về, Vương Diệu liền đi một chuyến Nam sơn, cho "Tam Tiên" cùng "Đại hiệp" mang đi tới đồ ăn, cũng thêm nước, cỗ nước suối.

Chúng nó nhìn thấy Vương Diệu sau khi vô cùng cao hứng, Vương Diệu ở trên núi cùng với chúng nó một hồi, cùng chúng nó nói một hồi, cũng không quản bọn họ có hay không nghe đông, sau đó cẩn thận kiểm tra trong ruộng thuốc thảo dược sinh trưởng tình huống, lại tiếp tục ở trong phòng nhỏ đọc một quyển Đạo kinh, ở sắp tới chạng vạng thời điểm lại tiếp tục xuống núi.

Quá lớp 9 sau khi, Vương Diệu trong nhà cũng khách tới, buổi trưa, buổi tối, thay phiên mời khách, bận bịu bận bịu, Vương Diệu tỷ đệ hai người hỗ trợ.

Phụ thân của Vương Diệu vốn định cái kia nơi Vương Diệu mang về liền chiêu đãi khách mời, thế nhưng là bị Vương Diệu ngăn lại, những người rượu, đều là tên rượu, rượu ngon, là Vương Diệu lưu cho cha mình uống, bắt chuyện thân bằng có khác cái khác, cũng là trong tình tên rượu.

"Được đó, phong hoa, rượu này có thể khá tốt a!"

"Không phải là, hút thuốc đều đánh Hoàng Hạc Lâu?"

"Hài tử cho mua."

Vương Phong Hoa không nhiều lời, thế nhưng trên mặt trước sau mang theo nụ cười, Vương Diệu biết, cha của chính mình vẫn là rất cao hứng. Vậy cũng là mặt dài biểu hiện.

Tình huống như thế vẫn kéo dài đến tháng giêng mừng sáu.

Mùng sáu sau khi, nhà xưởng cơ bản liền bắt đầu khai trương.

Một năm bận rộn lại bắt đầu, trong thôn có tương đương một nhóm người ở trên trấn hoặc Liên Sơn huyện thành công tác, bọn họ vừa đi, nguyên bản náo nhiệt sơn thôn trở nên không đáng rất nhiều.

Vương Diệu ở mùng sáu buổi tối lại tiếp tục lên Nam sơn, ở nơi đó qua đêm.

Tết đến lúc, ở nhà cùng người nhà đoàn tụ lúc náo nhiệt, hiện tại, ở trên núi, trong phòng nhỏ, một người yên tĩnh.

Không giống nhau cảm giác, không giống nhau tư vị.

Sau đó, Vương Diệu còn có thật nhiều việc cần hoàn thành.

Nam sơn bên trên muốn bố trí "Tự linh trận", đây là một cái đại công trình, tiền kỳ chuẩn bị cần khá dài thời gian, hơn nữa hẳn còn muốn chuẩn bị làm nghề y giấy chứng nhận tư cách phương diện sự tình.

Ban ngày, Vương Diệu ngoại trừ quản lý vườn thuốc, tu hành ở ngoài, chính là dẫn Tam Tiên ở Nam sơn phụ cận loanh quanh, một lần một lần chuyển, chuyển xong sau khi liền về phòng nhỏ, tiến hành ghi chép, hẳn về Nam sơn đại khái bản vẽ mặt phẳng cùng mặt chính đồ, mặt trên chủ yếu cây cối, núi đá, địa hình đều tiến hành đánh dấu. Những thứ đồ này đều là ngày khác hậu tiến đội ngũ pháp bố trí cơ sở cùng trọng yếu tham khảo căn cứ.

Liền như vậy, cuộc sống của hắn lại tiếp tục khôi phục điềm tĩnh.

Quá vài ngày sau, một khách hàng đi tới Nam sơn bên trên.

Người đến là Điền Viễn Đồ, hắn đến thời điểm, Vương Diệu chính đang Nam sơn bên trên bận rộn, thế nhưng xa xa mà liền nhìn thấy hắn.

"Điền đại ca, năm mới tốt!" Xa xa mà, Vương Diệu liền cười cùng hắn chào hỏi.

"Năm mới tốt." Điền Viễn Đồ lớn tiếng trả lời.

"Trong phòng ngồi."

Phòng nhỏ vẫn không lạnh.

Điền Viễn Đồ ngồi xuống hàn huyền vài câu, sau đó nói sáng tỏ ý đồ đến, ở Tết xuân trước, hắn đã từng thế bằng hữu hướng về Vương Diệu cầu quá một bộ được, cái kia được hiệu quả rất tốt, bạn hắn mẫu thân sau khi ăn vào, bệnh tình có rất lớn chuyển biến tốt, ngày hôm nay hắn đến, hy vọng có thể ở cầu một bộ được.

"Bằng hữu người mẫu thân bệnh lại phạm vào?"

"Không có, đây là muốn lại cầu một bộ được, chuẩn bị bất cứ tình huống nào." Điền Viễn Đồ nói.

Vương Diệu nghe xong không có lập tức nói chuyện.

Trong nhà có chút được nên phòng, này xác thực là không giả, thế nhưng "Bồi nguyên thang" hiển nhiên không ở tại bên trong, loại này chén thuốc, cụ thể có thể thời gian bao lâu mà được lực không mất, Vương Diệu cũng không xác định, lấy tình huống bây giờ, hắn cũng không cách nào làm thí nghiệm đến tiến hành nghiệm chứng.

Hơn nữa hắn cần thận xem qua cái kia vị kia bệnh nhân ca bệnh cùng y án, đối với hắn bệnh tình có nhất định hiểu rõ cùng phán đoán, kỳ thực chỉ dựa vào "Bồi nguyên thang" chỉ có điều là bổ sung bị ốm đau dần vật tiêu hao nguyên khí mà thôi, không cách nào từ trên căn bản đi trừ nguyên nhân sinh bệnh, nàng bệnh là do thân thể hư hàn gây nên nhiều loại chứng bệnh, rồi : cái ở một cái "Hàn" tự trên, hơn nữa bệnh này tha đến quá lâu, này "Tà hàn" e sợ đã xâm nhập phủ tạng, rất khó ngoại trừ.

Điền Viễn Đồ thấy Vương Diệu chậm chạp không nói gì, cho rằng hắn đang suy nghĩ gì sự tình, cũng không có quấy rầy, liền ngồi ở một bên chờ.

"Bệnh này, tốt nhất vẫn là gặp gỡ bệnh nhân." Hắn trầm tư chỉ chốc lát sau nói.

"Này?" Lần này đến phiên Điền Viễn Đồ khó khăn.

Hắn biết Vương Diệu kỳ lạ quy củ, không sẽ chủ động tới cửa, hắn cũng biết bạn hắn mẫu thân tình huống, là nhất úy hàn, nếu là giữa hè thời tiết, đi ra một chuyến vẫn còn có thể, có thể hiện tại mặc dù nói lạnh nhất thời điểm đã qua, nhưng khí trời vẫn rất lạnh.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Sa bên trong kim trong mây nguyệt

"Làm sao?" Thấy Điền Viễn Đồ mặt lộ vẻ làm khó dễ về mặt, Vương Diệu liền mở miệng hỏi.

"Nàng thân thể không được, không chịu được xóc nảy, đi không được vài bước đường, đặc biệt là úy hàn, e sợ không cách nào trên núi này tới." Điền Viễn Đồ đối với này cũng không ăn giầu, nói thẳng.

"Hừm, vậy thì chờ chờ đi." Vương Diệu nghe vậy suy tư chốc lát nói.

Không phải nhiệm vụ, không có cưỡng chế yêu cầu, hắn là có thể chủ động tới cửa ra chân, thế nhưng hắn vẫn là đoán không ra cái này để Điền Viễn Đồ người như vậy như vậy để bụng người là thân phận cỡ nào, nếu như mình ra chân lời nói có thể hay không rước lấy một chút phiền toái, bởi vậy cũng không vội vã đáp ứng.

"Được, vậy thì chờ một chút." Điền Viễn Đồ nghe xong đến, "Thuốc này?"

"Sau bảy ngày, thế nhưng thuốc này..." Vương Diệu không có nói rõ, ân tình đã trả lại, thuốc này hắn cũng không phải bách toại, lấy khen thưởng điểm đổi lấy, người khác lại cầu, liền muốn trả giá cái giá tương ứng.

"Ta biết." Điền Viễn Đồ nói.

"Được."

Điền Viễn Đồ ngốc thời gian không lâu liền rời khỏi.

Ra chân?

Vương Diệu ngồi ở trong phòng, nghĩ vấn đề này.

Dược sư, không phải ẩn sĩ. Tuy rằng thân ở trong núi, thế nhưng phòng ngửa không được muốn hòa vào xã hội, cùng thế tục giao thiệp với, đạo sĩ, hòa thượng loại hình đám người còn tích cực vào đời, huống hồ hần đây?

Có điều, vào đưa về, tiếp xúc những người kia, làm cái nào sự, nhưng là phải cố gắng suy tính một phen.

Hần mảnh này vườn thuốc, đã như sa bên trong hoàng kim, trong mây chi nguyệt, lộ ra một góc, ánh sáng dần dần, này vẫn là tại đây trong núi, mà hần tự thân kỳ thực cũng không bao lớn lực tự bảo vệ, cái gọi là tiền tài động lòng người, nếu như bị một ít có ý đồ khó lường hơn nữa có thủ đoạn người có thực lực biết rồi hần nơi này bí mật, vậy coi như có phiền toái lớn!

Thế giới này có bao nhiêu hắc ám, hần không muốn biết!

Ở cũng không đủ năng lực tự vệ trước, liền muốn đầy đủ biết điều.

Một cái ba tuổi đứa nhỏ cầm một loa tiền mặt đi dạo phố, hậu quả tuyệt đối sẽ không rất mỹ diệu.

Không vội, cũng không thể quá hoãn, thuận thế mà làm, cũng phải thích hợp dựa thế mà động.

Vì Điền Viễn Đồ bộ này dược, Vương Diệu không thể thiếu lại muốn vào thành một chuyến.

Ngày thứ hai, dược liệu công ty một chỗ khách hàng trong phòng tiếp tân.

Lý quản lý cười cho Vương Diệu châm trà, mắt nhỏ híp thành một cái tuyến, trước mắt người trẻ tuổi này nhưng là cái trọng yếu khách hàng, muốn đồ vật hiếm có : yêu thích, hơn nữa hiểu việc, không dễ gạt gẫm, trải qua lần trước sự tình, hần cũng không muốn lừa gạt, tiền có thể thiếu kiếm lời chút, thế nhưng này khách hàng cũng không thể mất rồi, bởi vì này vô cùng có khả năng là thời gian dài khách hàng.

"Lý quản lý, không cần quá khách khí, ta lần này đến, là có việc muốn phiền phức người." Vương Diệu mỉm cười nói, .

"Người nói." Vị này Lý quản lý nói.

"Cùng lần trước như thế dược liệu, thế nhưng số lượng gấp bội."

"Thời gian?"

"Một tuần bên trong, càng nhanh càng tốt."

"Không thành vấn đề." Vị này Lý quản lý nghe xong lập tức đáp lời nói.

"Chỗ cũ giao tiền đặt cọc?"

"Không vội, trước tiên uống chén trà." Lý quản lý cười nói.

Sau đó Vương Diệu ở Lý quản lý dưới sự dẫn đường nộp tiền đặt cọc, sau khi, Vương Diệu liền rời khỏi dược liệu công ty, lái xe ở Liên Sơn huyện thành bên trong đi dạo một vòng, mua chút đồ dùng hàng ngày, cho "Tam Tiên" chọn mua một chút thức ăn cho chó sau khi liền trở về nhà.

Khi hần lúc về đến nhà, phát hiện trong nhà có khách mời, hơn nữa là cái người xa lạ, mẹ của chính mình đang cùng hần nói chuyện.

Nam tử này nhìn qua đại khái hơn bốn mươi tuổi, nhìn qua có chút gầy, ăn mặc giống như vậy, tóc hơi có chút loạn, vẻ mặt nhìn qua có chút uể oải.

"Tiểu Diệu, người trở về, người này nói là tìm người." Nhìn thấy Vương Diệu sau khi trở về, Trương Tú Anh đạo, .

"Tìm ta?" Vương Diệu sửng sốt, ở trong ấn tượng của hần có thể không nhớ rõ nhận thức trước mắt người này.

"Xin chào, ta tên Chu Hùng." Nam tử kia thấy Vương Diệu sau khi trở về, lập tức đứng lên nói.

"Xin chào, xin hỏi người tìm ta có chuyện gì không?"

"Ta có việc muốn cầu người hỗ trợ."

"Chu Hùng nói."

"Chuyện gì?"

"Xin người hỗ trợ vì là con trai của ta xem bệnh." Chu Hùng nói.

"Xem bệnh?" Vương Diệu lông mày hơi nhíu lại.

Nghe tới mẹ mình nói nam tử này chuyên môn tìm đến mình thời điểm, hắn liền cảm thấy sự tình có chút kỳ lạ, bởi vì hắn căn bản không quen biết nam tử này, hiện tại hắn lại còn nói mời chính mình xem bệnh, hắn làm sao gặp biết mình biết y thuật chuyện này, là ai nói cho hắn?

"Xin lỗi." Đối với người xa lạ thỉnh cầu, Vương Diệu lựa chọn từ chối.

"Chuyện này..." Nam tử kia sững sờ, hoàn toàn không ngờ rằng Vương Diệu sẽ làm ra như vậy trả lời.

"Cần bao nhiêu tiền, ta cũng có thể cho." Chu Hùng thành khẩn nói.

"Không phải vấn đề tiền, ta..." Hắn vốn muốn nói chính mình sẽ không xem bệnh, thế nhưng nghĩ đến đã từng "Được sư tên" nhiệm vụ.

Nên làm gì từ chối đây?

Vương Diệu suy nghĩ, trầm mặc không nói.

"Ta gần nhất có việc, xin lỗi." Bất đắc dĩ, chỉ được dùng cái này không phải lý do lý do.

"Ta có thể mang con trai của ta lại đây, van cầu ngươi." Nam tử này vô cùng thành khẩn nói.

"Chờ, trước tiên ta hỏi cái vấn đề, hi vọng ngươi có thể thành thật trả lời."

"Được, xin hỏi."

"Làm sao ngươi biết, ta biết chữa bệnh?" Vương Diệu nói.

"Chuyện này..." Cái này tên là Chu Hùng nam tử vẻ mặt có chút do dự cùng làm khó dễ.

"Làm khó dễ thì thôi."

"Hà bác sĩ." Trầm mặc chỉ chớp lát sau, Chu Hùng nói.

"Hà Khải Sinh?"

"Vâng."

"Ngươi không phải người địa phương?" Vương Diệu lại hỏi một câu, mấy câu nói hạ xuống, hắn có thể nghe được, người này khẩu âm không phải liên sơn phụ cận khẩu âm, hắn là người ngoại địa.

"Không phải, ta đến từ Thương Châu."

"Thương Châu? Cái kia rất xa a, ngàn dặm lộ trình." Vương Diệu nghe vậy nói.

"Vâng, vì lẽ đó, cầu ngươi cần phải hỗ trợ." Chu Hùng thành khẩn nói.

"Lưu lại phương thức liên lạc, trong vòng ba ngày ta gặp cho ngươi trả lời chắc chắn." Vương Diệu trầm mặc chỉ chớp lát sau đạo, đối phương không xa ngàn dặm mà đến, hơn nữa đã tìm tới cửa, vậy cũng là là phương xa, Chu Hùng thái độ lại khẩn thiết, chân thành, hắn cũng không tiện nói thẳng từ chối, không bằng nhìn tình huống lại nói.

"Được." Chu Hùng nghe xong cao hứng nói.

Ở gia đình hắn ở lại : sững sờ không thời gian bao lâu sau khi, Chu Hùng liền cáo từ rời đi.

"Ngươi nên giúp một chút hắn." Chờ hắn đi rồi, mẫu thân của Vương Diệu Trương Tú Anh nói.

"Tại sao?"

"Hắn cần." Trương Tú Anh nói.

"Cần người nhiều hơn nhiều, ta mẹ, người này, ta căn bản không biết nội tình của hắn, không rõ ràng hắn làm người, ta không muốn cho nhà gây phiền toái." Vương Diệu nói.

Tuy rằng trong lòng đã có đại khái dự định, thế nhưng Vương Diệu vẫn là quyết định cho mình mẹ đánh "Dự phòng châm", để ngừa nàng nhẹ dạ, ngày sau mặc kệ người nào yêu cầu cũng đều đáp ứng, hắn bây giờ người mang y thuật là không giả, thế nhưng còn thiếu thiếu không ít đồ vật, không muốn nhạ những người không cần thiết phiền phức.

"Hừm, là ta quá yếu lòng." Trương Tú Anh thấp giọng nói.

"Không có chuyện gì, chuyện này ngài liền không cần lo lắng, giao cho ta xử lý đi."

Buổi trưa, sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu liền lên Nam sơn, mới vừa vào phòng nhỏ, hắn liền nhận được một cú điện thoại, đầu bên kia điện thoại là Hà Khải Sinh, hắn đầu tiên là nói một tiếng xin lỗi, sau đó nói mấy câu nói liền đình chỉ trò chuyện.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Lòng người không cổ tại sao 1 nói 9 đĩnh

Xin lỗi? !

Nghe xong Hà Khải Sinh, Vương Diệu cũng không nói nhiều lời, chỉ là đáp lại mấy câu nói, hắn nghĩ tới có chút nhiều.

Để hắn không nghĩ tới chính là, sáng ngày thứ hai, Hà Khải Sinh tự mình lên Nam sơn, đến nhà xin lỗi, hành động như vậy đúng là để Vương Diệu có chút giật mình.

"Xin lỗi, không nên đem tin tức của người tiết lộ cho những người khác." Hà Khải Sinh vô cùng thành khẩn nói.

"Sự tình đã phát sinh, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa." Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau đạo, tuy rằng hắn lúc sớm nhất có chút tức giận, thế nhưng chợt cũng hiểu được, biết mình năng lực người, chưa chắc sẽ thay mình bảo thủ bí mật, không có mạnh mẽ dựa dẫm cùng kinh sợ, chỉ bằng vào một câu hứa hẹn, có thể lớn bao nhiêu lực ước thúc? Đặc biệt ở hiện nay xã hội này bên trong.

Nhất ngôn cửu đỉnh, chỉ là vọng niệm.

"Hắn là của ta bằng hữu, đáng tin." Hà Khải Sinh do dự một hồi đạo, "Hắn vì là nhi tử bệnh chạy khắp cả đại giang nam bắc, thế nhưng đều không có hiệu quả, ta nghĩ người hay là có thể giúp đỡ được hắn, vì lẽ đó liền nói cho hắn."

"Uống trà." Vương Diệu rót cho hắn một chén trà.

Đáng tin? Đã từng, Vương Diệu cũng cho rằng Hà Khải Sinh dựa vào được, thế nhưng sự thực chứng minh, là hắn sai rồi.

"Ta nợ một món nợ ân tình của người." Hà Khải Sinh nói tiếp, hắn thực sự là không biết nên làm gì hướng về Vương Diệu giải thích.

Người, không thể mất tin, dù cho chỉ có một lần.

"Con trai của hắn chống lại lặn lội đường xa sao?" Vương Diệu nói.

Đối phương đem nói đều nói đến đây cái mức, hắn cũng thực sự là không tiện cự tuyệt, lại nói, dù sao cũng coi như là hiểu biết người, đối phương cũng đang giúp mình.

Vương Diệu tâm có có chút mềm nhũn.

"Có thể." Nghe được Vương Diệu ngữ khí lỏng ra, Hà Khải Sinh cũng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng thật là sợ bởi vì chuyện này hồng rồi trước đó vài ngày đến tích lũy xuống cùng hắn trong lúc đó giao tình, thế nhưng đối phương là chính mình bạn tốt, từng ở chính mình thời điểm khó khăn đã giúp chính mình, xem như là quá mệnh giao tình, việc này bất luận làm sao là phải giúp.

"Được, người nói cho hắn, ta gấp giúp con trai của hắn xem bệnh." Vương Diệu trầm tư một chút nói.

"Cảm tạ, thời gian nào?"

"Xem thời gian của hắn đi, đến trước nói cho ta một tiếng."

"Được, vậy ta trước tiên thay hắn cảm tạ người!" Hà Khải Sinh nghe xong có chút kích động nói.

"Ừm."

Hà Khai Sinh lúc rời đi hậu rất cao hứng, là thật sự cao hứng, tựa hồ Vương Diệu đáp ứng chuyện này liền thành công một nửa.

"Không biết, lần này đối phương là ra sao bệnh?"

Vương Diệu quay đầu nhìn ngó phòng nhỏ cái khác vườn thuốc.

"Đến chuẩn bị một chút."

Quá hai ngày thời gian, Vương Diệu nhận được một cú điện thoại, là vị kia Lý quản lí, nói hắn muốn mấy vị hoàng đại dược liệu đã hàng đến, để hắn tới lấy, hắn liền gạt thời gian đi tới một chuyến Liên Sơn huyện thành.

Lần này, vị này Lý quản lí không có ở làm cái gì vấn đề, mấy vị thuốc bất kể là phẩm chất cùng niên đại đều không có vấn đề, phù hợp Vương Diệu yêu cầu, Vương Diệu ở kiểm tra một phen sau khi, cũng là không quá quan tâm hơi quý điểm giá tiền, trực tiếp trả tiền, lấy thuốc, dù sao, ngày sau khả năng còn cần cùng vị này Lý quản lí giao thiệp với, tuy rằng này mấy vị thuốc giá cả hơi hơi đắt, nhưng trên thực tế cũng không đắt hơn ít, vị này Lý quản lí nhưng là cái này khôn khéo thương nhân, biết lúc nào nên làm cái gì sự, có nên hay không đầu trí.

"Sau đó có việc còn muốn phiền phức Lý quản lí."

"Có việc ngươi trực tiếp gọi điện thoại là có thể, không cần tự mình đi một chuyến." Vị này Lý quản lí cười nói.

"Được."

Trả tiền sau khi, nói rồi mấy câu nói, Vương Diệu liền rời khỏi, trực tiếp lái xe về nhà.

Ngày kế, bầu trời hơi có chút chìm xuống.

Vương Diệu từ trên núi tu hành trở về, ngẩng đầu nhìn bầu trời, ngày này, chỉ sợ là không tốt đẹp được, trời đầy mây, dương khí hơi nhược.

Hắn đem dược liệu chuẩn bị một hồi, sau đó vây quanh Nam sơn quay một vòng, thập chút khô cạn sơn sài, chất đóng ở phòng nhỏ một bên, dùng để ngao chế dược liệu dùng.

Tháng giêng 15, nguyên tiêu ngày hội.

Đèn đuốc rực rỡ đài,

Tinh kiều xích sắt mở,

Đèn thụ ngàn quang chiếu,

Minh Nguyệt trực ngời đến.

Ngày này, Vương Diệu không có ở trên núi qua đêm, tỷ tỷ của hắn cũng quay về rồi, chỉ có điều lần này không biết vì sao, cả người yên tĩnh rất nhiều, nhìn dáng dấp hơi có chút hôn vía lên mây.

"Làm sao, Tiểu Như, nơi đó không thoải mái sao?" Trương Tú Anh ân cần hỏi han.

"Không có chuyện gì, mẹ." Vương Như cười nói.

"Có việc liền nói ra, đừng giấu ở trong lòng."

"Thật không có chuyện gì mẹ."

Này hiếm thấy yên tĩnh đúng là để Vương Diệu hơi có chút không thích ứng.

Buổi tối, bầu trời vẫn tĩnh là sáng sủa, trên trời trăng tròn có chút ố vàng, xem cái tháng đủ bính.

"Tỷ, ngươi có phải là nơi nào không thoải mái, ta cho ngươi xem xem?" Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu đối với mình chị gái nói.

"Ta thật không có chuyện gì." Vương Như nói.

"A!" Vương Diệu đột nhiên ánh mắt sáng lên, tựa hồ nghĩ tới chuyện gì.

"Ngươi sao thế?"

"Chị gái, ngươi sẽ không phải là tư / xuân chứ?"

"Từ cái đầu ngươi, ngươi cho ta cút sang một bên!" Vương Như tiểu mâu trùng, đúng là khôi phục mấy phần trong ngày thường phong thái.

"Đây mới là ta tỷ, nữ hán tử, đột nhiên ôn nhu một hồi, cũng thật là không cách nào thích ứng." Vương Diệu than thở.

"Người cho ta thêm đi sang một bên, đừng tiếp tục này phiền ta."

...

Gâu gâu gâu, hơn tám giờ tối chung, ngay ở người một nhà ngồi ở nhà trên giường lúc xem truyền hình, bên ngoài đột nhiên vang lên tiếng chó sủa, hơn nữa còn không phải một con, phụ cận cầu cũng gọi lên.

"Xảy ra chuyện gì?" Vương Diệu quay đầu nhìn ngoi bên ngoài.

A! Đột nhiên nghe được hét thảm một tiếng.

"Có người? !" Vương Diệu lỗ tai rất thính, nghe được người tiếng kêu thảm thiết.

Ngay lập tức lại là một tiếng.

"Thanh âm gì, ta ra ngoài xem xem." Vương Phong Hoa khoác quần áo, nắm đèn pin đồng liền ra gian nhà.

"Ba, ta cùng ngài cùng nhau đi." Vương Diệu không yên lòng, cũng đi theo ra, cũng cướp ở phụ thân phía trước.

Hắn vừa mở ra cửa lớn, liền nhìn thấy một vệt bóng đen vèo một cái từ trước cửa chạy qua, tốc độ rất nhanh, nhìn dáng dấp như là một con chó, thể nhưng hình thể trọng đại, dường như một con bò con.

"Món đồ gì?" Vương Phong Hoa cả kinh nói.

"Là con chó, Ngao Tây Tạng." Vương Diệu thị lực không hề tầm thường, cho dù ở đưa tay không thấy được năm ngón tất trong đêm tối đêm cũng có thể coi vật như ban ngày, ngay ở vừa nãy trông cửa trong chốc lát, hắn nhìn thấy một con chó lớn từ trước mắt vèo một cái từ xẹt qua, tốc độ rất nhanh, cái đầu rất lớn, mang theo phong còn chen lẫn mùi máu tanh.

"Xảy ra chuyện gì, ta không nhớ rõ chúng ta trong thôn nhà ai nuôi Ngao Tây Tạng a?" Vương Phong Hoa nghe xong nói.

Người trong thôn yêu thích nuôi chó đây là không giả, nuôi chó giữ nhà, thể nhưng đại thể là dưỡng chó đất, đại điểm chính là chó săn đĩa ăn, rất ít dưỡng Ngao Tây Tạng loại này loại cỡ lớn mãnh khuyển, vừa đến loài chó này có lãnh địa ý thức, hơn nữa có chút hung, không thể thả rông, bằng không dễ dàng chủ động hại người. Thứ hai, loài chó này sức ăn rất lớn, hơn nữa thích ăn thịt, không giống cái khác chó đất, bánh mìn thầu, bánh rán, loại hình đồ ăn thừa cơm thừa cũng có thể ăn, bình thường trong nhà cũng không chịu trách nhiệm nổi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 96: Giết ngao

Vương Diệu vị trí sơn thôn, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, nhà ai có một số việc, rất nhanh sẽ có thể truyền khắp sơn thôn, dưỡng con Ngao Tây Tạng, nhưng là rất đáng giá bát quái một phen tin tức.

Này con Ngao Tây Tạng, không phải trong thôn này.

"Người đến a!"

Vừa lúc đó, đột nhiên có người một tiếng kêu to, cắt ra bầu trời đêm, nghe vào rất lo lắng.

"Đi xem xem." Vương Phong Hoa nói.

"Được."

Vương Diệu về nhà ăn cắp một cây côn gỗ cầm ở trong tay, trước khi đi chưa quên đóng kỹ cửa lại.

Hai người phụ tử bọn hán tuần tiễu la truyền đến phương hướng tìm đi, ở trên một con đường nhìn thấy một nhóm người, trước tiên chính là một người hán tử, công lấy đi một mình rất gấp, sau đó một chiếc xe vội vội vàng vàng lái tới, bọn họ lên xe liền cấp tốc rời đi.

"Xảy ra chuyện gì a?" Bên cạnh có người hỏi.

"Bị chó cắn."

"Cầu, lợi hại như vậy sao?"

"Hừm, thật giống là chỉ chó lớn, cắn cái cổ."

Chó lớn, hại người, vừa nãy cái kia con Ngao Tây Tạng! ?

Vương Diệu quay đầu nhìn phía chính mình phương hướng.

"Ba, chúng ta vẫn là về nhà chứ?" Tuy nhiên đã đóng kỹ cửa, thế nhưng hán vẫn là có chút không yên lòng trong nhà mẫu thân và tỷ tỷ.

"Ừm."

Bọn họ phụ tử trở về nhà, chờ ở nhà mẹ con hai người vội hỏi chuyện gì xảy ra, Vương Diệu đem vừa nãy chuyện đã xảy ra nói cho các nàng.

"Ngao Tây Tạng? !" Vương Như nghe xong lấy làm kinh hãi, "Trong thôn có người dưỡng loài chó này?"

"Chó này rất hung chứ?"

"Nhưng là, một ngao chống đỡ ba lang đây!" Vương Như nói.

"A, còn có thể đánh con cạp, đấu sư tử đây!" Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Cái gì, lợi hại như vậy, vậy còn là cầu sao?" Trương Tú Anh nghe xong nói.

"Mẹ, ta này nói mò đây, trên đời này nào có lợi hại như vậy cầu, đừng nói sư tử, con cạp, chính là chỉ sói đất đều không đứng cầu có thể đối phó, có điều loại này Ngao Tây Tạng xác thực là khá là hung, có lãnh địa ý thức, đánh gục đại hán vẫn là không thành vấn đề, ta vừa nãy cũng nhìn lướt qua, cái kia cầu rất lớn cái, cùng cái bò con tự."

"Chuyện này làm sao đột nhiên chạy đến ta sao trong thôn cơ chứ?"

"Này nhưng là không rõ ràng."

Tối hôm đó, trong thôn thỉnh thoảng sẽ có cầu cắn loạn.

Sáng sớm ngày thứ hai, ăn xong điểm tâm sau khi, Vương Diệu ra cửa, vừa mới chuẩn bị hướng nam đi, liền nhìn thấy mấy cái trong thôn trong tay nam tử cầm côn bổng từ một cái ngõ nhỏ đi ra.

"Tình huống thế nào? !" Hán thấy thế cũng sờ.

"Này, này, các hương thân đều chú ý a!"

Vào lúc này, trong thôn cái kia vắng lặng hồi lâu phát thanh đột nhiên hưởng lên.

Sau đó nghe xong một hồi phát thanh, Vương Diệu mới biết, có điều một đêm công phu, có ba người bị con kia chui vào trong thôn Ngao Tây Tạng cắn bị thương, sáng sớm hôm nay, cái kia con Ngao Tây Tạng vọt thẳng tiến vào một gia đình, lại cắn bị thương một đứa bé, đám kia cầm côn bổng hán tử chính là trong thôn tổ chức ra tìm con kia chó điên người.

"Mad, con kia chó điên chạy đi nơi đâu!" Cầm đầu một cái chữ Hán lưng hùm vai gấu, đầy mặt tức giận, hán hận không thể lập tức đem cái kia con Ngao Tây Tạng đánh thành thịt vụn, ngay ở ngày hôm qua thiên buổi tối, cái kia con Ngao Tây Tạng xông vào nhà mình, cắn bị thương ở nhà mình thăm nhà thân thích, điều này làm cho hán rất là căm tức.'

"Tiểu Diệu, người mau mau về nhà, đừng chính mình đi ra đi loạn, vừa nãy phát thanh không nghe sao?" Trong những người này có người nhìn thấy Vương Diệu, liền hướng hán hô.

"Biết rồi thúc, ta lập tức liền trở về." Vương Diệu mỉm cười hồi đáp.

Chờ bọn họ đi xa, Vương Diệu muốn phải tiếp tục lên núi, thế nhưng là tiếp đến nhà bên trong đánh tới gọi điện thoại, người trong nhà cũng là lo lắng hán, không cho hán một mình lên núi, lần này, mẫu thân hán ngữ khí vô cùng cứng rắn, bất đắc dĩ, hán chỉ được về nhà chờ.

Kết quả đợi vừa giữa trưa, cũng không có được nghe lại trong thôn phát thanh, hơn nữa trong thôn cầu tựa hồ cũng không tại sao gọi, điều này cũng làm cho nói rõ, con kia tối ngày hôm qua tại đây trong sơn thôn cần bị thương người Ngao Tây Tạng nên rời đi.

"Nguy hiểm,

Nên đã giải trừ."

Buổi trưa, sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu vẫn là quyết định sơn đi lên xem một chút.

"Vạn nhất cái kia chó điên còn ở trong thôn sao làm?" Trương Tú Anh chính là không cho hắn đi.

"Ta nắm cây côn đi vẫn không được sao?"

"Nắm gậy quân cái gì dùng, người cũng sẽ không Đà Cầu Côn Pháp? !"

"Người xem a, mẹ." Vương Diệu lượm tảng đá, trong bụng khí tức lưu chuyển, thẳng tới tay phải, răng rắc một tiếng, cái kia tảng đá vỡ thành mấy khối.

Hả? ! Trương Tú Anh sửng sờ.

"Không có chuyện gì, ngài cứ yên tâm đi."

Cuối cùng, Vương Diệu từ trong nhà vậy này một cái thô cây gậy trúc ra cửa, hướng về Nam sơn mà đi.

Hả?

Ở đi tới bên dưới ngọn núi thời điểm, hắn đột nhiên bước chân, nhìn sơn đạo, sau đó cúi người đến.

Trên đường có mấy giọt máu, khô rồi.

"Nơi này tại sao có thể có huyết đây?"

Hắn lại tiếp tục đi về phía trước một khoảng cách, không chỉ trong chốc lát lại nhìn thấy đồng dạng vết máu.

"Sẽ không phải là cái kia con Ngao Tây Tạng chứ?" Vương Diệu ngẩng đầu nhìn xa xa, bất giác bước nhanh hơn.

Dọc theo sơn đạo uốn lượn mà đi, vòng qua một ngọn núi, sau đó Nam sơn đang ở trước mắt.

Gâu gâu gâu, rất xa, hắn liền nghe đến trên núi chó sủa tiếng.

Có tình huống!

Hắn vội vội vàng vàng lên núi, còn chưa chờ đạo sơn eo nhưng là đột nhiên lập tức dừng bước.

Đó là? !

Hắn nhìn thấy là con chó, hình thể đại như trâu nghé giống như vậy, khoác màu đen lông dài, trên người có vài nơi vết thương, hiện đầm máu, chính là đêm hôm qua ở trong thôn hành hung, cần bị thương thật mấy người cái kia con Ngao Tây Tạng.

Cái kia con Ngao Tây Tạng nằm trên đất, thân thể có chút cương trực, cũng chưa thấy bất nạt, Vương Diệu tới gần vừa nhìn, vừa mới phát hiện này con Ngao Tây Tạng cư nhiên đã chết rồi, dưới thân một bãi lớn máu tươi chưa ngưng tụ, trí mạng vết thương một chỗ ở hầu bộ, bị cắn mở ra một cái lỗ máu, một chỗ ở bụng, bị vỡ ra một đạo miệng lớn.

"Là động vật gì giết chết này con Ngao Tây Tạng, lẽ nào này Nam sơn bên trên còn có cái khác mãnh thú? Không nên a, chính mình ở Nam sơn bên trong mấy năm, hơn nữa có tương đương một phần thời gian ở đây qua đêm, chưa từng gặp cái gì mãnh thú, duy nhất xem như là chính là đại hiệp, nó xem như là ác điều!"

Chính đang Vương Diệu buồn bực thời điểm, chó đất "Tam Tiên" từ trên núi vọt xuống tới.

"Ồ, Tam Tiên, người đây là làm sao?"

Đội nó tới gần sau khi, Vương Diệu lúc này mới phát hiện chó đất mao có chút ngắn ngang, có mấy miếng đất mới đi một chút, khoe miệng vị trí còn có chút máu tươi, nhìn thấy Vương Diệu sau khi hưng phấn ngoắt ngoắt cái đuôi.

"Chờ đã!" Vương Diệu cẩn thận nhìn một chút trước mắt "Tam Tiên", sau đó có quay đầu nhìn ngó con kia ngã trên mặt đất Ngao Tây Tạng, trong lòng có một cái lớn mật suy đoán.

"Này con Ngao Tây Tạng nên sẽ là bị người cắn chết chứ?"

Lung tròn, Tam Tiên nghe xong đáp lại hai tiếng, sau đó nâng lên móng vuốt chỉ chỉ trên núi.

"Không chỉ là người, còn có đại hiệp?"

Lung tròn!

"Khá lắm, được đó!" Vương Diệu đưa tay vỗ vỗ trước người chó đất, khối này đầu không tới cái kia con Ngao Tây Tạng một nửa, lại có thể phối hợp con kia chim điều hâu chém giết này con chó điên, cũng là tương đương lợi hại.

"Chỉ là, này con Ngao Tây Tạng làm sao sẽ chết ở dưới chân núi đây?"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Nóng ruột loạn chạy chữa

Theo Vương Diệu dọc theo đường đi sơn, nhìn trên đất máu tươi, vẫn kéo dài tới vườn thuốc phụ cận, hần đại khái đoán được sự tình phát sinh trải qua, này con Ngao Tây Tạng hẳn là từ trong thôn đi ra, không biết nguyên nhân gì đi tới Nam sơn, sau đó lên núi, nỗ lực tới gần vườn thuốc, kết quả bị bên trong chó đất phát hiện, sau đó chiến đấu bạo phát, ở chim điều hâu bên dưới, chúng nó hợp lực đem Ngao Tây Tạng trọng thương, Ngao Tây Tạng bị thương chạy trốn xuống núi, kết quả thương thế quá nặng, chết ở dưới chân núi.

"Làm ra không sai, cho các người thêm món ăn!" Vương Diệu cười đối với chó đất cùng đứng ở cạnh cây bên trên chim điều hâu nói.

Sau đó, Vương Diệu lại rơi xuống một chuyến sơn, đem cái kia con Ngao Tây Tạng thi thể kéo đi ra ngoài, ném tới bên dưới ngọn núi trên đường, cho trong thôn liên phòng thủ đội trưởng gọi điện thoại, nói một tiếng, sau đó liền lên núi, quá không bao lâu, hần ở trên núi liền nhìn thấy một đám người cầm côn bổng, phát hiện Ngao Tây Tạng thi thể sau khi vẫn là một trận loạn đánh, xem như là cho hả giận đi, sau đó kéo thi thể của nó trở về trong thôn.

"Ai, các người là món đồ gì giết chết này con Ngao Tây Tạng?"

"Cái kia ai biết, khẳng định không phải người làm ra."

"Phí lời, vào lúc này, núi này trên nào có người, sẽ không phải là lang chứ?"

"Trong ngọn núi nào có lang, ai, đội trưởng, ai cho người gọi điện thoại?"

"Các người nói nhảm nhiều như vậy!" Đi đâu cái kia mặt chữ điền "方" hần từ khô ngo một tiếng quát lớn, mấy người kia liền cũng không dám hỏi lại.

"Lang?" Hần quay đầu lại liếc mắt một cái, toà kia che đầy giữa hiện núi nhỏ.

"Nếu như thật sự có lang, hần sao lại không biết, còn mỗi ngày buổi tối ngốc ở trên núi?"

Nam sơn bên trên, trong phòng nhỏ, Vương Diệu ngồi ở phía trước cửa sổ, cầm trong tay một quyển kinh thư, thấp giọng đọc.

Tết xuân trong lúc bận rộn, náo nhiệt, đã qua, một năm mới sinh hoạt mới vừa vừa mới bắt đầu.

Tới gần chạng vạng thời điểm, Vương Diệu vây quanh vườn thuốc quay một vòng, sau đó nhìn một chút tình huống xung quanh, cho "Tam Tiên" bỏ thêm điểm thức ăn cho chó, sau đó liền lại tiếp tục xuống núi.

Tháng giêng 16, trăng tròn giữa trời, chỉ là ánh Trăng có chút lạnh lạnh.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu đưa chị gái vào thành đi làm, sau đó liền trở về nhà, lên Nam sơn.

Ở trong ruộng thuốc bận rộn một phen, sau đó cùng trong nhà lên tiếng chào hỏi, buổi trưa không trở về nhà ăn cơm.

Sau đó chuẩn bị ngao được.

Khả năng là sắp tới lập xuân duyên có, khí trời rõ ràng ấm lên một chút.

Trong phòng nhỏ, củi gỗ thiêu đốt, phát sinh bùm bùm tiếng vang.

Bách thảo trong nồi, cổ nước sôi hơi sôi trào, bốc hơi nóng.

Dược liệu trải qua ngao luộc, từ từ hướng ra phía ngoài tỏa ra mùi thơm.

Mấy vị thuốc, lục tục gia nhập.

Trong nồi, dược thang màu sắc dần dần mà biến thâm.

Vị cuối cùng, "Quy nguyên" !

Các loại dược hiệu, quy làm một thể.

Dược thành.

Vương Diệu đem dược sắp xếp gọn sau khi lên hoạt động một chút thân thể, sau đó cho Điền Viễn Đồ gọi một cú điện thoại, để hần ngày mai tới lấy dược.

Đêm đó, Vương Diệu từ trong nhà ăn xong cơm tối, còn ở Nam sơn trên đường liền nhận được một cú điện thoại, là một cái đất khách số xa lạ, cái số này hần cảm thấy có vẻ như gặp.

"Này, người tốt."

"Xin chào, ta là Chu Hùng."

Nghe được người đến báo lên họ tên, hần mới nhớ lại tới là năm trước tới quá trong nhà, hy vọng có thể vì hần hài tử xem bệnh cái kia cái người đàn ông trung niên, hần còn từng ở Tết xuân thời điểm cho mình gọi điện thoại tới chúc tết, chỉ là lúc đó quên tồn đối phương số điện thoại.

Chu Hùng ở trong điện thoại nói hần bên kia đã chuẩn bị kỹ càng, bất cứ lúc nào có thể mang con trai của chính mình lại đây, hỏi Vương Diệu thời gian nào thích hợp.

"Lập xuân sau khi đi." Vương Diệu ước lượng một chút.

Kỳ thực, hần đúng là không đáng kể, không có gì bất ngờ xảy ra, vẫn cứ cả ngày ở tại Nam sơn bên trên, chỉ là ngày gần đây khí vẫn cứ có chút lạnh, đứa bé kia thân thể suy yếu, không hần nhận được này giá lạnh, qua mấy ngày liền lập xuân, khí trời cũng sẽ trở nên ấm áp không ít, đến thời điểm trở lại cũng ít được chút khổ.

Đối phương nghe xong vội vàng đáp ứng rồi, đồng thời thăm dò tính hỏi Vương Diệu đại khái cần bao nhiêu chẩn phí, hần thật đề trước chuẩn bị một chút.

Phương diện này, Vương Diệu cũng không tốt thuận miệng chào giá, chỉ có thể nhìn hài tử bệnh tình lại nói, cũng là nói với hần ý tứ như vậy.

"Này có tính hay không là có bệnh loạn chạy chữa a?"

Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu đột nhiên nghĩ đến vấn đề này, chính mình gặp xem bệnh chuyện này, không cần nói người ngoài, chính là trong thôn, cũng có điều mấy người biết, cái kia Chu Hùng thông qua Hà Khải Sinh lời nói đã nghĩ mang theo nhi tử tới xem một chút, nghĩ đến định là cứu tử sốt ruột, nghe được cái cơ hội liền đến thử xem.

Sáng ngày thứ hai, Vương Diệu mới vừa từ Nam sơn bên trên sau khi tu hành, liền nhìn thấy một người từ trên sơn đạo hướng về bên này đi tới.

Người đến là Điền Viễn Đồ, với hần hẹn cẩn thận lấy thuốc, trong tay còn cầm chút quà tặng.

"Từng nói với người, đến, liền không muốn mang lễ vật!" Vương Diệu đạo, đối với việc này, bất kể là Điền Viễn Đồ vẫn là Hà Khải Sinh, hần đều đã nói nhiều lần, thế nhưng đối phương trên căn bản là sẽ không tay không đến, đều là mang chút lễ vật, này đều khiến cho hần rất thật không tiện.

"Một điểm con vật nhỏ, không tốn vài đồng tiền." Điền Viễn Đồ cười nói, đem đồ vật đẩy ngã trên bàn.

"Ngồi, uống trà."

Vương Diệu cho hần pha một bình trà.

Nước nóng vọt một cái, mùi thơm liền kích phát ra.

"Hừm, trà ngon, Tây hồ Long Tỉnh?" Điền Viễn Đồ uống đều không uống, chỉ là vừa nghe mùi vị này liền đoán ra ấm bên trong là cái gì trà.

Vương Diệu noi này ngoại trừ này Tây hồ Long Tinh ở ngoài, liền còn lại Kỳ môn hồng trà, người trước là Hà Khải Sinh mang đến, người sau nhưng là trước mắt ngồi Điền Viễn Đồ mang đến, hắn cũng không thể nắm Điền Viễn Đồ đưa tới lễ vật chiều đãi đối phương đi.

"Vẫn là người hiểu việc a!" Vương Diệu cười nói, này trà hắn cũng uống quá.

Màu sắc sáng loáng, mùi thơm thanh cao, nhẹ nhàng khoan khoái cam thuần, là trà ngon.

Nhưng là chỉ bằng vào nghe mùi liền có thể phân biệt ra đây là cái gì trà, Vương Diệu tự hỏi không bản lãnh kia, trên thực tế, hắn cũng không uống qua vài loại lá trà, trước đó chính là uống uống phổ thông trà xanh, vào lúc ấy cũng cảm thấy rất tốt.

"Cũng không tính là hiểu việc, ta thường uống loại trà này, đối với mùi vị này rất quen thuộc." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Bằng hữu người mẫu thân bệnh thế nào rồi?"

"Gần nhất khoảng thời gian này khí sắc so với trước đây tốt lắm rồi, chỉ là..." Điền Viễn Đồ nói được nửa câu thì có chút do dự, tựa hồ có cái gì khó nói sự tình.

Trên thực tế, bạn hắn mẫu thân thân thể xác thực thực so với trước đây được rồi rất nhiều, cái này hắn biết rõ, bởi vì ở Tết xuân trước sau khoảng thời gian này hắn đã từng đi báỉ phỏng qua. Vì việc này, hắn bằng hữu kia ở trong hắn không ít than thở Vương Diệu, những năm gần đây, hắn vì mình mẫu thân bệnh nhưng là không ít bận tâm, thế nhưng không có cái nào bác sĩ, loại nào thuốc có thể đưa đến thân kỳ như thể liệu hiệu quả, điều này làm cho hắn vô cùng muốn gặp thấy Vương Diệu, thậm chí muốn mời hắn đến nhà mình đến ăn bữa cơm.

Điền Viễn Đồ biết mình người bạn này tính khí, lấy thân phận của hắn bây giờ cùng địa vị, xin mời một cái không phải bên trong thể chế người xa lạ đi nhà mình ăn cơm đã xem như là tương đương hiếm thấy, thậm chí nói là chuyện không thể nào, chuyện này đối với bình thường người mà nói thậm chí đã xem như là một vinh quang to lớn, nhưng là hắn người trẻ tuổi trước mắt này có thể không phải người bình thường, hơn nữa thông qua này chút thời gian tiếp xúc, hắn biết đối phương một ít quý củ, tựa hồ là xưa nay không chủ động tới cửa xem bệnh, chuyện này liền để hắn rất khó khăn.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Nghe mà biết chi vị chi thánh

Một bên là bạn tốt của mình, một bên là bản lãnh này phi phạm người trẻ tuổi, hai bên hắn đều không muốn hạ xuống oán giận, cũng may hắn bằng hữu kia nói cũng chỉ nói là một hồi, không có quá nhiều kiên trì, thế nhưng mẹ của hắn nhưng là rất muốn làm diện cảm tạ Vương Diệu, bạn hắn nhưng là cái hiểu từ, tiếp tục như vậy, sớm muộn sẽ làm hắn xin mời Vương Diệu đến gia đình hắn.

"Có vấn đề gì không?" Vương Diệu nói.

Hắn biết, chính mình giao chế "Bồi nguyên thang" cũng có điều là có thể bù đắp bệnh nhân kia bởi vì "Tà hàn" chỉ chứng hao tổn thân thể nguyên khí, thế nhưng chỉ có điều là trị ngọn không trị gốc, cho dù là dùng "Bồi nguyên thang", nếu như không tiến hành trị tận gốc, quá một quãng thời gian, bệnh này khẳng định vẫn là gặp tái phạm.

Biện pháp tốt nhất chính là hắn có thể ngay mặt gặp gỡ bệnh nhân này, vì nàng trị liệu, cũng thật đúng bệnh hốt thuốc.

"Ta người bạn kia muốn xin người đi trong nhà ăn bữa cơm, cảm tạ người." Điền Viễn Đồ suy nghĩ chỉ chốc lát sau nói.

"Cái này thì thôi." Vương Diệu nghe xong nói.

Điền Viễn Đồ nghe xong cũng không quá giật mình, hắn sớm đoán được Vương Diệu gặp trả lời như vậy, chỉ là có chút thất vọng. Hắn nên làm gì cùng bằng hữu của chính mình giải thích đây?

"Đây là người muốn Bồi nguyên thang." Vương Diệu đem còn ẩm áp bình sứ trắng phóng tới trên bàn.

"Cảm tạ, thuốc này giá trị?"

"Trăm vạn." Vương Diệu nói.

"Được, xin chờ một chút." Nghe được cái giá này, Điền Viễn Đồ một điểm do dự cũng không có.

Không chỉ trong chốc lát, Vương Diệu điện thoại di động liền thu được nhắc nhở.

"Đạt đến thăng cấp yêu cầu, có hay không thăng cấp?" Hệ thống tiếng nhắc nhở đột nhiên hưởng lên.

"Đạt đến yêu cầu?" Vương Diệu nghe vậy sững sờ, "Thăng cấp." Tiếp theo đọc thầm một tiếng.

Hệ thống bản hân cũng không có vội vã điều đi ra, kiểm tra trong đó biến hóa, dù sao trước mắt còn có khách ở.

"Ta đã nói với ngươi, thuốc này không hẳn có thể trị tận gốc bệnh này, tốt nhất vẫn là ta tự mình gặp gỡ bệnh nhân, cũng thật chẩn đoán bệnh một phen."

"Cái kia có thể không phiền phức ngươi tới cửa một chuyến, vừa đến vì ta bằng hữu kia mẫu thân xem bệnh, thứ hai, bọn họ cũng đã sớm muốn làm diện cảm tạ ngươi." Điền Viễn Đồ nhân cơ hội nói.

"Chuyện này... Lại nhìn tình huống đi."

"Được." Nghe được Vương Diệu chưa hề đem lại nói chết, Điền Viễn Đồ liền biết chuyện này còn có thành khả năng, cứ như vậy, hẳn đối với bằng hữu mình bên kia cũng thật bàn giao.

Ở Vương Diệu nơi này lại ngồi một lúc sau, Điền Viễn Đồ liền thu cẩn thận được, cáo từ rời đi.

Chờ đưa sau khi hẳn rời đi, Vương Diệu lúc này mới một người ở trong phòng kiểm tra tình huống.

"Nhân vật đẳng cấp: 4

Nghề nghiệp đẳng cấp: Newbie (ngươi đã sắp biết bay)

Dược thảo trồng trọt đẳng cấp: 3(sơ cấp) với dược thảo trồng trọt một đường, ngươi đã vừa tìm thấy đường.

Này thăng cấp to lớn nhất khen thưởng chính là cái kia một cái điểm skill, hơn nữa lúc trước hoàn thành Bách Thảo viên nhiệm vụ khen thưởng, hiện ở một cái có hai cái tiết có thể điểm có thể sử dụng.

"Thêm ở nơi nào thật đây, là y, vẫn là dược?"

Cái gọi là y, chính là biết bệnh nhân là hà chứng bệnh, nên làm gì trị liệu.

Cái gọi là dược, chính là căn cứ chẩn đoán bệnh kết quả, phối hợp thích hợp bệnh nhân thuốc.

Hai người ngang nhau trọng yếu, thiếu một thứ cũng không được.

"Vậy thì cân đối một điểm."

Vương Diệu các thêm một điểm ở hai cái chủ yếu skill bên trên.

Ở "Cơ sở y thuật" bên trên, Vương Diệu bỏ thêm một điểm, là "Vọng, văn, vấn, thiết" bốn chẩn pháp chỉ ba "Nghe".

"Nghe" chỉ chính là thông qua nghe thanh âm cùng ngữ khí để phán đoán bệnh nhân hoạn bệnh tật cùng với nguyên nhân sinh bệnh.

Cổ ngữ: "Nghe mà biết chi người, hỏi thứ năm âm, lấy dùng bệnh."

Nghe mà biết chi vì đó thánh.

Nếu như một cái từ y người thật có thể thông qua nghe thanh âm cùng ngữ khí liền có thể phán đoán bệnh tình cùng nguyên nhân sinh bệnh, vậy này y thuật cũng xứng đáng "Siêu phàm", còn một cái "Thánh" tự, có lẽ có ít miễn cưỡng.

Có điều này cũng cũng nói quốc chi tinh túy bất phàm.

Sách cổ 《Hàn Phi Tử. Dụ lão》có một cái nổi danh cổ sự, 《Biển Thước thấy thái hoàn công》.

Cổ đại danh y Biển Thước, thông qua vọng chẩn phương pháp, phán đoán thái hoàn công hữu bệnh tật.

Khởi đầu ở thấu lý, sau đó vào da thịt, ở phía sau tiến vào dạ dày, cuối cùng, Biển Thước rất xa trông thấy thái hoàn công xoay người rời đi, bởi vì hẳn có thể thấy thái hoàn công đã nhập vào cao hoang, sâu tận xương tủy, hết thuốc chữa.

Xa mà nhìn đến, liền biết lấy bệnh tận xương tủy, đã là sắp chết người, như vậy vọng chẩn thuật, vô cùng kỳ diệu, xứng đáng "Siêu phàm nhập thánh" bốn chữ.

Biến Thước cũng là cổ chi thần y, bốn chân phương pháp do bắt đầu, cổ cũng có y tổ danh xưng.

Hai cái skill, không phải đơn giản thêm điểm đơn giản như vậy, chuyện này ý nghĩa là lượng lớn tri thức tràn vào, đầu lâu bị căng nứt cảm giác lần thứ hai kéo tới, Vương Diệu chỉ cảm thấy đầu óc nóng, toả nhiệt, đau dữ dội, muốn vô số châm ở trát giống như vậy, cho dù ở quanh quẩn trong phòng, trên đầu hần cũng rất mau ra hần, cũng may quá trình này kéo dài thời gian cũng không phải đặc biệt trường.

Hô, Vương Diệu thờ phào nhẹ nhõm.

Trong đầu tăng cường không lồ y dược tri thức cần hần tiêu tốn một quãng thời gian đi quen thuộc cùng vận dụng, hệ thống truyền vào xác thực có ""thể hồ quán đỉnh"" công hiệu, thậm chí càng hơn chi, thế nhưng điều này cũng chỉ là đem tri thức rót vào đến trong đầu của hần, làm sao linh hoạt vận dụng phải nhờ vào chính hần nỗ lực, đây là một cái quá trình, cần phải không ngừng thực tế thực tiễn cùng kinh nghiệm tích lũy.

Mà ở "Dược" một nhánh bên trên, hần lúc trước đã học được nhận ra dược liệu, biết rõ các loại dược liệu dược lực, dược lực, hiện tại nhưng là tiến thêm một bước nữa, biết rõ những dược liệu này nên làm gì phối hợp mới có thể tốt nhất phát huy ra chúng nó tác dụng cùng hiệu quả, có chút dược liệu là không thể hỗn cùng nhau sử dụng, nhân vì chúng nó dược lực có khắc chế lẫn nhau cùng xung đột địa phương, gia tăng rồi những kiến thức này, Vương Diệu là có thể căn cứ chứng bệnh, chính mình chọn thích hợp dược liệu phối chế phương thuốc, hơn nữa có thể sửa chữa phương thuốc, kỳ thực, hiện tại hần liền nhất định có phương diện này năng lực, chỉ có điều càng nhiều chính là tham khảo lúc trước thông qua thư tịch học được bên trong đơn thuốc đến phối chế, hiện tại nhưng là càng thêm tự chủ linh hoạt.

Trước đây là máy móc, hiện tại hần có thể lập ra cùng thay đổi một vài thứ gì đó.

Không nên xem thường hoạt học hoạt dùng, có mấy người làm thính cả đời công tác cũng chưa chắc có thể làm đến một bước này, càng không nói đến tiến thêm một bước nữa "Sửa cũ thành mới".

Liền cái kia y đạo một đường, có mấy người, chỉ có điều là hỏi một chút bệnh gì chứng, không trải qua tiến một bước chẩn đoán bệnh xác nhận liền hơn nữa mở dược, một số thời khắc thậm chí là mười loại bệnh, mở một loại dược, nếu là bệnh nhỏ còn muốn khá hơn chút, thế nhưng có chút bệnh tật, khởi đầu phát bệnh thời điểm, bệnh cũng không nổi bật, nếu như chỉ là làm bình thường trị liệu, rất có thể sẽ làm lỡ sự tình, thậm chí là càng ngày càng nghiêm trọng.

"Cứ như vậy, chính mình đang đối mặt các loại chứng bệnh thời điểm sẽ càng có lòng tin cùng nắm." Vương Diệu âm thầm nói.

Quá mấy ngày, chính là lập xuân, cổ chi 24 tiết bên trong chương 1: Khí.

Gió đông đưa ấm, đại địa tuyết tan, vạn vật thức tỉnh.

Gió đông mang vũ trụ gió tây,

Đại địa dương và khí ấm sinh,

Vạn vật tô mạnh sơn thủy tỉnh,

Nông gia đầu năm lại nào đó canh.

Xào lăm đây, lập xuân sau khi ngày thứ nhất liền có một cơn mưa từ trên trời giáng xuống, tích tí tách lịch, rơi trên mặt đất, nung chảy cái kia đóng băng đại địa hàn ý.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Quý khách

Vương Diệu ngồi ở trong phòng nhỏ, cầm trong tay một quyển Đạo tàng, nhẹ giọng đọc.

Tí tách, cách cách, giọt mưa rơi vào phòng nhỏ pha lê trên.

Ngoài phòng, chó đất ngoạ ở ổ chó bên trong, ngẩng đầu nhìn xa xa, tựa hồ đang suy nghĩ gì đó, chim diều hâu đứng ở cành cây bên trên, thỉnh thoảng quạt hương bồ hai lần cánh.

Mưa xuân quý như mỡ, trận này vũ, dưới thời gian cũng không lâu, tới gần chạng vạng thời điểm liền dừng lại.

Vốn là Vương Diệu không muốn xuống núi, bởi vì rơi xuống mưa sau khi, sơn đạo gập có chút lầy lội, thế nhưng là tiếp đến điện thoại nhà, nói là khách tới nhà, để hẳn nhất định phải trở lại.

Hắn cũng chỉ được xuống núi, về đến nhà, xem đến nhà ngồi hai cái người xa lạ, một nam một nữ, nữ nhìn qua chỉ có hơn ba mươi tuổi, bảo dưỡng rất tốt, nam từ dài đến thì lại thô lỗ một ít, cho dù là ngồi ở trên ghế sofa cũng là sống lưng thẳng tắp, rất có khí thế, hai người kia hẳn chưa từng gặp.

"Tiểu Diệu, lớn như vậy!" Cô gái kia đạo, hiển nhiên nhận thức Vương Diệu.

"Ngài là..."

"Đây là người dì, người dì phụ." Trương Tú Anh cười nói.

Trải qua mẫu thân giới thiệu, Vương Diệu mới biết cái này hơn ba mươi tuổi nữ tử là biểu muội của hắn, là nàng tiểu cô con gái, mà cái kia nam chính là nàng trưởng phụ.

Trải qua vừa giới thiệu như vậy, Vương Diệu đúng là nhớ tới đến, chính mình mẹ đã từng nhắc qua cái này dì, nói chuẩn xác là chính mình cái kia hầu như chưa bao giờ gặp gỡ bà bác người nhà, có vẻ như cái kia toàn gia từ nữ đều rất có tiền đồ, trước mắt cái này tiểu cô ở mười mấy năm trước vẫn là trong thị trấn có tiếng sinh viên đại học, thi đại học thành tích hết sức xuất sắc, sau đó lên kinh thành thành nào đó nổi danh đại học, mà nàng hai cái ca ca cũng rất có bản lĩnh, một cái ở doanh nghiệp nhà nước làm được cao quản chức vị, một cái nhưng là ở Hải Khúc thị, chính mình làm buôn bán, có vẻ như cùng bất động sản có quan hệ, cũng không có thiếu tiền, mà bọn họ thường ngày trên căn bản là sẽ không cùng Vương Diệu bọn họ câu thông.

Vai không đồng đều, không phải thân thích.

Câu nói này tuy rằng khó nghe chút, thế nhưng vẫn còn có chút đạo lý.

Này hai vợ chồng ở Vương Diệu trong nhà ăn bữa cơm tối, Vương Phong Hoa lấy ra còn lại Mao Đài.

"Được đó, anh rể, ngài này đều uống Mao Đài à?" Vương Diệu dì cười nói.

"Tiểu Diệu cho." Vương Phong Hoa nói.

"Cho người dưng rót rượu."

"Ài."

Vương Diệu tiếp nhận ôn tốt rượu, trước tiên cho dưng rót, sau đó cho cha mình rót đầy.

"Người cũng uống điểm?"

"Ta liền không uống." Vương Diệu vung vung tay, rượu này, hắn vẫn đúng là uống không quen.

"Rượu này rất tốt, hiếm thấy uống đến."

Từ khi vào nhà, cái kia tư thế ngồi kiên cường nam tử tổng cộng nói rồi không vượt qua mười câu nói, làm cho người ta cảm giác là cái không quen ngôn từ người, đúng là hiếm thấy lời nói.

Này hai vợ chồng ăn xong cơm tối sau khi lại ngồi một hồi, cùng Vương Diệu cha mẹ, chủ yếu là mẹ của hắn hàn huyên một hồi hôm sau liền cáo từ rồi đi.

Đưa đi bọn họ sau khi, Vương Diệu nhìn một chút thời gian, quyết định ở nhà qua đêm, không lên Nam sơn, có lần trước trải qua, hắn đối với trên núi tình huống cũng yên tâm rất nhiều, cái kia một câu một ứng vẫn có chút tận trách, rất có sức chiến đấu.

Ngồi ở nhà cùng cha mẹ nói chuyện phiếm lên, mẫu thân hắn còn nói nổi lên này mới vừa tới đôi kia phụ thê.

Vị kia theo : đề bối phận nên xưng hô một tiếng dì nữ tử năng lực không tầm thường, có người nói tiếng Anh là chuyên nghiệp cấp tám trình độ, hơn nữa còn gặp tiếng Đức, từng ở Bộ ngoại giao công tác, hiện tại xuống biển kinh thương, mà hắn vị kia trưởng phụ, tuổi nhìn qua hơi lớn một chút, trên thực tế cũng không nhiều lắm, hiện tại đã là đoàn cấp cán bộ, có vẻ như cha của hắn càng thêm lợi hại một ít, ít nhất là sư cấp cán bộ, này ở trong mắt người bình thường đã là rất người có thân phận.

Bọn họ vốn là là chuẩn bị Tết đến trở về, thế nhưng bởi vì kinh thành bên kia có một số việc trì hoãn một hồi, trở về thời gian hơi chậm một chút, sau khi trở về, bãi phóng Liên Sơn huyện thành hết thấy thân thích.

"Làm sao năm rồi không thấy bọn họ đã trở lại?" Vương Diệu hiếu kỳ nói, ở hắn có ấn tượng đây là trong mười mấy năm, chuyện này đối với phụ thê có

về như là lần thứ nhất đến nhà báỉ phỏng,

Đây chính là có chút khác thường phản ứng.

"Người ta đến, chính là trong lòng còn có, ngại cái nào nhiều như vậy phí lời!" Trương Tú Anh khá có chút bất mãn nói.

"Vâng, là, là." Vương Diệu vội vã đáp.

Có điều trong lòng vẫn còn có chút nghi hoặc, đang suy nghĩ việc này, đột nhiên đến nhà báỉ phỏng, quá mức dị thường, có điều chính mình bên này thật giống cũng không cái gì có thể giúp người ta, dù sao người ta thân phận và địa vị ở bãi ở nơi đó, có thể tiếp xúc được tài nguyên cùng giao thiệp vượt xa sự tưởng tượng của chính mình, nghĩ đến đối phương cũng có điều ngẫu nhiên nhớ tới, mượn cơ hội này đến báỉ phỏng một hồi chính mình thân thích thôi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu rất sớm rời giường, làm cơm, chính mình ăn một chút, liền ra ngoài lên Nam sơn.

Khả năng là ngày hôm qua từng hạ xuống một cơn mưa duyên cớ, không khí tựa hồ ướt át một chút.

Ở trong ruộng thuốc quay một vòng sau khi, cho cái kia mấy vị linh thảo đúc cỗ nước sôi, lại cho "Tam Tiên" cùng "Đại hiệp" thay đổi một hồi nước, sau đó liền lại tiếp tục lên Nam sơn. Đi tới phía kia nham thạch bên trên, bắt đầu rồi tu hành.

Ngon núi còn ở quá, thế nhưng chiều gió đã thay đổi, cũng không còn lạnh như vậy, dị thường mưa xuân qua đi, này trong gió tựa hồ cũng có thêm một tia ấm áp.

Wương Diệu ngồi ở trên vách núi, người như lão tăng nhập định, chỉ thấy thân thể có quy luật đập trùng.

Xa xa thiên kích, tia sáng long lanh, mặt trời thoáng lộ cái đầu, sau đó lập tức nhảy ra ngoài, mặt trời chiếu khắp nơi.

Vào lúc này, Vương Diệu thân thể hơi chấn động một cái, lại tiếp tục khôi phục bình thường.

Quá một quãng thời gian, hần từ trên núi đá đứng dậy, trên mặt mang theo nụ cười.

Chuyện tốt, lại có một mạch thông.

Trong bụng khí tức lưu chuyển mấy lần sau khi, cảm thấy thân thể tựa hồ so với vừa nãy càng thêm thoải mái, càng càng nhẹ nhàng, mạnh mẽ, liền ngay cả toàn bộ tinh thần của người ta cũng thoải mái rất nhiều.

"Không biết thân thể lại có gì tiến bộ?"

Wương Diệu nói lời này điều ra hệ thống bản.

Nhân vật thuộc tính: Thể chất 2. 5, sức mạnh 1. 7, tinh thần 2. 1, nhanh nhẹn 1. 8, ý chí 1. 9.

Đã có tiến bộ rất lớn, theo tu hành không ngừng tiến bộ, Vương Diệu chính đang dọc theo "Siêu phàm thoát tục" con đường này tiến lên tiến.

"Chỉ có điều, xuân phân sau khi, người trong thôn liền muốn dần dần bắt đầu bận rộn, đến thời điểm lên núi người cũng là hơn nhiều, có một số việc chỉ sợ liền không ở như vậy thuận tiện."

Hắn vị trí Nam sơn tuy rằng trong ngày thường căn bản không người đến, thế nhưng đến ngày mùa thời điểm liền không giống nhau, phụ cận phía trên dãy núi có thể đều gieo hoa màu, người đến người đi không ít.

Nếu như bí mật bị phơi bày ra, cái kia liền không còn là bí mật, mê người của cái bại lộ ở bên ngoài, tất nhiên có chút có ý đồ khó lường người động ý biến thái.

Linh thảo quý giá, hay là muốn trồng trọt, đồng thời muốn phòng ngừa người ngoài dò xét cùng tham lam.

Muốn phòng ngừa, cũng phải kinh sợ!

Lòng mang lương thiện chi tâm, cũng phải có thủ đoạn lời đình.

Wương Diệu đứng ở Nam sơn bên trên, nhìn xa xa sơn thôn, suy nghĩ rất nhiều.

Hắn đã từng không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như sinh hoạt liền như vậy bình tĩnh duy trì tiếp tục kéo dài, thật là tốt biết bao!

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: 0 nhật 0 người

Khi hần xuống núi trở lại phòng nhỏ thời điểm, nhận được một cú điện thoại, Chu Hùng đánh tới, nói hai người phụ tử bọn hần đã đến liên sơn huyền đàn xếp lại, hỏi hần lúc nào thích hợp, hần mang nhi tử lên núi xem bệnh.

"Các người ở cái nào, ta quá khư đem." Vương Diệu suy tư chỉ chốc lát sau nói.

Chu Hùng ở trong điện thoại nói cho hần địa chỉ. Hai bên hẹn cẩn thận thời gian, liền định ở ngày mai buổi sáng.

Lần này, nên tính là hần lần thứ nhất chủ động ra chân.

"Không biết, đứa bé kia bị quái bệnh gì?"

Ngày thứ hai, kết thúc công việc bình thường, tu hành, cùng trong nhà nói một tiếng, Vương Diệu liền lái xe đi tới Liên Sơn huyền thành.

Chu Hùng phụ tử lựa chọn địa phương Vương Diệu đúng là cũng không xa lạ gì, Thịnh Hoa khách sạn, hần đã đã tới không chi một lần.

Làm Vương Diệu căn tới đó thời điểm, Chu Hùng đã sớm chờ ở bên ngoài.

Ở khách sạn một chỗ trong phòng, Vương Diệu nhìn thấy con trai của Chu Hùng, một cái gầy yếu hài tử, nhìn qua có điều bảy, tám tuổi tuổi tác, thân thể gầy gò, sắc mặt vàng như nghệ, hai mắt cũng không có bao nhiêu tinh thần.

"Khá giả, kêu thúc thúc."

"Thúc thúc." Đứa nhỏ này âm thanh rất hư, uể oải.

Tuy rằng Vương Diệu chưa học tập "Vọng chấn" phương pháp, nhưng cũng đứa nhỏ này vừa nhìn liền biết thân thể suy yếu, hơn nữa nghe hần thanh âm mới vừa rồi, phập phù, sức lực không đủ, tinh thần không đủ.

Nghe hô hấp tiếng, ngắn mà gấp gáp, đây là tâm phổi công năng kém biểu hiện.

Lại vừa vào bộ, đứa nhỏ này hô hấp trong hơi thở có chua xú khí, lúc đó trong bụng dạ dày tiêu hóa bất lương gây nên.

Ở trong phòng, mở ra khí ẩm, vô cùng ẩm áp, đứa bé này nhưng còn ăn mặc áo bông, hơn nữa trên tay trái còn mang theo găng tay, đây là úy hàn chi chứng.

"Con trai của người có bệnh gì chứng?" Vương Diệu xoay người hỏi một bên Chu Hùng.

Chu Hùng cũng không nói lời nào, đi tới hài tử trước người, nhẹ nhàng cho lấy xuống găng tay, vào lúc này, Vương Diệu nhìn thấy đứa bé này tay trái, khô gầy như que củi, gần như là da bọc xương, dường như móng gà giống như vậy, hơn nữa da dẻ khô héo, lại như khô cạn vết nứt đại địa như thế, không có một chút nào sinh cơ, sau đó hần lại cho nhi tử cởi áo khoác, sau đó vuốt lên ống tay áo của hần, hần cánh tay trái cũng là dường như, da bọc xương, da dẻ khô héo.

Này? !

Loại bệnh này, Vương Diệu không những chưa từng thấy, quả thực là chưa từng nghe thấy.

"Nhiệm vụ: Trăm ngày bên trong, thu được trăm vị bệnh nhân hoặc người nhà tán thành, không thể lập lại. Quest thưởng: Y kỹ một môn, phương thuốc một bộ, dược thảo hạt giống một túi. Thất bại trừng phạt: Tùy ý ba hạng điểm thuộc tính giảm phân nửa."

Ngay ở này ca thời điểm, hần nghe được hệ thống nhiệm vụ nhắc nhở.

Trăm ngày, trăm người tán thành.

Nhiệm vụ này thật không đơn giản, tính cả người nhà, hần cũng phải cho không ít người xem bệnh mới có thể, cũng còn tốt, lần này một không còn cái kia "Không cho phép chủ động" đến nhà đặc biệt yêu cầu.

"Bác sĩ Vương, ngài xem?" Thấy Vương Diệu đang nhìn mình tay của con trai cánh tay dờ ra, Chu Hùng ở một bên nhẹ giọng hỏi.

"Ta trước tiên cho hần hào xem mạch."

Vương Diệu ngồi xuống cho hải tử kia được rồi một hồi mạch, ngón tay đập nơi cổ tay bên trên, hần mạch như rất hư, phù, hoàn toàn không giống như là một cái bầy, tám tuổi hải tử, ở độ tuổi này, sức sống là cực kỳ dồi dào, từ mạch như trên cũng có thể cảm giác được, thế nhưng đứa bé này mạch như nhưng vừa vặn ngược lại, sinh cơ lờ mờ, phù tạng bị hao tổn, đáng sợ nhất chính là, hần từ mạch như trên, sẽ không cảm giác được hần cánh tay trái tồn tại, đưa tay thử một lần, tay trái nhiệt độ cũng phải thấp một ít, có chút lạnh lẽo.

"Hần từ khi nào thì bắt đầu xuất hiện loại bệnh này?"

"Ba năm trước."

Ba năm trước?

Vương Diệu nghe xong lông mày hơi nhíu lại.

Sau đó nhẹ nhàng ở hải tử cánh tay trái trên thử một chút.

"Có cảm giác sao?"

"Ừm."

"Có đau hay không?"

"Không đau."

Có cảm giác là chuyện tốt.

Trải qua một phen chẩn đoán bệnh sau khi, Vương Diệu đối với đứa bé này bệnh tình đã có một cách đại khái nhận thức cùng hiểu rõ.

Tay trái của hần cánh tay,

Kinh lạc bế tắc, bắp thịt héo rút, liền bên ngoài da dẻ cũng chịu đến nhất định ảnh hưởng, ba năm qua, vì trị liệu bệnh này, đứa bé này tiếp nhận rồi các loại trị liệu, ăn qua không ít được, những thuốc này có lẽ có ít tác dụng, thế nhưng là có một cái rất lớn tác dụng phụ, vậy thì là đối với đứa bé này dạ dày phù tạng tạo thành tương đối lớn tổn thương, vốn là, hải tử nơi ở giai đoạn trưởng thành, phù tạng các bộ phận so với người trưởng thành muốn lệch nhược không ít, không chịu nổi thời gian dài thuốc kích thích, dạ dày hấp thu kém, hải tử thân thể không cách nào hấp thu sung túc dinh dưỡng vật chất, cũng tiến một bước tăng thêm bệnh tình, đây là một cái tuần hoàn ác tính.

Bệnh này, không tốt trị!

Nhìn trước mắt đứa bé này, Vương Diệu biết hần nhất định được không ít khổ, trên thân thể, trong lòng, những này đều không đúng một đứa bé nên chịu đựng, cũng may đứa bé này có thể kiên trì đến hiện tại.

"Bác sĩ Vương, con trai của ta bệnh?" Thấy Vương Diệu trầm mặc không nói, Chu Hùng cũng không phóng viên hỏi, thế nhưng thấy hần chậm chạp không lên tiếng, hần lại không nhận được nhẹ giọng hỏi một câu.

"Tha cho ta trở lại suy nghĩ thật kỹ, làm tiếp trả lời chắc chắn." Vương Diệu nói.

Hiện tại, đứa bé này thân thể không đơn thuần là cánh tay trái quái bệnh đơn giản như vậy, mà là đã biến thành một cái tính tổng hợp bệnh, nên làm gì trị liệu, làm sao dùng thuốc cần làm một cái toàn diện cân nhắc. Đối với đứa bé này tình huống, Vương Diệu cần phải đi về suy nghĩ thật kỹ một hồi, không cách nào lập tức có kết luận.

"Đây là ta trước đây mang con trai của ta đi cái khác bệnh viện xét nghiệm báo cáo, chẩn đoán bệnh chứng minh cùng y án."

Vương Diệu lấy tới qua loa nhìn một chút, những thứ này đều là dành trước, hiển nhiên cái này Chu Hùng cân nhắc rất chu đáo.

"Cái này ta có thể mang về nhìn à?"

"Đương nhiên có thể." Chu Hùng nghe xong nói.

"Được."

Chẩn đoán bệnh xong sau khi, Vương Diệu cũng không có ở đây dừng lại quá lâu, cùng cái kia tên là chu vũ khang hải tử nói rồi chút nói, sau đó liền cách mở khách sạn, trở về trong thôn.

Lên Nam sơn sau khi, hần liền bắt đầu nghiên cứu đứa bé này bệnh tình. Mãi cho đến sắc trời tối lại.

"Trời tối, thời gian trôi qua thật nhanh a!" Hần ngẩng đầu liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ.

Về nhà ăn bữa cơm, cho dù thực ở trên đường, ở lúc ăn cơm, hấn đầu óc nghĩ tới cũng là hải tử kia bệnh.

Ban đêm, hấn lại đang trong phòng nhỏ cẩn thận đem hải tử kia trước đây quá trình trị liệu cùng các loại xét nghiệm báo cáo nhìn một lần,, đồng thời thỉnh thoảng ở máy vi tính xách tay của mình trên làm chút ghi chép.

Ngày thứ hai, ngoại trừ quản lý vườn thuốc cùng tu hành ở ngoài, Vương Diệu hầu như toàn bộ tinh lực cũng đang lo lắng hải tử kia bệnh, như vậy như vậy, liên tiếp hai ngày.

Dần dần, hấn có một cách đại khái dòng suy nghĩ.

Trước tiên trị phần ngọn, lại trị tận gốc.

Trước hết để cho đứa bé này thân thể tinh khí thần khôi phục lại, tiêu trừ dạ dày, phủ tạng chờ chờ nhiều phương diện tật xấu, sau đó sẽ tập trung tinh lực trị liệu hấn con kia kinh mạch bế tắc, hầu như không cách nào trị liệu cánh tay. Đây là hấn trải qua tham khảo đứa bé này trị liệu chẩn đoán bệnh báo cáo cùng y án, sau đó thông qua mấy ngày cân nhắc, nghĩ ra được trị liệu dòng suy nghĩ.

"Được, liền như vậy."

Phương án định ra đến rồi, còn có thể thành công hay không, có thể đi tới một bước nào, cần đi qua tiến một bước thực trị liệu mới có thể biết.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Bệnh đi lâu như kéo tơ

"Mấy ngày nay nghĩ gì thế?" Tối hôm đó lúc ăn cơm, mẫu thân của Vương Diệu nhẹ giọng hỏi, hấn phát hiện này một hai ngày đến, chính mình con trai này luôn yêu thần, lúc ăn cơm cũng vậy. .

"Không có gì, muốn một bệnh nhân bệnh tình." Vương Diệu cười nói.

"Bệnh nhân, ra sao bệnh nhân?"

"Một đứa bé." Vương Diệu nói.

"Bệnh nghiêm trọng sao?"

"Cũng còn tốt, ngại a, liền không cần quan tâm nhiều như vậy!" Vương Diệu cười đối với mẹ của chính mình nói.

"Hừm, có thể đừng quên, người vẫn không có cái kia làm nghề y giấy chứng nhận tư cách, chớ bị người lại." Mẫu thân hấn thiện ý hình thể nói.

"Ta biết."

Đại khái phương án xác định sau khi, Vương Diệu lại hẹn Chu Hùng thấy mặt một lần, với hấn nói chuyện một hồi ý nghĩ của chính mình. Đối với cái phương án này, Chu Hùng bản thân là đồng ý. Ngoại trừ phương diện này nội dung ở ngoài, Vương Diệu cũng nói với Chu Hùng một hồi chính mình quy củ, trong đó điểm trọng yếu nhất chính là không thể ở chưa qua chính mình đồng ý cùng cho phép tình huống đem chính mình bất cứ chuyện gì tiết lộ cho những người khác, điểm này, Vương Diệu cường điệu đặc biệt nghiêm ngặt.

"Cái này" Chu Hùng trên mặt mang theo áy náy.

"Làm sao?" Vương Diệu thấy thế hỏi.

"Ta đến liền son trước, cùng nhà đã nói, chỉ sợ cha mẹ ta đã biết chuyện này, thế nhưng ta không lại nói cho bọn họ biết thân phận của người." Chu Hùng nói.

"Vậy thì nói cho bọn họ biết một tiếng, không muốn lại truyền ra ngoài."

"Vâng, là."

Đối với hắn đưa ra cái điều kiện này, Chu Hùng tự nhiên là vô điều kiện đáp ứng, hơn nữa những điều kiện này kỳ thực cũng không quá đáng.

"Con trai của người bệnh này, người phải có chuẩn bị, ta cũng không có niềm tin tuyệt đối, hơn nữa không phải trong thời gian ngắn bên trong liền có thể trị tốt đẹp." Vương Diệu lại bổ sung một câu.

"Điểm này ta biết." Chu Hùng đến.

Kỳ thực những năm gần đây, vì mình nhi tử bệnh, hắn trải qua người thường khó có thể tưởng tượng sự tình, đã sớm đem tính cách mài luyện ra, dù cho chỉ cần có một tia hi vọng, hắn cũng có thể các loại, có thể nhịn, có thể trả giá, hắn có thể trả giá.

"Các người có thể ở chỗ này thời gian bao lâu?"

"Cái này căn cứ yêu cầu của ngài." Chu Hùng đạo, "Gặp tận lực phối hợp."

"Tốt lắm, xin mời trước tiên chờ ba ngày." Vương Diệu suy tư một hồi sau khi nói.

"Có thể, cái kia "

"Có chuyện gì không ngại nói thẳng." Thấy Chu Hùng do dự đáng vẻ, Vương Diệu nói.

"Cho con trai của ta xem bệnh đại khái cần bao nhiêu tiền?"

Vấn đề này, trước khi tới Chu Hùng đã từng ở trong điện thoại hỏi qua Vương Diệu, thế nhưng hắn trả lời từng thấy bệnh nhân tình huống lại nói, ở chưa thấy bệnh nhân, hắn cũng không biết nên lấy cái gì được, nên làm gì trị liệu, tự nhiên cũng sẽ không biết nên thu lấy bao nhiêu chẩn phí, cho dù đến hiện tại, hắn cũng rõ ràng đến cùng cần phải hao phí bao nhiêu tiền, thế nhưng tuyệt đối thiếu không được, nhân vì là đứa bé này cũng tối thiểu cần hệ thống cung cấp hai loại không giống phương thuốc.

Bồi nguyên thang: Cường gân kiện cốt, cố bản bồi nguyên.

Thông lạc tán: Lưu thông máu khử ứ, sơ kinh thông lạc.

"Bồi nguyên thang" tác dụng là đứa bé này ở so sánh thời gian ngắn ngủi bên trong khôi phục bởi vì bệnh tật dẫn vật cùng với dùng các loại thuốc đối với thân thể tạo thành tổn thương, bộ này được, hắn đã rất quen thuộc, hơn nữa ngao chế qua vài lần, đã có tương đương kinh nghiệm, mà "Thông lạc tán", từ khi hắn được phương thuốc sau khi còn chưa bao giờ ngao chế quá, trong đó còn cần hai vị linh thảo - "Tử vũ" cùng "Ô đằng". Đây hai trồng linh thảo tuy rằng hắn đã gieo xuống, thế nhưng mọc rất chậm, khoảng cách có thể được dùng còn cần tương đối dài một quãng thời gian.

Một bộ "Bồi nguyên thang" đáng giá trăm vạn, trong đó có hai trồng linh thảo, mà này "Thông lạc tán" bên trong cũng có hai trồng linh thảo, chỉ sợ giá cả cũng tuyệt đối thấp không được.

"Cái này, ta tạm thời còn không cách nào tính toán, thế nhưng giá cả tất nhiên không ít." Vương Diệu nói.

"Được, ta tận lực chuẩn bị."

Lâm trước khi rời đi, Vương Diệu nhìn một chút lời nói kia không nhiều, nhìn qua có chút then thùng cùng khiếp đảm hài tử.

"Đứng là,

Ba ngày một cơ hội duy nhất, nên dùng hay dùng đi."

Trong đầu của hắn hiện ra như vậy một ý nghĩ, dựa theo hệ thống quy định, hắn hiện tại có ba ngày miễn phí đưa một lần hệ thống cung cấp phương thuốc thuốc cơ hội, mà hắn cho tới bây giờ cũng chỉ là sử dụng tới một lần, bởi vì hắn tiếp xúc được đều là chút nhân vật phi phú tức quý, chút tiền này đối với bọn họ mà nói có điều là món tiền nhỏ, thế nhưng có mấy người liền không giống nhau.

"Cánh tay của hắn phải chú ý giữ ấm, vừa phải hoạt động, trước ở ngoài không muốn thương tổn được."

"Ài."

Cáo biệt Chu Hùng phụ tử sau khi, Vương Diệu liền lại tiếp tục lái xe về nhà, lần này hắn muốn dần định tí mi phương án trị liệu.

Mà một bên khác Chu Hùng thì lại mang theo con trai của chính mình từ Thịnh Hoa khách sạn đi ra, ngược lại vào ở một khách một chỗ giá cả đối lập thấp một ít trong tân quán. Những năm này, hắn vì là nhi tử trị liệu đã tốn không ít tiền, trải qua mấy ngày nay chỉ vì lễ đó ở tại Thịnh Hoa, chính là chờ Vương Diệu trả lời chắc chắn, cũng sợ đối phương sẽ cho rằng hắn không trả nổi trị liệu chi phí mà không cho con hắn chữa bệnh, bởi vì hắn từng nghe bạn tốt của mình nhắc qua, người trẻ tuổi này xem bệnh phổi được chi phí rất cao, bây giờ đối phương nói khả năng này cần một cái khá dài quá trình, hơn nữa từ đối phương lời nói cử chỉ bên trong, hắn có thể nhìn ra chút đối phương phẩm hạnh, phải là một người lương thiện, vậy thì chuyển sang nơi

khác, tính một điểm là một điểm.

Về đến nhà sau khi, Vương Diệu liền bắt đầu lập ra tỉ mỉ trị liệu kế hoạch.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, đứa bé này thân thể trị liệu cần chia làm vài cái giai đoạn, hơn nữa mỗi cái giai đoạn trị liệu thời gian dài ngắn đều không giống nhau, chỉ có điều, cũng thời điểm thời gian cụ thể là bao nhiêu, cần hắn thông qua thực tế trị liệu đến xác định cùng điều chỉnh.

Đầu tiên, thay đổi đứa bé này hiện tại suy yếu thể chất, hắn tình huống bây giờ không đơn thuần là cánh tay trái héo rút, như cây cối khô héo vấn đề, trên thân thể có rất nhiều tật xấu, những vấn đề này nếu như không tiến hành trị liệu, không đơn thuần sẽ ảnh hưởng đến hắn sau đó cánh tay trị liệu, hơn nữa có thể sẽ dự phát càng thêm nghiêm trọng bệnh tật.

Có thể cố bản bồi nguyên "Bồi nguyên thang" là tình huống bây giờ bên dưới, có thể cải thiện hắn thể chất, tăng cường khung máy móc năng lực lựa chọn hàng đầu.

Lần trước, hắn từ dược liệu công ty nơi đó chọn mua thuốc còn có , còn cái kia hai loại mấu chốt nhất "Sơn tinh" cùng "Quy nguyên" hắn cũng có thể từ hệ thống bên trong hỏi đoán.

Trở lại Nam sơn sau khi, hắn liền đem dược liệu đều chuẩn bị kỹ càng, kế hoạch ngày mai bắt đầu ngao chế chén thuốc.

Đêm đó, Liên Sơn huyện thành bên trong, một chỗ trong tân quán.

Một đôi phụ tử, nam tử ngồi ở bên giường, cho nằm ở hải tử trên giường lau chùi mồ hôi.

Hải tử chau mày, tựa hồ đang chịu đựng thống khổ gì, ở trên giường cuộn mình.

"Khá già, có phải rất là khó chịu hay không?"

"Không có chuyện gì, ba ba, ta nhẫn." Hải tử cắn muốn nói.

Nam tử nghe vậy không nói gì, chỉ là đưa tay nhẹ nhàng cho hải tử đánh xoa nắn thân thể này, ước ao có thể giảm bớt nỗi thống khổ của hắn, thể nhưng này cũng không lớn bao nhiêu tác dụng.

"Ba ba, ngroi cũng ngủ đi."

"Ài."

Chu Hùng bất đắc dĩ, thống khổ, nếu như khả năng, hắn thật muốn thể hải tử được phần này tội.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Hùng liệt như hỏa

Hiện tại, hắn có thể làm chính là cầu khẩn, bạn tốt mình giới thiệu cái kia vị trẻ tuổi có thể trị liệu con trai của chính mình, dù cho là giảm bớt hắn đau đớn cũng tốt.

Sáng sớm hôm sau, ánh mặt trời ấm áp, nhìn đáng đáp, chính là cái trời trong nắng ấm khí trời tốt.

Vương Diệu đem dược liệu chuẩn bị kỹ càng, nắm sài, nhóm lửa, bách thảo trong nồi cỏ nước suối ngâm dược liệu, nước chậm rãi ấm lên, sau đó sôi trào lên. Dược liệu mùi vị chậm rãi tán phát ra.

Tuy nhiên đã không phải lần đầu tiên ngao chế, thể nhưng Vương Diệu vẫn là cẩn thận từng li từng tí một, hoàn toàn dựa theo phương thuốc bên trong ngao chế quá trình đến tiến hành.

Cuối cùng, "Bồi nguyên thang" lần thứ hai ngao chế thành công.

Mỗi lần ngao duộc, đặc biệt loại này do hệ thống cung cấp phương thuốc thuốc, hẳn đều là có thu hoạch.

Ngay ở Vương Diệu ngao chế "Bồi nguyên thang" thời điểm, Liên Sơn huyện thành, một chỗ trong tân quán, Chu Hùng phụ tử vị trí trong khách phòng, có thêm một vị phóng khách.

"Khải Sinh, ngươi làm sao rảnh rồi đến rồi?"

"Chuyện bên đó bận bịu gần đủ rồi, này đến vừa vặn có một số việc, tiện đường ghé thăm các ngươi một chút, khá giả như thế nào a?" Đến người này là Hà Khải Sinh, hẳn cùng cái này Chu Hùng đã sớm quen biết, hơn nữa là nhiều năm bạn tốt, từng có mệnh giao tình, vì lẽ đó Hà Khải Sinh mới liều lĩnh chọc giận Vương Diệu nguy hiểm, nói cho Chu Hùng hẳn biết chữa bệnh chuyện này.

"Còn có thể như thế nào, như cũ."

"Hắn đáp ứng rồi?"

"Đã đáp ứng rồi, hơn nữa lấy ra phương án trị liệu."

Sau đó, Chu Hùng đem Vương Diệu nói với hắn quan với con trai của chính mình phương án trị liệu cùng mình bạn tốt nói một lần.

"Hừm, nếu hắn đồng ý, vậy là được." Hà Khải Sinh nghe xong thoáng thờ phào nhẹ nhõm.

"Hắn thật sự có ngươi nói thần kỳ như vậy?" Chu Hùng nói.

"Hắn xác thực là có bản lĩnh thật sự, bằng không ta cũng sẽ không giới thiệu cho ngươi, còn hắn có thể trị hết hay không khá giả bệnh, vậy chỉ có thử xem." Hà Khải Sinh nói.

"Ừm."

Chu Hùng gật gật đầu, sau đó đốt điều thuốc.

"Ta nhớ rằng ngươi từ trước nhưng là rượu thuốc không dính, lần trước thấy ngươi thời điểm, ngươi bắt đầu uống rượu, lần này yên cũng bắt đầu giặt sao?" Hà Khải Sinh thấy thế nói.

"Hừm, tình cờ đánh lên hai cái."

Chu Hùng là vì là con trai của chính mình bệnh mà trên sâu, trước đây đã thành thói quen cũng đều thay đổi.

"Ngươi cái kia một thân bản lĩnh đây, còn còn mấy phần a?"

"Cái này sao?" Chu Hùng hơi dừng lại một chút, "Không dám nói vô cùng, chỉ ít còn có mấy phần ở!"

Hắn ở lúc nói lời này, trên người đột nhiên tỏa ra một luồng khí thế, hùng liệt như hỏa.

"Còn ở là tốt rồi, trong nhà thúc thúc, a di thân thể cũng còn tốt?"

"Cũng còn tốt, chính là không ít vì là khá giả chính là bận tâm."

"Sẽ từ từ tốt lên, có điều, ngươi cũng không thể đổ." Hà Khải Sinh trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Ta gấp chóng đỡ xuống."

Ở ngao duộc sau khi ngày thứ hai, Vương Diệu liền cho Chu Hùng gọi điện thoại, với hắn hẹn cái thời gian, lúc xế chiều, mang theo ngao thật có thuốc lại tiếp tục đi tới Liên Sơn huyện thành.

Ở Chu Hùng phụ tử ở tạm trong tân quán, Vương Diệu bất ngờ nhìn thấy chuyên môn ở chỗ này chờ hắn Hà Khải Sinh.

"Ngươi tốt." Hà Khải Sinh cười nói.

"Ồ, ngươi cũng ở nơi đây?"

"Ta đến phụ cận đi công tác, thuận tiện đến xem bọn họ."

Ba người, ngồi cùng một chỗ hàn huyên gặp thiên, chủ yếu nội dung là quay chung quanh chu vũ kháng thân thể. Hà Khải Sinh ở trong phòng ở lại : sững sờ đại khái hơn 20 phút thời gian, sau đó cáo từ rồi đi, chờ sau khi hắn rồi đi, Vương Diệu lấy ra ngao chế tốt "Bồi nguyên thang" đưa cho Chu Hùng.

"Đây là ta ngao chế thuốc, phân hai ngày sáu lần, ôn phục."

"Được." Chu Hùng tiếp nhận trang bị chén thuốc bình sứ trắng.

Phần này "Bồi nguyên thang" ở ngao chế thời điểm, Vương Diệu liền cân nhắc đến hần vẫn còn con nít duyên cớ, bởi vậy ở ngao chế thời điểm, các loại dược liệu liều lượng liền giảm một nửa, mà dùng số lần lại gia tăng rồi gấp đôi, cũng là sợ hần thân thể kém xa người trưởng thành như vậy cường tráng,

Nại không chịu nổi được lực, mặc dù nói phần này được thang được tính vô cùng ôn hòa.

"Đến, khá giả, uống điễm dược."

Thừa dịp được thang còn ấm áp, Chu Hùng cho con trai của chính mình uống một chén nhỏ.

Vương Diệu cũng không có lập tức rời đi, mà là ở trong tân quán ở lại : sững sờ hơn một giờ, ở uống thuốc sau một tiếng cho đứa bé này bắt mạch.

"Hừm, thuốc này có hiệu quả."

Có điều thời gian một tiếng, hần liền từ mạch như trên cảm giác được đứa bé này thân thể biến hóa, là hướng về tốt phương hướng thay đổi, này vừa đến lần thứ hai nghiệm chứng hệ thống cung cấp đơn thuốc chỗ thần kỳ, thứ hai cũng nói hần lúc trước lập ra chữa bệnh dòng suy nghĩ hần là đối với.

"Sau ba ngày, ta gặp trở lại, đúng rồi, đứa nhỏ này, có phải là buổi tối nghỉ ngơi không tốt?"

Vương Diệu đạo, xem đứa nhỏ này tinh thần ảm đạm suy sụp đáng vẽ, mắt túi rất sâu, quá nửa là nhân bệnh tật dần vất mà nghỉ ngơi không tốt.

"Vâng, bởi vì này nguyên nhân của bệnh, hần cánh tay trái lạnh lẽo, những năm gần đây uống thuốc đem dạ dày kích thích lợi hại, đau bụng lợi hại, ban đêm không cách nào ngủ ngon." Chu Hùng nói.

Vương Diệu nghe xong không hề nói gì, mà là cân nhắc chính mình lập ra phương án trị liệu có nhiều chỗ còn chưa đủ chu toàn, cần ở cải tiến một hồi.

"Cái này, ta gặp nghĩ biện pháp, nơi này là ta viết một vài thứ, chủ yếu là trong ngày thường phải chú ý, trọng điểm là ẩm thực sinh hoạt thường ngày phương diện, người nhìn kỹ một hồi." Vương Diệu thấp một phần chính mình lúc trước viết xong sinh hoạt hàng ngày chú ý sự hạng giao cho Chu Hùng, trong này là ba ngày qua này, hần có thể nghĩ đến, vào ngày thường bên trong sinh hoạt phương diện, ngăn chặn bệnh tình tiến một bước chuyển biến xấu, phụ trợ hần trị liệu một ít phương diện, bao quát ẩm thực, vận động chờ rất nhiều sự hạng, đều là một ít phụ trợ trị liệu nội dung.

"Được, cảm tạ."

Lại bàn giao một phen sau khi, Vương Diệu liền cáo từ rời đi.

"Khá giả, cảm giác như thế nào a?" Vương Diệu mới vừa vừa rời đi, Chu Hùng liền hỏi con trai của chính mình.

Hần đối với Vương Diệu năng lực vẫn có nhất định hoài nghi, dù sao như thể một người trẻ tuổi, có thể cao bao nhiêu y thuật? Hơn nữa nhi tử bị bệnh trong khoảng thời gian này, hần không ít chung quanh can y, trong đó cũng gặp phải một ít tình huống, có chút bác sĩ mở ra dược, thế nhưng con trai của chính mình ăn đi sau khi, không những không có đối với bản thân hần bệnh có bất kỳ liệu hiệu quả cùng tác dụng, ngược lại là thương tổn hần thân thể, để hần bị mắc bệnh cái khác bệnh.

"Không cảm giác đặc biệt gì, chính là cảm thấy thân thể tựa hồ ẩm áp một chút."

"Vậy thì tốt, một khi nguoi cảm giác được nơi nào không thoải mái, lập tức cùng ta nói, nhớ kỹ."

"Ta biết rồi, ba ba." Chu vũ khang khẽ cười, liền nụ cười đều có chút vô lực cùng thâm đạm.

"Được." Chu Hùng xoa xoa nhi tử khô héo tóc, cường bức chính mình đem nụ cười quái ở trên mặt. Hần muốn cho nhi tử cảm giác được tự tin, nhìn thấy hi vọng, dựng nên lên đối với cuộc sống, người khác có thể từ bỏ, hần không thể!

Vương Diệu trở lại trong thôn sau khi, vội vội vàng vàng lên Nam sơn, tiến vào phòng nhỏ, lấy ra máy tính xách tay, ở phía trên viết viết vẽ vẽ, ở nguyên lai lập ra phương án trị liệu trên lại làm tiến một bước đính chính cùng bổ sung.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: An thần giảm đau

Cổ bản bồi nguyên là một cái quá trình, bao lâu có thể đạt đến hiệu quả dự trừ, cần thông qua thực tế trị liệu tiến hành kiểm nghiệm, trên thực tế, lần này cho đứa bé này chữa bệnh đối với Vương Diệu mà nói cũng là một cơ hội, một cái kiểm nghiệm chính mình tổng hợp năng lực cơ hội, một cái theo dõi quan sát các loại phương thuốc thuốc hiệu quả trị liệu cơ hội. Đương nhiên, những này đều có một cái tiền đề, vậy thì là đang bảo đảm hài tử thân thể không bị thương tổn cùng thống khổ, cho dù không cách nào để cho hần bệnh tình khỏi hẳn, cũng phải để hần thân thể khỏe mạnh tình huống có cái thiện, để bệnh tình được ngăn chặn và chuyển biến tốt.

Wương Diệu vẫn bận lục đến trong đêm khuya, thậm chí ngay cả buổi tối đều chưa có về nhà ăn cơm, đem mình có thể cân nhắc đến đồ vật đều nhớ kỹ.

"Sau đó, bệnh như vậy án liền phân loại tổng kết đến đồng thời, nếu như có thể thậm chí có thể biên soạn thành sách, cung người khác tham đọc."

Wương Diệu trầm nghĩ.

Cổ đại những người danh y truyền lại dưới tác phẩm y học chính là thông qua những này thực tế án lệ tổng kết phân loại biên soạn mà thành, chỉ có điều, Vương Diệu sử dụng một ít dược liệu thực sự hiếm thấy dị thường, chỉ sợ là ngoại trừ hần nơi này ở ngoài, địa phương của nó không tới, đã như thế, này y án người khác coi như là nhìn, có chút thuốc cũng không cách nào phối chế.

"Những linh dược này, ở điều kiện thích hợp tình huống, có được hay không truyền bá đến địa phương của nó trông trọng đây?" Vương Diệu đột nhiên bốc lên như vậy một ý nghĩ đến.

Đây là hần khi chiếm được hệ thống, gieo xuống linh thảo tới nay, lần thứ nhất có ý nghĩ như thế, những linh thảo này, dược lực phi phàm, tuyệt đối không phải phổ thông dược thảo có thể so bì, nếu như có thể truyền bá, truyền thừa tiếp, nhất định có thể xúc tiến quốc chi y thuật phát triển lớn mạnh, lại sang huy hoàng.

Chỉ có điều, chuyện này, quá trọng đại, phải cẩn thận suy tư, cân nhắc chu toàn sau khi, từ từ mà đồ chi, nếu như nóng vội, không chỉ không cách nào đạt đến chính diện hiệu quả, chỉ làm cho mình và người nhà đưa tới to lớn phiền phức.

Tuy rằng mấy ngày nay bận rộn lợi hại, thế nhưng mỗi ngày, Vương Diệu cũng chưa từng quên tu hành cùng đọc kinh thư.

Điền tinh sinh hoạt cũng không thiếu căng thẳng cùng bận rộn.

Liên Sơn huyện thành, một chỗ trong tân quán.

Chu Hùng phát hiện con trai của chính mình sắc mặt tựa hồ là khá hơn một chút, có thêm một phần tinh lực, ánh mắt tựa hồ cũng sáng lên một chút, tuy rằng chỉ là một điểm, nhưng cũng làm cho hần mừng rỡ vạn phần.

"Khá giả, cảm giác thân thể thế nào?"

"Thân thể ẩm áp một chút, cũng thoải mái một chút." Hải tử nói.

"Hay, hay, được, không nghĩ tới, cái này bác sĩ Vương y thuật lại như vậy thần kỳ!" Chu Hùng than thở.

Một bộ dược, có điều là uống không tới một nửa, cư nhiên đã có như thế liệu hiệu quả, rất thần kỳ!

"Vậy người có cảm giác hay không tới đó không thoải mái a?" Chu Hùng vẫn là không yên lòng đạo, chỉ lo bộ này dược ở gây nên phương diện khác không khỏe.

"Không có, địa phương của nó vẫn là giống như trước đây."

"Vậy thì tốt, vậy thì tốt a!"

Quá sau ba ngày, Vương Diệu dựa theo lúc trước hẹn cẩn thận thời gian, lần thứ hai đi tới Chu Hùng phụ tử vị trí trong tân quán, sau đó vì là chu vũ khang số xem mạch. Từ mạch như nhìn lên, trầm ổn rất nhiều, nói cách khác hần thân thể so với ba ngày trước có rất lớn đổi mới. Đây là phương diện tốt, thế nhưng những địa phương khác, vẫn cứ không có quá to lớn cái thiện.

Thông qua xem mạch, Vương Diệu có thể cảm giác được, chính mình bố trí "Bồi nguyên thang" là có hiệu quả, chính đang cải thiện đứa bé này thể chế, điều này cũng lần thứ hai biểu hiện hệ thống cung cấp phương thuốc thần kỳ, đặc biệt mùi này dược, có tương đương rộng khắp tính thực dụng, hầu như có thể đối với các loại bệnh nhân sử dụng.

"Ban đêm có phải là còn không ngủ ngon, bụng cùng đầu vẫn là không thoải mái chứ?"

"Hừm, là." Chu vũ khang âm thanh rất yếu.

Như vậy không thể được.

Cái gọi là: "Dược bù không bằng thực bù, thực bù không bằng cảm thấy bù."

Muốn dưỡng thân, trước tiên dưỡng tâm.

Vương Diệu mấy ngày qua cũng vẫn đang suy nghĩ vấn đề này, đứa bé này không cách nào bình thường nghỉ ngơi không thể được, đối với một người mà nói, đối với thân thể tốt nhất điều chỉnh cùng nghỉ ngơi chính là sung túc giấc ngủ, không cách nào bảo đảm đầy đủ thời gian cùng trị liệu giấc ngủ,

Người sẽ cảm giác được mệt mỏi, thân thể mệt mỏi, ngoại tà đồ vật, những người virus vi khuẩn loại hình đồ vật gặp càng dễ dàng xâm lấn người thân thể, đột phá nhân loại tự thân miễn dịch phòng ngự hệ thống, do đó hình thành bệnh tật.

Đứa bé này giấc ngủ không tốt nguyên nhân chủ yếu có hai cái phương diện, một cái phương diện là lúc sớm nhất, cánh tay ôm đau để hân không cách nào bình thường giấc ngủ, cũng là quấy rầy hân bình thường sinh vật chung, nếu như một người ban đêm luôn không cách nào ngủ, lâu dần sẽ hình thành quy luật tính, cho dù là nguyên bản ôm đau biến mất rồi, cũng cần phải tốn một quãng thời gian mới có thể khôi phục nguyên bản làm tức quy luật. Một cái khía cạnh khác chính là hân vì trị liệu trên cánh tay bệnh tật, tiếp nhận rồi đủ loại kiểu đáng trị liệu, dùng để uống lượng lớn thuốc, cái này từ quá khứ của hân chẩn đoán bệnh ca bệnh trên liền có thể nhìn ra, thuốc tây, thuốc Đông y, hân ăn qua thuốc bao quát đơn thuốc, không xuống hai mươi loại, những dược vật này, đối với hân thân thể có rất lớn độc hại tác dụng, đã phá hoại hân phủ tạng bên trong nguyên bản cân bằng, hơn nữa hân vẫn là đứa bé này, bản thân phủ tạng công năng liền yếu một chút. Vậy thì như một gốc cây nguyên bản chính đang phồn thịnh sinh trưởng cây giống, nhiễm bệnh trùng, bởi vì lượng lớn dùng thuốc, kết quả bệnh trùng không có tiêu trừ hết, những dược vật này còn thương tổn nó thân thể, ngăn chặn cùng phá hoại vốn là sức sống tràn trề.

Muốn cho đứa bé này ngủ, muốn từ hai phương diện vào tay.

Nói đơn giản một chút, một là an thần, hai là giảm đau!

Một mặt, đứa bé này, những năm gần đây bởi vì ôm đau dẫn vật, cùng với quá trình trị liệu kích thích, để hân so sánh kéo dài tâm tình căng thẳng cùng tinh thần được lực, mà dẫn đến hân thần kinh thời gian dài duy trì ở bị kích thích tình trạng sốt sắng. Trên thực tế, đứa bé này đã hoạn có thần kinh phương diện bệnh tật, căng thẳng tính đau đầu cùng giấc ngủ cản trở là hai cái chủ yếu chứng bệnh biểu hiện. Phương diện này trị liệu, đầu tiên cần phải làm là giảm bớt tâm tình của hân, sơ giải hân áp lực. Phương diện này phương pháp trị liệu cùng thuốc, Vương Diệu có.

"An thần tán", sơ ức điều khí, dưỡng an lòng thần. Phải làm lại thích hợp có điều.

Trên phương diện khác, đứa bé này những năm gần đây bởi vì tiếp nhận rồi các loại trị liệu, dùng lượng lớn thuốc, phủ tạng chịu đến nghiêm trọng độc tác dụng phụ kích thích, đã chịu đến trình độ nhất định phá hoại, cái này cũng là hân phủ tạng đau đau đến tiếp cùng nguyên nhân lớn nhất, những này bị thương tổn nội tạng có thể thông qua "Bồi nguyên thang" được lực thích hợp khôi phục, thế nhưng đau đớn nhưng không cách nào ở trong thời gian ngắn bên trong tiêu trừ, bởi vậy cần ngoại lực áp chế đau đớn, này liền cần giảm đau! Phương diện này phương pháp trị liệu cùng thuốc, Vương Diệu cần muốn sau khi trở về lại cẩn thận cân nhắc cùng nghiên cứu.

Bất luận sử dụng loại nào phương pháp trị liệu cùng thuốc, to lớn nhất tiền đề chính là muốn làm hết sức ôn hòa, phòng ngừa đối với đứa bé này đã vô cùng yếu đuối thân thể tái tạo được không lợi kích thích cùng thương tổn.

Lại chẩn đoán bệnh một phen, Vương Diệu ở tại bọn hân phụ tử trong phòng ở lại : sững sờ khá dài một quãng thời gian, có bàn giao một vài vấn đề cùng chú ý sự hạng sau khi mới mới rời khỏi, Chu Hùng cất lực mời hân lưu lại đồng thời ăn đón phát lấy tán gẫu biểu lòng biết ơn, thế nhưng bị hân từ chối.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Trong gió đến trong mưa đi

"Bữa cơm này muốn ăn, cũng phải chờ khá giả bệnh tình có căn bản tính chuyển biến tốt sau khi." Vương Diệu cười nói, vô cùng chân thành.

"Cảm tạ!"

Chu Hùng cái này người đã trung niên hân tử vô cùng chân thành biểu thị cảm tạ.

Vương Diệu lái xe về đến nhà bên trong, qua loa ăn đồ vật, lại tiếp tục lên Nam sơn.

Một chén nước chè xanh, xa xôi trà hương.

Hắn đem ở Liên Sơn huyện thành chẩn đoán bệnh quá trình cẩn thận làm ghi chép, đồng thời đối với nguyên bản lập ra phương án trị liệu lần thứ hai làm bổ sung cùng sửa chữa. Sau đó vừa cẩn thận kiểm tra mấy lần, suy tư hồi lâu, xác nhận không có vấn đề sau khi vừa mới thu hồi đến.

Hết bận tất cả những thứ này, đã buổi chiều sắp tới bốn giờ đúng, hắn phục lại lấy ra cái kia bản 《 Tự Nhiên Kinh 》 nhẹ giọng đọc lên, quá không bao lâu, liền nghe đi ra bên ngoài truyền đến tiếng chó sủa.

Có người lên núi?

Sẽ là ai?

"Này, người cả ngày ở đây, không chê muộn đến hoảng sao?" Người đến là Vương Minh Bảo, vừa vào cửa hắn liền nửa đùa nửa thật hỏi.

"Ha ha, quen thuộc là tốt rồi." Vương Diệu cười vì hắn pha trà rót nước.

"Lúc nào, ta muốn là mở cửa tiệm một mình, phiền, ta cũng phải tìm ngọn núi, che lên mấy gian phòng, làm cái tiểu viện, gieo vào một mảnh vườn trái cây, dưỡng chút gà, vịt, bò, dê, cũng quá quá không buồn không lo điền viên sinh hoạt, nhân nhả tự tại." Vương Minh Bảo một vừa uống trà, vừa nói.

"Tốt, vậy người không ngại cũng ở trong thôn bao mảnh sơn, cũng thật theo ta làm cái bạn." Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Ta ngược lại thật ra nghĩ, chỉ là hiện tại còn không phải lúc, bên ngoài sinh hoạt muôn màu muôn vẻ, ta còn chưa từng có đủ đây, lại quá cái ba mươi, năm mươi năm, hay là ta sẽ cân nhắc." Vương Minh Bảo nói.

"Tìm ta có việc?"

"Xác thực là có việc." Vương Minh Bảo đặt chén trà xuống đạo, "Ta muốn hỏi hỏi, người có thể cho ra sao người xem bệnh, ra chẩn phí bao nhiêu?"

"Có ý gì, làm sao đột nhiên hỏi chuyện này đến?" Vương Diệu nghe xong hơi run run.

"Là như vậy, ta biết một người bạn, mắc phải bệnh lạ, vẫn không chữa khỏi, nếu như có thể, muốn mời người đi xem xem." Vương Minh Bảo nói.

"Chuyện của ta, người nói cho hắn?"

"Đương nhiên không có, chỉ là ở đồng thời lúc ăn cơm nghe hắn nhắc qua, ta liền cha mẹ đều không nói, người đồng ý, ta liền nói với hắn nói, không đồng ý, thì thôi." Vương Minh Bảo nói.

Kỳ thực, chuyện này, hắn cũng là ở cùng mấy cái về buôn bán hợp tác bằng hữu trên đồng thời lúc ăn cơm nghe người kia nhắc lên, hắn đạt được một loại nào đó quái bệnh, hết sức thống khổ, nhưng là xem không ít bác sĩ, đều không có rất tốt hiệu quả, cũng là ở trên bàn rượu mượn cơ hội này xin bọn họ giúp đỡ, nói rất chăm chú, cũng không phải thuận miệng nói một chút mà thôi.

"Ta không dám hứa chắc có thể không trị liệu, tốt nhất có thể trước tiên cho ta một phần hắn bệnh án nhìn, còn có, chuyện của ta, không nên tùy tiện nói cho người ngoài." Vương Diệu nói.

"Cái này ta biết, vậy ta lấy sạch hỏi hắn muốn phân ca bệnh mang cho người tới xem một chút?" Vương Minh Bảo nói.

"Được, thế nhưng nói trước tiên nói rõ với người bạch, không hắn như ước nguyện của hắn."

"Ta biết."

Hay là khí trời ẩm lên duyên cớ, Vương Minh Bảo cảm giác Vương Diệu trong phòng nhỏ không lạnh như vậy, bởi vậy lần này ở bên trong góc thời gian cũng là tương đối dài.

"Buổi tối đi nhà ta ăn cơm đi, lão gia từ mấy ngày trước còn nhắc tới người đây." Vương Minh Bảo cười nói.

"Không phiền phức, về nhà ăn là được."

"Đừng giới, ta này thật vất vả trở về một chuyến, trong ngày thường, người cũng không vào thành."

"Được, vậy cùng cùng gia gia, bà nội nói một chút, đừng cố ý xào rau, theo ăn là được."

"Thành, vậy thì quyết định như thế." Vương Minh Bảo nói xong liền xuống núi.

Tới gần chạng vạng thời điểm, Vương Diệu cũng xuống núi, trở về nhà một chuyến, cùng trong nhà nói một tiếng buổi tối không ở trong nhà ăn cơm, sau đó cầm hai bình rượu, một va li nải đi tới Vương Minh Bảo nhà gia gia, những thứ đồ này đều là lúc sau tết, đến thăm nhà thân thích mang đến, vừa vận đem ra thăm nhà.

Đi tới Vương Minh Bảo nhà gia gia, hai vị lão nhân là vô cùng hoan nghênh.

Vương Diệu đặc biệt đến nhà bếp vừa nhìn, khá lắm, chuẩn bị thật vài món thức ăn, còn muốn lại chuẩn bị mấy người, hấn thấy thế lập tức khuyên nhủ, khuyên can đủ đường, cũng xào nấu vài món ăn.

"Còn như vậy, sau đó ta liền không đến phiền phức." Vương Diệu nói.

"Người đến rồi, cao hứng." Hai vị lão nhân cười nói.

Buổi tối vô sự, Vương Diệu cũng là bồi tiếp uống hai chén, lão nhân hứng thú cũng rất cao, tuy rằng đã có tuổi, hơn bảy mươi tuổi, thế nhưng thân thể cường tráng, sức lực khá đủ.

"Tiểu Diệu, lần trước sự, cảm tạ người a!" Lão nhân nói.

"Ngài nói lời này nhưng là quá thấy ta, ta cùng Minh Bảo nhưng là huynh đệ tốt, ngài cũng là ông nội ta không phải sao? Lại nói, việc này chỉ có điều là thuận lợi chi lao, ta cũng không phí chuyện gì." Vương Diệu nói.

"Không nghĩ tới, Tiểu Diệu người lại còn có phần này bản lĩnh." Bà lão cười khích lệ nói.

"Gặp may đúng dịp thôi." Vương Diệu như vậy đáp.

Vốn là, thu được cái hệ thống này chính là cơ duyên, cơ duyên lớn lao, từ cái kia sau khi, hoàn toàn thay đổi cuộc sống của hấn.

Dùng bữa, uống rượu, bồi tiếp anh em cùng hai vị lão nhân tán gẫu, nói chút chuyện nhà, đầu hai vị lão nhân cười ha ha cười, thật không vui.

Ăn cơm xong sau khi, hai vị lão nhân đưa ra môn đến, Vương Minh Bảo lại nhiều đưa một đoạn đường, vẫn đưa đến đầu ngõ.

"Muộn như vậy, còn lên núi a?"

"Trên, quen thuộc, người cũng trở về đi thôi, không cần đưa."

"Được, vậy ta sẽ đưa tới đây, người trên đường cẩn thận một chút."

"Không có chuyện gì."

Từ trong thôn đến Nam sơn, con đường này, ba năm qua, Vương Diệu không biết đi rồi bao nhiêu lần, trong ngày thường, trong mưa, tuyết bên trong, trong gió, hấn đối với con đường này thực sự là không thể quen thuộc hơn được, không dám nói là nhắm mắt lại cũng có thể đi, nhưng cũng gần như.

Lên Nam sơn sau khi, Vương Diệu cũng không có lập tức ngủ, mà là ngã chén nước nóng, sau đó đọc một hồi Đạo kinh, sau đó mới ngủ.

Ngày thứ hai, trên bầu trời, nhiều mây, mấy sợi ánh mặt trời thông qua tầng mây khe hở chiếu xuống.

Khí trời trở nên càng ngày càng ấm áp.

Đương quy, phục linh, cam thảo

Vương Diệu ở trong phòng nhỏ chuẩn bị được liệu, hấn chuẩn bị trước tiên ngao chế một bộ "An thần tán", cho đứa bé kia dùng, nhìn hiệu quả làm sao.

Phối chế bộ này được được liệu, hấn nơi này đều có.

Tối gần buổi trưa, trong phòng nhỏ lại bay ra mùi thuốc mùi vị.

Sơn sai thiêu đốt, ngọn lửa bên trên, bách thảo trong nồi nước sôi trào, các loại dược liệu được lực chính đang chậm chậm tản mát ra, dung nhập vào tuyền trong nước.

Bộ này được, hấn cũng đã rất là quen thuộc.

Nhìn được thang màu sắc phát sinh ra biến hóa, người tản mát ra mùi vị, tính toán ngao chế thời gian, cuối cùng một vị thuốc, nguyệt hoa cò gia nhập trong đó, đợi chút chốc lát, chờ hòa tan, được lực cũng tụ hợp vào được thang bên trong, bộ này được, liền coi như là xong rồi!

Thuốc này, có thể an thần.

Đã như thế, đứa nhỏ này một cái chứng bệnh xem như là có đúng bệnh chi được, tiếp đó, chính là làm sao đè ép cái kia phủ tạng đặc biệt dạ dày đau đớn, tối thiểu phải có thể để hấn ban đêm có thể bình yên ngủ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: 8 góc đồng

Có thể thuốc giảm đau mới, Vương Diệu nơi này có, nhưng tất cả đều là từ Trung y được thư tịch trên xem ra, không phải hệ thống cung cấp phương thuốc. Nói cách khác hiệu quả khả năng phải kém chút, nếu muốn muốn đưa đến hiệu quả tốt hơn, thậm chí là lập tức rõ ràng, hẳn chỉ được từng cái nghiên cứu.

"Cái này không được, tuy rằng có thể khu hàn giảm đau, thế nhưng quá mức khô nóng, không đủ ôn hòa."

"Cái này cũng không được, tác dụng vị trí quá lệch."

Mãi cho đến chạng vạng, Vương Diệu nghiên cứu mười mấy phương thuốc, nhưng không có phát hiện một cái thích hợp.

"Tìm một chút xem, nếu như không có thích hợp phương thuốc, vậy chỉ có thể chọn một nhất là ôn hòa, sau đó hơn nữa cải biến."

Lấy Vương Diệu bây giờ đối với "Dược" một đường bên trên tri thức tích lũy, đã là tương đương phong phú, hẳn đọc một chút y dược có liên quan thư tịch, hệ thống càng là truyền vào lượng lớn tri thức, kỳ thực, hẳn đã có thể thử nghiệm chính mình tổ hợp không giống thuốc, hình thành phương thuốc, nói đơn giản một chút, chính là một mình sáng tác "Đơn thuốc", thế nhưng hợp lệ một bộ phương thuốc, cần đi qua lượng lớn thí nghiệm, lâm sàng nghiệm chứng, xác nhận không có sai sót sau khi, mới có thể sử dụng cùng mở rộng, đây là một cái tương đương quá trình dài đằng đẵng.

Vương Diệu chỉ có thể lùi lại mà cầu việc khác, lợi dụng trước kia đã trải qua nghiệm chứng phương thuốc hơi thêm cải biến, mà dược lý cùng chủ yếu thuốc bất động, này thì tương đương với đại dàn giáo bất động, chỉ cải tiểu nhân chi nhánh, nguy hiểm như vậy muốn nhỏ rất nhiều.

Sau đó, hẳn lại từ hệ thống ô vuông bên trong lấy ra cái kia hai sách 《linh thảo thu》phiên xem ra, muốn từ trong đó có thể giảm đau linh thảo, nhìn kỹ, thật là có, hơn nữa không chỉ một loại, cuối cùng, Vương Diệu lựa chọn trong đó một loại.

Sao hồi đồng: Thanh nhiệt giải độc, khứ ứ giảm đau.

Linh thảo này, độc diệt, phiến lá có sao hồi, giống như liên, lục sinh.

Kỳ thực, 《linh thảo thu》bên trong còn có cái khác linh thảo cũng có thể đưa đến giảm đau tác dụng, thậm chí hiệu quả càng tốt hơn, thế nhưng lấy hẳn trước tiên ở điều kiện, có thể đổi được cũng chỉ có "Sao hồi đồng" này một loại.

Ngoại trừ mùi này có thể thuốc giảm đau, tốt nhất còn có thể có một mực có thể điều hòa phủ tạng đặc biệt dạ dày thuốc, đã như thế, phối hợp sử dụng, liền có thể đưa đến trị liệu hải từ kia ngoại trừ tay trái cánh tay ở ngoài cái khác chứng bệnh, những này trị liệu sau khi kết thúc, lại trị liệu cái kia khó chữa nhất liệu thân thể vị trí.

"Này an thần cùng thuốc giảm đau vẫn chưa thể xung đột, tương khác."

"Đến lại cẩn thận suy tư một hồi."

Hai ngày nay, ngoại trừ thông thường quản lý vườn thuốc cùng tu hành ở ngoài, Vương Diệu chính là dị thường bận rộn.

Dựa theo ước định thời gian, Vương Diệu lại đi tới một chuyến Liên Sơn huyện thành, lần này, hẳn mang đi tới cái kia một bộ đã sớm soạn chế tốt "An thần tán".

Nhìn thấy chu vũ khang sau khi, Vương Diệu lại cho hẳn bắt mạch, lần này, từ mạch như nhìn lên, đứa bé này thân thể so với mấy ngày trước đến đến thời điểm còn tốt hơn một ít, điều này nói rõ "Bồi nguyên thang" được lực còn đang kéo dài phát huy tác dụng, cũng tất yếu tiếp tục ăn vào, hô hấp cũng mạnh mẽ cùng một ít, thở ra mùi hơi có thay đổi, dạ dày phủ tạng tình huống phải làm cùng là có cải thiện, chỉ bất quá hẳn tinh thần vẫn là uest oải uest oải suy sụp, mắt túi vẫn rất sâu, nói cách khác hẳn giấc ngủ không tốt tình huống không có được chút nào cải thiện.

"Hừm, tình huống so với mấy ngày trước muốn khá hơn một chút." Chẩn đoán bệnh sau khi, Vương Diệu nói.

"Vâng, khá giả cũng cảm giác được thân thể đừng mấy ngày trước lại khá hơn một chút." Chu Hùng đạo, mấy ngày nay, hẳn có thể nhìn ra con trai của chính mình thân thể chính đang kéo dài không ngừng hướng về tốt phương hướng chuyển biến, điều này làm cho hẳn vô cùng cao hứng cùng kích động.

"Ban đêm vẫn là không ngủ ngon được chứ?"

"Vâng, vẫn là ngủ bất an, không cách nào ngủ ninh." Chu Hùng nói.

Trên thực tế, con trai của hắn ban đêm dài nhất giấc ngủ thời gian có điều nửa giờ, sau khi thì sẽ tỉnh lại, sau đó sẽ ngủ, như vậy đứt quãng, căn bản toàn không ít là ngủ.

"Đây là một bộ được, có thể sơ ục điều khí, dưỡng an lòng thần, có thể có trợ giúp hắn giấc ngủ, dùng phương pháp cùng lúc trước cái kia phó được tương đồng." Vương Diệu nắm xảy ra chuyện trước tiên chuẩn bị kỹ càng cái kia uống thuốc.

"Vâng." Chu Hùng hai tay tiếp nhận được,

Trải qua cái kia một bộ được, con trai của chính mình thân thể liền phát sinh rõ ràng chuyển biến tốt cùng biến hóa, điều này làm cho hắn nhận thức đạo người trẻ tuổi trước mắt này y thuật thần kỳ, để trong lòng hắn khiếp sợ cùng kính phục, bộ này được, nghĩ đến nên cũng có thể đưa đến không tương tượng nổi kỳ hiệu quả.

Tiếp nhận được sau khi, Chu Hùng liền để con trai của chính mình uống một chén nhỏ.

"Bộ này được hiệu quả hiển hiện ra cũng phải cần một khoảng thời gian, ta liền không nữa tiếp tục ở lại đây, mấy ngày nay, các người không muốn đi xa, ta gặp bất cứ lúc nào lại đây vì hắn trị liệu." Vương Diệu đối với Chu Hùng nói.

"Được rồi." Chu Hùng nghe xong vội vàng đáp.

Đang vì chu vũ khang chữa bệnh sau khi, Vương Diệu liền cáo từ rời đi.

Khí trời bên ngoài tốt hơn, gió xuân đưa ấm, hắn cũng không vội vã rời đi, lái xe ở trong thị trấn chuyển động, đến trong công viên đi rồi đi, tiện đường đến Vương Minh Bảo môn đầu điểm ngôi ngôi, cùng hắn hân huyên gặp thiên.

"Người ngày hôm nay làm sao rảnh rỗi đến a?"

"Thấy cái bệnh nhân, vì hắn chữa bệnh." Vương Diệu nói.

"Bệnh nhân, người ra chẩn, không phải là không có giấy chứng nhận tư cách sao, sẽ không có phiền phức chứ?" Vương Minh Bảo nghe xong giật mình nói.

"Cũng không có vấn đề." Vương Diệu cúi đầu vụng chén trà trong tay.

"Người kia bị bệnh gì?" Vương Minh Bảo tò mò hỏi.

"Quái bệnh, cánh tay khô héo như sài."

"Cái gì? !" Vương Minh Bảo nghe xong giật nảy cả mình.

"Người bệnh nhân kia vẫn còn con nít." Vương Diệu thấp giọng nói.

"Vậy hắn đến chịu đựng rất lớn thống khổ chứ?" Vương Minh Bảo trầm giọng nói.

"Vâng, hai phương diện, một mặt là thân thể, ốm đau mang cho hắn rất lớn phiền vật, mặt khác là tâm lý, ốm đau phiền vật, những năm này lại trước sau không thấy khá, để hắn chịu đến rất lớn địa áp lực trong lòng, dù sao hắn còn chỉ là cái có điều mười tuổi hài tử, ta cảm thấy phương diện này thậm chí càng thêm đáng sợ, có điều đứa bé này đúng là kiên cường, vẫn có thể chống đỡ đạo hiện tại." Vương Diệu nói.

Thông qua này mấy lần tiếp xúc, tuy rằng hài tử kia không quen lời nói, thậm chí có chút hướng nội, thế nhưng ánh mắt rất kiên cường, những năm này ốm đau đều vì đem ý chí của hắn ép vỡ, thậm chí có chút người trưởng thành cũng chưa chắc có như vậy kiên cường ý chí, nếu như đứa bé này may mắn có thể vượt qua này một cửa ải khó, nhân sinh nhấp nhô, như vậy sau đó, hắn sẽ có một phen làm.

Trên thực tế, lần này Vương Diệu chỉ sờ dĩ như vậy thương tâm, quá nửa là bởi vì nhìn thấy hài tử kia sau khi, cảm thấy hắn rất đáng thương cái, muốn giúp hắn, sau đó nhìn thấy hắn kiên cường, càng thấy tất yếu giúp một chút đứa bé này, chỉ kỳ có khả năng, thay đổi hắn hiện tại tình hình.

"Ừ, đúng rồi, đây là ta người bạn kia ca bệnh, người xem một chút." Vương Minh Bảo từ bàn sách của chính mình bên trong lấy ra một cái hồ sơ túi, địa đến Vương Diệu trong tay.

Nhận lấy sau khi, Vương Diệu liền mở ra nhìn một chút.

"Bệnh ngoài da, thôi rửa?"

Vương Minh Bảo người bạn này hoạn bệnh có chút lạ, thân thể lên sưng đỏ, sau đó thổi rửa, vết thương phát từ, rất khó khép lại, hơn nữa có mùa tính, mùa hè thời điểm phát bệnh lợi hại, cái khác mùa kém một chút, mùa đông nhẹ nhất, những năm gần đây, hàng năm đều phát bệnh, hơn nữa có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Dược giản mà lực chuyên

"Người người bạn này là làm gì?" Vương Diệu thu hồi ca bệnh cùng chẩn đoán bệnh báo cáo hỏi.

"Khởi điểm thời điểm là chuyển hải sản, hiện tại làm hải sản phẩm nuôi trồng, buôn bán làm không nhỏ, ở Hải Khúc thị có cái rất lớn hải sản phẩm trại chăn nuôi." Vương Minh Bảo nói.

"Cái này ta trước tiên lấy về nhìn, gần nhất trong mấy ngày này, ta là không có hết rồi, trước tiên cần phải cho hải tử kia xem bệnh."

Đối với hắn bây giờ mà nói, làm thời hàng đầu bệnh nhân chính là con trai của Chu Hùng.

"Không có chuyện gì, không vội, liền không nhìn cũng không liên quan." Vương Minh Bảo cười nói, "Ta chỉ là cùng hắn làm việc vụ trên có chút vắng lai, cũng có thể chen mồm vào được, hắn lại có tiền, người vừa vặn kiếm lời điểm."

"Hừm, ta biết rồi."

Anh em hai cái hàn huyên một hồi thiên, Vương Diệu liền cáo từ rời đi.

Trở lại Nam sơn sau khi, hắn liền bắt đầu cân nhắc phối chế có thể thuốc giảm đau tề.

Trong hiệu thuốc tạm thời không cung cấp tương ứng thuốc cùng phương thuốc, hắn là hắn đẳng cấp không đủ duyên cớ.

Tham khảo tìm tới bên trong thành phương thuốc, cuối cùng, Vương Diệu chỉ tuyển mấy vị thuốc.

Cây diên hồ sách, bạch chỉ, cam thảo, trước hai người, một có thể được khí lưu thông máu, giảm đau, một có thể khứ phong tán hàn, lý khí giảm đau, còn cam thảo, nhưng là trung hoà dược hiệu.

Lại thêm linh dược "Bát giác đồng", cũng có giảm đau hiệu quả.

Dược giản mà lực chuyên, trọng ở giảm đau.

Chỉ là Vương Diệu đến đi một chuyến thị trấn, bởi vì "Cây diên hồ sách" vị này dược liệu, hắn vẫn chưa trồng trọt, cần chọn mua một ít.

Lập xuân sau khi, có điều là đảo mắt công phu, liền đến tháng ba phân, vậy cũng là là chân chính mùa xuân, khí trời rõ ràng biến ấm, bờ sông cây liễu bắt đầu nảy mầm, người trong thôn cũng bắt đầu lục tục lên núi, bắt đầu xuân canh.

Xuân canh thiên, thu canh thâm, xuân canh như phiến bính, thu canh như quật tỉnh.

Người trên núi bắt đầu tăng lên, Vương Diệu cũng bắt đầu cân nhắc vườn thuốc sự tình.

Linh thảo nhưng là thử thích hợp phân tán trồng trọt, thế nhưng bốn phía nhưng phải có đầy đủ bảo vệ, để tránh khỏi có chút có ý đồ khó lường người trước tới quấy rối.

Thổ địa độ phi dĩ nhiên xuất hiện "Giật gấu vá vai" hiện tượng, muốn cân nhắc bố một cái trận, trước tiên "Tụ linh", sau đó "Sinh linh".

Muốn trị bệnh cứu người, muốn trồng trọt dược thảo, còn muốn cân nhắc bố trí trận pháp, này có thể có công việc!

Mỗi ngày quản lý vườn thuốc, tu hành, đọc kinh thư, tự nhiên không thể thiếu, thời gian còn lại, hắn muốn trị bệnh, cân nhắc làm sao bố trí trận pháp, trong lúc cũng phải xuất hành, vì thế hắn lập ra một ngày làm tức thời gian, hợp lý sắp xếp, hợp lý quy hoạch.

Ngày đó, Vương Diệu lấy một chuyến Liên Sơn huyện thành, đầu tiên là đi tới một chuyến Chu Hùng phụ tử nơi ở.

Này lần gặp gỡ, thứ sáu khang khí sắc so với trên lần gặp gỡ thời điểm, rõ ràng tiến một bước biến tốt.

Khí sắc được rồi, con mắt cũng có tinh thần.

Vương Diệu vì muốn tốt cho hần mạch.

"Chính đang biến tốt." Một lúc sau, hần quay đầu đối với một bên Chu Hùng nói.

"Vâng, là, là, từ khi uống ngài lần trước đưa tới an thần được ở ngoài, hần buổi tối cũng có thể ngủ!" Chu Hùng một mặt nói rồi ba cái là, hưng phấn cùng kích động là lộ rõ trên mặt.

Hiện tại hần đối với Vương Diệu là triệt để phục rồi, chỉ có điều là hai phó được, không tới một tuần lễ, hần bệnh tình của con trai đã có rõ ràng chuyển biến tốt, này ở trước đây quả thực là không dám tưởng tượng sự tình, vì thế, hần còn ở ngày hôm qua chuyển môn cho nhà gọi điện thoại báo hi, gia đình hần nghe xong cũng là cao hứng phi thường.

"Đứa bé này, bụng còn đau đớn chứ?"

"Hừm, là, đau đầu chính là được rồi rất nhiều, đau bụng vẫn có." Chu Hùng nói.

Hiện tại, con trai của hần mỗi ngày buổi tối có thể liên tục giấc ngủ vượt qua ba tiếng, một ngày ban đêm lên ba, bốn lần đáng vẻ, nghe vào vẫn là không ngủ ngon, nhưng là so sánh lẫn nhau trước đây, này đã là phi thường đại tiến bộ, để hần mừng rỡ cực kỳ biến hóa.

"Cái này, ta trở lại suy nghĩ thêm biện pháp."

"Bác sĩ Vương, ngài xem này quá trình trị liệu còn phải cần muốn thời gian bao lâu?" Chu Hùng hỏi.

"Cái này khó nói, thế nhưng nhất định phải kéo dài một quãng thời gian,

Làm sao, các người phải đi về?" Vương Diệu hỏi.

"Không phải, là như vậy, ta chuẩn bị ở chung quanh đây thuê một chỗ nhà, cũng thuận tiện chăm sóc khá giả, dù sao, luôn trụ khách sạn cũng không phải biện pháp."

"Hừm, như vậy cũng tốt, ta phỏng chừng cái này quá trình trị liệu đến kéo dài một quãng thời gian." Vương Diệu nghe xong nói.

Ở lại đây khách sạn, lấy hần phụ tử trụ loại này, một ngày buổi tối cũng đến tiêu nhị một trăm khối tiền, mười ngày này hạ xuống, sắp tới hai ngàn đồng tiền, lấy Liên Sơn huyện thành như vậy thành nhỏ, coi như là học khu phòng, một tháng giá cả cũng sẽ không vượt qua hai ngàn, hơn nữa phải là tương đối khá nhả, nếu như dự định ở đây ở lại khá dài một quãng thời gian, vẫn là thuê phòng thích hợp.

"Hừm, ta ngày mai sẽ ra ngoài xem xem, nếu như thay đổi địa phương, đúng là sẽ thông báo cho ngài."

"Được."

Từ Chu Hùng bên này đi ra, Vương Diệu liền lại tiếp tục đi tới một chuyến được liệu công ty, tìm tới vị kia giám đốc Lý, định một chút được liệu, chủ yếu là hoang đại cây diên hồ sách, định thật thời gian tới lấy.

Làm Vương Diệu chạy về nhà bên trong thời điểm, phát hiện trong nhà bất ngờ nhiều hơn một người, Điền Viễn Đồ.

Hần chính ở cùng cha mẹ chính mình tán gẫu.

"Điền đại ca?"

"Tiểu Diệu người trở về, người ta có thể chờ người một quãng thời gian."

"Xin lỗi, đi tới một chuyến Liên Sơn huyện thành, người đến trước nên cho ta trước tiên gọi điện thoại." Vương Diệu nói.

"Không có chuyện gì, ta cái này cũng là trùng hợp đến chung quanh đây, tiện đường tới xem một chút." Điền Viễn Đồ cười nói.

"Các người trước tiên tán gẫu." Nói rồi mấy câu nói sau khi, Vương Diệu cha mẹ liền mượn cơ hội rồi đi.

"Tìm ta có việc?" Vương Diệu nói.

"Là như vậy, ta vị bằng hữu kia rất muốn gặp gỡ người, hai ngày sau, hần sẽ đến Liên Sơn huyện thành, người có rảnh không?"

"Người bằng hữu kia đến cùng thân phận gì?" Vương Diệu đạo, một người bạn giao phó, để Điền Viễn Đồ như vậy bên trên tâm, thân phận của người kia, tất nhiên không bình thường.

"Hải Khúc thị, bí thư thị ủy." Điền Viễn Đồ nói ra hần người bạn kia thân phận thực sự.

Vương Diệu nghe xong cả kinh.

Một thị đứng đầu, thật lớn lai lịch!

Chẳng trách, Điền Viễn Đồ như vậy bên trên tâm.

Cái này mời, thực sự là không tiện cự tuyệt a!

Hết cách rồi, chính mình nhưng là ở người ta tri dưới, hơn nữa, Vương Diệu cũng nghe Vương Minh Bảo đã nói, vị này bí thư đại nhân, nhưng là vừa lý tâm, phỏng chừng muốn ở Hải Khúc thị chờ trên thời gian mấy năm, nói vậy, lần trước phụ thân của Vương Minh Bảo có thể thuận lợi thượng vị, cũng là nhờ có vị này hỗ trợ, hẳn một câu nói, đủ khiến người phía dưới lật đổ lúc trước hết thấy quyết định.

Quan lớn một cấp, đề chết người.

Thấy có thấy chỗ tốt, cũng có phiền phức.

"Được, vậy thì gặp gỡ." Cúi đầu trầm tư chỉ chốc lát sau, Vương Diệu vừa mới làm quyết định.

"Được, vậy ta liền đi sắp xếp."

Điền Viễn Đồ nghe xong rất cao hứng, hẳn hôm nay tới tìm Vương Diệu kỳ thực chuyên môn chính là vì chuyện này, vốn đang vì chuyện này mà phát sầu đây, nếu như đối phương lần thứ hai từ chối làm sao bây giờ, chính mình người bạn kia nhưng là đối với chuyện này đề cập tới không chỉ một lần, cũng còn tốt, không nghĩ tới Vương Diệu gặp đáp ứng thống khoái như vậy, hẳn ở Vương Diệu trong nhà ở lại : từng sờ không thời gian bao lâu liền cáo từ rồi đi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Bệnh lâu không trùng trị như lửa đốt nguyên

Ân, Vương Diệu xoa xoa cái trán.

Từ trong lòng nói, hẳn là không hy vọng cùng như vậy "Đại nhân vật" gặp mặt, tối thiểu hiện tại không hy vọng thấy, dù sao, đối phương là một chỗ chỉ chur hầu, mà chính mình có điều là thắng đầu tiểu dân, hi vọng quá chút bình tĩnh tháng ngày, không xa cùng những này quý tộc quá nhiều tiếp xúc, thế nhưng nếu đối phương đã đưa ra yêu cầu như thế, đây một lần, đây không được lần thứ hai, người như vậy, nói vậy cũng không hy vọng bị người roi xuống mặt mũi.

"Làm sao Tiểu Diệu?" Một bên Trương Tú Anh tiến lên thấp giọng hỏi.

"Không có chuyện gì, muốn một ít chuyện." Vương Diệu cười nói.

Ở nhà ăn qua cơm sau khi, Vương Diệu liền lại tiếp tục lên Nam sơn, lên núi, tụng một quyển Đạo kinh, những người phiền lòng sự tình liền bị mang tính lựa chọn "Lãng quên" .

Ngày thứ hai, sáng sớm, hẳn vừa hết bận, liền nhận được một cú điện thoại, là Chu Hùng đánh tới, nói là muốn mời hẳn ăn bữa cơm, ngõ ý cảm ơn.

"Không cần, thật sự không cần!" Vương Diệu ở trong điện thoại nói.

Sau đó, hẳn nghe được Chu Hùng nói cha của hẳn lại chạy tới Liên Sơn huyện thành, không phải phải ngay mặt ngõ ý cảm ơn.

Vương Diệu suy tư chốc lát, quyết định hay là đi một chuyến, dù sao người ta lão gia tử không xa ngàn dặm mà đến, hơn nữa nếu như chính mình không đi, không làm được, bọn họ sẽ trực tiếp tìm đến nhà đến.

Cùng trong nhà nói một tiếng, Vương Diệu liền lái xe đi Liên Sơn huyện thành.

Chu Hùng ở Liên Sơn huyện thành quán rượu ngon nhất xếp đặt một bàn, chiêu đãi Vương Diệu.

Ở nơi đó, Vương Diệu nhìn thấy phụ thân của Chu Hùng, còn có em gái của hẳn, lão nhân nhìn qua tinh thần rất tốt, tuy rằng râu tóc hoa râm, thế nhưng

thân thể cường tráng, sức lực mười phần, trên người có cỗ khí thế đặc biệt, Chu Hùng muội muội, là cái quân nhân, tuổi chừng so với Vương Diệu hơi lớn trên vài tuổi, không thể nói được tuần tú, nhưng là anh tư hiền ngoan, rất có vài phần mảy liễu không nhường mảy râu ý tứ.

Bọn họ đêm hôm qua ngồi máy bay, trưa hôm nay đến Liên Sơn huyện thành, nhìn thấy cháu mình tình huống, ông lão này nhưng là dị thường mừng rỡ cùng khiếp sợ, hần vô cùng thương yêu người cháu này, đối với bệnh tình của hần tự nhiên là không thể quen thuộc hơn được, rồi nhà thời điểm là hình dáng gì, hiện tại là hình dáng gì, không dám nói là khác biệt một trời một vực, thế nhưng là có rất lớn địa cải thiện, điều này cũng có điều là mười ngày mà thôi. Vì thế, hần mãnh liệt yêu cầu mình nhi tử xin mời vị này y thuật thần kỳ bác sĩ gặp gỡ, cố gắng biểu đạt một hồi đối với đối phương cảm tạ.

"Thật trẻ tuổi a!"

Vừa thấy được Vương Diệu chân nhân, bất kể là vị lão nhân kia vẫn là Chu Hùng muội muội đều thăm thò dài nói.

Như vậy người trẻ tuổi, lại có như thế bản lĩnh thực sự là hiếm thấy!

Vương Diệu cười hướng về phụ thân của Chu Hùng cùng muội muội vãn an, rất có lễ phép.

Chủ khách ngồi xuống sau khi, món ăn rất nhanh sẽ đã bùng lên, vô cùng phong phú, mấy người bọn hần nhiệt căn bản ăn không được.

Bởi vì Vương Diệu lái xe, cũng là không uống rượu, người của Chu gia cũng không quá nhiều khuyên, thế nhưng bọn họ vẫn vô cùng nhiệt tình, đều biểu thị đối với Vương Diệu lòng cảm kích. Đối với bọn họ mà nói, khá giả bệnh chính là tâm bệnh của bọn họ, hiện đi ngang qua Vương Diệu trị liệu đã có rõ ràng chuyển biến tốt, đây là trị cho bọn họ toàn gia chúc mừng sự tình.

Này người một nhà nhiệt tình cảm kích, khá dễ Vương Diệu nại không chịu nổi, hần vẫn là lần thứ nhất đụng tới tình huống như vậy, chỉ có thể là kính cẩn đáp lại, hần càng là lần này khiêm tốn, người một nhà đặc biệt là phụ thân của Chu Hùng liền càng phát giác hần bất phàm, nếu như không phải hần lái xe không thể uống rượu, nhất định phải cái này hậu sinh một say mới thôi.

"Bác sĩ Vương a, ta có một cái yêu cầu nho nhỏ a?" Vài lần rượu vào bụng sau khi, phụ thân của Chu Hùng cất cao giọng nói.

"Ngài nói."

"Lần sau a, người liền không phải lái xe, chúng ta cố gắng uống hần mấy chén, người thấy thế nào a?"

"Tốt!" Vương Diệu cười đáp, thông qua này tiếp xúc ngắn ngủi tán gẫu, hần cũng cảm thấy vị lão giả này là cái tính tình trung tâm người, khá kính, đáng yêu, đáng giá kết giao.

"Vậy thì như thế định, đến, làm sao làm thỉnh này chén!"

Một bữa cơm, chủ và khách đều vui vẻ.

Sau khi ăn xong, Vương Diệu cáo từ rồi đi, người một nhà vẫn nhìn theo hần đi xa.

"Không nghĩ tới, nho nhỏ này Sơn thành bên trong, lại còn có nhân vật như vậy, không chỉ y thuật kinh người, hơn nữa ăn nói bất phàm, khí chất cao xa." Phụ thân của Chu Hùng than thở.

"Đúng đấy, nếu như không phải tự mình trải qua, tận mắt nhìn thấy, ta cũng sẽ không tin tưởng." Chu Hùng nói.

"Khá giả bệnh còn muốn trị liệu bao lâu?"

"Hần không nói, thế nhưng thời gian khẳng định ngắn không được, ta đã ở chung quanh đây tìm một chỗ nhà, vẫn tính là yên tĩnh, làm thời thuê, chờ hần khỏi bệnh rồi, lại trở về." Chu Hùng nói.

"Hừm, như vậy cũng tốt."

"Đúng rồi, ba, muội muội, chuyện của hần, muốn bảo mật, tuyệt đối không thể truyền ra ngoài, nghe Khải Sinh nói, bởi vì sự tình, hần cùng vị này bác sĩ Vương giao tình suýt chút nữa đứt rồi." Chu Hùng không quên nhắc nhở người nhà của chính mình.

"Này không cần người nói, trong lòng ta nắm chắc, lúc sắp ra cửa đã dặn quá mẹ người, việc này, liền chúng ta chính mình mấy người biết, ai muốn là truyền đi, nhà trên pháp!"

Cáo biệt Chu Hùng phụ tử, Vương Diệu đứng là không vội vã về nhà, mà là tiện đường đi một chuyến được liệu công ty, nhìn hần muốn những được liệu kia đã tới chưa, giám đốc Lý ở trong phòng làm việc nhìn thấy xe của hần lái vào sân sau khi, tự mình đi ra tiếp đón.

"Đến làm sao cũng không sớm thông báo một tiếng." Giám đốc Lý cười nói.

Sau đó đem Vương Diệu để vào trong phòng, rót nước.

"Không vội, ta chính là tiện đường nhìn, ta muốn được liệu đã tới chưa?"

"Nha, không nhanh như vậy, ngày mai sẽ đến, nếu không người nói cái địa phương, ta trực tiếp cho người đưa tới được." Giám đốc Lý nói.

"Ngày mai? Cái kia ngày mai ta tới nữa một chuyến."

Vừa vặn, ngày mai hẳn còn muốn lại vào thành một chuyến, dự tiệc.

"Được, ai u!"

Vị này giám đốc Lý đang theo Vương Diệu nói nói, đột nhiên ôm bụng, mặt lộ vẻ thống khổ, trên trán, mồ hôi lạnh đều đi ra, hắn cấp tốc từ trong túi tiền lấy ra một bình dược, vặn ra nắp, từ bên trong đổ ra mấy hạt đưa vào vào trong miệng, sau đó trực tiếp cầm nước trà trên bàn đưa ăn vào, không chỉ trong chốc lát, biểu hiện trên mặt giãn ra.

"Giám đốc Lý, ngài đây là?" Vương Diệu thấy thế hỏi.

"Đau dạ dày, bệnh cũ, để người cười chê rồi!" Giám đốc Lý cười nói.

"Có bệnh đến chữa a, còn có, người này uống thuốc dùng nước trà nhưng là không được, có chút dược là kỵ nước trà." Vương Diệu thiện ý nhắc nhở.

"Ha ha, là, người còn hiểu y thuật?" Giám đốc Lý nghe xong hơi có chút tò mò hỏi.

"Hiểu sơ." Vương Diệu nói.

"Có đúng không, cái kia có thể cho ta nhìn một chút không?" Giám đốc Lý nghe xong cười nói, kỳ thực hắn điều này cũng có điều là thuận miệng nói mà thôi.

"Uống chén trà, đợi chút chốc lát." Vương Diệu cười nói.

Một lát sau, Vương Diệu ra hiệu vị này giám đốc Lý đuổi ra cánh tay, tìm cái lông cân, hơi hơi một gánh, vì hắn xem mạch.

"Vẫn đúng là xem chuyện như vậy!" Vị này giám đốc Lý thấy thế thảm nói, hắn cũng không nghĩ tới chính mình này đùa giỡn nói chuyện đối phương lại còn thật coi như thật.

Vị này giám đốc Lý lúc này đã phục uống thuốc vật, đối với mạch như có nhất định quấy rầy.

Vương Diệu đưa tay xem mạch, con mắt híp lại, ngưng thần chăm chú.

Tê, này mạch như, không tốt.

Dạ dày bị hao tổn, thời gian khá dài mà không chiếm được đúng lúc trị tận gốc, chỉ dựa vào ở ngoài dược mạnh mẽ ngăn chặn, như vậy như vậy, như ép hỏa, ép không được không nói, sớm muộn muốn bạo phát, đến thời điểm bệnh tình chỉ có thể càng nặng, càng dữ dội hơn.

Trước mắt vị này bệnh, không nhẹ! Muốn trị, càng sớm càng tốt, tha không được.

Vương Diệu thu tay về, trầm mặc không nói.

"Làm sao?" Giám đốc Lý thấy thế vội vàng hỏi.

"Giám đốc Lý, thứ ta nhiều hỏi một câu, ngài lần trước đi bệnh viện kiểm tra là lúc nào?"

"Đại khái là ở nửa năm trước chứ?" Giám đốc Lý đạo, "Làm sao?"

"Nếu như ta không phỏng đoán, lúc đó ngài nên xét xử dạ dày phương diện có tật xấu đi, đặc biệt vị bộ, hẳn là có chứng viêm chứ?"

"Cũng thật là!" Nghe Vương Diệu vừa nói như thế, vị này giám đốc Lý sửng sờ.

Lúc đó hắn ở định kỳ kiểm tra sức khỏe thời điểm xác thực là xét xử vị bộ có chứng viêm, hơn nữa còn không nhẹ, lúc đó bác sĩ mở cho hắn một chút dược, đồng thời dặn ở sinh hoạt trên phải chú ý, ăn ít kích thích tính thực phẩm, đặc biệt nhất định phải kiêng rượu, lúc đó hắn xác thực là dựa theo bác sĩ căn dặn chú ý một quãng thời gian, thể nhưng theo vị bộ không khỏe biến mất, hắn ở sinh hoạt trên cũng dần dần không còn chỉ huy, bởi vì công tác quan hệ, trường hợp trên xã giao cũng nhiều, rượu một khi mở đầu, vậy thì liền lại tới ân, giới không được. Khoảng thời gian này, phục lại bắt đầu phát tác lên, hơn nữa đau bụng lợi hại.

"Nghe ta một lời khuyên, giám đốc Lý, lập tức đi bệnh viện, làm một cái hệ thống kiểm tra, đặc biệt là vị bộ." Vương Diệu nói vô cùng chăm chú, nghiêm túc, bởi vì trước mắt bệnh tình của người này là không thể lạc quan, không thể mang xuồng.

Vị này giám đốc Lý nghe xong sửng sốt một hồi lâu.

"Lão đệ, ta nghe lời người, vậy thì đi kiểm tra."

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Đạo 1 thanh tạ thán 1 thanh phục

Ngoài miệng tuy rằng đáp lời, thế nhưng giám đốc Lý kỳ thực trong lòng vẫn còn có chút do dự.

Nhưng thấy Vương Diệu này một mặt nghiêm túc vẻ mặt, cũng là có chút sợ, mấy ngày nay, hẳn xác thực là thân thể không thoải mái, xuất phát từ có chút giấu bệnh sợ thầy duyên cố, thật sợ đi bệnh viện kiểm tra được cái gì không tốt bệnh, cũng là không dám đi, vẫn như thế kéo, chỉ là tìm cái phòng khám bệnh mở ra chút được, đau lúc liền ăn chút, không đau cũng là không quan tâm đến nó, không đủ suy nghĩ tỉ mỉ một hồi trước mắt người trẻ tuổi này cũng không có lừa gạt lý do của hắn a, đối với hắn không có gì hay nơi!

"Được, vậy ta liền không quấy rầy, được liệu sau khi đến, phiền phức người thông báo ta một tiếng." Vương Diệu cười đứng dậy cáo từ.

Nên nói hắn đều nói, còn có nghe hay không khuyên, vậy thì là đối phương chuyện.

"Được."

Vương Diệu lái xe sau khi rời đi, vị này giám đốc Lý ở trong phòng đi qua đi lại, do dự một hồi lâu, cũng lái xe đi Liên Sơn huyện thành bệnh viện, làm thân thể kiểm tra.

Vừa mới kiểm tra không quan trọng lắm, vẫn đúng là phát hiện thân thể có vấn đề, viêm dạ dày, loét dạ dày, còn có thủng.

Bác sĩ cho hắn kiến nghị là nằm viện, tiến hành giải phẫu trị liệu, không làm được còn muốn cắt đứt bộ phận vị.

Vị này giám đốc Lý nghe xong trực tiếp dọa bối rối, sau đó lập tức gọi điện thoại tìm cái người quen cho hỗ trợ lại nhìn một chút kết quả kiểm tra, được lời giải thích đồng dạng là tình huống khá là nghiêm trọng, tốt nhất tiến hành giải phẫu.

"Nếu không người liền đi phụ cận đại điểm bệnh viện nhìn cũng được." Thấy hắn chậm chạp không muốn làm quyết định, hắn vị bằng hữu này cho hắn nói ra một cái kiến nghị.

"Được, ta đi phụ cận nhìn." Hắn trực tiếp lái xe đi phụ cận duy thành bệnh viện, cũng coi như là cách Liên Sơn huyện thành so sánh gần khá là nổi danh bệnh viện.

Bởi vì chạy tới thời gian tương đối trễ, các chuyên gia trên căn bản đã nghỉ làm rồi, hắn ngay ở bệnh viện phụ cận khách sạn ở một đêm.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng liền đi bệnh viện làm kiểm tra, bài chuyên gia hào, được kết quả gần như, thế nhưng chuyên gia cho phương án trị liệu đối lập bảo thủ một ít, sử dụng thuốc trị liệu, đồng thời phải chú ý ẩm thực, nghiêm cấm rượu thuốc, bằng không sẽ xấu thêm một bậc, đến thời điểm nhất định phải tiến hành giải phẫu trị liệu.

Mãi đến tận như vậy hắn mới thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Liên Sơn huyện thành, Vương Diệu lên tương đối sớm, bên này mới vừa từ Nam sơn bên trên xuống tới liền nhận được Điền Viễn Đồ gọi điện thoại tới, đề hắn đi Liên Sơn huyện thành, cùng vị kia đặt được rồi thời gian, đồng thời ăn cơm trưa.

Vương Diệu cùng trong nhà lên tiếng chào hỏi, sau đó đến thị trấn, rẽ : cái Điền Viễn Đồ đụng vào cái điện, đem xe thả xuống, ngồi đối phương xe đi tới một cái khá xa khách sạn, ở vùng ngoại ô, khá là yên lặng, bề ngoài xem ra cũng chỉ là giống như vậy, thế nhưng sau khi đi vào mới phát hiện trang hoàng bất phàm.

Đến địa phương sau khi, bọn họ tiến vào trước đó định tốt phòng riêng, ở Điền Viễn Đồ cùng ông chủ nói chuyện, Vương Diệu biết này quán rượu, ngày hôm nay cũng chỉ có ba bàn khách mời.

"Dương bí thư còn ở Liên Sơn huyện thành thị sát, một hồi liền sẽ tới, chờ chút đã."

"Được."

Trà, rất nhanh đã bung lên, không phải cái gì tên phẩm, nhưng cũng là trà ngon.

"Vậy thì khách sạn trà là chúng ta liền Yamamoto địa trà, thuần thiên nhiên, ném thử?" Điền Viễn Đồ vì là Vương Diệu rót một chén.

"Được, cảm tạ."

Này trà không sánh được Tây hồ Long Tỉnh, Kỳ môn hồng trà loại kia trà trà mùi thơm, vị, thể nhưng là có nhân nhát đặc biệt mùi thơm, vị cũng không sai.

Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ ở phòng riêng vừa uống trà, vừa tán gẫu, người phục vụ còn bung lên một ít hạt.

Liên Sơn huyện thành bên trong, huyện ủy, huyện chính phủ lãnh đạo chủ chốt chính cùng đi bí thư thị ủy một nhóm người thị sát phá dỡ hộ thu xếp phòng xây dựng công trình, tới gần buổi trưa, đương nhiên phải vì bọn họ sắp xếp cơm trưa.

"Hà tổng bí thư, cơm trưa đã an bài xong, ngài xem?" Bí thư huyện ủy nhẹ giọng hỏi.

"Chờ." Hắn lại đi hỏi vị kia nho nhã người đàn ông trung niên.

"Ngày hôm nay ta liền không ở nơi này ăn cơm, buổi trưa ta còn có việc, người lưu lại bồi cùng bọn họ đi."

"Được."

Nghe được lãnh đạo không ở này ăn cơm, trong huyện những người lãnh đạo hơi có chút thất vọng, dù sao đây chính là cùng lãnh đạo tiếp xúc gần gũi cơ hội tốt.

Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ đầy đủ đợi hơn một giờ, vừa mới nhìn thấy một chiếc xe hơi màu đen tiến lên trong tiểu viện, một người bí thư như thế nam tử từ phía sau hạ xuống người, sau đó bước nhanh đi tới một bên khác mở cửa xe ra, đi xuống một cái mang theo kính mắt nho nhã nam tử, coi trọng hơn bốn mươi tuổi, hình thể hơi mập, bảo dưỡng rất tốt.

"Đây là?!"

Nhìn người tới sau khi này quán rượu ông chủ sững sốt.

Hắn cùng Điền Viễn Đồ là người quen cũ, đôi phương cũng không thật chăm sóc hắn chuyện làm ăn, lúc trước chỉ nói là ngày hôm nay muốn mời chờ quý khách, để hắn khách sạn tận lực thiếu tiếp đón khách mời, có thể đẩy liền đẩy. Vì thế, hắn cũng rất là phối hợp, ngày hôm nay nhận được vài cái đỉnh bàn điện thoại, đều cho từ chối đi, có hai bàn thực sự là có chút lai lịch, cũng là khách quen, không có cách nào mới tiếp đó, dù sao có thể từ Điền Viễn Đồ trong miệng nói ra "Quý khách" hai chữ này, nghĩ đến thân phận của đôi phương tất nhiên là không bình thường, khởi đầu Điền Viễn Đồ mang đến cái người trẻ tuổi, hắn còn tưởng rằng vị công tử kia ca người bình thường nhân vật chính là trong miệng hắn quý khách, biết lúc này, hắn mới rõ ràng, này "Quý khách" đến cùng là ai.

Một thị đứng đầu, nhưng là "Quý khách"!

Hì! Này có thể chiếm được cổ găng chiêu đãi, đánh tới hoàn toàn tinh thần, tuyệt đối đừng ra cái gì sự cố.

Sau khi khiếp sợ, chính là lo lắng, hắn cái này khách sạn lại là lần đầu tiên nhận được nhân vật như vậy.

Điền Viễn Đồ cùng Vương Diệu ra đón, đem vị này Dương bí thư để tiến vào phòng riêng.

"Bác sĩ Vương, đã sớm muốn mời ngài, chỉ là vẫn không có cơ hội a, không nghĩ tới ngài như thế tuổi trẻ a!" Vị này Dương bí thư cười nói, làm cho người ta cảm giác rất ôn hòa, dễ nói chuyện.

"Xin lỗi, trước một quãng thời gian khá bận." Vương Diệu cười hồi đáp, không có căng thẳng, bình tĩnh tự nhiên, đúng mực.

"Nên xin lỗi chính là ta, y thuật của ngài bắt phạm, ta mẫu thân thân thể, nhưng là thật quá nhiều a, sớm phải làm điện cảm tạ ngài!" Dương bí thư cảm khái nói.

"Có chuyển biến tốt là tốt rồi." Đối với như vậy trường hợp, đối mặt nhân vật như vậy, Vương Diệu cũng thật là không có bất kỳ ứng đối kinh nghiệm, chỉ là làm hết sức ít nói chút nói.

Bọn họ ở trong phòng nói chuyện thời điểm, khách sạn ông chủ bận bịu đến xoay quanh, đầu tiên là cùng đầu bếp bàn giao một phen, sau đó tìm chừng chặc nhất người phục vụ chuyên môn cho bọn họ mang món ăn.

Trong phòng, vị này Dương bí thư rất hay nói, hỏi Vương Diệu không ít sự, nếu để cho hắn những người đồng sự, thuộc hạ nhìn thấy, bảo đảm đến giật nảy cả mình. Phải biết vị này Dương bí thư ở trong mắt bọn họ nhưng là nói rất ít, cũng uy nghiêm vô cùng.

Món ăn làm rất nhanh, trên cũng nhanh, đo không lớn, nhưng rất tinh xảo.

"Trước tiên nói một chút, com hôm nay, ta xin mời." Dương bí thư nói.

"Được, liền người xin mời." Điền Viễn Đồ cười nói.

Rượu là Dương bí thư thư ký mang đến, rất cung rượu ngon.

Ở trên bàn rượu, vị này Dương bí thư đối với Vương Diệu biểu thị cảm tạ, còn cố ý hướng về hắn chúc rượu.

Mấy chén rượu rơi xuống đồ, Vương Diệu cảm thấy trong bụng rất, cũng may vị này Dương bí thư cũng không kiên nghị uống nhiều, nghĩ đến là buổi chiều còn có cái khác công tác.

Dương bí thư hay nói, Điền Viễn Đồ cũng là trên bàn rượu cao thủ, trên bàn rượu bầu không khí rất tốt, bữa com này, ăn thời gian cũng không phải đặc biệt trường.

"Bác sĩ Vương, y thuật của người bắt phạm, ngày hôm nay, có thể cho ta nhìn một chút không?" Ở trong bữa tiệc, vị này Dương bí thư nửa đùa nửa thật nói.

"Ngài thân thể khỏe mạnh, chỉ là phổi hỏa lệch thịnh, yết hầu làm đau, trong ngày thường phải uống thực thanh đạm chút, thiếu yên thiếu rượu." Vương Diệu nói.

"Hả? !" Dương bí thư nghe xong sửng sốt, sau đó gợn ngón tay cái lên.

"Cao, giầy!"

Chuyện vừa rồi, kỳ thực cũng coi như là hắn thuận miệng nói, đến hắn loại này cấp bậc, mỗi một quãng thời gian, là muốn làm định kỳ kiểm tra sức khỏe, hắn vừa đã kiểm tra, thân thể khỏe mạnh, không có vấn đề lớn, chính là có chút cổ họng không quá thoải mái, này lại bị người trẻ tuổi trước mắt này liếc mắt là đã nhìn ra đến, phải biết đây chính là liền xem mạch đều không có tiến hành a, tình huống như thế, chỉ có hai loại khả năng, một trong số đó, người trẻ tuổi trước mắt này y thuật siêu phạm, thứ hai, hắn là dựa vào mộng, loại thứ hai cơ bản có thể bài trừ, chỉ có thể là loại thứ nhất.

"Có thể nói cho ta người là làm sao thấy được sao?"

"Xin lỗi." Vương Diệu lắc đầu một cái.

Kỳ thực, muốn chẩn đoán bệnh điểm ấy, cũng coi như là quá khó, cùng ở tại bàn ăn bên trên, khoảng cách cũng không phải quá xa, Vương Diệu thông qua "Nghe" chẩn phương pháp liền có thể nhìn ra vài thứ, vị này Dương bí thư ở sau khi ngồi xuống liền thỉnh thoảng ho khan hai tiếng, ho khan. Hơn nữa khí tức toả nhiệt, này quả nữa là phổi nhiệt gây ra đó.

Tận mắt chứng kiến đến Vương Diệu bắt phạm, vị này Dương bí thư có bao nhiêu uống hai chén.

Thư ký của hắn không có theo vào đến, mà là chờ ở bên ngoài, thỉnh thoảng nhìn một chút đồng hồ đeo tay, sau đó quay đầu lại nhìn sang phía sau phòng riêng.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Quán nhỏ Bò Tát đại

Bữa com này, bầu không khí vô cùng tốt, Dương bí thư vị này chấp chương một phương quan to không chút nào toát ra cao cao tại thượng ý tứ, ngược lại là vô cùng bình dị gần gũi.

Sau khi com nước no nê, vị này Dương bí thư liền sắp xếp thư ký của chính mình đi tính tiền, lại cùng Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ nói chuyện phiếm một hồi, sau đó cáo từ rồi đi.

Thấy hần phải đi, vẫn ở một bên lưu tâm quán com ông chủ cũng gấp bận bịu đi ra tiễn khách.

"Điền đồng, ngài này có thể dọa ta một hồi, này quý khách lai lịch cũng quá hơi lớn." Chờ Dương bí thư đi rồi, vị này ông chủ khách sạn cười đối với Điền Viễn Đồ nói.

"Ha ha, người quán này tuy nhỏ, có thể như thế cũng chứa được đại Bồ Tát, không phải sao? !" Điền Viễn Đồ cười trả lời, "Hơn nữa quý khách cũng không chỉ hần một cái, nhìn thấy không, này còn có một vị đây!" Hần vừa chỉ chỉ một bên Vương Diệu.

"Nha, ngài cho giới thiệu một chút?" Người ông chủ này nhưng là cái khôn khéo người, thử nghĩ, có thể cùng trước mắt vị này giá trị bản thân không ít, Liên Sơn huyện thành có thể đếm được trên đầu ngón tay nhà giàu cùng với mới vừa mới rời khỏi vị kia chấp chương một phương quan to cùng nhau ăn com, thân phận kia có thể kém đi nơi nào?

Điền Viễn Đồ không nhiều lời, chỉ là hơi hơi giới thiệu một chút, liền cùng Vương Diệu lên xe, trên xe sớm có tài xế chờ đợi, cũng không biết lúc nào đến, Điền Viễn Đồ sắp xếp rất tỉ mỉ.

"Người uống rượu, liền không phải lái xe, ta khiến người ta đưa người trở lại." Ở trên xe, Điền Viễn Đồ đối với Vương Diệu nói.

"Được."

Sau đó, Điền Viễn Đồ chuyên môn sắp xếp một người mở ra Vương Diệu xe đưa hần về nhà, tiện đường đi tới một chuyến được liệu công ty, đem đã sớm định thật được lấy.

Ở trên đường trở về, Vương Diệu bất ngờ nhận được vị kia giám đốc Lý điện thoại, đối phương mới đầu câu nói đầu tiên để hần giật mình hết sức.

"Huynh đệ, cái gì đều không nói, cảm tạ a!"

Đột nhiên xuất hiện cảm tạ để Vương Diệu có chút động.

"Đây là tình huống thế nào?"

Vị Lý huynh này còn nói vài câu, Vương Diệu mới hiểu được, ngày hôm qua gặp mặt sau khi, vị này giám đốc Lý suy tư đã lâu vẫn là nghe hần khuyến cáo, sau đó đầu tiên là đến liên sơn bệnh viện huyện tiến hành rồi kiểm tra, kết quả một tra, vị bộ chứng bệnh rất nghiêm trọng, bệnh viện huyện bác sĩ bảo là muốn làm giải phẫu, sợ đến hần lại vội vàng đi tới duy thành thị bệnh viện nhân dân kiểm tra, hiện tại người còn ở duy thành đây.

"Chờ ta sau khi trở về, nhất định cố gắng ngó ý cảm ơn!" Vị này giám đốc Lý ở trong điện thoại vô cùng khách khí, cảm tạ cũng rất chân thành.

Hần huyền một lúc sau, hai người liền kết thúc cuộc nói chuyện.

Đối với chuyện này, Vương Diệu cảm thấy vẫn là rất "Hí kịch tính".

Vị kia Điền Viễn Đồ phái tới tài xế lái xe đem hần đưa đến trong thôn, sau đó đánh xe rồi đi, Vương Diệu vốn là muốn mời hần đi trong nhà ngồi một chút, uống chén trà nghỉ ngơi một chút, kết quả đối phương không đồng ý, liền đứng ở đầu thôn chờ xe taxi đến, đợi một hồi lâu, mới thấy xe taxi đến. Đối với này Vương Diệu chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười.

"Uống rượu?" Sau khi về nhà, Trương Tú Anh xa xa mà đã nghe đến trên người con trai mùi rượu.

"Uống một chút."

"Lái xe còn uống rượu!" Trương Tú Anh bất mãn nói.

"Ta không mình lái xe, có người lái xe đưa ta trở về."

"Vậy sao người không mời người ta đi vào ngồi một chút?"

"Hần còn có việc, đi trước." Vương Diệu chỉ có thể trả lời như vậy, cũng không thể nói mời, thế nhưng đối phương không tiến vào chứ?

Ở nhà ngồi một hồi, uống chén nước, Vương Diệu lại tiếp tục lên núi.

Hay là thể chất đã mấy lần với người thường duyên có, chút rượu này, hần cũng chẳng có bao nhiêu cảm giác, chỉ là trong bụng vì nhiệt, choáng váng đầu say rượu loại hình bất lương phản ứng căn bản không có.

Phối chế thuốc giảm đau vật được liệu đã tập hợp đủ, thế nhưng Vương Diệu cũng không có vội vã ngao được.

Ở trên núi xoay chuyển vài vòng, sau đó pha trên một chén trà, đọc một quyển kinh thư.

Buổi tối hần cũng chưa có về nhà, ở trên núi rơi xuống một nồi trứng gà điện, chính mình ăn chút, cũng chia cho "Tam Tiên" cùng "Đại hiệp" ăn một chút, sau đó liền lại tiếp tục suy tính tới cái kia Tụ linh trận sự tình đến, mãi cho đến đêm khuya vừa mới nghỉ ngơi.

Sáng sớm ngày thứ hai, lại tiếp tục rất sớm rời giường, bắt đầu rồi một ngày sinh hoạt cùng tu hành.

Ngoài phòng, mặt trời đã bay lên, ánh mặt trời vẫn tỉnh rõ ràng long lanh.

Ngon lửa bốc lên, nước sôi vì sôi.

Lần này được, muốn dễ dàng một chút, bởi vì được liệu rất ít, chỉ có bốn vị được.

Ba vị phổ thông được liệu đã phân thứ tự trước sau gia nhập trong đó, còn có cuối cùng một mực linh thảo.

"Bát giác đồng", diệp như liên, sao hồi, xanh biếc như bích.

Mùi này linh được cuối cùng gia nhập, tuy rằng không giống "Giải độc thảo" như vậy vào nước tức dung, thế nhưng hòa tan tốc độ cũng không phải thường nhanh, rất nhanh liền đem này một nồi được nhuộm thành màu bích lục.

Mùi thuốc tung bay, tràn ngập phòng nhỏ.

Bộ này được, ngao chế quá trình đơn giản chút, thời gian cũng ngắn. Còn liệu hiệu quả làm sao, liền muốn xem thực tế hiệu quả.

Được thành sau khi, hần liền đem đựng vào xong việc trước tiên chuẩn bị kỹ càng lọ chứa bên trong, cũng không vội vã đi Liên Sơn huyện thành.

Mị mị, bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận dương tiếng kêu.

Gâu gâu gâu, tiếp theo là chó đất thét lên ầm ĩ âm thanh.

Vương Diệu đi ra ngoài vừa nhìn, chỉ thấy một con cừu không biết làm sao xông vào trong ruộng thuốc, mắt thấy nó vượt lên rồi mấy lần, sau đó bị chó đất đột nhiên dưới ngã nhào xuống đất.

Hình ảnh này để Vương Diệu rất là giật mình, cái kia dương hình thể thậm chí so với chó đất còn muốn lớn hơn một ít, lại bị dễ như ăn cháo đánh gục, có thể thấy được này chó đất sức mạnh to lớn.

"Tam Tiên", không cho cắn!

Cái kia chó đất lại còn muốn cắn con dê kia, hơn nữa thẳng đến yết hầu phương hướng đi, công kích chỗ yếu.

"Lên."

Chó đất nghe vậy thả ra con dê kia, cái kia dương liền muốn chạy, lại bị Vương Diệu một phát bắt được, nhẹ nhàng nhấc một cái, liền bị áp chế ở tại chỗ, lại không thể động đậy.

"Tiểu Diệu, đó là ta dương." Vào lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng kêu to, theo tiếng nhìn sang đi là một cái hơn năm mươi tuổi ông lão, Vương Diệu vừa nhìn, vẫn tính là nhận thức, đều là một cái trong thôn, người này cũng là chính mình trưởng bối.

"Thúc, ngài dê này chạy thế nào này đến rồi, suýt chút nữa bị nhà ta chó cắn." Vương Diệu cười nói.

"Nhất thời không coi chừng, xin lỗi!" Nam tử kia ở bên ngoài cười nói.

Ai, vị trung niên nam tử này đột nhiên cảm giác trước mắt những cây này miêu lung lay mấy lắc, sau đó dùng sức trừng mắt nhìn, này cây giống còn ở lắc.

"Không được, nên không phải choáng váng đầu tật xấu lại phạm vào!" Nam tử này sợ đến từ từ ngồi xổm người xuống ở, tìm một chỗ ngồi xuống, nhẹ nhàng xoa đầu.

"Thúc, ngài làm sao?" Vương Diệu thấy thế, một tay nhấc theo dương ra vườn thuốc.

"Không có chuyện gì, đầu có chút ngất, nghi ngại một chút là tốt rồi." Nam tử kia một bên xoa trán nói.

"Thật sao? Vậy ngài trước tiên ngồi trước này nghi ngại một chút, ta đi cho ngài rót cốc nước uống." Nói xong, Vương Diệu liền xoay người lại rót nước.

Khi hần lúc đi ra, phát hiện nam tử kia đối diện những người cây giống dùng sức dụi mắt, một bên vò vò vừa nói.

"Kỳ quái, làm sao chính là nhìn bóng chổng đây!?"

Hóa ra là bởi vì chuyện này a! Vương Diệu nghe xong bưng bình, hần nhìn những cây này miêu sản sinh ảo giác là đúng, bản thân đây chính là cái ảo trận.

"Thúc a, ngài đây là mệt, sau khi xuống núi nghỉ ngơi thật tốt một hồi, chờ cảm giác khá hơn chút trở ra chăn dê đi." Vương Diệu chỉ có thể giải thích như vậy.

"Ai, cảm tạ người a!" Nam tử kia đoán quá cái chén đến uống một hớp, đứng dậy liền muốn xuống núi, đột nhiên cả người lung lay một hồi, suýt nữa ngã

chống vó, sau đó lại đứng vững, tiếp tục hướng phía trước đi.

Này?

Vương Diệu thấy thế lông mày hơi nhíu lại.

"Thúc, ngài hơi hơi chờ người một hồi." Vương Diệu gọi lại nam tử kia.

"Làm sao, Tiểu Diệu?"

"Ta cho ngài thử một chút tim đập."

Vương Diệu đưa ngón tay khoát lên cổ tay của đối phương bên trên, như vậy hành vi đúng là để trung niên nam tử kia sững sờ, nhưng đối phương cũng không nói gì, ngược lại ngồi chồm hổm xuống, rất là phối hợp.

Chuyên tâm ngưng thần, xem mạch.

"Thúc, ngài ngày hôm nay lúc thức dậy, có cảm giác hay không đến bên trái tóc ma, chân trái không lớn nghe sai khiến?" Một lúc sau, Vương Diệu lấy tay ra hỏi.

"Người nói như vậy, thật là có điểm, sao?" Trung niên nam tử này nghe xong đạo, hần buổi sáng lên vẫn đúng là cảm thấy tóc ma, thân thể không lớn nghe sai khiến, bên trái đặc biệt là lợi hại, nhưng cũng không coi là chuyện to tát, chỉ cho là mệt, như cũ lên núi đến chân dê.

"Ngài mau mau cho nhà người gọi điện thoại, để bọn họ tới tiếp ngài, đi bệnh viện xem một chút đi?" Vương Diệu khuyên nhủ.

"Người là nói ta có bệnh?" Ông lão nghe xong vội vàng hỏi.

"Có khả năng này, hơn nữa độ khả thi rất lớn, người tốt nhất hay là đi nhìn." Vương Diệu sợ người trưởng bối này không tin, đem nói liền nói nặng chút.

"Ta điều này cũng không mang điện thoại đi động a." Người đàn ông trung niên nói.

"Ta này có, ngài dùng ta."

"Ừm." Lão nhân bán tín bán nghi nắm điện thoại đi động gọi điện thoại, con trai của hắn đúng là nóng ruột, nhận điện thoại sau khi, không chỉ trong chốc lát liền cười trên xe gắn máy son, vào lúc này, Vương Diệu cũng đỡ này phụ thân hắn từ trên núi hạ xuống.

"Ba, ngài cái nào không thoải mái a?" Gặp mặt sau khi, cái này so với Vương Diệu không lớn hơn mấy tuổi người trẻ tuổi liền gấp gấp hỏi.

"Vừa nãy thúc ở trên núi chân dê thời điểm, thân thể lung lay một hồi, suyết chút nữa ngã chống vó, hơn nữa tê cả da đầu, người vẫn là cùng hắn đi bệnh viện nhìn, khả năng có tắc động mạch." Vương Diệu nói.

"Tắc động mạch? !" Người trẻ tuổi kia nghe xong cau mày, quay đầu xem xét nhìn cha của chính mình, lại nhìn một chút Vương Diệu.

Thầm nghĩ: "Tiểu tử này không phải ở trên núi chỉ được thảo sao, lúc nào còn hiểu xem bệnh, sẽ không phải là tại đây nói hươu nói vượn, hù dọa người chứ?"

"Ta cũng hi vọng ta nhìn lầm, thế nhưng bệnh này a, không thể bị dờ dằng, người vẫn là mang theo nhà người thúc đi bệnh viện xem một chút đi." Một cái xem người trẻ tuổi này ánh mắt, Vương Diệu liền biết nội tâm hắn bên trong đang suy nghĩ gì. Mặc kệ hắn nghĩ như thế nào, nên khuyên vẫn là khuyên nhủ, vừa nãy hắn đã cho người đàn ông trung niên biết quá mạch, hần thân thể tình huống không được, nào bù đã có tắc động mạch hình thành, không chịu nổi trì hoãn, loại bệnh này, không nói là một canh giờ, chính là kéo dài mấy phút, liền có thể đưa tới hậu quả đáng sợ.

"Cảm tạ người a!" Người trẻ tuổi kia cũng không nhiều lời nói, hay dùng xe gắn máy mang theo phụ thân xuống núi.

"Còn có dương đây?" Lão nhân ngồi ở trên xe máy nói.

"Dương liền phiền phức người cho xem một hồi!" Người trẻ tuổi quay đầu lại hướng Vương Diệu hô một cổ họng.

Xem dương? Vương Diệu quay đầu nhìn bên cạnh ba con dương.

Mì, mì!

Người trẻ tuổi kia mang theo phụ thân xuống núi, đến nhà cửa, dừng lại xe gắn máy.

"Ba, ngài đến cùng có sao không a?"

Người trẻ tuổi này đến cùng vẫn là không tin được Vương Diệu, cùng ở một cái thôn, đối phương nhưng là trong thôn nhân vật nổi danh, mấy tháng trước cũng bởi vì loại được thảo mất hết vốn liếng, đều muốn nhảy sông tự vẫn tự sát, đột nhiên còn biết xem bị bệnh, đặt ai cũng không tin a!

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110 có qua có lại giao tình không ngừng

"Không có chuyện gì, người mau tới son đem dương cho ta khiến hạ xuống." Lão nhân nói chuyện rơi xuống xe gắn máy, thân thể đột nhiên lại quơ quơ, đỡ tường mới đứng vững.

"Ngài chó vào ốc, mau mau, ta đưa ngài đi bệnh viện!" Người trẻ tuổi thấy thế, nhớ tới ở trên núi thời điểm Vương Diệu nói, vội la lên.

"Trở về nhà ngồi một chút là tốt rồi, đi cái gì bệnh viện a!" Lão nhân nói.

Con trai của hắn không nói lời gì đem hắn kéo lên xe gắn máy, trực tiếp mang theo liền đi tới bệnh viện.

"Yên lặng tại đây ăn cỏ, không cho chạy loạn." Vương Diệu ngồi ở son đạo bên, đối với một bên ba con dương nói.

Hắn đã chờ không bao lâu, liền nhìn thấy một cái trung niên nữ tử vội vàng vàng lên núi, hướng hắn mà tới.

"Thẩm."

"Ai, Tiểu Diệu, phiền phức người." Cô gái kia nói.

"Ngài khách khí, ta thúc đây?"

"Người ca mang theo đi bệnh viện."

"Hừm, đi kiểm tra một chút còn yên tâm." Vương Diệu nghe xong nói.

"Đứng đây."

Nói rồi mấy câu nói, cô gái kia nắm dương xuống núi.

Vương Diệu lên núi, đứng ở vườn thuốc ở ngoài, nhìn xa xa suy nghĩ.

Vừa nãy con dê kia tới, không biết nguyên nhân gì lại vọt qua ao trận, tiến vào vườn thuốc, cũng còn tốt có "Tam Tiên" ở, bằng không những dược liệu này khả năng phải tao ương, đây là ngẫu nhiên, thế nhưng cũng khó tránh khỏi ngày sau sẽ không phát sinh nữa.

"Đến nghĩ cách."

Nam son bên trên bản không đường, đặc biệt là Vương Diệu vị trí những chỗ này, chỉ có điều có chút thường thường đi lại địa phương bị đập ra đường hẹp quanh co, những người tình cờ lên núi chăn dê hoặc là trải qua người liền từ những này trên đường nhỏ đi. Những này đường khoảng cách Vương Diệu vườn thuốc nói có xa hay không, nói gần không gần, trung gian còn cách cây cối cùng vừa gieo xuống mảnh này rừng cây nhỏ.

Theo đạo lý mà nói, nơi này tiến vào vốn là không đến người, chính là Vương Diệu ban đầu ở trên núi cái kia hai năm, ở ngày mùa thời điểm, cũng không có mấy người đến, tình cờ có người trong thôn lại đây xin chén nước uống.

"Thực sự không được, liền đem những này đường đóng kín."

Lên núi sau khi, Vương Diệu ở Nam son bên trên xoay chuyển vài vòng, đại khái có ý nghĩ.

Trận, là muốn bố trí, cũng không vội vàng được, thế nhưng có thể trước tiên suy tính một chút chiết trung biện pháp.

Có vài thứ, tuy nhiên tạm thời gieo vào một ít, quá một quãng thời gian, nếu như vương bận, có thể ở na đi.

Vương Diệu ở trên núi đi rồi vài vòng, sau đó xác định mấy cái vị trí, cái kia tảng đá làm cái đánh dấu, hết bận những này thời điểm, sắc trời đã tối lại.

Hắn xuống núi về nhà, phát hiện mẫu thân xem ánh mắt của chính mình có chút lạ.

"Làm sao mẹ?"

"Vừa nãy Xuân Vinh đến rồi một chuyến, còn mang đồ vật đến rồi, nói là cảm tạ ngươi, xảy ra chuyện gì?"

"Xuân Vinh?" Vương Diệu nghe xong thoáng sửng sốt, chợt nhớ tới tới là ai.

Chính là ngày hôm nay, ở trên núi cái kia thân thể không khỏe người đàn ông trung niên nhĩ tử.

"Cảm tạ ta?"

"Đúng, nói là cũng còn tốt phát hiện sớm, bằng không liền phiền phức."

"Há, trưa hôm nay, phụ thân hắn ở trên núi chăn dê, vừa lúc ở vườn thuốc phụ cận, ta xem thân thể hắn có thể có chút vấn đề, liền cho hắn số xem mạch, chẩn đoán được thân thể còn này thật có vấn đề, sau đó liền để hắn cho nhà gọi điện thoại, đưa đến trong bệnh viện sao?"

"Đi tới, bệnh viện huyện."

Này mẹ con hai người chính lúc nói chuyện, một người tiến vào gõ cửa tiến vào sân, chính là ngày hôm nay lái xe gắn máy lên núi người trẻ tuổi kia, thấy Vương Diệu sau khi, liền lập tức tiến lên.

"Thật đến cố gắng cảm tạ ngươi, nhờ có lời nhắc nhở của ngươi a!" Cảm tạ tình lộ rõ trên mặt.

"Thúc thúc khá hơn chút?"

"Ở bệnh viện nằm viện đây."

"Vào nhà nói." Vương Diệu đem cái kia so với hắn đại không bao nhiêu người trẻ tuổi để vào trong phòng, người trẻ tuổi này tên là Vương Xuân Vinh, cùng Vương Diệu cùng thế hệ, thế nhưng vào ngày thường bên trong không có bao nhiêu vắng lai, nhiều lắm chính là gặp mặt lên tiếng chào hỏi.

Sau khi ngồi xuống, căn cứ Vương Xuân Vinh tự thuật, từ trên núi hạ xuống sau khi, vốn là hắn không có ý định đưa phụ thân đi bệnh viện, thế nhưng phụ thân hắn dưới xe gắn máy thời điểm, thân thể lại không đứng thẳng được, suýt nữa ngã chồng vó, này có thể rơi xuống hắn nhảy một cái, không dám do dự, trực tiếp cưỡi xe gắn máy đi tới trên trán, vốn là muốn trên trên trán bệnh viện, thế nhưng đụng tới cái người quen, trực tiếp lái xe đưa bọn họ phụ tử đi tới bệnh viện huyện, đi tới vừa mới kiểm tra không quan trọng lắm, não tắc động mạch, lập tức sắp xếp nằm viện, tiến hành dung xuyên trị liệu.

Dựa theo y sĩ trường lời giải thích, nếu như ở muộn mấy tiếng, cái kia tắc động mạch thông mở độ khả thi liền muốn nhỏ rất nhiều, não tắc động mạch chính là như vậy, nhất thời sơ sẩy bất cẩn, đến trễ trị liệu thời gian, dù cho là một canh giờ liền có thể trực tiếp là liệt nửa người kết quả, hiện tại hắn bệnh của phụ thân chứng đã biểu hiện ra, phía bên phải cánh tay cùng cánh tay trên căn bản không bị khống chế, chỉ có thể làm một ít động tác thật nhỏ.

"Không nghĩ tới, ngươi còn hiểu y thuật? !" Vương Xuân Vinh cười nói.

Vương Diệu nghe xong cũng chỉ là cười cợt, không có nói nhiều cái gì.

"Ở trong bệnh viện tích cực phối hợp trị liệu, thích hợp rèn luyện, hiện tại cánh tay cùng chân còn có thể sống động, vậy thì hắn là không bao lớn vấn đề."

"Hừm, bác sĩ cũng là nói như vậy, ta còn phải đi bệnh viện, hôm nào lại cẩn thận cảm tạ ngươi!"

"Không cần." Vương Diệu cười cự tuyệt nói.

Hắn đứng dậy đem Vương Xuân Vinh đưa ra ngoài, trở lại trong phòng thời điểm, nhìn thấy mẫu thân vui cười hơn hờ, còn khẽ hát. Chợt cười cợt.

Cùng ngày cơm tối làm rất phong phú.

"Ồ, ngày hôm nay có khách a?" Từ bên ngoài trở về Vương Phong Hoa nhìn thấy một bàn phong phú cơm nước nghi ngờ nói.

"Không có, làm chính mình ăn." Trương Tú Anh cười cho hắn rót một chén rượu.

"Có chút lãng phí." Vương Phong Hoa cầm lấy nhanh tiếng trầm nói.

"Lại không phải cho ngươi, cho con trai của ta ăn." Trương Tú Anh vui cười hơn hờ nói.

Ừ, Vương Diệu nghe xong chỉ là theo tiếng, cúi đầu miệng lớn dùng bữa, hắn biết mẹ của chính mình tại sao cao hứng, cũng không nói gì, ăn cơm xong sau khi, cùng cha mẹ hàn huyên một hồi, sau đó lại tiếp tục lên Nam sơn.

"Con trai của ngươi lại làm chuyện gì, để ngươi cao hứng thành như vậy?" Vương Diệu sau khi rời đi, Vương Phong Hoa đốt điếu thuốc nói.

"Không có việc gì, nhìn ra phụ thân của Xuân Vinh có tắc động mạch, nhắc nhở hẩn một hồi, xế chiều hôm nay, Xuân Vinh trả lại một chuyến, chuyên môn ngõ ý cảm ơn đây."

"Người lại thu người ta đồ vật?"

"Ta không muốn, hẩn không phải thả xuống."

"Đám người ta từ trong bệnh viện trở về, nhớ tới đi xem xem." Vương Phong Hoa trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Ài, tốt."

Ân tình sự hạng, chính là như vậy, có qua có lại, giao tình không ngừng, chỉ đến không hướng về, giao tình xa dần.

Sáng sớm hôm sau, Vương Diệu tu hành xong sau khi, liền xuống núi, cùng trong nhà nói một tiếng, lái xe đi bên ngoài, hẩn đầu tiên là đi tới một chuyến lần trước mua cây giống cái kia vườn ươm, hẩn chuẩn bị mua một ít thực vật, trồng trọt ở trên núi.

"Cái gì, mang gai thực vật?"

Nghe được Vương Diệu yêu cầu sau khi, người kia hơi sững sờ, sau đó hỏi hẩn một vấn đề.

"Lần trước người từ ta này vườn ươm bên trong mua về những người cây giống đều sống?"

Người này đối với Vương Diệu ấn tượng vô cùng sâu sắc, dù sao, không phải mỗi người đều sẽ chọn ở trong trời đông giá rét trồng trọt cây cối, hơn nữa không phải trồng trọt một loại.

"Sống, mọc rất tốt." Vương Diệu cười nói.

"Người muốn dẫn đâm thực vật, cây xương rồng?"

"Không phải, ta loại ở trên núi." Vương Diệu nghe xong nói.

"Loại ở trên núi, đó là muốn cây cao to vẫn là bụi cây?"

"Trước tiên muốn bụi cây, tốt nhất là bộc phát loại kia."

"Ta nghĩ nghĩ." Người kia đứng tại chỗ, cúi đầu trầm tư một hồi lâu.

"Hoa hồng, Sắc Vĩ, nở rộ thời điểm cực kỳ đẹp đẽ."

"Hoa tươi?"

Vương Diệu nghe xong sững sờ, khắp núi khắp nơi hoa tươi, xa xa mà liền có thể nhìn thấy, như vậy chỉ có thể càng thêm lôi kéo người ta sự chú ý, hẩn muốn chính là phòng ngừa khiến người ta tới gần vườn thuốc cùng phòng nhỏ.

"Không muốn hoa, đôi chút cái khác, đừng như vậy bắt mắt."

"Ta này có loại Tử Diệp tiểu bách, là thường dùng làm viên thực vật, có gai, thế nhưng nhuyễn gai."

"Hình dáng gì, có thể mang ta xem một chút à?" Vương Diệu nghe xong nói.

"Có thể, không thành vấn đề, đi theo ta." Người kia sau đó mang theo Vương Diệu đến xem loại kia thực vật, bộc phát cùng nhau, lá cây hiện màu tím, có nhuyễn đâm, nhìn qua còn rất tốt xem.

"Được, liền loại này, ta lại muốn chút hoàng dương chứ?"

"Có thể, muốn bao nhiêu, ta cho người đưa tới."

Vương Diệu nói rồi một cách đại khái số lượng, sau đó người này trực tiếp lái xe đem những người cây cối đưa đến dưới chân núi, đồng thời dẫn người hỗ trợ, cho hẩn đưa đến trên núi.

"Này" khi hẩn nhìn thấy Vương Diệu ở năm trước mùa đông trung thượng những người cây giống chính đang xuân trong gió đung đưa, hơn nữa đã mọc ra lá xanh sau khi, cả người đều sững sờ.

"Này không khoa học a!"

Nếu như ở lều lớn bên trong trưởng thành bộ dáng này, hẩn sẽ không ăn kinh, dù sao hoàn cảnh nơi đây nhiệt độ chịu đến người vì là khổng chế, hơn nữa gặp gây một ít đặc thù thuốc, thế nhưng đây chính là lộ thiên hoàn cảnh, lạnh giá nhiệt độ là hạn chế thực vật sinh trưởng to lớn nhất nhân tố, những thực

vật này lại nghịch sinh trưởng, quá đẽ hấn giặt mình.

"Người là làm thế nào đến?"

"Cần quản lý, nhiều hơn tâm."

"Xong?"

"Ừm."

"Khâm phục!" Ở lại : sững sờ sau một hồi lâu, người kia mới bốc lên một câu nói như vậy đến.

"Ta lúc trước đã nói, nếu như những cây này miêu người loại sống, sau đó từ ta cái kia mua cây giống miễn phí, đây là ngày hôm nay tiền, cho người!" Nói chuyện, người kia liền từ trong túi tiền lấy ra Vương Diệu phó tiền đặt cọc muốn trả lại hấn.

"Như vậy sao được?!"

Vương Diệu thấy người như vậy thủ tín, cũng đồng ý chiếm cái này món hồi lớn, cuối cùng người kia đồng ý hết thầy cây non dựa theo giá tiền thấp nhất cho hấn, xem như là huê vốn giới đi.

"Ngày đại mùa đông đều có thể trưởng thành dáng đáp này, thực sự là kỳ!"

Người kia từ trên núi hạ xuống trong quá trình còn thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn sang, nếu như không phải tận mắt thấy, hấn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng, tại đây hoang sơn dã lĩnh bên trên, lại có thể có người ở mùa đông trồng trọt lượng lớn thực vật, then chốt là chúng nó lại còn đều sống, mọc kinh người.

"Ông chủ, người trẻ tuổi kia ở cái kia trên núi loại đều là cái gì a?"

"Hấn là dược thảo, ta cũng chỉ là nhận thức trong đó vài loại."

"Thuốc Đông y thảo, rất kiếm tiền sao, ta xem lái xe nhưng là khá tốt!?"

"Không biết, làm sao, muốn thay đổi được đó?"

"Sao có thể a, ta chính là hỏi một chút, ở ngài nơi này làm liền rất tốt đẹp."

Chờ bọn họ đi rồi, Vương Diệu liền bắt đầu ở trên núi bắt đầu bận túi bụi, vận chuyển đến trên núi đến những thực vật này đều phải tiến hành trồng trọt, lúc trước trồng trọt địa phương hấn cũng xác định rõ, nắm lấy? Đầu, hất, xong nhanh, trồng cây, tưới nước, hấn đúc đều là trải qua pha loãng sau khi cổ nước suối.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Tinh không cao xa thông suốt dung hợp

Có điều thời gian nửa ngày, Nam sơn bên trên, nhưng là nhiều hơn không ít thấp bé bụi cây, một lùm bụi, từng bó từng bó, có hoàng dương, có Tử Diệp tiểu bách. Nhìn như lộn xộn, nhưng là viễn vọng đi tới, tựa hồ có hơi đại thể hình dạng cùng quy luật.

"Hừm, vẫn là kém gì đó?" Vương Diệu đứng ở Nam sơn chỗ cao nhất phía kia nham thạch bên trên, cúi đầu nhìn ngó, suy tư chốc lát, xoay người lại tiếp tục xuống núi, đi tới Nam sơn lưng chéch, có điều hơn 20 phút công phu, trong tay hấn liền có thêm hai từng thực vật, che kín gai nhọn, xác thực vài cây hoang đại chưa cây táo, loại thực vật này, cảnh trên tất cả đều là đảm, Vương Diệu đưa chúng nó cũng trồng trọt ở trên núi, sau đó đội lên nước.

Như vậy như vậy bận rộn, mãi cho đến trời tối vừa mới hết bận. ,

"Hô, cuối cùng cũng coi như là hết bận, lần này nên khá hơn chút."

Vương Diệu gieo xuống những thực vật này địa phương, sạ nhìn qua cũng không có bao nhiêu quy luật có thể theo, trên thực tế nhưng là trải qua đắn đo suy nghĩ vừa mới định ra vị trí, vừa đến có thể trình độ lớn nhất hạn chế lên núi người và súc vật tới gần vườn thuốc cùng phòng nhỏ, thứ hai đối với ngày sau bố trí Tụ linh trận cũng không ảnh hưởng quá lớn, cũng thuận tiện đi trừ.

Đêm đó, tinh không cao xa, Vương Diệu đứng ở trong ruộng thuốc, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Tựa hồ đang thương thân, vừa tựa hồ đang suy nghĩ cái gì tình.

Ở bên ngoài nhìn lên bầu trời đầy đủ hơn một giờ, Vương Diệu vừa mới tiến vào phòng nhỏ, từ đó về sau, hắc ở ban đêm, lại nhiều một hạng công tác, nhìn trời!

Ngày thứ hai, sáng sớm, trên bầu trời tụ nổi lên mây đen từng đóa từng đóa, nhìn đáng đáp muốn mưa.

Vương Diệu khóa kỹ cửa, xuống núi, lái xe, cách sơn thôn, đi tới Liên Sơn huyện thành.

Xe còn ở nửa đường trên, bầu trời liền bắt đầu mưa, cũng không lớn, có chút miên.

Một hồi mưa xuân một hồi ẩm,

Mưa xuân mang đến chính là vạn vật thức tỉnh, là nhuận vật không hề có một tiếng động.

Vương Diệu lái xe cũng không nhanh, tuy rằng trên đường xe không phải rất nhiều, đại hai bên đường trên đường, đã lộ ra xanh biếc, một năm kể sách ở chỗ xuân, cỏ ngửi không già.

Hắn xe chạy tới Liên Sơn huyện thành, tìm tới Chu Hùng phụ tử thuê ở tiểu khu, đây là một cái ở Liên Sơn huyện thành xem như là rất tốt tiểu khu, phụ cận có khu buôn bán, có trường học, hơn nữa khoảng cách bệnh viện cũng gần, nơi này nhà giá phòng ở Liên Sơn huyện thành bên trong xem như là cao nhất, tiền thuê nhà cũng không thấp, có điều muốn so với trụ khách sạn tiện nghi nhiều lắm.

Lần thứ hai nhìn thấy khá giả sau khi, hắc khí sắc lại so với lần trước gặp mặt thời điểm được rồi rất nhiều, hơn nữa trên mặt lại lộ ra nụ cười, điều này nói rõ hắc căng thẳng tâm tình được hữu hiệu giảm bớt, tâm tình được triển khai, đây là vô cùng hiếm thấy sự tình.

"Thúc thúc tốt." Thấy Vương Diệu sau khi, hắc chủ động vẫn an.

"Được." Vương Diệu cười nói.

"Bác sĩ Vương, mau mời tiến vào." Chu Hùng nhiệt tình đem Vương Diệu xin mời vào phòng, sau đó liền pha trà rót nước.

Vương Diệu cũng nhân cơ hội hơi hơi đánh giá một hồi hắc thuê lại chỗ này gian phòng, phòng ốc không phải rất lớn, đại khái hơn chín mươi m², hai thất một thính một vệ, điển hình hộ hình thiết kế, trang trí phong cách có chút bảo thủ, thậm chí có thể xưng là cũ kỹ, thế nhưng là rất ấm áp, phòng ốc như vậy đối với hai người phụ tử bọn hắc mà nói nhưng là vô cùng thích hợp.

"Khá giả cảm giác thế nào?"

"Tốt lắm rồi." Chu vũ khang chủ động hồi đáp.

Nghe âm thanh, sức lực đủ rất nhiều, đây là thân thể khôi phục biểu hiện bên ngoài, hơn nữa con mắt cũng sáng rất nhiều, hô hấp không còn tự lúc trước như vậy gấp gáp, cũng chậm chậm một chút, đây là tốt dấu hiệu.

Sau đó Vương Diệu có bắt mạch cho hắc, từ mạch như trên xem, hắc thân thể xác thực là ở chuyển biến tốt, thậm chí ngay cả cánh tay trái cũng chịu đến nhất định tốt ảnh hưởng, đây chính là hết sức tốt hiện tượng.

"Có phải là tình cò cũng sẽ cảm thấy cánh tay trái có chút nhiệt?"

"Vâng."

Àn, này cũng là chuyện tốt, hắc là trong thân thể được lực có tác dụng, đến cánh tay trái bên trong, tuy rằng hắc cánh tay trái kinh lạc gần như chết héo, thế nhưng cũng không phải toàn bộ, đương nhiên bình thường thuốc cũng không cách nào đưa đến như vậy hiệu quả, nghĩ đến quá nửa là cái kia mấy vị "Linh thảo" được lực bắt phạm, đưa đến như vậy bất ngờ hiệu quả.

"Đau bụng đây?"

"Vẫn có, thế nhưng thật rất nhiều, kéo dài thời gian ở biến ngắn, khoảng cách thời gian cũng dài rất nhiều."

"Đây là một bộ được, ban đêm trước khi ngủ ăn vào, vẫn là ôn phục, trong vòng ba ngày phục xong." Vương Diệu nắm xảy ra chuyện trước tiên chuẩn bị kỹ càng "Giảm đau" thuốc.

"Cảm tạ." Chu Hùng đứng dậy hai tay tiếp nhận được.

Có trước hai phó dược thần kỳ liệu hiệu quả ở trước, hẳn đã với trước mắt cái này tuổi trẻ bác sĩ kính phục cực kỳ, thậm chí có chút "Mê tín", tin tưởng bộ này dược nhất định cũng có thể đưa đến nên có hiệu quả, cứ như vậy, con trai của hắn liền có thể an an ổn ổn ngủ ngon giấc, hắn cũng có thể nghỉ ngơi thật tốt một hồi.

"Ngày tiền khám bệnh?" Chu Hùng lại nhắc lên chuyện này.

Hắn không thể không đề, mắt thấy con trai của chính mình tại đây cái tuổi trẻ bác sĩ trị liệu bên dưới có lập tức rõ ràng liệu hiệu quả, đây chính là để hắn mừng rỡ dị thường, thâm nghĩ nếu như tiếp tục trị liệu xuống, nói không chắc kê cả trên cánh tay cái kia bệnh gì cũng có thể có thể chữa trị tốt, bất luận làm sao hắn cũng phải làm cho vị thầy thuốc này vì là con trai của chính mình trị liệu xuống, nhưng là một mực đối phương đối với trị liệu chi phí chuyện này không nhắc tới một lời, điều này làm cho trong lòng hắn không chắc chắn, chỉ lo đối phương ở trị liệu đến một nửa thời điểm đột nhiên không cho trị liệu!

"Ngày, chờ một chút đi." Vương Diệu trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

Trong lòng hắn có một cách đại khái giá cả, nhưng là nhìn trước mắt đứa bé này, lại cảm thấy cái kia giá cả quá cao.

Liền đứa bé này trước mắt bệnh tình đến xem, vì cùng cố liệu hiệu quả, sau đó không thể thiếu còn muốn sử dụng "Bồi nguyên thang" cùng "An thần tán", ở thêm vào thuốc giảm đau phối chế cũng là cần "Linh thảo", cái này tiêu hao thực sự là có chút cao, những thứ đồ này, hắn không phải bỗng dưng thu được, cần thông qua khen thưởng điểm tới hồi đoái, có chút hoang đại dược liệu, hắn cũng cần mua, hơn nữa mặt sau trị liệu cái cánh tay kia nhất định phải dùng đến cái kia uống thuốc thuốc - "Thông lạc tán".

"Người nói cho ta một cách đại khái giá cả đi, trong lòng ta cũng nắm chắc, cao đến đâu ta cũng sẽ nghĩ biện pháp." Chu Hùng nói.

"Chỉ ít trăm vạn." Vương Diệu trầm tư chỉ chốc lát sau nói.

"Trăm vạn?" Chu Hùng nghe được cái giá này hơi có chút giật mình.

Cái giá này xác thực rất cao, thế nhưng cũng không có quá mức thái quá, hắn biết Trung y trị liệu tiêu tốn đồng dạng không ít, một số thời khác, cần dùng đến mấy chục năm thậm chí trăm năm lão sâm núi, cái kia một gốc cây dược thảo liền muốn mấy trăm ngàn không thôi.

"Không thành vấn đề, tiền khám bệnh ngài yên tâm, ta một phần tiền đều sẽ không thiếu." Chu Hùng lập tức bảo đảm nói.

Ba năm qua, hắn vì cho nhi tử chữa bệnh, đông bắc tây đi, khắp nơi cần y hỏi được, tiêu tốn làm sao dùng trăm vạn a!

"Chuyện tiền bạc, sau này hãy nói, trước tiên cho hài tử chữa khỏi bệnh."

Này cũng không phải Vương Diệu không để ý tiền, hắn đối với lần này trị liệu vô cùng coi trọng, bởi vì đây là hắn ở học được "Y" cùng "Dược" hai cái năng lực sau khi, lần thứ nhất hệ thống làm người xem bệnh, hơn nữa là tiếp xúc loại này "Nghĩ nan tạp chứng", đây là căn cứ bệnh tình lập ra phương án trị liệu, bố trí thuốc, là hắn đem hệ thống truyền vào cho hắn tri thức tiến hành linh hoạt vận dụng cũng tăng thêm dung hợp cơ hội khó được, không còn tự trước đây như vậy, "Bằng mới xem bệnh".

Có thể nói, cho đến bây giờ, hắn mới miễn cưỡng có rồi "Dược sư" chi tư cách.

Vì là chu vũ khang trị liệu xong đã là tới gần buổi trưa, Chu Hùng muốn cực lực mời Vương Diệu lưu lại ăn cơm, lại bị hắn cười từ chối.

Làm Vương Diệu từ lâu bên trong hạ xuống thời điểm, bên ngoài mưa vẫn đang rơi.

Mưa xuân tế như lông trâu, chiếu vào trên cây, trên xe, trên tường, bùm bùm, chen lẫn từng tia từng sợi gió xuân, hơi có chút mỏng lung.

Làm Vương Diệu đi xe trở lại sơn thôn thời điểm, có lượn lờ khói bếp bay lên, viễn vọng, một mảnh sơn, đứng ở vũ trong sương.

Tuy rằng lạc vũ, trong thôn có phải là có gà gáy chó sủa tiếng, thế nhưng làm cho người ta cảm giác vẫn là rất yên tĩnh. Không giống trong thành như vậy, ngựa xe như nước, tiếng người khắp nơi.

Như vậy thiên, thích hợp pha một chén trà, đọc một cuốn sách, cũng thích hợp lắng lặng sự tình, hoặc là cái gì đều không nghĩ, liền xem vũ.

Về đến nhà, mẫu thân đã đem làm cơm được rồi, nóng hổi, mùi thơm nức mũi.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền lên Nam sơn, trời mưa, lên núi người liền không có mấy cái.

Nam sơn bên trên, so với trong sơn thôn càng tĩnh, ngoại trừ gió xuân, mưa xuân âm thanh ở ngoài, hầu như không nghe được cái khác âm thanh.

Một chén nước chè xanh, một quyển sách cổ.

Nhẹ nhàng tiếng tụng kinh từ trong phòng nhỏ nhẹ nhàng đi ra, không quá nhiều xa liền hòa vào gió xuân cùng xuân trong mưa, ngoài phòng chó đất đứng là nghe được mê li, cái kia trên cây chim diều hâu tựa hồ cũng đang nghe, đứng ở đó cảnh cây bên trên, có phải là lác đống đầy đầu, đáng đáp còn có

chút mạnh.

Mưa xuân đút đại địa vạn vật, ở nước mưa đút bên dưới, Vương Diệu vừa gieo xuống những người bụi cây tựa hồ sáng loáng không ít.

"Nhiệm vụ này?"

Ở đọc một quyển kinh thư sau khi, Vương Diệu lại tiếp tục kiểm tra một hồi thể thống vừa sắp xếp nhiệm vụ.

Trăm ngày bên trong, thu được trăm vị bệnh nhân hoặc gia thuộc tán thành.

Cho tới bây giờ, số lượng ấy mới chỉ mười người, thế nhưng thời gian đã vượt qua mười ngày.

"Phải chủ động chút." Vương Diệu thầm nói.

Ngoài phòng mưa xuân rơi xuống nửa ngày, ở hơn bốn giờ chiều thời điểm vừa mới dừng, sơn đạo bên trên liền có chút lầy lội, bất tiện cất bước, Vương Diệu đi ra ngoài nhìn một chút, sau đó cho nhà gọi điện thoại, không có xuống núi, mà là ở trên núi trong phòng nhỏ mình làm ít đồ chấp nhận tạm tạm ăn một bữa, sau đó ở trên núi quá một đêm.

Ngày thứ hai, khả năng là bởi vì ngày hôm qua rơi xuống một hồi mưa xuân duyên cớ, trên núi không khí mười phần rõ ràng tân.

Vương Diệu đang bận bịu xong vườn thuốc sự tình, tu hành xong xuôi sau khi, liền xuống núi.

Đêm hôm qua, hắn cùng Vương Minh Bảo hẹn cẩn thận ngày hôm nay gặp mặt, có việc thương lượng.

Tiến vào thị trấn sau khi, Vương Diệu liền trực tiếp lái xe đến Vương Minh Bảo mở tiệm, ngoài quán dừng thật mấy chiếc xe, trong cửa hàng cũng không có thiếu người ở xem trang sức đồ dùng, mấy ngày nay bất động sản vẫn hưng hực duyên cớ, hắn này cửa hàng buôn bán vẫn rất tốt, hơn nữa hắn kinh thương lung lay, bán sản phẩm chất lượng tốt, hơn nữa cũng không quá quan tâm tiểu nhân tiện nghi, trải qua sau một khoảng thời gian, liền từ từ đánh xưng tên thanh, đến trong cửa hàng người cũng cũng là bắt đầu tăng lên.

"Được đó, buôn bán không sai a!" Vương Diệu cười nói.

"Hoàn thành, so với ở trên trấn mạnh hơn nhiều."

"Làm sao đột nhiên rảnh rồi đến ta này?" Vương Minh Bảo một bên vì hắn pha trà, một bên tò mò hỏi.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Y có 6 không trùng trị

"Ngươi lần trước nói người bạn kia bệnh, ta có thể nhìn." Vương Diệu hỏi đáp.

"Lúc nào?" Vương Minh Bảo nghe xong sững sờ.

"Nhìn hắn lúc nào rảnh rồi đi."

"Tốt lắm, chờ, ta lập tức gọi điện thoại cho hắn." Vương Minh Bảo nghe xong lập tức cầm lấy cái kia điện thoại di động cho bằng hữu của hắn gọi điện thoại.

Gọi điện thoại sau khi, hắn cùng người kia hàn huyên một hồi, sau đó cúp điện thoại.

"Thực sự là xấu, hắn lúc này đang ở Liên Sơn huyện thành, ta đã gần đến nói với hắn, hắn một hồi liền đến, ngươi không có chuyện gì rồi nói trước hết ở đây ngồi một chút?"

"Được, chúng ta chờ hẩn."

Vương Diệu cùng Vương Minh Bảo hai người ở trong phòng khách uống trà chờ đợi, đại khái hơn 20 phút thời gian, từng cái từng cái từ không cao, thể nhưng hình thể so sánh mập nam từ bước nhanh đi vào Vương Minh Bảo trong cửa hàng, sau đó trở về phòng tiếp khách, tới gần vừa nhìn, người này mặt tròn, trên mặt mang theo nụ cười, tai to, rộng miệng, vừa thấy mặt đã xin lỗi.

"Thật không tiện, có chút việc trì hoãn một hồi, tôi chậm." Kỳ thực, hẩn đến cũng không tính là muộn.

Đây chính là Vương Minh Bảo nhắc tới người bạn kia.

Họ Ngụy, tên một chữ một cái hải tự.

Từ người này vừa vào nhà, Vương Diệu liền đang quan sát hẩn, trên người hẩn còn có chút hừa mùi rượu, tuy rằng rất nhạt, khả năng người thường không cẩn thận nghe là không phát hiện được, thể nhưng Vương Diệu ngũ giác vượt qua thường nhân, khoảng cách hẩn còn có vài bước khoảng cách liền có thể nghe đến.

Điều này nói rõ này Ngụy Hải đêm hôm qua nên uống không ít rượu, cho đến ngày hôm nay chưa đánh tan.

"Ta giới thiệu cho các ngươi một chút, Vương Diệu, Ngụy Hải, ngụy đồng."

"Ai, cái gì đồng? Đừng ở chỗ này khó coi ta a, chúng ta là bằng hữu, ngươi được, bác sĩ Vương." Ngụy Hải cười ha ha hướng về Vương Diệu chào hỏi.

Người như vậy, vừa nhìn chính là tình cảnh trên giao tiếp cao thủ, rất dễ dàng khiến người ta tiếp thu.

"Ngươi tốt." Vương Diệu cười cùng hẩn nắm tay.

Cho đến tới gần, Vương Diệu nhận ra được khẩu khí của hẩn có chua xú mùi vị, hẩn là bắt nguồn từ vị tràng không khỏe, con mắt hơi ố vàng, hơn nữa sắc mặt cũng không phải rất tốt, hẩn gan nên không phải rất tốt.

Ba người sau khi ngồi xuống, ai cũng không đề xem bệnh sự, sẽ ở đó uống trà tán gẫu, vị này Ngụy Hải vô cùng hay nói, chuyện gì đều có thể đàm luận đến.

Quá đại khái 20 phút, Vương Diệu vừa mới mở miệng.

"Ngụy đồng, thuận tiện, ta cho ngươi xem mạch, chẩn đoán bệnh một hồi."

"Được." Ngụy Hải đáp ứng rất thoải mái.

Vương Diệu đáp chỉ với ba tác lồi vào bên trên.

Trong phòng trong nháy mắt yên tĩnh lại, bất kể là Vương Minh Bảo vẫn là Ngụy Hải ánh mắt đều rơi vào Vương Diệu trên người.

Quá một quãng thời gian, Vương Diệu đưa ngón tay dôi.

Trước mắt cái này Ngụy Hải, nhìn qua vui cười hơn hờ, thể nhưng trong thân thể vẫn đề không ít, phù tạng nhiều bị tổn thương, trong đó gan, vị bộ lợi hại nhất, đây là cùng cuộc sống của hẩn quen thuộc có rất lớn quan hệ, quá độ uống rượu, tổn thương phù tạng.

"Ta hỏi ngươi mấy vấn đề." Vương Diệu nói.

"Mời nói."

"Ngươi bình thường có phải là thích thực ngư tiên, vụ tham sống thực?"

"Đúng, ta thích ăn lát cá sống, say tôm, ốc biển, muối đạo ngon." Ngụy Hải nói.

"Mùa hè đặc biệt yêu thích đi, ướp lạnh sau khi."

"Nha, quá đúng rồi!" Ngụy Hải nghe xong giật mình nói.

Khởi đầu, hẩn đến thời điểm, vừa nhìn Vương Diệu như vậy chỉ niên nhẹ, tuy rằng trên mặt vẫn nhiệt tình, thể nhưng trong lòng hơi có chút xem thường, đặc biệt là nhìn thấy đối phương bởi vì hẩn xem mạch sau khi, này xem thường tình thì càng nặng. Như vậy lớp, lại còn học Trung y xem mạch, ở trong ấn tượng của hẩn, không có cái bốn mươi, năm mươi tuổi, căn bản không tính là Trung y, "Lão Trung y" sao, thủ ở một cái lão tự.

Thể nhưng vừa này Vương Diệu mấy vấn đề để hẩn lấy làm kinh hãi, nếu như nói cái thứ nhất thích thực ngư tiên, vụ tham sống thực vấn đề này, đối phương có thể thông qua Vương Minh Bảo nơi này biết đến nói, như vậy mùa hè hẩn thích ăn ướp lạnh sau khi sinh tiên, chuyện này người biết nhưng là không hơn nhiều, hẩn thường ngày rất ít ở trước mặt bằng hữu biểu hiện ra đam mê này.

"Ta có thể nhìn trên người ngươi bệnh trạng sao?"

"Có thể."

Nguy Hải đem tay áo dùng sức một vãn, lộ ra cánh tay, chỉ thấy trên cánh tay mọi chỗ móng tay kích cỡ tương đương mụn nhọt, hơi có chút sưng, mặt ngoài chất sừng hóa, mờ hồ thành lân hình, có mấy cái thậm chí có thối rữa dấu hiệu.

Trải qua một phen chẩn đoán bệnh, Vương Diệu đã cơ bản biết rồi hẳn bệnh này nguyên do.

Đây là có độc tố tiến vào trong huyết dịch, bệnh trạng ở ngoài hiện ra với da dẻ, kỳ thực phủ tạng cũng chịu đến độc hại, nếu như không hơn nữa trị liệu, như vậy chứng bệnh đem thâm nhập, bên trong phát với phủ tạng, đến thời điểm nhưng là phiền phức!

Bệnh này, thuốc trị liệu có điều là trị liệu nhất thời, nếu muốn trị tận gốc hay là muốn từ cá nhân quen thuộc vào tay : bắt đầu tiến hành thay đổi, cái gọi là được bù không bằng thực bù, trên thực tế, rất nhiều bệnh tật nguyên nhân chính là nếp sống không được, cho dù nhất thời chữa khỏi, nếu như ngày sau không chú ý, còn có thể tái phạm.

"Người bệnh này, là trong cơ thể có độc tố, ở ngoài hiện ra với da thịt." Vương Diệu nói.

"Vâng." Nguy Hải nghe xong đáp.

Hắn đã từng đi qua bệnh viện lớn từng làm toàn diện kiểm tra, tiến vào xét nghiệm phân tích, hẳn trong máu xác thực có độc tố, thế nhưng không thể điều tra rõ khởi nguồn.

"Bệnh này, như muốn trị được, cần từ nếp sống trên vào tay."

"Người nói."

"Một ky, sinh thực hải sản, cho dù đồ ăn chín cũng phải ăn ít; hai bỏ thuốc rượu."

Nguy Hải một bên nghe một bên khẽ gật đầu, vốn là cho rằng Vương Diệu còn gặp tiếp tục nói, nhưng là nói xong hai thứ này sau khi liền dừng lại.

"Xong?!"

"Người trước tiên làm được hai điểm này nói sau đi." Vương Diệu cười nói.

Không nên xem thường Vương Diệu nhắc tới hai điểm này, như không phải có to lớn nghị lực rất khó làm đạo, bởi vì đây là thay đổi một người bất tri bất giác mười mấy năm thậm chí mấy chục năm nếp sống, chỉ là một cái cai thuốc kiêng rượu liền làm khó một đám lớn.

"Ta không đoán sai, nên cũng có những thầy thuốc khác đưa ra quá tương tự yêu cầu chứ?" Vương Diệu hỏi.

"Vâng, còn không chỉ một cái."

Nguy Hải không chút nào ẩn giấu cùng lắng tránh, hẳn ở trước đây xin mời bác sĩ trị liệu thời điểm hầu như là phần lớn bác sĩ đều nhắc tới cai thuốc cùng kiêng rượu này một cái, nhưng là hẳn căn bản không làm được, hẳn là người làm ăn, trường hợp trên sự tình tự nhiên cũng nhiều, không rượu không được tịch, có chuyện hợp tác, bất hòa thương mại đồng bọn uống mấy chén, đối phương gặp nghĩ như thế nào? Còn làm sao nói chuyện làm ăn? Rượu thuốc không ở riêng, người ta hút thuốc, mời người một nhánh, người đánh không đánh?

"Cái này, ngài xem có thể hay không cho ta phối phó được ăn?" Nguy Hải nói.

"Thuốc, chỉ có thể trị liệu nhất thời, nếu như người không thay đổi cuộc sống của chính mình quen thuộc, bệnh này còn có thể tái phạm, hơn nữa đến thời điểm chỉ có thể càng thêm lợi hại." Vương Diệu bình tĩnh giải thích.

Nghe đồn, cổ đại thần y Hoa Đà liền gặp được một cái thích ăn ngư tiên bệnh nhân, đau bụng khó nhịn, cho hẳn chẩn đoán bệnh sau khi, mở cho hẳn một bộ được sau khi, phun ra quái trùng mấy thẳng, đồng thời căn dặn hẳn sau đó không muốn ăn nữa, bằng không chắc chắn phục phạm, đến thời điểm thần tiên cũng cứu không được hẳn, kết quả hẳn đáp ứng rất tốt, nhưng là trở lại nhưng vẫn là cự tập khó sửa đổi, thời gian qua đi không tới hai năm, quả nhiên đi đời nhà ma.

Ha ha ha, Vương Diệu chỉ là cười lắc đầu một cái.

"Bác sĩ Vương, người đây là?" Nguy Hải thấy thế nghi ngờ nói.

"Người nếu có thể cai, thuốc này ta có thể mở, người như cái không được, mở ra cũng bạch mở." Vương Diệu nói.

"Ta có thể thay đổi!" Nguy Hải nghe vậy nói.

"Được, vậy ta mà cho người lái liều thuốc được, đến thời điểm sẽ thông báo cho người tới lấy."

"Vậy thì cảm tạ người, này chẩn phí?"

"Cũng thời điểm lại nói." Vương Diệu cười vung vung tay.

Nguy Hải lại đang này cùng bọn họ hàn huyên còn một lúc sau vừa mới cáo từ rồi đi.

"Người vừa nãy lời nói mang thâm ý?" Chờ Nguy Hải đi rồi, Vương Minh Bảo trở lại trong phòng nhẹ giọng đối với Vương Diệu nói.

"Vâng, người bằng hữu này bệnh, không tốt trị."

"Tại sao?" Vương Minh Bảo nghi hoặc hỏi.

"Cổ đại thần y Biển Thước có sáu không trùng trị câu chuyện. Kiêu tứ bất luận với lý, một không trùng trị cũng; khinh thân trọng tài hai không trùng trị cũng; áo com không thể thích, ba không trùng trị cũng; nội tạng bất định, bốn không trùng trị cũng; hình dáng không thể uống thuốc, năm không trùng trị cũng; tin vu không tin y, sáu không trùng trị vậy." Vương Diệu uống một hớp nói rồi như vậy một đoạn văn.

"Có ý gì?" Vương Minh Bảo nghe xong sững sờ.

"Này câu thứ nhất ý tứ là, thái độ ngông cuồng, hung hăng, không giảng đạo lý, không tuân bác sĩ căn dặn, loại này bệnh nhân, không giúp đỡ trị liệu. Câu thứ hai ý tứ, coi trọng tiền tài mà không trọng thị chính mình thân thể, không trọng thị dưỡng sinh, người như vậy không giúp đỡ trị liệu. Người bằng hữu này tuy rằng trên miệng đáp lời, đáp ứng vô cùng tốt, thể nhưng sau khi trở về, tất nhiên không tôn y chúc, nên ha ha, nên uống uống, đây là một không trùng trị; chỉ coi trọng chính mình chuyện làm ăn mà thả lỏng đối với thân thể khỏe mạnh coi trọng, đây là dạy hai ca. Này hai không trùng trị hẳn đều chiếm, trị cũng bạch trị." Vương Diệu nói.

"Cái kia nếu như hắn tiếp tục tiếp tục như vậy thì như thế nào?" Vương Minh Bảo nghe xong hỏi.

"Kỳ thực, hắn bệnh này, hay là đã sớm có bác sĩ nhìn ra nguyên nhân sinh bệnh, cũng là bởi vì hắn thích ăn ngư tinh đồ vật, hơn nữa là ăn sống, có độc vật do sinh tiền tiến vào trong thân thể, cũng đưa ra quá hẳn kiến nghị cùng phương án trị liệu, hắn không có coi là chuyện to tát. Nếu như tiếp tục nữa, độc vật thâm nhập phủ tạng cùng nơi càng sâu, đến thời điểm, thần tiên khó cứu, hắn muốn hối hận, cũng đã chậm!" Vương Diệu nói.

Hắn lời này, nói hơi dọa người, nhưng tuyệt đối không phải chuyện giật gân.

Bệnh bắt nguồn từ một tí thời gian, dễ dàng nhất trị liệu cùng trừ tận gốc, đợi đến phủ tạng cùng cốt tủy bên trong, trừ phi thật sự có cái tử hồi sinh "Tiên đan linh dược", bằng không, cho dù Hoa Đà tái sinh, Biển Thước hiện ra, cũng là không thể làm gì.

"Vậy ta lại khuyên nhủ hắn." Vương Minh Bảo nghe xong nói.

Hắn biết mình cái này anh em tính nết, sẽ không dọa người, nếu hắn nói như vậy, vậy đã nói rõ chính mình vị bằng hữu này bệnh xác thực là khá là nghiêm trọng, hơn nữa cần gây nên chú ý.

"Được, có thể khuyên động hắn tốt nhất, cứu người một mạng thắng tạo bảy tầng phù đồ." Vương Diệu nói.

"Vậy này được?"

"Thuốc này, nếu như hắn không thay đổi, phổi cũng bạch phổi, uống phí hết những dược liệu kia." Vương Diệu đạo, vừa nãy nghe xong Nguy Hải, lại quan sát hắn về mặt, liền biết đối phương căn bản không đem mình nói nghe vào, hắn liền không chuẩn bị phối chế bộ này dược.

Ở Vương Minh Bảo nơi này lại ngồi một lúc sau, Vương Diệu cáo từ rồi đi, lái xe trở về sơn thôn.

Ở Nam sơn bên trên, hắn cũng cân nhắc ban ngày trải qua sự tình, có chút ý kiến, viết vào bút ký của chính mình bên trong.

Màn đêm dần dần giảng lâm, Nam sơn trong phòng nhỏ thấp sáng đèn dầu, ở mảnh này trong núi, cô đèn một chiếc, vô cùng cô quạnh.

Vương Diệu phục ở trên bàn, trước mắt là cái kia sách 《 Ngũ Hành trận 》, trên bàn một tờ giấy, mặt trên là hắn vẽ Nam sơn bản vẽ mặt phẳng, một ít vị trí đều bị hắn tiến hành rồi đánh dấu.

"Nơi này, nơi này, còn có nơi này" Vương Diệu một bên tự nói, một bên ở đồ trên làm đánh dấu.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Trong đá sinh trong đá trường

Hắn vẫn bận lục đạo đêm khuya, vừa mới tắt đèn nghỉ ngơi.

Sáng sớm hôm sau, ở trong phòng nhỏ cân nhắc nên làm gì hoàn thành hệ thống nhiệm vụ thời điểm, đột nhiên nhận được Chu Hùng đại gọi điện thoại tới, Vương Diệu còn tưởng rằng là đối phương nhĩ tử lại đã xảy ra chuyện gì, vội vàng tiếp lên, lại không nghĩ rằng, đối phương chuyên môn gọi điện thoại nói cho hắn, gần nhất mấy ngày nay, khá già buổi tối ngủ rất ngon, hầu như là vừa cảm giác đến bình minh, chuyên môn hướng về hắn ngỏ ý cảm ơn, chỉ nghe thấy hắn kích động, liền có thể tưởng tượng đến lúc này hắn tươi cười rạng rỡ đáng vẽ.

"Hữu hiệu là tốt rồi." Điện thoại con này Vương Diệu trên mặt cũng là mỉm cười.

Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu quyết định đi một chuyến nhìn, liền xuống núi đi tới một chuyến Liên Sơn huyện thành, cho chu vũ kang xem mạch, mạch như hiện tại là càng ngày càng được, điều này cũng làm cho nói rõ, hắn dùng thuốc là đúng, trị liệu phương pháp là thích hợp, chiếu hiện tại tình huống này, khôi phục lại một quãng thời gian liền có thể trị cánh tay của hắn.

"Không sai, khôi phục rất tốt, quá một quãng thời gian là có thể bắt đầu trị liệu cánh tay của hắn." Chẩn đoán bệnh xong sau khi, Vương Diệu đối với Chu Hùng nói.

"Vậy thì quá tốt rồi!"

Buổi trưa, Vương Diệu bản muốn về nhà, nhưng bất ngờ nhận được một cái mời, vị kia được liệu công ty giám đốc Lý mời, từ lần trước hỏi hắn chẩn đoán bệnh, làm cho đối phương đúng lúc ý thức được chính mình khỏe mạnh khả năng tồn đang vấn đề, đồng thời thông qua đúng lúc đi bệnh viện tiến hành trị liệu, phòng ngừa giải phẫu thống khổ, đối phương đã không chỉ một lần gọi điện thoại muốn mời hắn ăn cơm, nhưng là đều bị Vương Diệu từ chối, ngày hôm nay lại đánh tới, nghe nói hắn ở Liên Sơn huyện thành, nhất định phải mời hắn ăn cơm, Vương Diệu từ chối không xong, chỉ được đến hẹn.

Vị này giám đốc Lý tên thật gọi là Lý Mậu Song, tuyến phải là một cái không đáng chú ý khách sạn, thể nhưng sau khi đi vào nhưng là có động thiên khác, trang hoàng có mấy phần Giang Nam thanh tú cùng trang nhã.

"Ngày hôm nay, ta không làm người khác, liền hai người chúng ta người, ta đến cố gắng cảm tạ ngươi." Lý Mậu Song vừa thấy mặt đã nói.

"Ngươi quá khách khí, thân thể ngươi cảm giác thế nào?"

"Tốt lắm rồi." Lý Mậu Song đạo, "Ngày hôm nay, chúng ta không uống rượu, uống trà."

"Được, liền uống trà." Vương Diệu cười nói.

"Ta lần này đi bệnh viện a, không tra không biết, một tra giật mình, cả người là tật xấu, lúc đó bắt được cái kia kiểm tra sức khỏe báo cáo ta đã nghĩ, ta tiền này kiểm lời cũng đủ xài, thân thể nhưng thành bộ dáng này, có thể dừng đến thời điểm tiền còn có, người không còn, từ ngày đó sau khi, ta liền quyết định, thay đổi chính mình, trước tiên đem rượu thuốc từ bỏ." Lý Mậu Song nói.

"Có thể có ý nghĩ này là chuyện tốt." Vương Diệu nghe xong nói.

Không ít người biết chính mình thân thể khỏe mạnh có vấn đề, nếp sống cần thay đổi, nhưng dù là không hạ nổi quyết tâm, có thể hạ quyết tâm người, thân thể tám chín phần mười gặp có đổi mới, hướng về tốt phương hướng chuyển biến.

Thức ăn không chỉ trong chốc lát liền đã bùng lên, lấy thanh đạm làm chủ, hai người vừa ăn vừa nói chuyện.

"Thật không nghĩ tới, ngươi lại còn gặp xem bệnh, ngươi là học y?"

"Không phải, chính mình học." Vương Diệu cười hồi đáp.

"Lợi hại, khám phục!" Lý Mậu Song nghe xong nhếch lên ngón cái.

Hai người bọn họ lấy trà thay tầu, tán gẫu đến vẫn tính là vui vẻ, này Lý Mậu Song cũng là cái hay nói người.

Cuối cùng, Vương Diệu lại tiếp tục vì hắn chẩn đoán bệnh một phen, quả nhiên so với lần trước thời điểm được rồi rất nhiều.

"Hừm, đã được rồi rất nhiều."

"Có đúng không, ta mấy ngày nay đến rất chú ý, không chỉ không uống rượu, không hút thuốc lá, hơn nữa ẩm thực cũng rất thanh đạm, một ngày một cái Apple." Lý Mậu Song nói.

"Sau đó chịu đựng, bệnh này liền có thể khỏi hẳn, hơn nữa sẽ không tái phạm."

"Không thành vấn đề."

Một bữa cơm, chủ và khách đều vui vẻ.

Cáo biệt Lý Mậu Song sau khi, Vương Diệu liền lái xe đi trở về. Lúc về đến nhà, bất ngờ nhìn thấy một người, là trong thôn một cái thân thích, xem như là không ra năm phục, đang cùng cha của hắn Vương Phong Hoa nói chuyện gì.

"Tiểu Diệu trở về."

"Thức."

"Chuyện đó trước hết như thế định, ngày khác ta ở lại đây cùng người nói tí mĩ." Người kia ngồi không bao lâu, liền đứng dậy rời đi.

Âm thanh chợt dạ, đi lại lơ mơ, khỏi sắc u ám, cảm nhận khá nặng, người này thân thể có bệnh.

Nhìn người kia rời đi bóng lưng, Vương Diệu thầm nói.

"Ba, hắn tới nhà chuyện gì a?"

"Thương lượng cùng chúng ta đổi địa sự, phụ thân hắn thân thể không xong rồi, tìm thầy phong thủy xem trọng một mảnh đất, vừa vặn là chúng ta." Vương Phong Hoa nói.

"Không xong rồi, xảy ra chuyện gì?" Vương Diệu nghe xong hỏi.

"Thật giống là tâm phổi suy kiệt, trong bệnh viện đã rơi xuống bệnh nguy thư thông báo."

Vương Diệu nghe xong trầm mặc không nói.

Sinh mệnh có lúc xác thực rất yếu đuối.

"Ta xem phong Minh thức thân thể tựa hồ cũng không thể nào thật?" Vương Diệu nói.

"Có đúng không, khả năng là những ngày qua mệt chứ?" Vương Phong Hoa nghe xong nói.

"Không giống." Vương Diệu lắc đầu một cái.

Hắn loại kia ngoại tại biểu hiện không phải mệt, trái lại là như là bệnh ở bên trong bên trong, hơn nữa cái kia khí sắc

"Hi vọng là ta nghĩ nhiều rồi đi."

Ăn xong cơm tối sau khi, Vương Diệu lên Nam sơn, trên núi rất yên tĩnh, lên núi sau khi, hắn ở ngoài phòng ngồi rất lâu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

"Ngày mai hay là có thể tiến vào một ít cây mộc thử xem."

Ngày thứ hai, khí trời tốt, trời trong nắng ấm, gió xuân đưa ấm.

Vương Diệu lái xe đi một chuyến trước đây đi qua mấy lần miếu phụ, lần này, hắn chuẩn bị chọn mua một ít cây mộc loại ở Nam sơn bên trên, bố trí thành Tụ linh trận đàn giáo.

"Muốn cây cối, không phải cây miếu?" Đây vườn urom người đối với Vương Diệu nhưng là khác sâu ấn tượng.

"Đúng."

"Cây gì mộc?"

"Án thụ, Apple, học trò, gỗ lim" Vương Diệu liên tiếp nói rồi nhiều loại thụ.

"Chờ đã." Hắn lời còn chưa nói hết liền bị người kia đình chỉ.

"Trước tiên không nói những cây này mộc có chút ở phương Bắc trường thật chậm, riêng là gỗ lim ta liền không cách nào cho tới, nhiều nhất là cây giống mà thôi, đây chính là thực vật quý giá chủng loại."

"Vậy thì cung cấp người có thể cung cấp."

"Được." Tên kia vì là Trần Côn nam tử tiếp nhận Vương Diệu liệt danh sách.

"Những cây này mọc, ta muốn ít nhất thụ lĩnh một năm trở lên, thụ lĩnh càng lớn càng tốt, đặc biệt là ta họa vòng cái kia vài loại."

"Lời nói như vậy có thể giả cả không ít, hơn nữa, người cái kia trên núi hạng nặng mấy móc không cách nào đi tới, quá to lớn, làm sao trồng đều là cái vấn đề." Trần Côn đạo, "Như vậy đi, ta gặp nhìn lựa chọn".

"Được."

"Người ở trên núi bên trong những cây này mọc làm gì?" Trần Côn tò mò hỏi.

"Tình chế không khí, xanh hoá núi hoang, mỹ hóa hoàn cảnh." Vương Diệu cười nói.

Trần Côn nghe xong một bộ "Ta đọc sách ít, người không muốn dọa ta!" đáng vẽ.

Liên cái kia sơn thôn không khí như vậy rõ ràng, cần tình chế? Xanh hoá núi hoang, mỹ hóa hoàn cảnh, còn cần dùng như thế chủng loại đa dạng cây cối, chưa từng nghe nói ai dùng quý giá nhiều loại mỹ hóa hoàn cảnh.

"Chờ ta có tin tức, điện thoại cho người." "

"Được, phiền phức người mau mau."

Cách vườn uơm sau khi, Vương Diệu phục lại trở về trên núi, cầm hất cùng cái cuộc bắt đầu ở trên núi đào lên hốc cây đến.

Sự bố trí này trận pháp là cái cẩn thận hoạt, cũng là cái việc chân tay, vị trí cụ thể chỉ có hần tự mình biết, người khác cũng không dễ giúp bận bịu, hần kế hoạch phân vài bước đi, đầu tiên là xây dựng toàn bộ trận pháp khung xương, trong này chủ yếu dùng đến chính là cây cao to, hơi lớn chút núi đá, sau đó đang chậm chậm bỏ thêm vào chi tiết nhỏ, những này công trình, tuyệt đối không phải một ngày công lao có thể thành.

Ngay ở Vương Diệu ở trên núi bận rộn thời điểm, hần tiếp đến điện thoại nhà, để hần xuống núi một chuyến, nói là có chuyện tìm hần.

Hần sau khi xuống núi, phát hiện trong nhà ngồi một người đàn ông trung niên, chính ở cùng cha của chính mình nói chuyện.

"Tam thúc?" Nam tử này lại là Vương Diệu tam thúc, hần thường ngày ở Liên Sơn huyện thành ở lại, ngoại trừ viếng mộ mã ở ngoài, hần một năm cũng sẽ không tới gia đình hần mấy lần, ngày hôm nay làm sao đột nhiên đến rồi.

"Người tam thúc hôm nay tới có chuyện tìm người." Vương Phong Hoa nói.

"Tìm ta, chuyện gì?" Vương Diệu nghe vậy ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, phụ thân hần chậm chậm đem sự tình nói cho Vương Diệu, nguyên lai đại khái một tháng trước, hần vị tam thúc này ở đi làm đơn vị sắp xếp định kỳ kiểm tra sức khỏe trong quá trình tra ra đảm trong túi có kết sỏi, cũng không phải rất lớn, thể nhưng Liên Sơn huyện thành bệnh viện ngoại khoa bác sĩ kiến nghị hần làm một cái vi sang giải phẫu, đem túi mật cắt bỏ, chấm dứt hậu hoạn. Hần lúc đó cũng không cảm thấy không thoải mái, không có rõ ràng không khỏe, cũng là không coi là chuyện to tát, thể nhưng những ngày qua cảm giác được dưới sườn có chút không khỏe, mơ hồ có chút đau, liền lại đi tới một chuyến bệnh viện, kết sỏi vẫn cứ ở, cũng không lớn lên, bác sĩ vẫn là cái kia kiến nghị, hần không muốn thiết, dù sao, đây là trong thân thể một cái bộ phận. Ngẫu nhiên cùng Vương Diệu phụ thân gọi điện thoại trong quá trình nói cho hần chuyện này, phụ thân của Vương Diệu liền để hần đến một chuyến, để Vương Diệu nhìn có biện pháp nào hay không.

"Kết sỏi bao lớn?" Vương Diệu hỏi.

"Có ba viên, to lớn nhất là 11x0.3."

"Người trong ngày thường có cảm giác gì sao?"

"Không có cảm giác gì, chính là gần nhất này ba, năm ngày cảm thấy có chút không khỏe, ta làm thái siêu thời điểm nói túi mật, gan tình huống hài lòng." Vương Diệu tam thúc nói.

"Ừ" Vương Diệu nghe xong không nói gì.

Như vậy khuyên bệnh nhân làm giải phẫu, có chút qua loa, không có rõ ràng chứng bệnh, hơn nữa túi mật kết cấu công năng hài lòng, bên trong kết sỏi lại không lớn, vì sao phải vội vã cắt bỏ, này dù sao cũng là thân thể bên trong trọng yếu bộ phận, hơn nữa cắt bỏ sau khi, gặp có bất lương ảnh hưởng.

"Ta trước tiên cho người xem mạch." Vương Diệu đưa ngón tay khoát lên hần tam thúc cổ tay bên trên, chuyên tâm xem mạch.

"Tam thúc, người trong ngày thường uống rượu vô độ, can công bị hao tổn, hằng ngày không thích uống nước, trong cơ thể nóng và ẩm quá nặng, huyết thống không thuận." Mạch chẩn sau khi, Vương Diệu đến ra những này kết luận.

Người, thân thể khỏe mạnh yêu cầu cơ bản nhất chính là muốn huyết thống thông, thông, thì lại bách bệnh không sinh, nơi nào huyết thống không khoái, nơi nào liền muốn gặp sự cố.

"Người có thể trị không?" Một bên phụ thân hần hỏi, dù sao cũng là chính mình anh em ruột, Vương Phong Hoa còn là phi thường quan tâm hần cái kia

hai cái trong ngày thường không có chuyện gì sẽ không tới hần nơi này đến, vừa đến chuẩn có việc đệ đệ.

"Ta thử xem, tam thức người tại đây ăn cơm xong hãy đi đi."

"Được." Vương Diệu tam thức nói.

Chẩn đoán bệnh xong sau khi, Vương Diệu ra ngoài lên núi, hần nhớ được chính mình gieo xuống một mục "Linh thảo" tên là "Thạch hoa", trong đá sinh, trong đá trường, có thể hóa trong cơ thể ngoan thạch.

Chỉ là loại này "Linh thảo" khi trồng dưới sau khi, trường rất là chậm chậm, này đều qua mấy chục thiên, chỉ là mới vừa vừa lộ ra cái đầu đến, gầy yếu hành trên kéo vài miếng xanh biếc lá cây.

"Lấy hiện tại trạng huống như vậy, không thích hợp làm thuốc." Vương Diệu thấy thế nói.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Mùi hoa có thể chữa bệnh 8 quái Khả Di tình

Thạch hoa, điệp cùng hoa đều có thể làm thuốc, thế nhưng lấy hoa là tốt nhất.

Chỉ là Vương Diệu gieo xuống này mấy cây "Thạch hoa" chỉ có điệp, không có hoa, hơn nữa lá cây cũng là vừa trường lên, không phải là không thể dùng, nếu như hiện tại dùng cũng quá quá đáng tiếc, có chút mỗ gả lấy trứng ý tứ. Nếu trồng trọt không thể dùng, như vậy chỉ có thể thông qua "Hiệu thuốc" đến hỏi đoái, thật ở trong đó cung cấp loại dược liệu này, hơn nữa phần thưởng của hần điểm cũng không có thiếu.

"Ồ?"

Vương Diệu hơi run run, hần phát hiện ở lần trước thăng cấp sau khi, có vẻ như có thể hỏi đoái đồ vật lại gia tăng rồi một ít, bất kể là dược liệu, phương thuốc, vẫn là những thứ đồ khác.

"Nhìn dáng dấp, tiệm thuốc này cũng là gấp theo tự thân đẳng cấp tăng lên mà tăng cường một vài thứ."

Bỏ ra phần thưởng nhất định điểm hỏi đoái "Thạch hoa".

Hơi chuyển động ý nghĩ một chút, liền xuất hiện ở trong tay, hoa này cũng không tươi đẹp, có chút thanh nhã, thành nhân nhạ màu đỏ tím, toả ra thăm thăm mùi thơm.

Bách thảo oa,

Cỏ nước suối,

Thạch hoa,

Thạch hoa đun nước, đơn giản một vị thuốc, chỉ cần này một loại dược liệu, cũng không có những thứ khác.

Nước sôi sau khi, đem cánh hoa tát vào trong đó, cũng không lâu lấm cánh hoa liền hòa vào trong đó, vào đường như băng tuyết tan rã, này nước cũng bị nhuộm thành nhân nhạ màu tím, chỉ là không nhìn kỹ là không thấy được.

"Thuốc này, phải làm gấp có hiệu quả." Đối với hệ thống cung cấp đồ vật, Vương Diệu là vô cùng tín nhiệm.

Cầm bộ này dược, Vương Diệu xuống núi.

Buổi trưa, mẫu thân của Vương Diệu xào vài món thức ăn, phụ thân của Vương Diệu cũng mở ra bình rượu, hai đứa từ khi Tết đến sau khi liền chưa từng gặp mặt, cũng đều là rượu ngon người, chuẩn bị uống hai cái.

"Tam thúc, người bệnh này, kỵ rượu, yên cũng không muốn giặt." Vương Diệu thấy thế khuyên nhủ.

"Không có chuyện gì, liền uống ít chút." Hấn tam thúc cười nói.

"Ta cảm thấy vẫn là không muốn uống, ba, ngài cũng uống ít chút." Vương Diệu nghiêm túc nói, rượu ngon có thể lý giải, thế nhưng thân thể cũng phải quý trọng, nếu là người khác thì, hấn nói không chắc liền khuyên cũng chưa chắc khuyên.

"Hừm, vậy thì không uống." Nghe Vương Diệu nói như vậy, Vương Phong Hoa nghe xong nâng cốc cất đi.

Chỉ là ăn cơm, thời gian liền đoán rất nhiều.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu đem buổi sáng ở trên núi ngao tốt được lấy ra.

"Tam thúc, đây là ta ta phối một bộ được, người trong vòng hai ngày uống xong, người liền hâm lại, còn có, người gan không được, uống ít rượu, thiếu hút thuốc." Vương Diệu nói.

"Được." Vương Diệu tam thúc cười tiếp nhận được đến.

Sau đó tiểu uống một hớp, mùi vị hơi có chút ngọt, mang theo đặc thù mùi hoa, không chỉ có không khó uống, ngược lại là thơm ngọt ngon miệng, có chút giống đồ uống.

"Đây là được? !" Vương Diệu tam thúc tò mò hỏi.

"Vâng." Vương Diệu cười nói.

Kỳ thực cũng không phải hết thấy thuốc Đông y đều vô cùng khó uống.

Vương Diệu tam thúc ở gia đình hấn ngồi một lúc sau liền rời khỏi.

"Ba, không những chuyện khác, ta liền lên sơn." Vương Diệu đứng dậy liền muốn đi.

"Người chờ chút đã, ta có lời hỏi người." Vương Phong Hoa nói.

"Chuyện gì?"

"Người tam thúc thân thể thế nào?" Vương Phong Hoa trầm mặc chỉ chốc lát sau nói.

"Hừm, không có gì đáng ngại, chỉ là sinh hoạt trên đến chú ý một điểm." Vương Diệu suy tư một hồi nói.

"Hấn cùng người thím ba vẫn không hài tử, có phải là thân thể phương diện nguyên nhân?"

"Cái này, ta không có cách nào nói, đến nhìn kỹ xem, hơn nữa không thể chỉ xem một người." Vương Diệu nói.

"Cái kia lấy sạch, để cho bọn họ tới chuyển, người cho nhìn?"

"Ba, việc này, ngài vẫn là trước tiên thăm dò ta tam thúc ý tứ đi, nói không chắc là người ta không muốn đây?" Vương Diệu cười nói.

Việc này, không phải hấn không muốn quản, mà là làm không cẩn thận sẽ làm hai nhà sản sinh ngăn cách.

"Được, vậy ta trước tiên thăm dò hấn ý tứ." Vương Phong Hoa nghe xong cảm giác mình nhi tử nói có lý.

"Vậy ta trước hết lên núi."

"Ừm."

Lên núi sau khi không bao lâu, Vương Diệu liền nhận được vòm urom bên kia điện thoại, nói là có một phần cây cối đã hàng đến, Vương Diệu hỏi một hồi số lượng, liền để bọn họ ngày mai trước tiên đưa tới.

Buổi chiều, Vương Diệu lại tiếp tục vây quanh Nam sơn xoay chuyển vài vòng, cẩn thận xác thực định một hồi chính mình đào xong hốc cây vị trí và số lượng, để vì là ngày mai trồng tọt cây cối làm chuẩn bị.

Liên Sơn huyện thành bên trong, nơi nào đó tiểu khu cư dân lâu bên trong, một đôi phu thê.

"Đây chính là người cháu kia cho phối được, một bình nước?" Một cái nhìn qua sắp tới bốn mươi tuổi, thân thể hơi mập nữ tử hơi có chút khinh thường nói.

"Chính là nước, cũng không thấy người nhà thân thích cho ta làm điểm!" Một người có mái tóc rụng gần một nửa người đàn ông trung niên mất hứng nói.

Chuyện này đối với phu thê chính là Vương Diệu tam thúc cùng thím ba, hần tam thúc sau khi trở về đem chuyện nào nói cho thê tử của chính mình, không nghĩ tới, rước lấy nhưng là đúng mới trào phúng, tuy rằng chính hần trong nội tâm đối với mình đứa cháu này cho mình phối bộ này được căn bản không tồn có thể lên hiệu quả ý nghĩ, thế nhưng này dù sao cũng là chính mình vẫn bối tâm ý, vì lẽ đó nghe thê tử vừa nói như thế, hần cũng không vui.

"Uống lại vô dụng, đưa làm gì?"

"Làm sao ngươi biết vô dụng!"

Ngày thứ hai, Vương Diệu vừa tu hành xong liền nhận được Trần Côn điện thoại, nói hần đã đang trên đường tới, quá không bao lâu, hần liền nhìn thấy một chiếc xe tiến vào chứa đầy cây cối, tiến vào núi thôn, hướng về Nam sơn bên này lái tới.

Lúc này, trong thôn không ít người ở bên ngoài, nhìn thấy chiếc xe này, đều rất nghi hoặc.

"Ai, xe này trên kéo đều là cây gì a?"

"Không biết, chưa từng thấy."

"Hừm, có cây đa, cái kia thật giống là cây phong, tề, đây là người nào a, muốn trồng trọt những cây này sao?" Đúng là có người có thể nhận ra trong đó bộ phận cây cối đến, dù sao này vài loại mấy xem như là thông thường cây giống, cũng không phải đặc biệt hiếm thấy.

"Những cây này loại có thể làm gì, ra quả sao?"

"Hần là sẽ không tiếp, đều là chút xanh hoá lâm viên nhiều loại."

"Vậy ai gặp mua loại này cây cối a?"

"Sẽ không phải là Phong Hoa gia chứ?"

"Vương Diệu, năm ngoái nhảy sông cái kia?"

"Nghe nói hần ở Nam sơn trên nhưng là phát tài!"

"Không phải là sao, xe đều mua lên, ta có thể nghe con trai của ta nói rồi, cái kia xe có thể không rẻ, mấy trăm ngàn đây!"

Người trong thôn, đứng ở chấp đầu lú ra lú rú, bắt đầu rồi thông thường bát quái sinh hoạt.

Liền ở tại bọn hần đàm luận chuyện này thời điểm, chiếc kia chứa đầy cây cối ô tô lão đảo miễn cưỡng đi tới dưới chân núi, xe dừng lại sau khi, mấy người từ xuống xe, ngẩng đầu nhìn trước mặt núi, không thể nói được chót vót, cũng không thể nói được cao, thế nhưng tuyệt đối không phải bọn họ mở ra này hai xe tài có thể mở đi tới.

"Đầu, người nói cái kia định thụ người ở trên núi?"

"Đúng." Trần Côn xuống xe nói.

"Vậy những thứ này thụ, làm sao làm đi tới a?"

Trang xa thời điểm, bọn họ dùng xe nâng, cần cầu chờ công cụ xe, người chính là tác dụng phụ trợ, không ra bao nhiêu lực.

"Kháng đi tới." Trần Côn khuôn mặt bình tĩnh, thế nhưng lên lút cũng là đau răng, "Thật là một chi đề ý đào hầm mặc kệ chôn khách hàng".

"Cái gì? !" Với hần một khối đến ba người đều sùng sốt.

Đây chính là một xe thụ, mấy chục khóa, tuy rằng không phải rất thô, thế nhưng trên rễ đều mang theo thổ đây, hai người gánh một thân cây đều sẽ rất vất vả.

"Ta nói kháng đi tới!" Trần Côn trừng mắt lên nói.

"Ai bảo ta trên quây như thế một cái chủ, như vậy sơn, làm cái gì xanh hoá, còn tình thế không khí, này bất biến pháp dẫn vật người sao?"

Liền ở tại bọn hần mặt ủ mày chau thời điểm, Vương Diệu từ trên núi hạ xuống.

"Trần quản lý, người tốt."

"Người tốt." Trần Côn cười nói, "Những cây này mộc là người liệt danh sách một phần, người xem trước một chút phẩm chất."

"Không cần nhìn, ta tin người!" Vương Diệu cười nói.

"Được, đỡ hàng!" Nghe xong Vương Diệu câu nói này sau khi, Trần Côn hiển nhiên là vô cùng được lợi, trực tiếp quay về cái kia mấy cái theo hần đồng thời đến đồng nghiệp nói.

"Được, xem ra hôm nay việc này là tránh không thoát!" Theo đến mấy người thấy thế thầm nói, cũng không do dự nữa, trực tiếp lên xe, bắt đầu nhân công đỡ hàng, Vương Diệu cũng ở giúp đỡ hỗ trợ.

"Cẩn thận một chút, này thụ nhưng là rất chìm!"

Lần này, Trần Côn đưa tới cây cối hiển nhiên là trải qua chọn, hoàn toàn phù hợp Vương Diệu đưa ra yêu cầu, sinh trưởng tình huống tình huống ưu tú, niên đại cũng đầy đủ, nhỏ nhất cũng có người cô tay thô, những cây này mọc nhưng là hần phế không ít công phu món ăn có thể đến, bằng không cũng sẽ không chờ mấy ngày nay.

"Không thành vấn đề."

Một thân cây, bọn họ muốn hai người nhắc, hơn nữa khá là vất vả, Vương Diệu một người liền có thể dễ dàng, nhưng còn có dư lực, lúc này trên người hần sức mạnh có thể không đơn thuần là số liệu trên hai lần với người thường đơn giản như vậy.

"Ta đi, đây cũng quá ngu!"

Mấy người thấy Vương Diệu nhắc theo một thân cây ở cũng không dễ đi trên sơn đạo bước đi như bay thời điểm, cả người đều sững sờ.

"Lợi hại!"

"Trâu bò!"

Trần Côn cũng sững sờ.

"Cái tên này là ăn món đồ gì lớn lên, lẽ nào ở trên núi thường thường ăn chút rau dại, quả dại còn có cái này kỳ hiệu quả? !" Hần như vậy suy nghĩ, còn liếc nhìn chung quanh, cũng không có phát hiện bốn phía có cái gì có thể ăn đồ vật.

Một xe thụ, mọi người tiêu tốn vừa giữa trưa công phu vừa mới thu được sơn, từng cái từng cái thở hổn hển như trâu, mệt muốn chết, thế nhưng Vương Diệu nhưng là vẫn cứ khí tức vững vàng, nhưng có thừa lực, trên mặt thậm chí cũng không có bao nhiêu hần.

"Ta là phục người!" Trần Côn cười nói.

"Những cây này bao nhiêu tiền?"

"Không vội, dựa theo trên danh sách yêu cầu còn sớm lắm, đừng nói còn có cái khác, chính là những cây này cũng không có tới toàn, chờ hàng đủ sau khi, cùng tính một lượt món nợ."

Vương Diệu vì bọn họ sớm chuẩn bị chút nước, cũng không phải cái gì "Tây hồ Long Tỉnh" loại hình trà, chính là nước sôi để nguội, sam "Cổ nước suối" nước sôi để nguội, số lượng lớn đủ.

"Hừm, này nước uống ngon, ngọt ngào, là nước suối trên núi đi!" Trần Côn cùng một đại bát sau khi thở dài nói.

"Vâng."

"Người thật là biết hưởng phúc, những thứ này đều là cái gì a?" Trong đó có người hiếu kỳ chỉ vào Vương Diệu trong ruộng thuốc những người được thảo hỏi.

"Được thảo."

"Được thảo, thuốc Đông y dùng?"

"Đúng."

"Trường thật tốt!"

Những dược thảo này mọc thật là tốt, bích lục như tảo, mỗi ngày được "Cổ nước suối" tưới, có thể không tốt sao?

Mấy người này nghỉ ngơi một hồi, vốn còn muốn lưu lại Vương Diệu ở trên núi trồng cây đây, thế nhưng bị hần uyển ngôn cự tuyệt, vốn là những người này đem những cây này mọc vận đến trên núi cũng đã đủ mệt, làm sao có thể phiền toái nữa bọn họ, vì thế Vương Diệu còn muốn xin bọn họ ăn bữa cơm biểu thị một hồi cảm tạ, nhưng là vừa bị Trần Côn từ chối.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Bệnh cần ăn kiêng hàng ngũ sơ thành

Hỗ trợ đem những cây này mộc toàn bộ vận đến trên núi sau khi, Trần Côn liền dẫn hần công nhân cáo từ xuống núi.

"Ông chủ, cái này anh em không phải người bình thường chứ?" Xuống núi sau khi lên xe, một người hiếu kỳ hỏi Trần Côn.

"Đương nhiên không bình thường." Trần Côn đạo, thế nhưng cụ thể nơi đó không bình thường, hần có, lại không nói ra được, chẳng qua là cảm thấy hần khác với tất cả mọi người.

Làm Trần Côn đoàn người đi rồi, Vương Diệu cũng không có vội vã trồng cây, mà đầu tiên là phân loại thu dọn một hồi, sau đó lại lần nữa cẩn thận xác thực định một hồi việc của mình trước tiên đào xong những người hốc cây vị trí, đồng thời căn cứ không giống vị trí, sắp xếp ra ở hàng đến cây cối tiến hành rồi từ trước sắp xếp.

Ngay ở hần ở trên núi bận rộn thời điểm, cha mẹ hần gánh? Đầu cùng hất từ trong nhà ra cửa, hướng về trên núi mà đến, bọn họ ở nhà cũng ngồi không yên, biết có người mua một xe thụ, cái kia xe lên núi, nghĩ tới nghĩ lui, trong thôn có thể như thế làm ngoại trừ con trai của chính mình ở ngoài, không có những người khác, thật đi ngang qua gần nhất này thời gian mấy tháng hiểu rõ, bọn họ đối với con trai của chính mình cái nhìn đã có chuyển biến, biết hần đây là ở làm việc nghiệp, cũng học được bản lĩnh, bọn họ cũng đánh trong lòng chống đỡ, bởi vậy mặc kệ trong thôn trong thôn có cái gì lời đàm tiếu, bọn họ coi như là không nghe thấy, trên thực tế, gần nhất trong thôn cũng không cái gì lời đàm tiếu.

"Gần đủ rồi, có thể động thủ."

Chuẩn bị kỹ càng sau khi, Vương Diệu bắt đầu trồng cây, tự hần trồng cây thời điểm, chó đất "Tam Tiên" vui vẻ theo ở phía sau, ngoắt ngoắt cái đuôi.

Hần bên này vừa gieo xuống một thân cây, cha mẹ hần liền cầm công cụ đi tới trên núi.

"Cha, mẹ, các người làm sao đến rồi?" Vương Diệu thấy thế nghi ngờ nói, việc này hần trước đó cũng không có cùng cha mẹ chính mình đã nói.

"Động tĩnh lớn như vậy, người trong thôn hầu như đều biết rồi." Trương Tú Anh đạo, "Người làm nhiều như vậy thân cây sao, có thể đổi tiền?"

"So với đổi tiền nhưng mạnh hơn nhiều!" Vương Diệu cười nói đi, kỳ thực, hiện tại hần đối với tiền xem ngược lại không phải nặng như vậy.

"Làm sao loại?" Vương Phong Hoa chỉ là đơn giản một câu nói.

Vương Diệu vốn định khuyên cha mẹ chính mình trở lại, nhưng là xem dáng dấp của bọn họ là sẽ không đồng ý, chỉ có thể cùng bọn họ đồng thời trồng cây, không thể không nói, thế hệ trước không hổ là lão kỹ năng, này loại này trên cây diện bản lĩnh cùng kinh nghiệm chính là mạnh hơn Vương Diệu một ít.

Cả nhà bọn họ ba thanh người vẫn bận lục một buổi trưa rồi mới đem những cây này mộc toàn bộ gieo vào, sau đó Vương Diệu liền xin mời phụ mẫu nói trong phòng nhỏ uống nước nghỉ ngơi, hần nhưng là ở bên ngoài đúc những người vừa gieo xuống cây cối.

Sau khi hết bận, người một nhà cùng nhau về nhà, Vương Diệu giúp đỡ mẫu thân làm cơm tối.

"Ngày mai còn nữa không?" Lúc ăn cơm, Vương Phong Hoa hỏi.

"Còn có, các người liền không cần đi tới, ta một người có thể được."

"Ừm." Phụ thân hần chỉ là đáp một tiếng.

Ăn cơm xong sau khi, ở nhà đợi một hồi, bởi cha mẹ nói rồi hội thoại, sau đó lại tiếp tục lên Nam sơn.

Trong màn đêm, khí trời đã âm lên, Vương Diệu đi cũng không phải rất nhanh, đi một chút xa liền dừng lại ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời.

Không chỉ trong chốc lát liền đi ra khỏi sơn thôn, một ngọn núi nằm ngang ở trước mắt, một cái sơn đạo, vẫn còn xem như là rộng rãi, vòng qua ngọn núi này, tiếp tục hướng phía trước, lại tiếp tục một ngọn núi xuất hiện ở trước mắt, viễn vọng đi, có thể ở giữa sườn núi trên nhìn thấy một khu nhà nhà, nguyên bản nhà phụ cận là ngoại trừ cái kia tán tán mười mấy cái cây ở ngoài, trên căn bản là một mảnh trống không, thế nhưng hiện tại xác thực có thêm

mấy chục cái cây quay chung quanh ở bốn phía, chỉ là nhìn qua không có quy luật gì đó có thể nói.

Vương Diệu dừng bước, rất xa nhìn trên núi, thật chỉ trong chốc lát.

"Không sai, không có sai lệch."

Những người thụ, nhìn như không có bất kỳ quy luật, kỳ thực là dựa theo đặc biệt trình tự sắp xếp lên, chúng nó chính là "Tụ linh trận" chủ thể dàn giáo, hiện tại, mảnh này dàn giáo đã dựng đại khái một phần tư.

Đến trên núi sau khi, Vương Diệu lấy ra chính mình lúc trước họa tốt bố trí đồ, cẩn thận nghiên cứu mấy lần, xác nhận không có sai lệch sau khi, thu cẩn thận, sau đó đọc một bên 《Tự Nhiên Kinh》 sau khi vừa mới nghỉ ngơi.

Hai ngày sau, Trần Côn lại lục tục đem ba xe cây cối vận lên núi, mà Vương Diệu người một nhà cũng cùng vội vàng.

Bên dưới ngọn núi, trong thôn trang tiếng bàn luận cũng càng ngày càng nhiều.

"Phong Hoa gia đây là làm sao, nhiều tiền không địa phương bỏ ra sao?"

"Xanh hoá núi hoang sao, người ta phẩm chất cao thượng!"

"Thiết, cái kia thụ nhất định có thể kiếm tiền."

Chạng vạng, một người đứng ở trên đỉnh ngọn núi, nhìn phía dưới sườn núi.

Khỏa cái cây, quay chung quanh một phương, nhìn như hỗn độn, kì thực ngầm có ý huyền cơ.

Bước thứ nhất, thành!

Vương Diệu thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Mấy ngày nay, hắn nhưng là lần đầu tiên cảm giác bị mệt mỏi, không phải trên thân thể mệt, là trên tinh thần mệt, bởi vì này không đơn thuần là trồng cây đơn giản như vậy, hắn muốn hợp lý bố trí mỗi một thân cây, để chúng nó lẫn nhau trong lúc đó có thể hình thành hữu hiệu phối hợp, đây là hắn lần thứ nhất thử nghiệm, tuy nhiên đã cân nhắc rất lâu, thế nhưng hắn cũng biết, bên trong tất nhiên còn có chút không đầy đủ địa phương, hắn chỉ là làm hết sức phòng ngừa.

Hắn gieo xuống những cây này mọc, tính toán 72 khóa, nghe vào không ít, nhưng là tung khắp trên một ngọn núi, cũng là không nhìn ra nhiều đến rồi.

Vốn là Trần Côn chuẩn bị đem còn lại một ít cây mọc một khối đưa tới, thế nhưng Vương Diệu lại làm cho hắn trước tiên tha một tha.

Hắn hiện tại đầu tiên muốn làm chính là muốn bảo đảm này hơn bảy mươi viên cây cối có thể sống, không cần phải nói những khác, chính là quang đức những cây này mọc phải tiêu hao hắn hơn nửa ngày thời gian, mà hiện tại, hắn có phát hiện "Cổ nước suối" không đủ dùng.

Ồ, gió núi thổi qua, lá cây vang sào sạt.

Vương Diệu lẳng lặng lập ở trên núi, cảm thụ bốn phía nhỏ bé biến hóa, những cây này mọc khi trồng dưới sau khi, đã bắt đầu đối với phụ cận sơn dã khí tức sản sinh ảnh hưởng.

Kỳ thực, một số thời khắc, có nhiều chỗ, một viên trăm năm cây già liền có thể đầu cở bộ hoàn cảnh sản sinh ảnh hưởng.

Phong ở biến, không khí cũng ở biến, chờ chúng nó trưởng thành, chờ toà này trận triệt để sau khi bố trí xong, loại biến hóa này gấp càng to lớn hơn, càng hiện ra.

Bầu trời này buổi trưa, Vương Diệu ở trên núi bận rộn, tiếp đến điện thoại nhà, để hắn buổi trưa xuống núi ăn cơm, bởi vì bận bịu chăm sóc những này vừa gieo xuống cây cối, Vương Diệu mấy ngày nay mỗi ngày ở trên núi, một ngày ba bữa cũng ở trên núi ăn cơm, không trở về nhà bên trong, cha mẹ hắn ở ban ngày thời điểm cũng sẽ trên đến giúp đỡ.

Làm Vương Diệu xuống núi lúc về đến nhà mới phát hiện mình tam thức cũng tới trong nhà.

"Tiểu Diệu trở về! ?" Vừa thấy Vương Diệu sau khi trở về, hắn nhọc cười ha ha đứng dậy.

"Tam thức." Vương Diệu cười vắn an.

Thời gian ngắn như vậy đoạn bên trong, lại đến rồi hai lần, đối với vị tam thức này tính cách hơi có hiểu rõ Vương Diệu biết, hắn nhất định là có việc mà tới.

Ngồi xuống sau khi, nghe xong một hồi, Vương Diệu biết đại khái vị tam thức này tại sao tới.

Nguyên lai, mấy ngày trước, hắn từ nơi này mang về Vương Diệu sử dụng "Thạch hoa" phối chế thuốc, dùng sau khi, hiệu quả tốt đến kì lạ.

Ngày thứ nhất buổi tối, bụng cảm giác khó chịu liền rõ ràng giảm bớt, ngày thứ hai tiếp tục uống thuốc sau khi, chỉ cảm thấy dưới sườn ấm áp, dường như lên chườm nóng sau khi, một bộ được sau khi uống xong, lúc trước không khỏe bệnh trạng trên căn bản liền biến mất không còn tăm hơi, này có thể để hần sướng đến phát rồ rồi, này không, ngày hôm qua hần có đi bệnh viện làm một lần kiểm tra, phát hiện túi mật bên trong tảng đá lại không có, điều này làm cho lần trước vì hần kiểm tra nói bác sĩ cũng giặt mình hết sức, trực hỏi hần ăn món đồ gì.

"Lần này thật sự đa tạ người, Tiểu Diệu."

"Không có gì, người trong nhà, nên." Vương Diệu nghe xong nói.

"Hóa ra là chuyên môn đến ngộ ý cảm ơn, xem ra là mình cả nghĩ quá rồi."

"Tiểu Diệu a, người đây là lấy cái gì ngao được, cùng tam thúc nói một chút." Tuy nhiên, hần trước người ngồi vị tam thúc này đón lấy câu nói này để hần hạ xuống tâm lại nâng lên.

"Ngài hỏi cái này làm gì?"

"Người thím ba một cái thân thích cũng có tật xấu này, này không nghe nói ta này từ người nơi này lấy thuốc được rồi, vì lẽ đó để ta tiện thể hỏi một chút."

Vương Diệu nghe xong không nói gì, xoa xoa cái trán, hần nhớ được chính mình còn chuyên môn từng căn dặn vị tam thúc này, để hần không cần nói cho những người khác, này không quá công phu mấy ngày liền đã quên? !

"Không còn." Suy tư chốc lát, Vương Diệu nói thẳng.

"Không còn, có ý gì?" Hần tam thúc nghe xong sững sờ.

"Được liệu này, đều dùng xong."

"Dùng hết, tên gọi là gì, không thể mua sao?"

"Ta không biết, bắt được thời điểm liền không nhìn ra hình dáng gì, cũng không hỏi nhiều." Vương Diệu.

"Cái kia có thể hỏi lại hỏi người ta sao?" Hần tam thúc nói tiếp.

"Ngẫu nhiên được, nghe nói có hiệu quả vì lẽ đó tồn, trên cái nào hỏi a?" Vương Diệu trả lời vô cùng thẳng thắn.

"Vậy thì quên đi, khi nào vang lên đến, ký phải nói với ta một tiếng a." Hần tam thúc có chút thất vọng.

"Hừm, tốt."

Ở buổi trưa lúc ăn cơm, hần tam thúc lại chủ động cùng phụ thân của Vương Diệu muốn uống rượu.

"Người bệnh này vừa vặn, không muốn uống, sau đó cũng uống ít chút." Vương Phong Hoa nói.

"Không có chuyện gì, ta này không phải xong chưa?"

"Tam thúc, người này muốn trong ngày thường không chú ý, ngày sau tám chín phần mười còn có thể tái phạm, đến thời điểm, ta chỗ này nhưng là không có cách nào!" Vương Diệu nói.

"Không có chuyện gì, sau đó ta gặp chú ý, lần này uống ít chút, chúc mừng một hồi."

Cuối cùng, huynh đệ bọn họ hai người, một người uống một chén nhỏ.

Vương Diệu thấy thế bất đắc dĩ lắc lắc đầu, điều này cũng làm cho là chính mình thân thích, nếu là người khác, Vương Diệu mới chẳng muốn khuyên đây, điển hình được rồi vết sẹo đã quên đau!

Mãi cho đến buổi chiều sắp tới một giờ rưỡi thời điểm, Vương Diệu tam thúc vừa mới cười xe gắn máy rồi đi.

"Ba mẹ, ta lên núi."

"Người chờ chút đã." Trương Tú Anh đem Vương Diệu gọi lại.

"Chuyện gì, mẹ?"

"Quên đi, ta không hỏi." Gọi lại con trai của chính mình sau này, Trương Tú Anh đột nhiên lại vung vung tay ra hiệu hần đi, chính mình nhưng là xoay người hướng về trong phòng đi đến.

"Mẹ, ngài có chuyện gì cứ việc nói thẳng."

"Người vừa này là không phải gạt người tam thúc à?" Trương Tú Anh suy nghĩ chỉ chốc lát sau nói.

"Lừa hử, chuyện gì?"

"Người vậy cũng lấy hóa cưa đá đầu được có phải là còn có à?"

"Ngài làm sao thấy được?" Vương Diệu nghe xong cũng sờ.

"Không nhìn ra, chính là cảm giác không đúng, thật sự có à?",

"Còn có, thế nhưng không hơn nhiều, cho mình thân thích dùng không thành vấn đề, nhưng là lại có thêm cái thất đại cô, bát đại di, có thể không đủ dùng, ta tam thúc, thím ba cái kia tính cách, ngài cũng biết, ta liền trực tiếp đem lại nói chết rồi." Vương Diệu nói.

"Được, đúng, đỡ phải sau đó phiền phức." Trương Tú Anh nghe xong nói.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Long Xà hỗn tạp phong vân sắp nổi lên

"Được, vậy ta lên núi đi tới, việc này ngài thay ta bảo mật." Vương Diệu không quên nhắc nhở mẹ mình, chỉ lo nàng ở nhiều lời.

"Yên tâm."

Vương Diệu rời nhà sau khi, lại tiếp tục lên Nam sơn, chăm sóc những người vừa gieo xuống cây cối, gieo xuống những cây này mọc sau khi, cái kia chó đất hoan nhanh hơn rất nhiều, cũng không còn nằm ngoài ổ chó bên trong suy nghĩ cầu sinh, ở Nam sơn trên tất lên hoan đến, khắp nơi lưu lại chính mình "Mùi".

"Tam Tiên, không cho phép tùy chỗ tiểu tiện!"

Oăng, oăng, oăng!

Bên này, Vương Diệu ở trên núi vui vẻ bận rộn, một đầu khác, một ít người cũng ở nhà bên trong sinh hồn đổi.

"Cái gì, không còn? Sao liền như thế xạo, ta thân thích dùng thời điểm liền không, là không muốn cho chứ? !" Vương Diệu vị kia thím ba đang nghe chồng mình lời nói sau khi cả giận nói.

"Cái gì không muốn cho, không muốn cho ta bệnh có thể được, không còn chính là không còn, cái nào nhiều như vậy lời nói!" Vương Diệu tam thúc nghe đến đó cũng phát hỏa, dù sao đây là chính mình cháu trai, hơn nữa chính mình bệnh này có thể đủ tốt nhanh như vậy còn nhờ vào hử, vợ hử lời này thực sự có chút cố tình gây sự ý tứ.

"Ta nhìn hử chính là không muốn cho, ta trả thù lao mua còn không được sao?"

"Người ta còn kém người này điểm tiền!"

"Người có ý gì? !"

Bùm bùm, cái chén ngã chống vó trên đất.

Một cái nhỏ sự tình, không nên có ngờ vực, gây nên gia đình tranh cãi.

Vương Diệu tam thúc đẩy cửa mà đi, không muốn ở nhà ngốc.

"Đi thôi, đi rồi cũng đừng trở về!"

Trong phòng truyền đến mang theo tiếng khóc nức nở tiếng la.

Chạng vạng, Vương Diệu xuống núi về nhà lúc ăn cơm, phát hiện mặt của phụ thân người sắc tựa hồ khó coi, liền thấp giọng hỏi mẫu thân.

"Mẹ, lại xảy ra chuyện gì, cha ta thật giống có tâm sự?"

"Không cần phải để ý đến hần, người thím ba xê chiều hôm nay gọi điện thoại, để cha người đi một chuyến, nói cùng người tam thúc đánh nàng, muốn cùng người tam thúc ly hôn." Trương Tú Anh cả giận nói, "Hần muốn đi, để ta cho kéo!"

"Lại nháo, lần này thì tại sao?" Vương Diệu nghe xong sững sờ.

Hần này tam thúc, thím ba nào muốn ồn ào ly hôn có thể không phải lần đầu tiên, đặc biệt là ở gia gia hần còn khỏe mạnh thời điểm, cái kia huyền nào có thể lợi hại, kỳ thực nói trắng ra, chính là vì này điểm tiền, gia gia hần xem như là lão sư về hưu, tiền lương cũng cao điểm, hần cái kia thím ba, tiểu thẩm cái kia con mắt tình nhìn lão nhân này điểm tiền hưu trí, một hơi nhỏ sự liên rùm beng không thể tách rời ra, cho lão nhân gọi điện thoại. Đương nhiên, hần mẹ cũng không ít lăm bằm, thế nhưng bị chính mình cha kiềm chế lại. Từ khi Vương Diệu gia gia tạ thế sau khi, hai nhà bọn họ yên tĩnh không ít.

"Sẽ không phải là bởi vì cái kia phó được sự chứ?"

"Khả năng là." Trương Tú Anh nói.

Wương Diệu nghe xong ở lại : sững sờ chốc lát, sau đó nở nụ cười, không sai, là nở nụ cười, khí nở nụ cười!

Bởi vì chuyện nhỏ này liên rùm beng giá, này xem như là sinh sống sao, quá gia gia cũng không tính là chứ?

"Nếu không, ta đem cái kia được cho bọn họ?" Trương Tú Anh dò hỏi.

"Mẹ, ngài nghĩ gì thế, đừng xem ông nội ta như thế, tận chiều chuộng hần môn, bọn họ muốn ồn ào liền để bọn họ nháo, cũng làm cho cha ta thiếu dính lú, bởi vì điểm ấy đánh rầm liền giận dữ, đây là đại nhân làm sự sao? !" Vương Diệu càng nói càng đến khí, này chút thời gian đến, ngày ngày đọc kinh thư, hiếm thấy như vậy tức giận một lần, vẫn là vì là chính mình thân thích.

"Này vẫn là chính mình thân thích, thực sự là quá thú vị!"

Lần này cơm tối ăn có chút ngọt ngào, ở lúc ăn cơm, Vương Diệu cũng không nói nhiều cái gì, ăn cơm xong sau khi, hần liền trực tiếp lên núi.

Một con ngựa trắng, ngồi ở ngoài phòng, lẳng lặng mà nhìn lên bầu trời, ở bên cạnh hần lúc con kia chó đất, nó đồng dạng nhìn lên bầu trời, nhìn chốc lát, liền quay đầu nhìn bên cạnh mình chủ nhân, phục lại lần nữa ngẩng đầu nhìn sang bầu trời.

Ô, một trận gió núi thổi qua.

Wương Diệu đưa tay nắm chặt, tựa hồ là nắm lấy gì đó.

"Tam Tiên, người có cảm giác hay không đến, núi này phong thay đổi?"

Gấu.

Chó đất đơn giản đáp lại một tiếng, biểu thị chính mình căn bản không rõ ràng người chủ nhân này nói chính là cái gì.

Một đêm vô sự.

Ngày thứ hai, thiên chưa lượng, Vương Diệu liền đứng dậy bắt đầu bận túi bụi.

Quản lý vườn thuốc, lấy pha loãng cổ nước suối đúc cây cối, hết bận tất cả những thứ này, thiên vừa mới tờ mờ sáng, hần lại tiếp tục hướng về trên núi mà đi.

Ồ?

Tới gần đỉnh núi thời điểm, hần đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn mặt sau, mấy cây cối.

"Lẽ nào là vừa này là ảo giác?"

Hần lại tiếp tục xoay người xuống dưới đi mấy bước, sau đó xoay người lại lên núi, như vậy đèn đáp lại mấy lần.

"Không đúng, là chân thực, có điều mấy mét chi kém, đã có nhỏ bé biến hóa."

Hần Tụ linh trận chưa bố thành, chỉ có điều là có một cái cơ bản dàn giáo mà thôi, trên thực tế còn kém rất xa, có rất nhiều thứ muốn tăng thêm, cải tiến,

điều khác, thế nhưng coi như là như vậy, hần đã cảm nhận được nó dần dần lên biến hóa, dần dần trong ngoài, mấy mét chi kém, nhiệt độ, khí lưu cũng đã bắt đầu phát sinh thay đổi.

"Rất tốt."

Vương Diệu nhẹ nhàng nói một tiếng, điều này nói rõ hần lúc trước suy nghĩ rất lâu trận pháp là có tác dụng, đã như thế, đón lấy bố trí là có thể tiếp tục tiếp tục tiến hành, hần cẩn thận cảm giác một hồi, sau đó lên núi, đi tới phía kia trên vách núi, mặt hướng phương Đông, tia sáng sáng lên địa phương, phục lại ngôi hoành chân, nhắm mắt ngưng thần, dần dần nội tức không ngừng lưu chuyển.

Nắng sớm, ôn hòa, tràn ngập bùng bùng phản chấn.

Bên dưới ngọn núi, gà gáy chó sủa tiếng dần lên, khói bếp cũng phieu lên, tuy rằng hầu như gia gia đều có hoá lỏng khí, thế nhưng vẫn có không ít người nhà yêu thích sử dụng truyền thống thiết chế bát tô làm cơm.

Ăn sáng xong sau khi, người trong thôn bắt đầu lục tục từ trong nhà đi ra, hoặc là đi làm, hoặc là lên núi, bắt đầu rồi một ngày bận rộn.

Lúc này, Vương Diệu cũng kết thúc mỗi ngày tu hành, đi xuống núi, vào phòng nhỏ.

"Phong Hoa gia tiểu tử kia, loại này đều là cái gì a?" Đây đã không phải lần đầu tiên lên núi người nghị luận Vương Diệu cùng hần gieo xuống những cây này.

"Án thụ, cây phong, cây đa, lung ta lung tung!"

"Những cây này có thể kiếm tiền?"

"Thì, còn không bằng bên trong chút cây dê thụ đây!"

"Ta nhìn hần đây là ma run lên!"

Trong thôn những nghị luận này, Vương Diệu căn bản không nghe, coi như hần nghe được, cũng là khi chúng nó là một cơn gió, lướt nhẹ qua mặt mà qua.

Tối gần buổi trưa, Vương Diệu nhận được một cú điện thoại, là Hà Khải Sinh, hỏi hần ở nơi nào, có chuyện tìm hần, hai bên liền hẹn cẩn thận ở trên núi gặp mặt. Có điều một canh giờ công phu, Hà Khải Sinh vừa lái xe đi tới thôn nhỏ bên trong, ở làng nam đầu dừng lại, sau đó đi bộ lên núi.

Ồ? !

Rất xa hần liền trông thấy cái kia sơn, còn có cái kia sơn trồng trọt những người cây cối.

"Lúc này mới bao lâu không có tới, lại có biến hóa." Hà Khải Sinh dọc theo uốn lượn trên sơn đạo sơn, ở lên núi trong quá trình còn cẩn thận quan sát này những người cây cối, càng xem liền càng cảm thấy nghi hoặc.

"Này giống, thật phức tạp a? !"

Oăng, oăng, oăng, chưa tới gần vườn thuốc liền nghe được chó sủa tiếng.

"Đến đúng lúc nhanh a!" Nghe được chó sủa tiếng kêu, Vương Diệu từ nhỏ ốc đi ra, sau đó nhìn thấy chính nhìn cách đó không xa trên núi cây cối đồ ra Hà Khải Sinh.

"Ta gọi điện thoại cho người thời điểm, người ngay ở Liên Sơn huyện thành." Hà Khải Sinh đạo, "Lúc này mới mấy ngày không gặp, người núi này trên lại có như vậy thay đổi, loại nhiều như vậy thụ, chúng loại thật phức tạp a?"

"Trong lúc rảnh rỗi, chợt có cảm giác, loại chút thử xem." Vương Diệu cười nói.

Sau khi vào nhà, Vương Diệu vì hần pha một chén trà.

"Lần này đến, là lần trước vì người làm chuyện kia, tư cách phương diện này, ta đã giải quyết, cuộc thi đây, ta cũng giúp người báo danh, thời gian cụ thể ta gấp thông báo tiếp người, đây là mang cho người đến một ít tư liệu, người lấy sạch nhìn một chút đi." Hà Khải Sinh nói chuyện đem một cái chứa đầy sách vở bao vây thả ở trên bàn.

"Có đúng không, vậy thì thật là quá cảm tạ người." Vương Diệu nghe xong cao hứng nói.

Dưới cái nhìn của hần rất là khó làm sự tình, đến trong tay của đối phương ung dung quyết định.

"Việc nhỏ một việc." Hà Khải Sinh cười nói.

Chuyện này đối với hần mà nói cũng thật là làm việc nhỏ.

"Người này chuẩn bị lúc nào xuống núi a, chờ giấy chứng nhận tư cách bắt được tay sau khi?"

Nói chuyện thời điểm, Hà Khải Sinh nhiều hỏi một câu, trước khi tới mấy ngày trước, hắn còn cùng mình vị bằng hữu kia thông qua điện thoại, thông qua điện thoại biết được con trai của hắn ở Vương Diệu trị liệu bên dưới đã có rất lớn địa chuyển biến tốt, từng đề cho hắn hết sức nhưc đầu giấc ngủ vấn đề lại bị giải quyết, bởi vậy ở thấy Vương Diệu trước, hắn vừa gặp hài tử kia, tự mình làm hắn chẩn đoán bệnh quá, kết quả tự nhiên là để hắn khiếp sợ cực kỳ.

Có điều hai mươi ngày thời gian, liền để đứa bé này chứng bệnh có căn bản tính chuyển biến tốt, phải biết, bệnh này nhưng là làm khó không ít danh gia, điều này cũng làm cho trực tiếp chứng minh trước mắt người trẻ tuổi này người mang tuyệt đỉnh y thuật, chỉ là hắn quy củ là ở quá quái lạ, tuy có một thân kinh người bản lĩnh nhưng tình nguyện ở tại núi này đã bên trong, quá ân sĩ bình thường sinh hoạt, này ở cổ đại vẫn còn có thể nói là phẩm hạnh cao thượng, không muốn cùng tọc thế cùng lưu, có thể đặt ở hiện nay xã hội này, tám chín phần mười sẽ bị người cho rằng là thần kinh không bình thường.

"Bất cứ lúc nào có thể." Vương Diệu cười nói.

Hắn hiện tại nhưng là có nhiệm vụ tại người, bách ngày, đã qua một phần tư, hắn thu được tán thành mới miễn cưỡng quá mười người, kỳ thực, nếu như hắn nghĩ, rất nhiều người đều sẽ tìm hắn xem bệnh, nhiệm vụ này có thể ung dung hoàn thành, thế nhưng, hắn muốn đang hoàn thành nhiệm vụ đồng thời làm hết sức tách ra những người phiền phức không tất yếu, có mấy người bệnh có thể xem, có thể trị, có mấy người, có thể không thấy, thì lại không gặp.

"Thực sự! ?" Hà Khải Sinh nghe xong cả kinh nói.

"Thực sự."

"Cái kia có thể không theo ta đi một chỗ, thấy một bệnh nhân?" Hà Khải Sinh hỏi tiếp.

"Đi đâu?" Vương Diệu đúng là không có vội vã đáp ứng.

"Kinh thành."

"Không đi!" Vương Diệu không có do dự chút nào, trực tiếp từ chối.

"Tại sao?"

"Không muốn đi, không muốn đi." Vương Diệu nói thẳng.

Kinh thành, quốc thủ đô, quyền quý tập hợp, Long Xà hỗn tạp, phong vân nơi.

Nếu như đây là đi thưởng thức một hồi những người danh thắng di tích cổ, còn thì thôi, lấy Hà Khải Sinh thân phận, hơn nữa lúc trước vị kia Quách tiểu thư, nếu là đi kinh thành, tám chín phần mười thấy rõ không phải người bình thường, đến thời điểm, vô sự cũng còn tốt, nếu như là triền điểm phiền phức, vậy coi như không hắn có thể dễ dàng thoát đạt được thân.

"Vậy thì quên đi!" Hà Khải Sinh nghe xong nở nụ cười, vẻ mặt thoáng qua trong lúc đó liền khôi phục như thường.

Đối phương suy nghĩ, hắn có thể lý giải, đối làm là chính mình, cũng sẽ có lo lắng.

Ở Vương Diệu trong phòng nhỏ làm một hồi, uống một chén trà, hàn huyên một hồi thiên, hắn liền đứng dậy cáo từ rời đi.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Nghiệp dư chạm sù từ thân vừa bắt đầu

Hà Khải Sinh là mang theo thất vọng rời đi, sau khi xuống núi, hắn lại tiếp tục xoay người nhìn lại ngọn núi nhỏ kia, khẽ thờ dài một cái. Hắn biết, nếu như người trẻ tuổi này đồng ý, lấy bản lĩnh của hắn, sẽ trở thành không ít quan to quý nhân khách quý, đáng tiếc, hắn chỉ không ở này. Có điều chuyến này,

hắn cũng có chút ít thu hoạch, tối thiểu có thể thấy, trên núi người trẻ tuổi kia quả là quy củ bắt đầu buông lỏng.

Hà Khải Sinh rời đi không bao lâu, một người khác liền lại lên núi.

"Ai, người này lúc nào loại nhiều như vậy thụ a?" Vương Minh Bảo nhìn trên núi vừa gieo xuống cây cối giật mình nói.

"Mấy ngày gần đây, vào nhà ngồi."

Vào nhà sau khi ngồi xuống, Vương Minh Bảo cũng không nhiều lời khách sáo, nói thẳng sáng tỏ ý đồ đến.

"Trong nhà lão gia tử gần nhất uống rượu khá là lợi hại, thân thể không thoải mái, người này có thuốc gì có thể điều trị một chút không?"

"Không ăn cái khác được sao?" Vương Diệu một bên trừng trà vừa nói.

"Ăn một chút thuốc tây, hiệu quả vẫn được, chính là cái bụng còn có chút nổi khổ riêng, ta có chút bận tâm, vì lẽ đó đến tìm người đến rồi, người có cái gì biện pháp hay không?" Vương Minh Bảo nói.

"Thúc thúc hiện tại ở đâu?" Vương Diệu nghe xong nói.

"Trên trần."

"Ta hiện tại vừa vận rãnh rồi, trước tiên đi nhìn kỹ hẵng nói chứ?" Vương Diệu nói.

"Được."

Hắn sau khi xuống núi cùng Vương Minh Bảo đồng thời đi tới trên trần trần chính phủ, việc này phụ thân của Vương Minh Bảo chính đang mở hội, muốn chờ một chút, hai người ngay ở hắn trong phòng làm việc chờ.

"Thúc thúc gần nhất rất bận bịu chứ?"

"Là bận bịu, có hai con đường quy hoạch muốn từ trên trần quá, gần nhất trọng điểm bận bịu việc này."

Hai người ở văn phòng đại khái đợi hơn 20 phút, phụ thân của Vương Minh Bảo mở hội xong trở lại văn phòng.

"Tiểu Diệu, người làm sao đến rồi?" Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, phụ thân của Vương Minh Bảo rất giật mình, đầy mặt mỉm cười.

"Nhanh ngồi." Nói tự mình cho hắn rót một chén nước.

Lần này thân mật cử động nhưng là để đi theo cùng tiến vào văn phòng nhân viên giật nảy cả mình, ở trong ấn tượng của hắn có thể chưa bao giờ từng thấy vị này trường trần đối với cái kia tuổi trẻ hậu sinh khách khí như thế quá, huống hồ gần nhất khoảng thời gian này hắn quyền uy ngày càng hưng thịnh, không khỏi nhìn thêm Vương Diệu hai mắt.

"Vị này công tử trẻ tuổi ca là nhân vật như thế nào a?"

"Trường trần, buổi chiều hội nghị?"

"Như vậy, người một hồi tới nữa." Phụ thân của Vương Minh Bảo đối với vị kia vẫn chờ ở dạng văn phòng nhân viên nói.

"Được, vậy ta đi ra ngoài trước." Cái kia văn phòng nhân viên nhẹ nhàng rời đi, tiện tay đóng cửa lại.

"Cha mẹ người thân thể rất tốt?" Vương Minh Bảo phụ thân ngữ khí rất hòa thuận.

"Rất tốt đẹp." Vương Diệu cười nói, "Minh Bảo nói ngài gần đây thân thể không thoải mái, ta tới xem một chút."

"Chút chuyện này, để người chuyên môn đi một chuyến, không có chuyện gì, ta đã tốt lắm rồi."

"Nếu đến rồi, liền xem một chút đi?" Vương Minh Bảo ở một bên nói.

"Đúng."

"Được, vậy thì nhìn."

Vương Diệu vì hắn xem mạch chẩn đoán bệnh.

Mạch như Microsoft, vị, can bị hao tổn, cho là uống rượu quá độ gây nên; hô hấp có chút gấp gáp, khí tức vi chước, trong cơ thể trên hỏa; khí sắc có chút mệt mỏi, phải làm là công tác bận rộn, sinh hoạt thường ngày bất định, nghỉ ngơi không đủ. Thật đang không có cái gì quá đáng lo, mà âm thanh khá là vang dội, sức lực mười phần, tuy rằng khí sắc có chút uể oải, thế nhưng ánh mắt lượng mà có thần, tổng thể mà nói, thân thể vẫn là rất khỏe mạnh.

"Không có vấn đề lớn lao gì." Chẩn đoán bệnh sau khi kết thúc, Vương Diệu nói.

"Chỉ là hai phương diện phải chú ý."

"Người nói." Phụ thân của Vương Minh Bảo cười nói.

"Một trong số đó, uống rượu phải có độ, không thể quá. Thứ hai, chú ý nghỉ ngơi, không muốn quá độ mệt nhọc, mặt khác, ta lại cho ngài phối một bộ được."

"Được, hai điểm này a, ta tận lực chú ý, cảm tạ người." Hắn cười vỗ vỗ Vương Diệu vai.

Wương Diệu nghe xong chỉ là cười cười, hắn cũng biết, đang ở vị trí này, tình cảnh xã giao khẳng định là thiếu không được, muốn nói từ bỏ, căn bản không thể, chưa từng nghe nói cái kia ở quan trường người không uống rượu, thế nhưng vừa phải không chế hẳn là có thể làm được, có chút tiệc rượu là có thể lùi đi.

Thế nhân đều nói quyền thế được, kỳ thực không hẳn, quyền thế như hổ, một khi cười lên, thì sẽ thân bất do kỷ.

"Thúc thúc, vậy ta đi trước, ngài bận bịu."

Sự tình đã xong xuôi, hơn nữa phụ thân của Vương Minh Bảo làm một trấn trưởng, công kỳ bận rộn, hẳn cũng sẽ không ở ở thêm, cáo từ rồi đi.

Phụ thân của Vương Minh Bảo vẫn đưa đến dưới lầu, thấy bọn họ lên xe vừa mới đi tới.

"Ta đi, hai người kia là ai vậy, đáng giá làm sao trưởng trấn tự mình đưa đến dưới lầu?" Nhìn thấy tình cảnh này trấn chính phủ làm công nhân viên đều giật mình hết sức, lén lút nghị luận sôi nổi.

"Lại một cái ta biết, là Vương trấn trưởng nhà công tử, một cái khác liền không biết."

"Khẳng định thân phận không bình thường, bằng không hẳn có thể tự mình đưa xuống đến, nhất định là một vị quan to nhà công tử ca."

"Hừm, không giàu sang thì cũng cao quý."

Ngay ở trấn trong chính phủ người đối với thân phận của Vương Diệu nghị luận sôi nổi thời điểm, hắn đã cùng Vương Minh Bảo trở lại trong thôn.

"Ta trở lại cho thúc phối phở được, chờ phở chế được rồi sẽ nói cho người biết, đến cái thời điểm tới lấy."

"Được, vậy ta về nhà trước bên trong."

Wương Diệu một thân một mình lên Nam sơn.

Oảng, oảng, oảng, còn ở dưới chân núi thời điểm, hắn liền nghe đến gấp gấp tiếng chó sủa.

Hả?

Hắn ngừng đầu theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy ở một cây dưới cây, "Tam Tiên" đang cùng một con bò căng thẳng đối lập.

"Người súc sinh này, cút sang một bên!" Một bên, một cái đã có tuổi chăn bò lão nhân cầm gậy hù dọa một hồi chó đất.

Gào, chó đất lông trên người đều dựng đứng lên, phát sinh lang bình thường tiếng gầm nhẹ.

Dát, rít lên một tiếng, một con ung đột nhiên từ trên trời giáng xuống, một đôi lợi trào trực trào cái kia đầu trâu bên trên con mắt.

"Ta má ơi!" Ông già kia thấy thế trực tiếp dọa sợ.

Đâm này, máu tươi tung toé, sắc bén ung trào ở đầu trâu lưu lại mấy đạo rãnh máu, sâu thấy được tận xương, suýt chút nữa móc xuống nó một con mắt bò.

Ồ! Đầu cơ bị đau, xoay người liền chạy, rầm một hồi, đem còn lại dây thừng lão nhân lập tức quăng ngã trên mặt đất.

Ai u, lão nhân một tiếng hét thảm, hiển nhiên là té không nhẹ.

Này? !

Lên núi sau khi Vương Diệu vừa vận thấy cảnh này, lập tức ngây người.

Trên đất chó đất, trên trời chim điều hâu còn không muốn buông tha con bò kia, phải tiếp tục đuổi tiếp.

"Đều tản đi!" Vương Diệu một đời quát lớn.

Cái kia chó đất dừng lại, xoay người lại đến Vương Diệu bên cạnh ngoắt ngoắt cái đuôi, trên bầu trời chim điều hâu đột nhiên dừng thân hình, xoay quanh mấy lần, bay đến cách đó không xa, rơi xuống cành cây bên trên.

"Các ngươi làm ra chuyện tốt!" Vương Diệu trừng cái kia chó đất một chút, bước nhanh đi tới té lăn trên đất, còn ở ai u ông lão trước người.

Vừa nhìn, người lão giả này hẳn còn nhận thức, ở trong thôn bối phận khá cao, bàn về đến, hẳn đến kêu một tiếng gia gia.

"Lão nhân gia ngài không có sao chứ?"

"Ai u, ta eo a!" Lão nhân nằm trên đất kêu to.

"Ta cho ngài nhìn."

Vương Diệu cúi người xuống, cẩn thận vì là lão nhân kiểm tra một lần, xác nhận lão nhân chính là vô ngoài có chút trầy da, cái khác không có gì đáng ngại.

"Gia gia, ngài thân thể này cốt cường tráng lắm, không có chuyện gì." Vương Diệu nói.

"Ngươi nói không có chuyện gì là không sao a, ngươi là bác sĩ a? !" Lão nhân chống đỡ lấy ngồi dậy quát lớn nói.

"Nếu không, ta mang ngài đi bệnh viện nhìn?"

"Đi bệnh viện, bệnh viện huyện." Ông lão nói.

"Tốt!" Vương Diệu trên mặt vẫn mang theo mỉm cười, đỡ lão nhân xuống núi, sau đó ông già này lại gọi người trong nhà, một đứa con trai, một cái khuê nữ, Vương Diệu lái xe mang theo bọn họ cùng đi bệnh viện huyện.

"Tiểu Diệu, không phải thúc nói ngươi, ngươi làm sao có thể làm việc này đây? !" Ở trên xe, đối với chính cái chuyện đã xảy ra khiến thức nửa vò con trai của ông lão ngậm thuốc lá ở răn dạy Vương Diệu, toàn bộ trong xe đầy rẫy sang người mùi thuốc.

"Chính là, lão nhân này đều đã có tuổi!" Muội muội nàng cũng ở một bên phụ họa.

Vương Diệu cũng không nói lời nào, liền lẳng lặng lái xe.

Xe mở đến khá là nhanh, cũng không lâu lắm liền đến bệnh viện huyện.

Tiến vào bệnh viện sau khi, Vương Diệu liền vì là lão nhân đăng ký, sau đó bắt đầu các loại kiểm tra, quay phim, CT, tâm điện đồ, có thể làm, tất cả đều làm một bộ, kết quả cuối cùng cho thấy, lão thân thể người không có chuyện gì, tối thượng tồn nghiêm trọng chính là cánh tay có nhuyễn tổ chức bầm tím.

Liền như vậy, ông già kia từ nữ còn quán quít lấy bác sĩ, chỉ lo có cái gì để sót cùng sai lầm, cuối cùng thầy thuốc kia trực tiếp cho một cái kiến nghị, để lão nhân nằm viện quan sát một quãng thời gian, liền hai vị này từ nữ phi thường "Hiếu thuận" để lão nhân nằm viện, tiền nằm bệnh viện, đương nhiên còn phải do Vương Diệu ứng ra.

"Ngươi xem, cha ta nằm viện, ngươi theo ta về nhà nắm ít đồ chứ?" Người đàn ông trung niên nói thì nói như thế, thế nhưng giọng nói kia nghe vào có thể không giống như là thương lượng.

"Tốt!" Vương Diệu bình tĩnh nói.

Trở về thôn, đến gia đình hẳn cầm ít đồ, sau đó lại Liên Sơn huyện thành bệnh viện.

"Ta đi về trước, có việc gọi ta." Thấy ông già kia ở viện, Vương Diệu sau khi nói xong xoay người rời đi.

"Ai, ngươi chừa chút tiền đi, tiền nằm bệnh viện không đủ làm sao bây giờ?" Cái kia con trai của ông lão đi ra một cái kéo lại hẳn.

"Đầy đủ!" Vương Diệu ngữ khí đã có chút lạnh, hơi vung tay lên, cái kia con trai của ông lão liền cảm giác được một nguồn sức mạnh, sau đó lui hai bước.

Sau đó Vương Diệu xoay người rời đi.

"Ha, người nào a!" Trung niên nam tử kia thấy thế nói.

"Ta này đều kiểm tra một lần, không có chuyện gì, trụ cái gì bệnh viện a!" Chờ Vương Diệu đi rồi, vị lão nhân kia bắt mắt nói.

"Ba, ta cho ngươi biết, có chút thương, không nằm viện, căn bản kiểm không tra được, lại không cần bỏ ra tiền, ngươi sợ cái gì, hẳn không phải trông trọt được thảo kiếm lời không ít tiền sao, ta lúc này cố gắng kiểm tra một lần, không được lời nói ta ở đi một chuyến Hải Khúc thị, nơi đó bệnh viện càng tiên tiến." Trung niên nam tử này nói.

"Đều là một cái thôn, đừng nghịch quá cứng!" Lão nhân nói.

"Này lại không phải chúng ta sai, ta có lý, ta sợ cái gì?" Con trai của hấn lý trí khí tráng nói.

"Ngày mai làm tiếp cái thải siêu, cộng hưởng từ hạt nhân, đem toàn thân đều kiểm tra một lần!"

Từ bệnh viện sau khi đi ra, Vương Diệu rất tức giận, đây là lâu như vậy tới nay, hấn lần thứ nhất tức giận như vậy.

Từ nhìn thấy ông già kia từ nữ bắt đầu, mãi cho đến vừa nãy, hai người bọn họ ngôn ngữ cùng hành vi, để hấn rất là phẫn nộ, bọn họ thực tại là có chút quá đáng, sắc mặt thực sự đáng ghê tởm, đừng nói là một cái thôn, chính là người xa lạ, cũng không nên nói những người lời khó nghe, hơn nữa đối với lão nhân bị thương chuyện này, hấn lại không nói mặc kệ.

Đối phương những này hành vi để hấn liên tưởng đến mấy năm gần đây đem so sánh hòa một cái từ — "Chạm sù".

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Kinh lạc không thông như dòng sông tắc nghẽn

Lúc về đến nhà, đã là sắp tới chạng vạng, ngày hôm nay, ngoại trừ này một việc chuyện phiền lòng ở ngoài, hấn liên không làm những khác.

"Như thế nào, người kiến vinh gia gia không có sao chứ?" Về đến nhà sau khi, mẫu thân hấn quan tâm hỏi.

"Mẹ, ngài làm sao biết?" Vương Diệu nghe xong hơi có chút giật mình, cái này buổi sáng hấn cũng không nói cho trong nhà a, chỉ nói mình có việc.

"Nghe người trong thôn nói." Trương Tú Anh đạo, trong thôn chính là như vậy, một chút chuyện rất nhanh sẽ sẽ truyền bá ra, hướng chỉ là đại sự như vậy.

Một mặt, Vương Phong Hoa người một nhà ở trong thôn danh tiếng rất tốt, mặt khác, cái kia tên là Vương Kiến vinh người một nhà, chuẩn xác là hấn cái kia con trai ở trong thôn danh tiếng nhưng là rất kém cỏi, gần như vô lại, bởi vậy có người nghe được chuyện này sau khi liền đến Vương Diệu trong nhà cùng mẫu thân hấn nói rồi.

"Không có chuyện gì, ngày hôm nay làm kiểm tra, không có phát hiện bất cứ vấn đề gì, đã ở bệnh viện ở lại." Vương Diệu nói.

"Nếu không thành vấn đề, sao còn nằm viện đây?" Trương Tú Anh nghe xong giật mình nói.

"Bọn họ không yên lòng, muốn nằm viện quan sát nhìn." Vương Diệu nói.

"Cái kia được thời gian bao lâu a?"

"Không rõ ràng, bọn họ đồng ý trụ liền để bọn họ sống!" Vương Diệu nói.

"Ngày mai người mang ta và cha người đi xem xem?"

"Không cần đi." Vương Diệu đạo, hấn bây giờ đối với cái kia người một nhà là tương đương phản cảm, nếu như cha mẹ chính mình đi tới, vậy còn không càng làm cho bọn họ cảm thấy chiếm lý, đến trên lỗ mũi mặt, đến thời điểm khẳng định nhạ cha mẹ chính mình tức giận.

Trương Tú Anh nghe xong cũng không nói chuyện, cúi đầu suy nghĩ.

"Mẹ, việc này ngài không cần quan tâm, ta liền xử lý, không cần phải để ý đến bọn họ nói cái gì." Vương Diệu nói.

Ăn xong cơm tối sau khi, Vương Diệu lại tiếp tục lên Nam sơn, chó đất xa xa mà liền chạy qua nghênh tiếp hấn, vui vẻ ngoắt ngoắt cái đuôi.

"Người ngày hôm nay cho ta chộc phiền toái lớn, biết không?"

Oăng, oăng, oăng.

"Tại sao cần con bò kia a?"

Chó đất chuyển con này, tựa hồ đang cân nhắc Vương Diệu vừa nãy hỏi câu nói này là có ý gì.

"Con bò kia!" Vương Diệu chỉ chỉ ban ngày cái kia bất ngờ sự tình phát sinh địa phương.

Uông, chó đất tựa hồ nghe đã hiểu Vương Diệu, sau đó xoay người hướng về ngày hôm qua sự tình phát sinh mới chạy đi, cũng ra hiệu phía sau chủ nhân đuôi tới, Vương Diệu thấy thế theo ở phía sau, hẳn biết mình dưỡng con chó này hiện tại đã là khá có linh tính, sẽ không vô duyên vô cớ làm ra loại kia gần như tính chất công kích hành vi, nhất định là phát sinh cái gì hẳn không biết sự tình.

Chó đất ở một góc cây trong lòng dưới cây đứng lại, ngẩng đầu kêu gọi, Vương Diệu lúc này mới phát hiện này khóa cũng không cao lắm cây cối lá cây lại bị găm nhảm quá dấu hiệu, nghĩ đến hẳn là ở ban ngày thời điểm, con bò kia trong lúc vô tình đi tới nơi này, sau đó găm nhảm trên cây lá cây, kết quả bị chó đất phát hiện, sau đó gọi ra chuyện về sau.

"Hừm, làm ra được!" Vương Diệu trầm tư chốc lát, sau đó nhẹ nhàng xoa xoa chó đất đầu lấy đó ngợi khen.

Nguyên do chuyện Vương Diệu đã biết rồi, trong lòng cũng có mấy, sau đó xoay người trở về trong phòng nhỏ, lấy ra một con ngựa trát, bung một chén nước chè xanh, ngồi ở ngoài phòng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, chó đất lẳng lặng ngoa ở bên cạnh hẳn, tương tự ngẩng đầu nhìn bầu trời.

Ở ngoài phòng ngồi một hồi lâu, Vương Diệu vừa mới đứng dậy, chuẩn bị vào nhà, ở vào nhà trước hẳn vẫn là trước tiên cùng hai vị kia bạn cũ lên tiếng chào hỏi.

"Ngủ ngon, Tam Tiên; ngủ ngon, đại hiệp."

Chỉ chốc lát, nhẹ nhàng tiếng tụng kinh từ trong phòng nhỏ truyền ra, tại đây trong màn đêm, tựa hồ có có một loại nào đó huyền diệu nhịp điệu ngầm có ý trong đó.

Ngày kế, sắc trời vẫn còn ám, Vương Diệu liền rời giường, bắt đầu rồi một ngày bận rộn, hẳn đầu tiên là đúc một hồi trong ruộng thuốc linh thảo, lại tiếp tục quay chung quanh vừa gieo xuống cây cối quay một vòng, sau đó liền trực tiếp lên núi, chỉ có điều, lần này, hẳn không còn là một người, bên cạnh thêm một con trâu.

Nam sơn bên trên, phía kia nhếch lên trên sơn nham, Vương Diệu ngồi khoanh chân, chó đất lẳng lặng nằm ngoài cách đó không xa, quay đầu nhìn chủ nhân của chính mình, kỳ thực này đã không phải con chó này lần đầu tiên tới.

Vương Diệu nhắm mắt ngưng thần, trong thân thể khí tức lưu chuyển như suối nước, thân thể bất động như tảng, hơi chấp trùng.

Thỉnh thoảng có gió núi thổi qua, thổi đến mức trên núi lá cây vang sào sạt.

Làm trên bầu trời mặt trời nhảy lên không bao lâu, Vương Diệu liền mở mắt ra, kết thúc một ngày tu hành.

"Thiếu một chút." Khẽ than thở một tiếng.

Sau đó liền xuống núi, hôm nay, hẳn chuẩn bị lại đi một chuyến thị trấn, đi xem xem con trai của Chu Hùng, thuận tiện mua hai vị thuốc, vì là phụ thân của Vương Minh Bảo giao cho cái kia uống thuốc.

Liên Sơn huyện thành, huyện trong bệnh viện.

Ngày hôm qua nằm viện vị lão nhân kia lúc này chính đang con trai của chính mình nữ dưới tiếp thu kiểm tra.

Bọn họ vừa làm xong cộng hưởng từ hạt nhân, trọng điểm kiểm tra chính là đầu, không có phát hiện bất cứ vấn đề gì, hiện tại chính đang bài hào, chuẩn bị làm tiếp một cái thái siêu, đã như thế, cái trò này kiểm tra đều liền hoàn thành rồi, cho tới bây giờ, lão nhân thân thể vẫn tính là bình thường, ngoại trừ huyết áp, huyết chỉ có chút cao ở ngoài.

"Kiểm tra xong sau khi, liền xuất viện đi." Lão nhân nói.

Hắn có thể cảm giác được, chính mình tuy rằng bị tránh thoát ngu ngu quảng ngã, thế nhưng chính là quảng ngã hạ cờ, không có gì đáng ngại, đều là một cái thôn, hẳn cũng không muốn biết quá cương, con cái của chính mình làm có chút quá đáng. Còn nữa nói rồi, không có chuyện gì ai nguyên nhân nằm viện a? Này không phải là cái gì cát chuyện lợi, lão nhân đã có tuổi, mê tín lắm!

"Biết rồi ba, kiểm tra xong ta liền xuất viện, việc này cũng không thể như thế xong." Con trai của hẳn nói.

"Người còn muốn kiểu gì?"

"Tôn trọng người, thế nào cũng phải cho chút bồi thường chứ?" Trung niên nam tử kia nói.

"Bồi thường, cái gì bồi thường, này đều nguyên bộ kiểm tra một lần, bỏ ra vài ngàn, còn bồi thường cái gì? !" Lão nhân có chút không vui.

"Ba, việc này ngài cũng đừng quản, nghe ta!" Người đàn ông trung niên ngữ khí rất cường ngạnh.

"Ta gọi điện thoại cho hần, người này còn ở trong bệnh viện đây, người cũng không đến, có ý gì? !" Nói, hần liền cầm điện thoại di động lên bấm điện thoại dây số.

Trong sơn thôn, lúc này Vương Diệu chính chuẩn bị xuống núi, trong túi điện thoại di động đột nhiên hưởng lên, cầm lấy đến vừa nhìn, là một cái mã số xa lạ.

"Này, người tốt."

"Này, Tiểu Diệu, ta là người thúc a, người điều này cũng không đến bệnh viện nhìn." Trong điện thoại truyền đến cái kia để hần cảm thấy phiền chán âm thanh.

"Chuyện gì, tiền được rồi!" Vương Diệu ngữ khí rất lạnh.

"Đủ, nhưng là "

Đầu bên kia điện thoại người kia lời còn chưa nói hết, Vương Diệu trực tiếp cúp điện thoại, đối với loại này phẩm hạnh người, hần một câu đều đều không muốn cùng với nhiều lời.

Đồ, đồ, đồ.

"Quái, có ý gì, có hiểu lễ phép hay không? !" Người đàn ông trung niên nghe trong điện thoại truyền đến mạnh âm, có chút tức giận, muốn lại đánh tới.

"Sau đó lại đánh đi, đến phiền cha ta." Một bên nữ tử nghe được kêu tên thanh, vừa vặn đến phiền bọn họ.

Hai người bồi tiếp lão nhân tiến vào thái siêu thất, bác sĩ nhìn một chút tờ khai, kiểm tra khá là cẩn thận, đầy đủ hơn mười phút.

Khi bọn họ ấn lại thái siêu cuộn phim cho bác sĩ xem thời điểm, thầy thuốc kia lông mày hơi nhíu một hồi.

"Ngày mai còn muốn làm một cái kiểm tra, phụ thân người bụng có u."

"Cái gì? !" Trung niên nam, nữ nghe xong trực tiếp sùng sốt.

"Nghiêm trọng sao?"

"Cái này khó nói, cần lại kiểm tra một chút, tốt nhất có thể làm một cái bệnh lý cắt miếng, trước tiên không cần vội vã xuất viện." Thầy thuốc kia nói.

Này hai huynh muội sau khi đi ra ngoài cùng lão nhân nói rồi một hồi tình huống, thế nhưng không nói bệnh sự, cũng là sợ lão nhân lo lắng, chỉ nói là bác sĩ đề nghị nhiều hơn nữa trụ hai ngày quan sát một chút.

"Còn trụ, ta cảm giác rất tốt!" Lão nhân có chút không vui.

"Để ngài trụ, người liền trụ, lại không cần người dùng tiền." Người đàn ông trung niên ngữ khí lại vừa cứng lên ,

Vừa nghe từ giọng điệu này, lão nhân cũng không nói lời nào, ngồi ở trên giường sinh hờn dỗi.

Người đàn ông trung niên lại đi ra ngoài tìm thầy thuốc hỏi, thầy thuốc kia nói ngày mai vừa vặn có trong thành phố có liên quan phương diện chuyên gia đến ngồi chẩn, đến thời điểm có thể xin hần đến nhìn một chút, thế nhưng muốn ngoài ngạch trả tiền.

"Phó, phiền phức ngài cho sắp xếp một hồi." Người đàn ông trung niên đáp, ngược lại lại không phải hoa chính mình tiền. Thầy thuốc kia nghe xong biểu thị gật cho sắp xếp.

Vương Diệu lái xe tiến vào Liên Sơn huyện thành, đi tới Chu Hùng phụ tử thuê phòng chỗ ở.

Lần thứ hai nhìn thấy chu vũ khang thời điểm, đứa bé này khôi sắc đã được rồi quá nhiều, sắc mặt hồng hào, hơn nữa có ánh sáng trạch, âm thanh trong trẻo rất nhiều, con mắt cũng có thần, con mắt dưới mắt túi cũng biến thiên, hơn nữa cả người rộng rãi rất nhiều, cũng đồng ý nói chuyện.

Chẩn đoán bệnh kết quả cũng rất tốt, đứa bé này thân thể chuyển biến tốt rất nhanh, dù sao ở độ tuổi này ở đây, một khi đem những bệnh này chứng áp chế hoặc là nói là đi trừ, để nguyên bản thiếu niên sinh cơ bản ra, liền sẽ đưa đến hải lòng hiệu quả.

"Ta nhìn người một chút cánh tay chứ?"

Đây là Vương Diệu chữa bệnh cho hần này đem một tháng tới nay, lần thứ nhất xem cánh tay của hần.

Rất gầy, rất nhỏ, khô héo như sài, da dẻ cũng nhăn nheo, không ánh sáng, phẳng phất là một đoạn cây khô.

Từ tay trái bắt đầu, một con kéo dài tới vai.

Vương Diệu nhẹ nhàng cẩn thận kiểm tra, một bên kiểm tra một bên nhẹ nhàng hoặc theo : dề hoặc nắm, đồng thời hỏi chu vũ kháng cảm thụ.

Nếu như đem người thể bên trong kinh lạc so sánh phức tạp hệ thủy, đưa đến là thân thể người vận tải các loại chất dinh dưỡng cùng cái khác vật chất tác dụng, như vậy, Vương Diệu trước mắt đứa bé này cánh tay trái bên trong dòng sông cũng đã trầm tích, đường sông bị bùn cát buồn mẫn, dòng nước không cách nào thuận lợi thông qua, tự nhiên cũng không cách nào đưa đến vận tải tác dụng, trong này phần lớn không cách nào thông suốt, trực tiếp phá hỏng, một số ít nhưng có thể tạo được một ít tác dụng, thể nhưng cũng là giữa trầm tích trạng thái.

"Như thế nào, bác sĩ Vương?" Đem Vương Diệu kiểm tra xong sau khi, một bên Chu Hùng nhẹ giọng hỏi.

"Ta tận lực thử xem." Đối với loại bệnh này, Vương Diệu cũng không niềm tin tuyệt đối, chỉ có thể nói thử xem.

Ở Chu Hùng nơi này ở lại : sững sờ sau một thời gian ngắn, Vương Diệu liền cáo từ rời đi, sau đó tiện đường đi tới một chuyển bệnh viện huyện, nhìn vị lão nhân kia, hẳn đến thời gian khá là xảo, trong phòng bệnh trừ hẳn ra, cũng không có người nào.

"Ngài khá hơn chút nào không?"

"Tốt lắm rồi." Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, lão nhân hơi hơi lúng túng.

Từ ngày hôm qua chuyện kia phát sinh sau khi, trong thôn này hậu sinh đã làm rất tốt, dùng nhanh nhất thời gian đem mình đưa tới nằm viện, làm toàn bộ kiểm tra, chính mình không tổn một phần tiền, điều này làm cho hẳn cảm giác thật không tiện.

"Vậy thì tốt, bác sĩ nói thế nào?" Đối với ông lão này, Vương Diệu thái độ liền muốn được rồi rất nhiều.

"Bác sĩ nói để ở trụ hai ngày nhìn."

"Được, vậy thì lại trụ hai ngày."

Vương Diệu cũng không có ở phòng bệnh ở lâu thêm, sau khi đi ra đi tới phòng làm việc của thầy thuốc, hỏi một hồi lão nhân tình huống.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Tâm có nộ làm sư hống

"Cái gì, bụng có u?" Nghe được chuyện này, Vương Diệu sững sờ.

"Sáng sớm hôm nay vừa kiểm tra được, ngày mai gặp có chuyên gia lại đây ngồi chẩn, đến thời điểm lại xác nhận một hồi, căn cứ kinh nghiệm của ta, tốt độ khả thi gặp lớn hơn một chút, người cũng không cần quá lo lắng." Hắn còn tưởng rằng Vương Diệu là vị lão nhân kia cái gì thân thích, khuyên lon.

"Cảm tạ người, ta biết rồi."

Sau khi nói xong, Vương Diệu xoay người rời đi, hiện tại hẳn toán rõ ràng tại sao vị lão nhân kia lại muốn nằm viện quan sát một quãng thời gian.

"Ai, Tiểu Diệu đến rồi!" Vương Diệu ở đi thang máy lúc xuống lầu trùng hợp đụng tới từ bên ngoài trở về cái kia cái người đàn ông trung niên.

"A." Vương Diệu lạnh lùng đáp một tiếng.

"Vừa vặn, có cái sự nói cho người một hồi a, gia gia người còn phải ở lại đây hai ngày." Người đàn ông trung niên nói.

"Hừm, là được hai ngày!" Vương Diệu tức giận nói.

"Vâng, ta vừa nãy tra xét một hồi, tiền nằm bệnh viện khả năng không quá đủ, như vậy, người trực tiếp đem tiền cho ta là được, đỡ phải nhiều đi một chuyến." Trung niên nam tử kia nói.

Vương Diệu nghe xong trực tiếp đứng ngây ra ở tại chỗ.

Thật vô liêm sỉ a, quả thực vượt quá sự tưởng tượng của hắn.

Keng, thang máy đột nhiên đến.

Vương Diệu cũng không nói lời nào, một bước tiến vào trong thang máy.

"Ai, người cho cái đáp lời a!" Người đàn ông trung niên thấy thế sốt ruột đạo, theo truy tiến vào trong thang máy.

"Người sẽ không phải muốn quýt nợ chứ? !" Người này ở trong thang máy lớn tiếng nói.

Trong thang máy không ngừng hai người bọn họ, ánh mắt của những người khác đều lạc ở trên người bọn họ.

Không khí này kỳ thực rất lúng túng, người bình thường phỏng chừng gặp không cách nào nhìn được, mặc kệ chuyện gì hoặc là lừa gạt, tạm thời dè xuống, sau đó tìm một chỗ không người lại nói, có thể vị này hiển nhiên cùng người thường tư duy không giống, căn bản không để ý người chung quanh ánh mắt cùng cái nhìn.

"Ta bệnh của phụ thân, nhưng là người gây nên!"

Ha ha, Vương Diệu nở nụ cười, bị tức nở nụ cười.

Đây là cỡ nào vô liêm sỉ, không biết xấu hổ a!

"Bị ngu lòi một hồi, có thể ngã ra cái u đến?" Vương Diệu không nhìn được hỏi.

"Người vậy cũng chưa chắc, vạn nhất sự tình liên khéo như vậy?" Trung niên nam tử này hiển nhiên không nghĩ tới Vương Diệu trở lại hỏi bác sĩ chuyện này, thế nhưng suy nghĩ chuyển rất nhanh.

Vương Diệu nghe xong cũng không ở nhiều lời, chẳng muốn cho người như thế phí lời, đồ tăng chút buồn phiền.

Keng, thang máy đến lầu một, Vương Diệu một bước đồ đi ra ngoài, cùng người như thế cùng nhau, ở lâu thêm một giây đồng hồ cũng là dẫn vật.

"Ai, người đứng lại!" Trung niên nam tử kia cũng theo đi ra, một phát bắt được Vương Diệu cánh tay, "Người ngày hôm nay nhất định phải đem lời nói rõ này bạch!" Hắn biến đổi mặt nói.

"Buông tay!" Vương Diệu lạnh lùng nói.

"Ha, người "

Vương Diệu đột nhiên vùng lên, trung niên nam tử kia chỉ cảm thấy một nguồn sức mạnh vọt tới, tay không tự nhiên thoát ra, sau đó thân thể không nghe sai khiến, rầm lập tức ngã ngồi trên mặt đất.

Nơi này nhưng là bệnh viện huyện lầu một phòng khách, người đến người đi, dày đặc nhất địa phương, trong lúc nhất thời trong đại sảnh không ít người ánh mắt đều rơi vào hai người kia trên người, Vương Diệu cũng không thèm nhìn tới người kia một chút, mặt lạnh bước nhanh rời đi, trung niên nam tử kia đứng dậy, vẫn muốn nghĩ đuổi tới, nhưng là lại không biết nghĩ tới điều gì, dừng bước, chỉ là nhìn Vương Diệu rời đi bóng lưng, ánh mắt có chút hung ác.

"Người chờ ta, việc này không dễ yên!"

Ra bệnh viện, Vương Diệu cũng không có trực tiếp lái xe về nhà, đầu tiên là gọi một cú điện thoại, sau đó đi tới một chỗ, Liên Sơn huyện thành to lớn nhất luật sư sự vụ sở, tìm một cái chuyên nghiệp luật sư, đem tình huống của chính mình nói rồi một hồi.

Gặp nam tử kia vô liêm sỉ sắc mặt sau khi, hắn cảm thấy được đối phương khả năng còn có thể lại vô liêm sỉ một ít, chính mình vẫn là sớm làm chuẩn bị tốt.

Đối với pháp luật phương diện cố vấn cùng, Vương Diệu tiền trả rất hào phóng, đối phương vừa nhìn tính toán khả năng là cái thời gian dài khách hàng, tiếp đón lên cũng rất dễ bụng, ở trong phòng tiếp tân cẩn thận hiểu rõ này kiện chuyện đã xảy ra, cũng làm một chút ghi chép.

"Sự tình phát sinh thời điểm, lúc đó có còn hay không những người khác ở đây?"

"Không có." Vương Diệu quả đoán lắc đầu một cái.

Lúc đó chỉ có một con ngưu, một con chó, một con ung, đương nhiên, còn có rất nhiều cây cối.

"Ồ trên núi hán là không thiết bị giám sát chứ?"

"Không có." Đối với này, Vương Diệu vô cùng khẳng định, chỉ cần hán không lắp đặt, không ai gặp nhàn ở Nam sơn trên lắp đặt thiết bị giám sát.

"Vậy chuyện này liền dễ làm, từ pháp luật phương diện nói, quan trọng nhất chính là chứng cứ, đối phương không có bất kỳ chứng cứ nào chứng minh chuyện này cùng ngươi có quan hệ." Người luật sư kia cười nói, ở trong mắt hán, trước mắt chuyện này vốn là cái vấn đề nhỏ, thậm chí ngay cả vấn đề cũng không đáng xưng là.

Trải qua đối phương một phen nói rõ và giải thích, Vương Diệu cũng hơi hơi thở phào nhẹ nhõm, đồng thời toát ra thời gian dài hợp tác ý đồ.

"Đây là số điện thoại của ta, nếu như ngươi có yêu cầu có thể bất cứ lúc nào gọi, 24 giờ tiếp nghe." Vị này hơn ba mươi tuổi luật sư nói.

"Được rồi, cảm tạ."

Từ người luật sư này sự vụ sở sau khi trở về, Vương Diệu liền lái xe về nhà, khi hán lúc về đến nhà, đã là quá buổi trưa, không nghĩ tới trong nhà còn có khách.

"Làm sao mới trở về, Xuân Vinh cũng chờ ngươi một hồi lâu." Trương Tú Anh nói.

"Trở về?"

Ở gia đình hán làm khách chính là cái cùng Vương Diệu tuổi không chênh lệch nhiều người trẻ tuổi, sắp tới 1m8 cái đầu, lưng hùm vai gấu, người này là lần trước Vương Diệu chẩn đoán được đến cái kia hoạn có tắc động mạch con trai của ông lão, mấy ngày trước còn chuyên môn đến nhà đến biểu thị quá cảm tạ.

"Hùm, mới vừa trở về, nhanh ngồi."

"Các người trước tiên trò chuyện." Trương Tú Anh nói lời này liền đến bên ngoài.

Vương Diệu đứng dậy cho Vương Xuân Vinh rót một chén nước.

"Sự tình ngày hôm qua xử lý thế nào rồi?" Vương Xuân Vinh nói.

"Há?" Vương Diệu nghe xong sững sờ, không nghĩ tới đối phương đến lại chính là chuyện này.

"Vương nghĩa đức ở trong thôn danh tiếng không phải là rất tốt a!" Vương Xuân Vinh cười nói, "Muội muội của hán cũng không sao thế".

Vương nghĩa đức, chính là cái kia để Vương Diệu vô cùng phiền chán người trung niên.

"Hiện tại còn ở bệnh viện ở đây."

"Bệnh viện? Thương rất nặng?" Vương Xuân Vinh nghe xong sắc mặt hơi có chút biến hóa, Vương Diệu có thể cảm giác được, đây là đối phương đang lo lắng.

"Không nặng, kiểm nghiệm kết quả đi ra, chỗ lợi hại nhất lúc cánh tay có nguy hiểm tổ chức bầm tím, thế nhưng ngày hôm nay ta đi thời điểm, hán bụng có cái u."

"U, ngã lập tức còn có thể ngã ra cái u đến? !" Vương Xuân Vinh nghe xong sững sờ, "Hán sẽ không phải muốn hỏi ngươi đòi tiền trị liệu cái kia u chứ?"

"Hùm, ta nhìn hán có ý nghĩ này."

"Hán đây Mad cũng quá không biết xấu hổ!" Vương Xuân Vinh nghe xong bầu không khí nói.

Vương Diệu nghe xong cười cười không nói, Vương Xuân Vinh lại ngồi một hồi, cuối cùng lưu lại một câu nói.

"Có cái gì cần phải địa phương của ta, lên tiếng chào hỏi."

"Được, cảm tạ."

Vương Diệu nghe xong rất là cảm động, kỳ thực trong ngày thường giữa hai người cũng chính là tình cờ gặp lên tiếng chào hỏi mà thôi, cũng không có bao nhiêu giao tình, mà chính mình có điều vô ý trong lúc đó cử động, đối phương lại như vậy nhớ kỹ.

Vương Xuân Vinh đi rồi, Vương Diệu ở nhà ăn chút gì, sau đó lại tiếp tục lên Nam sơn.

Đầu tiên là lên núi kiểm tra một lần, hán trước đó vài ngày gieo xuống cái kia 72 cái cây, sinh trưởng tình huống cực kì tốt, đây là được lợi từ cái kia cỏ nước suối đức duyên có, lá cây xanh biếc như tảo, toả ra sức sống tràn trề.

"Mọc rất tốt, tiếp tục duy trì." Hấn nói chuyện vổ vổ một thân cây thân cây.

Bên cạnh, chó đất vui vẻ ngoắt ngoắt cái đuôi.

Quay một vòng sau khi, hấn biến tiến vào phòng nhỏ, rót một chén trà, trong tay cầm một quyển kinh thư, thấp giọng đọc lên.

Thời gian, theo kinh văn chậm rãi trôi.

Đến chạng vạng thời điểm, hấn xuống núi, về đến nhà bên trong, còn chưa tới trong nhà, liền nghe đến bên trong truyền đến ồn ào tiếng.

"Vương Phong Hoa, việc này ngươi cho lời giải thích."

Thanh âm này, thật hung hăng, thật ồn ào, khiến người ta không nhịn được sinh ra đánh người kích động.

Vương Diệu từng thanh môn đẩy ra.

Là ai, dám dùng như vậy ngữ khí cùng cha của chính mình nói chuyện!

Rất nhanh, hấn liền nhìn thấy quen thuộc sắc mặt.

Chẳng trách, nghe vào thanh âm này có chút quen tai, khiến người ta phiền chán quen tai, người này không phải người khác, chính là ngày hôm nay ở trong bệnh viện để Vương Diệu đầy đủ biết được, người có thể vô liêm sỉ, không biết xấu hổ đến trình độ nào vương nghĩa đức.

Mà hấn đối diện chính là Vương Diệu cha mẹ, xem hai người sắc mặt, hiển nhiên là bị tức đến không nhẹ.

"Vừa vặn, ngươi trở về." Hấn vừa nhìn thấy Vương Diệu sau khi, càng đến tinh thần đến, "Ngày hôm nay ở bệnh viện sự tình vẫn chưa xong đây!" .

"Lập tức rời đi nơi này." Vương Diệu từ trong túi tiền lấy điện thoại ra.

"Cái gì? !" Vương nghĩa đức sững sờ.

"Lập tức rời đi, bằng không ta báo cảnh sát nói ngươi lên xông vào nhà dân, ý đồ bất chính." Vương Diệu nắm điện thoại di động, khuôn mặt rất lạnh.

"Ngươi đánh a!" Vương nghĩa đức nghe xong nói.

"Tốt!" Vương Diệu nói chuyện trực tiếp bấm trên trán đồn công an điện thoại.

Vừa nghe điện thoại thông, vương nghĩa đức cũng há hốc mồm.

"Các ngươi chờ đó cho ta, việc này ta và các ngươi không để yên, Vương Phong Hoa, ngươi nuôi con trai ngoan!"

"Cút!"

Vương Diệu không thể nhịn được nữa, thể tức đột nhiên sôi trào lên, găm lên giận dữ, phảng phất sấm sét giữa trời quang giống như vậy, chấn động đến mức phụ cận cửa sổ một trận hưởng.

Cái kia vương nghĩa đức sợ đến cả người run cầm cập một hồi, mặt sau còn muốn nói lời hung ác trực tiếp biệt tiến vào trong bụng, xoay người phản hận rời đi, còn đem Vương Diệu nhà cửa sắt lớn mạng "Àm" một tiếng.

"Ba mẹ, xin lỗi, chọc giận các ngươi tức rồi!" Vương Diệu xoay người đối với cha mẹ chính mình đạo, hấn hoàn toàn không nghĩ tới đối phương lại không biết xấu hổ đến này bên trong trình độ, trực tiếp tìm tới cửa.

Vương Phong Hoa cũng không nói lời nào, đốt thuốc ở nơi đó sinh hờn dỗi, Trương Tú Anh sắc mặt đỏ chót, đây là bị tức giận đến. Từ khi đi tới trong thôn này, nàng rất lâu không sinh quá như vậy khi.

"Việc này, ta gặp xử lý, các ngươi nghỉ sớm một chút."

Vương Diệu nói xong, tiến vào gian phòng, cơm đều không ăn.

Chuyện này, tuyệt đối không thể liên như thế xong!

Hấn rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng.

Suy nghĩ một hồi, hấn cầm điện thoại di động lên gọi điện thoại.

Là một đầu khác, một chỗ hộ gia đình bên trong, vương nghĩa đức chính đang tức giận.

"Mad, cái kia gia hai không một đồ tốt!"

Vốn là, ngày hôm nay là cái nam thời cơ, đáng tiếc.

Bên ngoài, sắc trời vừa đen xuống không bao lâu.

Ồ, đột nhiên nhớ tới còi báo động đâm thủng sơn thôn yên tĩnh.

"Không được, việc này không thể liên như thế xong!" Hai chén rượu rơi xuống đồ, sắc mặt đỏ chót, hai mắt phát xích vương nghĩa đức không biết từ nơi nào lấy ra một cái sáng loáng dao, dựa vào rượu sức lực liền ra cửa phòng, mới vừa đi tới trong sân liền nghe đến bồng bồng bồng, có người gõ cửa, còn ở bên ngoài gọi tên của hắn.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Màn đêm thăm thăm thâm đao lắc lắc

"Vương nghĩa đức, lập tức mở cửa!"

"Ai kêu lão tử!" Vương nghĩa đức lung lay đến tới cửa, cửa vừa mở ra, cả người hắn sững sờ.

Cảnh sát!

Ngoài cửa hai cảnh sát cũng sững sờ.

"Ta đột, cái tên này trong tay có đao!"

"Các ngươi làm gì?"

Vương nghĩa đức không biết uống rượu uống nhiều rồi, trán rút gân, vẫn là đột phát tính trong lời nói khu cùng vận động đầu mỗi không bị khống chế, đến rồi một câu nói như vậy, then chốt là hắn nói câu nói này thời điểm còn có một động tác, tay phải múa đao.

"Ai, trong tay ta chính là món đồ gì?"

"Cái tên này muốn làm gì? !"

"Vương nghĩa đức, ngươi làm gì, thanh đao thả xuống!" Hai vị cảnh sát phía sau còn có một cái cường tráng hán tử, thấy thế một tiếng rống to.

A!

Vương nghĩa đức sững sờ.

Hai cảnh sát thấy thế đột nhiên đem hắn ngã nhào xuống đất.

Leng keng một tiếng, đao nhọn rơi xuống đất, ném ra rất xa.

Hai người chặt chẽ đem một thân mùi rượu vương nghĩa đức đè xuống đất, sau đó lấy ra còng tay khảo lên, áp hướng phía ngoài trên xe cảnh sát.

"Các ngươi dựa vào cái gì bắt ta, ta lại không phạm tội!" Vương nghĩa đức vẫn cứ không thành thật, ra sức phản kháng.

"Ngươi cho ta luôn đi!" Một người trong đó cảnh sát đi tới liền cho hắn đến rồi một hồi, lập tức, hắn thành thật không ít, rượu cũng tỉnh rồi một nửa.

"Ca, ngươi đến giúp một chút ta, ta không phạm chuyện gì a!" Hắn quay đầu quay về phía sau cái kia cường tráng đại hán nói.

"Tiến vào đồn công an, cố gắng phối hợp cảnh sát đồng chí công tác." Tráng hán kia vô cùng bình tĩnh nói.

Hắn là trong thôn này liên phòng thủ đội trưởng, buổi tối còn ở nhà lúc xem truyền hình đột nhiên nhận được trên trần đồn công an điện thoại, nói một hồi đến hai cái cảnh sát, có một số việc cần hắn hỗ trợ, bình thường trong thôn liên phòng thủ đội trưởng cùng đồn công an quan hệ đều tốt hơn, hắn nghe xong vội hỏi chuyện gì, đối phương chỉ nói là đi tìm một người, thế nhưng không nói người tên, không chỉ trong chốc lát, hai cảnh sát liền đến trong thôn, vừa nghe đến bọn họ nói ra tên, Vương Kiến Cường liền ý thức được tối nay khả năng có việc.

Nhưng là thật đến nhà của người này bên trong, vừa nhìn thấy trông cửa sau trong tay đối phương còn cầm sáng loáng dao, hắn đầu liền vù lập tức lớn hơn, hai vị này cảnh sát nhưng là chính mình mang đến, nếu như thật xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, vậy mình có thể có không thể trốn tránh trách nhiệm, lúc đó hắn liền hận không thể đi tới đưa cái này uống bị vàng đầu gia hỏa một gậy tuốt cũng.

"Còn ca, còn giúp bận bịu, người hắn mã là ở hồ ta đem, người chờ xem người!" Vương Kiến Cường tâm lý hồ, cái tên này ở trong thôn cũng là xưng tên vô lại, tính gây sự, tiến vào đi tiếp thu một hồi tư tưởng giáo dục lại cũng tốt.

"Người cho ta vào đi thôi!" Một người cảnh sát một cái để lại vương nghĩa đức đầu, đem hắn nhét vào trong xe cảnh sát.

Xe cảnh sát vụt sáng này đèn hiệu cảnh sát rời đi.

Đại khái sau một tiếng, trên trần đồn công an phòng trực bên trong.

"Ta thật lén xông vào nhà dân, không đe dọa ai!" Vương nghĩa đức cuối cùng cũng coi như rõ ràng tại sao mình bị ban đêm mời đến đến rồi, hóa ra là Vương Phong Hoa cái kia toàn gia! Bọn họ lại gọi điện thoại báo cảnh sát nói mình lén xông vào nhà dân, còn đe dọa bọn họ!

Trời đất chứng giám, hắn đi vào thời điểm là đập xuất giá, còn gọi một cỗ họng, trước khi đi chính là lược roi xuống cú lòi hung ác, cái kia cũng coi như là đe dọa sao? !

"Người lại suy nghĩ thật kỹ!" Một người trong đó cảnh sát vỗ bàn nói.

Hắn tối hôm nay hết sức khó chịu, đột nhiên nhận được điện thoại, nhường ra cảnh, nói là có người tự tiện xông vào nhà dân, uy hiếp đe dọa, hơn nữa là điểm danh đạo tính, tính toán nơi này đầu có chút môn đạo, liền lập tức xuất cảnh, không nghĩ tới sẽ gặp phải như thế mở ra tử là, gọi mở cửa liền nhìn thấy sáng loáng dao, nhưng là đem hai người bọn họ sợ hết hồn, này nếu như không cẩn thận trúng vào lập tức, cái kia không được trọng thương, không làm được hoàn thành liệt sĩ, càng muốn bọn họ càng ngày khi.

"Lúc đó nhìn rất hoành, hiện tại xin tha chịu thua, chậm!"

"Ta thật không có!"

"Người nửa đêm bên trong cầm dao làm gì?"

"Ta này không phải sợ có người xấu à!" Vương nghĩa đức nói.

"Người xấu, ai là người xấu!" Hai người cảnh sát kia vừa nghe lời này càng nóng.

"Họ là người xấu, người là người tốt, lấy dao chơi hoành người tốt, thật tốt, rất tốt!"

"Người là đánh lén cảnh sát người biết không? !" Một người trong đó cảnh sát nói.

"Ta, ta không có a!"

"Căn cứ 《 Trung Hoa nhân dân cộng hòa quốc trị an xử phạt điều lệ 》, thứ năm mươi điều" một người trong đó cảnh sát dường như học thuộc lòng sách giống như vậy, trực tiếp chuyển ra pháp luật điều.

"Phạt tiền, tạm giam!"

Nghe được như vậy chữ sau khi, vị này vương nghĩa đức trực tiếp sững sờ, đừng xem hắn thường ngày ở trong thôn rất lẳng, thế nhưng này lại là lần đầu tiên tiến vào đồn công an, nhưng là dọa cho phát sợ, hắn hiện ở trong lòng là một trăm hồi hận a!

"Cảnh sát đồng chí, ta sai rồi!"

"Nói một chút đi, sai cái nào!"

Ngày thứ hai, thiên còn không sáng, Vương Diệu liền rời giường, mình làm điểm bữa sáng sau khi, cho chó đất bỏ thêm điểm thức ăn cho chó, sau đó bắt đầu rồi một ngày bận rộn.

Bên dưới ngọn núi người trong thôn cũng bắt đầu rồi một ngày bận rộn.

"Cái gì, bị vô vào đi tới!"

Sáng sớm, có mấy nhà người liền nghe đến hung hăng bạo tin tức, vương nghĩa đức tối ngày hôm qua bị cảnh sát bắt quần rồi đồn cảnh sát, hiện tại còn

chưa có trở lại.

"Hắn phạm vào chuyện gì a?"

"Này ai biết."

"Nên, trong ngày thường chuẩn bị làm chuyện tốt!"

Sáng sớm, bát quái chi phong cũng đã ở ngọn núi nhỏ này trong thôn thối lên.

Trên bầu trời, mây trắng từng đoá từng đoá, ánh mặt trời xán lạn.

Nam sơn bên trên, phòng nhỏ bên trong.

Một cái chảo,

Mấy vị thuốc,

Nhàn nhạt mùi thuốc phiêu mẫn phòng nhỏ.

Vương Diệu ở ngao chế thuốc, vì là phụ thân của Vương Minh Bảo.

Khổ tham, chỉ? Hạc ân 8. tư?

Đều là chút phổ thông được liệu, phương thuốc cũng coi như là cỏ mới, chỉ là Vương Diệu ở bên trong tăng thêm một điểm linh chi cùng sơn tinh, tăng thêm nguyên khí.

Gâu gâu gâu, bên ngoài truyền đến chó sủa tiếng, phải làm là có người lên núi, Vương Diệu ở trong phòng ngao được, cũng vì đứng dậy.

"Đề hắn đi vào." Chỉ là với bên ngoài hô một câu, sau đó bên ngoài tiếng chó sủa liền ngừng lại.

"Người nuôi chó này đều thông linh, lại có thể nghe hiểu người nói chính là cái gì." Đẩy cửa vào nhà chính là Vương Minh Bảo, "Lại ngao được đây?"

"Hừm, trà ở trên bàn, muốn uống loại kia chính mình phao."

"Được rồi." Vương Minh Bảo nghe xong cũng không khách khí, trực tiếp cho mình rót một chén Tây hồ Long Tỉnh, bưng chén trà, cầm con ngựa chui vào đến Vương Diệu phụ cận.

"Người tính tình này, thực sự là tuyệt vời, để ta khẳng định ngồi không yên."

"Quen thuộc là tốt rồi." Vương Diệu cười nói.

"Nói một chút xảy ra chuyện gì đi, ở trong điện thoại cũng không nói rõ ràng."

Vương Minh Bảo ngày hôm nay chuyên chính là vì chuyện tối ngày hôm qua đến, chiều hôm qua phát sinh chuyện kia sau khi, Vương Diệu vào nhà suy tư rất lâu, sau đó cho Vương Minh Bảo gọi một cú điện thoại, nói rõ ý nghĩ của chính mình, đối phương lúc đó vừa nghe liền phát hỏa, còn có người dám trong thôn bắt nạt đến huynh đệ trong nhà trên đầu, lập tức cùng chính mình anh em gọi một cú điện thoại, sau đó có đêm hôm qua cảnh sát vào thôn, đem vương nghĩa đức mời đến trong đồn công an "Tâm sự" cái kia một chỗ.

Nói dễ nghe một chút, đây là dùng pháp luật thủ đoạn bảo hộ chính mình hợp pháp quyền lợi không bị người khác xâm hại; nói khó nghe điểm, đây chính là "Lấy công mưu tư", là "Chính người".

Đối với này, Vương Diệu nghĩ tới, hắn muốn cho có mấy người biết, hắn Vương Diệu, người nhà của hắn, không phải quả hồng nhũn, không phải ai cũng có thể nắm. Một cái người trong thôn thì thế nào, giảng đạo lý liên tục, cho không biết xấu hổ, vậy cũng chỉ có thể dùng chút biện pháp cực đoan!

Vương Diệu bình tĩnh đem chuyện đã xảy ra tự thuật một lần, đêm hôm qua cùng Vương Minh Bảo trò chuyện thời điểm, hắn nói cũng không tế.

"Ai, lúc ở trong thôn, ta ngược lại thật ra không nhìn ra, cái này vương nghĩa đức lại còn có như thế không biết xấu hổ một mặt." Vương Minh Bảo nghe xong cũng là khí nở nụ cười.

"Hừm, ta cũng coi như là từng trải qua." Vương Diệu nói chuyện vọng hỏa bên trong thêm một cái sài.

"Việc này không thể liên như thế quên đi!" Vương Minh Bảo nói.

Liên Sơn huyện thành, bệnh viện huyện bên trong.

"Người ca sao còn chưa tới?" Lão nhân có chút nóng nảy nói.

"Không có chuyện gì, ta bởi ngài đến liền hành."

Thật vất vả đứng hàng chuyên gia, con trai của chính mình nhưng không có đến, không thể làm gì khác hơn là do khuê nữ bởi tiếp, đồng thời làm kiểm tra,

"Không có chuyện gì, là tốt, không lớn, ngài ở độ tuổi này cũng không muốn làm giải phẫu, uống thuốc không chế một hồi, cũng không bài trừ biến mất khả năng."

Nghe xong lời của thầy thuốc, ông già này cùng nữ nhi của hắn đều thở phào nhẹ nhõm, mới vừa trở lại trong phòng bệnh, nữ nhi của hắn điện thoại liền nghĩ ra đến, tiếp lên nghe xong không vài câu, sắc mặt đều thay đổi.

"Cái gì, xảy ra chuyện gì?!"

"Ba, ta trước tiên về nhà một chuyến, có chút việc, sau đó ta để khánh vừa tới bởi ngài a!" Cô gái nói,

"Có việc ngại liền đi làm, ta này không có chuyện gì." Lão nhân nói.

"Ai, ta buổi chiều trở về." Nữ tử nói xong liền vội vàng vàng rời đi.

Nam sơn bên trên, Vương Diệu đem dược oa na Ly Hòa chồng, sau đó đem bên trong dược thang đựng vào dược trong bình.

"Cho, đây là cho thúc thúc phối chế dược thang, ôn phục, hai ngày uống xong liền có thể."

"Cảm tạ."

Vương Minh Bảo ở trên núi làm thật một lúc sau mới mới rời khỏi.

"Chuyện này, có chừng có mực." Ở hắn lúc rời đi, Vương Diệu có dặn một câu.

"Yên tâm, ta tâm nắm chắc, nếu không là xem ở một cái thôn phần trên, lần này nhất định để hắn dễ chịu!" Vương Minh Bảo lạnh lùng nói.

Vương Minh Bảo sau khi rời đi, Vương Diệu lên núi, di chuyển một khối tiến vào cao ba thước, một thước rộng tảng đá.

Hắn này trận, có cây, có thạch, có nước.

Thụ vì là khuôn, như người chỉ cốt. Thạch vì là tá, như người chỉ phủ tạng, nước vì là linh, như người dòng máu.

Nơi này!

Tảng đá định thật vị, Vương Diệu dùng sức nhấn một cái, tảng đá kia mạnh mẽ bị ép tiến vào trong đất một khối.

Đây là khối thứ bốn, này trong trận, cần chín khối như vậy núi đá, phân biệt bày ra ở không giống vị trí, này Nam sơn này một bên ở gần thích hợp, có thể sử dụng chính là núi đá đều bị Vương Diệu dùng đến.

"Phải đến một bên khác tìm xem nhìn."

Nói xong, hắn liền chuẩn bị leo núi, đi Nam sơn một bên khác tìm chút thích hợp tảng đá.

Đất, trên bầu trời, đột nhiên một tiếng ung minh.

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn trời, thấy chim điều hâu đáp xuống, sau đó bỏ lại một vật, rơi vào trước người của hắn, cái kia ung nhưng là bay đến phụ cận trên cây.

Cúi đầu vừa nhìn, là vẫn máu me đầm đìa thỏ rừng.

"Có ý gì, đại hiệp?"

Cát, chim điều hâu kêu một tiếng.

Gâu gâu gâu, một con đi theo Vương Diệu bên cạnh chó đất cũng hưng phấn gọi lên.

"Thỏ nướng từ ăn?"

Vương Diệu vừa nhìn liền biết này hai con kẻ tham ăn đang suy nghĩ gì, từ khi hắn lần thứ nhất vì chúng nó nướng thịt thỏ sau khi, chúng nó tựa hồ liền thích loại kia mùi vị, chỉ cần là chim điều hâu cầm lấy món ăn dân dã, đều sẽ để Vương Diệu khảo khảo, thậm chí ngay cả con chuột cũng không ngoại lệ.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Vài câu hàn huyên 1 chén nước chè xanh

"Được, cho các người khảo."

Một đồng sai, ngọn lửa nổi lên.

Xử lý tốt tho rùng gác ở ngọn lửa bên trên, từ từ nung, hương vị chậm rãi nhẹ nhàng đi ra.

"Muốn ăn cái gì mùi vị, tư nhưng mà, còn ma cay?" Vương Diệu cười hỏi tồn ở một bên, một đôi mắt trừng trừng nhìn chăm chăm nung thịt thô chó đất.

Lung trông, trà lời hần chính là hai tiếng không hài lòng lắm chó sủa.

Bên dưới ngọn núi trong thôn trang, thôn bí thư chỉ bộ trong nhà.

"Thúc, đây là người có thể chiếm được quản a!" Một cái trung niên nữ tử lau lệ nói.

Vương Kiến Lê cũng không nói lời nào, chỉ là cúi đầu hút thuốc, thật một lúc sau vừa mới mở miệng.

"Việc này, các người làm không đúng, này không phải lừa người sao?"

Đêm hôm qua chuyện đã xảy ra hần là biết rồi, chuyện kia phát sinh không bao lâu, Vương Kiến Cương liền đến gia đình hần với hần đem việc này nói rồi, hần từ căn nhắc tỉ mỉ một hồi, sau đó gọi điện thoại, liền đại khái đoán được sự tình nguyên do.

"Cái kia hậu sinh, há lại là các người tưởng tượng đơn giản như vậy."

Làm người lương thiện, cũng không ý nghĩa mặc người ức hiếp.

Thiện lương cùng mềm yếu trong lúc đó cũng không có tất nhiên liên hệ.

"Thúc, ta biết sai rồi, phiền phức ngài nói nghe một chút tình đi, đến cùng là một cái thôn." Cô gái kia nói.

Nàng nhận được điện thoại sau khi, lập tức đi tới một chuyến trên trấn đồn công an, kết quả người cùng bản chưa thấy, thật vất vả sai người tìm quan hệ, biết rồi một chút tin tức, nói là ca ca của mình đe dọa người ta, còn cầm dao uy hiếp cảnh sát, như thế vừa nghe, nàng cả người đều dọa sợ, nghĩ tới nghĩ lui, chỉ có thể tìm thôn bí thư chỉ bộ hỗ trợ, trên đường tới, cẩn thận suy nghĩ một chút, cảm thấy việc này rất có thể cùng cái kia Vương Diệu nhà có quan hệ.

"Biết là một cái thôn, các người lúc trước còn như vậy làm?" Vương Kiến Lê lạnh mặt nói.

Việc này không dễ xử lý, cái kia hậu sinh, hần là biết chút ít, lại không nói cái khác, chỉ bằng hần cùng Vương Minh Bảo cái kia thân như huynh đệ bình thường quan hệ, việc này liền không dễ xử lý, cái kia phụ thân của Vương Minh Bảo lúc này có thể chính là trên trấn trưởng trấn, khí thế chính thịnh, nghe nói, trên trấn bí thư gần đây thân thể không tốt lắm, vì lẽ đó trên trấn sự tình chủ yếu là hần định đoạt, một số thời khắc, có một số việc, chính là hần chuyện một câu nói.

"Cùng với tìm ta, không bằng đi tìm hần." Vương Kiến Lê nói.

Việc này, hần không muốn giúp việc này, không muốn dính líu.

"Chuyện này..." Cô gái này đúng là hơi lúng túng một chút, nàng không muốn đi tìm Vương Diệu người nhà, chủ yếu là cảm thấy băn khoăn.

"Vào lúc này lại biết không tốt ý tứ, lúc trước thời điểm làm sao không cái này giác ngộ a?" Vương Kiến Lê thấy thế thăm nói.

"Người nhà của hần, dễ nói chuyện." Thấy đối phương không chịu đi, Vương Kiến Lê lại bỏ thêm một câu nói.

"Được, vậy ta liền đi thử xem."

Nữ tử hạ quyết tâm sau khi, rời đi Vương Kiến Lê nhà, sau đó đi trong thôn trong siêu thị mua ít thứ, trực tiếp đi tới Vương Diệu trong nhà, nàng đứng ở ngoài cửa, do dự thật mấy phút vừa mới gõ cửa đi vào.

"Đại ca, chị dâu." Vừa vào cửa, nhìn thấy Vương Phong Hoa cùng Trương Tú Anh đang ở sân bên trong, nàng liền cười hỏi.

"Người sao đến rồi?"

Trong sân phu thê hai người nhìn thấy cô gái này sau khi đều sửng sốt một chút.

...

"Khối đá này không sai!"

Nam sơn một bên, Vương Diệu nhìn trước người này mới núi đá, ước cao bằng một người, vài thước rộng, mơ hồ thành một phương hình dạng của ngọn núi.

"Kiếm về đi, bãi vào trong trận."

Nói làm liền làm, hần phân eo chìm xuống, hai tay siết lại tảng đá, hơi dùng sức, cái kia ước có mấy trăm cân tảng đá lại lay động một chút.

Tê, hô, hần thâm hút vài hơi khí, thể tức lưu chuyển gia tốc lên, như nước sông chạy chồm.

Lên!

Một tiếng a, cái kia núi đá theo tiếng mà lên, bị hần mạnh mẽ từ đất bên trong rút ra.

Này đôi cánh tay, quả thực có vạn ngàn cân khí lực.

Sau đó hần liền kéo lại này mới trên núi đá sơn, mấy trăm cân trọng lượng, trên núi lại là gồ ghề nhấp nhô, bản không cái gì con đường, tự nhiên là vô cùng vất vả, dù hần có nội tức giúp đỡ, khí lực cũng hơn xa người thường, đi một chút xa cũng cần dừng lại nghỉ ngơi một chút, hao hết khí lực, thật vất vả đem này mới núi đá tha lên núi, xuống dưới nhìn tới liền có thể nhìn thấy vừa trông xuống không mấy ngày cây cối.

Keng keng keng, hần trong túi tiền điện thoại hưởng lên, lấy ra vừa nhìn, là trong nhà đánh tới, để hần buổi trưa xuống núi một chuyến, có việc nói với hần.

Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu phục lại từ từ đem này mới núi đá hướng về bên dưới ngọn núi đi chuyển.

lại nói, lên núi dễ dàng xuống núi khó.

Câu nói này dùng ở di chuyển này mới núi đá bên trên là không thể thích hợp hơn.

Lao lực sức của chín trâu hai hổ, Vương Diệu vừa mới đem này mới núi đá na đến vị trí thích hợp, nhưng chưa vội vã đứng lên đến.

Thật vào lúc này trên núi cũng không có bao nhiêu người, trên căn bản đã xuống núi đi ăn cơm, nếu bị người nhìn thấy tình cảnh vừa nãy, không chắc lại muốn lan ra đi thế nào lời đồn, dù sao, đó là nặng mấy trăm cân thời điểm, người bình thường không cần nói là đi di chuyển, chính là để nó nhúc nhích đều cơ hồ không thể.

Làm Vương Diệu xuống núi khi về nhà đã là hơn một giờ chiều.

"Làm sao mới trở về?" Vừa vào cửa, mẫu thân hần liền hỏi.

"Ồ trên núi có một số việc, trì hoãn một hồi, gọi ta hạ xuống có chuyện gì không?"

"Ăn cơm trước, cơm nước xong lại nói." Mẫu thân của Vương Diệu nói.

"Ngài cùng cha ta còn không ăn đây?"

"Không, không phải rất đói."

Người một nhà cùng nhau đã ăn cơm trưa, Vương Diệu giúp đỡ mẫu thân thu thập xong bát đĩa.

"Tối ngày hôm qua, vương nghĩa đức bị trên trần cảnh sát bắt đi." Vương Phong Hoa đột một điều thuốc nói.

"Hừm, việc này ta biết."

"Người gọi điện thoại?"

"Vâng." Vương Diệu vì cha mẹ các rót một chén nước.

"Chuyện này..." Trương Tú Anh nghe xong cau mày.

Cái đôi này ở tối ngày hôm qua xác thực là bị cái kia vương nghĩa đức tức giận không nhẹ, thế nhưng cũng không nghĩ tới con trai của chính mình lại dùng phương pháp này đến trừng phạt đối phương, dưới cái nhìn của bọn họ, việc này làm hơi quá rồi, dù sao cũng là một cái trong thôn ra mắt, đều có thể luận lên, ở một cái trong thôn, ngẩng đầu không gặp cúi đầu thấy, ai cũng không muốn huyền não quá cương, hơn nữa hai người này cũng là thật mặt mũi người, việc này nếu như truyền đi, sẽ bị người chê cười.

"Vừa nãy vương nghĩa quyền đã tới."

Chẳng trách! Nghe xong mẫu thân một câu nói này, Vương Diệu biết cha mẹ chính mình tại sao đột nhiên gọi mình về nhà, chính là vì việc này.

"Tới làm gì?"

"Cầu xin, việc này a, người suy nghĩ thêm, gần như là được." Trương Tú Anh nói.

"Hóa hầu vẫn chưa tới, chờ một chút."

Diện đối với cha mẹ chính mình, Vương Diệu cũng là nói rồi nội tâm ý nghĩ, cha mẹ chính mình tâm địa thiện lương, biết tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, nhưng là có mấy người không giống nhau, vô lại quen thuộc, người như thế rất dễ dàng được rồi vết sẹo đã quên đau, vì lẽ đó, muốn cho hấn đau một lần, liền đau dữ dội, tốt nhất có thể đau thấu tim gan, để hấn vững vàng mà nhớ kỹ, sau đó không dám tái phạm!

Như vậy kẻ ác, đến cố gắng trì trì, cố gắng mài mài.

"Còn chờ bao lâu a?" Trương Tú Anh nghe xong hỏi.

"Việc này các người quản, nếu như lại có thêm người đến hỏi việc này, các người liền đẩy nói không biết." Vương Diệu nói.

Vương Phong Hoa từ đầu đến cuối không lên tiếng, chỉ là yên lặng mà hút thuốc.

"Việc này, ta và mẹ của người mặc kệ, chính người bắt bí." Cuối cùng, hấn bóp tắt trong tay yên, nói rồi một câu nói như vậy.

"Được."

Việc này, cũng coi như thế định.

Vừa lúc đó, bên ngoài truyền đến tiếng cửa mở, cửa lớn mở ra, tiến vào tới một người yếu điệu mỹ nhân.

"Tỷ?"

Vương Diệu sững sờ, sau đó dụi dụi con mắt, có điều hai cái cuối tuần không gặp, chính mình này tỷ tỷ hình tượng đại biến, tóc dài xén, cả người trở nên càng thêm gọn gàng, đương nhiên với đẹp dễ phương diện này là không gặp nửa phần.

"Cha, mẹ." Vương Như cười vẫn an, âm thanh lại ôn nhu rất nhiều.

Tê, tình huống thế nào? !

Lão hai cái đối diện một chút, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, Vương Diệu ngồi ở một bên, vuốt cằm.

"Tỷ, chỉ một mình người trở về, tỷ phu ta đây?"

"Cái gì anh rề, nói lung tung, mẹ, ta còn chưa ăn cơm nữa."

"Ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, ta đi làm cho người, muốn ăn cái gì?" Trương Tú Anh cười nói.

"Tùy tiện."

"Tỷ, này đều hơn nửa tháng không thấy người, đều bận rộn gì sao?" Vương Diệu đứng dậy cho người chị gái ngã chén nước nóng.

"Ta điều động công việc." Vương Như cười nói.

"Điều động, điều cái nào?"

"Còn ở cục nông nghiệp, bộ ngành điều động, nói chuẩn xác, là thăng." Vương Như đắc ý nói.

"Thăng, người?"

"Người có ý gì, không hy vọng người tỷ ta thật đúng không? Ta ở bên trong cục nỗ lực đó là rõ như ban ngày, thăng chức là chuyện đương nhiên sự tình!" Vương Như lễ thăng khí hùng nói.

"Chúc mừng, vậy tối nay có thể chiếm được để mẹ làm thêm trên hai món ăn, chúng ta cố gắng chúc mừng một hồi, ta lão Vương trong nhà cũng ra cán bộ!"

"Đó là!"

...

Ở nhà bồi tiếp chị gái hàn huyên gặp thiên, Vương Diệu liền lại tới Nam sơn.

Lên núi sau khi, Vương Diệu xác nhận một hồi vị trí, sau đó đem vùng núi đào ra một cái đường kính ước 1 mét, thâm vượt qua nửa mét hố, sau đó đem từ sơn một bên khác làm ra phía kia núi đá dựng đứng lên, dùng sức ấn ấn, lại tiếp tục dùng thổ ổn định.

Bận rộn xong sau khi, hắn liền tiến vào trong phòng nhỏ, cho người rót một chén nước chè xanh, sau đó lấy ra một quyển Đạo kinh, nhẹ giọng đọc lên.

Liên Sơn huyện thành bên trong, một tòa biệt thự bên trong.

Một đôi phu thê, ngồi ở trong phòng khách, nhẹ giọng trò chuyện.

"Làm sao, người muốn thế hắn hỏi một chút?" Nữ tử hỏi.

"Hừm, về tình về lý, đều nên hỏi một chút, dù sao, lần này hắn giúp ta một đại ân." Người đàn ông trung niên nói.

"Vậy thì hỏi một chút đi."

"Ta vẫn là tự mình đi một chuyến."

"Được, hôm nào đem hắn xin mời đến nhà tới làm khách chứ?" Nữ tử cười nói, tú lệ uyển ước.

"Đây là ý kiến hay!"

Nam tử cầm điện thoại di động lên gọi một cú điện thoại sau khi, liền cùng thê tử cáo biệt, cách cửa nhà.

Buổi chiều, hai ba giờ, một chiếc xe hơi lái vào sơn thôn nhỏ, sau đó ở thôn nam đầu dừng lại, trên xe xuống một người đàn ông trung niên, mang kính râm, dọc theo sơn đạo, lên Nam sơn.

Ồ, khẽ than thở một tiếng.

Hắn xa xa mà liền nhìn thấy Nam sơn bên trên những người cây cối.

"Có ít ngày không đến rồi, lại loại nhiều như vậy thụ!"

Người khác còn ở giữa sườn núi, liền nghe đến trên núi tiếng chó sủa, đến phòng nhỏ ở ngoài, theo bản năng ánh mắt tách ra hai bên đã có ngón cái giống như độ lớn cây giống, không sai nhìn qua luôn có loại chói mắt, choáng váng đầu cảm giác, cũng không biết là loại nguyên nhân nào.

"Diễn đại ca, mau mời tiến vào." Vương Diệu đẩy cửa vừa nhìn, đến chính là người quen, liền mời đến trong phòng nhỏ.

Vài câu hàn huyên, một chén nước chè xanh.

Xin nhớ quyền sách thủ phát tên miền: . Điện thoại di động bản xem link:

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Yêu chân

"Lúc này mới mấy ngày không có tới, người núi này trên lại có biến hóa lớn như vậy!" Điền Viễn Đồ than thở. $E\Omega\Delta \vdash \text{tiểu } \mathbb{A} \text{ nói } Ww \mathbb{W}. h$
IXIAOSHUO.COM

"Trong lúc rảnh rồi, loại mấy viên thụ, to lớn son, nhàn rồi có chút đáng tiếc." Vương Diệu cười nói.

Ngày hôm nay làm sao rảnh rồi lại đây?"

"Là có việc muốn nhờ người hỗ trợ." Điền Viễn Đồ cũng không giấu giếm điểm điểm, nói rất trực tiếp, mấy ngày nay đến ở chung, hắn đã biết một ít đôi phương tính khí, có việc cứ việc nói thẳng, không cần quanh co lòng vòng.

"Nói một chút coi." Vương Diệu mỉm cười nói.

"Người có thể ra chân sao?"

"Ra chân, đi đâu?" Đây đã không phải lần đầu tiên có người mời hắn ra chân.

"Đào thành."

Nghe được cái này địa danh, Vương Diệu không trả lời ngay, cái thành phố này tuy rằng cự cách quê hương của chính mình cũng không phải rất xa, phi thường nổi danh, thế nhưng hắn vẫn đứng là không đi qua.

"Bằng hữu của người?"

"Không phải bản thân của hắn, mà là con trai của hắn." Điền Viễn Đồ nói.

"Tốt nhất trước tiên cho ta nhìn một chút hắn ca bệnh."

"Được, cái này ta mau chóng đưa tới cho người."

"Có thể mang ta chung quanh nhìn sao?" Tán gẫu xong chuyện này sau khi, Điền Viễn Đồ đột nhiên đưa ra một cái đề Vương Diệu cảm thấy rất bất ngờ yêu cầu.

"Tốt." Vương Diệu cười nói, đây là này mấy cái thường xuyên đến người trong lần thứ nhất có người đưa ra yêu cầu như thế.

Hai người ra phòng nhỏ, hướng về trên núi đi đến.

"Người được thảo này, trưởng thế thật tốt!" Đây đã không phải lần thứ nhất nhìn thấy, thế nhưng mỗi lần xem, vẫn cảm thấy kinh ngạc.

Vương Diệu nghe vậy chỉ là cười cười.

"Đây là? !" Điền Viễn Đồ ở một cây dưới cây dừng bước, nhìn một cây kỳ thực cũng không tính là đặc biệt bắt mắt thực vật.

"Nhân sâm? !"

"Vâng." Đây chính là Vương Diệu ở năm trước gieo xuống nhân sâm.

"Người còn loại cái này?"

"Cũng không tính trồng trọt, chỉ là thử xem." Vương Diệu giải thích.

Đối với người thường mà nói, đại thể bộ phận thuốc bắc bọn họ là không biết, thế nhưng như là nhân sâm, linh chi, hà ô những dược thảo này, bọn họ thật tốt gặp biết một chút, bởi vì bất kể là TV, truyền hình tác phẩm vẫn là bên trong, không ít nhắc tới chúng nó, đem chúng nó nói vô cùng thần kỳ, không chỉ có thể kéo dài tuổi thọ, hơn nữa có thể tăng cường công lực, càng sâu người, có thể cải tử hồi sinh. Có vài loại ghi chú rõ thuốc bắc cũng xuất hiện ở 《Linh thảo lục》 bên trong, nhân sâm, linh chi đều ở trong đó, có điều là thay đổi cái tên gọi.

Cây phong, cây đa, án thụ...

"Người trồng trọt những cây này mọc có vẻ như có rất nhiều loại a?" Điền Viễn Đồ vừa đi vừa nhìn nói.

"Là không ít."

Quay một vòng sau khi, Điền Viễn Đồ cảm giác được hơi một chút, liền dừng lại nghỉ ngơi một chút, mà bên cạnh hắn Vương Diệu nhiều nhất xem như là làm nóng người mà thôi.

"Nơi này không khí thật tốt!" Điền Viễn Đồ thở dài nói.

Liên Sơn huyện thành thậm chí Hải Khúc thị đều không có bao nhiêu công nghiệp nặng cùng cao ô nhiễm xí nghiệp, không khí chất lượng cũng coi như là không sai, nhưng là cùng núi này thôn so với tự nhiên là kém một chút.

"Núi này trên sinh hoạt nhìn như có chút cô quạnh, quạnh quẽ, thế nhưng là cũng có một phen tình thú, hơn nữa lâu dài ở tại trong hoàn cảnh như vậy, là đối với thân thể mới có lợi." Điền Viễn Đồ lúc này đến lúc đó có chút ước ao Vương Diệu.

Này điểm tĩnh, tự tại sinh hoạt, không cần suy nghĩ quá nhiều, không có nhiều như vậy người lừa ta gạt, chỉ là đi một chút nhìn, liền cảm thấy được tâm tình khoan khoái rất nhiều.

"Ta thực sự là ước ao người a!" Điền Viễn Đồ than thở.

"Chỉ cần người nghĩ, người cũng có thể quá cuộc sống như thế." Vương Diệu nghe xong cười nói.

Xác thực, lấy Điền Viễn Đồ hiện tại tài lực cùng giao thiệp, bao một ngọn núi, thấy mấy chỗ phòng, quả thực không muốn quá ung dung.

Vấn đề là hắn có nguyện ý hay không thích hợp từ bỏ hiện ở trong tay sự nghiệp mà lựa chọn mặt khác một loại phương thức sống.

"Chờ một chút đi!" Điền Viễn Đồ thở dài thườn thượt một hơi nói.

Wang Diu nghe xong cười cợt không nói gì, đối phương như vậy trả lời, cũng coi như là chuyện trong dự liệu. Dù sao, không phải ai đều có thể từ bỏ ngàn tỉ sự nghiệp, quy ân điền viên, này cũng phải cân tương đương quyết đoán cùng dũng khí.

Quay một vòng sau khi, hai người lên núi.

Sơn tuy không cao, bằng mực viễn vọng vẫn là có thể nhìn thấy chỗ rất xa, khiến lòng người ngực triển khai.

Sau khi xuống núi, hai người lại về trong phòng nhỏ ngồi ngồi.

Ở chuyện phiếm thời điểm, Điền Viễn Đồ hỏi Vương Diệu có được hay không vì hắn kiểm tra thân thể một cái, đối với Vương Diệu y thuật, hắn vẫn vô cùng hiếu kỳ, một bộ được có thể giải bệnh lâu bệnh trầm kha, chỉ hỏi được, nhưng chưa từng tìm y.

"Không vội, uống trước chén." Vương Diệu vì hắn rót một chén nước chè xanh.

Chờ hơi ngồi chỉ chốc lát sau vừa mới vì hắn xem mạch.

"Xem mạch? !" Thấy thế Điền Viễn Đồ khá là giật mình.

Ở chẩn đoán bệnh trong quá trình, Vương Diệu lông mày hơi nhíu trứ.

"Người thân thể phần lớn tình huống hài lòng, chỉ có một chỗ, người phần lưng được quá thương?"

"Đúng, là vết thương cũ." Nghe đến đó, Điền Viễn Đồ kinh ngạc một hồi, hắn phần lưng xác thực được quá thương, có điều đó là ở hơn hai mươi năm trước, lúc đó hắn còn ở trong bộ đội làm lính.

"Người bị thương thời điểm, hắn là thực sự mùa đông chứ?"

"Không sai, người đây đều có thể biết? !" Điền Viễn Đồ nghe xong về mặt kinh ngạc trực tiếp hiển lộ ở trên mặt.

Biết hắn phần lưng có giao tình nhanh, chuyện này cũng không không phải hắn đặc biệt khó, thông qua xem mạch xác thực là có thể có thể thấy, thế nhưng đơn thông qua xem mạch liền biết hắn phần lưng có giao tình nhanh, hơn nữa là ở hắn mùa đông thời điểm bị thương, này nhưng là quá mức kinh người, thực sự là "Thần kỳ" .

"Người phần lưng có tà hàn, đã xâm nhập vào lá phổi bên trong, người lá phổi thường xuyên gặp có nỗi khổ riêng, đặc biệt là mùa đông đặc biệt lợi hại chứ?"

"Vâng." Điền Viễn Đồ nói.

"Tại sao không còn sớm tìm đến ta?" Vương Diệu đạo, hắn cái kia cự nhanh không phải là nhìn qua như vậy nhẹ, đã vào phủ tạng bên trong, tuy rằng không đến nỗi uy hiếp đến tính mạng, thế nhưng càng là lui về phía sau liền càng đi trù.

"Ta cũng từng chung quanh xem qua, ở phía nam thời điểm từng đụng phải một vị miêu y, hắn mở cho ta một bộ phương thuốc, tại đây bệnh làm thời điểm dùng, mấy năm qua, đau cũng không phải lợi hại như vậy, chỉ là có nỗi khổ riêng, bởi vậy cũng là không coi là chuyện to tát." Điền Viễn Đồ giải thích.

"Như vậy a."

"Người có biện pháp vì ta trừ tận gốc bệnh này?"

"Cái này phải cho ta suy nghĩ thật kỹ." Vương Diệu cũng không vội vã đáp lại.

Bệnh kín vào phủ tạng bên trong, muốn nhỏ nhưng có phải là dễ dàng như vậy, cần thích hợp thuốc.

Diễn Viễn Đồ là mang theo kinh ngạc cùng thán phục rồi đi, vốn là, hắn tới trên núi mục đích chính là xin mời Vương Diệu xuống núi, vì chính mình vị kia giữa là bằng hữu, giữa là hợp tác đồng bọn hỗ trợ, nhưng không nghĩ, hắn có thể nhìn ra chính mình bệnh kín, hơn nữa quá nửa là có biện pháp có thể giải quyết, này càng làm cho hắn đã được kiến thức Vương Diệu phạm chỗ.

Đề ăn mừng Vương Như "Thăng chức", cơm tối làm rất là phong phú.

Một nhà bốn chiếc đều uống một chút rượu.

"Tỷ, chúc mừng ngài thăng chức." Ở trên bàn cơm, Vương Diệu cười hướng mình chị gái chúc rượu.

"Cảm tạ."

"Thế nhưng, ta cảm thấy, ngài chuyện quan trọng hơn là cho ta mang vị liên anh rể trở về."

"Uống rượu!" Vương Như nghe xong trừng Vương Diệu một chút.

"Tiểu Diệu lời này nói rất đúng, ngài này đều sắp ba mươi!" Trương Tú Anh mở ra làm bầm hình thức, liên tiếp nói rồi thật mấy phút.

"Mẹ, ngài dùng bữa!" Vương Như vội vàng cho mẹ mình trong bát đĩa rau, còn không quên ở dưới đáy bàn đá Vương Diệu.

Người một nhà, vừa nói vừa cười, vui vẻ ấm áp, bất tri bất giác, sắc trời bên ngoài liền tối lại.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu ở nhà ở lại một hồi, mãi đến tận sắp tới chín giờ thời điểm mới mới rời khỏi.

Mùa xuân buổi tối, không ở tự mùa đông như vậy lạnh giá, gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt, ngược lại là có chút ấm áp, Vương Diệu dọc theo quanh co khúc khuỷu sơn đạo mà đi, đi không nhanh không chậm. Lên Nam sơn sau khi, rót một chén nước nóng, cái kia ghé xếp, ngồi ở trong viện, dựa vách tường, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chó đất từ ổ chó bên trong đứng dậy, đi tới trước người của hắn ngã xuống.

"Tam Tiên, ngài nói ngày mai sẽ như thế nào?"

Uông, chó đất nhẹ giọng kêu to.

"Ta đoán, ngày mai nên trời mưa."

Vũ là ở ngày kế buổi sáng bắt đầu dưới, cũng không lớn, tinh tế, kéo dài, mưa xuân, một hạng như vậy, cùng năm rồi so với, năm nay mưa xuân xem như là đúng lúc, cũng thật nhiều.

Mưa xuân không sợ nhiều.

Trên trần, trời mưa hơi lớn một chút.

"Còn muốn đi ra ngoài a?"

"Hừm, còn có chút sự không hết bận, buổi sáng ở đi chuyển."

"Ngươi cái này trường trần thật đúng là đủ bận bịu, ngày hôm qua uống bao nhiêu a?"

"Không nhiều, ba chén rượu." Người đàn ông trung niên cười nói, "Khoan hãy nói, này Tiểu Diệu cho được cũng thật là có hiệu quả, uống vào sau khi mới hai ngày, cảm giác cả người đều thoải mái hơn nhiều, cái bụng cũng không như vậy đau."

"Mình Báo không phải đã nói sao, hắn có bản lãnh thật sự, lần trước hắn bệnh của gia gia còn không nhờ có người ta. Buổi trưa về nhà ăn cơm, không cho ở bên ngoài."

"Được, nghe lời ngài!"

...

Vương Diệu tới gần buổi trưa vừa mới xuống núi, hắn này vừa tới cửa nhà, liền nhìn thấy một người từ nhà mình đi ra, nữ nhân này hắn nhận thức, mấy ngày trước còn vừa từng qua lại.

"Trở về, Tiểu Diệu." Vừa nhìn thấy Vương Diệu, cô gái kia lập tức cười tiến lên lại đây chào hỏi.

"Vâng." Vương Diệu đơn giản một chữ làm trả lời chắc chắn.

"Mấy ngày trước sự, là không đúng, đây là nằm viện tiêu tốn chi phí, ta đều cho đem ra, ngươi đếm xem?"

Cô gái này là bị mời đến đồn cảnh sát vương nghĩa đức muối muối, nàng ngày hôm nay vì mình ca ca sự chuyên môn đến rồi ngày thứ hai chuyển, nhưng là vừa đi Vương Diệu trong nhà, cha mẹ hắn lại không nói tiếp, ý tứ việc này là Vương Diệu làm, bọn họ không biết, này không nàng mới vừa từ bên trong đi ra, đang chuẩn bị đi trên núi tìm hắn đây.

Vương Diệu tiếp nhận phong thư, cũng không nhìn thêm, từ bên trong lấy ra sáu trăm đồng tiền, đưa cho nữ tử.

"Cho lão nhân mua vài món đồ, xem như là tâm ý của ta." Sau khi nói xong, Vương Diệu xoay người liền hướng trong phòng đi.

"Ai, ngươi thúc sự?",

"Lấy đao hù dọa cảnh sát, việc này thế nào cũng phải chờ bọn hắn giảm nhiệt sau khi nói sau đi."

"Có thể..." Vương nghĩa quyền đã có chút tức giận, đối với một cái vấn đề như vậy ăn nói khép nép, chuyện này đối với nàng mà nói là một loại khuất nhục, nàng phồng lên nhiều lần, khó nghe chút lời nói đến bên mép lại nuốt xuống.

"Vậy thì phiền phức Tiểu Diệu ngươi tốt nhất tâm."

"Biết rồi."

Vương Diệu mở cửa lớn ra thời điểm vừa vặn đụng tới chính mình chị gái, nhìn thấy hắn sau khi liền từng thanh hắn quãng đến một bên, hồi ngày ấy sinh sự tình, Vương Diệu bình tĩnh nói một lần.

"Thực sự là quá phận quá đáng, không nghĩ tới, cả nhà bọn họ lại vẫn là như vậy người!" Vương Như nghe xong bầu không khí đạo, "Ngươi làm đúng, nên cho bọn họ điểm vị đáng nếm thử."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Đua xe tìm đường chết

"Việc này ta gặp xử lý. E tiểu nói WwW. 1XIAOSHUO.COM" Vương Diệu nói.

Người một nhà nghe xong cũng là không lại nói nhiều cái gì.

Ở nhà sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu cũng không có vội vã lên núi, ở nhà ở lại: sững sờ hơn nửa buổi chiều, mưa tạnh trụ sau khi hắn mới lên núi, lên núi sau khi, hắn lại tiếp tục đi tới sơn một bên khác, sau đó đem một khối so sánh lần trước thiếu nhỏ hơn một chút tảng đá vận đến trong hàng ngũ, sắp đặt ở một cái vị trí thích hợp.

"Còn kém mấy khối!"

Vương Diệu hoạt động một chút, xoay người lại tiếp tục lên núi, ở sơn một bên khác, như vậy núi đá cũng không có thiếu, chỉ có điều nhiều ở sườn núi, như muốn khiến lấy tới, đến tiêu pha chút hoảng hốt.

Vũ, vẫn còn chưa hoàn toàn ngừng, còn ở tán tán lạc.

Ở sườn núi dựa vào dưới vị trí, Vương Diệu lại phát hiện một khối thích hợp núi đá, nhỏ bé cũng không nhỏ, liền liền chuẩn bị đem này mới núi đá cho tới chính mình bố trí Tụ linh trận bên trong, sau cơn mưa trên núi có chút lầy lội, tha vận lên đến càng là tốn sức.

Hành không bao xa, hắn liền cần dừng lại nghỉ ngơi một chút.

Đúng là trong cơ thể hắn nội tức, trong lúc vô tình, lưu chuyển độ tựa hồ đang vô hình trong lúc đó gia tăng rồi rất nhiều.

Cho đến đến trên đỉnh ngọn núi, Vương Diệu đột nhiên dừng lại, tự có cảm ứng, sau đó cũng không để ý mặt đất lầy lội, ngồi khoanh chân, nội tức như nước sông giống như vậy, tuôn trào không ngừng, dọc theo kinh lạc một đường chuyển về.

Vù, hình như có cái gì chấn động, tựa hồ là cái gì bị mở ra, Vương Diệu thân thể hơi chấn động một cái, sau đó liền khôi phục bình thường.

"Lại là một mạch!"

Này một phen làm lụng, đúng là có ngoài ngạch thu hoạch, một mạch thông, tiện thể liền trên thân thể một mối cũng xua tan không ít.

Chờ đem khối đá này đặt thật sau khi, sắc trời đã tối lại, Vương Diệu cũng không ở trên núi quá nhiều dừng lại, đi xuống núi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vương Diệu đưa tỷ tỷ của chính mình đi trong thành đi làm, ngày này sương mù khá lớn, trên đường tầm nhìn rõ rất ngắn, Vương Diệu mở tương đối chậm.

Ồ, một chiếc kiểu nhỏ xe lấy cực nhanh độ từ hần bên cạnh xe chạy mà qua, ở vị thiên, không có mở bất kỳ đèn báo hiệu.

Vương Diệu thấy thể lông mày hơi hơi nhíu nhíu. Loại này thiên, mở thật sao nhanh, là gặp nguy hiểm.

Lại về phía trước mở ra một đoạn lộ trình, Vương Diệu mơ hồ nhìn thấy gì đó, chậm lại xe.

"Làm sao?" Ngồi ở vị trí kế bên tài xế vị trí Vương Như đạo

"Không có chuyện gì, phía trước thật giống có tai nạn xe cộ."

Chậm chậm đi rồi có điều mười mét, quả nhiên thấy phía trước ra tai nạn xe cộ, hơn nữa là nhiều chiếc xe đụng vào nhau.

Đó là? !

Vương Diệu nhìn ở trong chiếc kia bắt mắt nhất màu vàng ô tô.

"Là xe buýt trường học!"

Không có do dự chút nào, hần xoay một vòng hướng về đèn đem xe nghe được bên đường, sau đó liền xuống xe.

Đây là một chỗ chữ T giao lộ, ba chiếc xe đụng vào nhau, từ tình huống hiện trường đến mở, mà trong đó tội khôi họa là mặt khác một chiếc kiểu nhỏ xe, nó bị đụng vào mấy mét ở ngoài vòng bảo hộ một bên, xe đều phiên, nghiêm trọng biến hình, Vương Diệu nhìn kỹ, chính là lúc trước độ nhanh chóng từ hần khí bên cạnh xe xe cái kia một chiếc. Mặt khác ba chiếc xe hơi có phải là vì tránh né nó mà đụng vào nhau.

Cái kia phiên cút ra ngoài tiểu bên trong ô tô người bị thương tình huống không rõ, này mấy chiếc xe thương nhân nhìn qua thương cũng không phải rất nặng, chỉ là cái kia xe buýt trường học bên trên còn có một chút hài tử.

"Cháy!"

Không biết ai hô một tiếng.

Vương Diệu tìm theo tiếng nhìn tới, chỉ thấy cái kia xe buýt trường học phía dưới lại dấy lên hỏa, bên trong xe còn có hài tử.

Hần thấy thể vội vàng chạy đi qua hỗ trợ, xe buýt trường học môn va thay đổi hình, không mở ra, tài xế một bên môn cũng vẫn khá hơn chút, bọn nhỏ chỉ có thể từ nơi nào xuống xe, thể nhưng độ rất chậm, cái kia hỏa nhân nhìn liền đốt tới hòm thư.

Vương Diệu nhìn chung quanh một lần, giờ tay chính là hai quyền, đem hai phiên pha lê đánh nát.

"Từ nơi này hạ xuống!"

Bị kinh sợ hài tử vội vàng từ pha lê nơi hướng ra phía ngoài sợ, cái kia mấy chiếc có chuyện trên xe không người bị thương cũng chạy tới hỗ trợ.

Hồ, ngọn lửa lập tức bắt đầu cháy rừng rực, tán khuếch tán.

Nhanh lên một chút!

Cuối cùng, trong xe hài tử tất cả đều bị cứu ra, cái kia mấy chiếc xe cũng mặc kệ cái gì hiện trường, trực tiếp đem còn có thể thúc đẩy xe ra đến một bên.

"Nguy hiểm thật a!"

"Đây là cái gì xe buýt trường học, làm sao như thể dễ dàng liền cháy!"

Vương Diệu cúi đầu nhìn một chút mười mấy cái sợ hãi không thôi hải tử, sau đó vì bọn họ hơi hơi kiểm tra một chút, những hải tử này đều không bị thương tích gì, tỷ tỷ của hắn Vương Như thì lại đang an ủi này những hải tử này.

Nhìn sương mù dày, không biết cứu viện xe lúc nào có thể đến.

Giao thông bị ngăn cản đoạn, mặt sau xe đều bị ngăn cản, lui tới không giống.

"Ai u!" Hắn đột nhiên nghe được một thanh âm, ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy một người chính ôm bụng ngồi xổm ở bên đường, sắc mặt có chút khó coi.

Vương Diệu xem sắc mặt hắn khó coi, là tốt rồi tâm tiến lên đi qua hỗ trợ.

"Xin chào, thân thể ngươi không thoải mái?"

"Hừm, cái bụng đột nhiên đau dữ dội."

"Ta thể ngươi xem một chút đi, ta hiểu chút y thuật." Vương Diệu đạo, người này vừa nãy hỗ trợ cứu hải tử, rất tích cực.

"Có đúng không, vậy thì phiền phức ngươi." Người này hiển nhiên là đau dữ dội, sắc mặt đều trắng.

Vương Diệu đáp mạch thử một lần, sắc mặt lập biến.

Không được!

Trước mắt người này phúc xuất huyết bên trong, cần khẩn cấp trị liệu, nếu như xong, có thể sẽ xảy ra vấn đề lớn.

"Làm sao?" Bên cạnh hắn đồng bạn tiến lên hỏi.

"Hắn cần tiếp thu khẩn cấp trị liệu, càng nhanh càng tốt!" Vương Diệu nói.

"Này?!"

Ồ, vừa lúc đó, tiếng còi cảnh sát hướng lên.

Xe cảnh sát đến rồi, xe cứu thương cũng tới.

"Hô, đến vẫn tính là đúng lúc."

Xe cảnh sát hỗ trợ khai thông giao thông, sau đó sự cố xử lý xe thoát ra không cách nào di động xe cộ, cấp cứu xe hạ xuống bác sĩ vội vàng cứu chữa bởi vì tai nạn giao thông người bị thương viên, trận này tai nạn giao thông người bị thương có bốn cái, trong đó hai cái bị thương nhẹ, lần này sự cố dẫn người, cái kia chiếc xe hơi nhỏ người điều khiển thương nặng nhất : coi trọng nhất, trực tiếp ở vào trạng thái hôn mê, không rõ sống chết, một cái khác chính là Vương Diệu vừa chẩn đoán bệnh người này, phúc xuất huyết bên trong.

Bảng hữu của hắn ở đưa hắn trên cấp cứu xe thời điểm không quên nói thêm một câu.

"Phúc xuất huyết bên trong, làm sao ngươi biết?"

"Vừa nãy có vị bác sĩ cho hắn chẩn đoán bệnh, nói là vô cùng nguy hiểm." Bạn hắn nói.

"Biết rồi." Phụ trách ra chẩn thầy thuốc nói.

Cấp cứu xe vội vội vàng vàng rời đi.

Sau nửa giờ, bệnh viện huyện bên trong.

"Bệnh nhân này tình huống vô cùng nguy cấp, bệnh viện chữa bệnh điều kiện không cách nào xử lý, lập tức liên hệ thân nhân bệnh nhân, đồng thời làm tốt chuyển viện chuẩn bị."

"Cái gì, phủ tạng xuất huyết, ai nói?" Cấp cứu bộ một vị phó chủ nhiệm nghe xong sững sờ.

"Lúc đó tai nạn xe cộ hiện trường có một cái bác sĩ, hắn nói."

A, ngay vào lúc này, nằm đang di động giường bệnh nhân ra thông khí khổng tiếng la, có vẻ hết sức thông khí.

"Làm cT, thông báo chuẩn bị giải phẫu!"

"Được."

Sau hai mươi phút, netb SP; "Không cần nhìn kỹ, nội tạng xuất huyết, kiến nghị lập tức giải phẫu!" Thầy thuốc kia vừa nhìn quét hình kết quả lập tức nói.

Bởi vì là cấp cứu giải phẫu, sắp xếp rất nhanh.

Bệnh nhân này bằng hữu giúp một tay trước bận bịu sau.

Mắt nhìn bằng hữu của chính mình bị đẩy mạnh phòng giải phẫu bên trong, đợi không bao lâu, bệnh nhân này người nhà đều chạy tới.

"Thế nào rồi?" Cái kia vừa bị đẩy mạnh phòng giải phẫu nam tử mẫu thân gấp gấp hỏi.

"A di, đã tiến vào phòng giải phẫu, ngài cũng đừng quá sốt ruột."

Đại khái hơn hai giờ khoảng chừng : trái phải, giải phẫu hoàn thành, bệnh nhân bị đẩy đi ra.

"Con trai của ta sao môn dạng a, bác sĩ?" Bệnh nhân mẫu thân vội vã tiến lên hỏi.

"Giải phẫu rất thành công, cố gắng khôi phục, không có vấn đề gì." Phụ trách giải phẫu thầy thuốc nói, một mặt, bọn họ giải phẫu thời điểm tiến hành khá là thuận lợi, mặt khác, cũng bởi vì đưa chân đúng lúc, có độ công kích tiến hành xét nghiệm khoa đo lường, bớt đi một chút không cần thiết quy trình, tiết kiệm thời gian, điểm này cũng là rất nặng.

"Cái kia cảm tạ người."

"Nên, ta rất hiểu kì a, là vị nào bác sĩ phán đoán ra hấn ổ bụng bên trong sung huyết a?" Đây vì là phụ trách giải phẫu thầy thuốc nói.

"Ồ tai nạn xe cộ hiện trường một vị bác sĩ." Bệnh nhân này bằng hữu đạo, hấn đối với người kia ấn tượng tương đối sâu sắc, bởi vì người đó là người thứ nhất xông tới cháy giáo bên cạnh xe, cứu trợ những người bị nhốt hải tử.

"Cái kia có cơ hội, các người có thể chiếm được cố gắng cảm tạ người ta, hấn cung cấp phi thường trọng yếu, tiết kiệm không ít thời gian." Người thầy thuốc này nói.

Đem bệnh nhân đưa đến phòng bệnh sau khi, mẫu thân hấn liền hỏi con trai của chính mình bằng hữu, cái kia lòng tốt bác sĩ tên gọi là gì, thế nhưng hấn nào có biết a, lúc đó tình huống như vậy khẩn cấp, hấn căn bản là không nghĩ nhiều như thế.

Ai, cô gái kia nghe xong thở dài.

Nhờ vào lần này tai nạn xe cộ, Vương Diệu tỷ tỷ đi làm trễ.

Đây là nàng thăng chức sau khi lần thứ nhất đến muộn, hơn nữa là ở thứ hai, ở bên trong cục muốn phá lệ gặp thời điểm.

Có điều, nàng đối với này đúng là không có nói nhiều cái gì, ngược lại vẫn là vui cười hơn hờ, căn bản là không đem chuyện này ở trong lòng, ngược lại là bởi vì đang trên đường tới đụng tới tai nạn xe cộ chuyện này, có thể những hải tử kia, điều này làm cho nàng vô cùng cao hứng. .

Rời đi tỷ tỷ mình đi làm đơn vị, Vương Diệu không có vội vã về nhà, mà là ở Liên Sơn huyện thành bên trong quay một vòng, đi tới hai nơi, đầu tiên là đi tới Vương Minh Bảo trong cửa hàng.

"Nha, ngày hôm nay làm sao tới sớm như thế a?" Vương Minh Bảo cười đem hấn để tiến vào trong phòng khách, cho hấn rót chén trà.

"Đưa ta tỷ đi làm, lại đây đi dạo."

"Tới thật đúng lúc, ta này có việc thỉnh giáo người đây." Vương Minh Bảo nói.

"Chuyện gì?"

"Làm sao phán đoán nhân sâm tốt xấu?"

"Nhân sâm, làm sao đột nhiên hỏi cái này đến rồi?" Vương Diệu nghe xong hơi run run.

"Ta một bằng hữu gần nhất lấy một nhóm hoang đại sâm núi, chính đang cũng làm đây, ta cũng phải hai viên, cho lão gia tử bồi bổ thân thể, người cho nhìn." Vương Minh Bảo nói lời này từ trong ngăn kéo lấy ra một cái hộp, đưa tới Vương Diệu trước mặt.

Đông bắc dã sâm núi.

Vừa nhìn thấy bên ngoài mấy chữ này, Vương Diệu liền cười cợt, này đóng gói đúng là rất tân triều. .

Mở ra xem, nhân sâm cũng không nhỏ, mới nhìn rất dọa người, thế nhưng nhìn kỹ, liền biết, đây là nhân công bồi dưỡng ra đến, hơn nữa ở đào tạo trong quá trình sử dụng đặc thù đồ vật.

"Thế nào?"

"Này căn bản không phải cái gì đã sâm núi, là nhân công đào tạo, hơn nữa bỏ thêm thuốc, tốt nhất đừng liên tục dùng."

"A? !" Vương Minh Bảo nghe xong ở lại : sững sờ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Sàn sạt gió nổi lên mịt mờ trận thành

Kỳ thực trên thị trường vẫn tồn tại theo thứ tự hàng nhái hiện tượng, đặc biệt là những này nhu cầu đo tương đối cao được liệu, càng là như vậy, mà người bình thường không có có liên quan tri thức cùng kinh nghiệm, không thể rất tốt tiến hành phán đoán, thường thường sẽ phải chịu lừa dối, lấy nhân sâm làm thí dụ, trong đó nổi danh nhất chính là người đông bắc tham, đông bắc có tam bảo, nhân sâm, sừng hươu, điều da, đây là rất sớm đã viết vào học sinh sách giáo khoa bên trong, rất sớm liền nổi tiếng bên ngoài, mà hiện tại xã hội này, càng là nổi tiếng bên ngoài đồ vật, làm giả liền càng nhiều, liền như rượu Đế, trong nước nổi danh nhất chính là Mao Đài cùng rượu Ngũ Lương, mà trên thị trường rượu giả nhiều nhất cùng là này hai loại hàng hiệu, trên thị trường không ít người tham đều được xưng là đông bắc đã sâm núi, trên thực tế, 90% chính là giả. E 卐 Ω WwW. 1XIAOSHUO. COM

"Này hai khóa tham, người bỏ ra bao nhiêu tiền?"

"Không dùng tiền, ta bằng hữu kia đưa ta." Vương Minh Bảo nói.

"Ừ, vậy thì tốt."

"Then chốt là hần cái kia cũng không có thiếu đây!" Vương Minh Bảo câu nói tiếp theo rơi xuống Vương Diệu nhảy một cái.

"Không ít? !"

"Đúng vậy!"

"Ha ha, người cũng không suy nghĩ một chút, vậy sẽ có nhiều như vậy đã sâm núi, còn trùng hợp xuất hiện ở Liên Sơn huyện thành bên trong, trên thực tế, hiện tại đông bắc đã sâm núi sản lượng đã rất thiếu, theo mọi người truy đuổi lợi ích mà trắng trợn khai quật, đã càng ngày càng ít, là có thị vô giá đồ vật, một khi xuất hiện, thông thường sẽ bị phong thưởng, người bằng hữu kia, hoặc là là bị người lừa, hoặc là là chuẩn bị lừa người." Vương Diệu nói.

"Ta phải hỏi hỏi hần." Vương Minh Bảo nghe xong nói.

"Người như thế tham, ăn đi sau khi, đối với thân thể sẽ có nhất định độc tác dụng phụ, dùng một phần nhỏ điểm hay là không có gì."

Từ Vương Minh Bảo nơi này sau khi rời đi, Vương Diệu lại đi tới một chuyến Lý Mậu Song nơi đó, tự từ chuyện lần trước sau khi, quan hệ giữa bọn họ đã càng gần hơn một bước, từ đơn thuần quan hệ cung cầu triển đến bằng hữu. Vừa nhìn thấy Vương Diệu xe sau khi đi vào, Lý Mậu Song liền vui cười hôn hờ ra đón.

"Khách quý a, ta này mới vừa làm đến đúng lúc trà, nếm thử."

Trà là trà ngon, Hoàng Sơn Mao Tiêm.

Lý Mậu Song trên bàn có thêm một bộ tinh xảo trà cụ, Vương Diệu lần trước đến thời điểm, nhớ tới vẫn không có.

"Đến, phẩm nhất phẩm, vị đạo thế nào?"

Thang sắc xanh nhạt sáng sủa, mùi thơm ngát, thuần thoải mái.

"Trà ngon!" Vương Diệu phẩm qua sau nói.

"Đến, lấy về uống." Lý Mậu Song trực tiếp từ lấy ra hai thùng gỗ đưa cho Vương Diệu.

"Như vậy sao được."

"Làm sao không được? Kim buổi trưa đừng trở lại, ta mời khách!" Lý Mậu Song nói.

"Không, ta xin mời." Vương Diệu nghe xong tâm tư hơi động, "Ta tên trên mấy cái bằng hữu."

Gần nhất này thời gian mấy tháng, hắn cũng nhận thức vài bằng hữu, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, tựa hồ, chính mình rất ít hoặc là nói là hầu như không có chủ động mời bọn họ tụ tụ tập tót.

Liên hắn đánh cái mấy điện thoại, đầu bên kia điện thoại mấy người đáp ứng đến lúc đó phi thường thoải mái, Vương Diệu mời người cũng không nhiều, chỉ có Vương Minh Bảo, Điền Viễn Đồ, Lý Mậu Song ba người mà thôi, địa điểm tuyển ở Thịnh Hoa khách sạn.

"Liên như thế định, ngày hôm nay, ta mời khách." Vương Diệu cười đối với Lý Mậu Song nói.

"Được, vậy thì người xin mời." Lý Mậu Song cũng không lập dị, cùng bằng hữu ở chung, hắn đem thương nhân khôn khéo cất đi, nhiều hơn mấy phần chân thành cùng thẳng thắn, điều này làm cho Vương Diệu cảm giác thật thoải mái.

Ở Lý Mậu Song nơi này ngồi ngồi, chênh lệch thời gian không nhiều cũng đến buổi sáng, hai người bọn họ liền cùng đi tới khách sạn, đặt được rồi một căn phòng nhỏ.

Hai cái chưa ngồi được bao lâu, Vương Minh Bảo liền đến, Vương Diệu vì bọn họ lẫn nhau giới thiệu một chút, không đợi mấy phút, Điền Viễn Đồ cũng tới.

"Điền tổng? !" Vừa thấy người này, Lý Mậu Song cùng Vương Minh Bảo đều là sửng sờ.

Điền Viễn Đồ ở Liên Sơn huyện thành nhưng là có thể đếm được trên đầu ngón tay nhân vật, tuy không thể nói được nổi tiếng, nhưng là như là Vương Minh Bảo cùng Lý Mậu Song như vậy kinh thương buôn bán người đối với hắn sự tích đó là hết sức quen thuộc, bọn họ không nghĩ tới, Vương Diệu xin mời người thứ ba lại là hắn, nhân vật như vậy, bọn họ thường ngày muốn tiếp xúc đều tiếp xúc không tới.

"Không muốn gọi tổng, từ hôm nay sau đó a mọi người đều là bằng hữu." Điền Viễn Đồ cười nói.

Cùng người phục vụ lên tiếng chào hỏi, điểm món ăn liền lục tục đã bùng lên, rượu cũng yêu cầu một ít.

Bốn người, chuyện trò vui vẻ, trên bàn rượu bầu không khí vô cùng hòa hợp.

"Ta đề nghị, sau đó như vậy tụ hội, có thể nhiều làm làm sao?" Lý Mậu Song cười nói.

"Ta không ý kiến." Vương Minh Bảo nói.

"Có thể a." Điền Viễn Đồ cười cợt, kỳ thực lần này đến, hắn hoàn toàn là cho Vương Diệu một cái mặt mũi.

"Tốt." Vương Diệu nghe xong cười nói.

Ở tiệc rượu trên, Vương Minh Bảo, Điền Viễn Đồ, Lý Mậu Song ba người để lại phương thức liên lạc.

Sau khi kết thúc, Điền Viễn Đồ sắp xếp người đem Vương Diệu đưa đến trong thôn.

Lên núi sau khi, Vương Diệu rót chén trà, thoáng giải giải rượu.

Hắn đột nhiên nghĩ đến năm ngoái chính mình trồng dưới vài cây trà, sau đó ra phòng nhỏ, chỉ thấy cái kia vài cây trà sinh trưởng vô cùng khả quan, lá cây xanh biếc, tới gần mùa xuân, lại không ít lá mới, điều này cũng được lợi từ cổ nước suối đức.

Mấy ngày nay, hắn thu rồi Điền Viễn Đồ, Hà Khải Sinh mọi người không ít lễ vật, mà chính mình nơi này có hay không thích hợp đáp lễ, đi thị mua vài món đồ đi, lấy thân phận của bọn họ, không quá thích hợp, mà chính mình này trong ruộng thuốc đúng là có không ít dược thảo, cũng có thể phối chế thành dược liệu, thế nhưng này đưa nhưng là không may mắn chuyện lợi, nghĩ tới nghĩ lui, chính là này vài cây trà thích hợp, hắn có thể tự mình chế trà, đưa cho mấy người làm lễ vật, lễ vật này cũng có lòng ý.

Nhưng ngón này công chế trà nhưng là cái việc cần kỹ thuật, Vương Diệu là một điểm cơ sở không có, liền hắn trước tiên từ trên lưới mua mấy quyển thủ công chế trà thư tịch, nhìn một chút, học tập một hồi, tại đây Liên Sơn huyện thành hướng đông nam ven sông một vùng, có không ít thôn trấn trồng trọt trà xanh, nơi đó a, liền có không ít người chính mình chế trà, hắn chuẩn bị đánh thời gian đi đi dạo, hiện trường học tập một hồi.

Việc này định sau khi, hắn lại đi tới Nam sơn một bên khác, này trong trận còn cần mấy khối núi đá tương tá.

Từ khi hắn lại thông một mạch sau khi, cảm thấy hai chân mạnh mẽ rất nhiều, trên núi đường nhỏ bên trên đi nhanh lên, có chút đi như bay cảm giác, hơn nữa lần này lại vận chuyển tảng đá, cũng so với lần trước ung dung rất nhiều, một mạch thông sau khi, sức mạnh của thân thể gia tăng rồi một ít, thể chất thay đổi một chút, chủ yếu là nội tức trở nên dày nặng.

Lần này, có điều là một buổi trưa công phu, hắn đầu tiên là đem một phương núi đá từ tới gần lưng chéch dưới chân núi vị trí na đến trong trận, sau đó đem một phương núi đá na đến trên đỉnh núi, thấy sắc trời đã tối, hắn cũng là không tiếp tục đi xuống tha vận.

Ngày thứ hai, buổi sáng, hấn vừa bận rộn xong, liền ở trên núi nhìn thấy hai người lên núi đến, một cái đại nhân một đứa bé.

Người đến là Chu Hùng phụ tử, này ngược lại là để Vương Diệu khá là bất ngờ, cùng bên trên son người giống như vậy, Chu Hùng cũng là mang theo quà tặng đến.

"Lần sau đến, không cho mang đồ vật."

"Thúc thúc tốt." Con trai của Chu Hùng cười vẫn an, khả năng là hồi lâu chưa hoạt động duyên cớ, hấn đi rồi những này son đạo, khí tức có chút loạn, sắc mặt đỏ bừng bừng.

"Được, vào nhà ngồi xuống nghỉ ngơi một chút."

Sau khi vào nhà, Vương Diệu cho Chu Hùng rót một chén trà, cho chu vũ kang cũng nhưng là nước, cổ nước suối.

"Này nước uống ngon thật!" Chu vũ kang nhấp một hớp sau khi nói.

"Vậy thì uống nhiều một chút." Vương Diệu nghe xong cười nói.

Trải qua khoảng thời gian này tiếp xúc, hấn là phi thường yêu thích đứa bé này, hiểu chuyện, kiên cường, so với hài tử cùng lứa mạnh quá nhiều, đương nhiên khả năng này cũng cùng trải nghiệm của hấn có quan hệ.

Chờ hơi hơi nghỉ ngơi sau một khoảng thời gian, Vương Diệu lại tiếp tục vì là đứa bé này xem mạch chẩn đoán bệnh.

Hả?

Đứa nhỏ này thân thể lại khác với lúc đầu, lần trước thật vất vả đề cao lên phần chân cùng sinh cơ tựa hồ có hơi hậu kinh không đủ.

"Vẫn là nội tình quá yếu sao, chỉ dựa vào tự thân không cách nào điều chỉnh xong?"

"Khôi phục không sai, như vậy, ta lại phối một bộ dược, đến thời điểm nguoi tới lấy." Chẩn đoán bệnh xong sau khi, Vương Diệu đối với Chu Hùng nói.

"Được."

Sau đó Vương Diệu mang theo bọn họ phụ tử ở trên núi chuyển động, vốn là muốn để lại bọn họ ăn bữa cơm, kết quả bọn họ làm sao đều không đồng ý, ở tới gần buổi trưa rồi đi son thôn.

"Muốn phối một bộ Bồi nguyên thang."

Đưa đi này hai cha con sau khi, Vương Diệu liền cho Lý Mậu Song gọi điện thoại, xin hấn chuẩn bị mấy vị kia chính mình dược liệu cần thiết.

Buổi chiều thời điểm, hấn đem cuối cùng hai khối núi đá bãi vào trong trận, định được rồi vị trí.

Đến lúc cuối cùng một tảng đá vị trí định thật sau khi, không có một chút nào dấu hiệu, đột nhiên một trận gió to lên, thổi đến mức lá cây vang sào sạt, trong khoảnh khắc liền biến mất không thấy hình bóng.

Vương Diệu lập ở trên núi, cẩn thận cảm thụ một phen, vẫn chưa hiện hữu cái gì rõ ràng thay đổi.

Lúc xế chiều, Điền Viễn Đồ đến rồi một chuyến, thuận tiện mang đến một phần ca bệnh, là hấn lần trước cùng Vương Diệu nói người bệnh nhân kia.

Đối phương tựa hồ vô cùng cẩn thận, phần này ca bệnh tên đều bị làm xử lý.

"Chỉ có ngần ấy?" Vương Diệu xem trong tay ca bệnh cùng xét nghiệm báo cáo, tư liệu rất có hạn.

"Liên điểm ấy." Điền Viễn Đồ cũng hơi có chút lúng túng, bởi vì đối phương cung cấp thực sự là có chút thiếu.

"Ta xem trước một chút đi." Vương Diệu cười nói, "Đúng rồi, có chuyện muốn hỏi nguoi."

"Chuyện gì, nguoi nói."

"Nguoi biết hiểu thủ công chế trà nguoi sao?"

"Thủ công chế trà, làm sao đột nhiên hỏi cái này đến rồi?" Điền Viễn Đồ nghe xong hiểu kỳ nói, thủ công chế trà cái này tay nghề, ở Liên Sơn huyện thành hiểu được người vẫn đúng là không nhiều.

"Bên ngoài, ta trồng trồng vài cây cây trà nên có thể hái, ta nghĩ chính mình chế trà, đại gia cũng có thể nếm thử tiên." Vương Diệu chỉ chỉ ngoài cửa sổ cái kia vài cây cây trà.

"Việc này ta phải trở về hỏi một chút, ở ven sông một đời loại trà nguoi rất nhiều, thế nhưng hiện tại đa dụng cơ khí chế trà, hiểu thủ công chế trà nguoi

nên không nhiều."

"Vậy làm phiền người hỗ trợ hỏi thăm một chút, chờ rảnh rồi, ta cũng sẽ đi ven sông bên kia nhìn." Vương Diệu nói.

"Cái này không thành vấn đề, việc nhỏ." Điền Viễn Đồ nghe xong cười nói.

Ở Vương Diệu nơi này ngồi một lúc sau, hắn là xong cáo từ rồi đi.

Ồ?

Hắn đi tới dưới chân núi, đột nhiên dừng lại, xoay người nhìn ngó trên núi.

"Kỳ quái, làm sao cảm giác có chút lạ đây, lẽ nào là ảo giác?"

Hắn vừa nãy ở trên núi thời điểm cảm giác thật thoải mái, không khí trong lành, hô hấp thông thuận, có núi phong, thế nhưng thổi vào người không vội không nóng nẩy, xuống núi sau khi, cái cảm giác này không có, trái lại cảm giác gió núi hơi có chút lương.

"Lẽ nào là trên núi thụ nhiều duyên có?" Hắn cũng chỉ là hơi hơi cảm thấy có chút nghi hoặc, vẫn chưa suy nghĩ nhiều.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Không lậu Chân tiên

Ở chạng vạng, Vương Diệu chính ở nhà lúc ăn cơm nhận được một cú điện thoại, quá không bao lâu, Vương Minh Bảo liền tới gia đình hắn, nhìn đáng đáp rất gấp. E 卜 Ww W. ΔIXIAOSHUO. COM

"Làm sao?"

"Thức, thăm, có việc nói với người." Vương Minh Bảo nói.

"Đến." Vương Diệu đem hắn mời đến chính mình trong phòng ngủ.

"Chuyện gì?"

"Nhớ tới lần trước ta đã nói với người nhân sâm kia sự sao?"

"Hừm, nhớ tới, làm sao?"

"Ta xế chiều hôm nay đi tới một chuyến cái kia anh em nhà, hắn người trong nhà tham đều bán đi hơn một nửa, người không phải nói những người kia tham khả năng có tác dụng phụ sao, nghiêm trọng sao? !" Vương Minh Bảo đạo, "Hắn bán đi nhiều như vậy, có thể hay không phạm tội a?"

"Nhân sâm, bình thường sẽ không một lần dùng quá nhiều, những người kia tham sử dụng ngoại vật xúc tiến sinh trưởng, tác dụng phụ có cũng khá là nhỏ, vấn đề không tính quá lớn, then chốt là hắn bán giá cả, nếu như theo thứ tự hàng nhái, vậy coi như là lừa người, hắn là chính mình đơn bán đi đây, vẫn là bán trao tay cho trung gian thương a? !" "

"Ta đây nào có biết a."

"Có, ta hỏi một chút Lý Mậu Song." Vương Diệu đột nhiên ánh mắt sáng lên.

Một cú điện thoại quá khứ, đối phương vừa nghe, lập tức rõ ràng.

"Ta nói sao, gần nhất này liền son phụ cận làm sao đột nhiên có thêm nhiều như vậy sâm núi, theo thứ tự hàng nhái, giá cả còn không rẻ, đây chính là xấu quy củ sự." Lý Mậu Song ở trong điện thoại đạo, mỗi hành đều có mỗi hành quy củ, tiền có thể kiếm, thế nhưng quy củ không thể loạn, rồi loạn liền phải bị trừng phạt.

Nghe Lý Mậu Song nói rồi nửa ngày, Vương Diệu cũng biết đại khái chuyện này, Vương Minh Bảo người bạn kia trêu ra phiên phức nói lớn không lớn, nói giỡn không nhỏ, nếu là thật bị một ít người bắt được thiếu, trực tiếp đâm đến đồn cảnh sát nơi đó, đây chính là theo thứ tự hàng nhái, là có thể tạo thành phạm tội sự tình, phạt tiền cùng tạm giam là thiếu không được.

"Mau nhanh nhắc nhờ một hồi người người bạn này, nếu không thì, hậu quả có thể có thể so sánh nghiêm trọng." Vương Diệu nói.

"Hừm, ta nói với hần nói."

Vương Minh Bảo đến đi vội vàng, hiển nhiên, người kia với hần quan hệ không tệ, hần mới gặp như vậy dễ bụng.

"Hi vọng người bằng hữu kia có thể nghe người một tiếng khuyên."

Vương Minh Bảo chân trước mới vừa đi, hần liền nhận được Chu Hùng điện thoại.

"Cái gì, người bị tóm, ở đâu?"

Hỏi rõ địa điểm sau khi, Vương Diệu liền ngay lập tức cho Vương Minh Bảo gọi điện thoại, sau đó lái xe tiếp theo hần đi tới Liên Sơn huyện thành, trực tiếp đi tới cục cảnh sát, ở trên xe, Vương Minh Bảo liền cho hần nhận thức người gọi điện thoại.

Ở trong bót cảnh sát, Vương Diệu nhìn thấy bị giam áp Chu Hùng, sau đó biết rồi chuyện đã xảy ra.

Nguyên lai, ban đêm, hần ra tới mua đồ, thuận tiện chung quanh đi dạo, hoạt động đây, kết quả trùng hợp đụng tới mấy người trẻ tuổi đối với một cô nương động tay động chân, sau đó liền tiến lên ngăn cản, cái nào nghĩ đến đối phương lại lấy ra đao, hần nhất thời không có không chế lại, tổn thương mấy người.

Theo đạo lý nói đây là thấy việc nghĩa hăng hái làm, thế nhưng bị hần đã thương mấy người kia bên trong tựa hồ có hơi người trong nhà có chút quan hệ, sau đó bị cản ngược lại một cái, nói hần là đó ý hại người, liền đem hần bắt đi bót cảnh sát bên trong, hần ở Liên Sơn huyện thành lạ nước lạ cái, duy nhất có thể nghĩ tới có thể hỗ trợ người chính là Vương Diệu.

"Minh Bảo, người đi hỏi một chút, hần đã thương chính là người nào?" Vương Diệu đối với một bên Vương Minh Bảo nói.

"Được."

Chỉ chớp lát, Vương Diệu liền hỏi thăm được tin tức, gây sự mấy người còn đều có chút, xem như là chút công tử ca dạng nhân vật, trong nhà cha mẹ dù sao cũng hơi quan hệ, đúng dịp, Chu Hùng lại là người ngoại địa, bởi vậy phản đánh một bá, một mực cái kia bị bắt nạt nữ hài lại không tìm được, không còn nhân chứng.

"Việc này còn có chút phiên phức." Vương Minh Bảo nghe xong nói.

Cái kia mấy nhà người hiển nhiên không dự định sự tình liền như thế quên đi, bởi vì trong tay đối phương có đao, Chu Hùng ra tay khá là nặng, ba người đều tiến vào bệnh viện, trong đó một người trẻ tuổi đứt đoạn mất hai cái xương sườn.

"Hừm, có." Vương Diệu gọi một cú điện thoại.

Có điều sau hai mươi phút, một cái hơn ba mươi tuổi nam tử xuất hiện ở trong cục cảnh sát.

Vị này Trương Bằng là ngày ấy hần ở luật sư sự vụ sở nhận thức luật sư, chuyên chuyên nghiệp, liền giao cho người chuyên nghiệp đến làm tốt.

"Vấn đề hơi có chút phiên phức." Trương Bằng nghe xong Chu Hùng miêu tả sau khi nói.

"Vì lẽ đó mời người tôi, bởi vì chuyên nghiệp."

"Liền trùng người câu nói này, chuyện này giao cho ta."

Chu Hùng lo lắng con trai của chính mình, sau đó vị luật sư này cho thấy hần chuyên nghiệp tố chất cùng giao thiệp quan hệ, ngay đêm đó liền vì là Chu Hùng công việc lấy bảo vệ hậu thuẫn, đương nhiên cần người bảo lãnh, Vương Diệu cùng Vương Minh Bảo hai người tới làm đảm bảo.

"Cảm tạ!" Từ trong bót cảnh sát sau khi đi ra, Chu Hùng vẫn đối với Vương Diệu mấy người nói cảm ơn.

"Đi về trước đi, miễn cho khá giả lo lắng, chuyện còn lại, liền phiên phức Trương luật sư."

"Không thành vấn đề!" Trương Bằng đạo, nhìn thấy tiền, hần tự nhiên là muốn xuất lực.

Sau đó, Vương Diệu lái xe đưa Chu Hùng trở về hần thuê phòng địa phương.

"Chu ca thân thù khá lắm a, lại có thể lấy một địch bốn!" Ở trên xe, Vương Diệu cười nói.

"Thương Châu, mọi người đều tốt tập võ, ta cũng hiểu chút." Chu Hùng nói.

"Hôm nào dạy ta hai tay?" Vương Diệu chỉ là thuận miệng nói.

"Được!" Chu Hùng chỉ là một chữ, nhưng là đáp ứng thẳng thắn lưu loát, không có do dự chút nào.

Trở lại Chu Hùng nơi ở, con trai của hắn quả nhiên rất lo lắng cha của chính mình, vẫn không có ngủ, thấy cha mình sau khi trở về mới yên tâm, ở gia đình hắn ở lại một hồi, Vương Diệu liền cáo từ rời đi.

"Người đây, là về làng bên trong hay là đi trong cửa hàng?"

"Trước về trong thôn đi, ngày mai ta đi lên nữa." Vương Minh Bảo nói.

Vương Diệu nghe xong lái xe liền đi trở về.

"Vừa nãy nhìn thấy hài tử kia chính là người trước đó vài ngày nói với ta người bệnh nhân kia?"

"Ừm."

"Nhìn qua cũng là bảy, tám tuổi chứ?"

"Thực tế hơi lớn chút, nhanh mười tuổi." Vương Diệu nói.

"Nhìn qua rất hiểu chuyện, cái kia bệnh không ít bị tội chứ?"

"Hừm, buổi tối ngủ không yên, hiện tại tốt lắm rồi, là cái đứa bé hiểu chuyện!" Vương Diệu nói.

Về làng sau khi, Vương Diệu thả xuống xe, xem xem thời gian đều sắp mười một giờ, thế nhưng trong nhà còn đèn sáng, hiển nhiên là lo lắng hắn, hắn vào cửa cùng cha mẹ nói tiếng, sau đó lại tới Nam sơn.

"Người còn lên núi, cái này điểm, không sợ a? !" Vương Minh Bảo thấy thế nói.

"Sợ cái gì? !" Vương Diệu nghe xong cười hỏi ngược lại.

"Ban đêm, vào lúc này, có quỷ a!" Vương Minh Bảo nói.

"Ta ba năm nay nhiều đến, ta hơn nửa thời gian ở cái kia trên núi, vào lúc này, người chỉ một mình ta, quỷ sao, khả năng có, thế nhưng ta chưa từng thấy từng tới!" Vương Diệu cười nói, "Được rồi, không cùng người nhiều lời, ta lên núi!"

Sau khi nói xong, Vương Diệu liền vung vung tay, trực tiếp lên núi.

Ngày mai, thanh phong từ từ.

Trên đỉnh núi, một người ngồi ngay ngắn, như lão tăng nhập định.

《Tự Nhiên Kinh》 bên trong nói tới dẫn dắt thuật kỳ diệu cực kỳ, kỳ thực động tĩnh trong lúc đó đều có thể vận hành, chỉ có điều Vương Diệu quen thuộc luyện tĩnh công.

Theo lại có một mạch thông, hắn thân thể có tiến một bước biến hóa.

Thể chất 3, sức mạnh 2. 5, tinh thần 2. 5, nhanh nhẹn 2. 3, ý chí 2. 4.

Mỗi khi một mạch thông, hắn thân thể các hạng số liệu hóa chỉ tiêu sẽ lại một cái tiến bộ rất lớn.

"Cứ theo đà này, làm quanh thân kinh lạc thông, thông suốt không trở ngại sẽ trở thành tình trạng gì, không lậu Chân tiên sao?" Đối với này, Vương Diệu đúng là vô cùng chờ mong.

Ồ?

Hắn hiện nhiệm vụ của chính mình hoàn thành tình huống cư nhiên đã là 21/100, đột nhiên gia tăng rồi mấy người, điều này cũng làm cho hắn cảm thấy vô cùng bất ngờ.

"Làm sao gặp tăng cường nhiều như vậy người đâu?"

Nghĩ đến chốc lát cũng không nghĩ rõ ràng, đơn giản cũng sẽ không nghĩ đến, ngược lại đây là chuyện tốt.

Tối gần buổi trưa, hắn nhận được Trương luật sư gọi điện thoại tới, những người người trong nhà yêu cầu bồi thường, mà Chu Hùng ý tứ có thể thích hợp bồi thường, thế nhưng đối phương yêu cầu so giá cao.

"Tại sao bồi thường?" Vương Diệu nghe xong hỏi ngược lại, "Bọn họ có lỗi trước, còn phải bồi thường, giá cả còn cao như vậy? !"

Đối với người như thế, tuyệt đối không thể nhuần!

Đương nhiên, đây chỉ là Vương Diệu ý nghĩ của chính mình, đây là còn phải hỏi một chút Chu Hùng ý tứ.

Ở Trương luật sư điều đình bên dưới, hai bên ngồi cùng một chỗ nói chuyện đàm luận, thế nhưng đối phương thái độ rất không thân thiện, thậm chí có chút hung hăng, điều này làm cho Chu Hùng rất tức giận, liền đàm luận vờ.

"Vờ, vậy thì tố chư pháp luật?" Vương Diệu nghe được tin tức này thật không có quá to lớn phản ứng, những người kia cái gì tính nết, hắn đại khái vẫn là biết một chút, tự cho là có chút quyền thế, có chút quan hệ, đã nghĩ điên đảo thị phi, trắng đen, nếu là lấy trước hắn có lẽ sẽ do dự, gặp lùi bước, thế nhưng hiện tại, hắn có đầy đủ sức lực, bất kể là giao thiệp vẫn là kinh tế.

Hắn cho Chu Hùng gọi điện thoại, cho thấy chính mình thái độ, chỉ cần đối phương cần, hắn sẽ dốc toàn lực.

Ở xa tới cần y, không dễ dàng, hơn nữa hai cha con họ, nhân phẩm, tính nết cũng không tệ, liền trùng hắn có thể thấy việc nghĩa hăng hái làm điểm này, Vương Diệu đều cảm giác mình tất yếu hỗ trợ.

Chuyện này, để ở Liên Sơn huyện thành Chu Hùng cảm thấy nháo tâm, hắn vốn là nằm ở lòng tốt, thấy việc nghĩa hăng hái làm, ai biết đòi lấy nhưng là kết quả này, cũng nhờ có có Vương Diệu hỗ trợ, bằng không không làm được chính mình hiện tại còn ở trong bót cảnh sát đây, dù sao hắn ở đây lạ nước lạ cái.

Vương Diệu cùng lời trong điện thoại để hắn vô cùng cảm động.

"Không nghĩ tới, vị thầy thuốc này không chỉ y thuật cao minh, hơn nữa cổ đạo hiệp tràng, lấy giúp người làm niềm vui!" Hơi có chút "Hiệp sĩ phong độ" .

Thế nhưng hắn cũng không có quá phiền phức đối phương, nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là cho một người khác gọi một cú điện thoại.

Ngày thứ hai, Trương luật sư giật mình sự tình sinh, những người nguyên bản sức lực mười phần, rêu rao lên để Chu Hùng đẹp để cả đám đột nhiên sửa lại ý tứ, sau đó trong bót cảnh sát có thêm một phần video, biểu hiện đêm hôm ấy nội dung, mấy cái công tử ca đang đùa giỡn một cô gái, sau đó một cái người đi đường xa lạ trải qua, gặp chuyện bất bình, trọng nghĩa giúp đỡ, mấy người kia lại còn rút đao đối mặt, kết quả người xa lạ kia ở mấy giây liền đem mấy người kia lược ngã xuống đất.

Có phần này video, hết thấy đều sáng tỏ.

Cái kia mấy nhà người cũng mắt choáng váng, bọn họ lao lực tâm cơ ản đi đồ vật làm sao lại đột nhiên xuất hiện, rất nhanh, bọn họ liền biết cái này tha hương người không phải từ cổ vô thân, hắn ở Liên Sơn huyện thành cũng có tương đương quan hệ, nghe nói, chuyện lần này chính là trong huyện một vị lãnh đạo, thực quyền lãnh đạo, có thể đếm được trên đầu ngón tay cái kia mấy cái.

Sự tình giải quyết, Chu Hùng cũng ngoại trừ trong lòng nhất khẩu ác khí, sau đó cho Vương Diệu đến một cú điện thoại, đem sự tình nói rồi một hồi, dù sao người ta vẫn là hết sức quan tâm cùng xuất lực.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Nguyệt có điều 3 năm có điều 9

"giải quyết là tốt rồi. E WwdichW. %1XIAOSHUO. COM" Vương Diệu nghe được tin tức sau khi cũng vì hắn cảm thấy cao hứng.

Chu Hùng là cái có đảm đương hán tử, con trai của hắn cũng rất hiểu chuyện, Vương Diệu đối với hai cha con họ ấn tượng vô cùng tốt.

Cùng ngày, Lý Mậu Song tự mình đem Vương Diệu cần cái kia mấy vị thuốc đưa đến trong sơn thôn, cái này cũng là hắn lần đầu tiên tới Nam sơn bên trên, nhìn thấy Vương Diệu vườn thuốc.

"Ta đi, người loại này nhiều như vậy được liệu? !" Hắn trợn to hai mắt.

"Sa sâm, phòng phong, mật rỗng, cam thảo đây là cái gì?"

Hắn hiểu kỳ ở vườn thuốc bên ngoài quay một vòng, cái kia chó đất ở vẫn đi theo bên cạnh hắn, xem ánh mắt của hắn lại như là ở xem "Tặc" .

"Ai, người nuôi chó này ánh mắt này là có ý gì, ta làm sao lão cảm thấy nó xem ta lại như ở xem tặc?" Lý Mậu Song kinh ngạc nói.

"Hừm, nó nên chính là ý này!" Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Chó này, đúng là cơ linh." Lý Mậu Song nghe xong Cũng không nào Không giận, Chi là cười ha ha.

" lúc trước ta chỉ nói y thuật của người bắt phạm, Còn tưởng rằng người Là cái bác sĩ, nhưng không nghĩ tới, người tại đây trong núi làm được liệu trông trọt, cũng không giống!" Lý Mậu Song nhìn kỹ một chút đạo, Vương Diệu xác thực là trông trọt được thảo không giả, hơn nữa chủng loại cũng không ít, ít nói cũng có mấy chục loại, thế nhưng những được thảo này số lượng thực sự có chút ít, xa xa không tính là là thành quy mô nuôi trồng, bởi vì nghề nghiệp quan hệ, hắn tiếp xúc qua không ít được thảo trông trọt hộ, bọn họ bình thường là đơn đường một loại hoặc là mấy loại được liệu, Muốn Vương Diệu như vậy, lập tức trông trọt mấy chục loại, hắn cũng thật là chưa từng gặp, bởi vậy hắn nên không phải dựa vào cái này vì là mưu sinh.

"Những được thảo này phần lớn chính ta dùng." Vương Diệu giơ tay chỉ vào vườn thuốc nói.

"Chính mình dùng, dùng như thế nào?" Lý Mậu Song nghe xong hiểu kỳ nói.

"Phối được a."

"Phối được, người thực sự là Trung y?" Lý Mậu Song hỏi.

"Vâng, Cũng không phải, ta Là được sư." Vương Diệu cười nói.

"được sư, chế được sư?"

"Thuốc này sư không phải đối phương được sư." Vương Diệu nghe xong cười lắc đầu một cái.

Lý Mậu Song nghe xong tuy rằng nghi hoặc nhưng thấy đối phương vẻ mặt, suy tư chốc lát cũng không hỏi nhiều nữa.

Vương Diệu mời hắn đến trong phòng nhỏ ngồi, trong phòng nhỏ không cái gì trang sức chỉ có đơn giản vài tờ cái bàn, trắng trơn vách tường, đơn giản, hoặc là nói có chút keo kiệt.

"Uống trà."

Một bình nước, một chén trà, nhân nhát mùi thơm.

"Trà ngon!" Lý Mậu Song uống một hớp nói, hắn cũng coi như là trà ngon người, thưởng thức liền biết này trà không phổ thông.

"Người liền cả ngày tại đây trên núi?"

"Không kém bao nhiêu đâu." Vương Diệu nói.

"Núi rừng ẩn sĩ, đúng là có chút Đào Uyên Minh ý cảnh." Lý Mậu Song đạo, "Chi là có chút khô khan chút."

"Không khô khan, ta có thể việc làm rất nhiều." Vương Diệu nhìn ngoài cửa sổ.

quản lý vườn thuốc, đọc kinh thư, tại đây trên núi đi một chút nhìn, tu hành, có những chuyện này có thể làm, tại sao khô khan nói chuyện đây?

"Ngược lại cuộc sống như thế, ta là không chịu được." Lý Mậu Song cười nói, tuy rằng bởi vì thân thể nguyên nhân, hiện tại hắn đã khống chế rượu thuốc, phàm là là tiệc rượu, có thể đẩy cũng là đẩy, thế nhưng cái khác ham muốn xác thực người liền bảo lưu, đánh đánh bài, câu câu cá, du sơn ngoạn thủy, đây mới là cuộc sống của hắn, nói đơn giản là " hưởng thụ", từ khi cái kia một phen kinh hãi sau khi, hắn Cũng coi như là đã thấy ra, tiền này a, kiếm không xong, đủ xài là tốt rồi, thân thể vẫn là người thứ nhất .

Lý Mậu Song ở trên núi ở lại : sững sờ đại khái hơn 20 phút sau khi mới mới rời khỏi.

Hơn trăm có, đón lấy là có thể giao chế "Bồi nguyên thang".

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn ngó ngoài cửa sổ.

lệ nhát giữa trời, sắc trời vừa vắn.

cải lương không bằng bạo lực, xung đột không bây giờ nhát.

Vương Diệu lập tức chuẩn bị kỹ càng được liệu, sơn sai chờ tất cả item, sau đó bắt đầu giao chế thuốc.

Ngon lửa sáng quắc,

Mùi thuốc mật mờ,

Mấy vị thuốc, lục tục gia nhập,

Vương Diệu lắng lắng ngồi ở trước đồng lửa, từng bước từng bước, tỉ mỉ, vô cùng chăm chú, đây là một bộ dược, Một bộ Có thể chữa bệnh kéo dài mạng sống dược.

Khi này phó dược ngao chế thành công thời điểm, mặt trời đã tây rơi xuống một nửa.

Dược ngao chế dược rồi sau khi, hắn liền nói cho Chu Hùng ngày kế tới lấy dược.

Khi hắn chạng vạng xuống núi thời điểm, trong lúc vô tình nghe được người trong thôn đang bàn luận chính mình.

"Nghe nói không, vương nghĩa đức tiến vào cục cảnh sát là bởi vì Vương Phong Hoa nhà duyên cớ."

"Hừm, có điều, hắn đáng đời, không phải vật gì tốt!"

"Không thấy dược, Vương Phong Hoa trong ngày thường không nhiều lời, lại còn có này tâm nhãn tử."

"Phòng chừng là con trai của hắn, ta có thể nghe bí thư chi bộ trong lúc vô tình đã nói, người trẻ tuổi kia khôn khéo này đây!"

Vương Diệu thoáng dừng lại, sau đó liền tiếp tục rời đi.

Về đến nhà lúc ăn cơm, hắn cũng nghe được cha mẹ đang nói chuyện này.

"Chuyện tốt." Hắn nói rồi như thế hai chữ.

"Chuyện tốt, này toán chuyện tốt đẹp gì? !" Trương Tú Anh khá là có chút tức giận nói, nàng là cái thật mặt mũi người, không nguyện ý nghe đi ra bên ngoài người trong thôn nói chính mình Không được, Việc này hiển nhiên Không phải cái gì quang vinh sự, tối thiểu nàng là nghĩ như vậy.

"Ngày sau, những người kia gặp sống yên ổn nhiều lắm." Vương Diệu cười nói.

Trong thôn có như vậy đồn đại, nói rõ bọn họ đã có như vậy một ý nghĩ, nhà bọn họ người không thể dễ dàng trêu chọc, nếu không sẽ có phiền phức .

Vương nghĩa đức chính là ví dụ từ, Để trong thôn cảnh giác ví dụ.

Vương Diệu hi vọng người trong thôn có Ý nghĩ như thế, vừa phải "Sợ", có thể không trêu chọc liền không trêu chọc, này xác thực là việc tốt.

Ăn xong cơm tối, ở nhà ở lại một hồi, Vương Diệu liền ra cửa.

Chờ hắn đến làng nam đầu, đã không ánh đèn, lại đi về phía nam chính là trong ngọn núi, đen kịt một mảnh, không thấy rõ con đường, đến nơi này, hắn độ ngược lại là đột nhiên nhanh hơn, thể tức lưu chuyển, hai chân đi nhanh, đi như bay, gió bên tai vù vù vang lên, tại đây đen kịt đã ngoại, sơn đạo gồ ghề, hắn xác thực như giẫm trên đất bằng, có điều khoảnh khắc công phu liền quá uốn lượn sơn đạo, sau đó thẳng tới Nam sơn phòng nhỏ.

"Hô, thoải mái!" Lên núi sau khi, hắn hít một tiếng.

Hắn cũng chính là ở buổi tối vừa mới dám có như thế hành vi, nếu như là ở ban ngày, bị người nhìn thấy, không phải bị xem là quái vật đối xử Không thể, dù sao cái kia độ thực sự là quá nhanh, so với những người chạy cự ly ngắn kiện tướng còn nhanh hơn nhiều lắm, thẳng vào Thảo Thượng Phi bình thường kinh người!

"Tình cờ phóng túng một lần cảm giác cũng không sai."

Vương Diệu hoạt động một chút thân thể, như cũ ở phía ngoài phòng ngẩng đầu nhìn trời, sau đó trở về nhà đọc kinh thư, tất cả bình tĩnh như thường.

Ngày kế, Chu Hùng phụ tử lại đi tới trên núi, một người là tới lấy dược, hai người là vì để cho Vương Diệu lại vì hắn chẩn đoán bệnh một hồi, ba người là mạng nhi tử đi ra giải sầu, luôn luôn ở nhà cũng không thích hợp.

Ở trên núi, Vương Diệu lại vì là chu vũ khang chẩn đoán bệnh một phen, vẫn là cùng lần trước như thế, tự thân sinh cơ thúc không đủ, hắn là bản nguyên khôi phục còn không phải rất triệt để.

"Nơi này có một bộ Bồi nguyên thang, chiếu nguyên phương pháp dùng." Vương Diệu lấy ra lúc trước phối chế tốt thuốc Đông y.

"Được, cảm tạ." Chu Hùng kết quả chén thuốc cẩn thận từng li từng tí một thu cẩn thận.

Vương Diệu về mặt nhưng là hơi có chút biến hóa, bởi vì hắn nghe được hệ thống nhắc nhở.

"Chu kỳ bên trong, miễn phí thuốc đã đạt hạn mức tối đa."

Quả nhiên, hệ thống cung cấp loại này trong vòng ba ngày có thể miễn phí đưa một bộ quy định vẫn có hạn chế.

Chu Hùng phụ tử lại ở trên núi đi rồi đi, sau đó cáo từ rồi đi.

Sau đó, Vương Diệu điều ra hệ thống, Kiểm tra vừa này nhắc nhở.

Miễn phí thuốc: Đồng nhất người, nguyệt có điều ba, năm có điều chín.

Nói cách khác, cùng một bệnh nhân, có thể thu được hệ thống cung cấp đơn thuốc một tháng bên trong nhiều nhất ba phó, trong vòng một năm nhiều nhất chín phó. Nếu như nhiều hơn nữa, nhất định phải trả tiền, cái này cũng là hệ thống hạn chế.

"Ba ba, ta cảm thấy ở trên núi thời điểm cảm giác thật thoải mái." sau khi xuống núi, chu vũ khang khuôn mặt nhỏ đỏ chót, có vẻ rất cao hứng.

"Thoải mái, làm sao cái thoải mái pháp a?" Chu Hùng nghe xong cười hỏi.

"Hừm, không nói ra được, ngược lại so với ở thuê trong phòng thoải mái." Chu vũ khang nghĩ đến một lúc sau nói.

"Cái kia ba ba rảnh rồi liền mang người tới có được hay không a?"

"Được, Chính là không biết Vương Diệu thúc thúc Có thể hay không không cao hứng." đứa bé này Tuy rằng tuổi còn nhỏ, thế nhưng nghĩ tới đúng là rất chu đáo.

"Ba ba chuyện xảy ra hỏi trước một chút hán." Chu Hùng cười sờ sờ mũi từ đầu.

"Ừ". Chu vũ khang Nghe xong cao hứng gật gù.

Trong thị trấn, Một chỗ nhả trí trong quán trà, một chỗ trong bao gian, Hai người Ngồi đối diện, trên bàn một bình Nước chè xanh.

"chuyện này liền phiền phức người."

"ta thử một chút xem."

nói chuyện hai người bên trong, Một cái là Điền Viễn Đồ, còn một vị khác, thân phận có chút đặc thù, cũng coi như là hán người quen.

người kia ở trong quán trà mang thời gian cũng không phải rất dài, lúc rời đi cũng rất chú ý, tựa hồ sợ người nhìn thấy.

"Hừm, những người này a!" Điền Viễn Đồ ngồi ở trong quán trà, nâng chung trà lên, đem trong chén nước chè xanh uống một hơi cạn sạch.

Là một người thương nhân, một cái thành công thương nhân, hán tiếp xúc được người có chút nhiều, có mấy người, hán cũng không muốn tiếp xúc, thế nhưng không thể không tiếp xúc, tiếp xúc hơn nhiều, thấy rõ cũng nhiều, sự tình cũng nhiều, hơn nữa bây giờ, không ít người biết rồi hán cùng vị kia quan hệ, tự nhiên sẽ tìm tới cửa.

Ân tình sự, không tốt tiếp, không tốt đây.

"Một số thời khắc, thực sự là ước ao hán a!" Lúc này, Điền Viễn Đồ đột nhiên nghĩ đến cái kia ở cái kia Nam sơn bên trên, thần nhiên tự đắc Vương Diệu.

"nghĩ đến, hán Sẽ không vì là Những chuyện này mà buồn phiền chứ?"

trên thực tế, Vương Diệu lúc này chính đang vì là một chuyện mà buồn phiền.

Này không, Nhà hán bên trong Khách tới, Hai người, một cái là hán tam thúc, mà một vị khác, âu phục giày da, bóng loáng đầy mặt, là hán tam thúc đơn vị một vị lãnh đạo, họ Trương.

"Ta nghe phong lời nói, người có thể trị liệu kết sỏi, xin mời hán Dẫn ta tới nhìn." người đàn ông trung niên này lại nói rất trực tiếp, ngữ khí thậm chí hơi có chút ngạo.

Ai, Vương Diệu thờ dài một hơi, sau đó Nở nụ cười.

Lần trước, vì chuyện này, hán nhớ tới trước mắt vị tam thúc này đã từng cùng vị kia thím ba đại náo một hồi, thậm chí ồn ào muốn ly hôn, lúc này mới công phu mấy ngày, lại làm ra như thế vừa ra tới, cũng không trước đó cùng hán chào hỏi, then chốt là ngày đó hán đã đem lại nói rất chết rồi, cái kia được đã dùng hết, không cách nào ở cung cấp, lẽ nào hán vị tam thúc này chính là không nghe sao? !

Vương Diệu rất muốn trực tiếp hỏi một chút chính mình vị tam thúc này đến cùng nghĩ như thế nào? !

nghe nói qua hồ cha, này xem như là cái gì, khanh cháu trai sao?

"Các ngươi yên tâm, tiền, ta một phần sẽ không thiếu cho!" Lời này nói đúng là rất rộng thoáng, thế nhưng về mặt đó cùng động tác, nhìn nhưng có chút làm ra vẻ.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 127: quyền thuật pháp thuật giết người

"Trương tổng đứng không, xin lỗi, ta sẽ không xem bệnh, cũng sẽ không trị liệu cái gì kết sỏi, ngài thân thể không thoải mái Hay là đi bệnh viện Tốt, Ta tam thúc Nói những câu nói kia thời điểm, nghĩ đến là uống say , ngài cũng không cần để ý. E ㄟ Ww ㄟW. 1XIAOSHUO. COM" Vương Diệu cười nói.

Hắn tam thúc nghe nói như thế, sắc mặt rất là lúng túng. Đây là điển hình hai con không kiểm lời mặt

Hắn xác thực là cùng vị này chính mình thủ trưởng đã nói cháu mình gặp trị liệu kết sỏi việc này, Cũng thật là ở trên bàn rượu, lúc đó hắn là thêm mắm dặm muối nói, một bộ được, thuốc đến bệnh trừ, hơn nữa không có bất kỳ thống khổ cùng tác dụng phụ. Không nghĩ tới, người nói vô tâm, người nghe có ý định, vị này Trương tổng thì có kết sỏi, thận kết sỏi, khởi đầu cũng không thêm để ý, thế nhưng mấy ngày nay đau dữ dội, luôn đi bệnh viện đá vụn cũng không phải biện pháp, Hơn nữa Đá vụn sau khi Bài thạch quá trình cũng là phi thường thống khổ, đã nghĩ lên Vương Diệu tam thúc Nói sự đến, trực tiếp tìm hắn, lái xe mang theo hắn tìm đến Vương Diệu, Vương Phong lỗi cũng không tốt quyết tuyệt, hơn nữa mang trong lòng may mắn, nghĩ thầm "Vạn nhất cháu mình lại cho tới loại thuốc kia đây!"

Sau đó xuất hiện vừa nãy lúng túng tình cảnh đó.

"Xin lỗi, Trương tổng, để ngài một chuyến tay không." Vương Diệu lần này, vẫn cứ đem lại nói rất chết, không lưu chút hà chỗ trống.

"Ha ha, không có chuyện gì, coi như đến giải sầu!" Vị kia Trương tổng sắc mặt hơi có chút khó coi, thế nhưng rất nhanh sẽ khôi phục như thường.

"Tiểu Diệu, người" Vương Diệu tam thúc nói.

"Thúc, ta là thật không có cách nào." đối với như vậy thân thích, lại là chính mình trưởng bối, Vương Diệu cũng không biết nên nói cái gì, thế nhưng lần này, tuyệt đối không thể nhả ra.

"được rồi, việc này thì thôi, phong lỗi a, người là theo ta một khối trở lại đây, vẫn là ở đây à?" Trương tổng thấy thế trên mặt vẫn là mỉm cười, thế nhưng rõ ràng có thể có thể thấy, cười rất gượng ép.

Nghĩ đến, hắn lúc này hắn là rất tức giận.

"Ta cùng ngài đồng thời trở lại." Vương Diệu tam thúc nghe xong nói.

"Tốt!"

Vương Diệu tam thúc cùng hắn công ty vị kia Trương tổng nói xong liền đứng dậy rồi đi, Vương Diệu người một nhà đưa ra đầu gối.

Lên xe sau khi, Trương tổng sắc mặt lập tức thay đổi.

"Trương tổng, xin lỗi, ta "

"Được rồi, việc này không nên nói nữa!" Trương tổng vung tay lên, sắc mặt rất âm trầm, vô cùng thiếu kiên nhẫn.

Ngày hôm nay việc này, dưới cái nhìn của hắn, hoàn toàn là Vương Phong lỗi ở lừa gạt mình, đang lãng phí thời gian của chính mình, đang đùa chính mình, đây là không thể tha thứ sự tình.

Vương Diệu tam thúc nghe xong biết mình gây phiền toái, sau đó ở trong công ty ngày thật tốt cũng đến cùng, cúi đầu không nói chuyện, kiểu không khí trong xe có chút ngột ngạt.

Vương Diệu trong nhà, người một nhà ngồi cùng một chỗ.

"Tiểu Diệu, như ngươi vậy có thể sẽ để ngươi tam thúc công tác chịu ảnh hưởng a!" Trương Tú Anh nói.

" cái kia hết cách rồi, việc này, ta Lại giải quyết không được , lờ ngươi sao, hơn nữa ta cũng không có làm nghề y giấy chứng nhận tư cách, nếu như truyền đi làm sao bây giờ?" Vương Diệu nói.

Hoá thạch, sự tình cũng Không phải Chuyện rất phiền phức, thạch hoa đun sôi, hòa tan được trong cơ thể trong cơ thể ngoan thạch.

Thạch hoa, có thể thông qua điểm hỏi đoán thu được.

những này đều không là vấn đề, Vấn đề là Vương Diệu tam thúc, nếu như lần này đáp ứng rồi hần, ngày hôm nay vị này Trương tổng khỏi bệnh rồi, qua mấy ngày có phải là còn biết được một vị Lý tổng, Tôn tổng? hần là tri vẫn là không trùng trị? Đơn giản, một câu nói phá hỏng, để hần cũng triệt để đứt đoạn mất cái ý niệm này.

Nghe Vương Diệu nói như vậy, Mẫu thân hần cũng không có ở nói nhiều, phụ thân hần chỉ là cúi đầu hút thuốc.

"Việc này, mặc kệ!" ở lại một hồi sau khi, hần mới nói ra một câu nói như vậy đến.

Ân, Vương Diệu nghe xong đáp một tiếng, bất kể nói thế nào, thông qua chuyện này, phỏng chừng hần vị kia tam thúc là nhất định gặp đối với hần, đối với người nhà của hần có ý kiến, chuyện này sẽ ảnh hưởng đến hần tam thúc công tác, gia đình, sẽ ảnh hưởng đến hai nhà bọn họ trong lúc đó quan hệ. Nguyên nhân chỉ là một chuyện nhỏ.

Vương Diệu cũng từng từng can đảm, làm sao, hần vị kia tam thúc căn bản cũng không nghe lọt a!

Việc này, Ngắm lại liền phiền phức, liền đau đầu.

"Quên đi, đơn giản không nghĩ nữa nó!"

"Mẹ, gần nhất mấy ngày nay ta khả năng đi chuyến Đảo thành, đến thời điểm vườn thuốc sự tình liền xin nhờ ngài cùng cha ta." Ở lúc ăn cơm, Vương Diệu nhắc lên việc này.

"Được, ngươi đi Đảo thành làm gì?"

"Cùng bằng hữu Đi đi dạo." Vương Diệu cười nói.

"Bằng hữu, nam Vẫn là nữ, Lần trước cái kia Đồng Vi sao?" Trương Tú Anh nghe xong lập tức vội hỏi.

"Không phải, Là cùng Điền Viễn Đồ cùng đi."

"Nam a!" Trương Tú Anh nghe xong có vẻ rất thất vọng.

đêm đó, bầu trời cao xa, trăng sáng sao thưa.

Một đường bay nhanh, Vương Diệu đến trên núi, theo thường lệ ngồi ở trước phòng, ngửa đầu nhìn trời.

Gió núi từ từ, mang theo âm áp.

"Hừm, ngày mai khí trời phải rất khá."

Ngày thứ hai, hần cho Điền Viễn Đồ gọi một cú điện thoại, đồng ý đi Đảo thành một chuyến, nhìn hần người bạn kia nhĩ tử bệnh, Đầu bên kia điện thoại Điền Viễn Đồ nghe xong vô cùng cao hứng, biểu thị sẽ lập tức liên hệ người kia, xác định thời gian, Đến thời điểm trở lại tiếp hần.

Điện thoại treo, hần liền nhận được Chu Hùng điện thoại, đầu bên kia điện thoại Chu Hùng lời nói để hần có chút giật mình, đối phương lại hỏi hần là có hay không muốn học tập võ thuật.

Nếu như vậy, Vương Diệu xác thực là đã từng từng nói với hần, là đêm đó nghe nói đối phương một người dễ như ăn cháo đem bốn cái người trẻ tuổi đánh nằm trên mặt đất sau khi theo bản năng nói chuyện, không nghĩ tới đối phương lại thực sự.

"Tốt!" Hần ở trong điện thoại cũng đồng ý, thậm nghĩ ngược lại này lại không phải chuyện xấu gì, nghề nhiều không ép thân sao.

Tuy nhiên đối phương cùng ngày là buổi sáng liền mang theo nhĩ tử lên núi mà đến, như vậy tâm thành đúng là để Vương Diệu hơi có chút giật mình cùng thật không tiện.

Kỳ thực, Chu Hùng cũng là có chút kẻ vật ở bên trong, trước tiên, hần là thật sự muốn cảm tạ Vương Diệu, dù sao một tháng qua, trải qua đối phương trị liệu, Con trai của chính mình bất kể là ở trên thân thể, vẫn là ở tinh thần mức độ, đều có tương đối lớn chuyển biến tốt, điều này làm cho hần nhìn thấy hi vọng, mà đối phương nhưng một phân tiền nhận thức chẵn phí đều không có muốn, điều này làm cho hần thực sự là có chút băn khoăn, bởi vậy, buổi tối ngày hôm ấy, khi nghe đến đối phương muốn học tập võ thuật chuyện này sau khi, hần liền chăm chú lên, đây là nguyên nhân chủ yếu nhất. thứ hai,

hắn muốn mang nhi tử đến giải sầu, hơn nữa nhi tử nói Tại đây trên núi, hắn gặp cảm giác được thoải mái.

"Đến đúng lúc nhanh A!" Vương Diệu cười nói.

"đúng đây, khá giả bệnh này nhờ có người, người có hay không tay chân phí, Ta Vừa không có cái gì tốt ngõ ý cảm ơn, Vừa vận gặp chút công phu quyền cước, người muốn học, ta liền dạy người đi." Chu Hùng vô cùng chân thành đạo, hắn nói chính là lời nói tự đáy lòng.

Vương Diệu nghe xong trong lòng hơi có chút cảm động.

Phòng nhỏ trước, vườn thuốc một bên, vừa vận lại khối đất trống, không phải rất lớn, thế nhưng luyện tập quyền cước nhưng là hoàn toàn đủ.

"ta ở Thương Châu, thuở nhỏ tập võ, luyện qua một ít quyền thuật, Thông Tí, Bát Cực, bát quái, Hình Ý, người muốn học loại nào?" Vừa nhắc tới võ thuật, công phu, Chu Hùng tựa hồ biến thành người khác, trên người lan ra một loại nào đó đặc thù khí thế, là tự tin, là phồn thịnh, loáng thoáng còn có chút rừng rục.

"có thể hơi hơi tí mĩ nói một chút mà, Ta không hiểu những thứ này." Vương Diệu nghe xong nói.

"Được." Chu Hùng nói lời này lui lại mấy bước, Kéo dài cùng Vương Diệu, con trai của chính mình khoảng cách, mà hậu thân hình chuyển động.

"Thông Tí, hai cánh tay tương thông, trọng ở Thông Tí sức lực, chú ý tay mắt thân pháp bộ." Chu Hùng nói, thân thể cũng động tác lên, nhìn qua khiến người ta hoa cả mắt, biến hoá thất thường, lúc nào cũng có tiếng vang lạnh lạnh truyền ra.

"Bát Cực, vẫn có Thái Cực an thiên hạ, Vũ có cấp tám đỉnh Càn Khôn. Sức lực có thể đạt tới bốn phương tám hướng, cực xa chỗ, nên tên là. Cương mãnh, hung hăng." Chu Hùng đang khi nói chuyện, quyền phong biến đổi, khí thế hung mãnh, thẳng thắn thoải mái.

"Bát quái, lại nắm pháp cùng bộ pháp, có thể hóa có thể sinh, hư thực kết hợp." Chu Hùng động tác lại biến, cả người lập tức trở nên nhẹ nhàng rất nhiều, song chưởng tung bay, như vượn nhảy bò.

"Hình Ý, trực hành trực tiến vào, như sấm vang chớp giật, Hoàng Hà vỡ đê!" Chu Hùng quyền phong lại biến, động tác trở nên cương mãnh rất nhiều, mà độ cực nhanh, thẳng thắn.

Chu Hùng này một phen động tác nhưng là để Vương Diệu giật nảy cả mình, Mờ ra Mất thấy, Hắn tuy rằng không biết công phu, thế nhưng cũng có thể có thể thấy, trước mắt vị này, định là Một vị Công phu cao thủ, động tĩnh trong lúc đó tự có kết cấu, quyền cước bên trên không ai không ẩn chứa lớn lao kinh lực, nếu như đánh vào trên thân thể người, tất nhiên là lập tức trọng thương, tuyệt đối không phải những người khoa chân múa tay có thể so với.

"như thế nào, người muốn học một loại nào?" Một phen ra hiệu hạ xuống, Chu Hùng cười nói, hắn cũng không có bất kỳ khoe khoang ý tứ, chỉ là lấy một loại nhất là trực quan phương thức để Vương Diệu biết này vài loại quyền pháp tinh yếu, cũng thuận tiện hắn làm lựa chọn.

Ân, Vương Diệu nghe xong cúi đầu suy tư.

Vừa nãy Chu Hùng biểu thị quyền pháp mỗi người có ưu khuyết, thế nhưng là cùng hắn tu tập 《 Tự Nhiên Kinh 》 Cũng không quá nhiều kết hợp lại chỗ, "Bát Quái Chương" đúng là miễn cưỡng triêm điểm một bên, cái này để hắn có chút do dự.

"Người gặp Thái Cực quyền sao?" Vương Diệu dò hỏi.

"Thái Cực?" Chu Hùng nghe xong sửng sốt.

"Hiểu, nhưng cũng không phải đặc biệt tinh thông."

"Có thể đánh cho ta nhìn một chút không?"

"Được."

Chu Hùng sau đó đánh tới Thái Cực quyền, độ chậm chậm, nhìn như mềm nhũn, dường như lưu tập chậm chậm nước, thế nhưng trong đó nhưng dường như ẩn giấu này năng lượng cuồng bạo, dường như mãnh liệt ám lưu giống như vậy, một khi đụng với, sẽ tuôn ra đến.

"Chính là cái này!"

Vương Diệu cảm thấy, loại quyền pháp này mới là tốt nhất cho chính mình.

nghe nói Vương Diệu muốn học tập Thái Cực quyền, Chu Hùng Hơi có chút giật mình, Muốn nói trong nước nổi danh nhất quyền pháp là cái gì, thuộc về này Thái Cực quyền, thực sự là nổi danh cái thế, thế nhưng, hiện trên đời này luyện tập này Thái Cực quyền, trên căn bản đều là tu thân dưỡng tính tập thể hình quyền pháp, thiếu hụt quyền thuật bộ phận, quyền pháp, ban đầu thời điểm cũng không phải vì cường thân kiện thể, mà chính là vật lộn, là quyền thuật pháp, Thuật giết người.

"Người học quyền pháp chỉ là vì tập thể hình?" xuất phát từ hiếu kỳ, Chu Hùng liền nhiều hỏi một câu.

"phòng thân." Vương Diệu cười nói.

Tập thể hình, hán không cần, 《 Tự Nhiên Kinh 》 bên trong nhắc tới thuật dẫn đạo cùng với nơi càng sâu hàm nghĩa chính là tốt nhất tập thể hình phương pháp, hán học những này quyền thuật chủ yếu là học tập kỹ xảo, lực kỹ xảo, hán hiện tại có nội tức tại người, thể nhưng Sức mạnh chính là người thường mấy lần có thừa, bình thường Tráng hán căn bản là không có cách gần người, thể nhưng hán thích hợp vận dụng nhưng là kém vô cùng, như vậy cũng tốt luận vô hiệp bên trong những người chỉ có một thân tuyệt thể nội lực nhưng không phương pháp vận dụng nhân vật.

"Phòng thân? Vậy thì là quyền thuật, trong này mới có quyền thuật chủ yếu nhất hàm nghĩa." Chu Hùng nghe xong cười nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Cửu Dương 1 âm

Chu Hùng dùng vừa giữa trưa, giáo sư Vương Diệu một ít Thái Cực quyền cơ bản nhất tri thức, ở trong quá trình này Vương Diệu Năng lực lĩnh ngộ Để hán Giật mình hết sức, quả thực là thiên phú kinh người, chỉ là vừa giữa trưa, hán liền đem Thái Cực quyền quyền thuật quyền giả nhớ kỹ, càng quan trọng chính là, hán đã có thể lĩnh ngộ được Một chút trong đó hàm nghĩa, phải biết, Thái Cực quyền nhưng là xưng tên dễ học khó tinh, trọng ý không nặng hình. E tiểu nói WwW. 1XIAOSHUO. COM

"Người thiên phú thật là khiến người ta giật mình a!" Chu Hùng thở dài nói, "Nếu như học võ, nói không chắc có thể thành một đại tông sư!"

Tối gần buổi trưa, Chu Hùng phụ tử cáo từ rồi đi.

Vương Diệu cố ý lưu bọn họ đồng thời ăn một bữa cơm, thể nhưng bọn họ bất luận làm sao cũng không đồng ý.

Buổi chiều, Vương Diệu liền tại đây trên núi tu luyện lên Thái Cực quyền đến.

hay là quyền pháp này hàm nghĩa cùng hán mấy ngày nay đến đọc Đạo kinh Có chỗ giống nhau, bởi vậy tu luyện lên làm ít mà hiệu quả nhiều, tiến triển cực nhanh. Điều này làm cho hán vô cùng cao hứng.

Buổi tối hôm đó, ở lúc ăn cơm, Vương Diệu nhận được Điền Viễn Đồ điện thoại, hỏi hán ngày mai có rảnh hay không, đi Đảo thành một chuyến, hán đã cùng người bạn kia hẹn cẩn thận, Vương Diệu suy nghĩ một chút cũng là đồng ý, ngược lại ngày mai cũng không có chuyện quan trọng gì, Đi ra ngoài đi một chút, Nhìn cũng tốt.

ăn cơm xong sau khi, Hán cùng cha mẹ nói một tiếng, bởi vì lần này đi Đảo thành, vô cùng có khả năng trong vòng một ngày không cách nào trở về, vườn thuốc sự tình còn cần cha mẹ hán chăm sóc.

Sau đó lại nói với Chu Hùng Một tiếng, miễn cho mấy ngày nay hán ở lại đây, mình tới thời điểm Lại không ở trên núi.

Ngày thứ hai Thời điểm, Điền Viễn Đồ đến tương đối sớm, Vương Diệu Vừa kết thúc tu hành, Còn ở phía trên ngọn núi luyện tập ngày hôm qua mới vừa từ Chu Hùng nơi đó học tập Thái Cực quyền, liền nghe được chó sủa tiếng, sau đó nhìn thấy một người từ bên dưới ngọn núi mà đến, hán cũng chỉ đành đành chỉ Luyện tập, Từ trên núi Hạ xuống.

Vương Diệu cùng trong nhà nói một tiếng, sau đó liền cùng Điền Viễn Đồ đồng thời ngồi xe đi hướng về Đảo thành.

Đảo thành khoảng cách Liên Sơn huyện thành khoảng cách cũng không phải đặc biệt xa, Nhưng cũng có hơn ba giờ lộ trình, bọn họ đến nơi đó thời điểm đã là tới gần Buổi trưa.

Đây là trong tỉnh khuất chỉ tay phồn hoa nơi, trong nước cũng coi như là vang dội danh thành, ngựa xe như nước, lầu vũ cao vót, tự nhiên không phải liền son, Hải Khúc có khả năng so với.

"Muốn tìm một chỗ ăn cơm đi?" Ở trên xe, Điền Viễn Đồ nói.

"Tốt."

Đối với Điền Viễn Đồ mà nói, Đảo thành nơi này, hán cũng Không xa lạ gì, sớm chút thời gian, bởi vì chuyện làm ăn quan hệ, mỗi tháng đều muốn tới mấy chuyến, đây là gần nhất khoảng thời gian này đến thời gian ít đi chút, bởi vậy đi nơi nào ăn cơm, hán trong lòng hiểu rõ, hán mang Vương Diệu đi tới

một nhà phi thường có tiếng hải sản thành, trên buổi trưa, người đầy mẫn, thậm chí bên ngoài tìm một chỗ đỗ xe đều khó khăn.

nơi này hải sản số lượng lớn, nấu nướng mùi vị cũng được, giá cả có chút quý, Thế nhưng Còn có thể tiếp thu, chuyện làm ăn nóng nảy cũng coi như là chuyện hợp tình hợp lý.

ăn cơm xong sau khi, điền viên lại cùng người kia liên hệ một hồi, sau đó cùng Vương Diệu tính tiền rồi đi.

Bọn họ hẹn cẩn thận địa điểm, gặp mặt vị trí nhưng là một nhà trong tửu điểm, là một chỗ ven biển nghỉ phép khách sạn, nhìn qua khí thế bất phàm.

Khi bọn họ cẩn thận tới đó thời điểm, sớm có người chờ ở dưới bề mặt, người này hiển nhiên là nhận thức Điền Viễn Đồ, nhìn thấy hắn sau khi liền chủ động tiến lên chào hỏi, sau đó ở mặt trước dẫn đường, ở một chỗ này quán cơm sang trọng nhất trong phòng, Vương Diệu nhìn thấy Điền Viễn Đồ trong miệng cái kia cái gọi là bằng hữu, một người đàn ông trung niên, vóc người tầm trung, mặt chữ điền "方", diện hắc, con mắt không lớn, nhưng rất có tinh thần, tên là Tôn Chính Vinh.

"Quý khách ở xa tới, không có từ xa tiếp đón, xin lỗi." Tôn Chính Vinh nói chuyện ngữ so sánh chậm, âm thanh trầm hèn.

"Xin chào, Tôn tổng, giới thiệu một chút, vị này chính là Vương Diệu." Điền Viễn Đồ vì bọn họ lẫn nhau giới thiệu đối phương.

"Xin chào, hoan nghênh."

"Xin chào, Tôn tổng."

Tôn Chính Vinh trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, từ vừa nãy nắm tay về mặt thái độ, Vương Diệu có thể Cảm giác được, vị này Tôn tổng đối với mình vẫn là không tín nhiệm, có chút "Làm theo phép" ý tứ.

"Mời ngồi."

Sau khi ngồi xuống, vị kia dẫn dắt bọn họ tới người trẻ tuổi vì bọn họ rót hai chén trà.

"Tôn tổng, vị này Vương Diệu bác sĩ, người đừng xem hắn trẻ tuổi, thế nhưng là có y thuật tại người, phi thường tuyệt vời." Điền Viễn Đồ nói.

"Há, Cái kia cũng muốn mở mang kiến thức một chút, không biết bác sĩ Vương đối với Con trai của ta cũng có ý kiến gì không a?" Tôn Chính Vinh cười hỏi.

"Tư liệu có hạn, cần hiện trường chẩn đoán bệnh." Vương Diệu vô cùng bình tĩnh đáp lại nói.

Tự vào nhà khoảng thời gian này, Vương Diệu vẫn đang yên lặng địa quan sát, hắn hiện, tại đây cái Tôn Chính Vinh trước mặt, Điền Viễn Đồ lại có chút câu nệ, hơn nữa ở vô hình khí thế bên trên mơ hồ bị đối phương áp chế trụ, Chuyện như vậy từ khi hắn nhận thức Điền Viễn Đồ tới nay liền Chỉ thấy được quá một lần, chính là lần đó cùng Hải Khúc thị vị kia đại lão cùng nhau ăn cơm, đối phương mơ hồ đúng vậy có phản ứng như thế này.

Nói cách khác, vị này Tôn Chính Vinh, thân phận tương đương không bình thường, bằng không, Điền Viễn Đồ cũng sẽ không như vậy dễ bụng.

nghe xong Vương Diệu, Tôn Chính Vinh cũng không có vội vã trả lời, mà là ngồi ở chỗ đó, lẳng lặng nhìn Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ.

Trong phòng rất yên tĩnh.

Vương Diệu ngồi ở trên cát, như mặt nước phẳng lặng, như lão tăng, như núi đá.

Điền Viễn Đồ trên mặt trước sau mang theo nhàn nhạt Mỉm cười.

"xin mời đi theo ta, sau đó bắt luận thấy cái gì, hi vọng các người không kinh ngạc hơn, cũng phải bảo mật." Tôn Chính Vinh nói.

trong phòng ngồi một người trẻ tuổi, nói chuẩn xác là cột một người trẻ tuổi, băng thông rộng từ quần vào trên ghế.

Người trẻ tuổi này sắc mặt hồng, hai mắt xích, đầu khô vàng như cỏ, thân thể gầy gò, một mực không một tia trạng thái hư nhược, trên người tán xạ một luồng khí thế, như sói hoang, như ác quỷ.

ở bên cạnh hắn còn đứng thẳng một người đàn ông trung niên, mặt không hề cảm xúc, dường như mặt đơ giống như vậy, một cái cọc gỗ từ bình thường đứng ở nơi đó.

"Đây là tình huống thế nào? !" Điền Viễn Đồ thấy thế giật nảy cả mình.

"Đây là dụng phải tà chứ?" đây là hán ý nghĩ đầu tiên.

Àn, bị trói người trẻ tuổi cắn răng, tựa hồ chịu đựng rất lớn địa thống khổ, nhìn kỹ, trong miệng hắn còn mang theo niềng răng, nói vậy là vì là phòng ngừa hắn cắn nát răng xi hoặc là cắn được đầu lưỡi.

Vương Diệu chậm rãi dựa trước, người trẻ tuổi này khí tức vô cùng gấp gáp, nóng rực, phảng phất là trong bụng hỏa như thế.

Bởi vì buộc chặt, xem mạch liền chịu đến rất lớn địa ảnh hưởng thậm chí không cách nào hào chuẩn, Vương Diệu cũng chỉ có thể miễn cưỡng thử xem, kỳ thực chỉ bằng vào "Nghe chẩn" phương pháp, hắn đã nhìn ra một chút đầu mối, chỉ là muốn tiến một bước xác nhận một hồi.

Thật quái mạch,

Thật quái bệnh!

Vương Diệu này thử một lần gạt này cả mình.

Loại này mạch như rất giống "Phủ sôi mạch", mạch ở da dễ, phủ mấy cực điểm, như phủ sôi trống rỗng, tuyệt không căn nguyên. Tuy rằng sách thuốc bên trên từng có ghi chép, có thể như nếu không là hấn bị ""thê hô quán đỉnh"" nhiều như vậy tri thức, chỉ sợ hấn chính là hào ra như vậy mạch như, cũng không biết là hà bệnh, càng không nói đến tìm tòi nghiên cứu nguyên nhân sinh bệnh.

Cổ chi sách thuốc, có thập đại quái mạch, chính là sinh mệnh hấp hối thời điểm xuất hiện mạch như, một khi quái mạch xuất hiện, liền mang ý nghĩa bệnh tà sâu nặng, nguyên khí suy kiệt, này "Phủ sôi mạch" chính là một người trong đó.

Như nước chi sôi trào, khí tức hoàn toàn không có, chính là dương nhiệt cực điểm.

Cổ y cho rằng, người thân thể, chú ý Âm Dương cân bằng, cô âm không dài, cô dương bất sinh, nếu muốn khỏe mạnh trường thọ, nhất định phải Âm Dương kết hợp lại.

Người trẻ tuổi trước mắt này, chính là Âm Dương hết sức mất cân bằng, dương chiếm chín phần mười bên trên, mà âm chưa tới một thành.

Như đem người thân thể so sánh một chiếc đèn, sinh mệnh như lửa, tính khí thần chính là chống đỡ ngọn lửa thiêu đốt dầu thấp, tính khí thần đủ, Âm Dương cân bằng, ngọn lửa sinh mệnh ổn định thiêu đốt, trước mắt nam tử này, lúc này lại là dường như tưới dầu lên lửa, cực thiêu đốt, quá độ tiêu hao sinh mệnh bản nguyên.

Bệnh này, hiếm thấy, khó trị!

Người trẻ tuổi trước mắt này có thể sống đến hiện tại, chính là cái kỳ tích.

Chẩn đoán bệnh sau khi kết thúc, Vương Diệu liền đứng dậy, khẽ lắc đầu một cái.

"Bác sĩ Vương, con trai của ta bệnh có thể có biện pháp trị liệu?" Tôn Chính Vinh hỏi.

"Âm Dương mất cân bằng, dương khí cực thịnh, khó!" Vương Diệu nói.

Kỳ thực, Âm Dương mất cân bằng chính là thông thường chứng bệnh, thế nhưng bất kỳ thông thường chữa bệnh, nếu như với bé nhỏ thời gian, không thêm quan tâm, không đi hỏi, mặc cho triển, đều có khả năng triển trở thành cực kỳ đáng sợ bệnh tật, uy hiếp đến sinh mệnh, còn như tình hòa, sẽ thành liệu nguyên tư thế.

"Ừ?" Tôn Chính Vinh xem Vương Diệu ánh mắt hơi có chút biến hóa.

Lúc trước, thấy hấn tuổi trẻ, nhưng có chút vẻ coi thường, thế nhưng một câu nói này nhưng là nói đến điểm mấu chốt trên, hấn cũng từng đi tìm mấy vị trong tỉnh rừng hạnh cao thủ, cơ bản cái nhìn cũng là như thế. Hơn nữa người trẻ tuổi này nói chính là một cái "Khó" tự, cũng không phải "Xin lỗi" loại hình.

"Có thể trị?"

Vương Diệu không lên tiếng, chỉ là lắc đầu một cái.

"Không pháp trị?"

"Ta hiện tại không có cách nào nói, cần muốn suy nghĩ thật kỹ." Vương Diệu ăn ngay nói thật, bệnh này, hấn không chắc chắn, thậm chí hiện tại liền dòng suy nghĩ đều không có.

"Vậy thì phiền phức người." Tôn Chính Vinh nghe xong cũng không có lộ ra biểu tình thất vọng, vẻ mặt như thường nói.

"Ta có thể hỏi cái vấn đề sao?"

"Mời nói."

"Lệnh công tử là lúc nào hoạn thứ quái bệnh này?" Vương Diệu hỏi.

"Đại khái hai năm trước." Tôn Chính Vinh không chút nghĩ ngợi hồi đáp.

"Hai năm trước? !"

Vương Diệu nghe xong giật nảy cả mình, hai năm, như vậy quái bệnh, còn có thể sống đến hiện tại quả thực chính là cái kỳ tích!

"Trong hai năm qua, sử dụng trọng tài phương pháp trị liệu?" Đây là Vương Diệu nghi ngờ trong lòng, hần đơn giản trực tiếp hỏi lên.

"Xin lỗi." Tôn Chính Vinh chỉ là nói đơn giản hai chữ.

"Không sao."

A!

Vừa lúc đó, bị trời người trẻ tuổi đột nhiên hồng khiếu lên, trạng thái như chó điên.

Vẫn lập ở bên cạnh tên bại liệt mặt tấn hành động, từ một bên trong rương lấy ra một ống thuốc chích, sau đó cho hần tiêm vào xuống, chỉ chốc lát sau, con trai của Tôn Chính Vinh liền bình tĩnh lại, nói chuẩn xác là ngất đi.

"Như vậy không phải biện pháp." Vương Diệu nói.

Vừa nhìn hần liền biết, cái kia tên bại liệt mặt từ vừa nãy cho hần tiêm vào hần là mảnh liệt trần tĩnh loại thuốc, bằng không sẽ không có như vậy hiệu quả, làm như vậy, liền giống với dùng chỉ đồ chần lửa, tạm thời có thể nắp một hồi, thế nhưng hậu quả chính là để ngọn lửa thiêu đốt càng thêm dồi dào, hơn nữa trần tĩnh loại thuốc sử dụng lâu gấp hình thành tính ý lại, tương tự với ma túy nghiện.

"Không có biện pháp của nó, đây chính là biện pháp tốt nhất." Tôn Chính Vinh nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Quốc y thánh thủ hiếm như lá mùa thu

Hai người bọn họ mở khách sạn thời điểm có điều là hơn ba giờ chiều loại, thời gian còn sớm, vốn là, bọn họ muốn tiếp theo về Liên Sơn huyện thành, thế nhưng Tôn Chính Vinh mời bọn họ cùng đi ăn tối, Vương Diệu muốn chối từ đi, thế nhưng Điền Viễn Đồ nhưng đáp lời đi, bởi vậy chỉ được chờ ngày mai lại đi. E tiểu Ω┐ nói Ww ♪W. 1XIAOSHUO.COM

"Người thấy thế nào?" Chờ sau khi bọn hần rời đi, Tôn Chính Vinh đối với từ đỉnh đầu đến vĩ chưa từng nói câu nào tên bại liệt mặt từ nói.

"Có chút bản lĩnh." Tên bại liệt mặt từ sống nguội nói ra bốn chữ này.

"Đúng đấy, chỉ bằng vào xem mạch liền có thể nhìn ra mây sinh hoạn bệnh, ở độ tuổi này, xác thực là có chút bản lĩnh, chỉ có điều, sợ hần cũng là không biện pháp gì."

"Ai!"

Tôn Chính Vinh nhìn nằm ở trên giường roi vào hôn mê bên trong nhĩ tử, thở dài.

Những năm này, hần chuyện làm ăn là càng làm càng lớn, hơn nữa gia tộc cũng là tăng lên trên trạng thái, hết thầy đều tốt, chỉ có đứa con trai này, để hần thao được rồi tâm, từ khi hần đạt được bên trong quái bệnh sau khi, hần đi thăm danh y, thế nhưng là đều không có rất tốt hiệu quả, ngược lại là càng ngày càng nghiêm trọng.

Khoảng cách trời tối thời gian còn sớm, Điền Viễn Đồ liền lái xe mang theo Vương Diệu ở Đảo thành đi dạo, ở một chỗ bãi biển bên, bọn họ dừng lại, đi tới cạnh biển, mặc dù là mùa xuân, thế nhưng gió biển vẫn là rất lớn, có chút lạnh.

"Cái kia bệnh, rất khó trị sao?" Điền Viễn Đồ nói.

"Rất khó." Vương Diệu đạo, trên thực tế, hần hiện tại đều còn không nghĩ tới chữa bệnh phương pháp, chỉ là mơ hồ có chút dòng suy nghĩ mà thôi.

"Nghĩ đến cái này Tôn Chính Vinh không phải người bình thường chứ?"

"Vâng, trong tình nổi danh nhân vật, tài sản hơn trăm ức, liên quan đến bất động sản, ăn uống, điện tử sản phẩm chờ nhiều ngành nghề." Điền Viễn Đồ đạo, "Kỳ thực, ta là có việc muốn nhờ, vì lẽ đó xin mời người tới, xin lỗi."

Suy nghĩ một chút, hắn vẫn là nói rồi lời nói thật.

"Ha ha, không có chuyện gì." Vương Diệu cười vung vung tay.

Hắn đã sớm nhìn ra rồi, cái kia Tôn Chính Vinh cùng Điền Viễn Đồ trong lúc đó hắn là quan hệ hợp tác, không thể nói là bằng hữu, nếu như là bình thường, hắn cũng chưa chắc sẽ đến, ai bảo có nhiệm vụ tại người đây, tiện đường cũng tới Đảo thành nhìn, vui đùa một chút, không cái gì không tốt.

"Nhân vật như vậy, chỉ sợ là những thứ ở trong truyền thuyết quốc y cũng có thể xin mời đến đây đi, bọn họ đều không thể chữa khỏi con trai của hắn bệnh?"

"Quốc y thánh thủ, hiếm như lá mùa thu giống như vậy, hơn nửa đang ở đại bên trong, không phải như vậy dễ dàng thấy, mười tỉ tài sản ở người trong mắt ta đã cao cao không thể với tới, thế nhưng ở có mấy người trong mắt, chỉ thường thôi." Điền Viễn Đồ cười nói.

Hai người ở cạnh biển ở lại một hồi, sắc trời liền dần dần tối sầm xuống, sau đó lại tiếp tục xem xe trở lại tới là khách sạn, trải qua Điền Viễn Đồ giới thiệu hắn mới biết, chỗ này ở Đảo thành cực có danh tiếng khách sạn nguyên lai chính là tôn chính dưới cờ khách sạn một trong, có thể thấy được gia đại nghiệp đại.

Này một món ăn, rất phong phú, thậm chí có chút xa hoa.

Một ít món ăn điểm, Vương Diệu không cần nói thấy, nghe đều chưa từng nghe nói.

Tôn Chính Vinh lời nói vẫn không nhiều, thế nhưng còn xem như là hòa hợp, thế nhưng Vương Diệu không thích như vậy bầu không khí, không dễ chịu.

Ở trên bàn rượu, Tôn Chính Vinh chuyên môn hướng về hai người bọn họ biểu thị cảm tạ, đồng thời hi vọng Vương Diệu một khi có trị liệu phương pháp liền ngay lập tức nói cho hắn.

Ăn cơm xong sau khi, Tôn Chính Vinh còn chuyên môn khiến người ta chuẩn bị cho bọn họ một chút quà tặng, ngoài ra, hắn trả lại Vương Diệu nhưng là một tấm thẻ, một tấm thẻ ngân hàng.

"Đây là ý gì?" Ra phòng riêng sau khi, Vương Diệu hỏi một bên Điền Viễn Đồ, vốn là hắn không muốn thu, thế nhưng ở bên trong, Điền Viễn Đồ lén lút lôi hắn một hồi, ra hiệu hắn nhận lấy.

"Ra chặn phí a."

"Người có tiền, chính là không giống nhau." Vương Diệu nghe xong cười lắc lắc đầu.

Hai người chuẩn bị lâu, đột nhiên nghe được một cô gái âm thanh.

"Xin người thả tôn trọng một chút!"

Vương Diệu theo tiếng kêu nhìn lại, nhìn thấy một cái dáng người thướt tha mỹ nhân, một bộ nhạt màu áo gió, một con áo choàng trường, chỉ là nhìn thấy bóng lưng, ở bên cạnh hắn, một cái có chút mập mạp nam tử chính đang dây dưa.

Cái này bóng lưng, có chút cảm giác quen thuộc.

"Nghĩ như thế nào anh hùng cứu mỹ nhân a?" Điền Viễn Đồ thấy thế cười hỏi.

"Đi xem xem" Vương Diệu di chuyển bước chân, Điền Viễn Đồ cũng cười đi theo.

"Người làm gì!?"

"Kết giao bằng hữu sao?!"

Tay của nam tử vừa duỗi ra đi ở giữa không trung nhưng bị tóm lấy.

"Người là ai?!" Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Vương Diệu, hắn bất mãn hết sức nói.

"Vương Diệu?"

"Đồng Vi?!"

Nhìn trước mắt cái này vẽ ra nhạt trang mỹ nhân, Vương Diệu rất là giật mình, vị này đúng là mình bạn học cũ, hắn chẳng thể nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới nàng, Đồng Vi có gì không phải là giật mình không thôi.

"Người tại sao lại ở chỗ này? !" Hai người hầu như là trăm miệng một lời nói.

"Người đến cùng là ai, cho ta thả ra!" Cái kia bị Vương Diệu trao cổ tay nam tử nỗ lực muốn tránh thoát, làm sao tay của đối phương như kim sắt bình thường vững vàng nắm lấy, trao hắn đau đớn.

Hai người bọn họ đều không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp mặt, lấy phương thức như thế.

Năm trước còn vừa từng gặp mặt.

Lúc đó, mỹ nhân như hoa, mọi người chú ý.

Lúc này, mỹ nhân vẫn, ngẫu nhiên gặp mưa gió.

"Xảy ra chuyện gì a?" Vừa lúc đó, một người mặc âu phục nam tử từ nơi không xa đi tới.

"Đình tổng, ngài đây là?" Nam tử này mặt tươi cười quay về cái kia đối với Đồng Vi táy máy tay chân nam tử nói.

"Ta nghĩ cùng vị nữ sĩ này kết giao bằng hữu, nàng hẳn là hiểu lắm."

"Đồng Vi, đây chính là ngày hôm nay mời khách mời, đình tổng a." Nam tử kia nói.

"Giám đốc Lý, hẳn" Đồng Vi nghe xong tiểu lông mày hơi nhíu.

Tối hôm nay, nàng cùng đơn vị một vị quản lý được công ty ủy thác đến đây định ngày hẹn lấy làm trọng yếu hợp tác khách hàng, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới người này đây đưa chính mình, còn trùng hợp là chính mình khách nhân trọng yếu, điều này làm cho nàng rất có chút oan ức cùng làm khó dễ.

"Buông tay!" Vị này đình tổng sắc mặt trở nên hơi khó coi, một mặt là mắt mặt, mặt khác là bị Vương Diệu dùng sức bấm, hẳn cảm giác được rất đau.

"Xảy ra chuyện gì a?" Vào lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền tới, nhưng là Tôn Chính Vinh từ trong phòng đi ra, nhìn thấy vừa nãy tình cảnh này.

"Tôn tổng!"

"Tôn tiên sinh."

Vừa nhìn thấy Tôn Chính Vinh, bất kể là vị kia táy máy tay chân đình dù sao vẫn là cùng Đồng Vi đồng thời đến giám đốc Lý đều sửng sốt, bọn họ không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy vị này ở Đảo thành quát tháo phong vân nhân vật.

"Vị này đình tổng hẳn là uống nhiều rồi." Vương Diệu bình tĩnh nói.

"Hiểu lắm, hiểu lắm." Mới vừa rồi còn là rất hung hăng đình tổng vội vàng giải thích, hiển nhiên hẳn đối với này Tôn Chính Vinh vô cùng sợ hãi.

"Uống nhiều rồi liền đi về nghỉ." Tôn Chính Vinh nghe xong vô cùng bình tĩnh nói.

"Vâng, là." Họ Đình nam tử nghe xong lập tức gật đầu đáp, phảng phất là nhìn thấy đại lão tiểu đệ giống như vậy, vô cùng nghe lời.

Vương Diệu cảm giác được mạch đập của hắn đột nhiên nhảy lên lợi hại, hơn nữa trên đầu lại xuất hiện mồ hôi lạnh.

"Ta có việc đi trước, các người ở đây tùy ý." Sau khi nói xong, Tôn Chính Vinh liền cáo rồi đi.

Hắn một câu nói, mang ý nghĩa Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ có thể tại đây trong tửu điểm tùy ý tiêu phí mà không cần trả nợ, làm một tính tổng hợp khách sạn, có thể không chỉ là dùng chân cùng ăn cơm đơn giản như vậy.

"Đình tổng, đêm nay ngài xem?" Giám đốc Lý nhẹ giọng hỏi.

"Hôm nào nói sau đi." Đình tổng ngữ khí hòa hoãn rất nhiều, không thể chờ đợi được nữa rồi đi.

"Đồng Vi, đồng thời đưa đưa đình tổng?"

"Xin lỗi, giám đốc Lý, bạn học ta ở đây, ngài xem?"

"Được, vậy các người tâm sự, giám đốc Lý, ta đưa người."

"Không cần."

Hai người kia sau khi rời đi, trong hành lang liền còn lại Vương Diệu, Đồng Vi, Điền Viễn Đồ ba người.

"Ta đi ra ngoài trước đi dạo." Điền Viễn Đồ cười vỗ vỗ Vương Diệu vai, sau đó rời đi.

"Tìm một chỗ ngồi một chút?" Vương Diệu cười đối với Đồng Vi nói.

"Tốt."

Này nhà trong tửu điểm thì có quán cà phê, bầu không khí hết sức tốt, hai người chọn một cái sát cửa sổ vị trí, muốn hai ly cà phê, ngồi ở chỗ này, vừa vặn có thể nhìn thấy cách đó không xa cạnh biển cảnh đêm, hết sức xinh đẹp.

"Người làm sao sẽ đến Đảo thành a?" Đồng Vi đưa tay vuốt thuận một hồi tú ôn nhu hỏi.

"Cùng bằng hữu đến làm một ít chuyện, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng tới người, thực sự là thật là đúng dịp a."

"Đúng đấy, rất khéo." Đồng Vi đưa tay kéo quai hàm nhẹ giọng nói.

"Chuyện vừa rồi có ảnh hưởng hay không người sau đó công tác a?"

"Không có chuyện gì, công việc bây giờ ta cũng có chút không muốn làm nữa." Đồng Vi cười nói.

Ngay ở hai người kia nói chuyện thời điểm, vị kia giám đốc Lý đã cùng đình tổng đi tới khách sạn ở ngoài.

"Đình tổng, mấy ngày buổi tối sự tình thực sự là xin lỗi, ta mang Đồng Vi hướng về ngài xin lỗi, hôm nào lại hướng về ngài nhận lỗi." Giám đốc Lý cười nói, trước mặt người này nhưng là công ty bọn họ khách hàng lớn, dễ dàng đắc tội không được.

"Quên đi, hồng nhan họa thủy a!" Vị kia đình tổng vung vung tay có chút buồn bực nói.

"Đình tổng, ngài đi thông thả."

Nhìn theo xe con rời đi, vị này nhìn qua có điều hơn ba mươi tuổi giám đốc Lý nhẹ nhàng thờ dài.

"Tối hôm nay làm sao sẽ xảy ra như vậy sự tình đây?!"

Vốn là, nghĩ rất tốt, ước đình tổng đồng thời ăn một bữa cơm thuận tiện đem đón lấy nghiệp vụ xác định, vì thế hắn còn chuyên môn đuổi tới ty báo cáo, mời trong công ty "Một cảnh hoa" Đồng Vi đồng thời đến, dù sao có một số việc, mỹ nữ ra tay liền dễ dàng hoàn thành nhiều lắm, không nghĩ tới, gặp làm ra chuyện như vậy, này nghiệp vụ chỉ sợ là muốn thất bại, chính hắn cũng không biết trở lại nên làm gì cùng ông chủ của chính mình giải thích.

"Cũng không biết bạn học của hắn là lai lịch gì, lại có thể tiếp xúc được Tôn Chính Vinh nhân vật như vậy, nghĩ đến cũng không đơn giản, có hay không triển thành khách hàng khả năng đây?" Nghĩ tới đây, vị này giám đốc Lý ánh mắt sáng lên.

"Người công ty này là làm cái gì?"

"Đầu tư lý tài." Đồng Vi cười nói.

"Lý tài?"

"Vâng, chính là đem tiền phóng tới trong công ty đến, thông qua hoạt động sản sinh tiền lời, sau đó thu lấy nhất định chi phí." Đồng Vi giải thích.

"Cái này ta biết, tiền lời bao nhiêu đây?"

"Hừm, khó nói, có điều khẳng định so với ngân hàng muốn cao, nơi này phân rất nhiều loại, có giữ gốc, có nguy hiểm tính trọng đại, thế nhưng ở hoạt động trước gặp đầy đủ trung cầu khách hàng ý kiến." Đồng Vi nói.

"Lên để là bao nhiêu?"

"20 vạn, làm sao, người muốn lý tài a?" Đồng Vi kéo cằm cười nhìn Vương Diệu.

"Không phải, tùy tiện hỏi một chút."

"Người lúc nào trở lại a?"

"Ngày mai đi, nơi này sự tình đã hết bận."

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Chương 130: 0 kim dễ kiếm giai nhân khó cầu

Đồng Vi nghe xong quay đầu nhìn ngó ngoài cửa sổ, không biết đột nhiên nghĩ tới điều gì, hơi có chút thất thần. E WwW. 1XIAOSHUO. COM

Nàng đến thành phố này đã hai năm, thành phố này quen thuộc mà xa lạ, có nó đặc sắc cùng phồn hoa, cũng có nó lạnh lùng, nàng muốn ở lại chỗ này, nhưng lại muốn về nhà.

Hai người ở trong quán cà phê ngồi một hồi lâu, trong lúc vô tình, đã đến ban đêm hơn chín giờ.

"Đi thôi?" Đồng Vi nhìn Vương Diệu hỏi.

"Tốt, người trụ cái nào, ta đưa người trở lại?"

Đồng Vi không lái xe, Vương Diệu cũng không có, hai cái gọi xe đi tới Đồng Vi nơi ở, một cái nhìn qua không sai tiểu khu.

"Người mua nhà?" Vương Diệu nhìn trước mắt khu nhà ở, nghĩ đến ở Đảo thành như vậy thành thị, nơi này nhà nên không rẻ, tùy tiện tuyển ra nơi, đều có thể đủ mua Liên Sơn huyện thành ngang nhau diện tích thương phẩm phòng mấy bộ có thừa.

"Không có, thuê, đi ta cái kia ngồi một chút chứ?" Đồng Vi mời nói.

"Hành."

Vương Diệu cùng Đồng Vi lên lầu, Đồng Vi thuê nhà cũng không lớn, thế nhưng thu thập vô cùng sạch sẽ, trang sức rất ấm áp.

"Tùy tiện ngồi, uống chút gì không?"

"Nước là tốt rồi."

Đồng Vi cho Vương Diệu rót một chén nước. Sau đó đem bên ngoài áo khoác cởi, bên trong ăn mặc màu tím nhạt lông cừu sam, càng hiện ra dáng người thướt tha.

Cô nam quả nữ, cùng tồn tại một phòng, vẫn là lẫn nhau nhận thức, bạn học cũ, không nói tình chàng ý thiếp, chỉ sợ lẫn nhau trong lúc đó đều có như vậy chút ý tứ.

Bầu không khí có chút ám muội.

Nên sinh gì đó.

Một mực có hay không sinh gì đó.

Bởi vì Vương Diệu ở lại : sững sờ không tới năm phút đồng hồ, uống một chén nước, liền cáo từ rời đi.

"Thời gian không còn sớm, người nghỉ sớm một chút." Đây là Vương Diệu trước khi rời đi nói.

Quân tử ngồi trong lòng mà vẫn không loạn.

Vương Diệu tự phò không phải quân tử, hấn tâm đã có chút rối loạn.

Dù sao máu nóng, mỹ nhân như hoa, hoa cũng có ý định.

Bởi vậy hấn cáo từ rời đi, "Thoát đi" .

Đồng Vi đứng ở phía trước cửa sổ nhìn Vương Diệu đi xa bóng người, môi đỏ vi quật, làm như có chút thất vọng.

"Liên không thể nhiều ngồi gặp sao?"

"Người tại sao trở về?" Nhìn thấy Vương Diệu sau khi, Điền Viễn Đồ giật nảy cả mình.

"Có ý gì, sẽ không tới ta đi đâu?"

"Mỹ nhân như hoa, hoa có thể chờ bẻ gãy trực cần bẻ gãy, không có không hoa không bẻ gãy cành a!" Điền Viễn Đồ cười nói.

Vương Diệu chỉ là cười cười.

"Ngươi là chân quân tử!" Điền Viễn Đồ nhếch lên ngón cái thờ dài nói.

Cô gái kia, xác thực đẹp đẽ, như tiên trong tranh nữ giống như vậy, hơn nữa hắn cũng nhìn ra đến, đối phương hẳn là đối với Vương Diệu thú vị. Đối làm là chính mình, nếu như là ở Vương Diệu ở độ tuổi này, mười có là nắm giữ không được.

"Ta không phải quân tử, cũng không muốn làm, quá mệt mỏi." Vương Diệu vung vung tay, lắc đầu một cái.

Ha ha ha, Điền Viễn Đồ nghe xong cao giọng nở nụ cười.

"Ăn ngay nói thật, ta cảm thấy cô gái kia không sai, ngươi có thể suy tính một chút."

Điền Viễn Đồ qua nhiều năm như vậy, vào nam ra bắc, đủ loại kiểu dáng người nhìn nhiều lắm rồi, điều này cũng làm cho rèn luyện hắn xem người năng lực, lấy hắn những năm này từng trải cùng ánh mắt, bình thường xem người là không rồi mười.

Cô gái kia, ánh mắt trong trẻo, cử chỉ hào phóng, mỹ mà không媚, là hiếm thấy tiểu giai nhân.

Cổ ngữ, thiên quân địch đắc, một tướng khó cầu, mỹ nhân cũng là như thế.

"Ngươi kiến nghị, ta sẽ cân nhắc." Vương Diệu cười nói.

Hai người ở Đảo thành ở một đêm, ngày thứ hai chuẩn bị rời đi, trước khi đi, Vương Diệu cho Đồng Vi gọi điện thoại, đối phương nhất định phải làm chủ xin hắn cùng Điền Viễn Đồ ăn cơm, đây có điều đi, Vương Diệu hãy cùng Điền Viễn Đồ lưu lại.

Đồng Vi tuyển địa phương không lớn, thế nhưng rất tinh xảo, chuyện làm ăn cũng rất tốt.

Ngày hôm nay, nàng vẫn là vẽ ra nhạt trang, thế nhưng tựa hồ so với ngày hôm qua càng thêm tinh xảo, đẹp đẽ, cho tới một lúc tiến vào, không ít người không riêng đều rơi vào trên người nàng, quên ăn cơm.

Thực sự là tú sắc khả khan.

"Ngươi ngày hôm nay thật xinh đẹp."

"Cảm tạ." Mỹ nhân nở nụ cười, như hoa nở rộ, rực rỡ cảm động.

"Không bằng sẽ ở Đảo thành ở lâu thêm hai ngày đi, Đảo thành có thật nhiều danh thắng di tích cổ và chơi vui địa phương, ngươi hiếm thấy tới một lần, chúng ta thuận tiện đi dạo?" Lúc ăn cơm, Điền Viễn Đồ đề nghị.

"Tốt, ta cho làm người dẫn đường." Đồng Vi nghe xong cười nói.

Này? Vương Diệu đúng là có chút do dự.

Trong nhà vẫn còn có vườn thuốc, chủ yếu là ban đêm, hắn không trở về đi, phụ thân hắn liền muốn ở trên núi qua đêm.

"Làm sao, trong nhà còn có việc gấp a?" Điền Viễn Đồ thấy Vương Diệu có chút do dự liền hỏi.

"Ngược lại cũng không phải rất gấp, vậy thì lại nghỉ ngơi một ngày."

Vương Diệu sau đó cho nhà gọi điện thoại, nói sẽ ở Đảo thành ở lâu thêm một ngày, sau đó cùng Đồng Vi đồng thời đi chơi Đảo thành, phong cảnh danh thắng, chơi vui, ăn ngon.

Điền Viễn Đồ hết sức sáng suốt tìm cơ né tránh, không đi làm cái kia kỳ đà cản mũi.

Ngày đó, Vương Diệu vô cùng hài lòng, đây là không giống với ở Nam sơn bên trên loại kia bình tĩnh tự nhiên hài lòng, mà là mặt khác một loại tâm tình trên sung sướng.

Đồng Vi cũng rất vui vẻ, nàng rất lâu đều không có như thế hài lòng quá.

Hai người cùng nhau, đập không ít xem như là thân mật bức ảnh, mỗi đến một chỗ, đều là tiện sát người bên ngoài, thuận sát "Độc thân đủ".

"Ta đi, thật xinh đẹp, tên kia điểm phúc không cạn a!"

"Ai, lại để mỹ nữ bỏ tiền, ta thực sự là phục rồi!"

"Ta làm sao liền liền không này chịu phục đây!"

"Con mắt xem làm sao, vừa nhìn thấy mỹ nữ liền rút bất động chân "

"Con dâu ta sai rồi!"

Buổi tối, hai người tìm cái ven biển một bên tỉnh xảo quán nhỏ, ăn một bữa bữa tối, rất ấm áp, có chút ngọt ngào.

"Ngày mai trở lại a."

"Đúng, trong nhà còn có chút sự."

"Lại ở thêm hai ngày đi, còn có nhiều chỗ không đi đây." Đồng Vi môi đỏ chu, rất là mê người.

"Lần sau đi, chờ ta trở lại Đảo thành thời điểm phiên toái nữa người." Vương Diệu cười nói, kỳ thực, hần cũng sinh ra có thêm ở chỗ này thêm mấy ngày ý nghĩ, chơi tận hứng ăn hải lòng, trọng yếu chính là có mỹ nhân ở bên cạnh, coi như là cái gì đều không làm, chỉ nhìn liền để cho lòng người sung sướng.

"Vậy thì lần sau, chắc chắn rồi."

"Ừm."

"Ngéo tay." Đồng Vi duỗi ra ngón út, cho thấy đẹp để một mặt.

"Ngéo tay."

Ngón tay va vào nhau, Vương Diệu chỉ cảm thấy tay của đối phương chỉ mềm mại, ôn nhu.

Ngón tay như câu, chăm chú liên kết.

Bất tri bất giác, bóng đêm dần thâm, Vương Diệu đem Đồng Vi đưa đến nơi ở, sau đó ở nàng nơi đó ở lại một hồi, cáo từ rồi đi.

"Ta từ vàng trán của người trong lúc đó, cảm giác được yêu đương khí tức!" Vừa thấy mặt sau khi, Điền Viễn Đồ nói một câu rất có văn nghệ phạm

"Chơi một ngày, cũng một mõi, ta nghỉ ngơi trước." Vương Diệu cười nói.

"Ta kiến nghị, người suy nghĩ thêm một chút chứ?"

Vương Diệu cười tiến vào phòng của mình.

"Cô nương kia thật là khá."

Ngày thứ hai, Vương Diệu vốn định cho Đồng Vi gọi điện thoại, không muốn đánh đối phương lại đi tới bọn họ nơi ở, sau đó cho bọn họ đưa chút lễ vật nhỏ.

"Cảm tạ."

"Trên đường cẩn thận."

"Gặp lại."

"Nghĩ tới thật chu đáo, tuyệt đối hiền thê lương mẫu a!" Điền Viễn Đồ vừa lái xe một bên than thở.

"Là nghĩ đến rất chu đáo." Vương Diệu xem trong tay lễ vật, không chỉ là cho hần, còn có cho cha mẹ hần.

"Người xem, tốt như vậy cô nương, nhất định cần phải nắm chắc, chậm, nhưng là hối hận không kịp!" Điền Viễn Đồ lời này nói rất chăm chú, cũng là lời nói tự đáy lòng.

"Ừm." Vương Diệu gật đầu đáp lời.

Xe mở khá là nhanh, bọn họ sáng sớm ra, trở lại Liên Sơn huyện thành thời điểm vừa vặn đến buổi trưa, Vương Diệu lưu Điền Viễn Đồ ở nhà ăn một bữa cơm rau dưa, bát tô món ăn, Điền Viễn Đồ nhưng ăn có tư có vị, liền thôi phỏng Vương Diệu mẫu thân tay nghề được, đem Trương Tú Anh nhạc đặc ý.

"Đây là người nào cho mua lễ vật a?" Điền Viễn Đồ đi rồi, Trương Tú Anh cảm nhìn qua giá cả không ít lễ vật hỏi.

"Một cái bạn học."

"Bạn học, nam nữ."

"Nữ."

"Nữ? !" Trương Tú Anh một nghe đến đó bên trong tinh thần tỉnh táo.

"Bạn học thời đại học sao, tên gọi là gì a?"

"Trung học cơ sở, cao trung bạn học, liền sơn người, ở Đảo thành công tác." Vương Diệu bắt đầu dĩ cười nói.

"Có phải là cha người lần trước nói cái kia Đồng Vi a? !"

"Đúng, là nàng." Vương Diệu cũng không ẩn giấu.

"Thực sự là a, lần này người đi Đảo thành chính là vì nàng? !" Trương Tú Anh nghe đến đó nhưng là sướng đến phát rồ rồi.

"Không phải, chỉ là ngẫu nhiên đụng tới."

"Ngẫu nhiên đụng tới liền tặng quà cho người, cô nương kia dung mạo ra sao, có bức ảnh không?"

"Có."

"Cho ta nhìn một chút."

Vương Diệu đem điện thoại di động bên trong túi cùng Đồng Vi đồng thời ở Đảo thành du lịch, đi dạo thời điểm bức ảnh tìm ra cho mẫu thân xem.

"Oa, cô nương này thật xinh đẹp a!" Trương Tú Anh từng thanh điện thoại di động từ Vương Diệu trong tay đoạt tới, sau đó hướng về phía trong phòng hô.

"Ông lão, đi ra xem người con dâu."

"Con dâu? !" Trong phòng Vương Phong Hoa vội vàng vàng chạy ra, "Ồ chỗ nào?"

"Trong điện thoại di động, người nhìn cô nương thật đẹp để a, nhìn cũng có phúc tướng."

"Ài, này không phải Đồng Vi sao, người lần này đi Đảo thành chuyên môn tìm nàng đi tới."

"Không phải."

"Không phải sao có nhiều như vậy bức ảnh, hơn nữa là ở không giống địa phương?"

Vương Diệu cảm giác mình chính là giải thích vấn đề này cũng là tốn nước bọt, vì lẽ đó đơn giản cũng liền không tiếp tục nói nữa, mặc cho dựa vào bản thân mẹ lại cái kia cao hứng.

"Lúc nào có thể mang Đồng Vi tới nhà gặp gỡ a?"

"Nàng hiện tại còn ở Đảo thành."

"Hừm, như vậy cũng không phải biện pháp, nếu không người cũng đi Đảo thành, hoặc là làm cho nàng trở về chứ?" Trương Tú Anh hiện tại đã theo bản năng coi Đồng Vi là thành chính mình con dâu tương lai.

"Ta lên trước Nam sơn nhìn."

"Nơi đó không có chuyện gì, cha người mới vừa từ phía trên đi xuống, trước tiên nói một chút về cô nương này sự, này, Tiểu Diệu "

Từ trong nhà sau khi đi ra, Vương Diệu liền lên Nam sơn, ở hán mới vừa mới vừa đi tới dưới chân núi thời điểm, chó đất "Tam Tiên" liền từ trên núi thoán đi, ở bên cạnh hán vui vẻ ngoắt ngoắt cái đuôi, thỉnh thoảng kêu lên hai tiếng, tựa hồ hỏi lại Vương Diệu hai ngày nay đi đâu, tại sao không ở trên núi.

Cát, trên bầu trời, một tiếng trong trẻo kêu to, chim điều hâu ở xoay quanh, sau đó rơi vào rất thấp.

"Xin chào, đại hiệp!" Hán hướng về phía trên bầu trời chim điều hâu phát phát tay, trên bầu trời chim điều hâu tựa hồ nhìn thấy, sau đó một tiếng kêu to, xem như là đáp lại.

Hán đầu tiên là để Nam sơn quay một vòng, nhìn một chút chính mình trông thực những dược liệu kia cùng cây cối, sau đó ở trên đỉnh ngọn núi phía kia nhâm thạch bên trên đánh một chuyển quyền, Thái Cực quyền, quyền động, nội tức cũng động, chậm rãi như dòng nước, này quyền, hán luyện vẫn là rất trúc trắc, dù sao hán mới bắt quá là mới vừa mới bắt đầu học tập mà thôi, một chuyển quyền hạ xuống, thân thể hoạt động một phen, thoải mái không ít.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 131: Học nghệ

Trở lại phòng nhỏ sau khi, hắn nắm ra mấy vi tính xước tay của mình, đem ở Đào thành nhìn thấy người bệnh nhân kia bệnh tình ghi chép lại, đây chính là vô cùng hiếm thấy chứng bệnh, hằng ngày cực kỳ hiếm thấy. 卜E 』Ω Ww*W. Ω1XIAOSHUO. COM

"Bệnh này nên làm sao chữa đây?"

Ở ghi chép xong nguyên nhân sinh bệnh sau khi, Vương Diệu liền đang suy tư bệnh này phương pháp trị liệu.

Âm Dương mất cân bằng, loại bệnh này rất thông thường, cũng tương đối dễ dàng trị liệu, thế nhưng mất cân bằng như vậy sự nghiêm trọng, nói là bệnh đến giai đoạn cuối cũng không quá đáng, này muốn trị liệu, nhưng là vô cùng phiền phức.

"Hay là muốn trước tiên dùng thuốc, hơn nữa được tính muốn lệch râm mát, lấy trung hoà cái kia quá thừa dương khí."

Được, phổ thông được thảo kháng định là không được, không cách nào đưa đến hiệu quả, còn phải từ linh thảo phương diện ra tay.

Ý nghĩ hơi động, một quyển sách cổ xuất hiện ở trong tay, một quyển 《Linh thảo lục》, kỳ thực, sách này bên trong linh thảo phần lớn hắn đã ghi vào trong đầu, chỉ là phiên xem ra càng thêm hình tượng, hơn nữa có thể gia thêm ẩn tượng, trên dưới hai bên sách cổ, hắn nhìn cẩn thận nhìn một lần, đúng là tìm tới vài loại phù hợp yêu cầu linh thảo, thế nhưng lấy hắn trước tiên ở tình huống, có thể thu được chỉ có hai loại.

Nguyệt hoa thảo: Tư âm an thần.

Hàn sương thảo: Hạ miên đông trường, thanh nhiệt giải hỏa, đi dương độc.

Người trước được tính tương đối ôn hòa, mà người sau thì lại còn khốc liệt hơn nhiều lắm, này hai trồng linh thảo hắn đều có loại thực, Nguyệt hoa thảo còn có chút tồn tại hệ thống ô chứa đồ bên trong, thế nhưng Hân sương thảo, từ khi khí trời biến âm sau khi liền đình chỉ sinh trưởng, cho dù dùng cổ nước suối đức cũng không từng có chút tác dụng.

Nghĩ đi nghĩ lại, hắn liền suy nghĩ nhiều, sâu hơn, vẫn đến bên ngoài sắc trời tối lại, mới nhớ tới muốn xuống núi ăn cơm, đem ý nghĩ của chính mình làm thu dọn sau khi, đều ghi chép lại, sau đó vừa mới đem cái kia mấy tính xước tay chịu đến ô vuông bên trong, xuống núi ăn cơm.

Lúc ăn cơm, mẹ của hắn lại nhắc lên Đồng Vi, phụ thân hắn cũng ở một bên phụ họa.

"Mẹ, chuyện này không vội."

"Còn không vội, chậm thì sinh biến người hiểu không? !" Trương Tú Anh hiếm thấy dùng tới vẻ nhỏ nhả lời giải thích.

"Như vậy đi sao, đám người ta trở về, ta gặp xin nàng đến chúng ta làm khách, còn người ta có đồng ý hay không, vậy thì chưa biết."

"Liên như thế định, trong ngày thường lúc không có chuyện gì làm nhiều cùng người ta liên lạc một chút."

"Ài."

Vương Diệu tỏ thái độ sau khi, chuyện này mới xem như là có một kết thúc.

Nghe nói Vương Diệu trở về, ngày thứ hai, Chu Hùng mang theo nhi tử lên Nam sơn.

Vương Diệu vì là con trai của hắn chẩn đoán bệnh sau khi, hiện tình huống được rồi rất nhiều, hắn là chính mình ngao chế "Bồi nguyên thang" có tác dụng, Chu Vũ Khang tinh thần cũng so với lần trước đến trên núi thời điểm khá hơn một chút.

"So với lần trước được rồi rất nhiều."

"Tiếp theo lần trước đến?"

"Được."

Lần này, Chu Hùng trọng điểm dạy hấn Thái Cực lực kỹ xảo, hấn luyện mấy chục năm công, có sự tâm đắc của chính mình linh hội, một ít tiểu nhân gỗ cưa, một điểm liên thông, thế nhưng không nói, dựa vào chính mình luyện, chính mình ngộ, còn không biết muốn lúc nào, Chu Hùng nói chính là Thái Cực, thế nhưng bên trong cũng có cái khác quyền thuật kỹ xảo ở bên trong, ở phương diện này, Chu Hùng không có một chút nào giấu làm của riêng, chính mình gặp, toàn bộ giao cho Vương Diệu.

Kỳ thực, hấn như thế làm là không phù hợp quy củ, vũ không nhẹ truyền, đặc biệt là những này nơi sâu xa hàm nghĩa, đã là cái gọi là "Tuyệt học", mật không truyền ra ngoài.

Vương Diệu thiên phú lần thứ hai để Chu Hùng khiếp sợ, một điểm sẽ, loại suy.

Nếu như nói thời gian có cái gọi là "Kỳ tài", như vậy người trẻ tuổi trước mắt này chính là, y thuật cao minh, ở tập võ một đường bên trên cũng có như thế thiên phú, trời cao là ở là ưu ái hấn!

"Buổi trưa không cần đi, ở lại chỗ này ăn đốn cơm rau dưa đi, ta đều cùng trong nhà nói rồi."

Chu Hùng vẫn là từ chối, lại bị Vương Diệu ngạnh lưu lại.

Vương Diệu người nhà phi thường nhiệt tình hiếu khách, đặc biệt yêu thích khá giả cái này đưa bé hiểu chuyện, Trương Tú Anh a, đặc biệt làm một bàn lớn món ăn.

"Này đủ hơn nhiều, không muốn làm tiếp!" Lời này, Chu Hùng nói rồi không ngừng một lần.

Bữa cơm này, bất kể là Vương Diệu người nhà vẫn là Chu Hùng phụ tử, đều là ăn vô cùng hài lòng.

Ăn cơm xong sau khi, Chu Hùng phụ tử cũng không có vội vã trở lại, lại cùng Vương Diệu lên núi.

Lại tới Nam sơn bên trên thời điểm, Chu Vũ Khang có chút thờ hồng học, nhìn dáng dấp là một muốn chết rồi.

"Vào nhà nghỉ ngơi một chút đi." Vương Diệu đến trong phòng nhỏ cho hấn rót một chén nước.

"Để khá giả trước tiên nghỉ ngơi một chút, chúng ta tiếp tục?"

"Tốt."

Buổi chiều, Chu Hùng tiếp theo buổi sáng nội dung, tiếp tục giáo sư Vương Diệu quyền thuật kỹ xảo, bao quát lực, quyền thuật.

Thời gian trôi qua rất nhanh, rất nhanh sắc trời liền tối lại.

Uống mấy chén trà sau khi, Chu Hùng liền dẫn nhi tử cáo từ rồi đi.

Ngày kế, Điền Viễn Đồ đến rồi trên núi, nói cho Vương Diệu, hấn tìm tới tinh thông thủ công chế trà người.

"Rảnh rồi, chúng ta đi xem xem?"

"Tốt!" Vương Diệu nghe xong đạo, "Nếu như người cũng rảnh rồi, hiện tại là được rồi."

Hai người bọn họ xuống núi, lái xe, ở Điền Viễn Đồ dưới sự hướng dẫn đi tới ven sông một chỗ người ta, nhìn thấy hấn nói tới Từ sư phụ, một vị hơn năm mươi tuổi nam tử, vóc người tầm trung, thân hình hơi chút thon gầy.

"Từ sư phụ, đến phiên phúc ngài?" Điền Viễn Đồ cười nói.

"Mau mời tiến vào." Nam tử cười nói, hiển nhiên, hấn đã sớm cùng Điền Viễn Đồ quen biết.

Bọn họ vào nhà sau khi ngồi xuống, lão nhân chuyên môn vì bọn họ pha một bình chính mình xào trà xanh.

"Người muốn học xào trà?" Nam tử cười hỏi Vương Diệu.

"Vâng."

"Là muốn làm nghề này?"

"Không phải, chỉ là đơn thuần muốn học." Vương Diệu nói.

"Ham muốn?"

"Coi như thế đi."

"Cái kia ta liền lao lao việc này." Nam tử này cười nói, "Đi, trước tiên đi vườn trà."

Lão nhân mang tới khung mang theo Vương Diệu cùng Điền Viễn Đồ hai người đi tới thôn cái khác vườn trà, nơi này loại trà người không ít, viễn vọng đi một đám lớn vườn trà, đều là cây trà, vườn trà bên trong đã có người đang bận bịu.

"Vào lúc này đã có thể? Liên phạm tỳ chơi? Ngươi xem hái trà, là bẻ gãy có phải là bầm, không thể dùng móng tay, có một nha một điệp hoặc là một nha hai điệp, ngươi thử xem?" Lão nhân ở vườn trà bên trong tự tay giáo Vương Diệu.

Hái trà cái này hoạt, nhìn đơn giản, thế nhưng làm trên một quãng thời gian, người bình thường vẫn đứng là không chịu được, ngón tay, cánh tay đau nhức, Vương Diệu theo lão nhân đồng thời học hái trà, lão nhân vừa đi, vừa nói, ra sao nha được, ra sao có thể đợi thêm hai ngày.

Hái một chút lá trà sau khi, bọn họ lại trở về lão nhân nơi ở.

Sau đó chính là xào trà, lão nhân gia bên trong dùng chính là nồi sắt lớn, củi lửa táo, tới truyền thống loại kia.

Chuẩn bị kỹ càng công cụ sau khi, lão nhân liền bắt đầu xoay oa, nhóm lửa.

Xào trà cũng chia vài bộ.

"Lần này xào a gọi giết thanh, hỏa muốn lớn một chút." Từ sư phụ đem hái tốt mới mẻ lá trà đổ vào trong nồi, phiên xào lên, một bên phiên xào, vừa nói trong đó một điểm, còn thỉnh thoảng nắm lá trà thử xem, đồng thời điều tiết táo bên trong sài, để không chế ngọn lửa thiêu đốt.

"Ngươi thử xem, tình huống này nên gần đủ rồi." Hắn nắm một cái lá trà đưa tới Vương Diệu trong tay, sau đó đem xào trà ngon đựng vào xong việc trước tiên chuẩn bị kỹ càng trong mẹt, sau đó bắt đầu xoa trà, cảm giác cùng vò mì gần như.

"Xoa trà, sẵn còn nóng, cùng vò mì a, gần như."

"Ngươi lại thử, cái này nên gần đủ rồi."

Vương Diệu đưa tay thử một chút, cảm giác được lá trà trên căn bản nguội đi.

Sau đó, Từ sư phụ đem trà mở ra, vào oa trọng xào, nhiều lần xoa nắn, cảm giác gần như sau khi, lần thứ hai đem trà từ trong nồi lấy ra, đựng vào trong mẹt xoa nắn, như vậy nhiều lần năm lần.

"Vậy thì gần đủ rồi!"

Bước cuối cùng là khô ráo, trà màu sắc triệt để thay đổi, từ nguyên bốn màu xanh biếc đã biến thành xanh lục tới gần màu đen, chấm dứt ở đây, ngón này công xào trà cũng coi như là hoàn thành rồi.

"Này trà, xào kỹ sau khi không thể lập tức uống, cần thả thả." Từ sư phụ đạo, "Chờ chúng nó tán tán hỏa."

Từ hái trà đến xào trà, sau khi hết bận đã là buổi chiều, toàn bộ quá trình, mấy người bọn hắn cơm đều không ăn.

"Đi thôi, Từ sư phụ, chúng ta đồng thời ăn bữa cơm."

"Ở nhà ăn đi, đã làm tốt." Từ sư phụ xoa xoa mồ hôi trên đầu nói.

Ở tại bọn hắn bận rộn thời điểm, vợ hắn đã làm tốt bữa trưa, vẫn chờ bọn họ, bọn họ đến rồi này hơn nửa ngày, cũng lần thứ nhất thấy Từ sư phụ thê tử.

Hả?

Vương Diệu vừa nhìn Từ sư phụ thê tử vẻ mặt, liền biết nàng thân thể không tốt lắm, đầu hoa râm non nửa, sắc mặt vi hoàng, mắt túi khá là nặng, con mắt không có bao nhiêu thần thái.

"Thân thể không quá thoải mái?" Hắn hỏi một bên Từ sư phụ.

"Hừm, bệnh cũ, đau đầu, cũng tìm không được nguồn bệnh." Từ sư phụ thờ dài nói, "Đau đầu thời điểm cái gì đều làm không được, mới vừa rồi còn ở trên kháng năm nì" . ,

"Khó trách bọn hắn đến thời điểm chưa từng nhìn thấy nàng, nguyên lai thân thể không thoải mái."

Thân thể không thoải mái vì bọn họ làm một bàn món ăn, điều này làm cho hai người bọn họ cảm thấy vô cùng thật không tiện.

Điền Viễn Đồ nghe xong thả rơi xuống đôi đũa trong tay nhìn Vương Diệu, thấy hắn gật gù sau khi vừa mới mở miệng nói chuyện.

"Vậy thì thật là quá khéo, hắn chính là cái bác sĩ, hơn nữa y thuật rất cao minh." Điền Viễn Đồ chỉ chỉ một bên Vương Diệu, "Ngươi không ngại đem đề hắn cho chị dâu nhìn."

"Thật sự?" Từ sư phụ nhìn Vương Diệu nói.

"Ta có thể thử một chút xem." Vương Diệu cười nói.

"Ăn cơm trước, ăn cơm xong lại nói." Từ sư phụ nghe xong nói.

Lúc ăn cơm, Từ sư phụ tình cờ cũng vì là thê tử của chính mình trong bát thêm chút mới, chỉ là một cái theo bản năng động tác nhưng cho thấy đến bọn họ phu thê trong lúc đó cảm tình hẳn là rất tốt đẹp.

Lúc ăn cơm bọn họ đều không uống rượu, bởi vậy cơm ăn rất nhanh, ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu liền vì là thê tử của hắn xem bệnh.

Từ sư phụ thê tử bệnh cùng Điền Viễn Đồ thê tử bệnh có chút tương tự, cũng coi như là nhiều năm chìm kha, bởi vì đau đầu duyên cớ, không cách nào nghỉ ngơi tốt, tổn thương bản nguyên, thân thể cũng bị dần dần tha đồ, hiện tại nàng có thể không đơn thuần là đau đầu sự tình, cái khác phương diện cũng có vấn đề.

"Bệnh này, ta có thể trị." Vương Diệu nói.

"Thật sự? !" Từ sư phụ nghe xong kích động nói.

"Đúng, ta sau khi trở về ngẫm lại, ngươi hãy chờ tin tức của ta?"

"Được." Nghe được có hi vọng, Từ sư phụ liền vô cùng cao hứng, vợ hắn bệnh này có chút tuổi tác, cũng đi qua không ít địa phương, thế nhưng từ đầu đến cuối không có trị tận gốc.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu lại thỉnh giáo Từ sư phụ một ít chế trà chi tiết nhỏ cùng tâm đắc đồng thời ghi chép lại, sau đó vừa mới cùng Điền Viễn Đồ rời đi.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Đại não 369 tiểu não mỗi ngày có

Bạn việc một ngày, thu hoạch khá dồi dào. ΩE ΩΩ Ww%W. 1XIAOSHUO. COM

Về đến nhà sau khi, Vương Diệu đem ngày hôm nay học được chế trà kinh nghiệm cẩn thận ghi chép lại, cái này cũng là một môn học vấn, đáng giá học tập cùng nghiên cứu. Sau đó, hắn đi tới ngoài phòng, nhìn bên ngoài cái kia mười mấy cây xanh biếc lá trà, cảm thấy lấy hắn hiện tại liền người mới học cũng không tính trình độ nếu như xào chế những này lá trà, thực sự có chút phung phí của trời, không bằng trực tiếp hái xuống xin mời vị kia Từ sư phụ xào chế.

Cho tới vị kia Từ sư phụ thê tử bệnh, hắn đúng là có thể trị liệu, trị liệu phương pháp hắn đang trên đường trở về cũng đã nghĩ kỹ. Vẫn là sử dụng thuốc, ở "An thần tán" đơn thuốc bên trên hơi thêm thay đổi, dù sao, nếu như trực tiếp sử dụng hệ thống cung cấp đơn thuốc, là muốn trả tiền, cho dù biếu tặng, cũng là có hạn chế, hắn khoảng thời gian này đã cho con trai của Chu Hùng biếu tặng mấy phó dược, chịu đến hệ thống nhắc nhở, hắn cũng không cách nào xác định là còn có hay không cái khác hạn chế, hỏi, hệ thống cũng không hề trả lời.

Bộ này dược, chủ yếu hạt nhân dược liệu vẫn là "Nguyệt hoa cỏ", loại dược thảo này có thể tư âm an thần, lại dựa vào cái khác trong đó dược thảo, liền có thể an thần, cũng có thể thích hợp khôi phục thân thể nàng hao tổn nguyên khí,

Linh chi, đương quy...

Vương Diệu căn cứ ý nghĩ của chính mình liệt ra dược liệu cần thiết, những dược liệu này, hắn nơi này còn đều có.

"Hừm, gần đủ rồi, những này liền được rồi."

Ở trên núi bận rộn một hồi, sắc trời tối sầm hắn mới xuống núi về nhà, ở lúc ăn cơm, hắn hiện cha mẹ mình sắc mặt đều không đúng rất tốt.

"Làm sao ba mẹ?"

"Người tam thức công tác không còn, người thím ba ở nhà nháo đây, muốn cùng hấn ly hôn." Trương Tú Anh nói.

"Lại tới nữa rồi." Vương Diệu nghe xong cảm thấy đầu hơi lớn.

Việc này mặc dù nói nguyên nhân ở hấn nơi này, trên căn bản vẫn là vị kia tam thức.

"Mấy việc rồi, lại tìm cái không phải kết liễu?" Vương Diệu nói.

Hiện tại kinh tế tình thế tuy rằng không phải rất tốt, thế nhưng tìm cái công tác còn không phải khó khăn như vậy, còn muốn chịu bất hạ thân tử thực làm, không nói đại tài, nuôi gia đình sống tạm vẫn là không thành vấn đề.

"Liên người tam thức, có thể tìm cái công việc gì? Hơn bốn mươi người, không có bản lĩnh gì, quang cái miệng lưỡi, một bình tử bất mãn nửa bình tử lấc lư." Trương Tú Anh nói.

"Tìm xem xem à." Vương Diệu đạo, vốn là hấn muốn nói, thực sự không được chính mình giới thiệu với hấn cái công tác, nhưng lời này đến bên mép lại nuốt trở vào.

Kỳ thực nếu như hấn cùng Điền Viễn Đồ chào hỏi, lấy đối phương tình huống, tùy tiện sắp xếp cá nhân khẳng định là không có vấn đề gì, hơn nữa tám phần mười còn sẽ an bài cái không sai công tác, then chốt là hấn cái kia tam thức tính cách, quá phù, không vững vàng, coi như hấn lần này cho hấn xuất lực, nói không chắc lúc nào lại gặp sự cố, hấn cũng tạm thời không nói lời này, nhìn tình huống nói sau đi.

"Hấn muốn đi tề thành, nói là ở nơi đó có bạn học." Vương Phong Hoa nói.

"Cái kia thím làm sao bây giờ?"

"Ở nhà chứ, nàng có thể làm gì?"

Vốn là này hai vợ chồng trong lúc đó quan hệ liền không phải rất tốt, đại não ba sáu chín, tiểu não mỗi ngày có, cả ngày đem ly hôn treo ở bên mép, ở liền son, tốt xấu có căn phòng, có cái nhà. Này nếu như ở làm cái hai địa ở riêng, đến thời điểm này ly hôn nói không chắc liền trở thành sự thật.

"Ngài lại khuyên nhủ đi." Vương Diệu đạo, "Thực sự không được, ta hỏi một chút bằng hữu, nhìn có thể hay không cho giới thiệu cái công tác".

Ân, Vương Phong Hoa đáp một tiếng.

Ngày kế, gió núi hơi lớn, thổi đến mức trên núi cây cối vang sào sạt.

Vương Diệu chuẩn bị kỹ càng dược liệu, bắt đầu ngao chế thuốc.

Ngoài phòng phong vang lên, trong phòng chỉ có bùm bùm, củi lửa thiêu đốt âm thanh.

Chậm rãi, dược đặc biệt mùi vị nhẹ nhàng đi ra.

Nấu ăn, là đem không giống nguyên liệu nấu ăn hỗn hợp lại cùng nhau, làm ra mê người mỹ vị.

Ngao dược, là đem các loại dược liệu hữu cơ tiến hành kết hợp, ngao chế ra có thể trị bệnh cứu người thuốc.

Người trước, có thể thỏa mãn ăn uống chỉ muốn; người sau, nhưng có thể cứu lại thân thể cùng khỏe mạnh.

Đáng tiếc chính là, say mê nghiên cứu mỹ thực người biết bao; tinh tâm nghiên cứu y thuật người thực sự quá ít!

Dược thành thời điểm là tới gần buổi trưa, đem dược sắp xếp gọn sau khi, Vương Diệu liền xuống núi, vào thôn sau khi, hấn đựng tới về mặt vợ vã Vương Minh Bảo.

"Chuyện gì a, như thế gấp?"

"Vốn là muốn lên núi đi chỗ đó ngồi một chút, đột nhiên nhận được điện thoại có việc gấp, phải đến Đường trong thành." Vương Minh Bảo nói.

"Cần cần giúp một tay không?"

"Tạm thời không cần, lần trước ta nói với người người bạn kia, bị tóm."

"Buôn bán nhân sâm cái kia?"

"Ừm."

"Có việc lời nói gọi điện thoại cho ta."

"Biết rồi, ta đi trước."

Sau khi nói xong, Vương Minh Bảo liền vội vàng vàng lái xe rời đi.

Về đến nhà, lúc ăn cơm, phụ thân lại với hấn nhắc lên hấn tam thức sự.

"Nếu không, ngươi xem một chút có hay không công việc phù hợp, giới thiệu với hấn một cái." Vương Phong Hoa nói.

"Được, ta biết rồi." Vương Diệu nghe xong gật gù, đến cùng là chính mình thân thích, có thể giúp đỡ liền giúp đỡ đi. Chỉ là hi vọng đối với việc này sau khi, chính mình vị kia tam thức tính tình có thể cải cải.

Sau khi ăn cơm trưa xong, Vương Diệu không có vội vã lên núi, mà là lái xe ra khỏi sơn thôn, đi tới ven sông trấn, cái kia Từ sư phụ trong nhà.

"Ngươi làm sao đến rồi?" Từ sư phụ nhìn thấy Vương Diệu sau khi hơi có chút giật mình.

"Đây là ta là thím phối chế được, trong vòng ba ngày ôn phục, mỗi lần được đo không muốn quá lớn, một chén trà nhỏ liền có thể." Vương Diệu đem bổ trí tốt thuốc giao cho Từ sư phụ.

"Này, thực sự là quá cảm tạ ngươi." Hấn không nghĩ tới Vương Diệu là chuyên môn đến cho thê tử của chính mình đưa, điều này làm cho hấn vô cùng cảm động.

"Đến, vào nhà ngồi." Từ sư phụ đem Vương Diệu để vào trong phòng, sau đó lại giáo sư Vương Diệu không ít chế trà phương diện kỹ xảo.

Vương Diệu vẫn chưa ở gia đình hấn dừng lại quá lâu, chỉ là trước khi đi căn dặn một phen, thuốc này sự tình không cần nói cho những người khác.

"Thuốc này sẽ không có vấn đề gì chứ?" Chờ Vương Diệu đi rồi, Từ sư phụ thê tử nhẹ giọng nói, lúc nói chuyện uể oải.

"Có thể có vấn đề gì a, ngươi có thể trước tiên uống ít chút thử xem à."

"Hừm, vậy thì thử xem."

Từ sư phụ tiếp nhận bình thuốc, nhẹ nhàng đổ ra một chén nhỏ tử, được thang rất thanh, còn ấm áp, vào miệng: lỏ vào sau khi cũng không có quá kích thích mùi vị, trực giác một luồng ấm áp tiến vào trong bụng, sau đó ở so sánh thời gian ngắn ngủi bên trong khuếch tán.

"Thế nào?" Từ sư phụ ở một bên quan tâm hỏi.

"Chính là tiên đan cũng không có nhanh như vậy liền thấy hiệu quả." Vợ hấn cười nói, "Ta vào nhà trước nằm biết."

"Hừm, tốt."

Phu thê hơn ba mươi năm, cùng hội cùng thuyền, có thể kết bạn đi tới, không dễ dàng.

Vương Diệu lái xe chưa có về nhà, mà là đi chuyến Điện Viễn Đồ công ty, đây là hấn lần đầu tiên tới đối phương công ty, điện sản công ty, vô cùng khí thế, kỳ thực nhà của hấn nghiệp hơn xa này.

"Nha, ngày hôm nay là ngọn gió nào đem ngươi thổi tới, mau mời tiến vào." Nghe nói trước sân khấu nói đến người là Vương Diệu sau khi, Điện Viễn Đồ tự mình hạ xuống đem hấn nghênh tiến vào văn phòng, sau đó vì hấn phao nhi một chén trà.

"Hôm nay tới là có việc phiền phức ngươi." Vương Diệu do dự một chút nói.

"Nói, chuyện gì a?" Điện Viễn Đồ nghe xong nói.

"Ừm." Vương Diệu có chút khó mở miệng.

"Có việc nói thẳng mà." Điện Viễn Đồ thấy thế cho rằng Vương Diệu gặp phải cái gì chuyện khó giải quyết.

"Ta có cái thân thích muốn tìm cái công tác, ngươi xem ngươi này có thích hợp sao?"

"Liên việc này? !" Điện Viễn Đồ nghe xong sững sốt nửa ngày mới phản ứng được, hấn còn tưởng rằng Vương Diệu có cái gì khó làm sự tình quá tìm đến mình đây, việc này đối với hấn mà nói thực sự là đơn giản, hấn thuộc hạ này mấy nhà xí nghiệp có hơn một nghìn công nhân, tùy tiện sắp xếp một người cái kia có điều là hấn chuyện một câu nói mà thôi.

"Đúng đấy."

"Tên gọi là gì, có hấn tư liệu sao?"

"Có." Vương Diệu đúng là đề chuẩn bị trước chút hấn tam thức tư liệu, thế nhưng rất đơn giản, chỉ có họ tên, tuổi tác còn làm việc kinh nghiệm.

"Vương Phong lỗi, cùng người quan hệ gì a?" Nhìn thấy danh tự này, Điền Viễn Đồ liền chăm chú lên, cho rằng hẳn biết phụ thân của Vương Diệu gọi Vương Phong Hoa, hai người này tên là như vậy gần gũi, mười có là có chút quan hệ.

"Hừm, ta tam thúc."

"Người tam thúc?" Điền Viễn Đồ nghe xong hơi kinh hãi.

"Đúng." Điểm ấy, Vương Diệu cũng không có ẩn giấu.

"Tiền lương đây, yêu cầu cao bao nhiêu a?" Điền Viễn Đồ nghe xong hỏi tiếp.

"Hừm, ba ngàn đi." Vương Diệu suy nghĩ một chút nói, hẳn hỏi qua cha của chính mình, chính mình tam thúc ở nguyên lai cái kia công ty tới tay cũng chính là ba ngàn đồng tiền, kiếm sống không phải rất nhiều, cũng không chìm, chỉ là trước kia có chút mờ.

"Được rồi, ta biết, hẳn bất cứ lúc nào có thể đến phòng nhân sự đưa tin, đây là điện thoại." Điền Viễn Đồ nghe xong cho Vương Diệu một tờ giấy, mặt trên viết một cú điện thoại dãy số còn có tên của một người. .

"Vậy thì cảm tạ người."

"Này, này tính là gì sự a!" Điền Viễn Đồ nghe xong trực tiếp cười vung vung tay, này đối với hắn mà nói xác thực không phải sự, thế nhưng là giúp Vương Diệu một đại ân.

Ở Điền Viễn Đồ này ở lại : sững sờ sau một khoảng thời gian, Vương Diệu liền cáo từ rời đi.

Về đến nhà sau khi, hắn liền đem chuyện nào cùng cha mình nói rồi, Vương Phong Hoa nghe xong cho mình đệ đệ gọi điện thoại, nói rồi mấy câu nói sau khi liền cúp điện thoại.

"Người tam thúc nói ngày mai đi qua nhìn."

"Hừm, tốt." Vương Diệu nói.

Một chuyện giải quyết, cũng coi như là đi tới cha mình một cái tâm sự, Vương Diệu rõ ràng có thể thấy cha của chính mình sắc mặt được rồi rất nhiều.

Ăn xong cơm tối sau khi, Vương Diệu không có vội vã lên núi mà là ở nhà ở lại một hồi, cùng cha mẹ nói rồi hội thoại, sau đó cho Vương Minh Bảo gọi điện thoại, hỏi hắn bằng hữu kia sự tình, nhìn đối phương có hay không cần chính mình. Trong điện thoại, hắn biết cái kia suýt chút nữa tài đối với việc này, trong nhà phí đi sức lực thật lớn, sai người xin mời quan hệ, tốn không ít tiền vừa mới miễn đi lao ngục tai ương, không nói lúc trước buôn bán nhân sâm tiền toàn bộ ném vào không nói, còn bồi đi vào không ít, cũng coi như là tiếp nhận rồi một lần giáo huấn.

"Người không có chuyện gì là tốt rồi."

Hàn huyền một lúc sau liền cúp điện thoại.

Ven sông trên trần, một gia đình.

"Ta cảm giác tốt lắm rồi." Một cái hơn năm mươi tuổi nữ tử cười đối với mình bạn già nói, "Đầu không như vậy đau, thuốc này vẫn đúng là hữu hiệu a!"

"Hữu hiệu là tốt rồi!" Một cái hơn năm mươi tuổi nam tử cười nói, vị này chính là lúc trước giáo sư Vương Diệu chế trà thuật Từ sư phụ.

Thê tử của hắn đang uống Vương Diệu đưa tới thuốc sau khi cảm giác được rồi rất nhiều, điều này làm cho hắn vô cùng cao hứng, đánh trong lòng cao hứng.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: Nghe hương thức trà

"Thoải mái liền đi ngủ sớm một chút chứ?" Từ sư phụ đối với thê tử nói. 卜 』E 卜 』Ω WwΔW. 1XIAOSHUO.COM

"Hừm, hy vọng có thể ngủ ngon giấc."

Từ khi hoạn đầu đầu bệnh này, nàng này giấc ngủ cũng chịu ảnh hưởng, một số thời khắc còn có thể tỉnh lại từ trong mộng, vào lúc ấy đau đầu liền càng lợi hại, dường như nắm kim đâm như thế khó có thể chịu đựng.

"Chờ có cơ hội đến cố gắng cảm tạ vị kia bác sĩ Vương." Vị này Từ sư phụ trầm nói.

Bóng đêm nặng nề, trời cao tĩnh xa.

Yên tĩnh Nam sơn bên trên, trong phòng nhỏ đèn đuốc độc mình, một trận tiếng tụng kinh từ bên trong truyền ra, theo sơn gió vừa thổi, tựa hồ có thể bay tới chỗ rất xa.

Mãi đến tận ban đêm hơn mười giờ, phòng nhỏ ánh đèn vừa mới tắt.

Sáng ngày thứ hai, Chu Hùng lại mang theo nhi tử lên Nam sơn bên trên, khi hấn lên núi thời điểm, Vương Diệu mới vừa từ trên đỉnh ngọn núi tu hành kết thúc hạ xuống.

Lần này hấn bắt đầu cùng Vương Diệu giúp đỡ, theo lý mà nói, cái này độ đã là quá nhanh, thế nhưng hấn ở nhìn Vương Diệu đánh ra dáng Thái Cực quyền sau khi, liền trong lòng nắm chắc, Thái Cực quyền trọng ý không nặng hình, đang vì Vương Diệu giảng giải thái cực thủ thời điểm, phụ một giúp đỡ, Chu Hùng liền cảm giác được trên cánh tay truyền đến phi phạm sức mạnh.

Sức mạnh thật lớn! Nếu như không phải Chu Hùng luyện những năm này công phu, hạ bàn vững vàng, mà biết được tá lực phương pháp, chỉ là lần này, hấn liền không hấn có thể giả được.

"Chậm một chút, không vội."

Duỗi tay là đối luyện phương pháp, là lan truyền cùng.

Tại đây duỗi tay trong quá trình, Chu Hùng lấy rất gần gũi thực chiến phương thức vì là Vương Diệu giảng giải Thái Cực quyền quyền thuật kỹ xảo.

Chu Vũ Khang cùng "Tam Tiên" ở một bên xem say sưa ngon lành.

Chu Hùng nói rất nhỏ, Vương Diệu nghe cũng rất chăm chú, thời gian trôi qua rất nhanh, rất nhanh lại đến trưa. Lần này, Chu Hùng phụ tử không lưu lại ăn cơm, mà là trở về Liên Sơn huyện thành.

Buổi trưa, làm Vương Diệu lúc về đến nhà, hiện tam thức cũng ở, chính đang cười cùng cha của hấn nói chuyện, nhìn qua tâm tình không tệ.

"Tam thức."

"Tiểu Diệu trở về." Vương Phong lỗi cười nói, "Luôn ở trên núi không muộn à?"

"Cũng còn tốt, ta đã quen. "

Đang khi nói chuyện, mẫu thân của Vương Diệu đã xào kỹ vài món thức ăn, hấn giúp đỡ thu thập vào bàn.

Lúc ăn cơm, Vương Diệu tam thức bởi vì tâm tình không tệ, nói chuyện cũng nhiều, còn nhiều uống hai chén rượu, ở trong bữa tiệc cũng nói đến hấn đi "Giai Tuệ tập đoàn" sự tình.

Nguyên bản hấn nghe đại ca nói có cái công tác để hấn đi thử xem, hấn cũng không quá để ý, thế nhưng nghe được cái kia công ty tên liền không giống nhau, vậy cũng là ở Liên Sơn huyện thành số một số hai công ty, hơn nữa ở Hải Khúc thị cũng vô cùng có tiếng, hấn đến "Giai Tuệ công ty" phòng nhân sự sau khi, nơi đó người phụ trách tự mình tiếp đón hấn, thái độ vẫn là hết sức nhiệt tình, cái này để hấn vô cùng giật mình, đỡ lấy bên trong an bài cho hấn công tác cũng không sai, hậu cần viên chức, công tác không mệt, mỗi tuần đều có hưu ban, thế nhưng tiền lương nhưng mờ ra hơn bốn ngàn, này ở liên sơn cái thị trấn nhỏ này đã tương đối cao thù lao, điều này làm cho hấn giật mình hết sức, không nghĩ tới đại ca của chính mình lại còn có phần này giao thiệp, cẩn thận một cân nhắc, cảm thấy đây là khả năng còn cùng mình cái kia cháu lớn có quan hệ, này không ngày thứ hai liền đến Vương Diệu trong nhà.

"Dàn xếp phía liền hay, hay thật làm." Vương Phong Hoa lời nói vẫn là không nhiều.

"Ta biết." Vương Phong lỗi nói.

"Có thể tuyệt đối đừng tái xuất loạn gì." Vương Diệu âm trầm nói.

Này buổi trưa, hấn tam thức uống hơn một cân rượu, rõ ràng đã cấp trên.

"Tam thức, ngài lúc nào đi làm?"

"Tuần sau, ạch."

"Xe đừng cười, ta đưa ngài trở về đi thôi?"

"Không có chuyện gì, chút rượu này không tính là gì."

Phụ thân của Vương Diệu không để lập tức đi, mà là lưu hấn ở nhà ở lại: sững sờ một hồi lâu, uống không ít nước, mãi đến tận tỉnh rượu một phần, sắp tới hai giờ rưỡi xế chiều mới để hấn trở lại, này còn có chút không yên lòng, lâm hành thời điểm lại nhiều dặn vài câu.

"Người cho hấn tìm cái gì hoạt a?" Chờ Vương Diệu tam thức đi rồi, Trương Tú Anh mới mở miệng hỏi.

"Không biết."

"Không biết, không phải người giới thiệu sao?"

"Là ta giới thiệu, thế nhưng ta không biết đến cùng an bài cho hấn công việc gì, có điều xem ta tam thức đáng về, hấn là không sai." Vương Diệu cười nói.

"Không sai tốt nhất, cũng không nên lại xảy ra vấn đề gì."

"Ta cũng hi vọng đừng xảy ra vấn đề gì." Lời này Vương Diệu không có nói ra.

Hấn tam thức nếu như lại Điền Viễn Đồ công ty lại làm ra chút vấn đề gì, hấn nên như thế nào cùng Điền Viễn Đồ nói, đối phương lại gặp nghĩ như thế nào?

Quá hai ngày, Vương Diệu đi chỗ đó vị Từ sư phụ trong nhà một chuyến, chủ yếu là nhìn vợ hấn bệnh tình làm sao, gặp mặt sau khi Từ sư phụ phụ thể cao hứng phi thường, lại là bung trà, lại là nắm hoa quả, Vương Diệu xem Từ sư phụ thể từ khí sắc rõ ràng được rồi rất nhiều, nói chuyện phiếm vài câu, hỏi những ngày qua tình huống, sau đó cho nàng xem mạch, hiệu quả nghe xong, hấn phối chế thuốc đưa đến tác dụng.

"Thực sự là rất cảm tạ người, Vương bác sĩ." Từ sư phụ đạo, từ khi dùng Vương Diệu đưa dược sau khi, vợ hấn bệnh tình có lập tức rõ ràng cải thiện, điều này làm cho hấn gạt mình hết sức cùng kích động, vốn là là hi vọng tìm cơ hội chuyên môn đi Vương Diệu nơi đó ngỏ ý cảm ơn, không nghĩ tới hấn lại đến rồi.

"Ngài quá khách khí." Vương Diệu cười nói.

Từ sư phụ vợ chồng người ngoài rất là nhiệt tình, Vương Diệu ở gia đình hấn ngồi một hồi.

"Đúng rồi, còn có một việc muốn phiền phức Từ sư phụ."

"Ừng sư phụ, quá khách khí, luận tuổi tác, ta cũng đủ làm người thúc, sau đó liền gọi thúc được rồi." Vị này tên là Từ Mậu Thịnh nam tử nói.

"Được, Từ thúc, là như vậy, ta ở trên núi loại mấy cây cây trà, nhìn dáng dấp cũng có thể hái chế trà, thế nhưng ta này liền mới học sạ luyện cũng không tính, để ta xào trà, chỉ có thể chà đạp những thứ đó, cho nên muốn xin ngài giúp hỗ trợ, ta hái xuống, bắt được ngài nơi này hỗ trợ chế thành lá trà, người thấy thế nào?"

"Ta làm chuyện gì chứ, không thành vấn đề." Từ Mậu Thịnh nghe xong cười nói.

Muốn nói bản lĩnh khác hấn khả năng kém chút, thế nhưng nói đến thủ công chế trà, hấn nhưng là từ hơn ba mươi tuổi liền bắt đầu làm, có hơn hai mươi năm chế trà kinh nghiệm, là ven sông trấn có tiếng chế trà sư phụ, cũng dạy đồ không ít đồ đệ, chuyện này với hấn mà nói có điều là việc nhỏ một việc.

"Được, vậy ngài lúc nào rảnh rồi, ta cũng thật hái lá trà đưa tới?"

"Như vậy đi, buổi chiều ta cũng không có chuyện gì, đi người nơi đó nhìn, người cái kia lá trà như thế nào, ta cũng thật trước tiên chuẩn bị một chút."

"Tốt."

Vương Diệu lái xe mang theo Từ Mậu Thịnh đi tới thôn trang bên trên, sau đó đi bộ lên Nam sơn.

"Người loại này đều là cái gì a?"

Vừa vào vườn thuốc, liền nhìn thấy các loại dược thảo, đầy mắt xanh biếc, nhìn liền làm người ta cao hứng, Từ Mậu Thịnh liền tò mò hỏi.

"Đây là dược thảo, giao chế thuốc dùng."

"Trường thật tốt!"

Đi rồi không vài bước, hai người liền tới đến Vương Diệu bên trong những người lá trà bên cạnh, những này cây trà vốn là là Vương Diệu từ cái kia vườn thơm bên trong chọn mua phổ thông cây trà, cũng không phải cái gì tên phẩm, cũng là hấn lúc đó đột kỳ muốn gieo xuống, tổng cộng có điều hai mươi cây, thế nhưng ở ở nước suối đức bên dưới, chúng nó nhưng dài đến vô cùng nhanh.

"Này trà?" Từ Mậu Thịnh nhìn cái kia mười mấy cây son trà hơi có chút lảng.

Những này trà cùng mình loại ở vườn trà bên trong trà có chút giống, nhưng là vừa bắt tận tương đồng, chúng nó đây đi tới càng thêm thanh tú, nước nộn, hần đưa tay hái rơi xuống một mảnh trà Diệp Tiên là thả ở trên mũi người một cái, sau đó đây ngã trong miệng, chậm rãi nhai : nghiền ngẫm chốc lát, mà sau sẽ lá trà nuốt tiến vào trong bụng.

"Trà ngon!" Hần than thở.

Này hơn hai mươi năm đến, hần trồng trọt lá trà, thủ công chế trà, cũng không phải vẫn ở ven sông trấn nhấm mắt làm liều, cách đây mấy năm, hần có đi qua phía nam một ít tên trà nơi sản xuất, đã học các nơi cây trà cùng chế trà công nghệ, ở hần trà trong vườn, thì có vài cây có chút tuổi tác cây trà, cũng là hần cách đây mấy năm từ nơi khác đưa tới giống, những năm gần đây kinh nghiệm, để hần luyện thành đặc biệt bản lĩnh, không đơn thuần là có thể thủ công chế đến trà ngon, hơn nữa cũng có thể vô cùng phán đoán chuẩn xác ra cây trà tốt xấu.

Trước mắt này mười mấy cây cây trà tuy rằng thụ linh hơi ngắn, thế nhưng lá trà phẩm chất nhưng là thượng thừa, cũng chỉ có như vậy cây trà bên trên hái diệp nha mới có thể xào chế thành thượng phẩm lá trà, như vậy loại ở trên núi cây trà, là hoang dại trạng thái, tuyệt đối không phải những người ở trà trong vườn quy mô lớn trồng trọt cây trà có thể so bì, hần những năm gần đây đã rất hiếm thấy đến ưu tú như vậy cây trà, duy nhất tiếc nuối chính là cây trà có chút ít, hái xuống cũng xào chế không được bao nhiêu lá trà.

"Ngài quá khen."

"Đáng tiếc, những này cây trà có chút thiếu a, ta tính toán, coi như hái xuống, nhiều nhất có thể chế thành một cân lá trà." Từ Mậu Thịnh nói.

"Ít như vậy?" Vương Diệu nghe xong hơi kinh ngạc, hần nhìn này cây trà bên trên nộn diệp cùng nha không ít, còn tưởng rằng có thể chế được không thiếu lá trà đây.

"Mới mẻ lá trà một cân cũng chính là ra hai lạng thành phẩm lá trà."

Nghe hần vừa nói như thế, Vương Diệu mới biết, này lá trà sản xuất tỉ lệ.

"Một cân cũng được, ngài xem lúc nào rảnh rồi càng ta nói một tiếng, ta thật hái xuống đưa tới."

Từ Mậu Thịnh cũng không có vội vã trả lời mà là cẩn thận trực khóa kiểm tra một lần.

"Sau ba ngày, ta sẽ đích thân lại đây hái." Nhìn thật một lúc sau hần mới nói.

"Được, đến thời điểm ta đi đón ngài."

"Không cần, chính ta lại đây là được." Từ Mậu Thịnh khoát tay một cái nói.

"Như vậy sao được, liền quyết định như thế, đến thời điểm ta đi đón ngài, vào nhà ngồi một chút đi, ta chỗ này vừa vặn còn có trà ngon, ngài cũng nếm thử."

Vương Diệu đem Từ Mậu Thịnh để tiến vào trong phòng nhỏ, sau đó vì hần pha một bình trà.

"Tây hồ Long Tỉnh?"

Không thấy màu trà, chỉ nghe hương, Từ Mậu Thịnh liền hô lên trà chủng loại, phần này bản lĩnh xác thực là lợi hại.

"Lợi hại, là Tây hồ Long Tỉnh." Vương Diệu vì hần rót một chén.

"Trà ngon, đây mới thực là Tây hồ Long Tỉnh!" Từ Mậu Thịnh uống một hớp trà sau khi kinh ngạc nói.

"Ta cũng không biết, là bằng hữu đưa." Vương Diệu cười cái hần thêm mẫn.

Chân chính Tây hồ Long Tỉnh, nhưng là vô cùng ít ỏi mà hiếm thấy, tuy rằng không giống Vũ Di son trên cái kia vài cây đại hồng bào như vậy hiếm có, thế nhưng người thường cũng là chỉ là nghe nói, có thể nếm trải cũng là cực nhỏ.

"Người trong ngày thường liền ở trên núi?" Thông qua này mấy lần tiếp xúc, Từ Mậu Thịnh mắt mắt trước người trẻ tuổi này cùng hần nhìn thấy quá những này đó cái lớp người hoàn toàn khác nhau, trên người có chút không nói ra được đồ vật.

Không táo bạo, tỉnh mà tự nhiên.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Như thế có thể nhìn phụ khoa bệnh đi

"Hừm, phần lớn thời gian tại đây trên núi. E Ww | W. *IXIAOSHUO.COM "

"Hiếm thấy, người có như vậy tâm tính." Từ Mậu Thịnh nghe xong than thở.

Người tuổi trẻ bây giờ, càng yêu thích đại đô thị phồn hoa, ăn chơi trác táng, xa hoa đồi trụy, lại có mấy người đồng ý nài đến cô quạnh, bảo vệ như vậy một ngọn núi.

Ở trên núi đợi một lúc sau, Từ Mậu Thịnh liền cáo từ rời đi, Vương Diệu lái xe đưa hân trở về nhà.

Buổi chiều lúc về đến nhà, Vương Diệu phát hiện mình chỉ gái trở về, lúc này mới ý thức được lại một tuần quá khứ, thời gian thực sự là như là nước chảy, trong lúc vô tình cũng đã chảy qua.

"Ai, người vừa nãy đi đâu, ta đến trên núi cũng không có nhìn thấy người?" Có điều hai cái cuối tuần không gặp, Vương Như tựa hồ trở nên thận trọng rất nhiều, hoặc là nói là trên người nhiều hơn mấy phần thận trọng khí tức.

"Đi ra ngoài đưa một người về nhà, chị gái, người này làm lãnh đạo chính là không giống nhau a!"

"Đó là!" Vương Như cười nói.

"Nghe nói người trước đó vài ngày đi một chuyến Đào thành, đến xem ta tương lai em dâu, nhanh cho ta nhìn một chút bức ảnh!" Ba câu nói sau khi, Vương Như lại khôi phục đáng vẻ vốn có.

Vương Diệu nghe xong bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

"Cũng thật là đẹp đề!" Nhìn thấy Vương Diệu trên điện thoại di động bức ảnh sau khi, Vương Như thở dài nói, "Người vội vàng đem nàng chiếm được a!"

"Tỷ, một mình người còn chưa lấy chồng hoa cúc đại khuê nữ, dùng làm cái từ này không cảm thấy có chút quá sao?"

"Cái gì quá có điều, người có phải là cả ngày ở trên núi trồng thuốc loại choáng váng, ba mẹ, các người có thể phải nói một chút hân a!"

"Đệ đệ người sự liên không cần người bận tâm, người vẫn là suy nghĩ nhiều muốn người chuyện của chính mình đi, đều sắp ba mươi!" Trương Tử Anh nói.

"Hừm, là, mẹ, ta giúp ngài làm com đi!"

"Không muốn nói sang chuyện khác."

Mỗi khi Vương Như trở về, nhà bọn họ thì sẽ náo nhiệt rất nhiều.

Chẳng mấy chốc công phu, mẫu thân của Vương Diệu liền làm một bàn phong phú bữa tối, người một nhà ngồi cùng một chỗ thật cao hứng ăn com.

"Ai, người gặp trị liệu phụ khoa bệnh sao?" Ở lúc ăn com, Vương Như đột nhiên hỏi một vấn đề như vậy,

Khắc khắc khắc, Vương Diệu trực tiếp bị sắc đến, sau đó ngẩng đầu giật mình đang nhìn mình chị gái.

"Không phải chứ, người ở độ tuổi này phải loại bệnh này, ta xem không giống a!"

"Người ngốc a, tất nhiên là không ta, là ta đồng sự!"

"Không biết." Vương Diệu trực tiếp cự tuyệt nói.

"Người không phải được xưng có thể trị liệu các loại nghi nan tạp chứng sao?"

"Đó chỉ là một loại không rõ ràng lời giải thích, chiếu người hiểu như vậy, ta còn phải có thể trị liệu ung thư?" Vương Diệu nhấp một hớp thang hỏi ngược lại.

Đầu miệng, đang ăn cơm, cũng coi như không còn biết trời đất đâu, ăn cơm xong sau khi, tỷ đệ hai người phụ trách thu thập bản, Vương Như phụ trách tẩy xuyên bát đĩa, sau đó người một nhà tụ lại cùng nhau đánh Poker, mãi cho đến ban đêm chín giờ rưỡi.

"Ta muốn lên núi."

"Muộn như vậy còn đi, người nơi đó không phải còn nuôi trâu, nuôi ngựa sao, có bọn họ người bình thường là không dám lên đi."

"Quen thuộc, lại nói, người ở nhà quá nháo, ta ngủ không được." Vương Diệu cười nói.

"Người muốn ăn đòn."

Vương Diệu cười ra khỏi nhà, cách làng sau khi, bóng đêm rất sâu, đưa tay không thấy được năm ngón, hần cất bước lên bước tiến cũng thay đổi, đây là Chu Hùng giáo sư bước tiến của hần, hần đi cũng không phải rất nhanh, vừa đi vừa cảm nhận, từ khi theo Chu Hùng học tập công phu tới nay, chỉ cần là ban đêm lên núi, hần liền luyện tập bước tiến, tại đây trong đêm khuya, như vậy luyện tập, ngược lại là thu được kỳ hiệu quả, hầu như là mỗi ngày hần đều có thể cảm giác được sự tiến bộ của chính mình.

Ngày thứ hai, hần còn ở trên núi tu hành thời điểm, vị tỷ tỷ kia liền lên núi, ở trong ruộng thuốc của hần tìm cái gì.

Gâu gâu gâu, chó đất không ngừng mà kêu to.

"Ai, Tam Tiên, người cái ánh mắt này là có ý gì, ta lại không phải tặc, người có tin ta hay không đem người nấu làm thành canh thịt chó?!"

Gâu gâu gâu, gào, chó đất nghe xong trực tiếp nhe răng trợn mắt.

"Ồ, người lại nghe hiểu?!"

Nhào rồi rồi, chim diều hâu rơi vào cách đó không xa trên nhánh cây, một đôi sắc bén ung nhãn nhìn chăm chăm Vương Như.

Vương Như bị này một câu một ung nhìn chăm chú trực mao.

"Được rồi, ta không động được không?" Cuối cùng nàng đơn giản bất động, hai tay làm dáng đầu hàng, chậm rãi lui ra vườn thuốc, nàng cảm giác mình nếu như vừa nãy tiếp tục nữa, không làm được này một câu một ung sẽ đối với nàng động công kích.

"Này dưỡng đều thành tinh."

Nàng ở trong phòng nhỏ đợi một hồi, Vương Diệu liền từ trên núi hạ xuống.

"Tỷ, người làm sao lên núi?"

"Người nuôi cái kia hai cái môn thần đều sắp thành tinh, ta vừa nãy chỉ là ở trong ruộng thuốc quay một vòng, chúng nó liền đối với ta tỷ nha nhếch miệng, suýt chút nữa liền lên đến cắn ta."

"Người tiến vào vườn thuốc làm gì?"

"Tìm một trồng thảo dược." Vương Như nói.

"Tìm thảo dược, người? Người biết sao?" Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Ta này có bức ảnh a!" Vương Như nói cầm lấy điện thoại di động đưa cho Vương Diệu xem.

"Phật giáp thảo, người phải cái này làm gì?" Vương Diệu một chút liền nhận ra chị gái trong điện thoại di động trong hình thảo dược.

"Trị liệu bị phỏng a."

"Trị liệu bị phỏng, người nghe ai nói?" Vương Diệu nghe xong sững sờ.

"Ta nghe đồng sự nói, nói là cái phương thuốc dân gian, làm sao, không đúng vậy?"

"Đúng, có cái này tác dụng, Phật giáp thảo có thể thanh nhiệt giải độc, tiêu sưng bài nung, trị liệu vết bỏng, bị phỏng, trong miệng người phương thuốc dân gian còn có những cái khác đồ vật?"

"Ta nghĩ muốn a, còn muốn còn có trứng gà cùng dầu vừng."

"Trứng gà cùng dầu vừng, sẽ không là xào ăn đi?" Vương Diệu nghe xong nửa đùa nửa thật nói.

"Cái gì xào ăn, là đảo nát thoa ngoài da, người này có hay không?"

"Có." Vương Diệu nói này xác thực có loại dược thảo này, chỉ có điều trồng trọt số lượng không nhiều, hơn nữa cũng không thể nào dễ thấy, bởi vậy không tốt lắm tìm.

"Ồ đây." Trong chốc lát, Vương Diệu liền tìm đến chính mình trồng dưới phật giáp thảo, đây là hân vườn thuốc, mỗi một loại dược thảo ở vị trí nào, hân rõ rõ ràng ràng.

Loại này thực vật thân thảo vốn là nhiều ở Trường Giang lấy nam trồng trọt, là bốn mùa thường thanh loại, nhiều diệp lá mọc vòng, xanh tươi đáng yêu.

"Người muốn bao nhiêu?"

"Ta cũng không được biết, người nơi này có là được." Vương Như nói.

"Tỷ, ta dược thảo này, không nên tùy tiện đối với người nhắc lên." Vương Diệu nhìn trước mắt một mảnh xanh biếc nói.

"Ta biết, trong lòng ta nắm chắc." Vương Như đạo, chính hân một đệ đệ ở trước mắt mảnh này trên núi tiêu tốn bao nhiêu tinh lực, trả giá bao nhiêu tâm huyết, nằng là rõ ràng.

Chờ Vương Như sau khi xuống núi, Vương Diệu trở lại trong phòng nhỏ, bắt đầu bổ sung mấy vi tính xách tay của mình, hân đem Từ Mậu Thịnh thê từ bệnh chẩn đoán bệnh cùng trị liệu quá trình cũng ghi chép lại, hân kế hoạch sau đó xem bệnh, phạm là là có chút kỳ lạ bệnh, hân đều muốn ghi chép xuống, cuối cùng thu dọn tổng hợp thành sách.

"Hay là ở mấy chục năm sau khi, ta ghi chép sách cũng sẽ trở thành y học bảo điển?" Một số thời khắc, Vương Diệu cũng sẽ như vậy nghĩ, đương nhiên chỉ là phán đoán mà thôi, dù sao hân trị liệu bệnh tật bên trong sử dụng dược thảo cũng không phải tùy ý có thể thấy được, mà là thế gian ít có thậm chí không có "Linh thảo".

Vương Như chân trước đi rồi không bao lâu, Chu Hùng liền tới mang theo con trai của hân lên núi, theo thường lệ vì là Vương Diệu giảng giải quyền thuật.

"Bác sĩ Vương, chúng ta vẫn là đem chẩn phí coi một cái chứ?" Đang luyện quyền lúc nghỉ ngơi, Chu Hùng lại nhắc tới chuyện này.

"Cái này không vội." Vương Diệu cười nói, trên thực tế, hân hiện tại vẫn đứng là khó xác định nên làm gì thu này chẩn phí, nếu như dựa theo hệ thống cung cấp phương thuốc thu phí, tối thiểu muốn mấy triệu chi phí, thế nhưng hân lại cảm thấy cái giá này thực sự là có chút cao.

"Là như vậy, hai ngày nữa, ta chuẩn bị cùng khá giả về Thương Châu một chuyến, trong nhà có chút chuyện cần phải làm, chờ chuyện trong nhà xử lý tốt sau khi lại trở về tiếp tục tiếp thu trị liệu, vì lẽ đó..."

"Như vậy đi, chờ các người trước khi đi trở lại một chuyến."

"Cái kia chẩn phí?"

"Trăm vạn!" Vương Diệu mở miệng nói ra như vậy một giá cả.

"Được." Chu Hùng nghe xong vô cùng thoải mái đồng ý.

Kỳ thực, Vương Diệu muốn cái giá này cũng không cao, riêng là hân dùng dược liệu chỉ sợ có số tiền này cũng chưa chắc có thể mua được, chớ đừng nói chi là đưa cái kia mấy phó dược.

"Hai ngày nay, ta gấp lại phối chế một bộ Bồi nguyên thang, chờ các người lúc trở về cho khá giả dùng." Vương Diệu đạo, hân vừa vì là Chu Vũ Khang hào quá mạch, trong thân thể hân sinh cơ đã bị thúc đi ra, từ từ mở rộng đến cả người, chỉ là bản nguyên vẫn còn có chút yếu, cần ngoại lực đến chống đỡ lại này cỗ sinh cơ, hân tính toán lại có thêm một bộ "Bồi nguyên thang" cũng là nên gần đủ rồi.

"Được, vậy thì phiền phức."

Chưa tới buổi trưa, Chu Hùng liền dẫn nhĩ tử xuống núi.

Gâu gâu gâu, ngay ở buổi trưa Vương Diệu chuẩn bị xuống núi lúc ăn cơm, phòng nhỏ ở ngoài chó đất đột nhiên gọi lên.

"Hừm, chuyện gì a?" Vương Diệu nhìn quanh bốn phía, vẫn chưa hiện hữu người hoặc là động vật xông vào, nhìn kỹ, chó đất "Tam Tiên" đối diện một cây dược thảo gọi, rất là kỳ quái.

"Làm sao Tam Tiên?" Vương Diệu đi vào nhìn kỹ, lúc này mới hiện dược thảo này lá cây trên xuất hiện sâu, không nhiều, chỉ có vài con, cái đầu cũng rất nhỏ, không hề bắt mắt chút nào.

Sâu? !

Trồng hoa gặp có trùng bệnh,

Trồng cỏ gặp có trùng bệnh,

Trồng trọt cây cối cũng sẽ có trùng bệnh,

Điểm này là thường thức, Vương Diêu cũng biết, chỉ là ngày đông bên trong giá lạnh áp chế lại những con trùng này, Vương Diêu cũng không có suy nghĩ nhiều, thăm nghĩ "Linh thảo" tự do chỗ bắt phạm, cũng là không có làm phương diện này phòng bị biện pháp, nhưng là hôm nay khí trời càng ẩm áp, nguyên bản tiềm tàng trong đất dưới một ít sâu cũng thanh tỉnh lại, bề gầy hiện còn chỉ là một điểm, chờ khí trời tiếp tục biến ẩm sau khi, mảnh này vườn thuốc, cánh rừng cây này, mảnh này sơn, chỉ sợ ít không được đủ loại sâu.

Một ít sâu có không đáng kể, chúng nó đối với hoa cỏ cây cối cũng không tổn hại, thậm chí có chút còn có ích, thế nhưng có chút sâu, gặm nuốt diệt diệt, xem như là sâu hại, nhất định phải tiến hành thống trị.

Xử lý như thế nào những con trùng này đây?

"Thuốc sát trùng, không được!"

Từ khi hấn trồng trọt những dược thảo này tới nay, bắt kể là "Linh thảo" vẫn là phổ thông dược thảo đều vì dùng qua bất kỳ ngoại vật, chỉ là lẫn lộn" cỏ nước suối "Đức, những dược thảo này, thuần túy là thiên nhiên sinh trưởng, không có bất kỳ tạp chất ô nhiễm, há có thể dùng thuốc sát trùng?

Nhìn những người còn ở bò bò sâu, Vương Diêu đưa tay đưa chúng nó từng con từng con bóp chết, sau đó xoay người chậm rãi xuống núi.

Một đường vừa đi một bên cân nhắc phòng chống sâu hại phương pháp.

Dược thảo có thể trị bệnh, cũng có thể giết trùng.

Có chút thực vật có thể lan ra một loại nào đó đặc thù mùi, trực xuất trùng loại, tỷ như bạc hà, dạ lai hương, cỏ đuổi trùng loại này thực vật.

Vương Diêu trong đầu tồn trữ dược thảo tri thức dị thường phong phú.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Kháng mộc thống khổ gà

"Có!"

Hắn nghĩ tới rồi một loại "Linh thảo", tên là "Kháng mộc", có thể khu các loại độc trùng. EQ Ww W. 1XIAOSHUO.COM

Nói là thảo, kỳ thực là một loại thực vật thân gỗ, sinh trưởng thật chậm, có thể lan ra đặc biệt mùi, trực xuất sâu, ngoài ra, này "Linh thảo" còn có mặt khác diệu dụng.

"Nghĩ gì thế, nhập thần như thế? !" Một tiếng gọi đánh gãy hắn suy tư, chỉ thấy Vương Như một tay cầm đao, một tay cầm một con gà, tựa hồ là ở giết gà.

"Tỷ, ngươi ở giết gà?"

"Hừm, giết hai lần, còn không giết chết." Vương Như đạo, "Ta không tìm được nó động mạch, ngươi không phải thuốc gì sư sao, nói cho ta một chút, này gà động mạch ở đâu?"

"Giết hai lần không chết? Không tìm được động mạch?" Vương Diêu phảng phất từ con gà kia trong ánh mắt nhìn thấy thống khổ cùng tuyệt vọng, đây là một loại dẫn vật, so với tử vong còn còn đáng sợ hơn dẫn vật.

"Tỷ, ta là dược sư không phải thú y, giết gà cũng xưa nay sẽ không hỏi động mạch này nói chuyện, như ngươi vậy thuần túy là ở dẫn vật này con gà, vẫn là gọi cha ta mẹ ta xử lý chứ?"

"Cái kia cái nào được đó, ta này thật vất vả được cơ hội này."

"Người này thuần túy là thêm phiền." Vương Diệu nghe xong nói.

Chính là bởi vì Vương Như chủ động xin mời anh cùng tham dự, bọn họ vốn là trong kế hoạch buổi trưa uống canh gà lùi lại đến buổi tối.

Ăn cơm xong sau khi, Vương Diệu ở nhà ở lại một hồi, ra cửa chuẩn bị lên núi, ở trong thôn ương trên đường cái nhìn thấy bí thư chỉ bộ chính bồi tiếp hai cái âu phục giày da nam tử không biết đang nhìn cái gì, còn có phải là chỉ điểm một chút, đặc biệt ở trong thôn trước kia bỏ đi đại đội ốc vị trí dừng lại thời gian dài nhất.

"Hừm, vị trí này khá là thích hợp." Cái kia ở ở chính giữa cái kia hình thể hơi mập người đàn ông trung niên cười nói.

"Đây là muốn làm gì a?" Vương Diệu chỉ là hơi nhìn qua, cũng không coi là chuyện to tát, xoay người lên Nam sơn.

Trở lại trên núi hần liền điều ra hệ thống, cũng từ "Hiệu thuốc" tìm tới kháng mộc, thế nhưng loại này "Linh thảo" nhưng là luận cây đến hồi đoái, hồi đoái một cây cần lên đến 100 điểm điểm hồi đoái, Vương Dao hiện tại căn bản không có nhiều như vậy khen thưởng, bắt đắc dĩ chỉ được coi như thôi, khác tìm nó pháp.

Hần đã ở trong ruộng thuốc trồng trọt một chút bạc hà, bảy dặm hương loại hình có thể đuổi trùng thảo dược, thế nhưng từ thực tế tình huống đến xem, hiển nhiên không cách nào hoàn toàn ngăn chặn những này sâu hại, nói cách khác ngoài ra còn cần nghĩ chút biện pháp khác, phòng ngừa những người sâu tiếp tục sinh sôi nảy nở cùng khuếch tán.

Vì thế, hần lại lật xem một lần 《Linh thảo lục》, phù hợp điều kiện "Linh thảo", cuối cùng, mặt khác một loại "Linh thảo" xuất hiện ở trong tầm mắt của hần.

Chướng thảo: Tránh chướng khí, tuyệt độc trùng.

Căn cứ 《Linh thảo lục》 bên trong ghi chép, loại này "Linh thảo" ban đầu sinh trưởng hoàn cảnh có chút đặc thù, đó là chướng khí trái rộng, tràn đầy độc trùng chỗ, phạm là là loại này "Linh thảo" sinh trưởng địa phương, phụ cận nhưng không có độc trùng, này cái gọi là

"Tuyệt độc trùng" bên trong độc trùng là thân thể bên trong ký sinh trùng.

Loại này "Linh thảo" Vương Diệu cũng có thể hồi đoái, giá cả cũng không thấp, năm hạt hạt giống, năm mươi khen thưởng điểm, đây cơ hồ là hiện tại Vương Diệu của cái.

Thế nhưng hần không có do dự chút nào, trực tiếp hồi đoái, ở trong ruộng thuốc xoay chuyển vài vòng phía sau mới chọn lựa vị trí, đem này năm hạt hạt giống loại ở vườn thuốc không giống vị trí, lại dùng cổ nước suối tiến hành rồi đục.

"Hy vọng có thể hữu dụng, chỉ là phần thưởng này điểm không đủ, lại muốn thu hoạch một ít phổ thông dược thảo."

Dưới buổi trưa, Vương Diệu gián tiếp tính thu hoạch một chút dược thảo, số lượng không phải rất nhiều, đem những này chưa qua xử lý phổ thông dược thảo trực tiếp mua vào "Hiệu thuốc" bên trong, miễn cưỡng gia tăng rồi chút điểm hồi đoái, sau đó hần lại chuẩn bị vì là con trai của Chu Hùng ngao chế thuốc, nhưng hiện mấy vị dược liệu số lượng không đủ, cho Lý Mậu Song gọi điện thoại, rất khéo, hần nào còn có trữ hàng.

Hần cũng không các loại, trực tiếp lái xe đi Liên Sơn huyện thành.

Gặp lại được Lý Mậu Song thời điểm, hiện sắc mặt của hần so với lần trước gặp mặt thời điểm lại được rồi rất nhiều, Vương Diệu lại vì hần xem mạch nhìn một chút, thân thể thật là được rồi rất nhiều, đây là được lợi từ hần khoảng thời gian này ở nếp sống trên thay đổi, tốt thay đổi.

"Không sai, được rồi rất nhiều."

"Đúng không? Ta khoảng thời gian này, không hút thuốc lá, không uống rượu, chỉ uống trà, hơn nữa làm một thân thể, rảnh rỗi liền đi tập thể hình, dùng tiền ra một thân hần, ta hiện tại cảm giác tinh lực dồi dào, hiệu quả bỗng bỗng!" Lý Mậu Song cười nói.

"Tập thể hình là chuyện tốt, chỉ cần có thể kiên trì, người thân thể này gặp càng ngày càng tốt." Vương Diệu nói.

"Ta gặp kiên trì, ta hiện tại phi thường hưởng thụ cuộc sống như thế." Lý Mậu Song cười nói.

Từ khi lần trước trải qua Vương Diệu nhắc nhở sau khi, hần xét xử trong thân thể bệnh tật, ý thức được mặc cho triển xuống khả năng tạo thành hậu quả đáng sợ sau khi, nhân sinh quan của hần sinh thay đổi to lớn, nếu như nói quá khứ hần chính là kiếm tiền mà sinh hoạt, như vậy hiện tại hần chính là vì sinh hoạt mà sinh hoạt, từ chối đi xã giao, ít đi những người bạn nhậu, đem nhiều thời gian hơn lưu cho mình cùng người nhà, đối lấy chính là thân thể khỏe mạnh cùng trên tinh thần sung sướng, cái cảm giác này hần đã không biết bao lâu không có cảm nhận được.

Kỷ thực một số thời khắc, sinh bệnh không hần tất cả đều là chuyện xấu, đây là thân thể nhắc nhở, khiến mọi người chú ý, gây nên coi trọng, nếu như có thể vì vậy mà thay đổi một ít bất lương nếp sống cùng với đối xử sinh hoạt thái độ, ngược lại là kiện nhân họa đặc phúc sự tình.

"Tối hôm nay không phải đi về, ở lại chỗ này, đồng thời ăn một bữa cơm, tự tự?" Lý Mậu Song nói.

"Không được, ta còn có việc, hôm nào chứ?" Mẩu thân của Vương Diệu ở buổi trưa đặc biệt từng căn dặn hần, khuya về nhà ăn cơm, uống canh gà, người một nhà đoàn tụ dưới cái nhìn của hần so cái gì tự hội đều tốt.

"Vậy thì hôm nào."

Từ Lý Mậu Song nơi đó sau khi rời đi, hắn không có ở Liên Sơn huyện thành lưu lại, mà là trực tiếp về đến nhà bên trong. Khi hắn vào nhà thời điểm, hỏi mùi thơm mê người, là thịt gà mùi vị.

"Thơm quá a!"

"Trở về, rửa tay một cái, chuẩn bị ăn cơm."

"Được rồi."

Một bát canh gà, nóng hằm hấp vào bụng, nhà mình dường, không có thức ăn gia súc, không có thuốc, tự nhiên hương, mùi vị bất đồng, đây là một sự hưởng thụ.

"Tay của mẹ già nghệ, thật là không có nói!" Vương Như liền uống hai bát lớn sau khi than thở.

"Này canh gà vốn là nên là buổi trưa uống." Vương Diệu cười nói.

"Có ý gì?"

"Không có gì, chỉ là ta nghĩ tới rồi con kia đau đến không muốn sống gà." Vừa nghĩ tới chính mình chị gái một tay cầm gà, một tay nhắc theo đao đáng về, Vương Diệu liền muốn cười.

Cột kẹt, thật giống cái gì lý sự âm thanh.

Ăn xong cơm tối, người một nhà tụ tập cùng một chỗ, xem ti vi, trò chuyện, quá chín giờ, Vương Diệu từ trong nhà đi ra, hướng về Nam sơn đi đến.

Buổi tối, bầu trời rất cao, tinh tinh rất sáng.

Vương Diệu đi một mình ở đen kịt trên đường, thân hình là lạ, không phải đi trực chuyển, mà là luyện tập Thái Cực bộ.

Ngày đêm trong lúc đó, giờ rồi liền luyện.

Này quyền thuật bên trong cũng có hàm nghĩa, cùng kinh văn kia bên trong có không ít kết hợp lại chỗ.

Động tĩnh trong lúc đó tự có kết cấu, Âm Dương hoà hợp bắt đầu vì là Thái Cực.

Này một đường tu luyện tới son sau khi, khí huyết chạy chồm, sau đó hắn lại lấy kinh trong sách dẫn đường thuật, dẫn dắt thể tức vận chuyển mấy lần, chờ vững vàng sau khi, với ngoài phòng ngẩng đầu quan thiên, sau đó trở lại trong phòng đọc kinh thư cuốn một cái, mãi đến tận ban đêm đại khái mười giờ khoảng chừng : trái phải vừa mới tắt đèn nghỉ ngơi.

Như vậy như vậy, một ngày phục lại qua.

Sáng sớm, ánh mặt trời ấm áp soi sáng đại địa, tượng trưng một ngày mới bắt đầu.

Trong phòng nhỏ, Vương Diệu rất sớm chuẩn bị kỹ càng dược liệu, bắt đầu rồi thuốc ngao chế.

Một mực vị dược liệu gia nhập "Bách thảo oa" bên trong, cỗ nước sôi hơi sôi trào, dược liệu bên trong dược lực hòa vào trong đó.

Vương Diệu nhìn "Bách thảo oa", thỉnh thoảng thêm chút sai, chăm chú mà tự nhiên.

Một bộ dược, tốt dược liệu, tốt nước, còn cần để tâm đi ngao chế.

Mùi thuốc tràn ngập phòng nhỏ.

Gâu gâu gâu, bên ngoài truyền đến chó sủa chuyện làm ăn, hắn là có người lên núi.

"Lại đang ngao dược a?" Người chưa tới, tiếng tới trước, người đến là Vương Minh Bảo, hắn muốn vào nhà, lại bị chó đất che ở bên ngoài.

"Tam Tiên, để hắn đi vào." Vương Diệu trùng bên ngoài hô một tiếng.

Chó đất nghe xong xoay người đi tới một bên.

"Chó này!" Vương Minh Bảo nhìn cái kia chó đất hít một câu, sau đó đẩy cửa tiến vào phòng nhỏ.

"Uống trà chính mình phao, ta này còn muốn chờ một hồi."

"Được, người trước tiên bận bịu." Vương Minh Bảo cũng không khách khí, chính mình tìm tới lá trà sau khi pha một bình, sau đó đến một chén, đi tới Vương Diệu phòng nấu thuốc bên trong.

"Ngao thuốc gì a?"

"Bồi nguyên thang, cổ bản bồi nguyên." Vương Diệu đạo, "Ngày hôm nay làm sao rảnh rồi trở về, cuối tuần trong cửa hàng nên rất bận chứ?"

"Trong cửa hàng có người nhìn, ta về tới xem một chút gia gia nãi nãi, tiện đường tới tìm người tâm sự."

"Gần đủ rồi." Vương Diệu liếc mắt nhìn thuốc, không còn thêm sai, để còn lại nhiệt lượng duy trì trong nồi được thang kéo dài sôi trào.

Được ngao chế thật sau khi, lự ra được căn bã, thuốc thịnh vào trước đó sắp xếp gọn sù trong bình.

Rửa mặt, Vương Minh Bảo sớm cho hần rót một chén nước.

"Thức, thăm thân thể vẫn tốt chứ?"

"Đều tốt."

"Người chuyện làm ăn kia đây?"

"Cũng rất tốt, gần nhất còn nhận một bút đơn đặt hàng lớn." Vương Minh Bảo cười nói.

"Có đúng không, chuyện tốt a." Vương Diệu nghe xong cao hứng nói.

"Là Giai Tuệ công ty dưới tờ khai."

"Giai Tuệ công ty, Điền Viễn Đồ?"

"Đúng."

Bất động sản ngành nghề là Giai Tuệ công ty dưới cờ chủ yếu nghiệp vụ, liên sơn huyền, Hải Khúc thị, thậm chí là Đảo thành đều có cái công ty này hạng mục, nếu là bất động sản tự nhiên thiếu không được trang trí, dù cho là trụ cột nhất trang trí, chính là phân ra một điểm đến ở Vương Minh Bảo một cửa hàng như vậy diện xem ra cũng là đại buôn bán.

Nếu như không phải lần trước Vương Diệu tổ chức lần đó tụ hội, hần thì sẽ không nhận thức Điền Viễn Đồ, cũng sẽ không có cơ hội như vậy, cái này cũng là đối phương cho Vương Diệu mặt mũi.

"Cảm tạ."

"Huynh đệ trong nhà, lời này liền khách khí." Vương Diệu cười nói.

"Có muốn hay không lấy sạch xin hần cùng nhau tụ tập?"

"Tạm thời không nhất thiết phải thế." Vương Diệu cẩn thận suy nghĩ một chút nói.

Theo Vương Minh Bảo, việc này đến có gắng cảm tạ một hồi đối phương, thế nhưng ở đối phương xem ra, này căn bản là không tính sự, chỉ có điều là hần chuyện một câu nói, điểm ấy âm thanh, với ai làm đều giống nhau, không bằng bán một cái nhân tình, liên đường như ngày ấy vì chính mình tam thức sắp xếp công tác như thế.

"Chờ có cơ hội thích hợp, ta sẽ nói cho người biết."

"Được!"

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Tích thiện nhà chưa chắc có dư khánh

Hà? Vương Diệu đột nhiên hơi run run, sau đó cẩn thận nhìn Vương Minh Bảo. E 1 Ww đích W. Ω1XIAOSHUO. COM

"Làm sao?" Vương Minh Bảo thấy thế cũng là sửng sò.

"Cái bụng không thoải mái đi, có phải là sáng nay Thần còn đau bụng?"

"Mịa nó, người đây đều biết!" Vương Minh Bảo nghe xong kinh ngạc nói, hần xác thực cái bụng không thoải mái, buổi sáng lên cũng thật là kéo qua cái bụng, bởi vì tối ngày hôm qua cùng mấy cái bằng hữu đồng thời lúc ăn cơm nhân nên là ăn cái gì thứ không sạch sẽ, sau khi trở về liền bắt đầu đau bụng, buổi sáng sau khi thức dậy ở hần ăn qua dùng thuốc xổ sau khi mới vừa có cái thiện.

"Đura tay ra."

Sau đó, Vương Diệu bắt mạch cho hắn.

"Hải là ngô độc thức ăn, mấy ngày nay ăn ít chút đầy mỡ đồ vật, uống nhiều nước, người ở đây chờ biết, ta cho người ngao ít đồ uống."

Sau khi nói xong, Vương Diệu liền đứng dậy đi tới ngao được trong phòng nhỏ.

Hần đầu tiên là đem vừa lược quá được bách thảo oa dùng nước xoát sạch sẽ, sau đó bỏ thêm thích đo cổ nước sôi, đặt ở trên giá, đốt củi lửa, sau đó từ hệ thống ô vuông bên trong lấy ra một mảnh hoang dai linh chi, lấy một phần, xé thành mảnh nhỏ, sau đó để vào cổ nước sôi.

"Linh chi, người đây là muốn ngao cái gì?" Vương Minh Bảo lại đây tò mò hỏi.

"Người đem hòm qua ăn đồ vật có độc tố, hơn nữa rượu kích thích, dạ dày không khỏe ngược lại là thứ yếu, chủ yếu chính là độc tố tổn thương gan." Vương Diệu một bên ngao duợc vừa nói.

"Nghiêm trọng sao?"

"So với người trông tượng nghiêm trọng." Vương Diệu nói.

Một số thời khắc mọi người chính là như vậy, ở bình thường lúc sinh sống, đặc biệt là ẩm thực phương diện cũng không phải đặc biệt chú ý, thường thường ăn nhằm một ít không nên ăn đồ vật, tỷ như biến chất đồ ăn, dị ứng nguyên liệu nấu ăn chờ chút, đừng tưởng rằng những thứ đồ này không có gì ghê gớm, những này vừa vãn gặp uy hiếp đến thân thể khỏe mạnh, nghiêm trọng lời nói thậm chí gặp uy hiếp đến sinh mệnh.

Linh chi, câu kỷ, cam thảo.

Đơn giản mấy vi được liều, phối hợp cổ nước suối.

Không chỉ trong chốc lát, trong phòng nhỏ tung bay ra mắt khác một loại mùi thuốc.

Này mấy vị thuốc ngao chế tương đương một quãng thời gian, chờ hòa hàu gần đủ rồi, Vương Diệu cuối cùng gia nhập vài miếng xanh biếc lá cây, đây là "Giải độc thảo" lá cây, có thể giải bách độc, vào nước tức dung, đem thang thuốc này nhuộm dần thành nhàn nhạt màu xanh lục.

Được thành sau khi, Vương Diệu đưa nó đồ vào sứ trong bình.

"Trong vòng hai ngày uống xong, cấm rượu thuốc chờ kích thích vật."

"Được, rưng." Vương Minh Bảo nhân lấy sau khi lập tức uống một hồi khẩu, hơi có chút khô, hơi có chút ngọt.

"Hừm, cũng không khó uống sao?"

"Đây là dược, có thể không uống vẫn là không uống tốt."

Liền ở tại bọn hắn trò chuyện thời điểm, bên ngoài lại truyền tới chó sủa tiếng, nhưng là Chu Hùng phụ tử lên núi. Bọn họ là đến cáo biệt, thuận tiện lấy thuốc.

"Bác sĩ Vương, chân phí ta thanh toán, ngài nhìn một chút."

"Đã thu được, đây là ta ngao tốt được, vẫn là cùng nguyên lai dùng phương pháp như thế."

Vương Diêu lại vì là Chu Vũ Khang xem mạch trị liệu, ở tại bọn hắn phụ tử trước khi đi, một ít chú ý sự hang có tự học căn dẫn một bên.

"Cảm tạ ngài khoảng thời gian này tri liệu." Trước khi đi, Chu Hùng lần thứ hai nói cảm tạ.

"Nên, khá giả, nhớ tôi ta đã nói với người những thứ đó."

"Ta đều nhớ kỹ, tạ ơn thúc thúc." Chu Vũ Khang vô cùng ngoan ngoãn đáp.

"Hừm, chúc các người thuận buồm xuôi gió."

"Được, chờ Thương Châu chuyện bên đó sau khi kết thúc, ta gấp mau chóng chạy về."

Bọn họ phụ tử ở trên núi vẫn chưa lưu lại thời gian quá lâu, lấy được sau khi, rất nhanh sẽ rời đi.

"Buổi trưa đi ông nội ta trong nhà ăn cơm đi?"

"Không đi phiền phức, tỷ tỷ ta còn ở nhà, không bằng người đi nhà ta chứ?"

"Không được, cùng gia gia nãi nãi nói rồi."

"Chờ ta một hồi, đồng thời xuống núi thôi?"

Hai người đồng thời xuống núi, vừa tẩu biên tán gẫu.

"Cái kia Chu Hùng gia hai trở lại?"

"Hừm, trong nhà có việc, trước tiên trở về một chuyến, còn có thể lại trở về."

"Ta xem đứa bé kia khí sắc được rồi rất nhiều, bệnh trị liệu gần đủ rồi?"

"Còn sớm đây." Vương Diệu lắc đầu một cái, thân thể một ít tạp chứng là chữa trị xong, thế nhưng cánh tay kia kỳ thực còn chưa chân chính bắt đầu trị liệu, vậy cũng là khó chữa nhất liệu địa phương.

"Như vậy tiểu nhân tuổi, được loại này tội."

Trên đường về nhà, bọn họ đụng tới một người, sắc mặt rất là không được, vẻ mặt đen tối, bước đi đều có chút phiêu, Vương Diệu dừng bước, muốn tiến lên nói cái gì, nhưng lại dừng lại.

"Làm sao?" Một bên Vương Minh Bảo nói.

"Đó là?"

"Phong Minh thúc a." Vương Minh Bảo cẩn thận liếc mắt nhìn gia đình kia sau khi nói.

"Ta nhớ không lầm, phụ thân hần vừa tạ thế không bao lâu chứ?" Vương Diệu nhớ tới trước đây không lâu, hần còn đã từng từng tới nhà mình, cùng phụ thân thương lượng đổi địa, trả lại cha của hần đánh mộ phần.

"Hừm, sẽ không có quá hai tháng đi." Vương Minh Bảo suy tư chỉ chốc lát sau nói.

"Nhà này người không sai, bọn họ phụ thể hai người đều rất hiểu thuận, người cũng thành thật, ông già kia bị bệnh co quắp ở trên giường đến mấy năm, toàn dựa vào bọn họ hầu hạ." Vương Minh Bảo đạo, có thể ở trong miệng hần nói không sai, cái kia bình thường là không sai được, bằng không hần ở mới vừa nói thời điểm cũng sẽ không hô một tiếng thúc.

"Hần không anh chị em sao?" Những năm gần đây, Vương Diệu tinh lực chủ yếu đều đặt ở Nam sơn vườn thuốc bên trên, trong thôn chuyện nhà hần biết đến rất ít, cũng không hỏi thăm.

"Còn có cái ca ca, ở Liên Sơn huyện thành, hần cái kia ca ca nhưng là cái kém cỏi."

"Làm sao?" Vương Diệu dừng bước.

"Ca ca hần ở trong thành cơ quan công tác, hơn nữa lẫn lộn cũng không tệ lắm, là cái khoa trưởng, theo lý mà nói dưỡng lão việc này, nên tận tâm tận tâm, nên ra tiền ra tiền, nên xuất lực xuất lực. Nhưng là mấy năm qua, hần cái kia ca ca rất ít trở về xem cha của hần, chớ đừng nói chi là ra tiền, theo ta được biết, lão nhân sinh bệnh dùng tiền đều là Phong Minh thúc ra, liền chôn cất thời điểm hần cái kia ca ca cũng chỉ là Lulu diện liền đi, liền những việc này, trong thôn đều chuyện cười hần ca đây, không ai không nói." Vương Minh Bảo đối với trong thôn tình huống đúng là rất là quen thuộc.

"Làm sao đột nhiên hỏi việc này đến rồi?"

"Hần bị bệnh, hơn nữa bệnh không nhẹ." Vương Diệu nói.

"Ừ? Hần là bởi vì phụ thân hần sự chứ?!"

"Đi, đi gia đình hần nhìn." Vương Diệu đột nhiên xoay người nói.

Đối với như vậy hiểu kính người lương thiện, lại là một cái thôn, hẳn cảm thấy nên giúp liền giúp bang.

Cửa lớn màu xanh lam mở hé, tắt roi mắt hơn một nửa, có nhiều chỗ đã rỉ sắt.

Trong sân thả rông gà, tương đối loạn. Bên trong nhà vẫn là làm bằng gỗ khung cửa sổ, có chút tuổi tác.

"Thúc?" Vương Minh Bảo hô một cổ họng.

"Đến rồi." Nghe được tiếng la, Vương Phong Minh từ giữa ốc đi ra, một tiếng quần áo cũ.

"Minh Bảo, Tiểu Diệu, đến nhanh trong phòng ngồi." Hắn vô cùng nhiệt tình chào mời bọn họ vào nhà.

Trong phòng trang sức rất đơn giản, thậm chí có thể nói là đơn sơ, đồ nội thất là lão, thiết bị điện là cặn, phóng tầm mắt nhìn tới không có vài món trước đồ vật.

Nhìn lại một chút đầu kia hoa râm hơn nửa, thân thể sắp đổ đi, nhưng vội vàng bắt chuyện bọn họ người, Vương Diệu cảm thấy ngẹn ngào không hẳn là đúng.

Tích thiện nhà chưa chắc có dư khánh,

Tích ác nhà chưa chắc có dư ương.

Xã hội này, một số thời khắc, làm việc thiện không hẳn đến thiện quả, lòng tốt chưa chắc có báo đáp tốt; hành ác không hẳn đến hậu quả xấu, kẻ ác như cũ tiêu sái hoạt.

"Thúc, ngài không vội, một hồi liền đi." Vương Diệu nói.

"Đến, trước tiên uống ngụm nước, ăn cơm không?"

"Đã cùng trong nhà nói rồi, một hồi về nhà ăn." Vương Minh Bảo nói.

"Thúc, ngài ngồi, ta có lời nói với ngài."

"Người nói." Vương Phong Minh cười ngồi xuống.

"Thúc, ngài gần đây thân thể có phải là rất không thoải mái a?" Vương Diệu nói.

Khoảng cách như thế gần, Vương Diệu có thể cảm giác được, hắn hô hấp dồn dập, mà có rõ ràng chưa hủ chí vị, trên thân thể cũng có khá nặng cảm nhận, hai mắt vô thần.

"Ai, có chút, hẳn là trước đó vài ngày mệt."

"Ta cho ngài xem mạch nhìn một chút chứ?" Vương Diệu nói.

"A, Tiểu Diệu người còn biết xem bệnh a?" Vương Phong Minh rất có chút giật mình.

"Hiểu chút."

"Vậy thì cho ta nhìn một chút." Hắn vén tay áo lên, duỗi ra cánh tay, rất gầy.

Hí!

Xem mạch bên dưới, Vương Diệu hiện thân thể hắn vấn đề so với vừa nãy thông qua "Nghe chẩn" mà thu được kết quả còn nghiêm trọng hơn.

Hắn mạch như nhẹ mà phù, phù tạng suy yếu, kinh lạc tắc nghẽn, tinh khí thiếu thốn, thân thể bản nguyên nghiêm trọng hao tổn.

Này không đơn thuần là lao lực lâu ngày thành nhanh đơn giản như vậy, là quá độ mệt nhọc, quá độ ưu thương, quá độ tức giận.

Bệnh này, thâm nhập nội bộ, đã vào phủ tạng, lại mang xuống, liền tiến vào cao hoang, thân tiên khó cứu!

"Thúc, ngài bệnh này có thể không nhẹ a, đến dành thời gian trị liệu!" Vương Diệu sắc mặt nghiêm túc nói.

Loại bệnh này, Tây y hiệu quả trị liệu cũng chưa chắc rất tốt, bởi vì không có đúng bệnh thuốc tây, tiêm, khai đao cũng không thích hợp. Tốt nhất có thể thông qua Trung y trị liệu.

"Tìm thầy thuốc xem qua, cũng cho phối dược, chính đang ăn đây." Vương Phong Minh đạo

"Chẳng trách, ta lúc tiến vào mơ hồ nghe thấy được có thuốc Đông y mùi vị, thuốc này ngài ăn bao lâu?"

"Đại khái một cái bảy, tám ngày, mười ngày một cái đợt trị liệu."

"Vậy ngài cảm thấy có hiệu quả sao?"

"Tóm lại là khá hơn chút."

"Ta có thể nhìn những người được sao?" Vương Diệu nói.

"Có thể a." Lấy ra một bộ chưa qua ngao chế được liệu, mở ra cho Vương Diệu xem.

Mấy loại được liệu Vương Diệu đều nhận ra.

Có cây kê, cam thảo, phục linh, câu kỷ, những được vật này quá nửa là thanh nhiệt lương huyết kiêm có bổ khí tác dụng.

Thế nhưng hần hiện tại thân thể tình huống là tinh khí không đủ, phủ tạng suy yếu, trọng điểm chính là muốn điều trị nội bộ, vốn cổ phần bồi nguyên, vốn là dương khí hao tổn, khí huyết không đủ, lương huyết được liệu càng nên dùng một phần nhỏ.

"Thúc, thuốc này không đúng bệnh, không có tác dụng." Vương Diệu nhìn kỹ một lần sau khi đạo, "Ngài ở đâu nắm được a?"

"Chính là dưới thôn cái kia lý đại phu nơi đó."

"Lý đại phu?" Vương Diệu nghe xong hơi sững sờ, người này hần vẫn đúng là chưa từng nghe nói.

"Cái kia thầy lang?" Một bên Vương Minh Bảo giật mình nói, âm thanh có chút nói.

"Đúng, chính là hần."

"Thầy lang?"

"Đúng, tên kia chính là rút cái hỏa bình, trị liệu cái eo chân đau cái gì, còn thần Thần đạo đạo." Vương Minh Bảo đạo, "Thúc, người sao đi hần cái kia đây?"

"Cũng là nghe người ta nói, nói hần mở được rất hữu hiệu."

"Hữu hiệu cái rắm, bà nội ta cũng năm ngoái thân thể không thoải mái cũng đi tìm hần, càng chậm càng lợi hại, còn muốn đứng lúc đi tới bệnh viện, nếu không thì liền ra phiền toái lớn." Nghe Vương Minh Bảo giọng điệu này hiển nhiên là đối với cái kia thầy lang tồn tại tương đối lớn ý kiến cùng bất mãn.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 137: Thiên không giúp ta giúp

"Ngài điều này cũng không ít dùng tiền chứ?"

"Ừm. E Ww W. Đích1XIAOSHUO. COM" Vương Phong Minh chỉ là đáp một tiếng, kỳ thực hần cũng không có hoa bao nhiêu tiền, lúc trước chỉ vì lẽ đó tìm cái kia lý đại phu, cũng chủ yếu là nghe nói hần nơi đó xem bệnh tiện nghi.

"Thúc, ngài nghe ta một lời khuyên, thuốc này cũng đừng ăn nữa, tốt nhất đi chính quy bệnh viện nhìn." Vương Diệu nói.

"Cái kia một chuyến hạ xuống đến không ít tiền a!" Vương Phong Minh nghe xong trầm mặc chốc lát nói, hần vì chính mình lão nhân bệnh, mấy năm qua đã đem trong nhà đào hết rồi.

"Như vậy đi thúc, ngài nếu như tin được ta, ta cho ngài phối phó được." Vương Diệu nói.

"Này?" Vương Phong Minh trầm mặc chốc lát, sau đó ngẩng đầu nhìn hai cái hậu bối, "Tốt."

"Trưa mai, ta đem được cho ngài đưa tới, những thuốc này, ngài liền không muốn ăn nữa, đối với bệnh của ngài vô dụng."

"Ai."

"Cái kia đi rồi."

"Luu đi xuống ăn cơm đi."

"Không được, ngài nghỉ ngơi nhiều một chút."

Vương Phong Minh đưa hai cái vãn bối đến ngoài cửa.

"Hắn bệnh rất lợi hại phải không?" Ra cửa sau khi, Vương Minh Bảo nhẹ giọng hỏi Vương Diệu.

"Hừm, rất nghiêm trọng." Vương Diệu nói.

Nhà này, không nói nhà chỉ có bốn bức tường, cũng gần như, người nói bách thiện hiểu làm đầu, nói như thế, bọn họ hai vợ chồng cũng coi như là người lương thiện, nhưng là ông trời tựa hồ vẫn chưa đặc biệt chăm sóc bọn họ, bọn họ.

Từ Vương Phong Minh trong nhà đi ra, Vương Diệu lại quay đầu lại liếc mắt nhìn vậy có chút cũ nát nhà.

Thiên thông thả các người, ta giúp!

"Ta về nhà trước." Thấy Vương Diệu dọc theo đường đi thần, Vương Minh Bảo cũng không quấy rối hắn, chính là ở đến gia gia mình của nhà thời điểm với hắn lên tiếng chào hỏi.

"Ừm." Vương Diệu đáp một tiếng, sau đó hướng về chính mình phương hướng đi đến.

Trả lời trong nhà, cơm đã làm tốt, lúc ăn cơm, Vương Diệu còn hơi có chút thượng thần, hắn đang suy tư Vương Phong Minh bệnh, nên làm gì trị liệu, dùng loại nào thuốc thích hợp.

"Nghĩ gì thế?" Trương Tú Anh hiện con trai của chính mình không giống, nhẹ giọng hỏi.

"Không có chuyện gì." Vương Diệu nghe xong phục hồi tinh thần lại, vội vội vàng vàng cơm nước xong sau khi liền lại tiếp tục lên Nam sơn.

"Chuyện gì, cơm đều ăn như thế gấp?" Ngẩng đầu nhìn con mình vội vội vàng vàng rồi đi, Trương Tú Anh làm bầm một câu.

"Buổi chiều ta đi thăm dò?" Vương Như ánh mắt sáng lên nói.

"Ăn cơm của người đi, đằng hoàng ở nhà ở lại! Đệ đệ người tốt xấu có cái manh mối, người xem một chút người, liền cái bạn trai đều không có, người chuẩn bị làm gì, làm Saint Seiya a!" Trương Tú Anh trừng nữ nhi mình một cái nói.

Vương Diệu vội vội vàng vàng lên Nam sơn, tiến vào trong phòng nhỏ, từ hệ thống ô vuông bên trong lấy ra cái kia máy tính xách tay, sau đó ghi chép xuống Vương Phong Minh chứng bệnh cùng chẩn đoán bệnh tình hướng, đồng thời đem chính mình vẫn đang suy nghĩ phương án trị liệu cùng dùng thuốc viết ở bên trên.

Muốn có bản bồi nguyên, cũng phải thư thái dưỡng thần.

Hay là muốn dùng hệ thống cung cấp đơn thuốc, hắn làm điều chỉnh rất nhỏ, ở bên trong lại tiếp tục gia nhập một mục "Nguyệt hoa cò".

Buổi chiều, ánh mặt trời vẫn còn toát long lanh.

Trong phòng nhỏ, ngọn lửa dựng lên.

Bách thảo oa, cỏ nước suối, hoang dại được, linh thảo.

Lẳng lẳng, được lực ở dung hợp, mùi thuốc tung bay đi ra.

Gâu gâu gâu, bên ngoài truyền đến tiếng chó sủa.

Vương Diệu ngẩng đầu nhìn ngó.

"Chính mình là không nên ở bên ngoài quải tám bảng, viết đến, bản thân đang bẽ bộn, người không phận sự miễn tiến vào, để tránh khỏi luôn có người tại đây cái thời khắc then chốt quấy rối chính mình."

"Tiểu Diệu tử, để cái này bốn cầu tránh ra!" Bên ngoài truyền đến Vương Diệu tỷ tỷ âm thanh.

Phòng nhỏ ở ngoài, Vương Như bầu không khí nhìn ngẩn ở trước người mình chó đất.

"Ta đã tới nhiều lần, Tam Tiên!"

Gào, chó đất hướng về nàng nhe răng nhếch miệng.

"Đề cho nàng đi vào." Trong phòng nhỏ truyền đến một thân gọi, chó đất lúc này mới tránh ra đường, thế nhưng hay là dùng xem tặc như thế ánh mắt nhìn Vương Như.

"Bồn cầu!"

Lung tròng!

"Tiểu Diệu tử, ngươi vội vội vàng vàng lên núi, bận bịu cái gì đây?" Vương Như đẩy cửa vào nhìn lướt qua, sau đó hiện đệ đệ mình ở trong nhà bên trong ngao được.

"Ngươi này cho ai ngao được đây?"

"Bệnh nhân." Vương Diệu nhìn chăm chăm bách thảo oa đạo, "Uống nước tự mình rót."

"Hừm, ngươi vội vã tới liên vì chuyện này?"

"Có chút bệnh, tha không được." Vương Diệu bình tĩnh nói.

Vương Như mình tới chén nước, đi tới bên cạnh đồng lửa, nhìn Vương Diệu ngao được.

"Ngươi trong này đều thêm cái gì a?"

"Linh chi, nhân sâm, cam thảo ngươi hỏi cái này làm gì, nói rồi ngươi cũng không hiểu."

"Ta làm sao không biết, ai ngươi này nòi nhỏ không sai, nơi nào làm cho?"

"Trên trời thần tiên đưa." Vương Diệu tức giận nói.

Hắn này tỷ tỷ ở chỗ này không mười phút, hỏi chỉ ít mười năm vấn đề, khiến cho Vương Diệu phiền muộn không thôi.

"Tỷ, ta ở ngao được, xin ngươi yên tĩnh một chút, yên tĩnh một chút!"

"Ai, thật nhàm chán, ta đi rồi." Vương Như nhìn một hồi, cảm thấy thực sự tẻ nhạt, không tiếp tục chờ được nữa, còn không bằng ở nhà xem ti vi đây.

"Đi thông thả, không tiễn!"

Thật vất vả, trong phòng nhỏ lại yên tĩnh lại, Vương Diệu cẩn thận nhìn một chút, cũng còn tốt, được không xảy ra vấn đề gì. Vương Diệu nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm, tiếp theo sau đó chuyên tâm ngao được.

Một bộ được, ở hoàng hôn xuống núi thời điểm ngao chế thành công.

Thu vào bình sứ sau khi, Vương Diệu thu thập xong đồ vật, sau đó xuống núi, đi tới Vương Phong Minh trong nhà.

"Thức?"

"Ai, Tiểu Diệu đến rồi, nhanh trong phòng ngồi." Vương Phong Minh theo tiếng đi ra, sau đó cười nói.

Hắn ở nhà, thê tử của hắn cũng ở nhà, xuyên rất giản dị, tương tự đầu hoa râu một nửa, nhìn qua tuổi tác so với tuổi thật chỉ ít già rồi năm tuổi.

"Thăm."

"Ai, nhanh trong phòng ngồi."

"Thức, đây là ta cho ngài ngao chế thuốc, ngài thử một chút xem, trong vòng ba ngày phục xong, một lần một chén trà, ôn phục." Vương Diệu đem trang được bình sứ lấy ra, đặt ở trên bàn.

"A, nhanh như vậy!" Hắn không nghĩ tới Vương Diệu nghiêm túc như vậy, làm việc nhanh như vậy, còn chuyên môn đưa đến nhà.

"Này, bao nhiêu tiền a?" Được đưa tới, nếu như không muốn, thực sự là có chút không thích hợp, cái này Vương Phong Minh cũng là cái thực sự người, không tiện cự tuyệt trước mắt cái này vẫn bối lòng tốt.

"Không cần tiền, ngươi xem trước một chút hiệu quả chứ?" Vương Diệu nghe xong cười nói, thuốc này tẻ, hắn ở nguyên lai phương thuốc trên làm rất

điều chỉnh rất nhỏ, cũng cần thông qua thực tế hiệu quả phán đoán điều chỉnh có phải hay không thích hợp.

"Không cần tiền?" Vương Phong Minh sửng sốt.

"Đúng đấy, ta cái kia trên núi dược liệu vẫn còn có chút." Vương Diệu cười nói, "Thức, ngài là cái thực thành người, thuốc này sự, liền ngài cùng ta thăm hai người biết là được, nếu như không yên lòng, trước tiên uống ít chút, thử xem hiệu quả."

"Được, cái kia cảm tạ người." Vương Phong Minh nghe xong nói.

"Vậy ta đi trước, ngài tình huống này, muốn nghỉ ngơi nhiều, thích hợp ăn chút tốt, trong đất hoạt, có thể Toto, thả thả, chờ thân thể tốt lại làm cũng không muộn." Vương Diệu lại nhắc nhở.

"Ài, biết rồi."

Phu thê hai người đem Vương Diệu đưa ra cửa, nhìn hấn ra đầu ngõ mới xoay người vào nhà.

"Tiểu Diệu lúc nào sẽ phối dược?" Vợ hấn tò mò hỏi.

"Không biết a, ngày hôm nay buổi trưa đến trong chúng ta, nói ta bệnh không nhẹ, còn nói dưới trang lý đại phu mở toa thuốc không đúng, khuyên ta đi chính quy bệnh viện nhìn, nghe ta sợ dùng tiền, nói hấn cho phối phó dược, không nghĩ tới buổi chiều liền cho đưa tới!" Vương Phong Minh nói.

"Thuốc này dám dùng sao, có thể không có nghe trong thôn ai nói hấn biết chữa bệnh a, có thể dùng không có chuyện gì hết ra sự đến?" Vợ hấn lo lắng nói.

"Ta uống trước điểm thử xem sao? Cũng không thể cái này hậu sinh chuyên môn nhọc lòng tư hại người chứ?"

"Vậy thì uống ít chút thử xem."

"Ừm."

"Vẫn là đối với mình dược không yên lòng a!" Từ Vương Phong Minh trong nhà đi ra, Vương Diệu khá hơi xúc động, hấn có thể có thể thấy, đôi kia phu thê vẫn là không quá yên tâm chính mình dược, có điều sự lo lắng của bọn họ cũng không phải không có lý, dù sao trong thôn ngoại trừ số ít mấy cái thân thích ở ngoài, còn thật không có ai biết hấn gặp xem bệnh chuyện này, mang trong lòng hoài nghi cùng lo lắng cũng là có thể lý giải.

Cũng chính bởi vì vậy, vừa nãy có mấy lời, Vương Diệu cũng không có nhiều lời, hấn có thể có thể thấy, Vương Phong Minh thê tử thân thể cũng không phải rất tốt, cũng là vất vả quá độ, thân thể bị hao tổn, thể nhưng nói đến bên mép lại bị hấn nuốt xuống.

"Chờ một chút xem đi, tình huống như thế sớm muộn gặp thay đổi."

Là một người dược sư, một cái dần dần mà nắm giữ cao minh y thuật dược sư, hấn nhất định sẽ không không có tiếng tăm gì.

Cho dù hấn nghĩ, e sơ hệ thống cũng chưa chắc như ước nguyện của hấn.

Tên, sẽ không một hồi truyền khắp ngàn dặm, muốn từng bước một mở rộng, trước tiên từ ngọn núi nhỏ này thôn bắt đầu.

Ngày thứ hai, thứ hai, sáng sớm, Vương Diệu lái xe đưa chính mình chị gái đi Liên Sơn huyện thành đi làm, sau đó từ liên sơn chạy tới ven sông trấn, hấn đã sớm cùng Từ Mậu Thịnh hẹn cẩn thận, ngày hôm nay tiếp đãi phương đi Nam sơn bên trên hái lá trà, làm Vương Diệu chạy tới gia đình hấn thời điểm, Từ Mậu Thịnh đã sớm chuẩn bị kỹ càng công cụ, thê tử của hấn cũng ở, hơn nữa nhìn đi tới khí sắc được rồi rất nhiều, mặt túi cũng nhẹ rất nhiều.

"Không vội vã đi, ta trước tiên cho thăm nhìn."

Vương Diệu vào phòng, cho Từ Mậu Thịnh thê tử xem mạch, chẩn đoán bệnh một hồi thân thể nàng khôi phục tình huống.

"Hừm, rất tốt, ta lại phối hai phó dược, tiếp tục dùng nên là tốt rồi."

"Vậy thì thật là quá cảm tạ người." Từ Mậu Thịnh đạo, hấn cũng đưa ra quá trả tiền thuốc men, nhưng là bị Vương Diệu từ chối.

"Chúng ta đi thôi?"

"Được, đi trích trà."

Từ Mậu Thịnh chuyên môn mang theo trích trà công cụ đặt ở trên xe, sau đó hai người cùng đi sơn thôn, lên Nam sơn.

Muội mấy cây lá trà hái lên rất nhanh, Vương Diệu cũng hỗ trợ, bọn họ ở hái thời điểm không có vấn đề gì, thể nhưng Từ Mậu Thịnh muốn dẫn trà Diệp Ly mở thời điểm, chó đất "Tam Tiên" ngăn không cho đi, nghe rằng nhếch miệng.

"Tránh ra, Từ sư phụ là lấy về quy chế trà, còn có thể trả lại trở về." Vương Diệu đưa tay sờ sờ chó đất đầu, nó lúc này mới tránh ra cho đi.

"Chó này, thật có linh tính a!" Từ Mậu Thịnh thấy thế thờ dài nói.

"Là rất cơ linh." Vương Diệu cười nói.

Hái xong trà sau khi, mới mẻ lá trà phải nhanh một chút tiến hành xào chế, có điều nửa giờ công phụ, Vương Diệu liền lái xe phục lại trở về Từ Mậu Thịnh trong nhà, ở nơi đó, Từ sư phụ đã sớm trước đó chuẩn bị kỹ càng, về nhà uống ngụm nước liền bắt đầu rồi xào trà.

Ở hán xào trà thời điểm, Vương Diệu hãy cùng ở một bên, cẩn thận học tập, Từ Mậu Thịnh vẫn là cùng lần trước như thế, một bên xào trà, một bên giảng giải, chỉ là lần này càng thêm cẩn thận, càng thêm đề bụng.

Trà là trà ngon, người là người tốt, cũng không thể phụ lòng.

Dần dần, Từ Mậu Thịnh càng ngày càng chăm chú, xào trà thời điểm cũng không ở vì là Vương Diệu giảng giải, phảng phát tiến vào một loại nào đó đặc thù trạng thái giống như vậy, trong mắt của hán chỉ có trà!

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Sắc hương hình đều thượng phẩm

Vương Diệu cũng không có quấy rầy, mà là ở một bên lẳng lặng mà nhìn. Ω Ω ΩE tiểu nói WwΩW. 1XIAOSHUO. COM

Xào, vò, lại xào, lại vò.

Như vậy nhiều lần, mỗi lần thời gian cùng cường độ đều không giống nhau.

Không có tiến tiến máy móc, không có nhiệt độ cùng thời gian đo lường cùng biểu hiện, hoàn toàn dựa vào kinh nghiệm của chính mình đến khống chế cùng thao tác, đây chính là thủ công công nghệ kỳ diệu cùng hấp dẫn người địa phương.

Có vài thứ, khả năng vĩnh kém xa dùng cơ khí làm được.

Từ Nam sơn hái xuống những này trà xuân vẫn xào chế đến lại buổi trưa vừa mới kết thúc, trong thời gian này, Từ sư phụ hầu như không có nghỉ ngơi quá, đều là chìm đắm ở loại kia đặc thù trong trạng thái, mà Vương Diệu nhưng là ở một bên yên lặng quan sát cùng ghi chép, không có nửa phần quấy rối.

Hô!

Ở cuối cùng khô ráo kết thúc bên trong, hán mới thật dài thờ phào một cái.

"Được rồi, cuối cùng cũng coi như không phụ lòng những này lá trà tốt." Nhìn xào trà ngon diệu, Từ Mậu Thịnh nhẹ nhàng cái kia khăn mặt lau đi mồ hôi trên trán nói.

"Khó cực ngài!" Vương Diệu ở một bên chân thành nói.

Xào trà, là việc cần kỹ thuật, cũng là việc chân tay, vừa nãy, Từ Mậu Thịnh xào trà quá trình, Vương Diệu đã không phải lần đầu tiên quan sát, quá trình này cần khống chế hòa hòa, cần phảng phát phiến xào cùng xoa nắn, cần kiên trì, tiêu hao thể lực cùng tinh lực, một phen công nghệ thao tác hạ xuống, là tương đương lụy nhân.

"Cũng còn tốt, đã quen, qua bên kia ngồi một chút đi, những này trà, muốn hơi hơi lương một hồi, sau đó sẽ trang túi." Từ Mậu Thịnh dùng khăn mặt sát đi tới mồ hôi trên đầu nói.

"Được."

Ở trong nhà, Từ Mậu Thịnh thê tử đã sớm vì bọn họ chuẩn bị kỹ càng nước cùng hoa quả, còn tỉ mỉ vì là trượng phu nguội một đại chén nước, Từ Mậu Thịnh sau khi ngồi xuống, cầm lấy lương hạ xuống nước, rầm rầm chính là một cái chén lớn, vừa nãy chỉ xào trà thời điểm, hán trên căn bản là không lo lắng uống nước.

"Ai, chung quy là đã có tuổi, nếu như trẻ lại cái năm, sáu tuổi, điểm ấy hoạt không đáng kể chút nào." Uống chén nước sau khi, Từ Mậu Thịnh than thở.

"Ngài tuổi đời này, xem như là tráng niên." Vương Diệu nghe xong cười nói.

"Tráng niên, ha ha." Từ Mậu Thịnh nghe xong cao giọng cười to. "Ta thật muốn nhiều làm mấy năm, tay nghề này a, hiện ở không có mấy người đồng ý học."

"Vâng, xác thực không bao nhiêu đồng ý học." Vương Diệu nói.

Thủ công công nghệ, cần phải cẩn thận, kiên trì, nghiên cứu, người tuổi trẻ bây giờ, có chút táo bạo, tổng nghĩ kiếm bộn tiền, thiếu cũng là này mấy thứ.

"Hiện chế trà có chuyên môn cơ khí, cái nào còn dùng phí chuyện này, lại mệt, hiệu suất lại thấp." Từ Mậu Thịnh có uống một hớp nói.

"Thế nhưng cơ khí chế tác được đồ vật cùng thủ công chế tác được chính là không cách nào so sánh được, đều là thiếu chút gì?"

"Đúng đấy, trà hình, mùi vị, tóm lại phải kém chút, còn thiếu cái kia phân ý cảnh."

Hai người nghỉ ngơi một gặp lại trở về chế trà trong phòng, căn phòng này thông gió rất tốt, trà đã nguội đi.

"Có thể đóng gói, gần như một cân, giả dạng làm vài phần a?" Từ Mậu Thịnh xưng một hời xào chế trà ngon Diệp Vấn Vương Diệu nói.

"Sáu phần đi."

"Được, ta chỗ này vừa vặn có đóng gói, người xem một chút dùng loại kia tốt."

Hắn nơi này chế trà tự nhiên cũng bán trà, những này đóng gói vật cùng đóng gói dùng công cụ tự nhiên đầy đủ hết.

"Tùy tiện, đơn giản điểm là tốt rồi." Vương Diệu tiện tay chọn một hán đơn giản nhất đóng gói.

Bên trong ở ngoài đóng gói tương đồng, đơn giản son thủy cộng thêm một cái "Trà" tự.

Sáu thùng nhỏ trà, vốn là Từ Mậu Thịnh còn dự định cho hán bên ngoài ở làm cái đóng gói vật, lại bị hán từ chối.

"Chính mình uống, đưa điểm cho bằng hữu, không cần như vậy chú ý."

"Cái này cho ngài nếm thử tiên." Vương Diệu để lại một thùng gỗ cho Từ Mậu Thịnh.

"Ai, này có thể quá quý giá, ta không muốn, này còn có chút." Từ Mậu Thịnh chỉ vào còn lại một nhúm nhỏ trà.

"Này điểm câu nào, ngài cũng bận bịu cả ngày, người ngại ít a?"

"Không ít, không ít, vậy ta liền nhận lấy." Từ Mậu Thịnh cười nhận lấy, hán cũng là trà ngon người, hưởng hờ đây là hán tự tay xào chế trà.

"Ta nếm thử này trà thế nào?"

"Tốt!"

Từ Mậu Thịnh lấy ra một bộ trà cụ, lấy thích đo vừa xào chế trà ngon, dùng nước nóng pha.

Trà hương lập tức nhẹ nhàng đi ra, thuần mà du, nước trà xen vào hoàng lục trong lúc đó, trong suốt sáng sủa, trà hình vô cùng tốt, một điệp một nha, hầu như không có bất kỳ tổn hại, điểm ấy chính là chế trà sư phụ tay nghề bản lĩnh!

"Trà ngon, thực sự là trà ngon a!" Từ Mậu Thịnh than thở, hán đây là chân tâm cảm khái.

Chân chính trà ngon, không đồ dùng.

Hồi hương, xem sắc, coi hình.

Này ba loại đều là thượng phẩm, này trà cũng định là thượng phẩm.

Từ Mậu Thịnh nâng chung trà lên cẩn thận hồi mùi vị, sau đó uống cái miệng nhỏ, cam thuần thấm tâm, vào miệng : lổ vào lưu hương.

"Được!" Từ Mậu Thịnh lại hít một câu, "Lão Hà, tôi uống trà!" Sau đó hán hướng về phía còn ở trong sân bận rộn bận già, vợ hán nghe tiếng vào trong nhà.

"Thơm quá a!" Nàng vừa tiến đến liền cười nói.

"Ném thử, đây chính là hiếm thấy trà ngon, bác sĩ Vương chính mình trồng thực son trà, thượng phẩm!" Nói lời này, Từ Mậu Thịnh cho mình lão chén rót một chén.

"Hừm, là uống ngon, so với chúng ta loại những người tốt." Vợ hắn uống một chén khen.

"Đó là đương nhiên, son trà cùng viên trà vốn là không giống nhau, ta cái kia vườn trà bên trong còn bón phân dùng thuốc." Ngay trước mặt Vương Diệu, Từ Mậu Thịnh cũng không quan tâm những chuyện này, trực tiếp nói ra.

Một bình trà, pha mấy lần, trà hương không giảm, vẫn nồng nặc, màu trà bất biến, trong suốt trong suốt.

"Đây là thượng phẩm bên trên, có thể nói cực phẩm!" Từ Mậu Thịnh thở dài nói.

Trên mặt của hắn trước sau tràn trề nụ cười, là một người chế trà sư phụ, chế mấy chục năm trà, cao hứng nhất sự tình không gì bằng có thể tự tay xào chế ra thượng phẩm lá trà, mà này cực phẩm, có thể gặp không thể cầu!

Liền như Vương Diệu làm người chữa khỏi bệnh tâm tình đồng dạng khoan khoái.

Đây là một loại cảm giác thành công, làm một loại nghề nghiệp, đạt được tương đương thành tựu mà sản sinh cảm giác thành công.

Vương Diệu từ Từ Mậu Thịnh trong nhà lúc rời đi đã là hơn bốn giờ chiều.

Sau khi về nhà, cho nhà để lại một thùng gỗ trà.

"Cha, mẹ, đây là trên núi chính ta loại trà, chính mình uống." Vương Diệu nói.

"Được." Phụ thân hắn nghe xong đáp.

Từ khi Vương Diệu mấy người bằng hữu kia đưa tới chút tên trà sau khi, cha mẹ hắn cũng thích uống trà, mỗi ngày rảnh rỗi liền uống một bình. Nghe nói đây là con trai của chính mình loại trà, vậy dĩ nhiên là càng cao hứng.

Còn lại mấy bình trà, Vương Diệu chuẩn bị đưa cho Điền Viễn Đồ bọn họ.

Ngày kế, buổi sáng tu hành sau khi kết thúc, Vương Diệu liền lại tiếp tục xuống núi, lái xe tiến vào thành, trước tiên đi tới Vương Minh Bảo bên kia, hắn cái kia điểm chuyện làm ăn là càng ngày càng tốt, buổi sáng đến xem trang trí vật liệu người liền không ít.

"Ai, người làm sao rảnh rỗi đến rồi?" Vương Minh Bảo đem hắn để tiến vào phòng làm việc của mình, cho hắn trưng trà.

"Không vội, cho người đưa ít đồ, ta lập tức đi ngay." Vương Diệu nói đem thùng nhỏ trà đặt ở Vương Minh Bảo trên bàn.

"Trà?" Vương Minh Bảo hơi run run.

"Chính mình trồng, xin mời sư phụ thủ công xào, đo có hạn, ném thử."

"Vậy khẳng định không sai được!" Vương Minh Bảo đạo, hắn nhưng là đối với Vương Diệu cái kia trên núi đồ vật có gần như mù quáng tín nhiệm, cái kia táo Tàu, cái kia hạt dẻ, mùi vị hắn nhưng là ký ức chưa phai, mỹ không muốn không muốn, núi này trà khẳng định cũng là thượng phẩm a.

"Không được, ta đến thu hồi đến." Vương Minh Bảo đem cái kia thùng nhỏ trà tăng tiến vào chính mình trong ngăn kéo.

Ở hắn nơi này ở lại : sững sờ không bao lâu, Vương Diệu liền rời khỏi, lái xe đi Điền Viễn Đồ nơi nào, đến hắn công ty thời điểm, hắn nơi đó vừa vặn có cái khách mời, chính là hơn sáu mươi tuổi ông lão, thân hình hơi có chút gầy, thể nhưng rất có tinh thần, ánh mắt thâm thúy, Điền Viễn Đồ cũng không coi hắn là người ngoài, trực tiếp mời đến văn phòng.

"Ngày hôm nay làm sao rảnh rỗi tới."

"Cho người đưa ít đồ, ta trên núi trà, Từ sư phụ xào, ném thử tiên." Vương Diệu đem thùng nhỏ thả xuống.

"Có đúng không, vậy cũng là có có lộc ăn!" Điền Viễn Đồ cầm cái kia thùng nhỏ trà cười nói, sau đó thu được một bên.

"Buổi trưa lưu đi xuống ăn cơm đi?"

"Không được người trước tiên bận bịu đi, ta đi trước."

Ồ?

Làm trải qua ông lão kia bên cạnh thời điểm, Vương Diệu hơi hơi dừng lại một chút, hắn nghe được lão nhân hô hấp thời điểm có tạp âm, dường như phong tương giống như vậy, mà hơi có chút gấp gáp.

Đây là trong phế phủ khác thường vật, hô hấp không khoan khoái, quá nửa là đàm

"Làm sao?" Diên Viễn Đồ hơi run run, thấy Vương Diệu nhìn vị lão giả kia sau khi, sau đó lập tức cười nói.

"Đã quên giới thiệu một chút, vị này chính là Lư giáo sư, thỏ mộc kiến trúc phương diện chuyên gia. Vị này chính là Vương Diệu, bằng hữu của ta, đừng xem tuổi tác hần nhẹ, y thuật phàm!"

"Ừ? !" Vị kia Lư giáo sư nghe xong hơi có chút giật mình, còn trẻ như vậy, có thể xứng đáng "Phàm" hai chữ, vậy cũng là thiên tài bình thường nhân vật a.

"Diên đại ca quá khen."

"Tiểu tử, tại sao nhìn chăm chăm ta xem a?" Lư giáo sư cười nói.

"Giáo sư ngài gần nhất có phải là thân thể không thoải mái, hô hấp không thuận, có đàm?"

"Không sai!"

Vị này Lư giáo sư nghe xong lại là cả kinh, nếu như nói vừa nãy kinh ngạc là bởi vì Diên Viễn Đồ đối với hắn kích lệ, như vậy hiện tại kinh ngạc nhưng là nhân vì là người trẻ tuổi này bản lĩnh, chỉ bằng vào "Xem" liền biết mình thân thể không thoải mái, mà lại nói ra vị trí cụ thể, này mà khi thật không bình thường a.

"Ghê gớm a, người trẻ tuổi, ta mấy ngày trước cảm mạo, lá phổi có đàm, ngày hôm nay cảm giác còn khá hơn chút." Lư giáo sư nói.

"Nếu không để Vương Diệu cho ngài nhìn?"

"Tốt!" Lư giáo sư nghe xong nói.

"Vậy thì cho ngài nhìn."

Vương Diệu ngồi xuống cho vị này Lư giáo sư xem mạch. Đây vừa nhìn, thật là có chút vấn đề.

"Lư giáo sư, ngài này thận bên trong còn có kết sỏi, không phải một ngày chứ?"

"Vâng, bệnh cũ." Lư giáo sư nghe xong nói.

"Ngài này bình thường rất thích ăn thịt, hơn nữa buổi sáng lên tào bón khá là nghiêm trọng chứ?"

"Tê, người đây cũng có thể thông qua xem mạch biết?" Lư giáo sư kinh ngạc hỏi.

Vương Diệu nghe xong cũng chỉ là cười cười, không hề trả lời.

"Ngài thân thể không có vấn đề lớn, chính là nếp sống đến sửa chữa lại." Chẩn đoán bệnh sau khi Vương Diệu nói.

"Trong ngày thường nhiều uống chút nước, ăn nhiều chút rau dưa, ăn ít thịt, có thể mỗi ngày ăn chút mộc nhĩ, ăn mấy cái quả óc chó."

"Có thể cho phổi phò được sao?" Lư giáo sư hiện tại đã thu hồi đối với người trẻ tuổi này sự coi thường, như vậy tuổi tác thì có như vậy bản lĩnh, xác thực là ghê gớm.

"Ngài tình huống này cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng, tốt nhất vẫn có thể thông qua thay đổi nếp sống tiến tới hành cải thiện, ta có thể mở được, thể nhưng trị liệu nhất thời, không hẳn có thể lâu dài." Vương Diệu nói.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Quá lao quá mệt quá cực khổ

"Nhất thời cũng được, ta này gần nhất hai ngày nay còn đau quá, đau lên đứng ngồi không yên, đau cả người đổ mồ hôi lạnh a!" Lư giáo sư cười nói. 卜E
Ω Ww*W. Ω1XIAOSHUO. COM

"Được, vậy ta liền thử xem." Vương Diệu cười nói, "Ngài ở đây đợi mấy ngày a?"

"Ba ngày."

"Vậy ta trở lại tương tượng, chờ ta phôi tốt được, cho đưa tới."

"Không cần ngại ở đi một chuyến, đến thời điểm ngại gọi điện thoại cho ta, ta sắp xếp người quá khứ lấy." Điền Viễn Đồ nói.

"Cũng tốt."

Làm Vương Diệu chuẩn bị cáo từ lúc rời đi, Điền Viễn Đồ nhưng đem hấn lưu lại.

"Không cần đi, buổi trưa đồng thời ăn một bữa cơm chứ?"

"Không được, ta còn muốn đi những địa phương khác, hôm nào đi."

"Được, Lư giáo sư, ngài chờ, ta đưa đưa hấn."

Điền Viễn Đồ đem Vương Diệu đưa xuống lầu dưới.

"Vị này Lư giáo sư đến từ hồ thành thông tể đại học, công trình bằng gỗ phương diện chuyên gia, cũng là tập đoàn rất sính cổ vấn, mỗi một quãng thời gian đều về tới bên này chỉ đạo một hồi, ta này vừa vận có cái tương đối trọng yếu hạng mục, xin hấn sang đây xem một hồi." Vừa đi, Điền Viễn Đồ một bên giới thiệu.

"Hừm, đây là chuyện tốt a, được rồi, ngại cũng không muốn đưa, về đi."

Từ Điền Viễn Đồ nơi này cách mở, Vương Diệu lại lái xe đi Lý Mậu Song nơi đó.

"Son trà, thủ công xảo, vậy cũng là bảo bối a!" Nắm quá Vương Diệu đưa tới lá trà, Lý Mậu Song cười nói.

"Ném thử đi."

Ở hấn này Vương Diệu cũng không ở lâu thêm, tách ra cơm điểm, trực tiếp lái xe trở lại.

Giai Tuệ tập đoàn, Điền Viễn Đồ trong phòng làm việc, Điền Viễn Đồ cùng Lư giáo sư tán gẫu rất vui vẻ.

"Ngươi bằng hữu này rất tốt."

"Vâng, có bản lĩnh, người cũng được, ai, ta ném thử hấn loại trà?"

"Tốt!"

Điền Viễn Đồ lấy ra trà cụ, mở ra thùng nhỏ, xé ra bên trong đóng gói túi đã nghe đến một luồng trà hương.

Lấy thích đo lá trà, để vào trong ấm trà, nước nóng pha, trà hương nồng nặc.

"Thơm quá, trà ngon!" Lư giáo sư nghe mùi thơm, nhìn cái kia trong suốt trong suốt nước trà, lại nhìn cái kia trà hình, thờ dài nói.

"thật là tốt trà!" Điền Viễn Đồ cũng là trà ngon người, tự nhiên rõ ràng này trà phẩm thứ.

Nâng chung trà lên, uống một hớp, ngọt ngào hương thuần, mồm miệng lưu hương.

"Đã lâu không uống đến như vậy trà ngon!" Lư giáo sư thờ dài nói, "Này phẩm chất, tuyệt đối không thể so những người tên trà kém, thậm chí càng cao hơn chi!"

"Vậy ngài liền uống nhiều một chút, ta cái này cũng là mụon hoa hiến phật, nếu không, này trà, chúng ta tách ra, một người một nửa?" Điền Viễn Đồ cười nói, kỳ thực như thể rót trà, ở quý giá, hấn cũng không ngại đưa cho trước mắt vị này Lư giáo sư, có thể then chốt đây là Vương Diệu tự mình trồng trọt có đưa tới, chính là ngàn dặm đưa lông ngỗng, của ít lông nhiều, điều này đại biểu đối phương một điểm tâm ý, muốn đưa người, cũng không thể toàn đưa.

"Ai, như vậy sao được, đây là bằng hữu ngại tâm ý, có điều phiền phức ngại giúp ta lưu tâm hỏi một chút, hấn vậy lúc nào thì còn có này trà, chưa chút cho ta, giá cả không đáng kể." Lư giáo sư nói.

"Được rồi."

Vương Diệu lái xe về đến nhà bên trong, sau khi ăn cơm trưa xong liền lại tiếp tục lên núi, sau đó đem 6 giáo sư bệnh tình ghi vào mặt khác một cái tân máy tính xách tay trên, hẳn loại bệnh này thuộc về cũng không phải rất nghiêm trọng, không làm thời điểm cũng không ảnh hưởng cuộc sống bình thường, không tính là nguy nan tạp chứng cái kia một loại. Còn phương pháp trị liệu thì lại muốn đổi lập đơn giản một ít, đơn thuần hoá thạch chỉ cần "Thạch hoa" liền có thể, hẳn chuẩn bị ở gia nhập mấy vị thuốc, chủ yếu tác dụng là điều trị dạ dày, làm theo bệnh can khí.

Đem xác định rõ phương thuốc cũng ghi lại ở bệnh án mặt sau.

Sau đó, hẳn liền trước tiên bắt tay bắt đầu chuẩn bị dược liệu, chủ yếu nhất một mực là "Thạch hoa", hẳn trước hẳn từ hệ thống hỏi đỏi đi ra vẫn chưa toàn bộ dùng hết, còn lại dược liệu hẳn nơi này đều có, có thể ngay tại chỗ lấy tài liệu, còn ngao chế thuốc, hẳn kế hoạch đợi được ngày mai.

Gấu gấu gấu, bên ngoài lại truyền tới chó sủa tiếng, Vương Diệu đi ra ngoài vừa nhìn, lại đang vài cây dược thảo bên trên phát hiện sâu, thật giống là nha trùng.

"Lại đi ra!"

Cũng may số lượng không nhiều, hẳn dùng tay cẩn thận từng li từng tí một đem những con trùng này xử lý sạch sẽ, sau đó sờ sờ chó đất đầu.

"Làm rất khá, sau đó hiện sâu liền nói cho ta."

Lưng tròn, chó đất nhân tính hóa gật gù.

Vương Diệu ngừng đầu nhìn vườn thuốc những này sinh trưởng dồi dào phổ thông dược liệu, chúng nó cũng không giống như là linh thảo như vậy có đặc biệt yêu cầu, thể nhưng ở pha loãng sau "Cô nước suối" đúc bên dưới, chúng nó liền sinh trưởng vô cùng dồi dào.

"Hay là, nên thu hoạch một hồi."

Như vậy nhiều dược thảo, có chút dày đặc, như vậy càng dễ dàng để sâu hại truyền bá.

Lúc trước hẳn đã thu hoạch một nhóm, dùng để hỏi đỏi khen thưởng điểm, thể nhưng này hai mẫu nhiều vườn thuốc vẫn có không ít dược thảo. Những dược thảo này có chút có thể trực tiếp sử dụng, có chút thì lại muốn thông qua nhiều lần phơi nắng, thích hợp gia công sau khi vừa mới thích hợp làm thuốc.

Thu hoạch một phần, giữ lại chính mình sử dụng, sau đó thông qua hệ thống xử lý một phần, dùng để hỏi đỏi khen thưởng điểm, lưu lại một một số ít dùng để giết thu hoạch hạt giống, thuận tiện lấy sau kế tục gieo cùng thu hoạch.

Đây là một cẩn thận hoạt, Vương Diệu cũng không phải đặc biệt gấp, cẩn thận quy hoạch một hồi, căn cứ lúc trước gieo xuống dược thảo danh sách, bày ra một hồi, chờ hẳn hết bận tất cả những thứ này thời điểm đã là tới gần chạng vạng.

"Hô, thời gian trôi qua thật nhanh a!" Hẳn ngừng đầu nhìn ngó bên ngoài đã trở tới sắc trời, sau đó thu thập xong đồ vật, khóa kỹ môn cùng chó đất đánh một tiếng bắt chuyện đi xuống núi.

Khi hẳn lúc về đến nhà hiện trong nhà lại có khách, hơn nữa là người quen.

"Thúc."

"Ai, Tiểu Diệu trở về." Tới làm khách chính là ngày hôm trước Vương Diệu đi cho hẳn chẩn đoán bệnh cũng đưa Vương Phong Minh.

Vương Diệu vốn cho là hẳn tới là có chuyện tìm cha của chính mình, nhưng không nghĩ hẳn lại là chuyên môn đến cảm tạ ở chính mình.

"Cho ngài phối dược hữu hiệu?" Vương Diệu vừa nghe liền biết nguyên nhân, hơn nữa nhìn thần sắc hẳn tựa hồ khá hơn một chút, con mắt cũng có chút hào quang.

"Hữu hiệu, rất hữu hiệu!" Vương Phong Minh cười gật đầu nói.

Vương Diệu đưa sau khi, buổi tối hôm đó, hẳn cũng chỉ là ôm thử xem thái độ, uống một hớp nhỏ, dù sao cũng là tâm lý có chút lo lắng, không yên lòng. Kết quả buổi tối lúc ngủ cảm thấy thân thể tựa hồ là thoải mái một chút, sáng sớm ngày thứ hai, hẳn lại uống nhiều một chút, đến lúc xế chiều liền cảm giác được chính mình thân thể tựa hồ nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không như vậy mệt mỏi, như vậy mệt mỏi, vào buổi tối lại uống nhiều một điểm, còn để cho mình con dấu uống một điểm, trải qua một buổi tối nghỉ ngơi sau khi, ngày thứ hai thân thể mệt mỏi giảm bớt, bụng đau đớn cũng yếu bớt, vợ hẳn cũng cảm giác được thân thể so với ngày hôm qua thoải mái một chút, điều này làm cho bọn họ hai vợ chồng giật mình không thôi, không nghĩ tới Vương Diệu lại còn có lợi hại như vậy bản lĩnh.

Một bộ dược, hai vợ chồng phân uống.

Này không, hẳn lại chuyên môn đến Vương Diệu trong nhà đến ngõ ý cảm ơn.

"Thúc, ngài tới thì tới, sau đó không muốn mang đồ vật." Nhìn đề ở một bên hoa quả, Vương Diệu nói.

Vương Phong Minh trong nhà tình huống thế nào, hẳn cũng đã gặp, hẳn là cảm thấy người trưởng bối này thiện lương, thực thành, đáng giá giúp, đáng giá

cứ, cho nên mới ra tay, đổi thành vương nghĩa đức loại người như vậy, hấn mới mặc kệ đây.

"Ai."

"Ngày mai, ta ở cho ngài phối hai phó dược, dùng sau khi, lại nhìn hiệu quả làm sao muốn, còn có, thuốc này, ngài trước tiên dùng, không nên cùng ta thăm một khối uống, ta thăm thân thể muốn ngài tốt hơn nhiều."

"Được, ta nhớ rồi." Vương Phong Minh gật đầu nói.

"Thúc, ta biết chữa bệnh việc này a ngài cùng ta thăm biết là được, đừng nói cho người khác biết." Vương Diệu không quên nhắc nhở một câu.

"Ai." Vương Phong Minh tuy rằng trong lòng có nghi hoặc nhưng cũng không có hỏi.

"Thúc, ta này cùng dưới thôn vị kia họ Lý thầy lang như thế, không có làm nghề y giấy chứng nhận tư cách, ngài cùng ta thăm, ta yên tâm, thật có chút người không được, nếu như đi ra ngoài nói lung tung, bị cảm nhục điểm, ta gặp có phiền phức." Vương Diệu không ngại đem những chuyện này cùng lợi hại quan hệ trực tiếp giải thích bạch.

"Người yên tâm, ta cùng người thăm, cái gì đều sẽ không nói." Vương Phong Minh nghe xong trịnh trọng gật gật đầu nói.

Vương Diệu cha mẹ lưu Vương Phong Minh ở nhà cùng nhau ăn cơm, hấn nhưng từ chối nói ở nhà ăn qua, hàn huyên một hồi liền cáo từ rời đi.

"Người Phong Minh thúc thân thể không tốt?" Gặp khách người đi rồi, Trương Tú Anh một bên đoan cơm vừa nói.

"Không được, mệt nhọc quá độ, ưu thương quá độ, tức giận quá độ, rối loạn kinh lạc, tổn thương phủ tạng, bệnh rất nặng." Vương Diệu tiếp nhận bát đĩa nói.

"Nghiêm trọng như thế? !" Vừa nghe Vương Diệu nói như vậy, cha mẹ hấn vẻ mặt cũng biến thành nghiêm nghị lên.

"Người Phong Minh thúc người một nhà rất tốt đẹp." Trầm mặc một hồi sau, Vương Phong Hoa nói.

"Hừm, ta biết nên làm như thế nào, ba."

Bữa cơm này, Vương Diệu ăn rất chậm, người một nhà cũng không nói chuyện, lẳng lặng ăn.

Keng keng keng, vù, ngay ở sắp cơm nước xong thời điểm, một trận chuông điện thoại đánh gãy như vậy yên tĩnh, Vương Diệu cầm lấy đến vừa nhìn, lại điện báo người lại là Đồng Vĩ, hấn nhìn một chút cha mẹ chính mình, sau đó đứng dậy tiến vào trong phòng của mình.

"Này, Đồng Vĩ?"

"Bạn học cũ, bạn rộn gì sao?" Mỹ nữ âm thanh cũng là cực kì tốt nghe, như trong rừng thanh tuyến lưu động, trong ngọn núi chim sơn ca vang lên.

"Đang dùng cơm, người đây?"

"Ta mới vừa về nhà."

"Gặp liền son?"

"Đúng vậy, lúc nào rảnh rồi?"

"Ngày kia đi." Vương Diệu suy nghĩ một chút nói, ngày mai hấn còn muốn vì là mấy người kia phối chế thuốc.

"Được, vậy thì quyết định như thế."

Cúp điện thoại sau khi, Vương Diệu hiện mẹ của chính mình đang dùng ánh mắt khác thường nhìn mình.

"Làm sao mẹ?"

"Ai gọi điện thoại cho người a, thần bí như vậy."

"Bạn học."

"Cái gì bạn học, nam vẫn là nữ?" Vừa nhắc tới bạn học, Vương Diệu hiện mẹ của chính mình liền đặc biệt miễn cảm.

"Đồng Vĩ, hai ngày nay ta xem một chút có thể không xin nàng đến nhà đến một chuyến, lão gia ngài không phải vẫn mong nhớ sao?" Vương Diệu đạo, hấn này trong lòng cũng dự định cùng đối phương giao du thử xem.

"Tốt, có thể đừng quên!" Trương Tú Anh nghe xong cao hứng nói.

Cái này đột nhiên đến gọi điện thoại tới, để trong nhà bầu không khí lập tức hoan nhanh hơn rất nhiều, ăn xong cơm tối sau khi, Vương Diệu trực tiếp đi ra cửa Nam sơn, trước khi đi, mẩu thân hần còn không ngừng mà cắn dặn hần, để hần nhất định không nên quên chuyện này.

Trở lại phòng nhỏ sau khi, Vương Diệu liền chuẩn bị một hồi dược liệu, ngày mai hần muốn phối chế vài phó thuốc, vì là Từ sư phụ, Lư giáo sư, Vương Phong Minh ba người, hần ước lượng một chốc thời gian, phỏng chừng muốn hơn nửa ngày thời gian mới có thể lấy, dược liệu hần nơi này còn đều có.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Nội tức như sông lớn 2 bát 0 cân

Bận rộn xong tất cả những thứ này sau khi, hần có vậy này cái ngựa nhỏ trát đi ra phía ngoài, dựa lưng tường nhìn lên bầu trời xuất thần. E ٱ Δ Ww%W.
*IXIAOSHUO.COM

Liền sơn huyền, công nghiệp nặng ít, có thể nói hầu như là không có, ô nhiễm môi trường kém, bầu trời luôn luôn là xem cao xa.

Những ngày qua quan sát bầu trời, Vương Diệu cũng học được một vài thứ, thông qua đối với thiên tượng quan sát, hần có thể đoán được ngày thứ hai khí trời làm sao, hơn nữa bầu trời này tinh tượng bên trong có cũng ẩn chứa một ít ảo diệu, rất đáng giá đi quan sát, đi nghiên cứu.

Mãi cho đến đêm khuya, trong phòng nhỏ ánh đèn vừa mới tắt, chỉ có bên ngoài ô ô gió núi vang vọng.

Ngày thứ hai, trời còn chưa sáng, Vương Diệu liền rời giường.

Hần ngày hôm nay có rất nhiều chuyện muốn làm.

Đơn giản một món ăn, tu hành, quản lý vườn thuốc, khi hần làm xong tất cả những thứ này thời điểm, trên bầu trời đã là mặt trời treo cao.

Ngày hôm nay khí trời rất tốt.

Thiên thời, địa lợi, nhân hòa,

Vừa vặn ngao được.

Vương Diệu chuẩn bị kỹ càng đầy đủ sơn sai, sớm cho nhà chào hỏi, buổi trưa hôm nay không xuống sơn ăn cơm.

"Tam Tiên, ta muốn ngao được, người không phận sự miễn tiến vào." Hần hướng về phía ngoài phòng hô một tiếng.

Gâu gâu gâu, chó đất khô phục hai tiếng, sau đó chạy đến vườn thuốc bên ngoài, bắt đầu tuần tra lên.

Trong phòng nhỏ, Vương Diệu bắt đầu ngao được,

Nhóm lửa,

Thêm được,

Điều khiển,

Chính như một tông tiết mục từng nói, mùi vị toàn dựa vào kinh nghiệm đến điều tiết giống như vậy, ngao chế một bộ thật được, thành công hay không, có rất nhiều yếu điểm, trong đó cũng phải nhìn chế được người không chế.

Từ chín giờ sáng nhiều loại bắt đầu, trong phòng nhỏ mùi thuốc sẽ không có từng đứt đoạn, vẫn kéo dài đến lại buổi trưa.

Vương Phong Minh bệnh nặng nhất : coi trọng nhất, hần cần thuốc sử dụng dược liệu nhiều nhất, ngao chế thời gian cũng lâu nhất, mà Lư giáo sư chứng bệnh nhẹ nhất, dược liệu cần thiết cũng ít, bởi vậy ngao chế quá trình cũng đơn giản, có điều cho dù là đơn giản chút, từ đầu đến cuối Vương Diệu vẫn duy trì cẩn thận cùng thật lòng thái độ, khống chế mỗi một cái bước đi.

Hắn từ trong phòng nhỏ đi ra đến thời điểm, phía tây mặt trời đã là màu đỏ, treo ở trên núi.

Bởi vì ngày mai muốn cùng Đồng Vi hẹn cẩn thận, Vương Diệu không có trực tiếp xuống núi đem những này ngao chế tốt được đưa đến cần chúng nó người trong tay.

Vương Phong Minh ở nhà, đang uống Vương Diệu đưa cho hắn đệ nhất phó được sau khi, chính hắn cảm giác thân thể ung dung rất nhiều, toàn bộ tinh thần của người ta cũng được rồi nhiều, trong mắt cũng nhiều hơn mấy phần thần quang, không ở tự ban đầu thời điểm như vậy đen tối, làm Vương Diệu lại đưa cho hắn hai phó được sau khi, bọn họ hai vợ chồng đều vô cùng cảm động, nhiệt tình lưu Vương Diệu ở nhà ăn cơm.

"Không được thúc, ta còn có đi ra ngoài một chuyến, ngài cùng ta thăm nhiều chú ý nghỉ ngơi."

"Ài, có nhu cầu gì, chỉ để ý cùng thúc mở miệng."

"Được."

Khách sáo vài câu, thả xuống được sau khi, Vương Diệu liền lái xe ra trong thôn, hắn đầu tiên là đi tới ven sông trấn, nơi đó ở Liên Sơn huyện thành hướng đông nam, khoảng cách Vương Diệu vị trí làng có điều hơn 20 phút đường xe, khi hắn cảm thấy Từ Mậu Thịnh trong nhà thời điểm, bọn họ hai vợ chồng đều ở nhà, Từ Mậu Thịnh còn ở xào trà, nghe được Vương Diệu đến rồi, liền dừng việc làm trong tay kể, đi ra bắt chuyện.

"Đây là ta cho thăm ngao được, ở ăn vào này hai phó sau khi, chú ý tỉnh dưỡng một quãng thời gian, phòng chừng bệnh này liền tốt lắm rồi." Vương Diệu nói.

"Người trực tiếp gọi điện thoại, ta đi lấy là được, còn để người đi một chuyến." Từ Mậu Thịnh nói.

"Không có chuyện gì, coi như đi ra giải sầu."

Ở chuyện phiếm thời điểm, Từ Mậu Thịnh lại uống một cái chén lớn nước.

"Từ thúc, này xào trà, ngày sau giảm giảm đo đi." Vương Diệu nhìn hắn hai mắt hơi xịch, hô hấp có chút chìm, khí tức hơi nóng rực.

Thường thường xào trà, khoảng cách ngọn lửa quá gần, sức nóng cũng thịnh, khó tránh khỏi gặp có hỏa độc xâm thân, thân thể cường tráng còn khá hơn chút, thể nhưng như là Từ Mậu Thịnh như vậy, tuy rằng Vương Diệu trong miệng nói hắn là tráng niên, trên thực tế, thân thể đã sớm bắt đầu đi xuống dốc, càng là đã có tuổi, năng lực chống cự biến càng kém, cũng may hắn yêu thích uống trà, nước chè xanh có thể lấy hỏa, vừa vận lùi này hỏa độc.

Lấy hỏa xào chế ra trà nhưng có thanh nhiệt lùi hỏa công hiệu, cái này cũng là vạn vật tương sinh tương khắc kỳ diệu.

"Ta nghĩ làm cũng làm không nhiều!" Từ Mậu Thịnh đạo, đã có tuổi, hắn rõ ràng cảm giác được tinh lực của chính mình không lớn bằng lúc trước, lần trước vì là Vương Diệu xào chế cái kia không tới một cân trà ngon sau khi, hắn ở nhà nghỉ ngơi một ngày mới tài hoàn qua thần đến.

"Ngài không ngại uống nhiều một chút trà."

"Ai, bình thường không uống ít, trong nhà những khác không dám nói, chính là không thiếu trà a."

Vương Diệu ở gia đình hắn cũng không ở lâu thêm, lái xe lại tiếp tục tiến vào Liên Sơn huyện thành, trước đó hắn đầu tiên là cho Điền Viễn Đồ gọi điện thoại.

Đưa xuống được sau khi, Vương Diệu bản muốn về nhà, nhưng ngành bị đối phương lưu lại.

"Đừng đi, buổi tối đồng thời ăn một bữa cơm, kêu lên Minh Bảo bọn họ, vừa vận vị kia Lư giáo sư cũng ở."

"Cũng tốt."

Ăn cơm địa điểm lựa chọn chính là lần trước hắn chiêu đãi Dương bí thư địa phương, cái kia nơi cũng không nổi bật trong tiệm cơm, gọi người ngoại trừ Vương Minh Bảo cùng Lý Mậu Song ở ngoài, còn có một người, một cái nào đó đơn vị một cái thực Quyền cục phó.

Rượu như vậy tịch, Vương Diệu kỳ thực cũng không phải đặc biệt yêu thích, thể nhưng hắn hiện Vương Minh Bảo vô cùng cao hứng, dù sao hắn là làm ăn, có thể nhiều nhận thức đủ loại kiểu dáng bằng hữu đối với hắn là mới có lợi, mà Lý Mậu Song chuyển biến liền khá lớn, này nếu như đặt ở trước đây, hắn tất nhiên là vô cùng sinh động, uống từng ngụm lớn rượu, hiện tại thì lại chỉ là uống ít một chút.

Vương Diệu đúng là cùng vị kia Lư giáo sư vô cùng chơi thân, một già một trẻ tán gẫu đến thập phần vui vẻ, đặc biệt Vương Diệu còn miễn phí đưa cho hắn một bộ được, để hắn thử xem hiệu quả làm sao.

Ăn cơm xong sau khi, đại gia liền từng người rời đi.

Điền Viễn Đồ gọi lại Vương Diệu.

"Ngày mai có rảnh rồi hay không a?"

"Ngày mai, ta còn có việc, làm sao?"

"Ta nhận thầu một mảnh sơn, chuẩn bị làm một cái trên núi nghỉ phép khu, ngay ở các người trên trần, có hứng thú lời nói cùng đi nhìn?"

"Trên trần?" Vương Diệu nghe xong đúng là khá có chút ngạc nhiên, bọn họ cái kia trần, điển hình đòi đất mạo, chung quanh là sơn, không nói là liên miên không nhiều, thế nhưng đi một chút xa liền có thể nhìn thấy mấy toà, liền như hấn vị trí ngọn núi nhỏ kia thôn, chính là ở bốn toà sơn trong lúc đó.

"Đúng đấy, này không mời Lư giáo sư tới xem một chút, xây dựng ra sao kiến trúc thích hợp."

"Cái kia hôm nào chứ?"

"Được."

Vương Diệu không uống rượu, chính mình lái xe trở về nhà.

Ngày thứ hai, trời trong nắng ấm

Mẫu thân của Vương Diệu rất sớm liền gọi điện thoại cho hấn, chỉ lo hấn chậm, làm lỡ sự tình, trên thực tế Vương Diệu dậy rất sớm, khi hấn ở trên núi tu hành thời điểm, bên dưới ngọn núi người trong thôn chỉ sợ hấn bộ phận đều vẫn chưa rời giường chứ.

Ở mẫu thân căn dặn trong tiếng, Vương Diệu lái xe ra làng, đến Liên Sơn huyện thành, đi tới Đồng Vi nhà ở ngoài, cho nàng gọi điện thoại, chỉ chốc lát, liền thấy một cái mỹ nhân nhanh bước ra ngoài, một thân nhân nhả trang phục, về ra nhạ trang.

"Ăn xong điểm tâm sao?"

"Ăn qua."

"Đi đâu a?"

"Nghe lời người."

Này có thể để Vương Diệu có chút khó khăn, kỳ thực Liên Sơn huyện thành địa phương không lớn, chơi vui cũng chính là mấy toà sơn mà thôi, nơi đó Vương Diệu đã đi qua mấy lần, cũng cảm thấy không có ý gì, gần chút Hải Khúc thị kỳ thực cũng không có cái gì phong cảnh danh thắng, chỉ là ven biển, thế nhưng Đồng Vi ở Đảo thành cũng ven biển, hơn nữa cảnh biển muốn so với Hải Khúc bên này xuất sắc.

Nghĩ đến một hồi, Vương Diệu là ở không nghĩ ra được chung quanh đây có gì vui địa phương.

"Làm sao?" Đồng Vi thấy hấn chậm chạp không nhúc nhích ô tô mà là ở thượng thân liền nhẹ giọng hỏi.

"Chưa nghĩ ra đi đâu?"

"Phốc." Đồng Vi nghe xong mỉm cười nở nụ cười.

"Nghe nói gần nhất mở ra một cái tên là thường núi xanh địa phương, đi xem xem?"

"Không thành vấn đề."

Có chỗ cần đến liền dễ dàng hơn nhiều, khoan hãy nói, nơi này Vương Diệu vẫn đúng là không đi qua, thật hướng dẫn sau khi, bọn họ liền hướng về thường núi xanh ra.

"Lần này trở về chuẩn bị đợi mấy ngày?"

"Ba ngày, cái kia, mỗi tháng ngoại trừ cuối tuần ở ngoài còn có ba ngày hưu ban." Đồng Vi nói.

"Rất nhân tính hóa."

"Đúng rồi, lúc nào đi người loại vườn thuốc nhìn?"

Sẽ chờ người câu nói này đây, Vương Diệu nghe xong nói.

"Bất cứ lúc nào có thể, như vậy đi, buổi sáng đi thường núi xanh, xế chiều đi ta cái kia nhìn, buổi tối đây, ở nhà ta ăn bữa cơm, ta ở đưa người trở về như thế nào a?" Vương Diệu ở trong khoảnh khắc liền đem một ngày sắp xếp hành trình thỏa đáng.

"Có thể." Đồng Vi đáp ứng rất thoải mái.

"Vậy thì đi lên!"

Đến chỗ cần đến sau khi, Vương Diệu mới hiện, đây chính là mấy toà thổ lĩnh, người vì là ở trên núi kiến mấy toà tháp, còn có nơi cao mấy tầng khách

sạn, nói thật cùng hấn vị trí Nam sơn không kém là bao nhiêu.

"Đi thôi, nếu đến rồi liền đi lên xem một chút." Đồng Vi nhìn thấy Vương Diệu trên mặt vẻ thất vọng liền cười khuyên nói.

"Đi."

Tuy rằng chỉ là mấy toà sơn, cái kia mới xây Phật tháp bên trên còn có chưa xé đi kiến trúc vật liệu nhẵn mát cùng nào đó nào đó từng du lịch qua đây đánh dấu, thế nhưng Đồng Vi cũng là vô cùng hài lòng, thỉnh thoảng bãi cái tư thế để Vương Diệu vì nàng chụp ảnh.

Càng thêm đề Vương Diệu hiểu kỳ chính là, liền như thể mấy toà thổ lĩnh tới chơi người lại cũng không ít, then chốt là ngày hôm nay không phải cuối tuần, hấn thật không rõ, những người này không cần công tác, lẽ nào đều giống như chính mình, nhàn nhĩ?

Ai, núi này trên tảng đá cũng không ít.

Hấn hiện trong đó một toà phía trên dãy núi, có không ít núi đá, chồng chồng lên nhau, liền này còn bị mở người nơi này dùng tới, tạo ra cái gì "18 động".

"Ta sao đi lên xem một chút?" Đồng Vi tới gần Vương Diệu đạo, khả năng là lên núi hoạt động duyên cớ, hơi có chút thờ hẩn hẩn, hơi thờ như hoa lan.

"Tốt!" Vương Diệu vội vàng nói.

Đường lên núi rất hẹp, có chút đều, hai bên đường đều là núi thạch, núi đá chồng chất hình thành một chút động, không ít người bò lên núi thạch chụp ảnh lưu niệm.

"Những tảng đá này, để ở chỗ này đáng tiếc." Vương Diệu nói.

"Người nói cái gì?" Một bên Đồng Vi nghe vậy nói.

"Không có gì."

Cẩn thận! Đột nhiên một tiếng gọi.

Một tiếng vang ầm ầm hưởng, một phương tảng đá không biết vì sao từ trên núi lăn đi, Vương Diệu nghe tiếng nhìn tới lúc, cái kia tảng đá đã đi tới trước người, ngay ở Đồng Vi đỉnh đầu, có điều xa hai mét.

"Tránh ra!" Vương Diệu vội la lên.

Đồng Vi nhưng trong nháy mắt kinh ngạc sững sờ, hoa dung thất sắc.

Vương Diệu một bước đi tới trước người của nàng, thể tức tuôn trào như sông lớn chi nước, hai tay nâng lên một chút, một vùng, vèo một cái từ, mấy trăm cân tảng đá lớn thay đổi phương hướng, rơi xuống một bên trong khe núi, ra ầm ầm âm thanh, đánh lên bụi mù một mảnh.

"Không có sao chứ?" Vương Diệu vội vàng đem Đồng Vi trên dưới kiểm tra một lần, hiện nàng không có bị thương sau khi lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

XIN VOTE 9-10 ĐIỂM ĐÁNH GIÁ CONVERTER Ở CUỐI CHƯƠNG !!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tiên Dược Cung Ứng Thương Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.